

Lære og pakter og Kirkens historie

S E M I N A R

ELEVENS STUDIEVEILEDNING

**Utarbeidet av
Kirkens skoleverk**

**Utgitt av
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige**

© 2002 Intellectual Reserve, Inc.

Ettertrykk forbudt

Printed in the USA

Engelsk original godkjent: 1/00

Godkjent for oversettelse: 1/00

Oversettelse av

Doctrine and Covenants and Church History Student Study Guide

ISBN 82-7084-303-2

34190 170

Norwegian

Innholdsfortegnelse

Hvordan studieveiledningen skal brukes	1	Lære og pakter 24	
Studer Skriftene	2	Kirkens lederes plikter	35
Leseplan for Lære og pakter og Kirkens historie	6	Lære og pakter 25	
Velkommen til Lære og pakter og Kirkens historie	7	Emma Smith – en utvalgt kvinne	36
Kirken i New York og Pennsylvania	11	Lære og pakter 26	
Joseph Smith – Historie 1		Loven om felles samtykke	37
Joseph Smith forteller sin egen historie	11	Lære og pakter 27	
De første sidene i Lære og pakter		Nadverden i de siste dager	38
Bli kjent med boken	14	Lære og pakter 28	
*Lære og pakter 1		Bare profeten mottar åpenbaringer for Kirken	39
Herrens forord – En advarselsrøst	15	Lære og pakter 29	
Lære og pakter 2		Løfter til de «utvalgte» i de siste dager	40
Moronis besøk	16	Lære og pakter 30	
Lære og pakter 3		David, Peter og John Whitmer – «Frykt ikke»	41
Profeten får en viktig lærepenge	17	Lære og pakter 31	
Lære og pakter 4		Thomas B. Marsh – Løfter og advarsler	41
Forberedelse til å tjene Herren	18	Lære og pakter 32	
Lære og pakter 5		En misjon til lamanittene	42
Løfte om vitner til Mormons bok	19	Lære og pakter 33	
Lære og pakter 6		Forberedelse til Jesu Kristi annet komme	44
Åndens vitnesbyrd	20	Lære og pakter 34	
Lære og pakter 7		Orson Pratt – «Oppløft din røst»	44
En opptegnelse gjemt av åpenbareren Johannes	20	Lære og pakter 35	
Lære og pakter 8–9		Sidney Rigdon – en forløper	45
Motta og gjenkjenne åpenbaring	21	Lære og pakter 36	
Lære og pakter 10		Edward Partridge – «En av Herrens store menn»	46
En sammensvergelse for å ødelegge profeten	22	Lære og pakter 37–38	
Lære og pakter 11		Samle dere i Ohio og unnslipe deres fiender	47
«Hvis du ønsker det»	24	Lære og pakter 39–40	
Lære og pakter 12		James Covill – Løfter som ble gitt og løfter som gikk tapt	48
For dem som «er med og fremmer dette verk»	25	Kirken i Ohio og Missouri	49
Lære og pakter 13		Lære og pakter 41	
Gjengivelsen av Det aronske prestedømme	25	Hva er en ekte disippel?	49
Lære og pakter 14–16		Lære og pakter 42	
Råd til tre av brødrene Whitmer	26	Herrens lov til sin kirke	50
Lære og pakter 17		Lære og pakter 43	
En åpenbaring til de tre spesielle vitner	27	Hvordan Herren taler til oss	51
Lære og pakter 18		Lære og pakter 44	
Apostlers arbeide og sjelers verdi	28	Hensikten med konferanser	53
Lære og pakter 19		Lære og pakter 45	
En befaling til Martin Harris	29	Jesu Kristi annet komme	53
Lære og pakter 20		Lære og pakter 46	
Kirkens grunnlov	31	Åndens gaver	55
Lære og pakter 21		Lære og pakter 47	
Ha takk for profeten du sendte!	33	Et kall til å være historiker	56
Lære og pakter 22		Lære og pakter 48	
Myndighet er nødvendig for å døpe	34	Kjøp av jord i Kirtland	57
Lære og pakter 23		Lære og pakter 49	
«Ikke under noen fordømmelse»	34	Et budskap til «United Society of Believers in Christ's Second Appearing» (Shakere)	57

* Merk: Lære og pakter 1 ble mottatt i Ohio-Missouri-perioden

Lære og pakter 50		Lære og pakter 77	
Forstå hvordan Ånden virker	58	Spørsmål om Johannes' åpenbaring	87
Lære og pakter 51		Lære og pakter 78	
Flere instruksjoner om innvielsesloven	60	Behovet for å opprette et biskopens lagerhus	88
Lære og pakter 52		Lære og pakter 79–80	
Sion, det nye Jerusalem, blir åpenbart	61	Misjonskall	89
Lære og pakter 53		Lære og pakter 81	
Sidney Gilberts kall	61	Herrens råd til presidentskapet	90
Lære og pakter 54		Lære og pakter 82	
Pakter og konsekvenser	62	Instruksjoner om opprettelsen av Sion	91
Lære og pakter 55		Lære og pakter 83	
W. W. Phelps blir kalt til arbeidet	63	Ansvar for kvinner og barn	92
Lære og pakter 56		Lære og pakter 84	
En irettesettelse av dem som ikke er ydmyke	64	En åpenbaring om prestedømmet	93
Lære og pakter 57		Lære og pakter 85	
Sions sentrale sted blir åpenbart	65	Å gjøre tingene på din måte eller på Herrens måte	95
Lære og pakter 58		Lære og pakter 86	
Herrens vilje med hensyn til Sion	66	Lignelsen om hveten og ugresset	96
Lære og pakter 59		Lære og pakter 87	
Bud til Sion og Sions staver	68	Profeti om krig	97
Lære og pakter 60		Lære og pakter 88	
«Du skal ikke forspille tiden»	69	Olivenbladet, et budskap om fred	97
Lære og pakter 61		Lære og pakter 89	
Fare på vannene	70	Visdomsordet	99
Lære og pakter 62		Lære og pakter 90	
Ditt vitnesbyrd er nedtegnet i himmelen	71	Rikets nøkler	101
Lære og pakter 63		Lære og pakter 91	
Forberedelse til Sion	72	De apokryfiske bøker	102
Lære og pakter 64		Lære og pakter 92	
Tilgi andre	74	Vær et aktivt medlem	103
Lære og pakter 65		Lære og pakter 93	
Guds rike på jorden bereder veien for himmelens rike	76	Lys og sannhet	103
Lære og pakter 66		Lære og pakter 94	
William McLellin – «Du er ren, men ikke helt»	77	Instruksjoner til Kirkens byggekomité	105
Lære og pakter 67		Lære og pakter 95	
En prøve på hva som er hellig skrift	77	Bygg mitt hus!	105
Lære og pakter 68		Lære og pakter 96	
Skriftene, Guds kraft og foreldre	78	Oppdeling av jorden i Kirtland	107
Lære og pakter 69–70		Lære og pakter 97	
Guds åpenbaringer, en hellig forvaltning	80	Templer og Sion	108
Lære og pakter 71		Lære og pakter 98	
«Intet våpen som er rettet mot eder, skal lykkes»	81	En reaksjon på forfølgelse	109
Lære og pakter 72		Lære og pakter 99	
Mer om forvaltninger og om en biskops plikter	81	Et misjonskall for John Murdock	110
Lære og pakter 73		Lære og pakter 100	
Joseph Smiths oversettelse av Bibelen skal fullføres	82	Misjonærråd til profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon	111
Lære og pakter 74		Lære og pakter 101	
En profets spørsmål	83	En reaksjon på vanskelighetene i Jackson County, Missouri	111
Lære og pakter 75		Lære og pakter 102	
Misjonskall	84	Høyråd og Kirkens disiplinering	114
Lære og pakter 76		Lære og pakter 103	
Synet om de forskjellige herlighetsgrader	85	Vil Sion bli forløst?	114

Lære og pakter 104		Lære og pakter 131–32	
«På min egen måte»	115	«Den nye og evige ekteskapspakt»	142
Lære og pakter 105		*Lære og pakter 133	
Sions leir	117	Bered veien for Frelserens komme	145
Lære og pakter 106		Lære og pakter 134	
«Som en tyv om natten»	119	Trosoppfatninger om styreform	147
Lære og pakter 107		Lære og pakter 135	
En åpenbaring om prestedømmet	120	Martyrer for sannheten	147
Lære og pakter 108		Lære og pakter 137	
«Styrk dine brødre»	122	Et syn om det celestiale rike	150
Lære og pakter 109		Kirken flytter vestover	152
Innvielsen av Nauvoo tempel	122	Suksesjon i presidentskapet	
Lære og pakter 110		Hvordan Kirkens neste president ble valgt	152
Herren viser seg og nøkler blir gjengitt		Ferden vestover (1845–47)	
i Kirtland tempel	123	Hva kan vi lære av de første pionerer?	153
Lære og pakter 111		Lære og pakter 136	
Skatten i Salem	125	«La hele folket ... bli organisert i kompanier»	158
Lære og pakter 112		President Brigham Young	
De tolv apostlers arbeide	125	Bygg et tilfluktssted for Guds rike	159
Lære og pakter 113		Arven etter president Brigham Young	
Spørsmål om Skriftene	126	En Moses i de siste dager	165
Lære og pakter 114		President John Taylor	
Åpenbaring til David W. Patten	127	Frihetens forkjemper	166
Lære og pakter 115		President Wilford Woodruff	
Templet i Far West	127	Manifestet	171
Lære og pakter 116		Offisiell erklæring 1 og «Utdrag fra tre taler ...»	
Adam-on-di-Ahman	128	Herren gjør slutt på praktiseringen av flergifte	175
Lære og pakter 117		En periode med vekst	176
«Ikke i navn, men i gjerning»	129	President Lorenzo Snow	
Lære og pakter 118		En åpenbaring om tiende	176
Nye apostler	130	President Joseph F. Smith	
Lære og pakter 119–20		En lærer i evangeliets læresetninger	178
Tiendeloven	131	Lære og pakter 138	
Lære og pakter 121		Synet om de dødes forløsning	183
«Mange er kalt, men få er utvalgt»	133	President Heber J. Grant	
Lære og pakter 122		Fast bestemt på å tjene Herren	184
«Frykt ikke for hva mennesket kan gjøre»	135	President George Albert Smith	
Lære og pakter 123		En prektig tjener	187
Det er viktig å føre oppteget	135	En verdensomspennende kirke	191
Kirken i Nauvoo, Illinois	136	President David O. McKay	
Lære og pakter 124		«Ingen annen suksess kan oppveie at man	
Hellige bygninger og hellige kall	136	svikter i hjemmet»	191
Lære og pakter 125		President Joseph Fielding Smith	
Zarahemla, Iowa	138	Evangeliets teolog og forfatter	195
Lære og pakter 126		President Harold B. Lee	
Åpenbaring til Brigham Young	139	En høyreist kjempe	197
Lære og pakter 127–28		President Spencer W. Kimball	
Instruksjoner om ordinansen dåp for de døde	139	«Forleng dine steg»	199
Lære og pakter 129		Offisiell erklæring 2	
Tre viktige nøkler	141	Alle verdige mannlige medlemmer	
Lære og pakter 130		kan ha prestedømmet	203
Doktrinære perler	141		

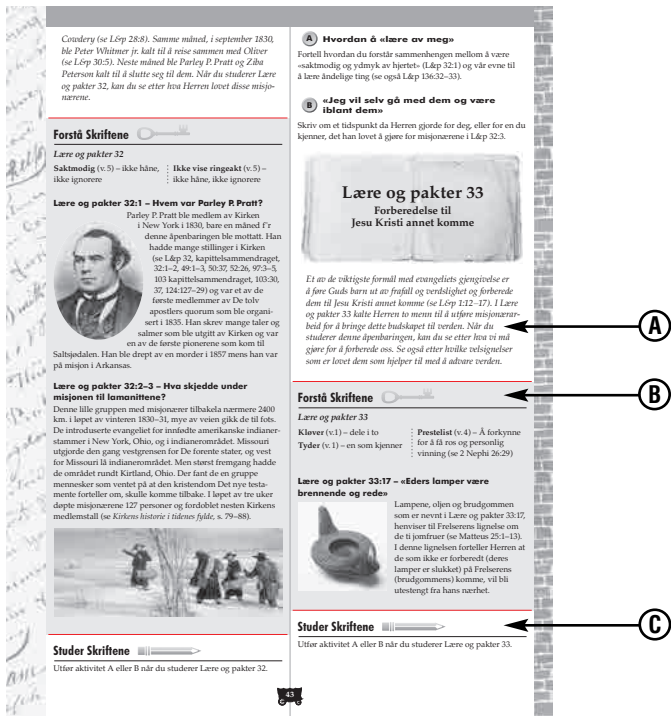
*Merk: Lære og pakter 133 ble mottatt mens de oppholdt seg i Ohio og Missouri

President Ezra Taft Benson	
Oversvøm jorden med Mormons bok	204
President Howard W. Hunter	
En mann med Kristus-lignende kjærlighet	207
President Gordon B. Hinckley	
«Jeg er optimist. Jeg synes fremtiden ser lys ut.»	211
Familien – En erklæring til verden	214

Den levende Kristus, apostlenes vitnesbyrd	216
Trosartiklene	
Hva vi tror	218
Vår plass i Kirkens historie	
En troens arv	221
Mennesker og uttrykk i Lære og pakter	233

Hvordan studieveiledningen skal brukes

Som tittelen på denne boken sier, er dette en veiledning for ditt studium av Skriftene. Den inneholder flere avsnitt som vil hjelpe deg til å få en større forståelse av hva du leser.

A Innledning
Under overskriftene som er trykt på bilder av en åpen bok, finner du innledninger til de kapitler eller avsnitt i Skriftene du blir bedt om å lese. Disse innledende avsnittene inneholder følgende opplysninger:

- Den historiske bakgrunn
- En forklaring av hvordan skriftstedene har tilknytning til kapitler eller avsnitt før eller etter.
- Spørsmål og idéer du kan tenke over før eller mens du leser og som vil hjelpe deg å konsentrere deg om det budskap skriftstedene har.

B Forstå Skriftene
Avsnittet «Forstå Skriftene» gir hjelp med vanskelige ord og uttrykk og kommentarer som kan hjelpe deg til å forstå idéer og begreper du finner i Skriftene. Kommentarene inneholder ofte uttalelser av Kirkens generalautoriteter.

C Studer Skriftene
Under avsnittet «Studer Skriftene» vil du finne spørsmål og aktiviteter som kan hjelpe deg til å oppdage, tenke over og anvende de prinsipper i evangeliet som finnes i Skriftene. Det er ingen plass til å skrive i lekseboken, og derfor må du gjøre det i en notatbok eller på et eget ark.

Følgende trinn vil hjelpe deg mens du studerer Skriftene:

- Begynn med bønn
- Les innledningen til det kapittel eller avsnitt du skal studere, og vurder andre studiemuligheter under «Før du leser» (side 2).
- Les det aktuelle kapittel eller avsnitt og finn hjelp under avsnittet «Forstå Skriftene». Bruk studieverktøy under «Mens du leser» (side 3-4). Skriv notater og spørsmål i notatboken. Skriv også om følelser eller inntrykk som er viktige for deg.
- Utfør aktivitetene under «Studer Skriftene» for det kapittel eller avsnitt du studerer. Av og til får du anledning til å velge hvilke aktiviteter du skal utføre. Hvis du ønsker å lære mest mulig, utfører du alle aktivitetene.

Hjemmestudie-Seminar

Hvis du deltar i hjemmestudie-Seminar, vil leseplanen på (side 6) fortelle deg hva du skulle lese hver uke. Husk at Seminar er et daglig program for religionsundervisning, at du hver dag skulle lese i Skriftene og be, og at du må arbeide på dine oppgaver i Seminar hver skoledag selv om du ikke deltar i en Seminar-klasse hver dag. Hvis du har mer eller mindre enn 36 uker i ditt Seminar-år, vil læreren din fortelle deg hvilke kapitler eller avsnitt du skulle lese i løpet av uken og hvilke oppgaver du skulle utføre. Å lese i Skriftene og bruke denne studieveiledningen skulle ta fra 30 til 40 minutter hver skoledag du ikke er tilstede i Seminar-klassen.

Hver uke skulle du gi læreren sidene i notatboken din med dine tanker om Skriftene og de aktivitetene i studieveiledningen du har utført for den uken. Læreren vil lese og besvare dem og gi notatboken tilbake til deg. Du kan velge å ha to notatbøker som du bruker annenhver uke. Du kan også skrive i et løbladsystem og levere inn sidene du har skrevet den uken. Når læreren leverer sidene tilbake, setter du dem inn i notatboken igjen.

Daglig Seminar

Hvis du deltar i daglig Seminar, vil du bruke denne studieveiledningen slik din lærer gir beskjed om.

Denne studieveiledningen er utarbeidet for å hjelpe deg til å lese, studere og forstå Skriftene. Ettersom det meste av studietiden vil bli brukt til å lese og tenke over Skriftene, er dette avsnittet tatt med for å hjelpe deg med å gjøre den mer effektiv.

Eldste Howard W. Hunter, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, ga Kirkens medlemmer verdifulle råd om studium av Skriftene som er oppsummert nedenfor. Du kan skrive hans idéer ned på et kort og legge kortet på et sted hvor du kan se det mens du studerer.

- Les grundig for å forstå Skriftene.
- Studer hver dag.
- Avsett en fast tid hver dag til studium.
- Studer på et sted hvor du kan konsentrere deg uten å bli distraheret eller avbrutt.
- Bruk en fast tid på å studere fremfor å lese et bestemt antall kapitler eller sider.
- Ha en studieplan.
(Se *Lys over Norge*, mai 1980, side 92–94.)

Hvis du har gode studievaner, vil du ha større utbytte av å studere Skriftene.

Studieteknikker

Vi skulle «fryde oss ved Kristi ord» (2. Nephi 32:3), og Jesus befalte nephittene å «undersøke [Skriftene] med flid» (3 Nephi 23:1). Denne måten å studere på innebærer noe mer enn bare å lese raskt igjennom Skriftene. Følgende idéer og ferdigheter vil hjelpe deg til å lære mer når du studerer. De er inndelt i tre forskjellige kategorier: før du leser, mens du leser, og når du har lest.

Før du leser

Bønn

Skriftene ble skrevet ved inspirasjon. Følgelig blir den best forstått når vi er ledsaget av Den hellige ånd. I Det gamle testamente lærer vi om presten Esra som hadde «vendt sitt hjerte til å granske Herrens lov» (Esra 7:10). Vend og forbered ditt hjerte til å lese Skriftene ved å be hver gang du leser.

Innhent bakgrunnsopplysninger

Å forstå den historiske bakgrunnen for Skriftene vil hjelpe deg til å få større innsikt mens du leser. Kapitelsammendragene i Lære og pakter gir en kort forklaring av den historiske bakgrunn for åpenbaringene. Stikkordregisteret bakerst i trippelutgaven inneholder også nyttige opplysninger. Hvis du har tid, kan du også slå opp i andre bøker Kirken har utgitt, og i håndbøker som har bakgrunnsopplysninger om den del av Skriftene du leser om.

Still spørsmål

Før du leser, kan det være nyttig å stille spørsmål som dette: «Hvem skrev disse versene?» «Til hvem?» «Hvorfor er denne lære tatt med i Skriftene?» «Hva ønsker jeg å vite eller lære når jeg leser i dag?» og «Hva ønsker Herren jeg skal lære av disse skriftstedene?» Når du leser i Skriftene, kan du se etter svar på dine spørsmål. Husk at du også kan lete etter svar i andre av Kirkens bøker og publikasjoner.

Les sammendrag av kapitler og vers

Kapitelsammendragene gir en kort og nyttig historisk bakgrunn om innholdet i hvert kapittel i Lære og pakter. Verssammendragene er en enkel oversikt over hovedideene i kapitlet. Å lese sammendragene av kapittel og vers før du begynner å studere et kapittel, er ikke bare en god studievaner, men det vil også forberede deg til å stille spørsmål og lete etter svar mens du leser.

Mens du leser

Ikke vær redd for å stoppe opp

De fleste gullkorn ligger ikke helt oppe i dagen, men du må grave for å finne dem. Ditt studium av Skriftene vil bli mest verdifullt hvis du senker farten eller stopper opp og gjør noen av de aktiviteter som følger med.

Slå opp betydningen av ord du ikke forstår

Bruk en ordbok. Noen ganger kan du ved å slå opp et ord du tror du allerede kjenner, få større innsikt. «Forstå Skriftene» i denne boken vil hjelpe deg til å forstå mange vanskelige ord og uttrykk.

Vær klar over at Herren av og til har inspirert sine profeter til å ta med forklaringer i det de har skrevet som gjør det lettere for oss å forstå hva ord og uttrykk betyr. Les f.eks. Lære og pakter 41:5 og finn ut hva Herren sa det mentes med å være hans disippel.

Bruk studiehjelpemidlene i «Veiledning til Skriftene» (hvis den er tilgjengelig)

Se avsnittet «Studiehjelpemidler i «Veiledning til Skriftene» på s. 2–3.

Anvend Skriftene

Å bruke sitt eget navn i et vers gjør Skriftene mer personlig. Hvilken forskjell blir det f.eks. hvis du bruker ditt eget navn i stedet for «David» når du leser Lære og pakter 30:1–2?

Dann deg et bilde

Se for deg i tankene hva som skjer. Når du f.eks. leser Joseph Smith – Historie 1:27–47, forsøker du å tenke deg hva du ville føle hvis engel viste seg for deg i ditt soveværelse

tre ganger og ga deg et viktig budskap.

Av og til ber skriftsteder oss om å forestille oss noe. Les Alma 5:15–18 og stans opp for å gjøre som Alma foreslår. Ta deg tid til å skrive om hva du følte når du forsøkte å leve deg inn i disse versene.

Se etter bindeord

Bindeord kan være *og*, *men*, *fordi*, *derfor* og *likevel*. Når du leser disse ordene, kan du legge merke til hva de hjelper deg å forstå om to eller flere ting. Av og til viser de hvordan to eller flere ting er like eller forskjellige.

Hvis du f.eks. tenker over hva ordet *fordi* tyder på i Lære og pakter 84:54–55, kan du lære en viktig sannhet om betydningen av Mormons bok.

54. Og i forbigangne tider har eders sinn vært formørket på grunn av vantro, og fordi I har behandlet lettsindig de ting I har mottatt —
55. Denne forfengelig og vantro har ført* hele kirken under fordømmelse.

Ordet *fordi* antyder et årsak- og virkningsforhold mellom de helliges tro og takknemlighet for Mormons bok og deres evne til å motta åpenbaring og Herrens velsignelser.

Les Lære og pakter 45:30–32 og legg merke til hvordan ordet *men* viser at det er en motsetning mellom tilstanden til de ugudelige og de rettferdige i de siste dager.

30. Og i den' generasjon skal hedningenes (gentiles) tider fullbyrdes.
31. Og der skal være' mennesker i den generasjon som ikke skal gå bort før de skal se en overveldende plage; for en' herjende sykdom skal gå over landet.
32. Men mine disipler' skal stå på hellige steder, og skal ikke rokkes; men blandt de ugudelige skal menneskene oppløfte sin røst og* forbanne Gud og dø.

Å understreke ordet *men* kan gi oss en forvissning om at de rettferdige vil bli spart for noen av ødeleggelsene før det annet komme.

Se etter mønstre

I Lære og pakter 52:14 sa Herren han ville gi et mønster hvorved vi kunne unngå å bli bedratt av Satan. Deretter henviser han i vers 19 til dette mønsteret. Når vi vet at vi fra vers 14 til 19 finner vi hjelp fra Herren om hvordan vi kan kjenne gode og onde ånder, skulle vi lese og studere disse versene for å forstå dette mønsteret.

Et annet eksempel når det gjelder å finne mønstre, er å se etter Herrens forklaring av årsak og virkning ved å legge merke til hvordan han bruker ordene *dersom* (*hvis*) og *da*. I Lære og pakter

5 ble Martin Harris fortalt hva han måtte gjøre for å få en spesiell gave fra Herren. Les vers 24 og finn frem til hvis-da mønsteret. Se etter hva han ble fortalt han måtte gjøre for å motta den velsignelsen han søkte.

Et annet mønster å lete etter er gjentakelse av et ord, et uttrykk eller en idé. Eksempelvis kan du sammenligne innholdet i de fem første versene i Lære og pakter 11, 12 og 14. Hver enkelt av disse åpenbaringene ble gitt til Kirkens medlemmer som begynte å arbeide i Herrens rike. Legg merke til det likelydende budskapet Herren hadde til hver enkelt av sine tjenere.

Se etter lister i Skriftene

Lister hjelper deg til å få en klarere forståelse av hva Herren og hans profeter underviser om. De ti bud er en slik liste (se 2. Mosebok 20). Saliprisningene i 3 Nephi 12:3–11 kan lett identifiseres som en liste. Kanskje vil det være litt vanskeligere å finne andre lister. Eksempelvis kan du sette opp en liste fra Lære og pakter 68:25–31 som forteller hva Herren sa det forlanges at foreldre lærer sine barn.

Stil spørsmål

Fortsett å stille spørsmål slik du ble bedt om å gjøre i avsnittet under «Før du leser». Når du leser, kan du omskrive spørsmål du stilte før du leste, eller du kan komme på helt andre spørsmål. Å søke svar på spørsmål er en av de viktigste måter å få større forståelse fra vårt skriftstudium på. Et av de aller viktigste spørsmål vi kan stille, er: «Hvorfor kan Herren ha inspirert forfatteren til å ta dette med i Skriftene?» Se etter innlysende holdepunkter som forfattere av og til etterlater seg når de sier noe slikt som «og således ser vi».

Besvar spørsmål som er stilt i Skriftene

Oftestiller Herren spørsmål, og deretter besvarer han dem. Han spurte noen av eldstene i Kirken: «Hva var I ordinert til?» (L&p 50:13). Deretter besvarte han det slik: «Til å forkynne mitt evangelium ved Ånden, ja, Talsmannen, som ble utsendt for å undervise om sannheten» (v. 14).

Ved andre anledninger blir det stilt spørsmål, men ingen svar blir gitt, vanligvis fordi svaret kan være innlysende (se f.eks. L&p 122:8). Noen ganger gir imidlertid ikke Skriftene noe svar, fordi spørsmålet som er stilt kan kreve litt tankevirk-somhet og svaret kanskje ikke er helt opplagt. Les f.eks. Alma 5:14–33 og besvar spørsmålene i disse versene som om du var tilstede.

Se etter billedspråk og symbolske betydninger

Profetene bruker ofte symboler og billedspråk for å formidle sitt budskap på en sterkere måte. Eksempelvis kan lignelser ofte på en enkel måte brukes til å illustrere et budskap som har en mye dypere betydning. Historien i en lignelse gjør den leksjon som behandles mer minneverdig og meningsfylt.

Følgende forslag kan hjelpe deg til å forstå symbolikken i Skriftene:

1. Se etter en forklaring i Skriftene. For eksempel blir mange elementer i lignelsen om klinten og hveten i Matteus 13 forklart i Lære og pakter 86:1–7 og i 101:64–66. Av og til kan man også finne en forklaring ved å bruke en krysshenvi-sning i fotnotene.
2. Tenk over hva som er karakteristisk ved symbolet og hva symbolet kan lære deg. Eksempelvis talte Herren i Lære og pakter 38:24–27 om den kjærlighet en far har til sine lydige sønner for å illustrere hvordan Han er og for å understreke at vi må behandle hverandre med den kjærlighet og enhet som skulle finnes blant familiemedlemmer.
3. Se om symbolet lærer deg noe om Frelseren. Herren fortalte Adam at «alt vitner om [ham]» (Moses 6:63). Hvordan ligner f.eks. dommeren i Lære og pakter 101:81–91, som besvarer kvinnens innstendig bønn, på Herren som besvarer de helliges rop om hjelp?

Skriv

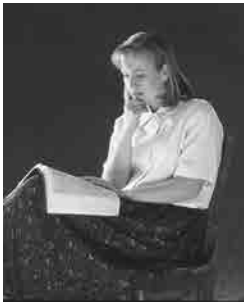

Ha papir eller notatbok lett tilgjengelig så du kan skrive ned idéer du ønsker å huske, som f.eks. lister, en spesiell forståelse du får, eller hva du føler for noe du leser. For å hjelpe deg til å huske tanker eller innsikt neste gang du leser, kan du skrive disse idéene i marginen i dine standardverker også.

Mange liker å merke viktige ord og uttrykk i sine standardverker. Det finnes ingen riktig eller gal måte å gjøre dette på. (Kanskje vil du ikke gjøre det i det hele tatt.) Noen setter en ring rundt versnummer eller skraverer eller understreker viktige ord og uttrykk som gir et vers spesiell mening. En annen måte å merke Skriftene på er å skrive en krysshenvi-sning i marginen til et annet skriftsted. Ved å gjøre dette med flere vers som behandler samme emne, får du en skriftstedlenke om et spesielt emne som du kan finne ved å gå fra et hvilket som helst skriftsted i denne lenken. Å merke skriftsteder kan ofte hjelpe deg til å finne viktige vers raskere.

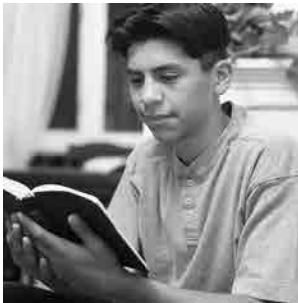
Etter at du har lest

Overvei Skriftene

Å overveie vil si å tenke dypt gjennom noe, stille spørsmål og vurdere hva du vet og hva du har lært. Av og til kaller Skriftene dette for å «grunne på» (se Josva 1:8). Det finnes flere gode eksempler i Skriftene hvor viktige åpenbaringer er kommet som et resultat av fordykning, spesielt av å fordype seg i Skriftene (se L&p 76:15–20, 138:1–11).

Anvend Skriftene på deg selv

Å anvende Skriftene på deg selv vil å si å sammenligne den med ditt eget liv. For å anvende Skriftene på deg selv må du f.eks. stille spørsmål som: «Hvilke prinsipper i evangeliet blir behandlet i de skriftstedene jeg nettopp leste?» og «Hvordan gjelder disse prinsippene i mitt liv?» En viktig side ved å

anvende Skriftene på deg selv er å lytte til Den hellige ånds tilskyndelser, han som Herren lovet ville «veilede dere til hele sannheten» (Johannes 16:13).

Lære og pakter benytter mange situasjoner og prinsipper som behandles i Bibelen, for å illustrere og undervise om læresetninger i de siste dager. F.eks. brukte Moses åpenbaringsens ånd for å føre «Israels barn på tørr grunn gjennom Rødehavet» (L&p 8:3). Kirkens medlemmer advares mot å «ikke støtte Guds ark» slik Ussa gjorde (L&p 85:8, se også 2. Samuels bok 6:6–7); og de hellige blir befalt å «gjøre Abrahams gjerninger» (L&p 132:32).

Les om igjen

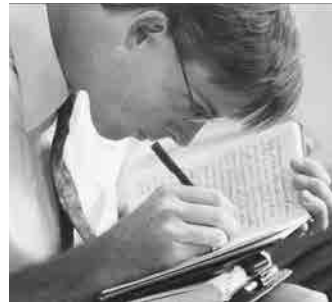

Vi forstår ikke alt i et skriftsted første gang vi leser det. I virkeligheten må vi studere hele livet for virkelig å forstå Skriftene. Ofte begynner vi å se mønstre, se klarere og forstå Skriftene mer inngående etter å ha lest dem

to eller tre ganger. Du vil kanskje lete etter nye læresetninger eller stille andre spørsmål når du leser den om igjen.

Å forsøke å omskrive en historie eller bare et vers eller to med dine egne ord kan hjelpe deg til å oppdage om du har forstått det du leser og hjelpe deg til å få en bedre forståelse av Skriftene.

Skriv

Noen skriver dagbok hvor de skriver ned hovedinnholdet av det de leser, hva de føler for det de leser eller hvordan de synes det de leser kan anvendes i deres liv. Hvis du bruker denne boken i hjemmestudie-Seminar, kreves det at du fører en notatbok for å få

godkjent studiet. Denne notatboken vil være som en dagbok om Skriftene.

Det er også godt å snakke med andre om det du leser. Ved å skrive ned noen notater så du husker hva du ønsker å snakke om, og diskutere hva du har lært, vil du lettere forstå og huske mer av det du leser.

Anvend

Den virkelige verdien av den kunnskap Skriftene gir deg, vil du få når du etterlever det du lærer. Større nærhet til Herren og en følelse av den fred han gir, er bare noen av de velsignelser som kommer til dem som etterlever evangeliet. Dessuten sa Herren at de som etterlever det

de lærer om, vil få mer, mens de som ikke gjør det, vil miste den kunnskap de har (se L&p 1:33).

«I skal vie deres tid til å granske skriftene ... og da skal det bli sagt eder hva I skal gjøre» (L&p 26:1).

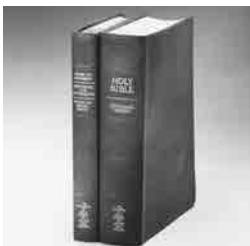
Leseplan for Lære og pakter og Kirkens historie

Dager jeg leser ti minutter eller mer

Kapitler jeg skal lese denne uken

S	M	T	O	TO	F	L	Uke 1	«Studer Skriftene»
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 2	Joseph Smith – Historie 1
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 3	Innledende forklaringer Lære og pakter 1 2 3 4 5
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 4	Lære og pakter 6 7 8 9 10
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 5	Lære og pakter 11 12 13 14 15 16 17 18
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 6	Lære og pakter 19 20 21
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 7	Lære og pakter 22 23 24 25 26 27 28 29
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 8	Lære og pakter 30 31 32 33 34 35 36 37 38
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 9	Lære og pakter 39 40 41 42
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 10	Lære og pakter 43 44 45 46 47
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 11	Lære og pakter 48 49 50 51 52 53
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 12	Lære og pakter 54 55 56 57 58 59
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 13	Lære og pakter 60 61 62 63 64
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 14	Lære og pakter 65 66 67 68 69 70 71 72 73
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 15	Lære og pakter 74 75 76
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 16	Lære og pakter 77 78 79 80 81 82 83
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 17	Lære og pakter 84 85 86
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 18	Lære og pakter 87 88
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 19	Lære og pakter 89 90 91 92 93 94
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 20	Lære og pakter 95 96 97 98 99 100
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 21	Lære og pakter 101 102
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 22	Lære og pakter 103 104 105
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 23	Lære og pakter 106 107 108
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 24	Lære og pakter 109 110 111 112 113 114
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 25	Lære og pakter 115 116 117 118 119 120 121 122 123
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 26	Lære og pakter 124 125 126
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 27	Lære og pakter 127 128 129 130
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 28	Lære og pakter 131 132
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 29	Lære og pakter 133 134 135 137
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 30	Suksesjon i presidentskapet Ferden vestover (1845–47) Lære og pakter 136
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 31	President Brigham Young Arven etter Brigham Young
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 32	President John Taylor President Wilford Woodruff Offisiell erklæring 1 og «Utdrag fra tre taler ... » President Lorenzo Snow
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 33	President Joseph F. Smith Lære og pakter 138 President Heber J. Grant President George Albert Smith President David O. McKay
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 34	President Joseph Fielding Smith President Harold B. Lee President Spencer W. Kimball Offisiell erklæring 2
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 35	President Ezra Taft Benson President Howard W. Hunter President Gordon B. Hinckley Familien, en erklæring til verden
S	M	T	O	TO	F	L	Uke 36	Den levende Kristus Trosartiklene Vår plass i Kirkens historie

Hva er Lære og pakter?

Sammen med Bibelen, Mormons bok og Den kostelige perle utgjør Lære og pakter et av Kirkens fire standardverker. Det betyr at disse fire bøkene er godkjent som guddommelig inspirert hellig skrift som Kirkens medlemmer har forpliktet seg til å følge. President Joseph

Fielding Smith, som den gang var president for De tolv apostlers quorum, forklarte hvordan Lære og pakter er forskjellig fra annen hellig skrift:

«Bibelen er en historisk beretning med læresetninger og bud som ble gitt til folket i fordums tid. Det samme gjelder også for Mormons bok. Det er læren, historien og budene til et folk som bodde på dette kontinent i fordums tid.

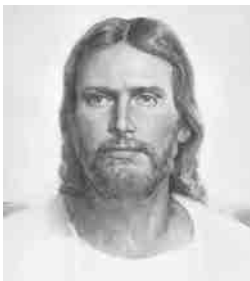
Men boken Lære og pakter inneholder Guds ord til dem som bor her nå. Den er vår bok. Den tilhører de siste-dagers-hellige. Den er mer dyrebar enn gull, og profeten [Joseph Smith] sier vi skulle skatte den høyere enn alle jordens rikdommer. Jeg undres om vi gjør det? Hvis vi verdsetter den, forstår den og vet hva den inneholder, vil vi sette den høyere enn velstand, og den har større verdi for oss enn alle jordens rikdommer.» (*Frelsende læresetninger*, 3:160.)

President Gordon B. Hinckley, som den gang var en rådgiver i Det første presidentskap, skrev at «Lære og pakter står i en særstilling blant våre bøker med hellig skrift. Den er Kirkens konstitusjon (grunnlov). Selv om Lære og pakter

også inneholder skrifter og meddelelser av forskjellig opprinnelse, er den først og fremst en bok med åpenbaringer gitt gjennom denne evangelieutdelings profet [Joseph Smith].

Disse åpenbaringene åpner med en mektig erklæring om Guds omfattende hensikter med å gjenopprette sitt store verk i de siste dager:

«Hør, O I min kirkes folk, sier han som bor i det høye, og hvis øyne er over alle mennesker; ja, sannelig sier jeg: Hør I folk i det fjerne, og I som er på øyene i havet, lytt til sammen.

For sannelig, Herrens røst er til alle mennesker, og det er ingen som skal unnfly, og det er intet øye som ikke skal se, ei heller øre som ikke

skal høre, ei heller hjerte som ikke skal gjennomtrenges (L&p 1:1–2).

© 1996 Del Parson

Fra denne majestetiske åpning rulles det opp et forunderlig doktrinært panaroma som kommer fra den evige sannhets kilde. Noe er direkte åpenbaring der Herren dikterer sin profet. Noe er i Joseph Smiths språk, skrevet eller uttalt mens han var påvirket av Den hellige ånd. Her finnes også hans beretning om hendelser som fant sted under forskjellige omstendigheter. Når alt settes sammen, utgjør de i en meget vesentlig grad læren og fremgangsmåtene i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ...

Det er forbløffende hvor mange forskjellige saker boken behandler. Det er prinsipper og fremgangsmåter med hensyn til hvordan Kirken skulle ledes. Det fremsettes enestående og bemerkelsesverdige helseregler med både fysiske og åndelige løfter. Det evige prestedømmes pakt beskrives på en måte som vi ikke finner noe annet sted i Skriftene. Privilegiene og velsignelsene – og begrensningene og anledningene – i de tre herlighetsgrader gjøres kjent, basert på Paulus' korte omtale av solens, månens og stjernenes glans. Her forkynnes omvendelse i et tydelig og overbevisende språk. Her oppgis riktig dåpsmåte. Guddommens natur, som har plaget teologer i århundrer, beskrives på et språk som alle kan forstå. Herrens finanslov fremlegges. Den gir beskjed om hvordan midler til drift av Kirken skal skaffes og brukes. Arbeidet for de døde åpenbares til velsignelse for Guds sønner og døtre i alle generasjoner.

Når vi leser Lære og pakter, blir det tydelig at Joseph Smith hadde en altomfattende forståelse av Guds evige hensikter.» («Guds orden og vilje», *Lys over Norge*, august 1989, s. 2, 3.)

Hvorfor er det viktig at jeg studerer Lære og pakter og Kirkens historie?

President Ezra Taft Benson har sagt:

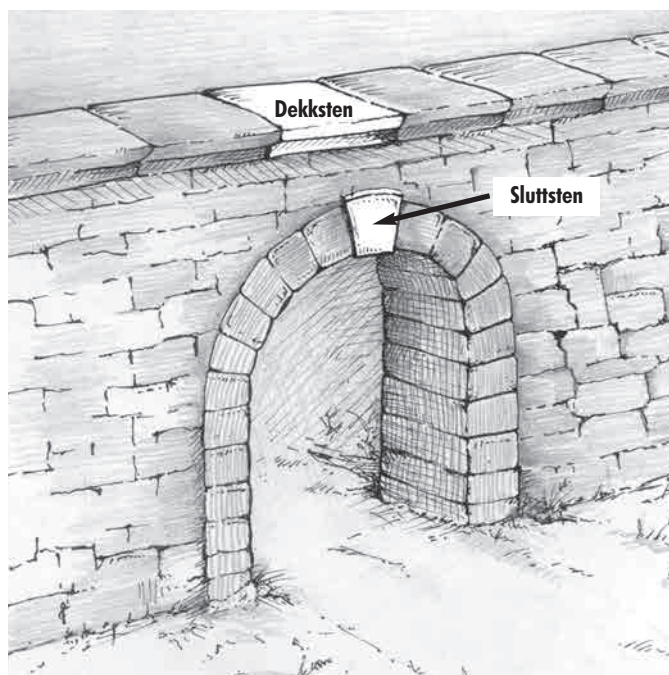

«Lære og pakter er det ledd som binder sammen Mormons bok og det videre gjenopprettelsens verk ved profeten Joseph Smith og hans etterfølgere.

I Lære og pakter lærer vi om tempelarbeid, evige familier, herlighetsgradene, Kirkens organisasjon og mange andre av gjenopprettelsens store sannheter.

‘Ransak disse bud,’ sa Herren i Lære og pakter, ‘for de er sanne og troverdige, og profetiene og løftene som er i dem, skal alle bli oppfylt.

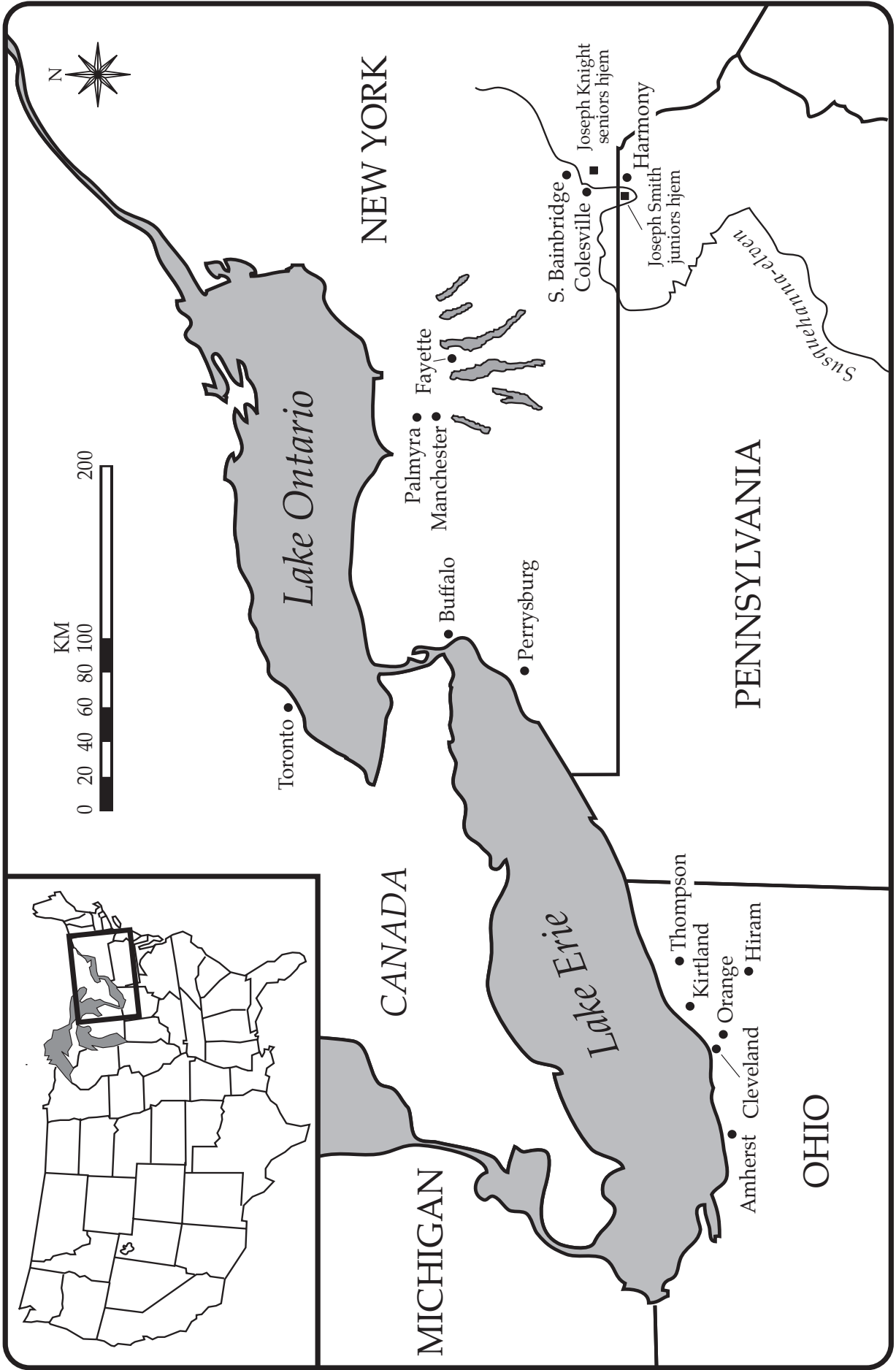
Hva jeg, Herren, har talt, har jeg talt, og jeg unnskylder meg ikke, og skjønt himlene og jorden forgår, skal mitt ord ingenlunde forgå, men skal oppfylles, enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme’ (L&p 1:37–38).

Mormons bok bringer mennesker til Kristus. Lære og pakter bringer mennesker til Kristi rike, ja, til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, 'den eneste sanne og levende kirke på hele jordens overflate' (v.30). Jeg vet det.

Mormons bok er 'sluttstenen' i vår religion, og Lære og pakter er dekkstenen med fortsatt åpenbaring i de siste dager. Herren har satt sitt godkjenningstempel både på sluttstenen og dekkstenen.» (Se *Lys over Norge*, juli 1987, s. 77.)

Når du studerer Lære og pakter i år, vil du lære hvordan Herren gjenga evangeliets sannheter «linje på linje og bud på bud» (L&P 128:21). Ditt vitnesbyrd om åpenbaring i nyere tid vil vokse, og du vil bli mer takknemlig for profeten Joseph Smith. Når du studerer viktige begivenheter i Kirkens historie, vil du lese inspirerende eksempler om offer og hengivenhet – om menn og kvinner som kjente Herren og bidro til at hans rike her på jorden kunne vokse, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Gjennom studium og bønn vil din tro på Jesus Kristus bli styrket, og det vil også ditt ønske om å tjene ved å hjelpe til med å bygge opp hans rike.

Kirken i New York og Pennsylvania

«I begynnelsen av det nittende århundre var den vestlige del av New York vesentlig pionerområde, et sted med muligheter for dem som ikke fryktet den enorme oppgave å rydde og bryte opp den udyrkete jorden. Blant disse var Joseph og Lucy Mack Smith og deres åtte barn som i 1816 kom til omegnen av Palmyra ikke

langt fra Rochester» (Gordon B. Hinckley: *Den gjengitte sannhet, En kort historie om Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige* [1947], s. 1).

Det var under disse forholdene at et av disse barna, Joseph Smith jr., søkte sannheten og ble besøkt av Gud Faderen og hans sønn Jesus Kristus. Denne helt avgjørende åpenbaringen, som åpnet himlene etter mange års mørke og frafall, førte til at Mormons bok ble oversatt fra gullplater «ved Guds gave og kraft» (L&P 135:3) og til gjengivelsen av prestedømmet og evangeliets ordinanser, og til at Jesu Kristi Kirke ble gjenopprettet på jorden. Etter at Kirken var gjenopprettet, ble misjonærer sendt ut for å forkynne evangeliet over hele verden til tross for forfølgelse både innenfor og utenfor Kirken.

Joseph Smith – Historie 1

Joseph Smith forteller sin egen historie

Joseph Smith – Historie er «utdrag fra Joseph Smiths offisielle vitnesbyrd og historie, som han skrev i 1838 og som [delvis] ble utgitt som en serie i Times and Seasons i Nauvoo, Illinois, fra og med den 15. mars 1842» (Innledning til Den kostelige perle).

Eldste John Taylor, den gang et medlem av De tolv apostlers quorum, skrev: «Joseph Smith, Herrens profet og seer, har utført mer, med unntagelse av Jesus selv, for menneskenes frelse i denne verden enn noe annet menneske som noensinne har levet» (L&P 135:3). Den korte beretningen vi finner i Joseph Smith – Historie, forteller med profetens egne ord hvordan gjenoprettelsen begynte. Hvis du er flittig og ber innstendig, vil ditt studium av profeten Josephs liv, de prinsipper i evangeliet som ble åpenbart gjennom ham og hans vitnesbyrd om Herren Jesus Kristus, bli en erfaring som vil forandre ditt liv. Når du leser dette vitnesbyrdet og denne historien, kan du se etter hva slags ungdom Joseph Smith var. Hva var det med den unge Joseph som viste at han skulle være gjenoprettelsens profet?

Forstå Skriftene

Joseph Smith – Historie 1

Bekjempe (v. 1) – Gå aktivt imot

Klargjøre for offentligheten (v.1) – Korrigere de rykter og løgner som er i omløp

Oppfordret til (v.1) – Bedt om

Sekter (v. 5–6) – Religiøse grupper

Nidkjerhet som ble lagt for dagen av de geistlige (v. 6) –

Den iver som ble vist av de enkelte prester

Vunnet for (v. 7) – følte størst tilhørighet til

Villedende resonnementer (v. 9) – feilaktig fremstilling, lureri

Uopphørlige (v. 9) – konstante, stadige

Trosbekjennelser (v. 19) – Et trossamfunns lære

Spottens ånd (v. 23) – en hånlig ironisk holdning

Lettsindighet (v. 28) – ikke tenke over hva man gjør, ikke se alvor i ting

Lystig (v. 28) – muntert

Ondsinn (v. 28) – synde på grunn av ondskap

Villedet (v. 28) – blitt lurt eller bedratt

Tilkjennegivelse (v. 29) – få vite

Utgjorde (v. 35) – var

Tildragelse (v. 44) det som hadde skjedd

Pest (v. 45) – sykdom, plage

Trange kår (v. 46) – de var fattige og trengte mange ting

Et godt levebrød (v. 55) – økonomisk trygghet

Innlosjert hos (v. 57) – bodde hos

Anvende all sin flid (v. 59) – gjøre alt han kunne

Iherdige anstrengelser (v. 60) – største anstrengelser

List (v. 60) – listig plan, sluhet

Stadfestet (v. 65) – bekreftet

Kost og losji (v. 66) – spiste der og bodde der

Påfølgende måned (v. 68) – måneden etter

Ordinerte (v. 68, 71) – de mottok prestedømmet ved håndspåleggelse

Overdrar, overdratt (v. 69–70, 72) – Gir, gitt

Joseph Smith – Historie 1:17 – Betydningen av Det første syn

Eldste James E. Faust, den gang et medlem av De tolv apostlers quorum, fortalte hva vi vet etter at Faderen og Sønnen besøkte profeten Joseph Smith som vi ikke visste før:

«Hva lærte vi av det første syn?

1. Gud vår Faders eksistens som et personlig vesen, og bevis for at mennesket ble skapt i Guds bilde.
2. At Jesus er en person adskilt fra Faderen.
3. At Jesus Kristus er Faderens sønn slik Faderen selv erklærte det.
4. At Jesus var kilden til åpenbaring slik Bibelen forteller.
5. Jakobs løfte når det gjaldt å spørre Gud om visdom, ble oppfylt.
6. Et virkelig vesen fra en usett verden som forsøkte å tilintetgjøre Joseph Smith.
7. At det hadde funnet sted et frafall fra den kirke som Jesus Kristus opprettet – Joseph ble bedt om ikke å slutte seg til noen av sektene, for de underviste i menneskenes lærdommer.

8. Joseph Smith ble et vitne for Gud og hans Sønn, Jesus Kristus.» (*Lys over Norge*, okt. 1984, s. 119–120).

Joseph Smith – Historie 1:19– «Deres religionsforkynnere var fordervet»

Det profeten Joseph Smith opplevde, viste ham at det var noe galt med dem (prester og lærere) som bekjente seg til hans tids religioner (se Joseph Smith – Historie 1:5–6, 8–10, 12, 21–23). President J. Reuben Clark jr., som var en rådgiver i Det første presidentskap, har forklart:

«Dette betyr ikke at det i dag ikke finnes, og heller ikke at det aldri har eksistert millioner av gudfryktige mennesker – og heller ikke at det ikke ned gjennom århundrene har levd millioner på millioner av mennesker som var ærlige, sannferdige og rettferdige i henhold til de normer de hadde ned gjennom århundrene ...

Men det betyr at deres system er bygget på feil, slik Herren sa til Joseph.» (*On the Way to Immortality and Eternal Life* [1949], 442–43.)

Joseph Smith – Historie 1:66 – «Barn som var blant hans elever»

På den tiden var det vanlig i dette området at lokale skolelærere bodde en tid hjemme hos sine elever som en del av betalingen for deres undervisning.

Joseph Smith – Historie 1:68–72 – Hvorfor ordinerte profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery hverandre igjen etter at de var døpt?

President Joseph Fielding Smith forklarte at døperen Johannes, «etter å ha overdratt prestedømmet ba Joseph og Oliver om å gå ned i vannet og døpe hverandre. Etter å ha gjort det, skulle de legge hendene på hverandres hoder og på ny overdra det prestedømme han hadde gitt dem. Det er to grunner til at de ble befalt å gjøre dette. For det første er det i strid med den orden som gjelder i den organiserte kirke å overdra prestedømmet før dåpen.

Derfor ble de befalt å overdra prestedømmet til hverandre på vanlig måte etter at de var døpt. For det annet gjorde engelen det for dem som de ikke kunne gjøre selv. Det fantes intet levende menneske på jorden som hadde nøklene til dette prestedømmet, derfor var det nødvendig at dette sendebudet som hadde nøklene til Det aronske prestedømme i evangelieutdelingen i tidens midte, ble sendt for å overdra denne myndigheten. Det er i strid med himmelens orden for dem som har gått over på den andre siden av sløret, å forrette og arbeide for de levende på jorden. Det skjer bare i de tilfeller hvor det dødelige menneske ikke kan handle og det derved blir nødvendig at de som har gjennomgått oppstandelsen handler for dem. Ellers ville Johannes ha fulgt den vanlige orden som praktiseres i Kirken, og ville først ha døpt Joseph Smith og Oliver Cowdery, og deretter ville han ha overdratt Det aronske prestedømme til dem.» (*Essentials in Church History*, 27. utg. [1950], 57–58.)

Susquehanna-elven

Studer Skriftene

Utfør en av følgende aktiviteter (A–G) når du studerer Joseph Smith – Historie 1.

A Bli kjent med den unge Joseph Smith jr.

Studer Joseph Smith – Historie 1:1–20 og gjør følgende i din notatbok:

1. Skriv ned navnene på Joseph Smiths foreldre og hans brødre og søstre.
2. Forklar hvorfor Joseph begynte å undre seg over hvilken kirke som var den rette.
3. Slå opp det skriftstedet som inspirerte Joseph til å gå til Herren i bønn. Du vil kanskje merke det i din bibel. Forklar med dine egne ord hva det betyr.
4. Skriv ned tre sannheter vi lærer av Det første syn som er viktige for deg, og forklar hvorfor de har gjort inntrykk på deg. Ta om nødvendig «Forstå Skriftene» til hjelp.

B Kjenn Skriftene – Joseph Smith – Historie 1:15–20

Studer Joseph Smiths beretning om Det første syn i Joseph Smith – Historie 1:14–20 og diskuter deretter med en av dine foreldre eller med en leder i Kirken hvilke muligheter, velsignelser og gleder du ville gå glipp av hvis Joseph Smith ikke hadde bedt om veiledning denne vårdagen i 1820. Skriv noen linjer hvor du forteller hva dere snakket om.

© 1989 Al Round's

C Finn fakta

Studer Joseph Smith – Historie 1:27–54 og besvar følgende spørsmål:

1. Hvor lenge hadde det i henhold til vers 27 gått siden Det første syn?

2. Hva ventet Joseph Smith ville skje da han gikk til Herren i bønn 21. september 1823? Hva forteller dette deg om hans tro?
3. Hva var navnet på sendebudet som viste seg for ham denne natten?
4. Hvilken profeti fremsatte han om Joseph Smiths navn? Hvordan er den blitt oppfylt?

5. Hvordan visste Joseph Smith hvor han skulle finne stedet hvor platene var begravet?
6. Hvor mange ganger viste sendebudet seg for ham denne natten og neste dag? Hvorfor tror du han viste seg så mange ganger?

D Lag ditt eget spørreskjema

Gjennomgå Joseph Smith – Historie 1:66–75 og fotnoten hvor Oliver Cowdery forteller om disse begivenhetene. Skriv fem spørsmål som kan besvares fra disse versene, og skriv ned svaret etter hvert spørsmål.

E Skriv ned ditt vitnesbyrd

Etter å ha lest Joseph Smith – Historie skriver du et avsnitt eller to hvor du forteller hva du føler for profeten Joseph Smith og alt han gjorde for oss som en tjener av Jesus Kristus.

F Skriv i dagboken

Etter å ha lest om Moronis besøk i Joseph Smith – Historie 1:27–54, leser du Moroni 1:1–4 og 10:1–6. Skriv i dagboken og fortell hva du tror du ville ha følt om du hadde vært Moroni som besøkte Joseph Smith etter å ha ventet i over 1400 år på at platene skulle bli hentet frem og oversatt.

G Tegn en begivenhet

Tenk over alle de forskjellige begivenheter som er gjengitt i Joseph Smith – Historie og tegn et bilde som illustrerer noe som har gjort inntrykk på deg. Forklar hva det er ved denne begivenheten som gjør inntrykk på deg.

De første sidene i Lære og pakter

Bli kjent med boken

De første sidene i Lære og pakter er en innledning som gir bakgrunnsopplysninger. På tittelsiden finner du bokens navn, en kort forklaring om hva den inneholder og opplysninger om utgivelse. Innledende forklaringer forteller hva slags bok dette er og hvordan fikk den. Den inneholder også vitnesbyrdet til de første apostler i vår tid om disse åpenbaringenes sannhet. Den kronologiske oversikten over innholdet viser i hvilken rekkefølge åpenbaringene ble mottatt og dessuten når og hvor det fant sted. Når du leser disse innledende sidene, kan du se etter hvordan vi fikk Lære og pakter og hvorfor Herren vil du skal studere den.

Forstå Skriftene

Tittelsiden

Hans etterfølgere – de som fulgte etter ham eller som fulgte ham

Innledning

Guddommelige tilkjennegivelser (avsnitt 4) – himmelske besøkende som viste seg for ham

Innledes (avsnitt 3) – begynner

I virksomhet som institusjon (avsnitt 5) – i virksomhet som organisasjon

Timelige (avsnitt 1) – Fysiske, jordiske

De tolv apostlers vitnesbyrd

Nåde (avsnitt 3) – gave og kraft

Teologiske (avsnitt 6) – sannheter om Gud og hans verk

Innledning – Skriftenes kanon er ikke avsluttet!

Utviklingen av Lære og pakter er et bevis for at Kirkens autoriserte hellige skrifter (som ofte kalles «standardverkene» eller «Skriftenes kanon») ikke skal betraktes som fullstendige. Mange kristne kirker lærer at Bibelen inneholder alle Guds ord til mennesket, og at åpenbaring har opphørt. President Hugh B. Brown,

som den gang var en rådgiver i Det første presidentskap, sa: «Da Joseph kom ut av skogen hvor han hadde hatt Det første

syn, hadde han lært minst fire grunnleggende sannheter, og han bekjentgjorde dem for verden. For det første at Faderen og Sønnen er adskilte og forskjellige individer, for det annet at Skriftenes kanon ikke er fullstendig, for det tredje at mennesket faktisk ble skapt i Guds bilde, og for det fjerde at kommunikasjonskanalen mellom jord og himmel er åpen og at åpenbaringer fortsetter.» (I *Conference Report*, sept.-okt. 1967, 120.)

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte hvilken virkning et fravær av åpenbaringer har på verdens forståelse av Bibelen: «La det være helt klart at hver gang et folk tror at Skriftenes kanon er fullstendig, hver gang de søker åndelig føde i fortidens profetiske ord alene, hver gang de er uten apostler og profeter som kan gi

dem det levende ord, hver gang de slutter å motta nye åpenbaringer – da er de ikke lenger i stand til å fortolke og forstå tidligere åpenbaringer. Fortidens profetier kan bare bli forstått av levende profeter som er begavet med kraft fra det høye og hvis tanker er opplyst av den samme Hellige Ånd som var opphav til tidligere hellig skrift. Folk uten åpenbaring velger den eneste vei som er åpen for dem, de vender seg til fortolkere, til skriftlærde, til prester og til teologer, som forteller dem hva de gamle ord betydde, men deres beslutninger er basert på intellektuelle resonnementer og ikke på åndelighet.» (The *Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 bind, [1979–81], 1:275–76.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer de innledende sidene til Lære og pakter.

A Let etter svar

Mens du studerer Innledende forklaringer og den kronologiske oversikt over innholdet, kan du besvare følgende spørsmål:

1. Hvilke begrunnelser er gitt for hvorfor disse åpenbaringene ble gitt?
2. I hvilke år ble mer enn 70 av åpenbaringene mottatt? Hvorfor tror du så mange av dem ble gitt i løpet av disse årene?
3. Hvorfor tror du Herren ikke ga profeten Joseph Smith alle åpenbaringene på en gang?

B Hvordan ville det være hvis ... ?

Med utgangspunkt i det du har lest i de innledende sidene og «Forstå Skriftene», forklarer du hvordan det ville ha vært hvis det ikke fantes noen levende profeter til å motta åpenbaring i nyere tid.

Lære og pakter 1

Herrens forord – En advarselsrøst

I en boks forord forklarer forfatteren hvorfor boken er skrevet. Lære og pakter 1 er Herrens forord til boken med hans åpenbaringer i disse siste dager. Mange mennesker vet ikke at Herren har kalt profeter i nyere tid som mottar åpenbaringer fra ham. Ja, det finnes til og med medlemmer av Kirken som ikke ofrer stor oppmerksomhet til hva levende profeter sier. Når du leser dette kapitlet, kan du legge merke til hvem Herren taler til, hva hans advarsel går ut på og hvorfor han ga den. Dette er viktige emner som vil bli gi gjentatt gjennom boken.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 1

Gjennomtrenges (v. 2) – røres, påvirkes

Hemmelige gjerninger (v. 3) – synd, ugudelighet

Besegle (v. 8–9) – tildele eller samle for seg

Babylon (v. 16) – Et symbol for verdens ugudelighet

Mulm (v. 30) – uklarhet, mørk tåke

Lære og pakter 1:6 – «Mitt forord til boken med mine bud»

President Joseph Fielding Smith har sagt:

«Kapittel en i Lære og pakter er ikke den første åpenbaringen som ble mottatt, men er plassert som nummer én i boken fordi Herren ga den som forordet til boken med hans bud. Lære og pakter er spesiell, særegen og interessant for alle som tror på den og at den er den eneste bok som finnes i dag som er hedret med et forord som er gitt av Herren selv. Dette er

som det skulle være, for som han selv sier er det hans bok. Den ble ikke skrevet av Joseph Smith, men ble diktert av Jesus Kristus og inneholder hans og hans Faders ord til Kirken og til hele verden om at tro på Gud, omvendelse fra synd og medlemskap i hans kirke kan gis til alle som vil tro, og at den nye og evige pakt enda en gang kunne opprettes.

Denne åpenbaringen som er kjent som kapittel 1, ble gitt under den strålende konferansen som ble avholdt i Hiram [Ohio] 1. og 2. november 1831 da man vurderte utgivelsen av budene. Herren godkjenner her at hans ord skal utgis, for han ønsker at hans vilje skal bli kjent. Evangeliet var blitt gjengitt,

og Kirkens eldster var blitt sendt ut for å forkynne frelse til en vantro verden om at menneskene nok en gang kunne finne veien inn i Guds rike. Dette forordet ga åpenbaringene et guddommelig godkjenningstempel, og derfor gikk åpenbaringene ut med større kraft enn de ellers ville ha gjort, og skulle presisere for alle som leser dem – og spesielt for Kirkens medlemmer – hvilket ansvar de har for å holde de bud som finnes i disse åpenbaringene. (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind [1953], 1:251–52.)

Flere opplysninger om Lære og pakter og Budenes bok vil du finne i «Lære og pakters historie» i denne boken (side 233).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet D og to av de andre aktivitetene (A–C) når du studerer Lære og pakter 1.

A Bli kjent med versammendragene

Les nøye igjennom versammendraget som står foran første vers i Lære og pakter 1. Skriv i notaboken din to emner fra dette sammendraget som du gjerne vil lære mer om. Etter å ha lest Lære og pakter 1, oppsummerer du hva du har lært om disse to emnene.

B Finn frem til hvem, hva, når og hvorfor

1. Lag en tabell i notaboken din med fire kolonner som har følgende overskrifter:

Hvem taler Herren til?	Hva sa han ville skje?	Når sa han det ville skje?	Hvorfor sa han det ville skje?

- Etter å ha studert Lære og pakter 1:1–16, fyller du ut tabellen med de svar du finner på disse spørsmålene.
- Hvis du skulle lede en leksjon på familiens hjemmeaften om disse versene, hvilket punkt ville da være det viktigste du ønsket at din familie skulle huske?

C Hvordan overleve ulykken

I Lære og pakter 1:1–16 advarte Herren om ødeleggelse som ville komme over de ugudelige. I vers 17–30 forklarte han hva han gjør for å redde oss fra disse ødeleggelsene. Vers 31–39 hjelper oss med å forstå hva vi må gjøre så Herren kan frelse oss fra våre synder.

- Hvem kalte Herren på til å hjelpe oss fordi han kjente til de ulykker som skulle komme over jordens innbyggere? (se v. 17–18).
- Hva skulle de gjøre? (se v. 19–23).
- Hva gjorde Herren for å hjelpe dem med å utføre det de var kalt til å gjøre? (se v. 24–30).
- Hvor godt har Herrens tjenere lyktes med å utføre sin del?
- Hva må vi gjøre for å dra nytte av det Herren har gjort? (se v. 31–39).
- Hvor godt utfører du din del?

D Kjenn Skriftene – Lære og pakter 1:37–38

La oss tenke oss at du har en venn som klager over at han må lese Lære og pakter i Seminar, og sier: «Det er jo ingen gode historier der slik det var i Mormons bok. Hvorfor må jeg egentlig lese alle disse åpenbaringene? Skriv et svar til din venn hvor du bruker det du har lært i Lære og pakter 1. Nevn noen eksempler fra ditt eget liv eller fra noe du har sett og som viser at det er sant som Herren sa i vers 37–38.

Den 21. september 1823 søkte Joseph Smith guddommelig åpenbaring om hvordan hans stilling var i Herrens øyne (se Joseph Smith – Historie 1:29). Som svar på hans bønn viste engelen Moroni seg for ham i et soverom i 2. etasje i hans families hjem. Moroni brukte hele

denne natten til å undervise den unge profeten. Lære og pakter 2 utgjør bare en liten del av alt det Moroni underviste om (se Joseph Smith – Historie 30–54, oppfyllelsen av Moronis profeti finner vi i Lære og pakter 110 og vil bli studert sammen med det kapitlet. Når du studerer dette kapitlet, kan du tenke over hvorfor denne åpenbaringen er tatt med i Lære og pakter.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 2

Åpenbare (v. 1) – Gjøre kjent : Lagt øde (v. 3) –
Herrens dag (v. 1) – : Bli fullstendig ødelagt
Jesu Kristi annet komme : og lagt øde

Lære og pakter 2:1 – «Jeg vil åpenbare prestedømmet til deg»

«Joseph og Oliver hadde blitt ordinert til Det melkisedekske prestedømme og hadde fått apostolisk makt og myndighet så tidlig som i 1829. Hvordan kunne det så ha seg at Elijah ville åpenbare prestedømmet? Enkelt fortalt ble Elijah sendt i 1836 [se L&P 110:13–16] for å åpenbare nøkler og

beseglingskrefter knyttet til prestedømmet som ikke ennå var fullt ut forstått eller som ikke var i full virksomhet i denne evangelieutdeling. Elijah gjenga de nøkler som gjør det mulig for familier som er organisert i den patriarkalske orden [Det melkisedekske prestedømme] gjennom den myndighet som ble overlevert av Elias, å bli bundet og beseglet i all evighet. (Joseph Fielding McConkie and Robert L. Millet: *Joseph Smith: The Choice Seer* [1966], 187.)

Lære og pakter 2:1 – På hvilken måte vil Jesu Kristi annet komme være «stort og forferdelig»?

Om denne profetien av Malaki som ble gjentatt av Moroni, har president Joseph Fielding Smith sagt: «Ifølge denne profetien kommer Herrens store og forferdelige dag når vår Herre kommer i himmelens skyer i stor herlighet for å ta hevn over de ugudelige. Det vil bli en forferdelig dag for alle som ikke har omvendt seg, og som er fulle av synd, men for de rettferdige skal det være en fredens og en frelsens dag. Men før den kommer, skal et stort arbeid utføres ved gjengivelsen av Elijahs myndighet som er så stort at det vil redde jorden fra å bli ødelagt og fra å bli slått med en forbannelse.» (*Frelsende læresetninger*, 2:99).

Lære og pakter 2:2 – Hva er de «løfter som ble gitt til fedrene»?

Eldste Joseph Fielding Smith, som dengang var et medlem av De tolv apostlers quorum, skrev at: «Dette uttrykket henviser til bestemte løfter som ble gitt dem som ble dødt uten kunnskap om evangeliet og uten å ha anledning til å motta prestedømmets beseglende ordninger i spørsmål som gjaldt deres opphøyelse. Ifølge disse løftene skal barna i de siste dager utføre alle slike ordninger på vegne av de døde.» (*The Promises Made to the Fathers*, » *Improvement Era*, juli 1922, 829.)

Lære og pakter 2:3 – Hvorfor skulle jorden «legges øde» hvis Elijah ikke kom?

President Joseph Fielding Smith skrev: «Hvorfor ville jorden være øde? Jo, for hvis det ikke fantes et sammenføyende ledd mellom fedre og barn – eller med andre ord, arbeidet for de døde – da ville alle bli forkastet, hele Guds verk ville forgå og bli lagt øde [se L&p 128:15–18]. Men slik vil det selvfølgelig ikke gå.» (*Frelsende læresetninger*, 2:106.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 2.

A Sammenlign beretningene

Lære og pakter 2 er engelen Moronis gjentagelse av Malaki 4:5–6. Vi kan få større forståelse ved å sammenligne de to optegnelsene (se «Forstå Skriftene» hvis du trenger hjelp).

1. Sammenlign Malaki 4:5 med Lære og pakter 2:1. Hva sa Moroni Elijah skulle gjøre som ikke står i Malaki? Hva betyr det?
2. Sammenlign Malaki 4:6 med Lære og pakter 2:2. Hva skulle Elijah gjøre for å vende fedrenes og barnas hjerter?
3. Sammenlign Malaki 4:6 med Lære og pakter 2:3. Hva var «forbannelsen»? Hva betyr det?
4. Skriv to eller tre setninger som forklarer hvilken betydning Elijahs komme har hatt eller vil få i ditt liv.

Martin Harris mistet manuskriptet til de første 116 sidene som profeten Joseph Smith oversatte fra gullplatene. Lære og pakter 3 og Lære og pakter 10 er åpenbaringer profeten mottok på grunn av dette tapet. I kapittel 3 fortalte Herren

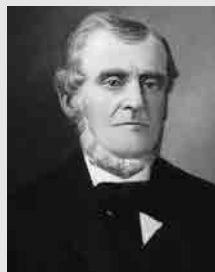
Joseph Smith hva han gjorde galt og lærte ham viktige sannheter om hans kall som en profet. Forsøk om du kan tenke deg hvordan profeten følte det da han mottok denne åpenbaringen.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 3

Kjødelige lyster (v. 4) – : **Varetekt** (kapitelsammen-
verdslige lyster, sine egne : draget) – beskyttelse, eie
lyster

Lære og pakter 3:12 – Hvorfor kalte Herren Martin Harris en «ugudelig mann»?

Mens Martin Harris skrev ned profeten Joseph Smiths oversettelse av Mormons bok, ba han Joseph inntrengende om å be Herren gi ham lov til å ta med seg de oversatte sidene så han kunne vise dem til sin hustru og andre som tydelig mente at Martin ble bedratt. Profeten Joseph forklarte hva som skjedde: «Jeg spurte, og svaret var at det måtte han ikke gjøre. Imidlertid var han ikke fornøyd med dette svaret og ville jeg skulle spørre igjen. Det gjorde jeg og fikk samme svar. Han slo seg fremdeles ikke til ro, men insisterte på at jeg skulle spørre ennå en gang. Etter inntrengende anmodninger spurte jeg Herren igjen, og han fikk tillatelse til å ta med seg det som var skrevet, på visse betingelser. Han skulle bare vise dem til sin bror, Preserved Harris, sin egen hustru, sin far og mor, og til fru Cobb, en søster av hans hustru. I henhold til dette siste svaret, forlangte jeg at han skulle forplikte seg overfor meg på den mest høytidelige måte og love at han ikke ville gjøre noe annet enn det han hadde fått beskjed om. Og det lovet han. Han forpliktet seg slik jeg forlangte av ham, tok med seg det som var skrevet, og dro av gårde. Men til tross for de strenge restriksjoner han var blitt pålagt og det høytidelige løfte han hadde gitt meg, viste han dem likevel til andre, og ved list fikk de lurt dem fra ham, og inntil denne dag har de aldri kommet til rette.» (*History of the Church*, 1:21.)

Flere opplysninger om Martin Harris finner du i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 233).

Lære og pakter 3:14 – Hvilke «rettigheter» mistet profeten Joseph Smith en stund?

Etter at de 116 manuskriptsidene gikk tapt, viste Moroni seg for Joseph Smith og tok fra ham platene og Urim og Tummim, men lovet Joseph at hvis han omvendte seg for å ha unnlatt å følge Herrens råd, ville han få tillatelse til å fortsette med oversettelsen (se *Kirkens historie i tidenes fylde* [elevhefte til Religion 341–43, 2. utg. 2000], s. 48–49).

Studer Skriftene

Utfør følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 3.

A Se etter hva han lærte

Profeten Joseph Smith ble meget oppbrakt over tapet av de 116 sidene. Les Lære og pakter 3:1–8 og skriv hva Herren ønsket profeten skulle lære av det han hadde opplevd. Begrunn svaret med ord og uttrykk fra disse versene.

B Valg og konsekvenser

Martin Harris hadde vært til stor hjelp for den unge profeten, og Joseph Smith ønsket naturlig nok å hjelpe ham. Del en side i notatboken i 3 kolonner, og lag følgende liste på grunnlag av det du leser i Lære og pakter 3:1–15.

1. I den første kolonnen skriver du ned hva Herren sa profeten Joseph Smith gjorde galt da han forsøkte å tilfredsstille Martin Harris, og hvilke konsekvenser disse valgene ville få.
2. I den andre kolonnen skriver du hva Herren sa profeten Joseph Smith skulle ha gjort, eller skulle gjøre, og hvilke velsignelser han ville ha fått og ville få hvis han var lydlig.
3. I den tredje kolonnen skriver du ned noen av de valg unge mennesker tar i dag som ligner på de feil Joseph Smith gjorde (se spesielt vers 4, 6–7) og forklarer hvilke konsekvenser disse valgene har i vår tid. Forklar hvordan livet kan bli bedre for oss hvis vi følger Herrens råd i vers 8.

C Finn Herrens hensikter

I Lære og pakter 3:19–20 fortalte Herren hvorfor platene til Mormons bok ble bevart. Skriv ned de begrunnelser du finner der, og forklar hva som har skjedd for å oppfylle disse hensiktene etter at denne åpenbaringen ble gitt i 1828.

*Hva kreves det for å tjene Herren på en vellykket måte?
Alle heltidsmisjonærer lærer at Lære og pakter 4 besvarer*

Herren sammenlignet misjonærarbeidet med å foreta innhøstning av korn.

dette spørsmålet. Selv om det bare er 7 vers i dette kapitlet, sa president Joseph Fielding Smith: «Det inneholder tilstrekkelig mange råd og instruksjoner til å bli studert hele livet. Ingen har ennå behersket det. Det ble ikke gitt som en personlig åpenbaring til Joseph Smith, men for å være til nytte for alle som ønsker å inngå i Guds tjeneste» (Church History and Modern Revelation, 1:35). Når du leser denne åpenbaringen, kan du se etter hvordan du kan vite at du er blitt kalt til å tjene.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 4

Vidunderlig (v.1) – forunderlig og guddommelig

Sigd (v.4) – En buet kniv til innhøstning av korn

Omsorg (v.5) – kjærlighet

Måtehold (v.6) – selvkontroll, selvbeherskelse

Lære og pakter 4 – Joseph Smiths far

Flere opplysninger om Joseph Smith sen. finner du i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 233).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B når du studerer Lære og pakter 4.

A Finn svarene

I notatboken din besvarer du følgende spørsmål ut fra det du lærer i Lære og pakter 4:

1. Hva kreves av dem som blir kalt til å tjene Herren? (se v. 2).
2. Hvilken velsignelse loves dem som tjener på denne måten? (se v. 2, 4).
3. Hvordan kan det vidunderlige verket sammenlignes med en innhøstning? (se v. 1, 4).
4. Hvordan vet en person om han eller hun er blitt kalt til å tjene? (se v. 3).
5. Hvilke fem egenskaper gjør en person kvalifisert til et kall til å tjene? (se v. 5).
6. Hva må en Herrens tjener ikke glemme i tillegg til de fire dyder som er nevnt? (se v. 5).
7. Hva kan du gjøre hvis du ønsker å tjene, men ikke har alle kvalifikasjonene? (se v. 7).

B Sett løftet på prøve

1. Velg en av de egenskapene som er nevnt i Lære og pakter 4 som du gjerne vil tilegne deg mer fullkomment selv. Skriv det ned på et kort og legg det på et sted hvor du vil se det ofte. Som nevnt i Lære og pakter 4:7, ber du vår himmelske

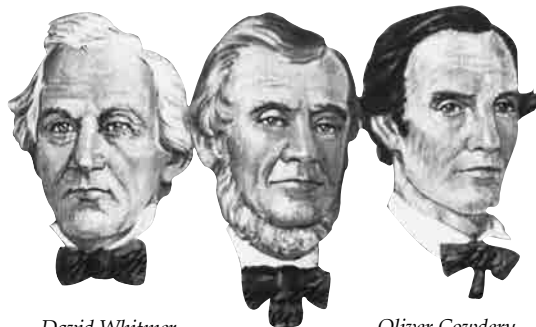
Fader hver dag om å hjelpe deg med å utvikle denne egenskapen. Skriv et avsnitt i din personlige dagbok hver dag i minst en uke om hvilken fremgang du gjør i å utvikle denne egenskapen.

2. I slutten av uken skriver du en oppsummering i notatboken om hva du har opplevd.

Martin Harris omvendte seg fra sin ulydighet som var årsak til at de 116 sidene av oversettelsen av Mormons bok gikk tapt (se Lære og pakter 3), men fremdeles ønsket han et fysisk bevis for at profeten Joseph Smith virkelig hadde platene. I motsetning til hva mange mennesker i verden tror, sørger Herren alltid for bevis som støtter de sannheter hans tjenere underviser om. Slike bevis gis ofte ved spesielt kalte vitner. Herren lovet at «på to eller tre vitners ord skal enhver sak stå fast» (2. Korinterbrev 13:1).

Mormons bok inneholder en profeti om at tre vitner ville få se platene «ved Guds kraft» (2. Nephi 27:12). I Lære og pakter 5 ble Martin Harris lovet at han skulle få sitt ønske oppfylt og være et av disse vitnene hvis han oppfylte bestemte vilkår. Lære og pakter 17 er en åpenbaring til de tre menn som ble disse spesielle vitnene. Når du leser disse kapitlene, kan du se etter hvorfor Herren ikke tillot at profeten Joseph Smith viste platene til alle.

David Whitmer

Martin Harris

Oliver Cowdery

Forstå Skriftene

Lære og pakter 5

Ordinert (v. 6, 17) – gitt myndighet, utnevnt

Holdt tilbake (v. 9) – holdt hemmelig

Bekreftet (v. 20) – vist å være sant

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 5.

A Forklar det til en venn

La oss tenke oss at du diskuterte Mormons bok med en venn utenfor Kirken og ble spurt om gullplatene befinner seg i et museum. Bruk Lære og pakter 5:1–9 for å forklare hvorfor engelen Moroni tok platene tilbake etter at Joseph Smith var ferdig med oversettelsen.

B Skriv en definisjon

Lære og pakter 5:10–16 forteller om 3 vitner som skulle vitne om sannheten av Mormons bok.

1. Etter å ha studert disse versene skriver du en enkel definisjon av ordet *vitne* slik at Primær-barn kan forstå hvorfor disse mennene ble kalt vitner.
2. Gjennomgå Lære og pakter 5:25 og «De tre vitners vitnesbyrd» foran i Mormons bok. Forklar hva det betyr for deg å vite at disse mennene så platene og bar vitnesbyrd om at Mormons bok er sann.

C Hva ville skje hvis ...

I Lære og pakter 5:16–24 ga Herren flere løfter om hva som ville skje hvis menneskene gjør eller lar være å gjøre bestemte ting.

1. Hva lovet Herren dem som tror på hans ord? (se v.16).
2. Hva sa han ville skje hvis menneskene forherder sine hjerter og ikke omvender seg? (se v. 18–20).
3. Hva ba Herren Joseph Smith om å gjøre? Hva ville skje hvis han var lydig? (se v. 21–22).
4. Hva ba Herren Martin Harris om å gjøre? Hva ville skje hvis han var lydig? (se v. 24).

Hvordan besvarer Gud våre bønner? I Lære og pakter 6 ble Oliver Cowdery fortalt hvordan hans bønner var blitt besvart. Når du forstår hva Herren sa til Oliver, vil du lettere kunne registrere hvordan dine bønner blir besvart. Det er godt å føle den fred Oliver følte da han ba angående profeten Joseph Smith.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 6

Kløver (v. 2) – deler

Sigd (v. 3–4) – En krum kniv til bruk under innhøsting.

Generasjon (v. 8–9) – mennesker i denne tidsalder

Vis ikke ringeakt (v. 12) – ikke tøys eller vær lettsindig

Forman ham (v. 19) – korriger ham

Lære og pakter 6 – Hvem var Oliver Cowdery?

Flere opplysninger om Oliver Cowdery finner du i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 234).

Lære og pakter 6:2 – Ordets kraft

Herren brukte noen virksomme bilder for å beskrive kraften i sitt ord. Tanken om at Guds ord er kraftig er lett å forstå, for ved hans ord blir alle ting påvirket – fra himlene til menneskenes hjerter. Uttrykket «skarpere enn et tveegget sverd, så det kløver både marg og ledd», er en god beskrivelse av hvordan Guds ord kan trenge igjennom og helt inn til en persons hjerte (se også 1. Nephi 16:1–2).

Lære og pakter 6:6 – «Sions sak»

Ordet *Sion* brukes på flere forskjellige måter i Lære og pakter (se «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 236)). Men i hvert enkelt tilfelle henviser det til hvordan Herren anstrenger seg for å oppreise et folk som kan bo sammen med ham i rettferdighet. Å «søke å fremme og grunnfeste Sions sak», vil si å arbeide for å utbre evangeliet og øke de helliges rettferdighet.

Lære og pakter 6:10–11 – Hvilken gave ble gitt til Oliver Cowdery?

Den gave Herren ga Oliver Cowdery, var åpenbaringsens ånd (se L&P 8:3–4). President Joseph Fielding Smith har sagt at «den skulle beskytte ham hvis han trengte det, og skulle befri ham fra hans fienders hender og beskytte ham mot ødeleggeren» (*Church History and Modern Revelation*, 1:52).

Lære og pakter 6:14–24 – Hvilket vitnesbyrd hadde Oliver Cowdery mottatt?

Profeten Joseph Smith skrev: «Etter at vi hadde mottatt denne åpenbaringen, fortalte Oliver Cowdery meg at etter at han var blitt innlosjert hos min far, og etter at familien hadde fortalt ham om de platene jeg hadde mottatt, hadde han en kveld gått til sengs og hadde påkalt Herren for å få vite om det forholdt seg slik, og Herren åpenbarte for ham at det var sant.

Men dette hadde han holdt helt for seg selv og ikke nevnt det til noen. Etter at denne åpenbaringen var gitt, visste han derfor at arbeidet var sant fordi det ikke fantes noe levende menneske som hadde kjennskap til det som det ble hentydet til i åpenbaringen – ingen andre enn Gud og han selv.» (*History of the Church*, 1:35.).

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 6.

A Foreta en sammenligning

I Lære og pakter 6 brukte Herren billedspråk eller symbolikk for å undervise om viktige sannheter. Skriv ned følgende uttrykk i din notatbok, og avslutt dem med det du lærer i vers 1–5:

1. Evangeliets budskap er som et sverd fordi ...
2. En misjon er som gårdsarbeid fordi ...
3. Bønn er som å banke på en dør fordi ...

B Hvordan man blir rik og lykkelig

1. Sammenlign Lære og pakter 6:7, 13 med det Nephi lærte i 1. Nephi 11:21–23. Forklar hva du lærer om hvordan man blir rik og lykkelig.
2. Hvordan er det disse skriftstedene lærer oss om å være rik og lykkelig, forskjellig fra det verden mener vil gjøre oss rike og lykkelige?
3. Hvorfor tror du verdslige rikdommer ikke kan gi deg den glede Herren tilbyr oss?
4. Forklar med en setning eller to hva frelsens gave og evig liv er verd for deg.

C Forstå hvordan åpenbaring skjer

1. Etter å ha lest Lære og pakter 6:14–24 forklarer du hvordan Oliver Cowdery visste at Joseph Smith virkelig var kalt av Gud.
2. Velg to vers fra Lære og pakter 6:14–24 som har gjort inntrykk på deg, og fortell hvordan du kan anvende disse versene for å motta åpenbaring i ditt eget liv.

Lære og pakter 7

En optegnelse gjemt av åpenbareren Johannes

I april måned 1829 fortsatte profeten Joseph Smith å oversette platene til Mormons bok med Oliver Cowdery som skriver. Profeten beskrev omstendighetene som var foran-

ledningen til denne åpenbaringen: «En uenighet oss i mellom når det gjaldt beretningen om apostelen Johannes som er nevnt i Det nye testamente [se Johannes 21:20–23], om hvorvidt han døde eller fortsatte å leve, og vi ble begge enige om å avgjøre

dette ved hjelp av Urim og Tummim» (History of the Church, 1:35–36.)

Når du leser Lære og pakter 7, kan du se etter hva apostlene Johannes og Peter ønsket mest. Hva ønsket Johannes å gjøre som var større enn det han hadde gjort tidligere? Hvis Frelseren spurte deg hva du ønsket mest, hva ville du svare ham?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 7

Nøkler (v. 7) – Myndighet,,

• Pergament (kapittelsammen-
draget) – Sau- eller geite-
skinn som ble tilberedt for
• å skrive på

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 7.

A Besvar med én setning

Kapittelsammendraget i Lære og pakter 7 forteller hva Joseph Smith og Oliver Cowdery spurte Herren om (se også innledningen til L&P 7 i denne studieveiledningen). Etter å ha lest kapittel 7 besvarer du følgende spørsmål med én setning hver:

1. Hva var forskjellen mellom det Johannes ønsket og det Peter ønsket?
2. Hva lærer du av dette kapitlet om hvor viktig det er å dele evangeliet med andre?
3. Hva lærer du om rettferdige ønsker?

Lære og pakter 8–9

Motta og gjenkjenne åpenbaring

Den store velsignelse det innebærer å motta personlig åpenbaring gjennom Den hellige ånd er tilgjengelig for de

trofaste. I Lære og pakter 6 ble Oliver Cowdery lovet åpenbaringsens gave, og spesielt evnen til å oversette gamle opptegnelser. Men som Oliver fant ut, hvis man vil motta åpenbaring, må man ofte gjøre noe mer enn bare å spørre. Eldste S. Dilworth Young, som var et medlem av De sytti, har sagt: «Jeg kan bekrefte for dere at ingen av dere noen-sinne vil få en større, mer spennende og mer gledelig opplevelse enn å finne ut hvordan dere skal tolke den Ånd som påvirker dere og som bærer vitnesbyrd om sannheten . . . Vi må finne ut hvilken metode Ånden benytter for å hviske i våre hjerter. Vi må lære oss å høre den, forstå den, og vite når vi har den, og at det av og til tar lang tid.» (I Conference Report april 1959, 59.) Når du leser Lære og pakter 8–9, kan du legge merke til hva Oliver Cowdery ble fortalt han måtte gjøre for å ha kraft til å oversette, og hvorfor han ikke maktet å fortsette. Legg også merke til hva disse åpenbaringene lærer oss om dine egne anstrengelser for å motta personlig åpenbaring.

Forstå Skriftene

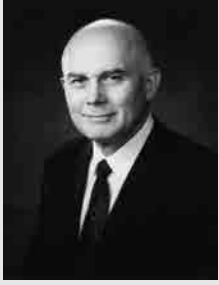
Moses delte Rødehavet ved åpenbaringsens ånd

Lære og pakter 8:6–8 – «Arons gave»

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Det var en annen gave som ble gitt til Oliver Cowdery, og det var Arons gave. På samme måte som Aron med staven i sin hånd gikk foran Moses som en talsmann, skulle Oliver Cowdery gå foran Joseph Smith. Alt han ville be Herren om i kraft av denne gaven, skulle bli gitt ham hvis han ba i tro og med visdom. Oliver ble velsignet med den store ære å ha nøklene til denne evangelieutdeling sammen med Joseph Smith, og i likhet med Aron ble han en talsmann ved tallrike anledninger. Det var Oliver som holdt den første offentlige tale i denne evangelieutdeling.» (Church History and Modern Revelation, 1:52.)

Lære og pakter 9:7–9 – Gir Ånden oss alltid en brennende følelse i brystet?

Eldste Dallin H Oaks, et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart:

«Å bli undervist ved Ånden, er ikke noe passivt. Herrens kommunikasjon finner ofte ikke sted før vi har studert en sak ut i vårt eget sinn. Da mottar vi en bekræftelse.

Herren forklarte denne prosessen for Oliver Cowdery i en annen åpenbaring som ble mottatt i Harmony, Pennsylvania, i april 1829. Herren beskrev

hvorfor Oliver ikke hadde vært i stand til å oversette Mormons bok:

‘Se, du har ikke forstått, du har antatt at jeg ville gi deg det når du ikke tenkte mer på det enn å adspørre meg.

Men se, jeg sier deg, at du må tenke det ut i ditt eget sinn, så må du adspørre meg om det er riktig, og hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, og derved skal du vite at det er riktig (L&P 9:7–8, uthevelse tilføyet).

Dette kan være en av de viktigste og mest misforståtte læresetninger i hele Lære og pakter. Åndens undervisning kommer ofte som følelser. Denne kjensgjerning er av den største betydning, likevel er det noen som misforstår hva det betyr. Jeg har truffet mennesker som har fortalt meg at de aldri har fått et vitnesbyrd fra Den hellige ånd, for de har aldri hatt ‘en brennende følelse i [sitt] bryst’.

Hva betyr ‘brennende følelse i [sitt] bryst’? Må det nødvendigvis være en slik varme som produseres ved forbrenning? Hvis det er betydningen, har jeg aldri hatt en brennende følelse i brystet. Ordet ‘brenne’ i dette verset betyr helt klart en følelse av velvære og ro. Det er vitnesbyrdet mange mottar. Slik er det åpenbaring virker.

Sannelig, en stille lav stemme er nettopp det, ‘stille’ og ‘lav’.
(«Undervis og lær ved Ånden», *Liahona*, mai 1999, s. 22.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og aktivitet B eller C når du studerer Lære og pakter 8–9.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 8:2–3

Eldste Boyd K. Packer, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Som apostel lytter jeg i dag til den samme inspirasjon fra den samme kilde, på den samme måte som jeg gjorde da jeg var gutt. Signalet er mye sterke nå.»
(*Lys over Norge*, mai 1980, s. 32.)

1. Studer Lære og pakter 8:1–3 og forklar hva som skjer når Den hellige ånd taler til vårt sinn (se også Enos 1:10).
2. Hvilke følelser får vi når Den hellige ånd taler til vårt hjerte? (se også 1. Nephi 17:45).
3. Hva lærer du av Lære og pakter 8:1 som kan forklare hvorfor inspirasjonens røst ble klarere for eldste Packer?

B Oppsummer læren

1. Hvordan talte Herren til Oliver Cowdery i følge Lære og pakter 6:23?
2. Hva mer lærte Herren ham i Lære og pakter 8:2–3 om hvordan åpenbaring skjer?
3. Hva lærte Oliver Cowdery i Lære og pakter 9:7–9 om å få svar mens han oversatte?
4. Skriv et avsnitt hvor du oppsummerer hva du lærte om åpenbaringsprosessen av disse skriftstedene.

C Skriv hva du kan lære av denne beretningen

1. Oppsummer hva Herren lovet Oliver Cowdery i Lære og pakter 8, og hva Herren sa i Lære og pakter 9 om hvorfor han ikke fikk anledning til å fortsette å oversette.
2. Foreta en oppsummering – i én setning – av hva vi kan lære av denne åpenbaringen.
3. Hvordan kan din oppsummering anvendes på alle som søker å bli inspirert av Herren?

I Lære og pakter 3 leste du om hvordan Martin Harris mistet de 116 sidene som profeten Joseph Smith hadde oversatt fra platene. I Lære og pakter 10 åpenbarte Herren hva som skjedde med de 116 manuskriptsidene, og hva Satan aktet å gjøre med dem. Men enda viktigere er det å oppdage hva Herren gjorde for å erstatte tapet av disse sidene. Når du studerer dette kapitlet, kan du se etter hva Herren lærer oss om sin makt til å kontrollere begivenhetene her på jorden, også Satans anstrengelser for å ødelegge Herrens verk.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 10

Vanry (Kapittelsammen-
draget) – sette i dårlig lys,
så folk ikke tror
Misgjerninger (v. 20, 29) –
synd
Fordømmelse (v. 23) –
bli erklært skyldig
Generasjon (v. 33, 53) –
mennesker i denne tidsalder

• **Forvirre** (v. 42) – ydmyke,
gjøre til skamme
• **Frafall** (v. 48) – krangel,
opprør
• **Fatter** (v. 58) – forstår
• **Forvrenger** (v. 63) – vrir på
betydningen

Lære og pakter 10:6 – På hvilken måte forsøkte Martin Harris å ødelegge profeten Joseph Smith?

Martin Harris hadde ikke til hensikt å ødelegge profeten Joseph Smith, men det som skjedde som følge av at de 116 sidene av manuskriptet til Mormons bok gikk tapt, illustrerer hva som kan skje når vi «akter Guds råd for intet» (L&p 3:13). Hvis ikke Herren på forhånd hadde visst hva Martin Harris kom til å gjøre, og hadde vært forberedt på det, kunne Satan og hans tjenere ha lyktes med å ødelegge profeten Joseph Smith med sine løgner (se L&p 10:10–33). Ved gjentatte ganger å be om å få ta med seg manuskriptet mot Herrens råd, og ved å bryte sine løfter om å beskytte dem godt, tjente Martin på en effektiv måte Satans sak selv om han ikke hadde til hensikt å gjøre det.

Lære og pakter 10:30–45 – Herren kjenner enden fra begynnelsen

Mer enn to tusen år tidligere hadde Herren forberedt en måte å hindre at Satan ødela profeten Joseph Smith og Mormons bok da de 116 manuskriptssidene gikk tapt. Han hadde bedt

profeten Nephi lage et ekstra sett plater som dekket den samme tidsperiode som det manuskriptet som ville gå tapt. En viktig forskjell mellom de to opptegnelsene er at den delen som gikk tapt, var en mer historisk del, mens duplikatet er mer profetisk og hellig (se 1. Nephi 9:3–6, Mormons ord 1:1–7).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og to av de andre aktivitetene (B–D), når du studerer Lære og pakter 10.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 10:5

Ordet *satan* betyr «motstander» eller «opponent», som beskriver djevelens rolle som en motstander av rettferdighet. Satan og hans tjenere frister oss til å synde, hvilket gjør oss ulykkelige, men Herren har større makt til å hjelpe oss til å overvinne disse fristelsene.

1. Les Alma 34:17–27 og 3. Nephi 20:1. Hva må vi gjøre for å «seire over [overvinne] Satan» (L&p 10:5)? Hva tror du det betyr å «be alltid»?
2. Sett en krysshenvisning mellom Lære og pakter 10:5 og 2. Nephi 32:8–9. Hvem lærer oss at vi ikke må be?

B Satans «listige plan» sammenlignet med Herrens visdom

1. Del en side i notatboken din i to kolonner. Over den ene skriver du «Satans listige plan», og over den andre «Herrens visdom.»
2. Etter å ha lest Lære og pakter 10:6–29 skriver du i første kolonne hva Herren sa Satan planla å gjøre med de 116 sidene som ble stjålet fra Martin Harris.
3. Etter å ha lest vers 30–45 skriver du i den andre kolonnen hva Herren gjorde for å forhindre at Satan lyktes.
4. Les 1. Nephi 9:3–6 og Mormons ord 1:1–7. Forklar hvor lenge Herren hadde forberedt å løse det problemet som tapet av de 116 sidene skapte.

C Vær oppmerksom på Satans metoder

Lære og pakter 10:20–29 forklarer noen av de metoder Satan bruker for å bedra oss.

1. Gjennomgå vers 20–24 og forklar hvordan Satan får menneskene til å kjempe mot sannheten, og hvorfor han gjør det.
2. Studer vers 25–29 og fortell hva Satan fortalte Joseph Smiths fiender for å overbevise dem om at det var helt i sin orden å forsøke å ødelegge profeten og Mormons bok.
3. Hvordan kan grupper eller enkeltpersoner forsøke å gjøre det samme i dag?

D Forbered en Primær-leksjon

1. Skriv ned hva du ville lære en Primær-klasse med 7 år gamle barn om beretningen i Lære og pakter 3 og 10 om tapet av de 116 sidene.
2. Fortell dem om to ting vi kan lære av det profeten Joseph Smith opplevde, og vis hvordan de kan anvendes i vårt liv i dag.

Lære og pakter 11

«Hvis du ønsker det»

Hyrum Smith var profeten Joseph Smiths eldre bror (se Joseph Smith – Historie 1:4). I mai 1829 reiste han fra Palmyra, New York, til Harmony, Pennsylvania, for å besøke Joseph, hans hustru, Emma, og Oliver Cowdery

mens de arbeidet med oversettelsen av Mormons bok. Hyrum rettet en «inntrengende anmodning» til sin bror profeten, og resultatet ble den åpenbaring vi finner i Lære og pakter 11 (se History of the Church, 1:45).

Eldste Neal A. Maxwell, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Når betydningsfulle ting av åndelig karakter er i ferd med å skje, er

rettferdige ønsker alltid tilstede» («Efter [våre] hjerters ønsker», se Lys over Norge, jan. 1997, s. 20). Når du leser Lære og pakter 11, kan du se etter ordet ønske og hva Herren sa om hvor viktige våre ønsker er. Legg også merke til at mange av de råd som gis i åpenbaringen gjelder for «alle som har gode ønsker» (v. 27) – altså også deg!

mener han ikke at de ikke kan forkynne om dåp og be folket om å adlyde Herrens bud, men han ønsker at alt de sier og gjør skal være i den ånd som bringer folk til omvendelse» (Church History and Modern Revelation, 1:57). Med andre ord skulle alle som er kalt til å tjene i Herrens rike, først og fremst konsentrere seg om å hjelpe folk til å forbedre seg og forandre sitt liv i overensstemmelse med Jesu Kristi læresetninger.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 11.

A Få del i lovede velsignelser

1. Del en side i notatboken din i to kolonner. Over den ene kolonnen skriver du «Lovede velsignelser», og over den andre kolonnen «Krav for å motta velsignelsene».
2. Etter å ha lest Lære og pakter 11, skriver du ned de velsignelser Herren tilbød Hyrum Smith (og «alle som har gode ønsker») i første kolonne. Ved siden av hver velsignelse skriver du ned i hvilket vers du fant det.
3. I den andre kolonnen skriver du hva Herren sa Hyrum Smith (eller du) skulle gjøre for å motta denne velsignelsen. Du må kanskje lete foran og etter verset hvor du fant velsignelsen.
4. Velg to av de velsignelser og krav du synes ville være spesielt interessante for enten en misjonær eller en mor eller far. Begrunn dine valg.

B Betydningen av ønske

1. Finn og skriv ned i hvilke vers du finner ordene *ønske* eller *ønsker* i Lære og pakter 11. (Du vil kanskje merke dem i din egen bok).
2. Les også 1. Nephi 11:1, Alma 29:4, 41:3–6, og Abrahams bok 1:2. Skriv et avsnitt hvor du forklarer hvor viktige våre ønsker er i evangeliets plan.
3. Hva kan en person gjøre hvis det er noe godt som skulle gjøres, som f.eks. å lese i Skriftene hver dag eller be ofte, og han eller hun har ikke lyst til å gjøre det?

C Lær om Ånden

1. Hva lærer du i Lære og pakter 11:12–14 om Guds ånd?
2. Skriv om et tidspunkt da du følte Ånden på en (eller flere) av de måter som er beskrevet i disse versene.

D Hva betyr det?

1. Fortell med dine egne ord hva Herren ba Hyrum Smith om å gjøre i Lære og pakter 11:21.
2. Forklar hva det betyr å «erholde mitt ord» ved å fortelle hva du tror Hyrum Smith (eller du) kunne gjøre for å erholde ordet.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 11

Kløver (v. 2) – deler : Ty til (v. 18) – søk råd fra
Sigd (v. 3–4, 27) – krum kniv : **Ikke tal nå** (v. 22) – ikke
som brukes under innhøsting : forkynne ennå
Henhører (v. 14) – hører til :

Lære og pakter 11 – Hyrum Smith

Flere opplysninger om Hyrum Smith finner du i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 233).

Lære og pakter 11:6 – «Grunnfest Sions sak»

Mer hjelp til å forstå dette uttrykket finner du under «Forstå Skriftene» til Lære og pakter 6:6 (side 20) og *Sion* i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 236).

Lære og pakter 11:9 – «Forkynn intet annet enn omvendelse til denne generasjon»

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Når Herren kaller sine tjenere til ikke å forkynne noe annet enn omvendelse,

Lære og pakter 12

For dem som «er med og fremmer dette verk»

Selv før Kirken ble organisert ønsket Joseph Knight sen. å være med og fremme Herrens verk (finn flere opplysninger om Joseph Knight sen. i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 234). Han sluttet seg til Kirken like etter

at den var organisert. Profeten Joseph Smith hyllet ham og sa: «Det skal bli sagt om ham av Sions sønner, så lenge det er en eneste en igjen av dem, at denne mannen var en trofast mann i Israel, og derfor skal hans navn aldri bli glemt.» (History of the Church, 5:124–25.)

Når du leser Lære og pakter 12, kan du legge merke til hva Herren sa til Joseph Knight sen. om hvordan han kunne gjøre seg bedre skikket til å yte mer i arbeidet. Legg også merke til at Herren sa at han talte til «alle dem som har [slike] ønsker» som bror Knight» (v.7).

Forstå Skriftene

Mer hjelp til å forstå Lære og pakter 12:1–6 finner du under «Forstå Skriftene» til Lære og pakter 6:1–6 og 11:1–6, som er nesten identiske.

Lære og pakter 12

Være måteholden (v.8) – Vise selvbeherskelse

Lære og pakter 12:8 – «Full av kjærlighet»

Profeten Joseph Smith har sagt: «Kjærligheten er et av de mest typiske trekk ved guddommen og skulle også komme til uttrykk hos dem som trakter etter å være Guds sønner. Et menneske som er fylt med Guds kjærlighet, er ikke bare tilfreds

med å velsigne sin familie, men reiser omkring i hele verden, ivrig oppsatt på å velsigne hele menneskeheten» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 130, History of the Church, 4:227).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 12.

A Nevn et eksempel

Skriv enten om en person i Skriftene eller om en leder i Kirken som du synes har vist en av de egenskaper Herren talte om i Lære og pakter 12:8. Forklar hvordan vedkommende har vist denne egenskapen og hvordan den hjalp ham eller henne til å utføre Herrens verk bedre.

Lære og pakter 13

Gjengivelsen av Det aronske prestedømme

I Joseph Smith – Historie 1:68–74 leser du om gjengivelsen av Det aronske prestedømme. Lære og pakter 13 er identisk med Joseph Smith – Historie 1:69. Når du denne gang leser hva døperen Johannes sa, kan du studere dette for å finne ut hvor viktige det er rent doktrinært.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 13

Meddeler (v.1) – gir

Messias (v.1) – Jesus Kristus

Betjening (v.1) – tjeneste utført av

Nedsenkning (v.1) – bli fullstendig dekket av vann

Forlatelse (v.1) – tilgivelse

Lære og pakter 13:1 – Prestedømmets nøkler

Å si at Det aronske prestedømme har bestemte nøkler, betyr ikke at alle som mottar Det aronske prestedømme også mottar og kan bruke nøklene til dette prestedømme. På samme måte som døperen Johannes sa han «handlet under ledelse av Peter, Jakob og Johannes» (kapittelsammendraget), styres Det aronske prestedømme av Det høyere eller melkisedekske prestedømme.

I en omtale «av prestedømmet og de nøkler Herren har meddelt oss i denne siste evangelieutdeling, har president Joseph Fielding Smith forklart:

«Disse nøkler er retten til å presidere, og nøklene innebærer makt og myndighet til å styre og lede alle Herrens anliggender på jorden. De som innehar dem, har makt til å styre og til å kontrollere hvordan alle tjener i prestedømmet. Vi kan alle ha prestedømmet, men vi kan bare bruke det når vi blir bemyndiget og bedt om å gjøre det av dem som har nøklene.»

Dette [Melkisedekske] prestedømme og disse nøkler, ble overdratt til Joseph Smith og Oliver Cowdery av Peter, Jakob og Johannes, og av Moses og Elijah og andre av de fordums profeter. De er blitt gitt til hver eneste mann som er blitt innsatt som medlem av De tolv's råd. Men ettersom de utgjør retten til å presidere, kan de bare brukes fullt ut av Guds seniorapostel på jorden, nemlig Kirkens president.» (Se *Lys over Norge*, mars 1973, s.108.)

Lære og pakter 13:1 – Levis sønner

Selv om Moses hadde Det melkisedekske prestedømme, ble Moseloven administrert under Det aronske prestedømme (se L&p 84:23–27). Bare menn fra Levis stamme (som ble kalt levitter) mottok Det aronske prestedømme. Uttrykket «Levis sønner» ble brukt om alle prestedømsbærere på den tiden. Moses og Aron tilhørte denne stammen. Det var levittenes oppgave å utføre offerhandlingene etter Moseloven på Det gamle testaments tid. I dag brukes uttrykket «Levis sønner» som en betegnelse på alle dem i Kirken som trofast mottar prestedømmet og blir «Mose og Arons sønner» (se L&p 84:33–34).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 13.

A Prestedømmet i handling

Snakk med en prestedømsbærer med Det aronske prestedømme om hvordan han har sett nøkler og krefter i Det aronske prestedømme velsigne livet til mennesker og hjelpe dem med å komme til Kristus. Skriv ned i notatboken hva du lærer.

Lære og pakter 14–16

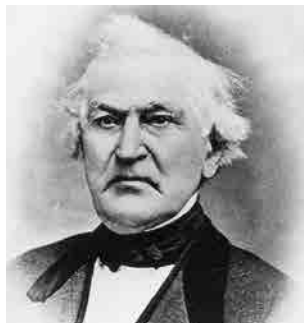
Råd til tre av brødrene Whitmer

Mens Oliver Cowdery var i Harmony, Pennsylvania og hjalp profeten Joseph Smith med oversettelsen av *Mormons bok*, skrev han et brev til sin venn David Whitmer i Fayette, New York. I dette brevet bar han sitt

vitnesbyrd om arbeidet. David Whitmer ble interessert, skrev tilbake og tilbød seg å hjelpe når som helst.

I slutten av mai 1829 ble oversettelsen av *Mormons bok* hindret av forfølgelse. Profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery skrev til David Whitmer og spurte om det var mulig å få bo hos hans familie for å gjøre oversettelsen ferdig. Hans far, Peter Whitmer sen., gikk med på det og kjørte en vogn til Harmony (nærmere 220 km) og tok med seg Joseph Smith og hans hustru, Emma, og Oliver Cowdery tilbake til Fayette. Like etterpå mottok profeten Joseph Smith de åpenbaringene vi finner i Lære og pakter 14–16 etter anmodning fra Peter jr., John og David Whitmer, som ønsket å vite hva Gud ville de skulle gjøre. (Se også flere opplysninger om brødrene Whitmer i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 234).)

Har du noen gang undret deg over hva Herren vil du skal gjøre? Tenk over dette spørsmålet når du leser disse tre kapitlene, og se om noen av de råd Herren ga disse tre menn også kan gjelde for deg.

David Whitmer

John Whitmer

Forstå Skriftene

Mer hjelp til å forstå Lære og pakter 14:1–7 finner du under «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 11:1–7 og 12:1–6, som er helt like.

Lære og pakter 14

Timelig (v. 11) – materielt, fysisk

Lære og pakter 15 og 16

Skarpt (v. 2) – klart, tydelig

Studer Skriftene

Utfør aktivitetene A og B når du studerer Lære og pakter 14–16.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 14:7

1. På et ark med samme størrelse som en notatbok-side, lager du en plakett som illustrerer de idéer du finner i Lære og pakter 14:7.
2. I Skriftene henviser uttrykket *frelse* som oftest til *opphøyelse*. Med dette som utgangspunkt kan du sammenligne Lære og

pakter 14:7 med 2. Nephi 31:20. Hva sier 2. Nephi 31:20 om hvordan vi kan gjennomføre det Herren sa vi må gjøre i Lære og pakter 14:7?

B Av størst verdi for deg

«Efter alt som er blitt sagt, er den største og mest betydningsfulle forpliktelse å forkynde evangeliet» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 82, se også History of the Church, 2:478).

1. Hva sa Herren var «det som ville være av størst verdi» for John Whitmer og Peter Whitmer jr.? (se L&P 15:6, 16:6).
2. Nevn minst to grunner til at dette ville være av større verdi enn noe annet de kunne gjøre.

Lære og pakter 17

En åpenbaring til de tre spesielle vitner

Kapittelsammendraget til Lære og pakter 17 nevner tre henvisninger fra Mormons bok med en profeti om at tre personer skulle være spesielle vitner om denne boken når den kom frem i de siste dager. Dette kapitlet er åpenbaringen som ble gitt til tre menn som ønsket å være disse vitnene. De ble der fortalt hva de måtte gjøre for å forberede seg til å motta et slikt spesielt vitnesbyrd. Når du leser, kan du tenke over om det råd Herren gir til David Whitmer, Martin Harris og Oliver Cowdery, også kan være aktuelt for deg når du forsøker å styrke ditt vitnesbyrd om sannheten av Mormons bok og andre åndelige sannheter.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 17

Den mirakuløse veiviseren : Nåde (v. 8). – Kraft og styrke
(v. 1) Liahona (se 1. Nephi : fra Gud
16:10, 28–29, Alma 37:38–42) :

Lære og pakter 17 – Når og hvordan mottok disse tre menn det lovede vitnesbyrd?

Det vitnesbyrd disse tre menn søkte, fikk de like etter at åpenbaringen i kapittel 17 var gitt. Profeten Joseph Smith, David Whitmer, Oliver Cowdery og Martin Harris gikk ut i skogen i nærheten av Whitmers hjem. Der søkte de fire mennene å få

det lovede vitnesbyrd gjennom oppriktig bønn, men ingenting skjedde. Til slutt trakk Martin Harris seg tilbake og sa at han trodde han selv var uverdigg. Mens han gikk for seg selv for å be om tilgivelse, mottok de tre som var tilbake et strålende syn og hørte Guds røst bære vitnesbyrd om det de så. Profeten

Joseph gikk for å finne ham. Profeten ba sammen med ham, og etter en stund mottok Martin Harris det samme syn som de andre tidligere hadde mottatt. «De tre vitners vitnesbyrd», foran i Mormons bok er deres beskrivelse av hva de opplevde. Folk i denne generasjon vil bli holdt ansvarlig for disse vitnenes vitnesbyrd på samme måte som de vil bli holdt ansvarlig for vitnesbyrdene i boken selv. (Se 2. Nephi 33:11–15, Ether 12:38–39.)

Noen få dager etter denne hellige opplevelsen fikk profeten Joseph tillatelse til å vise platene til Mormons bok til åtte andre menn. Selv om de ikke mottok et syn eller hørte Guds røst, kunne de berøre platene. Deres vitnesbyrd står også foran i Mormons bok.

Lære og pakter 17:1 – Hva var «brystplaten»?

Profetens mor, Lucy Mack Smith, fikk anledning til å undersøke den brystplaten som Joseph mottok sammen med platene (se Joseph Smith – Historie 1:35). I sin biografi om sin sønn har hun gitt følgende beskrivelse:

«Den var pakket inn i et tynt tørkle av musselin, så tynt at jeg uten vanskelighet kunne kjenne hvordan den var formet.

På den ene siden var den konkav og på den andre siden konveks, og den rakk fra halsen og nedover så langt som til midt på maven til en spesielt storvokst mann. Den hadde fire bånd laget av samme materiale så den kunne festes til brystet, to av dem gikk bak over skuldrene, og de to andre var laget slik at de kunne festes til hoftene. De var like brede som to av mine fingre (for jeg målte dem), og de hadde hull i endene så de skulle være lette å feste» (*History of Joseph Smith*, red. av Preston Nibley [1958], 111).

Lære og pakter 17:6 – Herrens vitnesbyrd om Mormons bok

Eldste Bruce R. McConkie, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«En av de mest høytidelige eders som mennesket noen gang har mottatt, er Herrens ord angående Joseph Smith og Mormons bok. 'Han [Joseph Smith] har oversatt boken, ja, den del som jeg har befalt ham' sier Herren, 'og så sant eders Herre og eders Gud lever, er det sant' (L&p 17:6).

Dette er Guds vitnesbyrd om Mormons bok.

I dette vitnesbyrd legger Gud hele sin guddom på vektskålen. Enten er boken sann, eller også opphører Gud å være Gud. Hverken mennesker eller guder har kjennskap til et mer formelt eller kraftfullt språk.» («Læren om prestedømmet», *Lys over Norge*, oktober 1982, s. 68.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 17.

A Deres vitnesbyrd og ditt eget

1. Lag en tabell i notatboken din som ser slik ut:

De tre vitner	Jeg
Hva måtte de gjøre for å motta det vitnesbyrd de ønsket? (se L&p 17:1–2).	Hva må jeg gjøre for å styrke mitt vitnesbyrd om Mormons bok og andre åndelige sannheter?
Hva sa Herren de måtte gjøre etter at de hadde mottatt dette spesielle vitnesbyrd? (se v. 3, 5–6).	Hva forventer Herren jeg skal gjøre etter at jeg har mottatt et vitnesbyrd?
Hva sa Herren om grunnen til at han hadde gitt dem dette vitnesbyrdet? (se v. 4, 8–9).	Hvorfor ønsker Herren at jeg skal ha et vitnesbyrd om hans evangelium og kirke?

Hvilke løfter ga Herren dem om betydningen av deres vitnesbyrd? (se v. 7–9).

På hvilken måte gjelder Herrens løfter til de tre vitner også for mitt vitnesbyrd om evangeliet?

- Besvar spørsmålene om de tre vitner med det du har lært i Lære og pakter 17.
- Besvar de andre spørsmålene ved å anvende disse skriftstedene på deg selv. Du kan også bruke *Veiledning til Skriftene* for å finne andre skriftsteder som kan hjelpe deg med å besvare spørsmålene.

Den åpenbaring som er gjen-gitt i Lære og pakter 18, ble gitt omtrent samtidig med at Peter, Jakob og Johannes overdro Det melkisedekske prestedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery. Det var på sin plass at tre apostler av Herren Jesus Kristus ordinerte dem til å være apostler og spesielle vitner om hans navn og inneha nøklene til deres tjeneste (se L&p 27:12–13). Selv om det skulle gå ytterligere seks år før det første quorum av de tolv apostler ble kalt, ga Herren noen råd i kapittel 18 om apostler og medlemmene av De tolv quorum i vår evangelieutdeling. Når du leser denne åpenbaringen, kan du tenke over hvordan hver enkelt læresetning og hvert enkelt prinsipp du leser om, lærer deg om apostlenes rolle og om Det melkisedekske prestedømme generelt.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 18

få makt over (v. 5) – seire over

Strid (v. 20) – krangle, slåss, opponere

Ansvarsalderen (v. 42) – alder da man blir ansvarlig for egne handlinger

Lære og pakter 18:20 – «Djevelens kirke»

«Djevelens kirke» henviser ikke til en spesiell kirke, men til enhver person, gruppe, organisasjon eller filosofi som arbeider mot Jesu Kristi Kirke og Guds barns frelse. Selvfølgelig finnes det sannhet og godhet utenfor Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, men fylden av evangeliet som bare finnes i den gjenopprettede Kirken, er helt avgjørende for den frelse vår himmelske Fader ønsker for sine barn. Det er som president Joseph Fielding Smith sa om Lære og pakter 18:20: «Vi må forstå at det er instruksjoner til oss om å kjempe mot all ondskap som går imot rettferdighet og sannhet» (*Church History and Modern Revelation*, 1:83).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B eller C når du studerer Lære og pakter 18.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 18:10, 15–16

I forretningslivet blir verdien av et eller annet bestemt av den pris noen er villig til å betale for det. En person kan si at en spesiell gjenstand er verdt et spesielt pengebeløp, men det er bare riktig hvis en annen person er villig til å betale så mye for det.

1. Studer Lære og pakter 18:10–13 og forklar hvilken pris som ble betalt for våre sjeler og hvem som betalte denne prisen.
2. Hvilket ord beskriver hva Herren føler for dem som omvender seg? Hva forteller dette om Ham?

3. I Lære og pakter 18:14 blir Joseph Smith, Oliver Cowdery og David Whitmer (og vi!) befalt å «rope omvendelse» til folket. Hva kunne du si til en eller annen for å gi vedkommende lyst til å omvende seg, etter det du har lært i vers 10–13?
4. Les Alma 34:14–17. Kan du nevne en annen god grunn til å omvende seg?
5. Les Alma 37:9. Kan du fortelle hvordan mennesker selv kan få vite at dette er sant?

B Let etter nøkkelord

I Lære og pakter 18:9 talte Herren til Oliver Cowdery og David Whitmer «og ga dem et bud».

1. Studer vers 9–21 og skriv i notatboken din hva de ble befalt å gjøre. Let etter følgende nøkkelord for å finne frem til hver befaling: *alle mennesker, huske, rope, be, stride, påta seg og tale*.
2. Velg tre av disse befalingene, og fortell hvordan de også kunne gjelde for deg.

C Har du noen gang hørt Kristi røst?

Skriftene bærer vitnesbyrd om at hvis vi ikke hører og adlyder Herrens røst, kan vi ikke bli frelst (se Alma 5:38–39, L&P 1:14).

1. Studer Lære og pakter 18:34–36 og forklar hvordan du kan «høre» Herrens røst hver dag.
2. Hvordan kan dette hjelpe deg til å kjenne det navn du blir kalt ved på den siste dag, slik det er beskrevet i vers 24–25?

For å få trykkeren Egbert B. Grandin i Palmyra til å gå med på å trykke 5000 eksemplarer av Mormons bok, garanterte Martin Harris at han ville betale omkostningene ved trykkingen. Det kunne han gjøre fordi han eide fast eiendom som var verdt mer enn de \$3000 trykkeren forlangte. Men før trykkingen var ferdig, «avholdt en rekke mennesker et møte og vedtok at de ikke ville kjøpe boken når den forelå ferdig fra trykkeriet. Da Grandin ble nervøs, kom profeten Joseph Smith tilbake til Palmyra for å forsikre ham om at omkostningene i forbindelse med trykkingen ville bli betalt. Martin Harris, som var redd for at han måtte gå fra gård og grunn hvis Mormons bok ikke ble solgt, tok kontakt med profeten og ba om veiledning.

Ved åpenbaring ble Martin befalt at han ikke skulle 'la sitt hjerte henge ved' sin egen eiendom, men 'fritt gi av den' for å dekke omkostningene til trykkingen av Mormons bok (se L&p 19:26). I april 1831 ble ca. 600 da. av Martin Harris' gård solgt på auksjon for å betale hr. Grandin. Dette offer gjorde det mulig å trykke Mormons bok.» (Kirkens historie i tidenes fylde, 65).

Når du leser Lære og pakter 19, kan du tenke over hvordan denne åpenbaringen kunne ha påvirket Martin Harris og hjulpet ham til å forstå hvordan hans personlige problemer passet inn i en større plan. Hva er det største offer Herren ber deg om i dag? Ha dette i tankene når du leser denne åpenbaringen, og tenk nærmere over hvordan det prinsipp Herren lærte Martin Harris også gjelder for det han ber deg om nå – eller i fremtiden.

Det som menes, er at den som omvender seg, ikke trenger å lide 'slik som' Frelseren led for denne synden. Syndere som omvender seg, vil oppleve noe lidelse, men på grunn av sin omvendelse og forsoningen, vil de ikke måtte gjennomgå den fullstendige, 'intense' evige pine som Frelseren led for denne synden» (se «Synd og lidelse», *Lys over Norge*, april 1994, s. 30).

Lære og pakter 19:6–12 – Uendelig og evig straff

Herren åpenbarte at uttrykkene «uendelig straff» og «evig straff» henviser til hva slags straff det dreier seg om, og ikke til hvor lenge denne straffen varer. Uendelig straff og evig straff er «Guds straff» (L&p 19:11–12).

Profeten Joseph Smith lærte at «så lenge et menneske ikke vil gi akt på budene, må det forbli uten frelse.

... Jesu Kristi frelse ble utarbeidet for alle mennesker for å seire over djevelen ... Alle må lide inntil de adlyder Kristus selv» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 269). Straffen vil derfor til sist ta slutt for alle, bortsett fra fortapelsens sønner som i all evighet nekter å adlyde Kristus (se L&p 76:33–44).

Men som eldste James E. Talmage, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Utfrielse fra helvete er ingen adgangsbillett til himmelen» (*The Vitality of Mormonism* [1919], 256). Når den uendelige eller evige straff – som er Guds straff – er slutt for dem som mottar den, vil de motta sin plass i herlighetenes riker. Du vil lære mer om disse straffedommene når du studerer Lære og pakter 76.

Lære og pakter 19:15–19 – Jesu Kristi lidelse

Frelserens vitnesbyrd i Lære og pakter 19:15–19 om hvordan han led for hele menneskeheten, hjelper oss til å forstå den på et mer personlig plan. Eldste Joseph Fielding Smith, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Jeg tror vi har fått for vane å tenke at [Frelserens] store lidelse fant sted da hans hender og føtter ble

naglet til korset og han ble overlatt til å lide der helt til han døde. Hvor intens denne smerten enn var, var ikke dette den største lidelsen han måtte gjennomgå, for på en eller annen måte som jeg ikke kan forstå, men som jeg godtar ved tro, og som dere må godta ved tro, bar han på sin rygg [i Getsemane] byrden av hele verdens synder. Det er vanskelig nok for meg å bære mine egne synder – og likevel måtte han bære hele verdens synder» (*Conference Report*, oktober 1947, s. 147–48).

Forstå Skriftene

Lære og pakter 19

Alfa og omega (v. 1) – Første og siste bokstav i det greske alfabetet (en tittel på Jesus Kristus som beskriver hans altomfattende vesen)

Legge alle ting under meg (v. 2) – få makt over

Besitte (v. 3) – holde eller inneha

Slår (v. 15) – straffer

Begjære (v. 25–26) – ha et selvisk ønske om

Levning (v. 27) – rest

Ikke gjengjeldte spottere med spott (v. 30) – ikke fornærme dem som slynger ut fornærmelser

Dogmer (v. 31) – forskjellige trosoppfatninger

Ikke gir akt på (v. 33) – behandler lettsindig

Forman (v. 37) – undervis, oppmuntre

Fordervelse som følger med (v. 38) – alle de forgjengelige ting som hører med

Lære og pakter 19:4, 16–17 – Omvende seg eller lide?

Idet han henviste til Alma 42:16 og Lære og pakter 19:16–17 sa eldste Dallin H Oaks, et medlem av De tolv apostlers quorum:

«Betyr disse skriftstedene at en person som omvender seg, ikke trenger å lide i det hele tatt fordi Frelseren bærer hele straffen? Det kan ikke være meningen, for det ville ikke være i overensstemmelse med Frelserens andre læresetninger.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 19.

A «Lær av meg»

Frelseren ba oss om å lære av ham så vi kunne ha fred (L&p 19:23, se også Matteus 11:29). Skriv i notatboken det du lærer om Jesus Kristus i Lære og pakter 19. Let etter ord og uttrykk som beskriver ham, og legg merke til hva han sa og gjorde og hvorfor. Tenk også over hva du lærer om hvordan han underviser oss og behandler oss.

B Kjenn Skriftene – Lære og pakter 19:16–19

1. Velg tre ord som du synes er viktige i Lære og pakter 19:16–19, og forklar hvorfor du valgte hvert enkelt ord.
2. Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 19:16–19, men også i 1 Nephi 19:9, 2 Nephi 9:21–22, Mosiah 3:7–9 og 3. Nephi 27:14–15, forklarer du hva Jesus led og hvorfor han led slik.
3. Skriv ned i notatboken noen av de tanker og følelser du hadde da du studerte og tenkte over Lære og pakter 19:16–19 og andre skriftsteder i denne aktiviteten.

C Finn befalingene og trøsten

Martin Harris gikk til Joseph Smith for å få veiledning, og profeten mottok denne åpenbaringen til ham (se innledningen i denne studieveiledningen til L&p 19).

1. Lag to kolonner i notatboken din. Over den ene skriver du «Befalinger», og over den andre «Trøst».
2. Gjennomgå Lære og pakter 19 og finn befalingene og hvilke ord som gir trøst. Skriv dem ned i riktige kolonner.
3. Velg en befaling og et uttrykk som gir trøst som gjorde inntrykk på deg, og fortell hvorfor det gjorde inntrykk.

Lære og pakter 20

Kirkens grunnlov

Da profeten Joseph Smith ble besøkt av Faderen og Sønnen i 1820, ble han bedt om ikke å slutte seg til noen kirke og fikk «et løfte om at fyllden av evangeliet på et senere tidspunkt ville bli gjort kjent for ham» (History of the Church, 4:536). Evangeliets fylde begynte å bli gjort kjent for ham da han mottok og oversatte Mormons bok, mottok myndigheten og nøklene til Det aronske og melkisedekske prestedømme og fikk andre instruksjoner henhørende til Guds rike i de siste dager.

Lære og pakter 20 ble opprinnelig kalt «Artikler og pakter i Jesu Kristi Kirke» og tjente som en håndbok for organisering

ring og styring av Kirken. Den ble ofte lest i sin helhet på Kirkens møter sammen med kapittel 22. Den kalles av og til for «Kirkens grunnlov».

Forstå Skriftene

Lære og pakter 20

Tilkjennegitt (v. 5) – gjort kjent

Forlatelse (v. 5, 37) – tilgivelse

Stadfestet (v. 10) – bekreftet

Sanselige (v. 20) – opptatt av fysiske lyster og tilfredsstillelse

Rettferdiggjørelse (v. 30) – å bli erklært ikke skyldig

Nåde (v. 30–32) – Guds kraft

Helliggjørelse (v. 31) – den prosess å bli ren og hellig

Sønderknust hjerte (v. 37) – ydmykt hjerte fylt av sorg for tidligere synder (uansett hvem som har begått dem)

Angrende ånd (v. 37) – villighet til å adlyde Gud

Symbolene (v. 40) – det som representerer noe annet

Formane (v. 42, 46, 50, 59) – oppmuntre, prøve å overtale

Ugudelighet (v. 54) – synd, ondskap

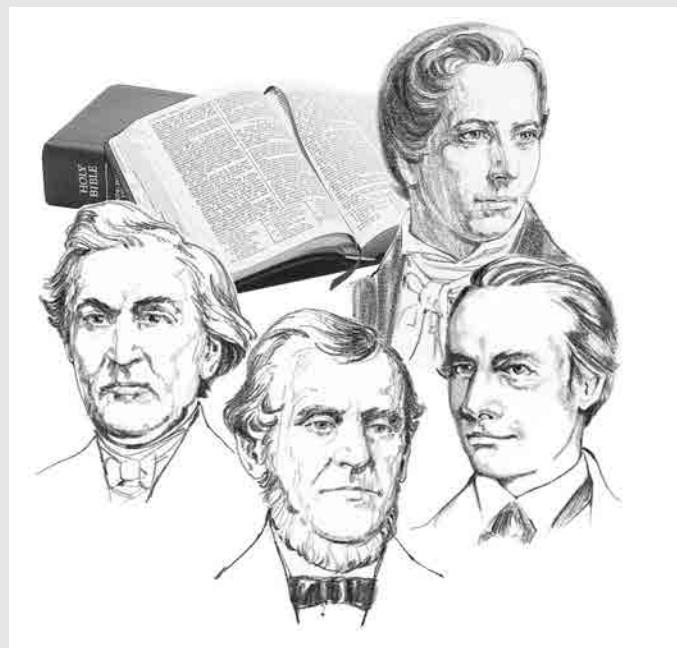
Lære og pakter 20:1 – Hvorfor 6. april?

Jesu Kristi fødsel» (se *Lys over Norge*, okt. 1973, s. 423).

Lære og pakter 20:9 – Mormons bok inneholder «evangeliets fylde»

President Ezra Taft Benson har sagt at da Herren sa at Mormons bok inneholder evangeliet i dets fylde, «betyr ikke det at den inneholder alle læresetninger og enhver lære som noen gang er blitt åpenbart. Men det betyr at vi i Mormons bok vil finne fylden av de læresetninger som er nødvendige for vår frelse. Og de forkynnes klart og enkelt slik at selv barn kan lære veien til frelse og opphøyelse.» (Se *Lys over Norge*, jan. 1987, s. 4.)

Verden vil bli dømt etter hvordan de mottar Skriftene og dem som vitner om at den er sann (se L&P 20:8–15).

Lære og pakter 20:27–28 – Faderen, Sønnen og Den hellige ånd er «én Gud»

Gud Faderen, hans Sønn Jesus Kristus og Den hellige ånd er tre adskilte personer. Når Skriftene lærer at de er én Gud, henviser den til at medlemmene av guddommen er en enhet. De kan tale for hverandre og vitne om hverandre fordi de er ett i hensikt og lære.

Lære og pakter 20:38–60 – Hva med embeder i Kirken som ikke er nevnt her?

President Joseph Fielding Smith forkynte at i Lære og pakter 20 åpenbarte Herren bare det som er nødvendig «for å styre Kirken på den tid den ble organisert» (*Church History and Modern Revelation*, 1:95). I senere åpenbaringer lærer vi mer om de embeder som er nevnt i denne åpenbaringen, sammen med andre som ble lagt til etter hvert som Kirken vokste. Herren har fortsatt, og vil fortsette, å legge til og foredle plikter og embeder i sin kirke for å dekke behovet til et stadig økende medlemsantall (se Trosartiklene 1:9).

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–F) når du studerer Lære og pakter 20.

A Betydningen av Mormons bok

Det er ikke overraskende at betydningen av Mormons bok blir behandlet i Lære og pakter 20 – som er «Kirkens grunnlov.» Profeten Joseph Smith sa: «Fjern Mormons bok, og åpenbaringene, og hvor er så vår religion? Vi har ingen» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 50).

1. Skriv ned hva du lærer om Mormons bok i Lære og pakter 20:8–16.
2. Skriv ned de læresetninger fra vers 17–36 som «vi vet» på grunn av Mormons bok. Velg ut en av disse læresetningene og forklar hvorfor den er viktig for deg.

B Betydningen av sann lære

Eldste Boyd K. Packer, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt at «sann lære som forstås, forandrer ens holdninger og adferd» (se *Lys over Norge*, jan. 1987, s.13). Lære og pakter 20:17–36 nevner læresetninger som er fundamentale i den gjenopprettede kirke. Velg to av disse læresetningene og forklar hvordan og hvorfor hver enkelt kan ha en sterk innflytelse til det gode i menneskenes liv hvis de bare forsto den.

C Et intervju før dåpen

1. Med utgangspunkt i Lære og pakter 20:37 kan du skrive ned noen spørsmål som kunne stilles til en som ønsker å bli døpt. Husk at nye konvertitter vanligvis har liten erfaring med Kirken eller Skriftene, og derfor må du formulere spørsmålene slik at vedkommende forstår hva du snakker om.
2. Les Mosiah 18:8–10 og Moroni 6:1–6 og føy til andre spørsmål som kunne være aktuelle.

D Lag en oversikt

1. I Lære og pakter 20:38–60 er de forskjellige embeder og kall i Kirken forklart. Lag en oversikt maken til den som står nedenfor, i notatboken og fyll den ut med opplysninger du får i disse versene.

Embede eller kall	Plikter og ansvarsoppgaver

2. Hva lærte du av det du skrev i oversikten?

E Lag et spørreskjema

I Lære og pakter 20:61–84 finner du hvilke ansvarsoppgaver og plikter Kirkens medlemmer har.

1. Skriv ned 7–10 spørsmål om de viktige prinsippene som behandles i disse versene. Etter hvert spørsmål skriver du svaret og i hvilket vers svaret er å finne.

2. (Valgfritt) Lag en kopi av spørreskjemaet uten svarene, og gi det til en i din familie eller til en annen elev i din klasse. Sørg for at du kan forklare alle spørsmål som ikke blir besvart riktig.

F Lær det til barn

Tenk deg at du ble bedt om å gjennomgå en kort leksjon om nadverden for Primær-barna i din enhet. Skriv ned hva du ville lære dem for å hjelpe dem å få en bedre forståelse av nadverdsbønnene som vi finner i Lære og pakter 20:77, 79. Skriv også om hvordan nadverden kunne bli en mer meningsfylt opplevelse for dem. Hvis det passer slik, kan du bære ditt vitnesbyrd for dem og samtidig fortelle om noe meningsfylt du har opplevd i forbindelse med nadverden. Etter å ha vist leksjonen din til dine foreldre og til læreren din og har fått deres råd, kan du gjerne melde deg frivillig til å holde denne leksjonen i Primær.

I lydighet til den åpenbaring profeten Joseph Smith hadde mottatt om hvilken dag Kirken skulle organiseres (se kapittelsammendraget til L&P 20 og vers 1), kom alle som var interessert sammen i Whitmers hjem 6. april 1830. På den tid krevde delstatens lov at minst tre personer, men ikke mer enn 9, måtte delta i organiseringen av et nytt trossamfunn. De seks menn som deltok, selv om mange flere var tilstede, var Joseph Smith jr., Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Samuel Smith, Peter Whitmer jr. og David Whitmer.

En kort redegjørelse for hva som skjedde på møtet, finner du i kapittelsammendraget til Lære og pakter 21. Under møtet mottok profeten den åpenbaring som står i Lære og pakter 21.

I en av Kirkens velkjente salmer, synger vi «Ha takk for profeten du sendte» (Salmer, nr. 17). Hvorfor er vi takknem-

lige? Kapittel 21 gir oss noen viktige grunner til at vi skal være takknemlige, og gir oss også noen viktige råd.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 21

Seer (v.1) – En som kan vite om ting i fortid, nåtid og fremtid (se Mosiah 8:13–17, Moses 6:35–36).

Lære og pakter 21:5–6 – Velsignelser ved å følge profeten

President Harold B. Lee har sagt:

«Vi har enkelte vanskeligheter liggende foran oss før Herren vil avslutte sitt verk med denne Kirken og verden i denne evangelieutdeling, som er den siste evangelieutdeling og som er den som skal innvarsle og forberede Herrens komme. Evangeliet ble gjengitt for å forberede et folk til å motta ham. Satans makt vil øke. At så skjer, ser vi eksempler på hvor vi enn vender oss ...

Det eneste som gir oss som medlemmer av Kirken trygghet, er å gjøre nøyaktig det som Herren sa til Kirken da Kirken ble organisert. Vi må lære å følge de ord og befalinger som Herren skal gi gjennom sin profet ... Du liker kanskje ikke det som blir sagt av Kirkens autoriteter. Det går kanskje på tvers av ditt politiske syn, det er kanskje i strid med ditt sosiale syn. Det griper kanskje inn i noe av ditt sosiale liv» (se *Lys over Norge*, okt. 1982, s. 129).

«... Din og vår trygghet er avhengig av om vi følger eller lar være å følge dem som Herren har plassert for å presidere over sin kirke. Han vet hvem han ønsker skal presidere over denne Kirken, og han kommer ikke til å gjøre noen feil. ...

La oss ha blikket stivt festet på Kirkens president.» (Conference Report, okt. 1970, 152–53.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 21.

A Beskriv profetens oppgaver

Tenk deg at du skal sette sammen en avisartikkel om profeten Joseph Smith. Din redaktør har bedt om en beskrivelse av hvilken rolle Joseph Smith har i Kirken. Bruk de fem titlene Herren nevnte i Lære og pakter 21:1 som overskrifter, og fortell hva hver enkelt betyr og hvordan profeten ivaretok denne oppgaven. Du vil kanskje ha behov for å bruke *Veiledning til Skriftene* for å få hjelp til å definere noen av disse uttrykkene. De samme titlene gjelder også for den levende profet i dag.

B Hvorfor følge profeten?

Med utgangspunkt i Herrens råd til Kirken i Lære og pakter 21:4–9, besvarer du følgende spørsmål:

1. Hvilke ord fra profeten er vi befalt å motta? (se v. 4–5).
2. Nevn minst tre steder hvor du kan finne noe en levende profet har sagt.

- Hvorfor tror du det av og til kreves «tålmodighet og tro» (v. 5) for å følge profeten?
- Nevn et eksempel på et tidspunkt da du eller en du kjenner eller leste om, fulgte en profets læresetninger og mottok en av de velsignelser som er nevnt i vers 6.

Enkelte mennesker tror at det bare er gjennomføringen av dåpsordinansen som er nødvendig for at den skal være akseptert av Gud. Men Herren forlanger at dåpen skal utføres av «en som er kalt av Gud og har myndighet fra Jesus Kristus» (L&p 20:73). Når du leser Lære

og pakter 22, kan du se etter hvorfor Herren bare vil godta dåpshandlinger som er utført av dem som han har gitt denne prestedømsmyndigheten.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 22

Gavner (v. 2) – er til nytte

Lære og pakter 22:2 – «Moseloven» og «døde gjerninger»

Moseloven er et system med ordinanser og ritualer som ble åpenbart gjennom profeten Moses til Israels barn (se *Veiledning til Skriftene* under «Moseloven», (side 722). Denne «gamle pakt» (L&p 22:1) opphørte med Jesu Kristi forsoning (se 3. Nephi 15:3–9).

Riktig dåp oppretter en «ny og evig pakt» (L&p 22:1), se også L&p 20:37) mellom Gud og vedkommende. Dåp utført uten myndighet er en «død gjerning» fordi ingen pakt blir inngått.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 22.

A Forklar læren

Tenk deg at du har en venn som er interessert i å bli medlem av Kirken, men ikke forstår hvorfor det er nødvendig å bli døpt igjen fordi han eller hun allerede er døpt i en annen kirke. Bruk det du lærer i Lære og pakter 22 (se også L&p

20:37, 72–74), og skriv ned hva du kunne si som kunne hjelpe din venn til å forstå hvorfor Herren forlanger at han eller hun blir døpt av en som har myndighet ved det gjengitte prestedømme.

Oliver Cowdery

Hyrum Smith

Samuel Smith

Joseph Smith sen.

Joseph Knight sen.

I denne første tiden av Kirkens historie gikk fem brødre til profeten Joseph Smith for å få en personlig åpenbaring om hva de skulle gjøre. Selv om det er likhetspunkter i de råd som ble gitt til hver enkelt, så vær spesielt oppmerksom på noen av forskjellene.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 23

Formane (v. 3) – preke, oppmuntre

Lære og pakter 23:1 – «Oliver, ... Vokt deg for stolthet»

President James E. Faust, en rådgiver i Det første presidentskap, sa etter å ha lest Herrens advarsel til Oliver Cowdery i Lære og pakter 23:1:

«Oliver hadde stort intellekt og nøt utrolige åndelige velsignelser. Men med tiden glemte han Herrens advarsel, og han ble stolt i sitt hjerte. Brigham Young sa senere om denne stoltheten:

‘Jeg har sett menn som tilhørte dette rike, og som virkelig trodde at hvis de ikke var knyttet til det, ville det ikke gå

fremover. Spesielt en mann jeg nå tenker på ... var spesielt begavet med hensyn til selvsikkerhet og generelle evner. Han så godt som sa til profeten Joseph flere ganger at hvis han forlot riket, kunne det ikke ha videre fremgang. Jeg taler om Oliver Cowdery. Han sviktet det, og det rullet videre og seiret likevel over alle som gikk imot det, og bar trygt frem alle som holdt fast ved det' (*Journal of Discourses*, 11:252)» (se *Lys over Norge*, juli 1996, s. 4–5).

Ti år etter at han forlot Kirken, kom Oliver Cowdery tilbake og ble døpt på ny, men han hadde mistet de velsignelsene han ville ha hatt om han hadde forblitt trofast (se «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 234).

Lære og pakter 23:6 – Hva vil det si å «ta ditt kors opp»?

Herren sa at «den som vil ta sitt kors opp, må fornekte seg all ugudelighet og ethvert verdslig begjær og holde mine bud» (Joseph Smiths oversettelse Matteus 16:26).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 23.

A Sammenlign instruksjonene

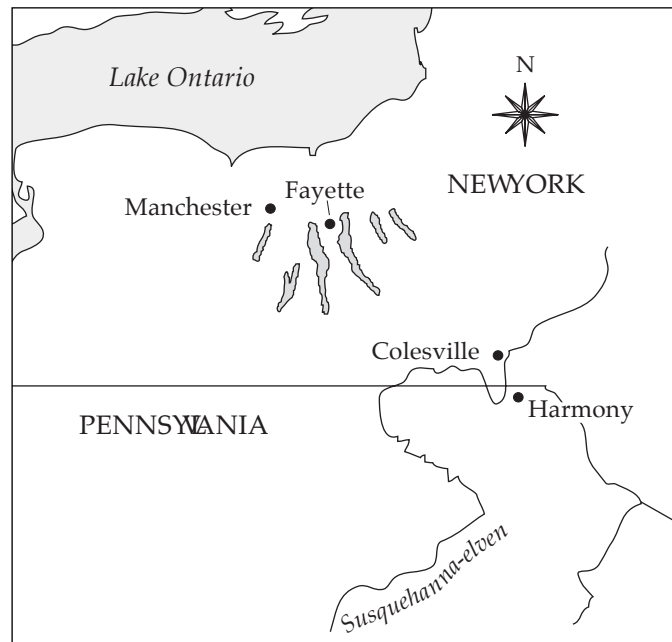
Gjennomgå Lære og pakter 23 og besvar følgende spørsmål:

1. Hvem advares mot stolthet? Hva lærer du i avsnittet «Forstå Skriftene» som viser at det er behov for råd?
2. Hva var forskjellen mellom hvordan Oliver Cowdery og Hyrum Smith følte i sitt hjerte?
3. Av de fem menn som er nevnt i denne åpenbaringen, var det bare Joseph Knight sen. som ennå ikke var døpt. Hva sa Herren til ham som han ikke sa til de andre? Hva sa Herren til de andre som han ikke sa til Joseph Knight?
4. Hva forstår vi med «arbeiderens lønn» (v.7)? (se L&p 4:2–4).

Lære og pakter 24 Kirkens lederes plikter

I juli 1830 fantes det bare tre grener av Kirken: Manchester, Fayette og Colesville. I Colesville ble profeten Joseph Smith arrestert etter at hans fiender hadde fremsatt falske anklager mot ham. Han ble frikjent, men forfølgelsene fortsatte å skape vanskeligheter for Kirkens ledere. Når du leser Lære og pakter 24, kan du se etter hva Herren sa Joseph Smith og Oliver Cowdery skulle gjøre for Kirkens medlemmer, og hva Kirkens medlemmer skulle gjøre for lederne.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 24

Skreppe (v. 18) – reiseveske

Lære og pakter 24:3, 9 – «Hold ditt kall i ære» (Foredle ditt kall)

President Thomas S. Monson, en rådgiver i Det første presidentskap, har sagt: «Hva vil det si å foredle sitt kall? Det vil si å bygge det opp i verdighet og betydning, å gjøre det hederlig og rosverdig i alle menneskers øyne, å gjøre det større og sterkere så lyset fra himmelen kan skinne igjennom det så andre mennesker kan se det. Og hvordan foredler man et kall? Ganske enkelt ved å utføre den tjeneste som er forbundet med det. En eldste foredler kallet han er ordinert til som eldste ved å lære hva hans plikter som eldste er, og deretter utføre dem. Som med en eldste er det også med en diakon, en lærer, en prest, en biskop og hver enkelt som har et embede i prestedømmet» (se *Liahona*, jan. 2000, s. 60).

Lære og pakter 24:15 – «Å ryste støvet av sine føtter»

Eldste James E. Talmage, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Å høytidelig ryste støvet av sine føtter som et vitnesbyrd mot en annen, ble av jødene oppfattet som et symbol på opphør av fellesskapet og frasingelse av alt ansvar for de konsekvenser som måtte følge. Det ble en ordinans for anklage og vitnesbyrd ved Herrens instruksjoner til sine disipler, som sitert i teksten. I den nuværende evangelieutdeling har Herren på en lignende måte bedt sine bemyndigede tjenere om således å vitne mot dem som forsettlig og av ondskap motsetter seg sannheten, når den forkynnes med myndighet (se L&p 24:15, 60:15, 75:20, 84:92, 99:4). Ansvaret som er forbundet med å vitne for Herren ved dette anklagende symbol, er så stort at dette middel kun kan anvendes under uvanlige og ekstreme forhold, således som Herrens ånd måtte anvise.» (*Jesus Kristus* [1962], s. 255.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 24.

A Profetens plikter

1. Lag to kolonner i notatboken din. Over den ene skriver du «Profeten», og over den andre «Medlemmene». Under riktig overskrift skriver du hvilke plikter profeten og medlemmene har, ut fra det du lærer i Lære og pakter 24:5–9.
2. Til slutt i listen, under «Profeten» forklarer du hva profeten gjør i dag for å ivareta disse pliktene. Helt til slutt i listen under «Medlemmer» forklarer du hva du gjør for å ivareta dine plikter.

B Oppsummer Herrens råd

Foreta en oppsummering av Herrens råd i Lære og pakter 24:

1. Til Joseph Smith (se v. 1–9).
2. Til Oliver Cowdery (se v. 10–12).
3. Om mirakler (se v. 13–14).

Lære og pakter 25

Emma Smith –
en utvalgt kvinne

Liz Lemon Swindle

Profeten Joseph Smith hadde vært gift med Emma i tre år da han mottok den åpenbaringen som står i Lære og pakter 25. Disse tre årene, 1827–30, hadde vært fylt av mange spente og krevende stunder. Men Emma Smith hadde stått ved sin manns side og hadde støttet ham trofast. Denne

åpenbaringen ble delvis oppfylt tolv år senere da hun 17. mars 1842 ble kalt til å være president for Hjelpeforeningen (se History of the Church, 4:552–53).

I en tale på et kvinnes fellesmøte sa president Gordon B. Hinckley: «Så vidt jeg vet er dette den eneste åpenbaring som er gitt spesielt til en kvinne, og helt til slutt sa Herren: 'Dette er min røst til alle' (L&P 25:16). Derfor gjelder det råd Herren ga ved denne anledning, for hver enkelt av dere» (i Conference Report, okt. 1984, 109, sammenlign også med artikkelen «Hvis du er trofast», i Lys over Norge, mars 1992, s. 3–7).

Tre måneder etter at Kirken var organisert, kalte Herren Emma Smith til å «samle et utvalg av hellige salmer som er meg behagelig» (L&P 25:11) Den salmeboken hun samlet, ble utgitt i 1835. I likhet med senere salmebøker for sistedagers-hellige inneholdt den noen salmer skrevet av sistedagers-hellige og noen som ble brukt i andre trossamfunn.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 25

Formane (v. 7) – oppmuntre

Lære og pakter 25:7 – Hva vil det si at Emma ble «beskikket»?

President Joseph Fielding Smith forklarte: «Uttrykket 'ordinere' ble i Kirkens første tid generelt brukt både om å ordinere og besikke, og det var også riktig i henhold til hva ordet betydde. Om menn med Det melkisedekske prestedømme ble det sagt at de var blitt 'ordinert' til å presidere over grener og til å utføre et spesielt arbeid. Om søstrene ble det også sagt at de var blitt 'ordinert' når de ble kalt til å ivareta en spesiell plikt eller ansvarsoppgave. I de senere år skiller det mellom å ordinere og besikke. Menn blir ordinert til embeder i prestedømmet og besikket til å presidere over staver, ward, grener, misjoner og hjelpeorganisasjoner. Søstrene blir besikket, ikke ordinert, til presidenter for hjelpeorganisasjoner, til misjoner osv. Når det (i engelsk tekst) står at Emma Smith ble 'ordinert' til å forklare Skriftene, betyr ikke det at prestedømmet ble overdratt til henne, men at hun ble besikket til dette kallet som ble oppfylt gjennom Kirkens Hjelpeforening» (Church History and Modern Revelation, 1:126).

Studer Skriftene

Utfør aktivitetene A og B når du studerer Lære og pakter 25.

A Bud og løfter

1. Lag to kolonner i notatboken din. Over den ene skriver du «Bud eller kall», og over den andre «Velsignelser eller løfter». Gjennomgå Lære og pakter 25 og skriv i kolonnene hva Herren sa til Emma Smith.

2. Velg et av budene og en av velsignelsene som også kunne gjelde for deg, og fortell hvordan du kan holde dette budet og hvorfor du gjerne vil ha denne velsignelsen.

B

Kjenn Skriftene – Lære og pakter 25:12

Les Lære og pakter 25:12 og besvar følgende spørsmål:

1. Hva tror du Herren mente med «hertets sang»?
2. Hvordan er rettferdig musikk som en bønn?
3. Hva slags musikk tror du Herren ikke «fryder seg» over?
4. Les følgende uttalelse og skriv ned hva du kan gjøre i ditt eget liv for å omgi deg med verdig musikk:

«Musikk kan føre deg nærmere din himmelske Fader. Musikk kan brukes for å undervise, berike, inspirere og forene. Men musikk kan også brukes i en ugudelig hensikt. Ved hjelp av tempo, rytme, intensitet og tekst kan musikk sløve din åndelige følsomhet. Du har ikke råd til å fylle sinnet med uverdige musikk. Musikk er en viktig og kraftfull del av livet. Du må ta opp til grundig vurdering hva du pleier å lytte til, og bruke bønn som et hjelpemiddel til dette. Du skulle være villig til å ha kontroll over hva du lytter til, og sky musikk som skader deg åndelig. Lytt ikke til musikktekster som går på tvers av evangeliets prinsipper. Lytt ikke til musikk som fremmer satanisme eller annen djevlesk praksis, oppfordrer til umoral, anvender skittent og frastøtende språk, eller driver bort Ånden. Vis god dømmekraft og modenhet når det gjelder å velge hva slags musikk du vil lytte til og hvilket volum den skal ha.»
(Til styrke for ungdom [brosjyre 1990], s. 11–12.)

Lære og pakter 26

Loven om felles samtykke

Har du tenkt over hva det betyr når du rekker opp hånden i Kirken for å oppholde noen i et kall i ditt eget ward eller din egen gren? Er det det samme som å avgi en stemme? Ville det overraske deg å få vite at du lover å gjøre noe?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 26:2 – Hva betyr «felles samtykke»?

I en tidligere åpenbaring sa Herren: «Ingen person skal ordineres til noe embede i denne kirke hvor der er en behørig organisert gren av samme, uten menighetens samtykke» (L&p 20:65). Prinsippet med å kreve at alle ordinasjoner og kall blir støttet av Kirkens medlemmer er blitt kjent under navnet loven om felles samtykke (se L&p 26:2). I en omtale av felles samtykke har eldste Mark E. Petersen, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, gitt følgende forklaring: «Dette utelukker kultusdyrkere av ethvert slag, falske lærere og falske ledere i alle avskygninger og gjør Herrens folk oppmerksom på at det i Kirken finnes bare én klar og ledende røst, nemlig røsten til den mann som er profet, seer og åpenbarer, som er blitt behørig utvalgt gjennom åpenbaring og godkjent ved stemmegivning på Kirkens generalkonferanse.» (Se *Lys over Norge*, november 1974, s. 471.)

Eldste Jeffrey R. Holland, et medlem av De tolv apostlers quorum, talte om hvor viktig denne oppholdelsen er for Kirkens ledere: «Jeg takker dere spesielt for at dere oppholder deres ledere, uansett hvor personlig begrenset disse lederne kan føle seg. I formiddag oppholdt dere, med felles samtykke – eller i mer bokstavelig forstand 'holdt

oppe' – rikets presiderende embedsmenn, de som har nøklene og bærer ansvaret for Guds verk, og ikke én av dem søkte stillingen eller føler seg på høyde med oppgaven. Og selv når Jeffrey R. Hollands navn foreslås som den siste og minste av de nyordinerte, rekker dere kjærlig opp hånden. Og dere sier til bror Holland gjennom hans tårer og netter når han går frem og tilbake på gulvet: 'Støtt deg på oss. Støtt deg på oss her i Omaha og Ontario og Osaka, der vi aldri har sett deg og knapt vet hvem du er. Men du er en av «Brødrene», så du er ingen fremmed og utlending for oss, men en medborger i Guds rike. Vi vil be for deg i vår familie og har plass for deg i våre hjerter. Vår styrke skal bli din styrke. Vår tro skal bygge opp din tro. Ditt verk vil bli vårt verk.'» (Se *Lys over Norge*, jan. 1995, s. 30.)

Studér Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 26.

A

Velsignelser og ansvarsoppgaver

Etter å ha lest Lære og pakter 26 og «Forstå Skriftene», forklarer du hvordan loven om felles samtykke er en velsignelse for deg. Forklar også hvilket ansvar du har når du rekker opp din hånd for å oppholde.

Lære og pakter 27

Nadverden i de siste dager

Hvorfor bruker vi vann til nadverden i stedet for vin, slik det blir gjort i fordums tid og i den første tid i den gjenopprettede kirke? Visste du at det vil bli avholdt et spesielt nadverdsmøte ved Jesu Kristi annet komme? Hvem vil være der? Let etter et svar på disse spørsmålene når du leser Lære og pakter 27.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 27

Sterk drikk (v. 3) – Alkoholholdige drikker

Omgjort eders lender (v. 15) – Dette betyr bokstavelig talt at man strammer beltet om kappen slik at bena er fri til å løpe. Symbolsk sett betyr dette å være forberedt.

Lære og pakter 27:5 – Hva er «Efraims stavs opptegnelse» som Moroni har «nøklen» til?

Herren fortalte profeten Esekiel om to bøker. Den ene var en opptegnelse «for Juda og for Israels barn, hans medbrødre», som Herren kalte «Judass stav» (Esekiel 37:16, 19). Den andre var en opptegnelse «for Josef – en stav for Efra'im og hele Israels hus, hans medbrødre» (v. 16). Jødene er etterkommere av Juda og andre stammer i Juda rike (se *Veiledning til Skriftene* under «jøder» (side 132), og deres opptegnelse finnes i Bibelen. Lehi og hans familie var etterkommere av Josef som ble solgt til Egypt, og opptegnelsen om hans etterkommere og om dem som sluttet seg til dem, utgjør Mormons bok. Moroni var den siste profet og opptegnelsesfører for Mormons boks folk, og han gravde platene ned i høyden Cumorah (se Joseph Smith – Historie 1:33–34).

Herren fortalte profeten Esekiel om to bøker. Den ene var en opptegnelse «for Juda og for Israels barn, hans medbrødre», som Herren kalte «Judass stav» (Esekiel 37:16, 19). Den andre var en opptegnelse «for Josef – en stav for Efra'im og hele Israels hus, hans medbrødre» (v. 16). Jødene er etterkommere av Juda og andre stammer i Juda rike (se *Veiledning til Skriftene* under «jøder» (side 132), og deres opptegnelse finnes i Bibelen. Lehi og hans familie var etterkommere av Josef som ble solgt til Egypt, og opptegnelsen om hans etterkommere og om dem som sluttet seg til dem, utgjør Mormons bok. Moroni var den siste profet og opptegnelsesfører for Mormons boks folk, og han gravde platene ned i høyden Cumorah (se Joseph Smith – Historie 1:33–34).

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 27.

A Hva er viktig?

1. Studer Lære og pakter 27:1–4 og nevnt hva som er viktig og hva som ikke er viktig når vi tar del i nadverden.
2. Hvilke forberedelser skulle du gjøre for å ta riktig del i nadverden hver uke?

B Lag en liste

Lære og pakter 27:5–14 forteller om et stort nadverdsmøte som vil finne sted like før Jesu Kristi annet komme.

Studer Lære og pakter 27:5–14, og nevnt alle som vil være tilstede. Hvem er Mikael, ifølge vers 11?

2. Hvilket vers antyder at mange andre, bl.a. du selv hvis du er trofast, også vil være tilstede der?

Dalen Adam-ondi-Ahman

3. Les også Lære og pakter 116:1 og skriv ned hvor dette møtet vil bli avholdt.
4. Les følgende skriftsteder og skriv dem ned som krysshensvisninger til Lære og pakter 27:5–14, Daniel 7:9–14, Matteus 26:29, Lære og pakter 107:53–57, 116:1.

C Kontroller din rustning

Les Lære og pakter 27:15–18 og gjør følgende:

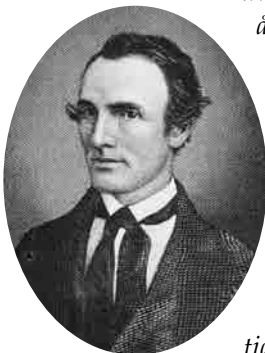
1. I notatboken skriver du ned to eksempler som viser hvordan det å være lydige mot et spesielt bud (som f.eks. Visdomsordet eller bønn) er det samme som å ha på seg en rustning.
2. Hvordan ville du ved å ha på deg en slik rustning som er beskrevet i disse versene, lettere være verdig til å være tilstede ved dette store nadverdsmøtet som er beskrevet i vers 5–14?
3. Tegn et bilde som illustrerer vers 15–18 og som du kan henge opp på værelset ditt. Sørg for å merke på alle delene av rustningen.

Lære og pakter 28

Bare profeten mottar åpenbaringer for Kirken

I Kirkens første tid forsto ikke medlemmene at Herren bare kaller én person til å motta åpenbaringer for å veilede hele Kirken. Vi kan alle motta personlig åpenbaring for oss selv og for våre spesielle ansvarsoppgaver, men bare profeten, Kirkens president, taler for Herren til verden.

Oliver Cowdery

Hiram Page var en svoger av Oliver Cowdery og familien Whitmer. Han hadde giftet seg med Catherine Whitmer, som var en søster av Peter jr., Christian, John, Jacob og David Whitmer. Oliver Cowdery var også gift med en av deres søstre, Elizabeth Ann Whitmer. Hiram Page var også en av de åtte vitnene til Mormons bok. Han hadde fått tak i en sten, og gjennom den trodde han at han mottok åpenbaringer fra Gud. Når du leser Lære og pakter 28, kan du legge merke til hvem denne åpenbaringen ble gitt til og hvorfor. Legg også

merke til forskjellen mellom profeten Joseph Smiths kall og Oliver Cowderys kall.

Lære og pakter 28 inneholder også Oliver Cowderys kall til å være en misjonær til de innfødte amerikanske indianere, og forteller at Sion «skal være ved lamanittenes grenser» (v. 9).

Forstå Skriftene

Lære og pakter 28

Felles samtykke (v. 13) – Samlet godkjennelse (se avsnittet «Forstå Skriftene» til L&p 26:2, (side 38).

Lamanittenes grenser (v. 9) – Grensen mellom De forente stater og indianernes territorium (se kart 11 i Veiledning til Skriftene).

Lære og pakter 28:1–3 – Hvem har rett til å motta åpenbaring for Kirken?

I en erklæring i 1913 med tittelen «En advarsels røst», har Det første presidentskap – Joseph F. Smith, Anthon Lund og Charles W. Penrose – gitt denne forklaringen:

«Helt fra Hiram Page's tid (L&p 28) har villedende ånder i forskjellige perioder gjort seg gjeldende overfor medlemmer av Kirken. Noen ganger har disse kommet til menn og kvinner som på grunn av overtredelse har vært et lett bytte for erkefienden. Andre ganger blir personer som er stolte av at de strengt overholder Kirkens regler og ordinanser og seremonier, ført vill av falske ånder, som utøver en innflytelse som etterligner det som kommer fra guddommelig kilde, i den grad at selv slike personer som mener de er 'de utvalgte', finner det vanskelig å oppdage den vesentlige forskjellen. Satan selv har skapt seg om til å se ut som 'en lysets engel'.

Når syner, drømmer, tungetale, profeti, innskytelser eller enhver ekstraordinær gave eller inspirasjon formidler noe som ikke er i overensstemmelse med Kirkens aksepterte åpenbaringer eller i strid med avgjørelser som er tatt av dens innsatte autoriteter, kan siste-dagers-hellige vite at det ikke er fra Gud, uansett hvor troverdig det virker. De skulle også forstå at retningslinjer angående Kirkens ledelse kommer gjennom dens overhode, ved åpenbaring. Alle trofaste medlemmer er berettiget til inspirasjon fra Den hellige ånd for seg selv, sine familier og for dem som de er utpekt og ordinert til å presidere over. Men alt som ikke er i overensstemmelse med det som kommer fra Gud gjennom Kirkens overhode, skal ikke mottas som autoritativt eller pålitelig.» (Læresetninger fra Kirkens presidenter, Joseph F. Smith, s. 116–117.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 28.

A Hvem mottar åpenbaringer for Kirken?

Les kapittelsammendraget til Lære og pakter 28 og vers 1–7, 11–13. Besvar deretter følgende spørsmål:

1. Hvilket problem var det profeten Joseph Smith «ba alvorlig» om?
2. Hvilket svar ga Herren ham? (se v. 1–7).
3. Hvordan blir åpenbaringer til Kirken godtatt i dag? (se v. 11–13, se også L&P 26:2).
4. Hvem mottar åpenbaring for hele Kirken i dag?

Lære og pakter 29

Løfter til de «utvalgte» i de siste dager

Få emner fenger vår oppmerksomhet raskere enn profetier om de siste dager. Vi lever i de siste dager (se L&P 1:4). Når vi vet dette, burde vi også være levende interessert i hva Herren har åpenbart om vår tid. Når du leser Lære og pakter 29, kan du se etter hva Herren sa ville skje før, under og etter det annet komme og hva du kan gjøre for å forberede deg til disse begivenhetene.

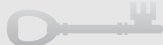

Lære og pakter 29:35–39 – Hva er handlefrihet? Hvorfor er den så hellig?

Handlefrihet er frihet til å velge og handle, og Lære og pakter 29:35–39 illustrerer hvor viktig og hellig denne friheten er for vår himmelske Fader. Fremfor å krenke deres handlefrihet tillot han at en tredjedel av hans barn, ledet av djevelen, gjorde opprør. Vår prøvetilstand her på jorden er organisert for å bevare vår handlefrihet.

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart hva som er nødvendig for at handlefriheten skal bestå: «Fire store prinsipper må være i virksomhet hvis det skal være handlefrihet: 1. Det må finnes lover, lover fastsatt av en Allmektig kraft, lover som man kan være lydige eller ulydige mot. 2. Motsetninger må være tilstede – godt og ondt, dyd og last, riktig og galt – det vil si, det må være en motstand, en kraft som trekker den ene veien, og en annen som trekker den andre. 3. De som skal nyte godt av handlefriheten, må ha kunnskap om godt og ondt, det vil si, de må vite forskjellen mellom motsetningene, og 4. En uinnskrenket evne til å velge må være tilstede.» (*Mormon Doctrine*, 2 utg. [1966], 26.)

Forstå Skriftene

Lære og pakter 29

Sonet (v. 1) – betalt prisen	: Kjødelig ... sanselig (v. 35) – verdslig
Talsmann (v. 5) – en som taler en annens sak	: Åndelig død (v. 41) – utestengt fra Guds nærhet
Timelig (v. 31, 32, 34, 35) – fysisk eller midlertidig	: Forløsning (v. 42, 44, 46) – frelse, satt fri fra fangenskap

Lære og pakter 29:7 – Hvem er de utvalgte?

Profeten Joseph Smith har sagt at «de utvalgte mente de ville bli utvalgt til et bestemt arbeid» (*History of the Church*, 4:552).

«I generell betydning er de utvalgte dem både i og utenfor Kirken som elsker Herren og av hele sitt hjerte gjør alt som står i deres makt for å leve nær opp til den veiledning hans Ånd gir.

President George Q. Cannon [som var en rådgiver i Det første presidentskap] sa: 'Hele menneskeheten er utvalgt til å bli frelst. Ingen er ugress (kling) med mindre hans oppførsel gjør ham til det.' (*Gospel Truth*, 1:140.) De utvalgt utenfor Kirken er de 'får' som hører røsten fra Mester-hyrden, adlyder denne røsten og innlemmes i Kirken (Mosiah 26:21–28). Dette er de utvalgte som misjonærene blir bedt om å samle (L&P 29:7).» (Hoyt W. Brewster jr.: *Doctrine and Covenants Encyclopedia* [1988], 148.)

Studer Skriftene

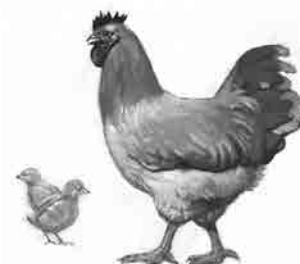

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 29.

A Oppsummer læren

Velg fire av spørsmålene nedenfor og besvar dem med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 29:

1. Hvem vil Herren samle? Hvordan vil de bli samlet? (se v. 1–8).
2. Hva vil skje ved det annet komme? (se v. 9–13).
3. Hva vil skje før det annet komme? (se v. 14–21).
4. Hva vil skje ved slutten av de tusen år? (se v. 22–30).
5. Hva forteller disse versene om Satan og handlefrihet? (se v. 35–40).
6. Hva lærer disse versene deg om fallet og forløsning? (se v. 40–50).

Lære og pakter 30

David, Peter og John Whitmer –
«Frykt ikke»

Hvordan tror du det ville være å være på misjon og forkynne evangeliet for fremmede? Kanskje har du allerede opplevd hvordan det er å dele evangeliet med andre som ikke er av vår tro? Var du nervøs eller kanskje til og med litt redd? I Lære og pakter 30 ble brødrene Whitmer kalt til å forkynne evangeliet. Se etter hva Herren fortalte hver enkelt av dem om frykt.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 30:1–2 – «Overtalt av dem som jeg ikke har befalt»

Sammen med de andre i sin familie hadde David Whitmer blitt bedratt av de falske åpenbaringene Hiram Page mottok (se L&p 28).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 30.

A Hvordan kunne dette gjelde for deg?

I Lære og pakter 30 finner vi de råd Herren ga gjennom profeten Joseph Smith til David Whitmer (25 år gammel), Peter Whitmer jr. (21 år gammel), og John Whitmer (28 år gammel). Les dette kapitlet og besvar følgende spørsmål:

1. Hva sa Herren til brødrene Whitmer om frykt?
2. Les vers 1–2 som om Herren talte til deg. Hva ville du ønske å gjøre for å være sikker på at du ikke begår disse feilene?

Lære og pakter 31

Thomas B. Marsh –
Løfter og advarsler

Lære og pakter 31 ble mottatt omtrent samtidig med kapittel 30 (se innledningen til L&p 30). Herrens råd til Thomas B. Marsh illustrerer hvor godt Herren kjenner

sine barn. Når du leser de løfter og advarsler som ble gitt til Thomas Marsh, så husk at han skulle bli den første president for De tolv apostlers quorum når dette quorumet ble organisert. Senere sviktet han når det gjaldt å støtte og oppholde profeten Joseph Smith, og til slutt forlot han Kirken i urede på grunn av et problem som oppsto da han unnlot å irettesette sin hustru.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 31

Sigd (v. 5) – krum kniv til bruk under innhøsting

Lære og pakter 31:4–5 – «Marken som allerede er hvit til å brennes»

Marilee B. Campbell

Herren bruker ofte symbolikken med innhøstning når han snakker om misjonærarbeidet (se Johannes 4:34–36, L&p 4:4). Når kornet (f.eks. hvete) er modent, blir akset hvitt, og det forteller at de er modne og kan høstes. På den tiden ble kornet skåret med en sigd og bundet sammen i

bunter som kalles nek. Etter at kornet var skåret, ble marken ofte brent for å fjerne stubber som ble liggende igjen (halm).

Alt dette er billedspråk for det arbeidet misjonærene gjør. De foretar en innhøstning av mennesker som er villige til å høre evangeliet og være lydige som en forberedelse til den oppbrenning som vil rense jorden ved Frelserens annet komme.

Lære og pakter 31:9–13 – Prisen ved å unnlate å følge råd, eller hvor godt Gud kjenner sine barn

Thomas B. Marsh var en av de dyktigste ledere i gjenopprettelsens første tid. Han reiste på flere misjoner, ble kalt til å være en apostel da De tolv apostlers quorum første gang ble organisert i 1835, og han ble dets første president. Men så oppsto det et problem i hans familie, og fordi han unnlot å følge Herrens råd om å «være tålmodig», «ikke håne», «styre [sitt] hus i ydmykhet», «be alltid» og «være trofast inntil enden» (v. 9, 12–13), falt han fra. Eldste George A. Smith, som ble kalt til å være et medlem av De tolv apostlers quorum i 1839, fortalte hva som skjedde da president Marsh bodde i Far West, Missouri:

«Hustruen til Thomas B. Marsh, som den gang var president for De tolv apostler, og søster Harris [hustruen til George Harris] bestemte seg for at de skulle ha hver sin tur til å gi hverandre melk slik at de kunne lage litt større oster enn de ellers kunne. For å være sikre på at de fikk en rettferdig fordeling, ble de enige om at de ikke skulle skumme av fløten [den feteste del av melken], men at både melken og fløten skulle leveres sammen. Det skal være sikkert at dette ikke er mye å snakke om her, om to kvinner som skulle gi hverandre melk for å lage ost.

Det viste seg at fru Harris holdt seg til avtalen og ga fru Marsh både melken og fløten, men fru Harris som gjerne ville lage litt ekstra god ost, lurte unna en halvliter fløte fra hver ku og sendte bare melken til fru Harris.

Til slutt kom det ut at fru Harris hadde holdt fløten tilbake, og saken måtte avgjøres av Lærerne. De begynte å undersøke saken, og det ble bevist at fru Marsh hadde holdt fløten tilbake og følgelig gjort fru Harris urett i dette.

Saken ble overbragt fra Lærerne til biskopen, og en Kirkens domstol ble avholdt. President Marsh syntes ikke biskopen hadde vært rettferdig mot ham og hans hustru, for de konkluderte med at fløten med urette hadde blitt holdt tilbake og at kvinnen hadde brutt avtalen.

Marsh appellerte straks til høyrådet, som med stor tålmodighet undersøkte saken, og jeg kan forsikre dere om at de tok saken alvorlig. Marsh, som var svært opptatt av sin hustrus omdømme ettersom han var president for De tolv apostler og en stor mann i Israel, kom med et desperat forsvar, men høyrådet bekreftet til slutt biskopens avgjørelse.

Marsh var ikke tilfreds. Han appellerte til Kirkens første presidentskap. Joseph og hans rådgivere måtte gjennomgå saken, og de godkjente høyrådets avgjørelse.

Denne fillesaken skapte stort oppstyr, og Thomas B. Marsh sa da at han ville forsvare sin hustrus omdømme om han så måtte gå til helvete for det.

Den daværende president for De tolv apostler, mannen som skulle ha vært den første til å handle rettferdig og sørge for at alt galt som et medlem av hans familie gjør, blir gjort godt igjen, inntok en slik stilling, og hva skjedde så? Han gikk til en fredsdommer og sverget at 'mormonene' var fiendtlig innstilt overfor delstaten Missouri.

Denne beedigete skriftlige erklæringen fikk myndighetene i Missouri til å utstede en utryddelsesordre som drev omkring 15.000 siste-dagers-hellige bort fra sine hjem og bosteder, og noen tusen strøk med på grunn av de lidelser de ble utsatt for.»(*Journal of Discourses*, 3:283–84.)

President Gordon B. Hinckley fortalte denne historien på en generalkonferanse og kommenterte den slik: «Mannen som skulle ha fått slutt på denne lille krangelen, men som i stedet

førte den videre og skapte vanskeligheter for Kirkens embedsmenn helt opp til presidentskapet, gikk selv bokstavelig talt til helvete på grunn av den. Han mistet sin stilling i Kirken. Han mistet sitt vitnesbyrd om evangeliet. I nitten år vandret han i fattigdom, mørke og bitterhet og opplevde sykdom og ensomhet. Han ble gammel før tiden. Til slutt ble han på samme måte som den fortapte sønn i Frelserens lignelse (se Lukas 15:11–32), klar over sin dårskap og fant møysommelig veien tilbake til denne dalen, og ba Brigham Young tilgi ham og gi tillatelse til at han ble døpt inn i Kirken igjen. Han hadde vært den første president for De tolv råd, elsket respektert og æret i tiden i Kirtland og den første tiden i Far West. Nå spurte han bare om han kunne bli ordinert til diakon og bli dørvokter i Herrens hus.» (se *Lys over Norge*, okt. 1984, s. 146–47.)

Etter å ha kommet tilbake til Kirken talte bror Marsh om sitt frafall:

«Jeg har ofte hatt lyst til å vite hvordan mitt frafall begynte, og jeg er kommet til at Herrens ånd måtte ha forlatt mitt hjerte.

Det neste spørsmålet er: 'Hvordan og når mistet du Ånden?' Jeg ble sjalu på profeten, og deretter ble jeg fullstendig blind og overså alt som var riktig. Jeg brukte all min tid til å lete etter det som var ondt, og da djvelen så begynte å lede meg, var det lett for det kjødelige sinn å reise seg i sinne, sjalusi og harme. Jeg kunne føle det i mitt indre, jeg var sint og vred, og da Herrens ånd var borte, ble jeg som Skriftene sier blind og syntes jeg så bjelken i min bror Josephs øye, men der var det bare en splint, mens bjelken befant seg i mitt eget øye.» (*Journal of Discourses*, 5:206–7.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 31.

A Forbered en tale

Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 31 skriver du en disposisjon til en tale om å følge dette rådet fra Herren, en tale du kunne holde på et nadverdsmøte.

B Led en leksjon på familiens hjemmeaften

Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 31 leder du en leksjon på familiens hjemmeaften om hva vi kan lære av kapittel 31 og av Thomas B. Marsh's liv.

Første gang vi i Lære og pakter hører om at misjonærer skulle sendes til lamanittene, var da Herren kalte Oliver

Cowdery (se L&p 28:8). Samme måned, i september 1830, ble Peter Whitmer jr. kalt til å reise sammen med Oliver (se L&p 30:5). Neste måned ble Parley P. Pratt og Ziba Peterson kalt til å slutte seg til dem. Når du studerer Lære og pakter 32, kan du se etter hva Herren lovet disse misjonærene.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 32

Saktmodig (v.5) – ikke håne, : Ikke vise ringeakt (v.5) –
ikke ignorere : ikke håne, ikke ignorere

Lære og pakter 32:1 – Hvem var Parley P. Pratt?

Parley P. Pratt ble medlem av Kirken i New York i 1830, bare en måned før denne åpenbaringen ble mottatt. Han hadde mange stillinger i Kirken (se L&p 32, kapittelsammendraget, 32:1–2, 49:1–3, 50:37, 52:26, 97:3–5, 103 kapittelsammendraget, 103:30, 37, 124:127–29) og var et av de første medlemmer av De tolv apostlers quorum som ble organisert i 1835. Han skrev mange taler og salmer som ble utgitt av Kirken og var en av de første pionerene som kom til

Saltsjødalen. Han ble drept av en morder i 1857 mens han var på misjon i Arkansas.

Lære og pakter 32:2–3 – Hva skjedde under misjonen til lamanittene?

Denne lille gruppen med misjonærer tilbakela nærmere 2400 km. i løpet av vinteren 1830–31, mye av veien gikk de til fots.

De introduserte evangeliet for innfødte amerikanske indianerstammer i New York, Ohio, og i indianerområdet. Missouri utgjorde den gang vestgrensen for De forente stater, og vest for Missouri lå indianerområdet. Men størst fremgang hadde de området rundt Kirtland, Ohio. Der fant de en gruppe mennesker som ventet på at den kristendom Det nye testamente forteller om, skulle komme tilbake. I løpet av tre uker døyte misjonærene 127 personer og fordoblet nesten Kirkens medlemstall (se *Kirkens historie i tidenes fylde*, s. 79–88).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 32.

A Hvordan «lære av meg»

Fortell hvordan du forstår sammenhengen mellom å være «saktmodig og ydmyk av hjertet» (L&p 32:1) og vår evne til å lære åndelige ting (se også L&p 136:32–33).

B «Jeg vil selv gå med dem og være iblant dem»

Skriv om et tidspunkt da Herren gjorde for deg, eller for en du kjenner, det han lovet å gjøre for misjonærene i L&p 32:3.

Misjonærenes reise til lamanittene

Lære og pakter 33

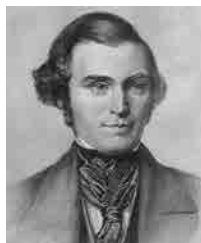
Forberedelse til Jesu Kristi annet komme

Et av de viktigste formål med evangeliets gjengivelse er å føre Guds barn ut av frafall og verdslighet og forberede dem til Jesu Kristi annet komme (se L&P 1:12–17). I Lære og pakter 33 kalte Herren to menn til å utføre misjonærarbeid for å bringe dette budskapet til verden. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du se etter hva vi må gjøre for å forberede oss. Se også etter hvilke velsignelser som er lovet dem som hjelper til med å advoare verden.

2. Hvordan er denne beskrivelsen forskjellig fra den måten Herren beskrev verden på i vers 2 og 4?

Lære og pakter 34

Orson Pratt – «Oppløft din røst»

Orson Pratt ble en av de store apostler i de siste dager. Legg merke til hva han ble fortalt om Herren og om seg selv i Lære og pakter 34.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 33

Kløver (v.1) – dele i to : **Prestelist** (v.4) – Å forkynne
Tyder (v.1) – en som kjenner : for å få ros og personlig
: vinning (se 2 Nephi 26:29)

Lære og pakter 33:17 – «Eders lamper være brennende og rede»

Lampene, oljen og brudgommen som er nevnt i Lære og pakter 33:17, henviser til Frelserens lignelse om de ti jomfruer (se Matteus 25:1–13). I denne lignelsen forteller Herren at de som ikke er forberedt (deres lamper er slukket) på Frelserens (brudgommens) komme, vil bli utestengt fra hans nærhet.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 34

Fatter (v.2) – forstår

En gammel hebraisk basun eller trompet – som ble kalt en shofar – var laget av et bukkehorn.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 33.

A Illustrer et vers

Herren brukte mange ordbilder i denne åpenbaringen. Velg ett av bildene i Lære og pakter 33:3, 6–9, 13, 17 og tegn et bilde som illustrerer det Herren underviste om. Tegn ikke bare hva verset sier helt bokstavelig, men også hva det betyr. Gi en forklaring sammen med din illustrasjon som forteller hva du tegnet og hvorfor.

B Anvend åpenbaringen

1. Forklar hva du tror Herren mente med den beskrivelse han gir av verden i Lære og pakter 33:3, 7.

Lære og pakter 34:1 – Orson Pratt

Orson Pratt ble døpt 19. september 1830, samme dag som han fylte 19 år, etter å ha hørt evangeliets budskap fra sin eldre bror Parley P. Pratt. De ble begge kalt til apostler da De tolv apostlers quorum ble organisert i 1835. I likhet med sin bror Orson Pratt reiste han på mange misjoner for Kirken (se L&P 34 kapitelsammendraget, 34:1–10, 52:26, 75:14, 103:40, 124:127–29, 136:13). Han skrev også mange bøker om religiøse og vitenskapelige emner og var den første pioner som ankom til Saltsjødalen. Han hadde vært apostel i over 45 år da han døde i 1881.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 34.

A Sammenlign to vers

Les og sammenlign Johannes 3:16 og Lære og pakter 34:3. Skriv et avsnitt og fortell hva du lærer om Faderen og Sønnen i disse versene.

B Hva lærer vi om Jesu Kristi annet komme?

1. Les Markus 13:32–37 og skriv hva Jesus sa om *når* og *hvordan* det annet komme ville finne sted.
2. Studer Lære og pakter 34:6–12 og forklar den større forståelse vi får der om det annet komme. Legg spesielt merke til og forklar ordene, *snart*, *før*, og *snarlig* (*raskt*, *hurtig*).

Lære og pakter 35 Sidney Rigdon – en forløper

Lære og pakter 35, en åpenbaring gitt til Joseph Smith og Sidney Rigdon, viser at Herren kjenner sine barn personlig. Legg merke til hva Herren sa til Sidney Rigdon om hans fortid og fremtid. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du tenke over hvordan Herren har forberedt deg til å tjene i sitt rike.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 35

Binde omkring deres lender (v. 14) – hjelpe dem å være forberedt

Lære og pakter 35:2 – Hva vil det si å «bli Guds sønner»?

Vi er alle vår himmelske Faders ådebarn (se Apostlenes gjerninger 17:29, Hebreerbrevet 12:9). Men for å kunne bo sammen med ham igjen, må vi alle fødes på ny åndelig gjennom Jesu Kristi forsoning (se Mosiah 5:7–8).

Lære og pakter 35:3 – «Min tjener Sidney»

Sidney Rigdon hadde vært prest i Kirtland, Ohio. Han ble medlem av Kirken i 1830 etter å ha lest og bedt om Mormons bok. Han var sekretær for profeten Joseph Smith og rådgiver i Det første presidentskap fra 1833–44 (se L&p 35 kapitelsammendraget, 35:3–6, 58:50, 57–58, 71:1, 76, kapitelsammendraget, 76:11–15, 90:6, 21, 93:44, 51, 102:3, 124:126). Etter Joseph Smiths død forsøkte Sidney Rigdon å frata de tolv apostler kontrollen over Kirken, og ble utelukket fra Kirken i september 1844.

Lære og pakter 35:11 – «Babylons ødeleggelse»

Babylon er et symbol på den verdslige ugudelighet som har forårsaket synd og elendighet blant alle nasjoner. All slik ugudelighet vil bli rensket bort ved Jesu Kristi annet komme.

Lære og pakter 35:13 – Hva vil det si å «slå nasjonene»?

På Joseph Smiths tid betydde å «slå kornet» å skille det fra agnene. I Det gamle testaments tid ble kornet lagt utover et hardt underlag, og ble deretter tråkket på av okser (se 5. Mosebok 25:4) eller banket ut med en stokk (se Rut 2:17). Herren brukte dette bildet i Lære og pakter 35:13 for å forklare hvordan misjonærene skiller de rettfærdige fra de ugudelige ved å bruke den «stav» (stokk) som Guds ord er (se 1. Nephi 11:25).

Lære og pakter 35:20–21 – Joseph Smiths oversettelse av Bibelen (JSO)

Mange viktige deler av Bibelen var gått tapt eller var blitt forandret (se 1. Nephi 13:24–29), og Herren befalte profeten Joseph Smith å foreta mange rettelser i den (se L&p 35:20, 41:7, 45:60–61, 73:3–4, 93:53). I Lære og pakter 35 befalte Herren Sidney Rigdon å skrive for profeten mens han dikterte forandringene (se v. 20). Denne versjonen er kjent under navnet Joseph Smiths oversettelse (JSO). Noen av forandringene finner du i fotnoter i *Veiledning til Skriftene* og i tillegget foran kartene. Da Joseph Smith arbeidet med oversettelsen av Bibelen, ga Herren ham åpenbaringer som forklarte mange deler av den (se L&p 76, 77, 86, 91, 93, 113, 132, se også Moses, Joseph Smith – Matteus, «Joseph Smiths oversettelse av Bibelen», [side 3] i denne studieveiledningen).

Studer Skriftene

Utfør en av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 35.

A Forklar læren

1. Merk ordet *ett* hver gang det forekommer i Lære og pakter 35:2.
2. Forklar hva *ett* betyr i dette verset og hva det forteller om forholdet mellom vår himmelske Fader, hans Sønn, Jesus Kristus og oss (se også Johannes 17).

B Finn det «større verk»

Les Herrens råd til Sidney Rigdon i Lære og pakter 35:3–6. Forklar hvordan det Sidney Rigdon ble kalt til å gjøre var «større» enn det han hadde gjort tidligere (se også «Forstå Skriftene» for L&p 35:3).

C Forklar hvordan det virker

I Lære og pakter 35:20 forklarte Herren at Skriftene ble gitt «til frelse for mine utvalgte.» I vers 21 fortalte han hva Skriftene gjør for å hjelpe oss så vi kan bli frelst. Bruk følgende krysshenvisninger og dine egne tanker, og forklar hvordan Skriftene hjelper oss til å:

1. Høre Herrens røst (se også L&p 18:34–36).
2. Se ham (se også Matteus 5:8).
3. Bestå (tåle, utholde) det annet komme (se også Joseph Smith – Matteus 1:37).
4. Bli renset (se også Moroni 7:48).

Lære og pakter 36

Edward Partridge –
«En av Herrens store menn»

Tror du at Herren virkelig vet hvem du er? Det gjør han, og denne åpenbaringen er nok en illustrasjon på hvor godt han kjenner sine barn. Når du studerer Lære og pakter 36, kan du forsøke å sette deg i Edward Partridge's sted. Hva tror du Herren ville si til deg?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 36

Et mønster på fromhet (overskriften) – et eksempel på hengivenhet til Gud

Lære og pakter 36:1 – Edward Partridge

Edward Partridge hørte første gang det gjengitte evangelium omkring oktober 1830 da misjonærene som var blitt sendt til lamanittene, stoppet i Kirtland, Ohio, på vei til Missouri (se L&p 28:8, 32:2–3).

Men han ble ikke medlem av Kirken før mange måneder senere. Lucy Mack Smith, profetens mor, skrev følgende om Edward Partridge's beslutning om å bli døpt: «I desember samme år [1830] sammenkalte Joseph til et møte i våre hjem. Mens han talte, kom Sidney Rigdon og Edward Partridge inn og satte seg ned for å høre på.

Da Joseph hadde avsluttet sin tale, sa han at alle som hadde noen kommentarer, kunne få anledning til å si noe. Da reiste hr. Partridge seg og fortalte at han hadde vært i Manchester for å vite litt mer om den lære vi forkynte, men da han ikke fant oss, hadde han spurt noen av våre naboer ut om vår karakter, og de sa at den hadde vært helt uplettet inntil Joseph bedro [dem] med hensyn til Mormons bok. Han fortalte også at han hadde gått omkring på gården vår og lagt merke til den gode orden og den flid den bar preg av. Og da han hadde sett hva vi hadde ofret for vår tros skyld og hadde hørt at vår pålitelighet ikke ble trukket i tvil på noe annet område enn med hensyn til vår religion, trodde han vårt vitnesbyrd og var rede til å bli døpt, 'hvis', sa han, 'bror Joseph vil døpe meg'.» (*History of Joseph Smith*, 191–92). Han ble døpt av Joseph Smith 11. desember 1830.

Edward Partridge ble senere Kirkens første biskop (se L&p 35, kapittelsammendraget, 36, kapittelsammendraget, 36:1–7, 41:9–11, 42:10, 50:39, 51:1–4, 18, 52:24, 57:7, 58:14–16, 24–25, 61–62, 60:10, 64:17, 124:19) og var utsatt for mange forfølgelser i Missouri. Han døde som et trofast medlem av Kirken i Nauvoo, Illinois, i 1840, 47 år gammel.

Lære og pakter 36:2 – «Jeg vil legge min hånd på deg»

Om Lære og pakter 36:2 har eldste Harold B. Lee, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sagt: «Herren sier her at når en av hans bemyndigede tjenere legger sine hender med myndighet på hodet til en som skal velsignes, er det som om han selv la sin hånd på vedkommende for å utføre denne ordinansen. Derfor begynner vi å se hvordan han tilkjennegir sin kraft blant menneskene gjennom sine tjenere som han har overdratt myndighetsnøklene til.» (*Be Secure in the Gospel of Jesus Christ*, Brigham Young University Speeches of the Year [11 feb. 1958], 6.)

Lære og pakter 36:6 – «Kom ut av ilden, avsky endog klærne som er besmittet av kjødet»

For å stanse utbredelsen av sykdom på Det gamle testamentes tid befalte Herren at de som var smittet, skulle gjennomgå en renselsesprosess som innebar at alle smittede klær ble brent (se 3. Mosebok 13:47–59). I Lære og pakter 36:6 foretok Herren en sammenligning mellom å bli renset fra en sykdom og bli renset fra synd (se også Judas 1:23, Alma 5:57).

Eldste Spencer W. Kimball, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte nødvendigheten av å forandre den tilstand som førte til synd: «Når man skal avstå fra synd, kan man ikke bare ønske seg bedre tilstander, man må fremkalle dem. Man må etter hvert begynne å hate de tilsølte klær og avsky synden. Man må være sikker – ikke bare på at man har sluttet å synde, men at man også har forandret den situasjon som synden er omgitt av. Man skal unngå de steder, de forhold og de omstendigheter hvor synden fant sted, for alt dette kan meget raskt fremkalle den på ny. Man må holde seg borte fra de mennesker som synden ble begått med. Man behøver ikke å hate vedkommende som var innblandet, men man må unngå dem, og alt som har tilknytning til synden. (*Tilgivelsens mirakel*, s. 158.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 36.

A Skriv noe i dagboken

Skriv i notatboken din en dagbokinnføring som forteller hvordan du kunne ha følt det hvis du var Edward Partridge og Herren fortalte deg det han gjorde i Lære og pakter 36.

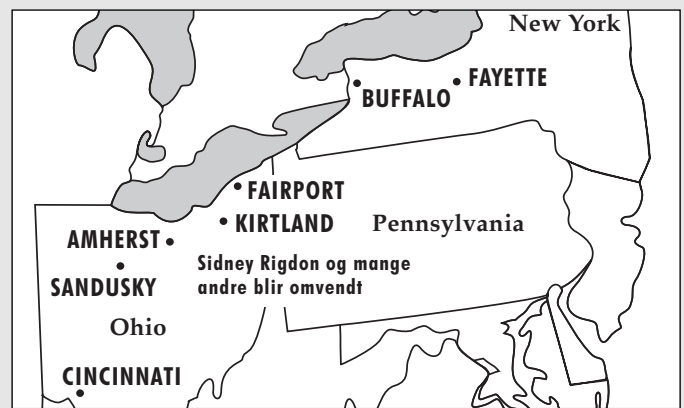
B Forklar hva du lærte

Etter å ha lest Lære og pakter 36:2 og avsnittet «Forstå Skriftene», til dette verset, forklarer du hva du lærte om å motta prestedømmet.

På grunn av den fremgang de misjonærer hadde som stanset i Kirtland, Ohio, på vei til Missouri for å bringe evangeliet til lamanittene (se L&P 32:1–3), økte Kirkens medlemstall dramatisk. I løpet av bare tre uker døpte de 127 mennesker, det nesten fordoblet medlemstallet i den åtte måneder gamle kirken. Selv om atmosfæren i Kirtland var vennlig, begynte forfølgelsene å tilta i New York. Når du leser Lære og pakter 37–38, kan du se etter de bud og instruksjoner Herren ga Kirken som hjelp til å løse dette problemet.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 38

Serafiske skarer (v. 1) – mange (mengder av) engler

Lære og pakter 38:12 – «Slå jorden for å samle klinten (ugresset)»

Dette verset sikter til Frelserens lignelse om hveten og ugresset (se Matteus 13:24–30, 36–43, se også L&P 86:1–7.)

Lære og pakter 38:30 – «Hvis I er beredt, skal I ikke frykte»

President Spencer W. Kimball

har sagt: «Man skulle studere, overveie, lære Skriftene og bygge opp sitt vitnesbyrd slik at man er beredt til å undervise og lære opp. Herren har sagt: 'Hvis I er beredt, skal I ikke frykte', og det er vårt håp at leksjonene som blir undervist fra barnsben av og opp igjennom alle år frem til voksen alder – det være seg i hjelpeorganisasjonene, Seminar og Institutt, på hjemmeaftener, nadverdsmøter eller andre steder – skal gi enhver ungdom en slik forberedelse at frykt blir eliminert.» («Råd til en ung mann: Dette er tiden til forberedelse», *Lys over Norge*, jan. 1974, s. 7.)

Lære og pakter 38:32 – «Jeg vil gi eder min lov»

Dette løfte ble oppfylt da profeten Joseph mottok åpenbaringen i Lære og pakter 42 i Kirtland, Ohio.

Lære og pakter 38:32 – «Begavet med kraft fra det høye»

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «I denne evangelieutdeling, etter at eldstene hadde mottatt Den hellige ånds gave, og så tidlig som i januar 1831, begynte Herren å åpenbare for dem at han hadde en begavelse i vente for de trofaste (L&P [38:32], 43:16), 'en velsignelse i vente for dem som ikke er kjent blant menneskenes barn' (L&P 39:15). I juni 1833 sa han: 'Jeg ga dere en befaling at dere skulle bygge et hus, og i dette hus akter jeg å begave dem som jeg har utvalgt, med kraft fra det høye, for dette er Faderens løfte til dere, derfor befaler jeg dere å bli her, likesom mine apostler i Jerusalem' (L&P 95:8–9, 105:11–12, 18, 33).» (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bd. [1966–73], 1:859.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 37–38.

A Sammenlign disse åpenbaringene med ditt eget liv

1. Hva ba Herren Kirken om å gjøre på grunn av deres fiender i New York-området?
2. Kirkens medlemmer kan møte forskjellige slags fiender i dag, men Herren gir fremdeles råd om hvordan man skal unnsnippe dem. Nevn noen av de råd Herren har gitt i vår tid for å hjelpe oss til å unnsnippe de farer vi møter.

B Gi råd til en venn

La oss tenke oss at du har en nær venn som har tatt noen dårlige avgjørelser og har måttet gjennomgå vanskeligheter og sorg. Bruk det du leser i Lære og pakter 38:1–12, skriv et brev til din venn, og nevnt så mange grunner som du kan finne i disse versene til at han eller hun skulle følge Herren og lytte til hans råd i stedet for å lytte til verden.

C Egenskaper og kvalifikasjoner i Sion

I Lære og pakter 38:18–42 underviste Herren profeten Joseph om Sion, eller et «lovet land», som de hellige kunne bygge hvis de var trofaste.

1. Lag to kolonner i notatboken. I første kolonne skriver du hva disse versene forteller om hvordan et slikt land skulle være. I den andre skriver du hvordan de hellige skulle være for å være verdige til et slikt lovet land.
2. Skriv et avsnitt hvor du forklarer hvordan dette landet ville være annerledes enn det vi nå lever i, og hva du ville like best ved å kunne bo i et slikt lovet land.

Hvorfor tror du det er så vanskelig å forandre en vane eller en skikk du er vant med? Vil påminnelser om denne vanen ha en tendens til å gjøre det lettere eller vanskeligere å forandre seg? Det var en slik situasjon James Covill befant seg i. Han hadde vært baptistprest i 40 år da han gikk til profeten Joseph Smith for å få en åpenbaring. Legg merke til hvilke løfter og advarsler Herren ga ham i Lære og pakter 39. Legg også merke til i Lære og pakter 40 hva han valgte å gjøre og hvilke konsekvenser det fikk.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 39

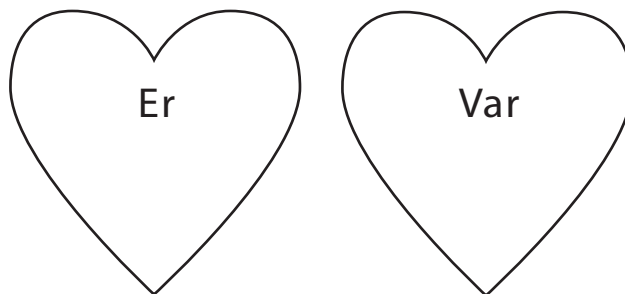
Tuktende hånd (v. 16, 18) – straff

Hosianna (v. 19) – Fra et hebraisk ord som betyr «Vi ber: Frels nå»

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B eller C når du studerer Lære og pakter 39–40.

A En tragisk forandring av hjertet

I notatboken din tegner du to hjertes. Det ene merker du med «Er» og det andre med «Var.»

1. Les kapitellsammendraget til Lære og pakter 39 og dessuten vers 7–13. Skriv i det første hjertet hva Herren sa om James Covills hjerte og hva han ble kalt til å gjøre på grunn av det.
2. Les kapitellsammendraget til Lære og pakter 40, samt vers 1–3. Skriv i det andre hjertet hvordan James' hjerte hadde forandret seg og hvorfor. Forklar også hva Herren sa ville skje med ham på grunn av denne forandringen.
3. Sammenlign hva som skjedde med James Covill med den lignelsen Herren ga i Markus 4:3–9, 14–20. Hvilken type jord som er beskrevet der, ligner mest på James Covills hjerte?

B Skriv en stillingsannonse

Lære og pakter 39:10–24 beskriver noen viktige ansvarsoppgaver som misjonærer har. Tenk over hvordan en stillingsannonse i en avis er utformet. Bruk opplysningene i disse versene og skriv hva en misjonær må være og gjøre. Begynn annonsen slik: «Heltidsmisjonærer søkes.»

C Skriv en historie

Les Lære og pakter 40:1–3, som forteller hvorfor James Covill ikke fulgte anvisningene fra Herren. Skriv deretter en kort oppdiktet historie om en person i våre dager med de samme svakheter som James Covill, men som greier å overvinne dem, adlyde Herren og reise på misjon.

Kirken i Ohio og Missouri

«De år som mormonismens aktiviteter for det meste var sentralisert i Ohio og Missouri, var blant de viktigste og også de mest tragiske i [Kirkens] historie. I denne tiden ble grunnorganisasjonen for Kirkens ledelse opprettet. Mange fundamentale og karakteristiske læresetninger ble kunngjort av Joseph Smith. Verket ble spredd utenlands for første gang, og samtidig med denne utviklingen ble Kirken gjenstand for en voldsom forfølgelse som kostet mange livet, og som alle de hellige led alvorlig under.

Selv om begivenheter av historisk betydning fant sted på begge steder samtidig, var kommunikasjonen mellom de to grupper begrenset på grunn av vanskeligheter med transport, selv om Kirkens embedsmenn reiste fra det ene stedet til det andre når det var behov for det.» (Hinckley: *Sannheten gjengitt*, s. 36.)

Lære og pakter 41

Hva er en ekte disippel?

I løpet av januar og februar 1831 flyttet profeten Joseph Smith og hans familie til Ohio. Da de kom dit, hadde Kirkens medlemstall i dette området økt til omtrent 300. Mange av de nye konvertittene kom fra en religiøs gruppe som ble kalt «Disiplene.» Fordi de var så ferske i evangeliet, bragte de med seg noe profeten kalte «enkelte merkelige oppfatninger og falske ånder» (kapittelsammendraget til Lære og pakter 41). I flere måneder, selv etter at de hadde sluttet seg til Kirken, fortsatte disse konvertittene å praktisere noe de kalte «felles eiendom» hvilket betydde at de hadde all eiendom felles. Men det oppsto uenighet blant dem om hvordan dette systemet skulle fungere. Om dette skrev John Whitmer: «Disiplene hadde alle ting felles og begynte meget raskt å gå i oppløsning med hensyn til timelige ting, for ved å lese i Skriftene trodde de at det som tilhørte én bror, tilhørte hvem som helst av brødrene, og derfor kunne de ta hverandres klær og annen eiendom og bruke det uten tillatelse, noe som førte til forvirring og skuffelse, for de forsto ikke Skriftene.» (Sitert i «Church History,» *Journal of History*, jan. 1908, 50.)

Noen av disse første konvertittene ble forvirret over den måten Ånden påvirker de trofaste. John Corryll, en tidlig konvertitt i Ohio, ble foruroliget over hvordan noen som påberopte seg åpenbaring, kunne oppføre seg: «De oppførte seg på en merkelig måte, noen ganger etterlignet de india-

nernes bevegelser, noen ganger løp de ut på marken og stilte seg på en trestubbe hvor de sto og forkynte som om de var omgitt av en forsamling – mens de hele tiden var så oppslukt av syner at de var helt upåvirket av alt som foregikk omkring dem.» (Sitert i Kirkens historie i tidenes fylde, 92.)

Hva kreves egentlig av en som ønsker å være en Jesu Kristi disippel? Når du studerer Lære og pakter 41, kan du legge merke til hva Herren sa om hvem som er og hvem som ikke er hans disippel. Tror du, ut fra det Herren sa om Edward Partridge, at han var en ekte disippel? Ville du være det?

Edward Partridge

Forstå Skriftene

Lære og pakter 41

Bekjent (v. 1) – hevdet å ha tro, men gjorde egentlig ikke det
Sin forretning (v. 9) – Hans forretning som hattemaker
Sømmer seg ikke (v. 6–7) – er ikke passende / riktig

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B når du studerer Lære og pakter 41.

A Hvorfor skulle du ønske å være en disippel?

På samme måte som på profeten Joseph Smiths tid er det mange forskjellige oppfatninger i verden i dag om hva en ekte Jesu Kristi disippel er.

1. Med utgangspunkt i det du leser i Lære og pakter 41:1–6 kan du oppsummere hva Jesus sa en disippel er (se også L&P 6:32, 41:5, 52:40.)
2. Hvorfor skulle du ønske å bli kalt en disippel ut fra det du har lært i disse versene?

B Hvordan virker det i dag?

Edward Partridge ble kalt til å være Kirkens første biskop (se L&P 41:9–12.) Etter den tid har tusenvis av trofaste menn tatt imot kall til å være biskoper. Snakk med din nåværende biskop eller en tidligere biskop eller grensresident, og spør ham hva følgende uttrykk betyr for ham: «Jeg har kalt», «Kirkens stemme», «ordinert til biskop», og «hans hjerte er rent.» Skriv svarene i notatboken.

Lære og pakter 42

Herrens lov til sin kirke

Herren befalte medlemmene av Kirken å flytte til Ohio og fortalte dem at der ville han gi dem sin lov (se L&p 38:32.) Som en oppfyllelse av dette løftet mottok de Lære og pakter 42. En del av denne åpenbaringen introduserer innvielsesloven. Hva vet du om denne loven? Gjelder den fremdeles i dag? Når du studerer dette kapitlet, kan du tenke over hvor annerledes verden ville vært hvis alle etterlevde de befalinger som er gitt der. Tenk nærmere over hvilke bud du skulle adlyde med større flid for å forberede deg til Jesu Kristi annet komme.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 42

Begår overtredelse (v. 10) – ikke holder budene	• i hemmelighet bestemte seg for å gjøre ondt
Artikler (v. 13) – instruksjoner, veiledning	• Bebreide (v. 68) – finne feil hos
Forvalter (v. 32) – en pålitelig tjener som er gitt ansvar for sin herres eiendom	• Godtgjørelse (v. 72) – betaling
Hemmelige forbund (v. 64) – ugudelige mennesker som	• Forsone (v. 88) – bli venner igjen

Lære og pakter 42:12 – Hva er «evangeliets fylde»?

President Joseph Fielding Smith forklarte hva det betyr når Herren sier at Mormons bok inneholder evangeliets fylde: «Det er noen som har undret seg over dette, all den stund det i Mormons bok ikke står noe om evig ekteskap og dåp for de døde. Men hvis vi leser nøye, vil vi se at Herren ikke sier at den inneholder alle prinsippene i deres fylde, men

den fylde som er nødvendig for å grunnlegge hans kirke og hans evangelium. Vi må ikke glemme at dåp for de døde ikke er en ny lære, bare anvendelsen av prinsippet dåp for de døde. Med hensyn til evige pakter, er disse behandlet i all hellig skrift. De fundamentale prinsipper som Kirkens organisasjon bygger på, og som viser hvordan mennesker bringes til omvendelse, finner vi alle klart og tydelig i Mormons bok. Men betydningen av ordet 'fylde' slik det er brukt i disse skriftstedene, betyr 'i rikt monn', eller i tilstrekkelig grad for

det tilskitede formål. Selv om alle nøkler, all myndighet og alle prinsipper som er nødvendig for å bringe menneskene tilbake til en opphøyelse i Guds nærhet, er blitt åpenbart til oss – hvis vi vil adlyde dem – finnes det fortsatt mange prinsipper om sannhet som skal åpenbares senere, men som er holdt tilbake for oss på grunn av vår mangel på tro og lydighet. (Se 3. Nephi 26:8–9.)» (*Church History and Modern Revelation*, 1:76–77.)

Lære og pakter 42:18 – Mord, en utilgivelig synd

«Den andre meget alvorlige synd er å begå mord – det vil si å bevisst utgyte uskyldig blod. Om denne synden har Herren sagt: 'Du skal ikke slå i hjel, og den som slår i hjel, skal ikke få tilgivelse hverken i denne verden eller i den verden som kommer' (L&p 42:18). Dette er således en *utilgivelig* synd, hvilket betyr at Jesus Kristus ikke kan betale for (eller 'sone for' eller 'tilgi') den straff som kreves for den lov som er brutt. Imidlertid er denne synden en opprettelig synd, det vil si, synderen kan til slutt selv betale fullt ut og bli antatt i en tilstand av oppreisning. En grunn til at denne synden tydeligvis er utilgivelig, er at tilgivelse er basert på omvendelse, og en morder kan ikke fullt ut omvende seg fra sin synd, for han kan ikke yte vederlag for det liv han har tatt.» (Daniel H. Ludlow: *A Companion to Your Study of the Book of Mormon* [1976], 222.)

Lære og pakter 42:30–39 – Innvielsesloven

Å «innvie» noe betyr å vie det til et spesielt formål. Innvielsesloven sier at alle ting tilhører Herren, og at alt han har gitt oss, skulle brukes til å hjelpe til med å bygge opp hans rike på jorden (se L&p 104:11–18.) I Kirkens første tid ga, eller viet, de medlemmer som valgte å etterleve denne loven, sine penger og eiendeler til biskopen og fikk tilbake en forvaltning (penger, eiendom og andre ansvarsoppgaver.) Det de mottok fra biskopen, ble deres egen eiendom, og medlemmene brukte det de mottok til å ivareta sine egne ønsker og behov. Det de produserte utover det de trengte, ble gitt tilbake til biskopen, som brukte det til de fattige og trengende (se L&p 42:30–39, 51:2–9.) Innvielsesloven ble gitt for å hjelpe medlemmene å overvinne egoisme og forberede dem til å leve i det celestiale rike. (Se også Moses 7:16–19.)

En stund forsøkte noen av Kirkens medlemmer å etterleve innvielsesloven i et samfunn som ble kalt «Den forente orden», men de greide ikke fullt ut å etterleve denne loven (se L&p 105:1–5, 9–13.) I dag er det tiende, fasteoffer, Kirkens velferdsprogram, kall i Kirken og Kirkens besøksprogram som forbereder oss til å etterleve innvielsesloven (se kapittelsammendraget til L&p 119.) President Spencer W. Kimball har sagt: «Innvielse vil si at man gir av sin tid, av sine talenter og av sine midler for å hjelpe de trengende – både åndelig og timelig – og for å bygge opp Guds rike. Når det gjelder velferdstjeneste, vier (innvier) medlemmene seg til å arbeide på produksjonsprosjekter, gir materiell til Deseret Industries, gir av sine yrkesmessige talenter, gir et generøst fasteoffer og har en velvillig innstilling til tjenesteprosjekter i ward og quorum. De vier sin tid til å gå ut som hjemmelære eller besøkende søstre. Vi innvier når vi gir av oss selv.» (Se *Lys over Norge*, apr. 1978, s. 109.)

Lære og pakter 42:46 – Hvordan kan døden være «søt»?

President Ezra Taft Benson har sagt: «Vi skulle ikke glemme at på den andre siden vil det bli en stor gjenforening av familier og mye glede. Vårt farvel og vår adskillelse her blir gjenforening og hjemkomst der. Det er riktig at vi 'gråter over tapet av dem som dør,' for Herren har bedt oss om å gjøre det (se L&P 42:45.) Men vi finner også stor trøst i Den hellige ånd ved at de som dør i Herren, 'ikke skal smake døden, for den skal være søt for dem' (L&P 42:46).» (The Teachings of Ezra Taft Benson [1988], 33.)

Døden er trist, men er ingenting å frykte for de rettferdige.

«Du skal elske din hustru av hele ditt hjerte og holde deg til henne og ingen annen» (L&P 42:22).

Vi kan bidra til de trengende ved å gi et generøst fasteoffer.

Kirkens eldster blir kalt på til å salve de syke.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet B og C eller aktivitet A eller D når du studerer Lære og pakter 42.

A En oppskrift for å motta åpenbaring

I Lære og pakter 42:1–3 lovet Herren eldstene i sin kirke at hvis de ville gjøre visse ting, ville de motta den åpenbaring de søkte (som var kapittel 42).

1. Studer vers 1–3 og nevnt hvilke krav Herren oppga for at de skulle motta denne åpenbaringen.
2. Hvordan kan dette hjelpe deg til å motta åpenbaring fra Herren i din familie?

B Velg en viktig idé

Lære og pakter 42 inneholder mange instruksjoner til de hellige. Gjennomgå hver enkelt av følgende 6 grupperinger av vers. Velg en instruksjon, og forklar hvordan den er viktig for medlemmene i dag:

1. Vers 11–17
2. Vers 18–29
3. Vers 30–39
4. Vers 40–52
5. Vers 61–69
6. Vers 74–93

C Hvordan tror du Sion vil være?

I Lære og pakter 42:9, 16–55 forklarte Herren hva slags liv hans folk vil leve i det nye Jerusalem. Etter å ha lest disse versene og delen «Forstå Skriftene», utfører du en av følgende aktiviteter:

1. Fortell hvordan du tror livet ville være annerledes hvis du levde i et slikt samfunn. Ta med minst 7 eksempler som viser hvordan livet ville være annerledes, og skriv et versnummer ved siden av hvert eksempel.
2. Skriv en historie, f.eks. en dagbokinnføring, som beskriver en dag i ditt liv som om du levde i det nye Jerusalem. I denne beretningen forteller du hvordan livet i hjemmet, samfunnet og skolen er, og oppgir vers-nummer til hvert eksempel du bruker.

D Fyll ut oversikten

Herren brukte ordet *be* tre ganger i Lære og pakter 42:61–68. Lag en oversikt maken til den du finner nedenfor, i notatboken din, og studer disse versene for å fylle ut oversikten.

Lære og pakter 42	Be om hva?	Hvorfor er det viktig å vite dette?
Vers 61		
Vers 62		
Vers 68		

Lære og pakter 43

Hvordan Herren taler til oss

Kirken var mindre enn ett år gammel da profeten Joseph Smith mottok åpenbaringen i Lære og pakter 43. Mange medlemmer forsto ikke den prosess og orden hvorved åpenbaringer blir mottatt. Herren hadde tidligere undervist om åpenbaring (se L&P 21, 28, 42), men disse åpenbaringene hadde ennå ikke blitt utgitt og var ikke tilgjengelige for så

mange. Følgelig ble det begått feil som av og til skapte forvirring og til og med bedrag. Like før denne åpenbaringen ble mottatt, hevdet f.eks. en kvinne i Kirtland, Ohio at hun var en profetinne, og forsøkte å få mange i Kirken til å følge sine læresetninger og angivelige profetier.

Når du leser Lære og pakter 43, kan du se etter hva Herren sa om hvordan åpenbaringer blir gitt til Kirken, og om hvilke plikter hvert enkelt medlem har. Legg også merke til hva Herren sa om hvordan han taler til verden foruten å tale gjennom profeter, og hvordan han begrunner hvorfor han ønsker at vi skal høre hans budskap.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 43

Komme inn gjennom porten (v.7) – bli døpt og følge Guds bud	Trell (v.20) – slave
Sovende nasjoner (v.18) – mange mennesker som er døde	Min harmes beger (v.26) – mitt sinne
Bind omkring deres lender (v.19) – forbered dere	Andektighet (v.34) – høytidelighet

Lære og pakter 43:2–5 – Bare Kirkens president mottar åpenbaring for hele Kirken.

Med hensyn til åpenbaringsens prinsipp i Kirken har president James E. Faust, en rådgiver i Det første presidentskap, forklart:

«Fortsatt åpenbaring og lederskap for Kirken kommer gjennom Kirkens president, og han vil aldri lede de hellige vill.

... De enkelte medlemmer av Kirken kan få åpenbaring for sine egne kall og ansvarsområder og for sin egen familie. De kan ikke få åndelig instruksjon for dem som har høyere myndighet.

... De som hevder at de får direkte åpenbaring fra Gud for Kirken utenom prestedømmets etablerte orden og kanal, er på villspor. Dette gjelder også enhver som følger dem.» (Se *Lys over Norge*, juli 1996, s. 6.)

Åpenbaring til Kirken kommer alltid gjennom dem som Gud har kalt til å lede sin kirke.

Lære og pakter 43:31 – Satan skal bindes under tusenårsriket

President George Q. Cannon, som var en rådgiver i Det første presidentskap, har sagt: «Vi snakker om at Satan blir bundet. Satan vil bli bundet ved Guds kraft, men han vil også bli bundet ved besluttsomheten til Guds folk om ikke å lytte til ham og ikke bli styrt av ham.» (*Gospel Truth: Discourses and Writings of president George Q. Cannon*, red. Jerreld L. Newquist, 2 bd [1957–74], 1:86.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 43.

A Hva ville du si?

Tenk deg at du treffer en mann som sier han hadde lest Mormons bok og tror den er sann. Han sier også at han hadde noen spesielle åndelige erfaringer og mottok viktige åpenbaringer som hele Kirken trengte å vite. I notatboken din skriver du ned minst tre prinsipper du finner i Lære og pakter 43:1–7 som kan hindre at du blir bedratt i en slik situasjon. Hva ville du si til vedkommende?

B Hvordan avholde effektive møter i Kirken

- I Lære og pakter 43:8–10 har Herren sagt hva som burde skje når vi «forsamler oss» til møter og klasser i Kirken. Skriv ned hva han sa vi skulle gjøre.
- Om hensikten med nadverdsmøter har president Spencer W. Kimball sagt: «Hvis du synger og ber og tar del i nadverden verdig, kan du sitte den neste timen i ærbødig ettertanke og ha utbytte av det selv om det er en dårlig taler. Det er ditt ansvar å bidra til at møtet blir et godt møte.» (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball [1982], 514–15.) Med utgangspunkt i president Kimballs råd kan du nevne tre ting du kan gjøre oftere for å forvise deg om at det Herren har sagt i Lære og pakter 43:8–10, skjer for deg på de møtene du er tilstede på.

C Mange måter å tale på

- Studer Lære og pakter 43:17–25 og nevne hvordan Herren sa han taler til jordens folk. Ordene *la sin røst høre*, og *kalle* skulle hjelpe deg til å finne disse forskjellige metodene.
- Hvorfor tror du Herren bruker så mange forskjellige måter å tale til folket på? Hvilke flere metoder kunne du – ut fra egne eller andres erfaringer – føye til listen?

D Nevn noe du vil bevare

Når du tenker over et råd Herren har gitt om å «gjem(me) disse ting i deres hjerte» (L&P 43:34), kan du nevne tre læresetninger fra Lære og pakter 43 som du gjerne vil huske. Forklar hvorfor du valgte hver enkelt. Del dem med et familie-medlem eller med en venn.

Lære og pakter 44

Hensikten med konferanser

Tenk deg at du sitter i Kirken og det blir bekjentgjort at stavskonferansen skal avholdes om to uker. En venn lener seg over til deg og sier: «Jeg misliker sterkt å gå glipp av mine faste møter i Kirken på grunn av stavskonferansen. Hvorfor har vi egentlig disse stavskonferansene?» Hva ville du si til dette? I Lære og pakter 44 befalte Herren Kirken å komme sammen til en konferanse. Begrunnelsen for dette og de velsignelser han lovet, gjelder fremdeles i dag for våre ward, grener, staver, distrikter og misjoner, og for generalkonferanser.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 44:2-5 – Velsignelser ved konferanser

Eldste Howard W. Hunter, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa: «Konferanse er en tid for åndelig fornyelse, da kunnskap og vitnesbyrd om at Gud lever og velsigner dem som er trofaste, blir forøket og styrket. Det er en tid da en forståelse om at Jesus er Kristus og sønn av den levende Gud, blir dypt rotfestet i hjertene hos dem som er fast bestemt på å tjene ham og holde hans bud. Konferansen er en tid da våre ledere gir oss inspirert veiledning om hvordan vi skal leve vårt liv – det er en tid da sjelen påvirkes og beslutninger tas om å være bedre ektemenn og hustruer, fedre og mødre, mer lydige sønner og døtre, og bedre venner og naboer.» (Se *Lys over Norge*, apr. 1982 s. 20.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 44.

A Styrken ved en konferanse

1. Ifølge Lære og pakter 44:1-5, hva lovet Herren hvis eldstene trofast ville adlyde hans befaling om å samle seg til en konferanse? Hvordan kunne disse løftene bli oppfylt i våre konferanser i dag?
2. Skriv om en gang da du ble velsignet eller opplevde åndelig vekst på grunn av noe som ble sagt eller gjort under en konferanse i ward eller stav, eller på en generalkonferanse. Eller du kan skrive et kort referat om noen viktige budskap som ble gitt under en konferanse i ward eller stav eller under en generalkonferanse.

Lære og pakter 45

Jesu Kristi annet komme

Hva føler du når du tenker på Jesu Kristi annet komme? President Joseph Fielding Smith har sagt: «Vi ser frem til denne tid. Vi lengter etter den, og vi ber om at den skal komme. De rettferdige vil glede seg når han kommer, for da vil fred komme til jorden [og] rettferdighet til menneskene.» (Frelsende læresetninger, 3:21.)

Lære og pakter 45 åpenbarer mye om det annet komme. Profeten Joseph Smith sa at denne åpenbaringen brakte glede til de hellige i en tid da mange falske ting ble sagt og skrevet om Kirken og medlemmene ble forfulgt (se kapittel-sammendraget til L&P 45.) Når du leser denne åpenbaringen, kan du tenke over hvordan dens budskap kan bringe glede i en tid med forfølgelse. Hvordan kunne den bringe glede til deg i en tid med prøvelse eller når andre sprer rykter om deg eller din religion?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 45

Satt i omløp (overskrift) – spredt rundt

Talsmann (v. 3) – forsvarer, en som taler din sak

Levning (v. 24) – liten del

Ugudelighet skal gripe om seg (v. 27) – det vil være mye synd

Generasjon (v. 30–31) – tidsperiode

Gå bort (v. 31) – dø

Dette sted (v. 43) – Jerusalem

Dette fjell (v. 48) – Oljeberget

Kløve (v. 48) – dele i to

Dårskap (v. 49) – dumhet

Hedningenasjonene (v. 54) – de som ikke hørte Jesu Kristi evangelium

Lære og pakter 45:22–23 – «Verdens ende»

Ifølge Joseph Smith – Matteus 1:4 betyr «verdens ende» de ugudeliges ødeleggelse.

Lære og pakter 45:23–26 – Hvilken tidsperiode blir behandlet i denne profetien?

Det er lettere å forstå hva Jesus underviser om i Lære og pakter 45:16–59 hvis vi er klar over de to spørsmål Jesu disipler i fordums tid stilte. For det første ville de vite når templet i Jerusalem skulle ødelegges. For de annet ville de vite om Jesu annet komme, da de ugudelige skulle ødelegges og Kristus skulle regjere som kongenes Konge (se Matteus 24:3, Joseph Smith – Matteus 1:4.) Hans disipler trodde at disse to begivenhetene ville finne sted i den samme tidsperiode, men Jesus lærte dem at de ville finne sted på forskjellige tidspunkter. I Lære og pakter 45:18–21 lærte Frelseren dem om ødeleggelsen av templet. I vers 22–24 forklarte han forholdet mellom de to spørsmålene. Vers 25–53 omhandler profetier om de siste dager og det annet komme, og vers 54–59 handler om tusenårsriket eller den periode på 1000 år da Kristus vil regjere på jorden.

Lære og pakter 45:25–31 – «Hedningefolkenes tider»

President Ezra Taft Benson har sagt:

«Herren har kalt de dager vi lever i, for 'hedningefolkenes tider'. Hedningefolkenes nasjoner er de såkalte kristne nasjoner – Nord- og Syd-Amerika og de europeiske nasjoner vi kom fra. 'Hedningefolkenes tider' henviser til tidsperioden fra evangeliet ble gjengitt til verden (1830) og frem til den tid da evangeliet igjen vil bli forkynt for jødene – etter at hedningefolkene har forkastet det. Slik forklarte Herren det:

'Og når hedningefolkenes tider er begynt, skal et lys bryte frem blant dem som sitter i mørke, og det skal være fyllden av mitt evangelium.

Men de tar ikke imot det for de ser ikke lyset, og de vender sine hjerter bort fra meg på grunn av menneskebud.

Og i den generasjon skal hedningefolkenes tider være til ende.' (L&P 45:28–30; uthevelse tilføyet.)

Ved følgende tegn vil vi vite når hedningefolkenes tider er iferd med å rinne ut:

'Og på den dag skal det høres om kriger og rykter om kriger, og hele jorden skal være i opprør, og menneskenes hjerter skal svikte dem, og de skal si at Kristus drøyer med sitt komme inntil jordens ende.

Og menneskenes kjærlighet skal bli kald, og ugudelighet skal gripe om seg.' (L&P 45:26–27.)

'Og ennvidere, dette evangelium om riket skal forkynnes over hele jorderiket som et vitnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden, eller de ugudeliges ødeleggelse, komme.' (Joseph Smith – Matteus 24:31.)

Er vi ikke vitne til at disse tegn blir oppfylt i dag? Evangeliet blir forkynt for alle nasjoner som gir våre misjonærer tillatelse til å komme inn i deres land. Kirken vokser og blomstrer. Men likevel – med uforminsket raseri og med en erkjennelse av at hans tid er kort, og det er den, forsøker Satan, menneskenes store motstander, å ødelegge alt vi har kjært» («Prepare Yourself for the Great Day of the Lord» *New Era*, mai 1982, 47.)

Lære og pakter 45:32 – «Hellige steder»

Frelseren sa at hans disipler ikke ville oppleve alle de forferdelige straffedommene i de siste dager hvis de ville stå på hellige steder. Hvilke hellige steder er dette?

President Ezra Taft Benson sa: «Hellige menn og kvinner står på hellige steder, og disse hellige steder er våre templer, våre kirkebygg, våre hjem og Sions staver.» (*Come unto Christ* [1983], 115.)

Herren åpenbarte mer om disse hellige steder i Lære og pakter 45:64–71, hvor han underviste om de helliges innsamling og om opprettelsen av Sion.

Lære og pakter 45:60–61 – Oversatte Joseph Smith Det nye testamente?

Lære og pakter 45:60–61 henviser til Joseph Smiths oversettelse av Kong Jakobs versjon av Bibelen. (Flere opplysninger vil du finne i *Veiledning til Skriftene* under «Joseph Smiths oversettelse» (side 136–37.)

Lære og pakter 45:68 – Hva er Sion?

Se opplysninger om Sion i «Mennesker og uttrykk i Lære og pakter» (side 233).

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–E) når du studerer Lære og pakter 45.

A Hvorfor skulle du lytte?

1. Finn og merk ord og uttrykk i Lære og pakter 45:1–15 som ber oss om å «lytte» til Herren (let også etter uttrykk som «høre» og «låne øre», som innbyr oss til å lytte). Hvor mange ganger blir vi bedt om å lytte til ham?
2. Skriv ned hva disse versene lærer oss om Jesus Kristus og som gir oss gode grunner til å lytte til ham.

3. Velg en begrunnelse fra listen og forklar hvorfor den er viktig for deg.
4. Når synes du det er vanskeligst å lytte til Herren? Hvordan vil listen din gjøre det lettere for deg å bli flinkere til å lytte til ham?

B Organiser og anvend opplysningene

1. Tegn følgende oversikt i notatboken din med en kolonne for hver av de tidsperiodene Frelseren talte om i Lære og pakter 45:16–59. I hver kolonne skriver du hva Herren sa ville skje i denne tidsperioden.

Begivenheter som er profetert i Lære og pakter 45

Jesu apostlers tid	Hedningefolkenes tid	Tiden for det annet komme	Tusenårsriket

2. Hvorfor tror du Herren ga oss disse opplysningene?
3. Forklar hvordan minst to forskjellige måter opplysningene i denne åpenbaringen kunne være viktige for deg i ditt liv.

C Analyser budskapet

Jesus sa at hans disipler ble bekymret på grunn av det han fortalte dem (se L&p 45:34).

1. Gjennomgå Lære og pakter 45:26–34 og nevnt hva Jesus sa der som kunne ha bekymret dem eller gjort dem engstelige.
2. Gjennomgå vers 35–44. Hva sa Jesus som ville gi hans disipler god grunn til «ikke å være bekymret» (v. 35) til tross for det han profeterte om?

D «Store ting venter eder»

La oss tenke oss at din biskop eller grenspresident ber deg om å holde en tale om de siste dager og om Jesu Kristi annet komme. Han sier at mange mennesker konsentrerer seg om de negative sidene ved de siste dager, og han vil at du skal legge vekt på de positive begivenhetene som de rettfærdige kan se frem til. Han vil også at du skal legge vekt på hva vi kan gjøre for å være forberedt til å møte Frelseren med glede når han kommer. Nevn hvilke tanker fra Lære og pakter 45 som du kunne tenke deg å ta med i denne talen. Skriv ned i hvilke vers hver enkelt tanke finnes.

E Beskyttelse midt iblant ugudelighet

1. I henhold til Lære og pakter 45:32, hvordan vil Herrens disipler unngå ugudeligheten i disse siste dager?
2. Hvilke flere opplysninger ga Herren i vers 62–71?
3. Hva ellers kan du legge til av det Herren sa i Lære og pakter 115:5–6?
4. Skriv om hvordan Kirken har vært et sted for «fred», «sikkerhet», eller «tilflukt» for deg.

Som du allerede har lært, besto den gjenopprettede kirke de første årene av medlemmer som var begeistret og engasjert, men som også var uerfarne i Herrens handlemåter. De trengte veiledning om hvordan Herren ønsket at ting skulle gjøres i hans kirke. Lære og pakter 46 ble mottatt som svar på spørsmål og forvirring om hvordan møtene skulle ledes og hvordan man skulle forstå de forskjellige Åndens gaver som er lovet de troende. Måten disse gavene er gitt på, eksempler på forskjellige slags gaver og instruksjoner om hvordan gavene skal brukes, finner vi i denne åpenbaringen.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 46

Er i overtredelse (v. 4) –
har syndet

: Skjelne (v. 23) –
vite forskjellen

Lar seg forsone (v. 4) –
omvender seg

:
:

Lære og pakter 46:11 – Alle er gitt en gave

Eldste Marvin J. Ashton, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Jeg synes det er svært tragisk når mennesker sier om seg selv at de er fullstendig blottet for talenter eller gaver. Det er en trist dag for oss og for Gud når vi i avsky eller dyp skuffelse tillater oss selv å synke ned i fortvilelse på grunn av manglende selvaktelse. Det er både urettferdig og ufornuftig å hevde at vi er blottet for gaver når vi vurderer vår karakter, intelligens, gjennomsnittskarakterer på skolen, formue, kraft, stilling eller utseende ...

Gud har gitt hver av oss et eller flere spesielle talenter ... Det er opp til oss å lete etter og bygge på de gaver som Gud har gitt oss. Vi må huske at vi alle er skapt i Guds bilde, og at det derfor ikke finnes noen ubetydelige personer.

Alle er viktige for Gud og sine medmennesker.» (Se *Lys over Norge*, jan. 1988, s. 17.)

Lære og pakter 46:11–29 – Er dette en fullstendig liste over åndelige gaver?

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt at «åndelige gaver er uendelige i antall og variasjon. De som er nevnt i det åpenbarte ord, er bare illustrasjoner på den grenseløse tilkjennegivelse av guddommelig nåde som en nådig Gud gir dem som elsker og tjener ham.» (*A New Witness for the Articles of Faith*, [1985], 371.) Foruten Lære og pakter 46 finner du lister over åndelige gaver i 1 Korinterbrev 12 og Moroni 10.

Eldste Marvin J. Ashton nevnte noen av de gaver som ikke omtales så ofte: «Evnen til å spørre, evnen til å lytte, evnen til å gi akt på og følge den milde stemmen, evnen til å gråte, evnen til å unngå stridigheter, evnen til å være omgjengelig, evnen til å unngå unødvendige gjentakelser, evnen til å søke rettferdighet, evnen til å la være å dømme andre, evnen til å be Gud om veiledning, evnen til å være en god disippel, evnen til å vise omsorg for andre, evnen til å overveie, evnen til å be, evnen til å bære et sterkt vitnesbyrd, og evnen til å motta Den hellige ånd.» (Se *Lys over Norge*, jan. 1988, s. 17.)

Lære og pakter 46:15 – «De forskjellige forvaltninger»

De «forskjellige forvaltninger» henviser til prestedømmets ledes administrering av Kirken.

Lære og pakter 46:16 – «De forskjellige tilkjennegivelser»

«Å vite de forskjellige tilkjennegivelser» vil si å vite om en åndelig tilkjennegivelse er av Herren (se også Joseph Smith – Matteus 1:22).

Lære og pakter 46:24–25 – Tungemålgaven og gaven til å tyde tungemål

Disse gavene kommer oftest til uttrykk i Kirken gjennom misjonærarbeidet når misjonærene lærer fremmede språk og undersøkere er i stand til å forstå det evangelium de blir

undervist og får vitnesbyrd om. Profeten Joseph Smith har sagt: «Tungemålgaven ble gitt for å forkynne blant dem hvis språk ikke blir forstått, slik det skjedde på pinsefestens dag osv. Det er ikke nødvendig at tungemålgaven gis til Kirken spesielt, for enhver som har Den hellige ånd, kan tale om de ting som er av Gud, både på sitt eget og på et annet språk, for troen kommer ikke gjennom tegn, men ved å høre Guds ord.» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 108.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 46.

A Finn Herrens svar

1. Les kapittelsammendraget til Lære og pakter 46. Hva ønsket Herren å gi råd om i denne åpenbaringen?
2. Ifølge vers 1–8, hva var Herrens råd i disse sakene?
3. Hvilke flere opplysninger finner vi i det Herren underviste om i 3. Nephi 18:28–32?

B Hjelp nye medlemmer til å forstå

Skriv ned tre tanker du synes ville være viktige for nye medlemmer av Kirken å forstå når det gjelder Åndens gaver, slik det er forklart i Lære og pakter 46. Merk deg i hvilke vers du fant hver enkelt idé, og forklar kort hvorfor du valgte den.

C Søk etter gavene

1. Les Lære og pakter 46:8–12 og skriv ned hva Herren ønsker vi skal forstå om Åndens gaver.
2. Tenk over de Åndens gaver som er nevnt i vers 13–27 og av eldste Ashton under «Forstå Skriftene» for vers 11–29. Skriv om to gaver som du gjerne ville hatt. Forklar hvorfor du gjerne vil ha dem – idet du husker hva Herren sa i vers 8–12.

Lære og pakter 47

Et kall til
å være historiker

Helt fra den dag Kirken ble organisert, har Herren befalt at det skal føres oppteget og historie (se L&P 21:1). Skriftene lærer at vi vil bli dømt ut fra de bøker og oppteget som føres (se Johannes' åpenbaring 20:12, L&P 128:7). Nøyaktige historiske beretninger har vært en viktig kilde til å undervise i evangeliet og bygge opp vitnesbyrd helt siden Adams dager (se Moses 5:5–6, 45–46, 1. Nephi 3:19–20, Mosiah 1:2–5). Når du leser Lære og pakter 47

om John Whitmers kall til å være Kirkens historiker, så tenk over hvordan dette kunne gjelde for deg med hensyn til å føre viktige historier.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 47.

A Vit hva du skal skrive

1. Ifølge Lære og pakter 47, hvordan ville John Whitmer vite hva han skulle skrive i historien?
2. På hvilke måter er du blitt velsignet fordi noen har ført en historisk opptegnelse?
3. På hvilke måter kunne en opptegnelse du skriver, være en velsignelse for andre?

President Spencer W. Kimball har sagt: «Få tak i en skrivebok, en dagbok som vil vare i alle tider, og kanskje englene vil sitere fra den i evigheten. Begynn i dag og skriv i den det som skjer, dine dypeste tanker, det du oppnår og det du mislykkes med, om dine omgangsfeller og dine seire, dine inntrykk og ditt vitnesbyrd.» («Englene vil sitere fra den», Lys over Norge, juni 1977 s. 25.)

Lære og pakter 48

Kjøp av jord
i Kirtland

Som svar på åpenbaringen som ble gitt i desember 1830 (se L&P 37, se også L&P 38), fortsatte Kirkens medlemmer å samle seg i området Kirtland, Ohio. Imidlertid visste lederne at Kirtland ikke var stedet for Sion. På den annen side visste de ennå ikke hvor Sion skulle være. Hvor lenge skulle medlemmene planlegge å være i Kirtland? Ville de bli der bare en kort tid før de flyttet videre til Sion? Lære og pakter 48 ble mottatt som svar på profeten Joseph Smiths spørsmål om disse sakene. Denne åpenbaringen er ett av mange eksempler i Skriftene på at Herren gir råd

i timelige spørsmål og at timelige spørsmål ofte påvirker åndelige spørsmål.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 48

Brødrene som kommer fra øst (v. 2) – Kirkens medlemmer som kom fra New York og Pennsylvania til Ohio.

Lære og pakter 48:6 – Innsamlingen skjer under ledelse av Det første presidentskap

Vi trenger ikke bli bedratt med hensyn til innsamlingen av de hellige eller oppbyggingen av Sion i de siste dager. Det er som president Harold B. Lee har sagt: «Herren har klart plassert ansvaret for å lede arbeidet med innsamlingen i hendene på Kirkens ledere, og til dem vil han åpenbare sin vilje om når og hvor en slik innsamling skal finne sted i fremtiden ... [Kirkens medlemmer] skulle ikke engste seg før slike instruksjoner blir gitt til dem, slik det blir åpenbart av Herren til den behørig myndighet.» (*Ye Are the Light of the World* [1974], 167.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 48.

A Finn svarene

Les kapitelsammendraget til Lære og pakter 48, samt vers 1–6, og besvar følgende spørsmål:

1. Hva sa Herren som tydet på at det endelige innsamlingsstedet for de hellige ikke ville være Kirtland, Ohio?
2. Hva ba Herren de hellige om å gjøre?
3. Hva skulle de bruke sine penger til?
4. Hva sa Herren de kunne bestemme selv eller «som det synes dem best» (v. 3)? (se også L&P 58:26–29, 62:4–5).

Lære og pakter 49

Et budskap til «United Society
of Believers in Christ's
Second Appearing» (shakere)

Hvis noen sa til deg: «Egentlig spiller det ingen rolle hva du tror. Det eneste som betyr noe, er at du lever et godt liv.» Hva ville du si? Påvirker vår tro måten vi lever på? Hvis denne troen forandret seg, hvordan ville den så påvirke vår adferd? På hvilken måte har en forståelse av evig sannhet påvirket deg og hvordan du lever?

Som du kan lese i kapitelsammendraget til Lære og pakter 49, var «United Society of Believers in Christ's Second

Appearing» (shakere) en religiøs gruppe som hadde mange medlemmer i nærheten av Kirtland, Ohio. I kapittelsammendraget er det også beskrevet hvordan noe av det de trodde på, adskilte seg fra læresetningene i det gjengitte evangelium. Når du leser hver enkelt læresetning Herren understreket i Lære og pakter 49, kan du tenke over hvordan måten vi lever på kan bli påvirket av at vi kjenner denne spesielle sannheten.

Datidens shakere avholder møte

Forstå Skriftene

Lære og pakter 49

Sølibat (kapittelsammendraget) – Å aldri gifte seg eller ha seksuell omgang

- : **Blomstre** (v. 24–25) – bli velsignet, ha fremgang
- : **Baktroppen** (v. 27) – beskyttelse bakfra

Lære og pakter 49:8 – Hvem er de «hellige menn»?

President Joseph Fielding Smith har sagt at de «hellige menn» som er omtalt i Lære og pakter 49:8, «er forvandlede personer som f.eks. åpenbareren Johannes og de tre nephittene, som ikke tilhører denne generasjon, men likevel befinner seg i kjødet på jorden og utfører en spesiell gjerning frem til Jesu Kristi komme.» (*Church History and Modern Revelation*, 1:209.)

Lære og pakter 49:24–25 – Profetier vi kan se går i oppfyllelse

Shakerne trodde at det annet komme allerede hadde funnet sted. Lære og pakter 49:24–25 omtaler to profetier som skulle oppfylles før det annet komme. På den tid da denne åpenbaringen ble gitt, var det lite som tydet på at noen av disse profetiene var oppfylt. Men i vår tid har vi sett Sion blomstre på høydene i den vestlige del av De forente stater, og millioner av lamanitter kommer inn i Kirken og har fremgang der.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 49.

A Korrigjer den falske lære

1. Del en side i notatboken i to kolonner. I den ene kolonnen skriver du hva shakerne trodde på, slik det er forklart i kapittelsammendraget til Lære og pakter 49. I den andre kolonnen skriver du hva Lære og pakter 49 lærer oss og som korrigjerer hver enkelt trosoppfatning i den første listen.
2. Finn et skriftsted i Bibelen som korrigjerer én feilaktig lære som shakerne trodde på. Skriv det ned som en krysshenvielse ved siden av forklaringen du skrev i den andre kolonnen.
3. Hvilken betydning tror du det har å forstå de korrekte læresetninger som er forklart i denne åpenbaringen? Med andre ord, hvorfor spiller det noen rolle hva du tror? I ditt svar bruker du et eksempel fra en læresetning Herren forklarte i Lære og pakter 49, og forteller hvordan den kan påvirke hvordan du lever nå og i evigheten.

Da Kirken ble gjenopprettet, var det en alminnelig oppfatning blant enkelte kristne trossamfunn at Åndens gaver skapte fysiske reaksjoner hos et menneske. Eksempelvis ville mennesker som angivelig var fylt av Ånden under en religiøs sammenkomst, gjøre slike ting som å tale høyt på ukjente språk, åle seg bortover på marken, få et anfall, oppleve et eller annet slags «syn» mens man besvimte, osv. Selv om nye medlemmer av Kirken fikk et vitnesbyrd om det gjengitte evangelium, forlot de ikke alltid enkelte av sine gamle vaner eller tradisjoner med en gang. Følgelig forekom av og til noe av denne merkelige oppførselen på møtene i den nylig gjenopprettede kirken.

Parley P. Pratt, som senere ble et av de første medlemmer av De tolv apostlers quorum, følte seg brydd på grunn av denne merkelig oppførselen og søkte råd hos profeten Joseph Smith. Som svar ga Herren profeten den åpenbaringen vi finner i Lære og pakter 50.

Satan fortsetter å bedra og forblinde uerfarne eller umodne hellige med dyktige etterligninger av Ånden. Når du leser Lære og pakter 50, kan du se etter råd som vil hjelpe deg til å unngå å bli bedratt. Se også etter sannheter som forteller hvordan Ånden virker, slik at du mer fullstendig kan motta dens innflytelse og velsignelser.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 50

Fenomener (overskriften) – uvanlige hendelser

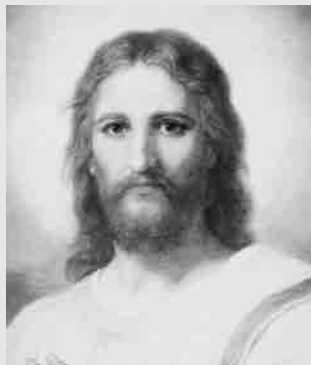
Avskyeligheter (v. 4) – ugudelig oppførsel

Hyklere (v. 6–8) – folk som later som de er rettferdige, men som ikke er det

Motstanderen (v. 7) – Satan

Formanende ord (v. 37) – oppmuntring og undervisning

Lære og pakter 50:24 – Mer lys inntil fullkommenhet

Profeten Joseph Smith sa: «Vi mener at Gud har skapt mennesket med et sinn som er i stand til å bli undervist og med evner som kan utvikles i forhold til den flid og oppmerksomhet som ofres på det lys som formidles fra himmelen til intellektet, og desto nærmere et menneske kommer fullkommenhet, desto klarere vil vedkommende se,

og desto større blir gleden inntil han overvunnet ondskaper i sitt liv og ikke har den minste lyst til å begå synd, og i likhet med menneskene i fordums tid når frem til et stadium i troen hvor han blir innhyllet i sin Skapers makt og herlighet og blir tatt opp for å bo sammen med ham. Men vi mener også at dette er et stadium som intet menneske noensinne har nådd frem til på et øyeblikk.» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 35.)

Lære og pakter 50:30–34 – Å skjelne ånder

I denne åpenbaringen rådet Herren Kirkens medlemmer til å be for å få vite om en tilsynelatende åndelig begivenhet, aktivitet, læresetning eller person er av Gud. Hvis man er ærlig og oppriktig, vil svaret bli tilkjennegitt ved Den hellige ånds kraft. Lære og pakter 6:22–24, 8:2–3 og 9:7–9 er eksempler på andre skriftsteder du har studert som vil hjelpe deg til å gjenkjenne den bekreftende innflytelse fra Den hellige ånd. Dessuten lærer vi i Lære og pakter 46 at den åndelige gave til å skjelne er gitt til biskoper og andre ledere i Kirken som har prestedømsnøkler. Deres råd kan hjelpe oss så vi unngår å bli bedratt.

President George Q. Cannon, som var en rådgiver i Det første presidentskap, har sagt: «En av de gaver i evangeliet som Herren har lovet til dem som inngår en pakt med ham, er evnen til å skjelne ånder – en gave som ikke er høyt vurdert av mange og som sannsynligvis få ber om. Likevel er dette en gave som er av overmåte stor verdi og som en hver sistedagers-hellig skulle ha ... Ingen sistedagers-hellig skulle være denne gaven foruten, for det finnes så mange forskjellige ånder i verden som forsøker å bedra og lede på villspor.» (*Gospel Truth*, 1:198.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet B og to av de andre aktivitetene (A, C eller D) når du studerer Lære og pakter 50.

A Finn frem til konsekvensene

Les Lære og pakter 50: 1–9 og besvar følgende spørsmål:

1. Hva ble resultatet da et råd av ledere forenet sine hjerter og gikk til Herren?
2. Hva er velsignelsen ved å holde fast ved troen?
3. Hvilke konsekvenser har hykleri?

B Læreres og elevers roller

I Lære og pakter 50:10–22 forklarte Herren at både de som forkynner evangeliet og de som hører forkynnelsen, har et ansvar for at åndelig opplæring skal finne sted.

1. Med utgangspunkt i disse versene nevner du hvilke ansvarsoppgaver de som underviser i evangeliet, har.
2. Nevn hvilket ansvar de som skal motta undervisningen, har.
3. Hva sa Herren ville skje hvis de begge ivaretok sitt ansvar?
4. Hvordan kunne forklaringen i disse versene hjelpe deg til å unngå å bli bedratt av dem som underviser i falsk lære eller opptrer på en måte som ikke er godkjent av Herren?
5. Hvordan kunne du anvende dette rådet fra Herren i en av dine klasser i Kirken?

C Forklar symbolikken

1. Hva sammenlignet Gud åndelig kunnskap med i Lære og pakter 50:23–25?
2. Hvorfor er dette et godt symbol? Nevn et eksempel som viser hvordan denne symbolikken virker i vårt fysiske liv, og sammenlign den med hvordan dette er likt vårt åndelige liv.

D Lær mer om Herren

1. Hva mer lærer du om Herren av det han sa i Lære og pakter 50:40–46? (Når du besvarer dette spørsmålet, må du huske hensikten med denne åpenbaringen.
2. Velg et uttrykk eller vers fra disse versene som spesielt har gjort inntrykk på deg eller grepet deg. Skriv hvorfor.

Lære og pakter 51

Flere instruksjoner om innvielsesloven

I Lære og pakter 48:2 befalte Herren Kirkens medlemmer i Ohio å dele sine landområder så de kunne brukes av de hellige som samlet seg der fra den østlige del av De forente stater. En gruppe fra Colesville i New York ankom like før åpenbaringen i Lære og pakter 51 ble gitt. De befant seg i Thompson, Ohio (i nærheten av Kirtland), hvor Leman Copley (som ble omtalt i L&P 49) hadde over 2.800 da. jord som han stilte til disposisjon for de hellige som ankom. Tidligere åpenbaringer (L&P 41–42) hadde utpekt biskopen som den ansvarlige for å hjelpe til med timelige anliggender for Kirkens medlemmer. Biskop Edward Partridge ba profeten Joseph Smith om veiledning angående hvordan han skulle handle i sitt embede og hjelpe de hellige fra Colesville å bosette seg i Thompson. Profeten la biskop Patridges spørsmål frem for Herren, og i kapittel 51 gir Herren flere instruksjoner om innvielsesloven. (Denne loven ble åpenbart i L&P 42:30–55.)

Når du studerer Lære og pakter 51, kan du tenke over hva du gjør for å hjelpe de trengende i ditt område. Hvordan hjelper prinsippene i denne åpenbaringen deg til å få en bedre forståelse av hva du burde gjøre?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 51

Andeler (v. 3–5) – mengden av land, varer og nødvendige ting : **Forvalter** (v. 19) – en som har ansvar for noe

Skjøte (v. 5) – dokument som viser at man eier en eiendom

Lære og pakter 51:5 – «Han skal ikke få gaven tilbake»

Lære og pakter 51:3–5 forklarer at når folket lever under innvielsesloven, gir de, eller innvier de, alt til Kirken. Biskopen gir dem deretter tilbake det de trenger og har behov for «i henhold til ... sine omstendigheter» (v. 3.) Videre gir biskopen dem skjøte på eiendommen – hvilket betyr at de eier det de mottar fra biskopen. Når det en person gir til Kirken overstiger det vedkommende trenger, vil det overskytende bli anbrakt i biskopens lagerhus for å bli brukt til å ta hånd om de trengende. Dette er den «gaven» som omtales i vers 5. Denne åpenbaringen sier at hvis en person forlater Kirken, kan han beholde det som er tilskjøttet ham, men det som ble lagt i lagerhuset, vil han ikke få tilbake.

De gaver vi gir i form av tid, arbeid og penger, medvirker til å fylle biskopens lagerhus til hjelp for de fattige og trengende.

Lære og pakter 51:10–11 – Å gi innviende penger til «en annen menighet»

»En annen menighet» vil si en annen enhet i Kirken. Betydningen av det råd som er gitt her, er at «den eiendom som tilhørte Colesville gren, kunne ikke en annen gren gjøre krav på» (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, rev. utg. [1972], 299.) Biskoper oppmuntres til å hjelpe de fattige uansett hvilken menighet de tilhører.

Studer Skriftene

Utfør aktivitetene A og B når du studerer Lære og pakter 51.

A Hva betyr det?

Hva betyr det i henhold til Lære og pakter 51:3 at alle vil motta en «lik» del under innvielsesloven?

B Hvordan gjøres det i dag?

1. Spør en leder i Kirken hvordan biskopen tar hånd om de trengende i Kirken i dag. Skriv ned i notatboken hva du lærer om dette.
2. Forklar hva du kan gjøre for å hjelpe de fattige i likhet med hvordan det ble gjort i Lære og pakter 51. Ta også med hva som er Kirkens «lagerhus» i dag og hva du kan gi til det.

Lære og pakter 52

Sion, det nye Jerusalem, blir åpenbart

Å motta et misjonskall er spennende for en vordende misjonær og hans familie og venner. Like etter en konferanse i Kirken som ble avholdt fra 3.–6. juni 1831, utpekte Herren over 30 menn som skulle reise til Missouri, bl.a. profeten Joseph Smith. De skulle reise hver for seg og forkynne underveis. Herren ga dem et spesielt løfte om at når de kom til Missouri, ville han åpenbare for dem «deres arveland» (L&p 52:5), som de forsto betydde stedet hvor Sions stad eller det nye Jerusalem i de siste dager skulle ligge. Kan du forestille deg hvor spennende det var å motta et slik misjonskall?

I likhet med misjonærer i dag trengte de misjonærene som ble kalt i Lære og pakter 52, instruksjoner og råd for å lykkes. Herren ga dem et «mønster» (v. 14) for hvordan de skulle være akseptable forkynnere av rettferdighet.

Herrens råd hjelper oss ikke bare når vi forsøker å være akseptable for ham, men hjelper oss også til å unngå å bli bedratt av dem som absolutt ikke representerer ham.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 52

En levning av Jakob (v. 2) –
En liten del av Israels hus

Sikte ham som agner (v.12) –
Et uttrykk som handler om å skille kornet fra agnene, men i dette tilfellet betyr det «å kvitte seg med ham» eller «å ha makt over ham».

Studér Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 52.

A Et mønster

I Lære og pakter 52:14–19 ga Herren et «mønster» for å unngå å bli bedratt.

- Gjennomgå disse versene og skriv ned hvilke egenskaper de har som er «akseptert av ham», eller som betraktes å være «av Gud».
- Nevn hvilke velsignelser en person vil få som tilegner seg disse egenskapene.

B Råd til misjonærer

Åpenbaringen i Lære og pakter 52 var stilet spesielt til de menn som Herren kalte på misjon. Skriv om tre ting du mener misjonærer i dag kunne lære av det Herren sa til dem.

Lære og pakter 53

Sidney Gilberts kall

Alle vår himmelske Faders barn har fått et unikt sett gaver og talenter. Når en person utvikler sine talenter og gaver og bruker dem til å hjelpe andre, vil alle ha nytte av det. Apostelen Paulus sammenlignet alle de mange forskjellige gaver og talenter med menneskets forskjellige legemsdeler (se 1. Korinterbrev 12.) Hvis f.eks. alle (legemsdeler) var et hode, hvem skulle da gjøre hendenes arbeid? Eller hvis alle var en hånd, hvem skulle da gjøre tankearbeid?

Hvilke gaver og talenter har du? Hvordan kan du bruke dem til å gavne dine medmennesker og bygge opp Guds rike? Lære og pakter 53 er et eksempel på at Herren kaller en mann til å arbeide i sitt rike i henhold til denne mannens gaver og talenter.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 53:4 – «En fullmektig for denne kirke»

Sidney Gilbert og Newel K. Whitney var kompanjonger og drev en forretning sammen i Kirtland, Ohio. I Lære og pakter 53 ble han kalt av Herren til å være en fullmektig for Kirken eller med andre ord til å foreta forretningstransaksjoner for Kirken. «Sidney Gilbert var en dyktig forretningsmann ... Herren var iferd med å samle sine hellige på et nytt sted, nemlig i Missouri, og de trengte slike menn som Sidney Gilbert som kunne gjøre forretninger for dem. Forretnings-talenter, når de brukes i menneskehetens tjeneste, er like gode og nødvendige som såkalte åndelige gaver. Det er bare når de brukes til å tjene egoistiske og grådige formål at de blir en snare og en forbannelse. I Herrens tjeneste er de en velsignelse. Som en fullmektig kunne han hjelpe til med å bygge opp Kirken.» (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 313.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 53.

A Bruk dine talenter til å hjelpe til med å bygge opp riket

1. Herren kalte Sidney Gilbert til å være en forretningsmann for Kirken, men hva sa Han at han måtte gjøre for å bli kvalifisert til dette kallet?
2. Hvilken rolle tror du det ville spille for den måten han utførte forretninger på, at han fulgte dette rådet?
3. Tenk på et talent du har. Hvordan kunne du bruke ditt talent til å velsigne Herrens rike?

Lære og pakter 54

Pakter og konsekvenser

Det kan være skuffende og utfordrende når vi strever for å gjøre Herrens vilje, men andres ulydighet og ugudelighet gjør det vanskelig. Et enkelt eksempel på dette kan være å være tilstede i en klasse i Kirken og forsøke å lære og føle Den hellige ånd, men den holdning andre har og måten de oppfører seg på i klassen, gjør det vanskelig for deg å oppleve det du håpet på. Lære og pakter 54 omtaler en situasjon hvor en gruppe mennesker som forsøker å holde Herrens bud, blir hindret på grunn av andres ulydige handlinger.

I innledningen til Lære og pakter 51 i denne studieveiledningen leste du om en gruppe hellige fra Colesville i New York som slo seg ned på Lemman Copleys gård i Thompson, Ohio. Etter at bror Copley hadde kommet tilbake fra en misjon til «United Society of Believers in Christ's Second Appearing» (shakerne, se L&P 49), brøt han den pakt han tidligere hadde inngått om å innvie sin jord, og nektet de hellige fra Colesville å slå seg ned på «hans»

eiendom. Trofaste medlemmer av Kirken – og spesielt grenspresident Newel Knight – søkte Herrens veiledning gjennom profeten Joseph Smith om den situasjon de var kommet i. Svaret kom i de åpenbaringer som er gitt i Lære og pakter 54 og 56.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 54

Ugyldig (v. 4) – ikke lenger bindende

Trengsel (v. 10) – problemer, motgang, vanskelige forhold

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 54.

A Sett det i perspektiv

Gjennomgå den historiske bakgrunn til Lære og pakter 54 (se kapitellsammendraget og innledningen i denne studieveiledningen.) Legg merke til hvordan Herren presenterte seg i vers 1.

1. Hvilket budskap tror du Herren sendte til Leman Copley og de hellige i Colesville ved den måten han presenterte seg på?
2. Hvordan kunne et slikt perspektiv påvirke det du sier, tenker og gjør i dag?

B Betydningen av pakter

Hva lærer Lære og pakter 54 oss om pakter? Tenk over åpenbaringsens historiske bakgrunn når du skriver ditt svar.

Lære og pakter 55

W. W. Phelps blir kalt til arbeidet

President Ezra Taft Benson har sagt at «menn og kvinner som vier sitt liv til å gjøre Guds vilje, vil oppdage at Han kan gjøre mye mer ut av deres liv enn de selv kan. Han vil forøke deres glede, utvide deres horisont, skjerpe deres forstand, styrke deres muskler, oppløfte deres ånd, øke deres velsignelser og muligheter, trøste deres sjel, gi dem venner og skjenke dem fred.» («Jesus Kristus, gaver og forventninger», Lys over Norge, des. 1987, s. 4.) Uansett hvilke gaver og talenter du har, vil de bli bedre når de brukes med Herrens hjelp og i hans tjeneste.

Åpenbaringen i Lære og pakter 55 var stilet til William W. Phelps. Når du leser den, kan du legge merke til hva Herren oppfordret ham til å gjøre og hvordan han aktet å bruke bror Phelps' talenter.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 55

Forlatelse (v. 1–2) – tilgivelse ; Øvrige (v. 6) – resten

Lære og pakter 55:1 – Hvem var W. W. Phelps?

William Wines Phelps var en dyktig boktrykker, lærer og politiker i New York. Hans «første møte med Kirken var da han kjøpte et eksemplar av Mormons bok ... Han 'satt oppe hele natten for å sammenligne Mormons bok med Bibelen'. Neste dag sa William: 'Jeg vil bli medlem av denne kirken. Jeg er overbevist om at den er sann.'» (Susan Easton Black: *Who's Who in the Doctrine and Covenants* [1997], 223.)

W. W. Phelps glede og fylt med tilfredshet. For en vidunderlig bok! For en strålende skatt!» (Letter No. 10, *Messenger and Advocate*, sept. 1835, 177.)

W. W. Phelps var «kirkens boktrykker» (L&P 57:11). Mens han holdt på med trykkingen av Budenes bok i Missouri 1833, ble trykkeriet hans i hans hjem angrepet av en pøbel og ble ødelagt. Senere hjalp han til med å trykke 1835-utgaven av Lære og pakter. Han skrev mange salmer for Kirken. En av dem var «Guds ånd som en ild», som ble sunget ved innvielsen av Kirtland tempel. I 1839 falt han fra Kirken og ble en bitter fiende av profeten Joseph Smith. I 1840 omvendte han seg og kom tilbake til Kirken. Han døde i Utah i 1872, åtti år gammel.

Lære og pakter 55:4 – Undervisning av unge mennesker er Herren til behag

President Gordon B. Hinckley har sagt: «Jeg ønsker å si til ungdommen, skaff dere all den utdannelse dere kan. Øv opp ferdigheter på det mentale og yrkesmessige plan. Utdannelse er nøkkelen til muligheter. Som medlemmer av denne Kirken har Herren pålagt dere å studere og lære alle åndelige ting, ja, men også timelige ting. Skaff dere all den utdannelse dere kan, selv om dette innebærer store offere mens dere er unge. Dere vil velsigne deres barns liv. Dere vil velsigne Kirken fordi dere vil vise at dere hedrer dette verk.» (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 172.)

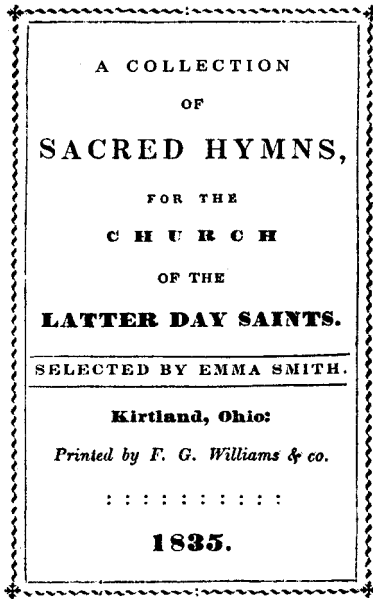
Studér Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 55.

A Hvordan gikk det til slutt?

1. Gjennomgå sitatet av president Ezra Taft Benson i denne studieveiledningen under innledning til Lære og pakter 55. Hvilket uttrykk i Lære og pakter 55:1 tror du det ville ha vært viktig for William W. Phelps å være oppmerksom på for å motta slike velsignelser som president Benson lovet?
2. Du undrer deg kanskje over om bror Phelps fulgte rådet i denne åpenbaringen. Hvis det finnes en salmebok, kan du se i forfatterregistret og finne og lese titlene på de mange salmene som er skrevet av W. W. Phelps. Det er blant annet: «Guds ånd som en ild», «Snart Israels Forløser», «Priser profeten som skuet Jehova», «Stille syng en hellig sang», og «O Gud, du kjære Fader». Selv om han var borte fra Kirken en stund, var det å skrive salmer ett eksempel på hvordan han brukte sine talenter til å bygge opp Guds rike. Skriv om

hvordan en av hans salmer har gjort inntrykk på deg når du har lest den, eller at den har vært en inspirasjon for deg tidligere.

Lære og pakter 56

En irettesettelse av dem som ikke er ydmyke

Lære og pakter 56 fortsetter med den rettleiding som ble gitt til enkeltpersoner som deltok i oppstanden i Thompson, Ohio, (se kapittelsammendraget til kapittel 51 og 54 foruten innledningene i denne studieveiledningen). Men den rettleiding Herren gir i denne åpenbaringen, kan anvendes i mange situasjoner – i fortid, nåtid og fremtid. Når du leser den, kan du se etter hva slags handlinger Herren sa ikke var velbehagelige for ham, hva han sa om de konsekvenser slike handlinger ville ha, og hva han sa vi kan gjøre for å forhindre eller omvende oss fra slike synder.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 56

Tilbakekaller (v. 4–6) –
fjerner, tar tilbake

Forderve (v. 16) – forurense

Lære og pakter 56:2 – Hvordan tar en person «opp sitt kors»?

I Joseph Smiths oversettelse av Matteus 16:26 leser vi at når et menneske ønsker å ta opp sitt kors, må han fornekte seg all ugudelighet og enhver verdslig lyst, og holde Guds bud.

Lære og pakter 56:8 – Omvend deg fra stolthet

President Ezra Taft Benson har sagt: «Motgiften mot stolthet er ydmykhet – saktmodighet, underkastelse . . . Det er et sønderknust hjerte og en angergiven ånd.» (Se *Lys over Norge*, juli 1989, s. 5.) President Benson sa videre at vi kan «velge å ydmyke oss» ved å:

- «Akte (respektere og verdsette) andre som oss selv.
- Følge råd fra våre ledere i Kirken.
- Tilgi dem som har krenket oss.
- Yte uselvisk tjeneste.
- Reise på misjon og forkynne evangeliet.
- Reise ofte til templet.
- Bekjenne og forsake våre synder og bli født av Gud.
- Sette Gud først i våre liv.»

Lære og pakter 56:8 – Hva var det tidligere bud som ble gitt til Ezra Thayre?

Profeten Joseph Smith hadde tidligere rådet Ezra Thayre om den eiendommen han hadde innviet. Tilsynelatende begynte han å få betenkeligheter når det gjaldt å overlate en del av sin jord til andre. Hans egoisme forhindret at han kunne reise på misjon og få anledning til å hjelpe til med å innvie Sions land.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 56.

A Opprør: Konsekvenser og løsninger

1. I Lære og pakter 56 talte Herren om visse medlemmer av Kirken som var stolte og opprørske. Han forklarte også hva som ville skje med dem som var stolte og opprørske. Han ga dem også råd om hva de skulle gjøre for å forhindre eller omvende seg fra stolthet og opprørskhet. Lag en oversikt i notatboken maken til den som står nedenfor. Fyll den ut med det Herren sier i vers 1–15. Oppgi i hvilke vers du har funnet det du har skrevet ned.

Eksempler på stolthet og opprørskhet	Konsekvenser av stolthet og opprørskhet	Løsninger når det gjaldt å forhindre eller omvende seg fra stolthet og opprørskhet

2. Skriv om noe du vil gjøre på grunn av det du har lært i denne aktiviteten. Forklar hvorfor du vil gjøre det.

B Rik eller fattig?

1. Ifølge Lære og pakter 56:16, hvilke karakteristiske trekk fordømmer Herren hos de rike? Hva er konsekvensen?
2. Ifølge vers 17, hvilke karakteristiske trekk fordømmer Herren hos de fattige? Hvilke løfter ga Herren i vers 18–20 til de fattige som er ydmyke og trofaste?
3. Fullfør følgende setninger med utgangspunkt i det du lærte i disse versene:
 - a. «Jeg ville ikke ønske å være rik hvis ...»
 - b. «Jeg ville ikke ha noe imot å være fattig, hvis ...»

Lære og pakter 57

Sions sentrale sted blir åpenbart

Profeten Joseph Smith har sagt: «Oppbyggingen av Sion er en sak som har interessert Guds folk til alle tider. Det er et emne som profeter, prester og konger har dvelt ved med særlig stor glede. Med fryd har de sett frem til den tid vi lever i, og oppildnet av en himmelsk og frydefull forventning har de sunget, skrevet og profetert om denne vår dag.» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 175.)

Mens han oversatte Mormons bok, lærte profeten Joseph Smith at det amerikanske kontinent ville være stedet for det nye Jerusalem i de siste dager, eller for byen Sion (se Ether 13:5–8). Mormons bok lover også store velsignelser til dem som søker å opprette Sion i de siste dager (se 1. Nephi 13:37.) Før Kirken ble organisert, ble de som kom til profeten for å få vite hvordan de kunne hjelpe til med arbeidet, bedt om å grunnfeste Sions sak (se L&P 6:6, 11:6, 12:6, 14:6).

Etter at Kirken var organisert, fortsatte Sion å være et viktig tema. Hiram Page skapte strid og forvirring blant Kirkens medlemmer ved å hevde at han hadde mottatt en åpenbaring om hvor Sion skulle ligge (se L&P 28). Men Herren irettesatte bror Page og sa at byen Sion var «ved lamanittenes grenser» (L&P 28:9).

Profeten Joseph Smith lærte mer om Sion mens han arbeidet med den inspirerte oversettelsen av Bibelen. Herren åpenbarte for ham et helt kapittel av hellig skrift som manglet i 1. Mosebok og som fortalte om profeten Enok, som

opprettet en Sions stad før vannflommen (se Moses 6–7). Like etterpå åpenbarte Herren for profeten den «lov» som var en åpenbaring om de åndelige og timelige lover som Kirken måtte etterleve for å kunne opprette Sion (se L&P 42). I den samme åpenbaringen lovet Herren profeten at han ville åpenbare det nøyaktige sted hvor Sion skulle ligge.

I juni 1831 kalte Herren flere grupper av misjonærer til å reise til Missouri – som lå på grensen mellom De forente stater og indianernes (eller lamanittenes) territorium. Han lovet at etter at de kom frem, ville han åpenbare hvor Sion skulle ligge (se L&P 52). Noen i gruppen som reiste sammen med profeten Joseph Smith, kom frem 17. juli 1831. Andre misjonærer kom frem bare kort tid senere. Mens profeten vurderte landområdet og situasjonen, resulterte hans spørsmål og bønner til Herren i den åpenbaring vi finner i Lære og pakter 57.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 57:3–4 – Kjøp av det sentrale stedet

«Byen Independence ligger i et av de mest attraktive og sunne steder i Missouri ... Det er en gammel by. Den ble planlagt i 1827, men i 1831 var den bare en landsby. Den er i dag en forstad til Kansas City.» (Hyrum M. Smith og Janne M. Sjødahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 331.)

Lære og pakter 57:4 – «Inntil grensen som går mellom jøde og hedning»

På den tid da åpenbaringen i kapittel 57 ble gitt, utgjorde delstaten Missouris vestgrense en del av de organiserte forente staters grense. Området vest for Missouri var indianerterritorium. Indianerne (eller lamanittene) kalles her «jøder» fordi de er direkte etterkommere av Israels hus. Betegnelsen «hedning» gjelder de hvite nybyggerne i Missouri (se L&P 19:27.) Etter de normer som er brukt i Mormons bok betraktes Amerika som en hedningenasjon (se kart 11–12 bakerst i trippelutgaven).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 57.

A Hva skulle ligge i sentrum?

1. Nevn hvilke tre spørsmål profeten Joseph Smith stilte Herren og som er nevnt i kapitellsammendraget til Lære og pakter 57.
2. Gjennomgå vers 1–5 og forklar hvilket spørsmål profeten fikk besvart, og skriv ned hva svaret var.
3. Hva kan vi lære av dette om hva som er nødvendig og viktig når det gjelder å grunnfeste og bygge opp Sion i vår tid?

B Hvordan man skal drive forretning

For at Sion skal bli opprettet, er det visse timelige (jordiske eller materielle) saker som må ordnes. Følgelig handler mye av Lære og pakter 57 om forskjellige timelige oppgaver som ble gitt til menn som en hjelp til å legge Sions grunnvoll. Men de råd som ble gitt, kunne gjelde for alle som vil drive en forretningsvirksomhet som er akseptabel i Herrens øyne. Les den rettleidning Herren ga til Sidney Gilbert (vers 6, 8–10), biskop Edward Partridge (v. 7), William W. Phelps (v. 11–12), og Oliver Cowdery (v. 13.) På grunnlag av disse rettleidningene skriver du i notatboken minst fire viktige prinsipper om hvordan man skal drive forretningsvirksomhet og forklarer hvordan vi kan anvende disse prinsippene i dag.

Lære og pakter 58

Herrens vilje med hensyn til Sion

Hvis du hadde vært medlem av Kirken i Missouri da Herren åpenbarte at det var der Sion og det nye Jerusalem skulle ligge i de siste dager, hva mer kunne du hatt lyst til å vite av Herren? Kirkens medlemmer på den tiden søkte ivrig råd gjennom profeten Joseph Smith, og Herren ga

åpenbaringene i Lære og pakter 57 og 58 som inneholder konkret rettleidning om det nylig åpenbarte Sions land.

© 1998 Glen S. Hopkinson

Hva gjør du for å hjelpe til med å gjennomføre «Sions sak» (L&P 6:6,11:6, 12:6) i dag? Når du leser Lære og pakter 58, kan du tenke over hvordan du kunne anvende Herrens rettleidning.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 58

Trengsel (v. 2–4) – prøvelser, problemer, vanskelige forhold

Guds arveland (v. 17) – Guds utvalgte land

Tjenlig (v. 26) – passende

Tilbakekaller (v. 32) – tar tilbake eller forandrer budet

De øvrige (v. 44, 58, 61) – resten

Lære og pakter 58:8–11 – «Et rikt måltid med foredlet vin uten bunnfall»

Det billedspråk om måltidet som er brukt i Lære og pakter 58:8–11, symboliserer den aller edleste form for mat og drikke. Profeter i fordums tid sammenlignet den tiden da evangeliet ikke ville være tilgjengelig i sin fylde, med hunger eller sult (se Amos 8:11). Evangeliets gjengivelse tilveiebringer et måltid som kan tilfredsstille enhver åndelig hunger. Videre er et av de store formål med gjenopprettelsen å forberede folket til «Herrens måltid» som vil finne sted ved «Lammets bryllup» (L&P 58:11), eller med andre ord ved Jesu Kristi annet komme.

Lære og pakter 58:26–29 – «Det er ikke tjenlig at jeg befaler i alle ting ... Arbeid ivrig for en god sak»

Da han var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa eldste Ezra Taft Benson: «Noen ganger venter Herren forhåpningsfullt på at hans barn skal handle av seg selv, og når de ikke gjør det, mister de den største belønningen, og Herren vil enten legge bort hele saken og la dem ta konsekvensene og lide, eller han vil forklare saken nærmere i detalj. Jeg er redd det vanligvis er slik at jo mer han må forklare, dess mindre

blir vår belønning.» («Å forberede en lekse – kunstnerisk», *Lys over Norge*, sept. 1977, s. 27.)

Et positivt eksempel på å følge dette rådet i Lære og pakter 58:26–29 finner vi i noe eldste Vaughn J. Featherstone, et medlem av De sytti, har fortalt om:

«Da jeg var 10–11 år gammel, kom mange av våre slektninger på besøk. Det må ha vært mellom 35 og 40. Mor hadde invitert dem alle til middag. Etter middagen gikk alle ut i et annet værelse og satt og snakket sammen. Det var store stabler med oppvask og bestikk overalt. Maten var ikke blitt ryddet bort, og det var skitne kjeler og gryter etter alle forberedelsene.

Jeg kan huske jeg tenkte at senere ville alle gå hjem, og mor ville bli alene igjen med all oppryddingen. Da fikk jeg en idé. Jeg begynte å vaske opp. Den gang fantes det ingen elektriske oppvaskmaskiner. Mor hadde alltid vært meget renslig, og hun lærte oss hvordan vi skulle vaske opp og tørke oppvasken riktig. Jeg begynte på denne kjempemessige oppgaven. Til slutt, omtrent tre timer senere, var jeg ferdig med å tørke den siste tallerkenen. Jeg hadde ryddet bort all maten, tørket av alle benkene, oppvaskkummen og hadde vasket gulvet. Kjøkkenet var gullende rent.

Jeg kommer aldri til å glemme uttrykket i mors ansikt senere på kvelden da alle gjestene hadde gått og hun kom inn på kjøkkenet for å rydde opp. Jeg var våt fra brystet og helt ned til knærne. Men det var verdt all anstrengelse jeg hadde nedlagt i arbeidet bare å se uttrykket i mors ansikt. Det var en blanding av følelser, lettelse og stolthet. I samme øyeblikk bestemte jeg meg for at jeg ville forsøke å få frem dette ansiktsuttrykket om og om igjen.» («We Love Those We Serve», *New Era*, mars 1988, 19.)

Lære og pakter 58:43 – Bekjenne og forsake våre synder

Da eldste Spencer W. Kimball var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa han: «Ingen kan noensinne bli tilgitt for noen overtredelse før en omvendelse finner sted. Og man har ikke omvendt seg før man har blottet sin sjel og innrømmet sine hensikter og sin svakhet uten unnskyldninger eller bortforklaringer. Han må innrømme for seg selv at han har

begått en alvorlig synd. Når han har bekjent for seg selv uten det minste forsøk på å bagatellisere overtredelsen, bortforklare alvoret eller dempe dens betydning, og innrømmer at den er så stor som den virkelig er, først da er han rede til å ta fatt på sin omvendelse.» (*Love versus Lust*, Brigham Young University Speeches of the Year [5. jan. 1965], 10.)

Dessuten skulle vi når våre synder støter og påvirker andre, bekjenne og søke tilgivelse hos disse menneskene. Visse synder, som overtredelse av kyskhetsloven, fysiske eller seksuelle overgrep, samt andre synder som kan påvirke vårt

medlemskap i Kirken, må bekjennes til den behørig myndighet i Kirken. Biskopen eller grenspresidenten kan så avgjøre en persons stilling i Kirken og hjelpe vedkommende i omvendelsesprosessen. Hvis du har spørsmål om hvorvidt bekjennelse til en myndighet i Kirken er nødvendig, kan du snakke med din biskop eller grenspresident om dette.

Lære og pakter 58:57 – Å hellige og innvie landområdet og en plass til templet

Sidney Rigdon innviet, på en generell måte, den tempeltomten som ligger i Missouri. Profeten Joseph Smith innviet det spesielle sted hvor templet skulle ligge, den 3. august 1831. Sidney Rigdon, Edward Partridge, W. W. Phelps, Oliver Cowdery, Martin Harris og Joseph Coe var tilstede. Profeten skrev

at «hendelsen var høytidelig og imponerende» (*History of the Church*, 1:199).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet B og aktivitet A eller C når du studerer Lære og pakter 58.

A Se nærmere på det

Det må ha vært meget spennende å være i Missouri på den tid da Herren åpenbarte at den skulle være stedet der byen Sion og templet skulle ligge. Selvfølgelig ble neste oppgave for de hellige å arbeide med å bygge opp Sion. Imidlertid opplevde de ikke å se at dette målet ble oppfylt, men Herren hadde ikke fortalt dem at de ville få se Sion fullstendig etablert i deres tid. Bruk det du leser i Lære og pakter 58 til å besvare følgende spørsmål:

1. Når skulle Sion bli kronet med herlighet? (se v. 1–5, 44–46, 56).
2. Hvorfor sendte Herren den første gruppen til Sion? (se v. 6–13, 44–46).
3. Hvordan skulle Sion bygges opp? (se v. 8–13, 44–46, 50–56).
4. Hvordan bidrar denne åpenbaringen til å besvare de to første spørsmålene profeten Joseph ba angående, slik det er gjengitt i kapitelsammendraget til Lære og pakter 57?

B Kjenn Skriftene – Lære og pakter 58:26–27

Etter å ha lest eksemplet i avsnittet «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 58:26–27, skriver du om to eksempler du har sett på hvordan folk ivaretar dette rådet fra Herren. Hvis du ikke kan komme på noen eksempler, kan du skrive om hvordan du tror man kunne etterleve dette rådet.

C Kjenn Skriftene – Lære og pakter 58:42–43

Nevn to viktige prinsipper for omvendelse som Herren underviste om i Lære og pakter 58:42–43.

Lære og pakter 59 Bud til Sion og Sions staver

Hvorfor synes noen mennesker at bud er en byrde, mens andre synes de er velsignelser? Hva er hensikten med Guds bud? Hvordan ville ditt liv være annerledes uten dem? Hva ville skje om et helt samfunn holdt Guds bud? Ville du ha lyst til å bo der? På hvilken måte ville det være annerledes enn det samfunn du nå lever i? Når du leser Lære og pakter 59, kan du tenke over hvordan lydighet mot lover og bud i denne åpenbaringen ville hjelpe oss med å frembringe Sion.

Profeten Joseph Smith har sagt: «Gud har gitt bestemte lover til den menneskelige familie som hvis de etterleves, er tilstrekkelige til å forberede dem til å arve [hans celestiale] hvile. Vi konkluderer derfor med at dette var hensikten med at Gud ga sine lover til oss, for hvis ikke, hvorfor, eller i hvilken hensikt ble de så gitt? Hvis hele menneskehetens familie var like godt stillet uten dem som de er med dem, i hvilken hensikt, eller i hvilket øyemed ble de så gitt? (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 38.)

Forstå Skriftene

Lære og pakter 59

Sakramenter (v. 9) – hellige handlinger der vi viser vår hengivenhet til Herren : **Vie deres andakt** (v. 10) – vise din kjærlighet og hengivenhet

Lære og pakter 59:1–2 – Polly Knights død

Lære og pakter 59 ble mottatt den andre søndagen profeten Joseph Smith var i Missouri. Før han mottok denne åpenbaringen, var profeten tilstede i Polly Knights begravelse, og vers 1–2 later til å være en direkte henvisning til denne begivenheten.

«Ifølge hennes sønn, Newel, hadde det gått nedover med Polly Knights helse en tid. Underveis til Kirtland fra Missouri hadde hun vært meget syk. 'Men likevel,' forteller hennes sønn, 'gikk hun ikke med på å avbryte reisen, for hennes eneste, ja, kanskje høyeste ønske var å kunne sette foten på

Sions jord og få sitt legeme gravlagt i denne jorden. Jeg gikk i land og kjøpte materialer for å lage en kiste til henne i tilfelle hun døde før vi kom frem til vårt bestemmelsessted – så fort gikk det nedover med henne. Men Herren oppfylte hennes hjertes ønske, og hun levde så lenge at hun kunne sette foten på denne jorden.'» (*History of the Church*, 1:199, fotnote.)

Joseph Smith skrev: «Den 7. var jeg tilstede i begravelsen til søster Polly Knight, Joseph Knight seniors hustru. Dette var det første dødsfallet i Kirken i dette landområdet, og jeg kan si at et verdig medlem hviler hos Jesus inntil oppstandelsen.» (*History of the Church*, 1:199.)

Lære og pakter 59:6 – «Eller gjøre noe lignende»

Profeter har til forskjellige tider brukt uttrykket «eller gjøre noe lignende» under henvisning til tyveri, hor, abort og drap. President Spencer W. Kimball har sagt at alle former for uærlighet er ensbetydende med å stjele (se *Lys over Norge*, april 1977, s. 4 under overskriften 'Ærlighet'). President Ezra Taft Benson har sagt at «erotisk kjæling, utukt, homoseksualitet eller annen form for umoral» kan sammenlignes med hor (se *Lys over Norge*, feb. 1994, s. 6). Eldste Boyd K. Packer har sagt at «unntatt i tilfeller hvor det er blitt begått slike onde forbrytelser som incest eller voldtekt, eller hvor kompetente medisinske autoriteter bekrefter at morens liv står på spill, eller at et svært defekt foster ikke kan overleve fødselen», er abort det samme som å slå ihjel (se *Lys over Norge*, jan. 1991, s. 78).

Lære og pakter 59:8 – «Et sønderknust hjerte og en angergiven ånd»

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart: «Å ha et sønderknust hjerte og en angergiven ånd er å ha en dyp og inderlig sorg for synd, å være ydmyk og oppriktig angrende, å ha kommet frem til en oppriktig og målbevisst omvendelse.» (*Mormon Doctrine*, 161.)

Lære og pakter 59:15 – «Ikke med megen latter»

Eldste Joseph Fielding Smith, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa: «Jeg tror det er nødvendig for de siste-dagers-hellige å ha fornøyelser, men de må være av riktig slag. Jeg tror ikke Herren har til hensikt og ønsker at vi skulle gå omkring og se morske ut og være skinnhellige og hyklerske. Jeg tror han forventer at vi skal være lykkelige og muntre til sinns, men han venter ikke at vi skal delta i støyende og usømmelig oppførsel og søke etter de tomme og tåpelige ting som morer og underholder verden.» (*Conference Report*, okt. 1916, 70.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 59.

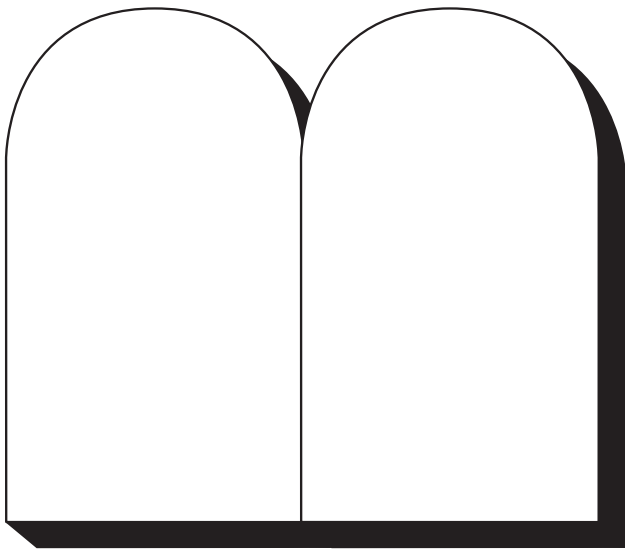
A Regn opp og beskriv velsignelsene

1. Regn opp de velsignelser Herren lovet de rettferdige i Lære og pakter 59:1–4, 23.

2. Tenk over hva «deres gjerninger skal følge dem» (v. 2) betyr. Les også Alma 41:3–6, 10, 13–15 og forklar hvordan dette kunne være gode eller dårlige nyheter.
3. Hvordan kan «ikke med få bud» (v. 4) være en velsignelse for oss?

B Lag plater for vår tid

Tegn to plater (tavler) i notatboken, maken til dem du ser nedenfor. Finn frem til uttrykkene «du skal» og «du skal ikke» i Lære og pakter 59:5–13 og skriv dem opp som bud på platene. Skriv også på platene hva Herren sa i vers 18–21. Plasser gjerne disse «platene» slik at du kan se dem hver dag.

C Kjenn Skriftene – Lære og pakter 59:9–10

I Lære og pakter 58:26–27 sa Herren at det ikke skulle være nødvendig for oss å bli befalt hva vi skulle gjøre i enhver situasjon. Herren lærer oss læresetningene og prinsippene og forventer så at vi skal streve «ivrig» for å være trofaste mot disse prinsippene. I Lære og pakter 59:9–10 er grunnleggende læresetninger og prinsipper knyttet til hvordan vi skal holde sabbaten hellig, men det er ikke konkret beskrevet hva vi skulle og ikke skulle gjøre.

1. Med utgangspunkt i Lære og pakter 59:9–10 skriver du ned viktige læresetninger og prinsipper vi skulle adlyde for å holde sabbatsdagen hellig.
2. Føy til listen det som står i vers 11–16.
3. Skriv om én ting du vil begynne å gjøre mer av og én ting du vil begynne å gjøre mindre av (eller slutte helt med) for mer fullstendig å holde sabbatsdagen hellig.

I juni 1831 kalte Herren mange misjonærer og ba dem reise fra Kirtland, Ohio, til Missouri «og forkynne ordet underveis» (L&p 52:9), og avholde Kirkens neste konferanse der (se v. 1–2.)

President Joseph Fielding Smith skrev: «Den 8. august 1831 ... spurte eldstene hva de skulle gjøre ... Noen av dem ble irettesatt, for Herren hadde ikke behag i dem fordi de underveis fra Ohio ikke hadde fulgt de råd som var gitt. De var blitt befalt å forkynne evangeliet underveis og bære vitnesbyrd til folket, men noen hadde unnlatt å følge denne befalingen på grunn av menneskefrykt. Riktignok er ikke alle mennesker født misjonærer, og det finnes dem som unndrar seg ansvaret for å heve sin røst og forkynne evangeliet, men likevel er dette en forpliktelse vi skylder en fallen verden. Helt fra første stund hadde eldstene blitt befalt å tjene Herren av hele 'hjerte, makt, sinn og styrke', for marken er allerede hvit til innhøstning. En straff skulle idømmes dem som sviattet, og de skulle ikke kunne stå plettfrie på den siste dag. Forkynnelsen av evangeliet skulle være et middel som skulle hindre dem i å forgå, og som skulle bringe frelse til deres sjeler. Det er mange som er blitt sendt ut som har hatt menneskefrykt, og likevel har Herren lovet å støtte dem i deres arbeid hvis de vil stole på ham» (Church History and Modern Revelation, 1:220.)

Mange av de instruksjoner vi finner Lære og pakter 60, gjelder like mye for oss i dag som for Kirkens første eldster. Vi er velsignet med tilstrekkelig tid og talenter til å utføre vår oppgave her på jorden. En del av vår prøve består i å se om vi vil bruke vår tid og våre talenter effektivt. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du tenke over hvordan Herrens ord også gjelder for deg.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 60

Provosere (v. 15) – gjøre sint

Lære og pakter 60:8, 13–14 – «De ugudeliges forsamlinger»

De «ugudeliges forsamlinger» (se også L&p 61:30, 32–33, 62:5, 68:1) er mennesker som gjør det som er galt, mer på grunn av

uvitenhet om Herrens veier enn på grunn av onde hensikter (se L&p 123:12).

Lære og pakter 60:15 – «Ryst støvet av dine føtter»

Se avsnittet til «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 24:15 (side 36).

Studer Skriftene

Utfør en av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 60.

A Lag et symbol

Bilder brukes av og til for å illustrere noe, som f.eks. på trafikkskilt. Tenk over følgende idéer fra Lære og pakter 60:2–4 og tegn et symbol som kunne brukes for å illustrere hvert enkelt. Ved siden av hvert symbol forklarer du hvordan det illustrerer det Herren underviste om i disse versene.

1. Åpne din munn (v. 2)
2. Skjul ikke dine talenter (v. 2)
3. Ha ikke menneskefrykt (v. 2)
4. «Min vrede er opptent» (v. 2)
5. Vær mer trofast (v. 3)
6. «Jeg skal samle mine juveler» (v. 4)

B Fordyp deg i læren

I Lære og pakter 60:1–4 sa Herren han var vred på dem som ikke delte evangeliet med andre fordi de var redde for hva andre kunne si. Hva sa Herren om seg selv og om de siste dager i vers 3–4 som skulle gi oss mer mot når det gjelder å dele evangeliet med andre? (se også Romerbrevet 1:16–18.)

C Nevn et eksempel

I Lære og pakter 60:12–17 talte Herren til dem som ønsket å samle seg i Sion i Jackson County, Missouri. Etter å ha lest disse versene, fullfører du disse setningene for å vise hvordan Herrens råd også gjelder i dag:

1. Vi unngår vrede og strid når vi ...
2. Vi forspiller vår tid når vi ...
3. Vi begraver våre talenter når vi ...

©1997 AJ Rounds

Profeten Joseph Smith skrev: «Den 9. [august 1831], dro jeg sammen med ti eldster fra Independence til Kirtland. Vi dro nedover elven i kanoer, og første dag kom vi så langt som til Fort Osage hvor vi spiste en deilig vill kalkun til middag. Ikke noe av vesentlig betydning skjedde før den tredje dagen da mange av de farer som er så vanlige på disse elvene her ute i vest, ga seg tilkjenne, og etter at vi hadde slått leir på elvebredden ved McIlwaine's Bend, så bror Phelps i et syn ved høylys dag ødeleggeren i all sin fryktinngytende kraft fare over vannene. Andre hørte lyden, men så ikke synet.» (History of the Church, 1:202–3.)

Neste morgen, 12. august, mottok profeten den åpenbaringen vi har i Lære og pakter 61. Når du leser denne åpenbaringen, kan du lete etter minst to grunner til at Herren ikke ønsket at hele denne gruppen skulle reise «i hast på vannene» (v. 3). Tenk over hvordan denne åpenbaringen gjelder for misjonærarbeidet i dag.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 61

Talsmann (v. 1) – forsvarer,
en som taler en annens sak

: Budskap (v. 5) – nyheter
:

Lære og pakter 61:20–22 – «Jeg, Herren, var vred på eder i går»

«I løpet av de tre dagene på elven hadde det blitt litt uenighet og dårlige følelser blant brødrene, og derfor ble det nødvendig med forklaringer og forlik. De hadde også oppdaget at reisen nedover elven i kanoer gikk langsomt, og derfor ble det nødvendig og maktpåliggende for dem som hadde blitt utpekt til å kjøpe trykkeripressen, Sidney Gilbert og William. W. Phelps, og for profeten, Sidney Rigdon og Oliver Cowdery som var blitt bedt om å komme tilbake til Kirtland så fort som mulig, å finne en raskere måte å reise på enn med disse kanoene. Det meste av kvelden ved McIlwaine's Bend gikk med til å drøfte disse spørsmålene. Brødrene kom frem til et forlik, og de som hadde det mest travelt, dro neste morgen av gårde til fots, mens resten av følget fortsatte reisen på elven. (B. H. Roberts: *A Comprehensive History of the Church*, 1:262–63.)

Lære og pakter 61:30–31 – Hvorfor var Herren vred på innbyggerne i Cincinnati, Ohio?

President Joseph Fielding Smith har forklart: «Da denne åpenbaringen ble gitt, var Cincinnati bare en landsby, men likevel var den i likhet med andre byer ute i vest, som f.eks. Independence, samlingssted for mange som på grunn av lovovertrædelser var blitt tvunget til å flykte fra de større byene. I alle nybyggerbyer på den tiden var det meget stor ugudelighet. Etter å ha utført sin misjon i Cincinnati, skulle disse to brødrene fortsette reisen tilbake til Kirtland. (*Church History and Modern Revelation*, 1:225.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 61.

A Forstå Guds kraft

- Les Lære og pakter 61:1–5 og besvar følgende spørsmål:
 - Hvilke anledninger gikk misjonærene glipp av ved å reise til vanns?
 - Hvorfor tillot Herren at misjonærene reiste til vanns?
- Studer vers 6–16 og forklar hvordan Herren sa de kunne være trygge på vannene. Hva lærer du her om Guds kraft sammenlignet med djevelens kraft?

B Hvordan være «ubesmattet»

Les Lære og pakter 61:33–39 og skriv ned grunnene til å akseptere et kall til å reise på misjon. Velg en begrunnelse som gjør inntrykk på deg, og forklar hvorfor det ville være en god grunn til å tjene Herren.

Lære og pakter 62

Ditt vitnesbyrd er nedtegnet i himmelen

I Lære og pakter 61, som ble mottatt da de lå i leir ved McIlwaine's Bend, ble profeten Joseph Smith, Sidney Rigdon og Oliver Cowdery «bedt om å reise raskt over land til Kirtland, mens de andre ble bedt om å fortsette videre med kano.

Den 13. august, dagen etter at de hadde skilt lag, traff Joseph flere eldster som var på vei til Independence. Et møte ble avholdt hvor de gledet seg storlig sammen [og åpenbaringen i kapittel 62 ble mottatt]. Etter dette skilte eldstene lag, profeten og de to i hans følge fortsatte sin reise, mens de andre fortsatte videre til Sions land.

*Den 27. august 1831 kom profeten, Sidney og Oliver frem til Kirtland. Under deres begivenhetsrike fravær hadde de i stor grad nydt inspirasjonens ånd og vært vitne til mange tilkjennevelser av Guds kraft. Deres tro var blitt styrket, og de hadde fått en klarere forståelse av Den allmektiges hensikter. De hadde også fått større kunnskap om hvordan Satan anstrengte seg for å skjule lyset (sannheten) fra menneskehetens øyne (forståelse).» (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet [1958]*, 123–24.)*

Når du studerer Lære og pakter 62, kan du se etter hvorfor det er så storslaget å dele sitt vitnesbyrd med andre. Det vil overraske deg å forstå hvem som lytter til disse vitnesbyrdene og hvilken virkning det har i ditt eget liv at du deler ditt vitnesbyrd med andre.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 62

Talsmann (v. 1) – forsvarer, : Budskap (v. 5) – nyheter
en som taler en annens sak : :

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 62.

A Si din mening

I Lære og pakter 62:3 talte Herren om hvor viktig det er for oss å dele vårt vitnesbyrd om evangeliet. I notatboken kan du omskrive dette verset med dine egne ord og si din mening om hvorfor disse ting skjer når vi deler vårt vitnesbyrd med andre.

B «Det spiller ingen rolle for meg»

I tidligere kapitler i Lære og pakter har Herren brukt uttrykket «det spiller ingen rolle for meg» (se L&p 60:5, 61:22, 62:5). Les Lære og pakter 62:5–8 og forklar hva du tror Herren mente da han sa dette og hva han forventer at vi gjør når han ikke gir konkrete instruksjoner.

Lære og pakter 63

Forberedelse til Sion

I kapittelsammendraget til Lære og pakter 63 nevnes det hvor stor interesse de hellige hadde av å bygge opp Sion. I denne åpenbaringen gir Herren mange forklaringer som viser hvordan Sion ville bli opprettet og hvem som ville være kvalifisert til å komme dit. Når du studerer dette kapitlet, kan du tenke over hva du ville like best ved å bo i Sion. Hva gjorde noen av disse første hellige som Herren fordømte?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 63

Snare (v. 15) – felle

Lære og pakter 63:20–21 – «Forklarelsens dag»

Da Jesus tok med seg sine apostler Peter, Jakob og Johannes opp på Forklarelsens berg (se Matteus 17:1–3), ble de vist hvordan jorden ville bli etter Kristi annet komme. Lære og pakter 63:21 forteller at vi ennå ikke har mottatt en fullstendig beretning om alt de så. Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart:

«Peter talte om *husvælsens tider* som skulle komme fra Herrens nærhet ved Kristi annet komme. (Apostlenes gjerninger 3:19–21.) Denne uttalelsen betyr det samme som den vi har i den 10. trosartikkel, hvor det heter at 'jorden vil bli fornyet og få sin paradisiske herlighet'. Dette er den 'gjenfødelse' som skal finne sted 'når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone.' (Matteus 19:28). Det er også 'forklarelsens dag ... når jorden skal bli forklaret' (L&p 63:20–21).

Denne jord ble skapt i en ny eller paradisisk tilstand, men som følge av Adams overtredelse, falt den til sin nåværende telestiale tilstand. Ved vår Herres annet komme vil den bli fornyet, gjenskapt, gjenopprettet, forklaret og igjen bli en ny jord, en paradisisk jord. Dens tilstand under tusenårsriket vil være en tilbakevenden til dens opprinnelige tilstand av skjønnhet og herlighet, den tilstand som eksisterte før fallet.» (Mormon Doctrine, 795–96, uthevelse i originaltekst.)

President Joseph Fielding Smith har sagt at «alt dette vil finne sted i evangelieutdelingen i tidenes fylde som vi lever i. Når det har skjedd, vil denne jord igjen fremstå slik den var i begynnelsen. Havet vil bli drevet tilbake til nord, øyene vil bli føyet sammen med fastlandet, og landområdene vil bli ført sammen slik de var før jorden ble delt (L&p 133:22–24).» (Church History and Modern Revelation, 1:231.)

Denne «forklarelsens dag» er forskjellig fra den tid da «det skal bli en ny himmel og en ny jord». President Joseph Fielding Smith forklarte at etter tusenårsriket «vil jorden dø, den vil oppstå og bli forherliget og bli en bolig for de rettferdige eller for dem som tilhører det celestiale rike, og bare de skal bo på den. (Frelsende læresetninger, 3:225.)

Lære og pakter 63:25–27 – «Jeg, Herren, gir keiseren hva keiserens er»

I Lukas 20:19–26 leser vi om hvordan yppersteprestene og de skriftlærde forsøkte å legge en felle for Jesus ved å spørre ham om det var tillatt for jødene å betale skatt til den romerske keiseren, Cæsar. De visste at hvis han svarte ja, ville jødene forkaste ham fordi de hatet romerne som hadde erobret dem. Hvis Jesus svarte nei, kunne de rapportere ham til romerne, som ville arrestere ham for forræderi mot romerske myndigheter. Jesus viste dem en mynt hvor keiseren var avbildet på den ene siden, og sa: «Så gi da keiseren det som keiserens er, og Gud hva Guds er» (v. 25).

Herren brukte denne historien for å undervise de hellige på profeten Joseph Smiths tid og fortalte dem at selv om hele jorden tilhører Herren, vil de hellige likevel måtte kjøpe den jord hvor Herren har befalt dem å bygge byen Sion i Missouri.

Lære og pakter 63:34 – «De hellige skal heller ikke helt unnkomme»

Mens han talte om Frelserens annet komme, ga Joseph Smith denne forklaringen: «Det er en uriktig oppfatning at de hellige vil unnsnippe alle straffedommer mens de ugudelige skal lide, for alt kjød er underkastet lidelser og 'de hellige skal heller ikke helt unnkomme', men mange av de hellige vil unnsnippe for de rettferdige skal leve ved tro, men likevel vil mange av de rettferdige bli offer for sykdom, pest osv. på grunn av

kjødets svakhet, men endog bli frelst i Guds rike. Og derfor er det et vanhellig prinsipp å si at den og den har overtrådt fordi de er blitt hjemsoekt av sykdom eller død, for alt kjød er underlagt døden, og Frelseren har sagt: 'Døm ikke, for at I ikke skal dømmes.'» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 121, se også *History of the Church*, 4:11.)

Lære og pakter 63:50 – Hva er «et menneskes alder»?

Fra Herrens løfte til nephittenes disipler later det til at et menneskes alder i vår nåværende dødelige tilstand er 72 år (se 3. Nephi 28:1–3). Men slik vil det ikke være under tusenårsriket.

«Da han omtalte den samme tidsperioden, sa profeten Jesaja: 'Det skal ikke lenger finnes noe spebarn som bare lever få dager, eller en gammel mann som ikke fyller sine dagers mål. Nei, en ung mann skal den være som dør *hundre år gammel*' (Jesaja 65:20, uthevelse tilføyet).

I en kommentar til denne tilstanden, har president Joseph Fielding Smith sagt: 'Menneskene på jorden vil fortsatt være dødelige, men de skal undergå en forandring slik at de vil ha makt over sykdom og død. Døden skal på ingen måte være avskaffet fra jorden, for menneskene skal leve til de oppnår et tres alder eller blir et hundre år gamle (se [L&p] 63:50–51, 101:30), og da skal de dø når de oppnår et menneskes alder, men denne døden skal skje ved at de blir forvandlet i et øyeblikk og dødelighet skal brått vike plassen for udødelighet. Det skal ikke finnes noen graver, og de rettferdige skal bli tatt opp til en strålende oppstandelse.' ([*Church History and Modern Revelation*,] 1:461, uthevelse tilføyet)». (Brewster: *Doctrine and Covenants Encyclopedia*, 10.)

Lære og pakter 63:61–64 – «Alle mennesker må vokte seg hvordan de bruker mitt navn»

Eldste James E. Talmage som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Å misbruke Guds navn ... er å bruke navnet lettsindig, å bruke det formålsløst uten å ha til hensikt at det skal ha noen virkning ...

For å summere opp:

1. Vi misbruker Guds navn når vi banner.
2. Vi misbruker Guds navn når vi sverger falsk og ikke er trofaste mot våre eder og løfter.
3. Vi misbruker det og spotter det når vi angivelig taler i hans navn uten å ha myndighet.
4. Og vi misbruker hans navn hver gang vi bevisst trosser hans bud, ettersom vi har påtatt oss hans navn.» (I Conference Report, okt. 1931, 50, 53.)

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–F) når du studerer Lære og pakter 63.

A Advarselstegn og et ordspråk

Herren ga noen sterke advarende ord til de opprørske som søker etter tegn og undere før de vil tro.

1. Studer Lære og pakter 63:1–12 og forklar hva slags «tegn» de ugudelige vil få.
2. Bruk det du lærer i vers 5–12 og nevnt hva du ville skrive om flere tegn for å advare dem som ikke er Herren til behag.
3. Skriv et ordspråk eller noe som er lett å huske, og som forteller hvordan Herren advarer dem som søker etter tegn.

B Finn frem til konsekvensene

Alt vi gjør har en konsekvens – våre gode gjerninger så vel som våre synder.

1. Lag fire kolonner i notatboken din og merk dem: «Synder», «Syndenes konsekvenser», «Alternativ til synd», og «Alternativenes konsekvenser».
2. Les Lære og pakter 63:13–19 og skriv i første kolonne hvilke synder som er nevnt der. Skriv i annen kolonne hvilke konsekvenser hver enkelt synd vil ha.
3. Les vers 20–21 og skriv i riktige kolonner opplysninger om alternativet til å synde og hvilke konsekvenser det vil ha.
4. Hvorfor tror du enkelte mennesker velger å synde i stedet for å være lydige? Hvorfor er lydighet det beste valg?

C En nøkkel til kunnskap

Les Lære og pakter 63:22–23 og Alma 12:9–11. Oppsummer hva vi har fått vite er nøkkelen til å forstå rikets «mysterier». Hvorfor tror du Herren krever dette?

D Blir du bekymret eller trøstet?

Gjennomgå hva Herren sa om de siste dager i Lære og pakter 63:32–37.

1. Velg en profeti som kunne få enkelte mennesker til å bli bekymret for det annet komme, og forklar hvorfor.
2. Velg en annen profeti som kunne være en trøst for mange, og forklar hvorfor.
3. Tenk over hvilke følelser du har om det å leve i de siste dager, og skriv et avsnitt hvor du forteller hvordan du kan forberede deg til å se frem til det annet komme med tro i stedet for frykt (se om nødvendig under avsnittet «Forstå Skriftene».)

E Hvordan vil det være i tusenårsriket?

Studer Lære og pakter 63:47–54 og lag en beskrivelse av hvordan livet vil være i Sion i tusenårsriket. Sørg for at du i din beskrivelse tar med følgende viktige punkter: arv, død, menneskets alder, forvandles i et øyeblikk, og adskillelse (se avsnittet «Forstå Skriftene», om nødvendig).

I tusenårsriket vil det ikke være noen død slik vi kjenner den.

F Nevn eksempler fra nyere tid

Når vi tenker på noen som misbruker Herrens navn, tenker vi vanligvis på banning. I Lære og pakter 63:60–64 er det forklart at det også er andre måter å begå denne synden på. Studer disse versene og avsnittet «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 63:61–64, og skriv flere eksempler fra nyere tid som viser hvordan vi kan unngå å misbruke Herrens navn.

Lære og pakter 64 Tilgi andre

Da Lære og pakter 64 ble mottatt, var profeten Joseph Smith og hans familie iferd med å flytte fra Kirtland til Hiram, Ohio, ca. 50 km lenger mot sydøst. De var blitt invitert til å bo hos to nye konvertitter, John og Alice Johnson, så profeten kunne ha et rolig sted hvor han kunne fortsette arbeidet med oversettelsen av Bibelen.

Første del av denne åpenbaringen handler om det som enkelte betrakter som det aller vanskeligste av alle bud – den plikt vi har til å tilgi dem som har skadet eller forbrutt seg mot oss. Legg merke til den skremmende sannhet Herren åpenbarte for dem som nekter å tilgi andre.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 64

Medlidenhet (v. 2) – sympati, nåde

Babylon (v. 24) – Et symbol på verdens ugudelighet

Rykkes opp (v. 36) – fjernes

Lære og pakter 64 – Flyttingen til Hiram, Ohio

Invitasjonen til profeten Joseph Smith og hans familie om å flytte inn hos John Johnson (som var kjent i Kirken som «far Johnson»), var et svar på den befaling Herren hadde gitt

Joseph og Sidney Rigdon om å «finne seg et hjem» hvor de kunne fortsette sitt arbeid (L&P 63:65). Familien Johnson hadde sluttet seg til Kirken som følge av en enestående opplevelse de hadde hatt sammen med profeten Joseph:

John Johnsons hjem i Hiram, Ohio

«Like etter at profeten kom til Ohio, reiste den 53-år gamle Far Johnson, hans hustru Elsa, og metodistpresten Ezra Booth til Kirtland for å undersøke mormonismen. Mens de diskuterte læresetningene i den nye tro, ble Elsa

[Alice] helbredet for kronisk revmatisme. En historisk opptegnelse forteller detaljert om den mirakuløse helbredelsen: 'Mens vi snakket sammen, kom samtalen inn på overnaturlige gaver maken til dem som ble overdratt på apostlenes tid. En eller annen sa: «Her har vi fru Johnson med en lam arm. Har Gud gitt kraft til noe menneske på jorden i dag til å helbrede henne?» En liten stund senere, da de hadde begynt å snakke om noe annet, reiste Smith seg, gikk tvers over rommet, tok fru Johnson i hånden og sa på en meget høytidelig og virkningsfull måte: «Kvinne, i den Herre Jesu Kristi navn befaler jeg deg å bli helbredet,» og deretter forlot han øyeblikkelig værelset.' Elsa ble øyeblikkelig helbredet, og neste dag vasket hun tøy 'uten vanskeligheter og uten smerter'. [Se fotnote i *History of the Church*, 1:215–16.] Helbredelsen førte øyeblikkelig til at far og mor Johnson ble omvendt, og de ble døpt av profeten.» (Black: *Who's Who in the Doctrine and Covenants*, 152.)

«Jeg, Herren, tilgir den jeg vil tilgi, men av dere fordres det at dere tilgir alle mennesker» (L&P 64:10).

Lære og pakter 64:7 – Hva vil det si å synde «til død»?

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart: «De som vender seg bort fra evangeliets lys og sannhet, som overgir seg til Satan, som

verver seg for hans sak, støtter og oppholder den, og som derved blir hans barn – ved å gjøre dette, synder de *til død*. For dem finnes det hverken omvendelse, tilgivelse eller noe som helst håp for frelse av noe slag. Som Satans barn er de fortælsens sønner.» (*Mormon Doctrine*, 737.)

Lære og pakter 64:21 – Frederick G. Williams

Frederick G. Williams ble medlem av Kirken i oktober 1830 i Kirtland, Ohio.

Han reiste trofast på en misjon like etter at han var døpt. I 1832 kalte Herren bror Williams til rådgiver for profeten Joseph Smith i Det første presidentskap. Profeten stolte på ham, og han var en trofast leder i Kirken. I 1837 sviktet hans hengivenhet til sannheten.

Han ble avløst fra sitt kall og mistet sitt medlemskap i Kirken. Han ble døpt på ny i 1838 og forble trofast til sin død i 1842. (Se Black: *Who's Who in the Doctrine and Covenants*, s.346–48.)

Lære og pakter 64:23 – Hva henviser «tiende» til i dette verset?

Tiendeloven ble ikke gitt før nærmere syv år etter at åpenbaringen i Lære og pakter 64 var mottatt (se L&p 119). Uttrykket «tiende» slik det er brukt i vers 23, «betydde ikke bare en tiendedel, men alle frivillige offergaver eller bidrag til Kirken» (kapittelsammendraget til L&p 119).

Lære og pakter 64:21 – Hvorfor ønsket Herren et «sterkt fotteste i Kirtland for et tidsrom av fem år»?

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Det var i dette området at det første tempel i denne evangelieutdeling skulle bygges. I dette templet skulle de viktige nøklene til gjenopprettelsen bli åpenbart. Det virker temmelig opplagt at hvis alle som bodde i Missouri den gang hadde flyttet til Sion, ville byggingen av et tempel ha blitt kullkastet

av folkets fiender ... Gjengivelsen av de prestedømsnøkler som profeter i fordums tid hadde hatt, var helt avgjørende for Kirkens fremgang. Herren befalte at et hus skulle bygges i hans navn i Kirtland hvor han kunne komme og hvor han kunne sende sine sendebud med disse myndighetsnøklene. Byggingen av et slikt tempel krevde tid ... Åpenbaringen hvor Herren kalte på de hellige til å sørge for et sterkt fotteste i Kirtland ble gitt 11. september 1831. I mars 1836 ble dette Herrens hus innviet, og i april måned samme år ble disse hellige nøklene gitt. (*Church History and Modern Revelation*, 1:237.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 64.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 64:9–11

Vi har alle syndet og trenger å få tilgivelse. I Lære og pakter 64:7–11 forklarte Herren litt mer om hvem han vil tilgi.

1. Skriv i notatboken: «Jeg, Herren, tilgir synder hos dem som ... » Studer vers 7–11 og finn ordene *bekjenne*, *ber*, *død*, og *tilgir* og skriv de fire betingelsene Herren oppga for å bli tilgitt.
2. Enkelte har følt at den fjerde betingelsen (se v. 8–10) er meget vanskelig. Forklar hvorfor du er enig eller uenig.
3. Eldste Boyd K. Packer, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Tilgivelse er en kraftig og åndelig medisin. Å gi tilgivelsens lindrende balsam til dem som har krenket deg, er å helbrede.» (Se *Lys over Norge*, jan. 1988, s. 15.) Under henvisning til eldste Packers uttalelse kan du forklare hvorfor du tror det å nekte å tilgi er en «større synd» (L&p 64:9).

B Kjenn Skriftene – Lære og pakter 64:23

I Lære og pakter 64:23 fortalte Herren at en ærlig tiende er en beskyttelse mot å bli oppbrent under den renselse som vil finne sted ved hans annet komme.

1. Sammenlign vers 23 med vers 24 og forklar hvorfor en ærlig tiende ville hindre noen i å være blant dem som er «stolte» og «ugudelige».
2. Hvorfor tror du det er mer sannsynlig at en som betaler full tiende, også vil forsøke å holde de andre budene?
3. Be en av dine foreldre eller en prestedømsleder om å gi en generell karakteristikk av dem som betaler full tiende. Hva forteller dette deg om hvor verdifullt og viktig det er å betale en full tiende?

«Den som betaler tiende, skal ikke oppbrennes ved hans komme» (L&p 64:23).

C Skriv et oppmuntrende brev

La oss tenke oss at du hadde en venn som planla å reise på misjon, men som var bekymret for at han ikke hadde evne til å lykkes. Bruk det Herren sa i Lære og pakter 64:29–33, og skriv et brev til din venn for å oppmuntre ham. Forklar hva Herren sa ville gi ham mot. Forklar hva det er å «lykkes» ifølge disse versene, og hvorfor han kan lykkes.

D Bruk nøkkelordene i en setning

I Lære og pakter 64 ga Herren flere opplysninger om hvordan Sion vil være. Les vers 37–43 og finn ordene *dommer, herlighet, banner, og skjelve*. Bruk deretter hvert enkelt ord i en setning som forklarer hvordan dette ordet beskriver Sion.

I Det nye testamente ba Herren sine disipler be om at Guds rike skulle komme (se Matteus 6:10). Hva og hvor er Guds rike? Er Guds rike det samme som himmelens rike? Lære og pakter 65, som profeten Joseph Smith sa var en bønn som ble gitt ham ved åpenbaring, gir noen viktige svar på disse spørsmålene.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 65

Guds rikes nøkler (v. 2) – Prestedømsmyndighet til å presidere over Kirken

Lære og pakter 65:2 – Hva er «stenen som ble hugget ut av fjellet, men ikke med hender»?

Bildet av stenen som skulle rulle frem og fylle hele jorden, kommer fra en profeti i Det gamle testamente om gjenoppretelsen av Guds rike i de siste dager (se Daniel 2:28–45). I en omtale av denne gjenoprettelsen har president Gordon B. Hinckley sagt:

«Vi er borgere i det største rike på jorden – et rike som ikke styres ved menneskers visdom, men som er ledet av Herren, Jesus Kristus. Dets tilstedeværelse er en realitet. Dets fremtid er sikker. Dette er det rike profeten Daniel talte om – en sten, så å si, som skulle hugges ut av fjellet, men ikke med hender, og som skulle rulle frem til den fylte hele jorden (se Daniel 2:34–35.)

Intet dødelig menneske skapte dette riket. Det kom ved åpenbaring fra dets guddommelige overhode. Og siden det ble opprettet i det nittende århundre, har det rullet fremover og blitt større og større som en rullende sneball.» («Pillars of Truth», *Ensign*, jan. 1984, 4.)

«Evangeliet [skal] rulle frem til jordens ender, likesom stenen som rives løs fra fjellet, men ikke med hender» (L&P 65:2).

Lære og pakter 65:5–6 – Hva er forskjellen mellom Guds rike og himmelens rike?

Eldste James E. Talmage, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart:

«Uttrykket 'Guds rike' brukes synonymt med uttrykket 'Kristi kirke', men Herren har gjort det helt klart at han av og til bruker 'himmelens rike' i en helt bestemt betydning. I 1832 henledet han oppmerksomheten på dette med disse ord, hvor han henvender seg til Kirkens eldster: [se L&P 65:1–6].

Slik var bønnen, og slik er den bønn som det er foreskrevet at hans folk skal be, ikke bare med ord, og ikke bare fremsi, men de skal be – om at Guds rike kan rulle frem over jorden for å berede jorden til at himmelens rike skal komme. Bestemmelsen i Herrens bønn: 'Komme ditt rike. Skje din vilje som i himmelen så og på jorden' er ikke blitt tilbakekalt. Vi ber om at himmelens rike skal komme, og vi anstrenger oss for å berede jorden til dets komme. Guds rike, som allerede er organisert på jorden ... forsøker ikke å omstyrte noen eksisterende styreform, det forsøker ikke å utøve kontroll i spørsmål som har med jordens styreform å gjøre, unntatt ved å undervise i riktige prinsipper og forsøke å få menneskene til å leve etter prinsippene i sann styreform, før himmelens rike skal komme og bli opprettet på jorden med en konge som overhode. Men når Han kommer, skal han styre og regjere, for det er hans rett.» (Conference Report, april 1916, 128–29.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 65.

A Sett uttrykket sammen med et vers

Sett uttrykket fra Lære og pakter 65 sammen med den uttalelse som best forteller hva det betyr.

1. «Gjør hans stier rette» (v. 1)	a. Prestedømmets myndighet
2. «Guds rikes nøkler» (v. 2)	b. De trofaste samles for å møte Kristus
3. «Stenen som rives løs fra fjellet» (v. 2)	c. Utstråling av stort lys og stor kraft
4. «Lammets bryllupsmåltid» (v. 3)	d. Den gjenopprettede kirke i de siste dager
5. «Ikkeledd sin herlighets glans» (v. 5)	e. Bered veien, gjør alt rede

B Oppsummer bønnen

Oppsummer hva Joseph Smith sa ville skjje i Lære og pakter 65:4–6, og forklar deretter hva du kan gjøre for å hjelpe til med disse begivenhetene.

William E. McLellin (av og til staves det M'Lellin) ba profeten Joseph Smith om en åpenbaring som kunne hjelpe ham å vite hvordan han bedre skulle etterleve evangeliet. Når du studerer Lære og pakter 66, kan du tenke over hva bror McLellin kan ha følt for denne åpenbaringen. Hvilke deler er til trøst og oppmuntring? Hvilke deler kan ha vært bekymringsfulle?

Forklar Skriftene

Lære og pakter 66 – William E. McLellin

William E. McLellin bodde i Paris, Illinois, hvor han hørte budskapet om det gjengitte evangelium av Harvey Whitlock og David Whitmer. Han stengte skolen med 30–40 elever og dro av gårde til Independence, Missouri, hvor han ble døpt av Hyrum Smith 20. august 1831. På grunn av apostasi ble han utlukket av Kirken i 1838.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 66.

A Finn et eksempel

Lære og pakter 66 inneholder oppmuntrende løfter til William E. McLellin, men også irettesettelser og advarsler.

1. I notatboken din skriver du et eksempel på et løfte og et eksempel på en irettesettelse i denne åpenbaringen. Oppgi i hvilket vers du fant dem.
2. Hvordan ligner denne åpenbaringen på en patriarkalsk velsignelse vi kan få i dag?
3. Les Jakobs bok 4:7 og Ether 12:27 sammen med Lære og pakter 66:3. Med utgangspunkt i hva du lærer i disse versene, hvorfor fortalte Herren bror McLellin hva som «ikke var behagelig» i hans liv da han gikk til Herren for å få et råd? (Vurder om du vil skrive Jakobs bok 4:7 og Ether 12:27 som krysshenvielse i marginen ved siden av L&p 66:3, legg merke til at Jakobs bok 4:7 står i en fotnote til L&p 66:3.)

Hvis vi kommer til Jesus Kristus, vil han hjelpe oss med å omvende oss (se L&p 66:3).

Under en spesiell konferanse i Hiram, Ohio, foreslo profeten Joseph Smith at de åpenbaringer han hadde mottatt fra Herren, ble utgitt i en bok. Under konferansen godkjente Herren utgivelsen ved å åpenbare det som nå er kapittel 1 i Lære og pakter og som Herren kalte «mitt forord til boken med mine bud» (L&p 1:6). Det er hans innledning til og vitnesbyrd om åpenbaringene.

Oliver Cowdery leste åpenbaringen i kapittel 1 for dem som var tilstede under konferansen, og deretter reiste flere av brødrene seg for å vitne om at åpenbaringene var sanne og for å gi uttrykk for sin støtte til forslaget om at boken skulle trykkes. Noen mente at språket i åpenbaringen skulle forbedres. Som følge av denne innvendingen, mottok Joseph den åpenbaring vi nå har som kapittel 67 i Lære og pakter, hvor Herren utfordret dem som fant feil ved åpenbaringene, til å frembringe noe i likhet med det de betraktet som den minste av de åpenbaringer profeten hadde mottatt (se L&P 67:6–8).

William E. McLellan, en skolelærer, trodde han var bedre kvalifisert til å skrive åpenbaringer enn dem Herren ga til profeten Joseph Smith. Han forsøkte, men innrømmet selv at han ikke greide det og bekreftet senere at han visste åpenbaringene var fra Gud.

Profeten Joseph Smith skrev: «Etter at det foregående [L&P 67] var mottatt, påtok William E. McLellan – som i egne øyne var den klokeste og som hadde mer lærdom enn fornuft – seg å skrive et bud likesom et av Herrens minste, men greide det ikke. Det var et formidabelt ansvar å skrive i Herrens navn. Eldstene og alle som var tilstede og var vitne til dette forgyeves forsøk fra en mann på å etterligne Jesu Kristi språk, fikk fornyet tro på evangeliets fylde og på sannheten av de bud og åpenbaringer som Herren

hadde gitt til Kirken gjennom meg som redskap, og eldstene erklærte seg villige til å bære vitnesbyrd om åpenbaringenes sannhet til hele verden.» (History of the Church, 1:226.)

På grunn av vår begrensede forståelse kan vi av og til bli fristet til å tvile på våre ledere. Når du studerer Lære og pakter 67, kan du være spesielt oppmerksom på hva Herren sa om hvorfor vi skulle ha tro på hans utvalgte ledere.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 67

Kjødelig (v. 10) – verdslig, dødelig

Lære og pakter 67:10–12 – Privilegiet å se Gud

Uttalelsen i Johannes 1:18 og i Johannes' første brev 4:12 om at «ingen har noensinne sett Gud» har skapt forvirring fordi vi vet at profeter som Moses, har sett Gud «ansikt til ansikt» (2. Mosebok 33:11, se også Jesaja 6:5, Joseph Smith – Historie 1:17). I Lære og pakter 67:11 gjorde Herren det klart at for å kunne være i Herrens nærvær, må en dødelig person bli «levendegjort av Guds ånd», det vil si å bli forandret på

en måte som gjør at vedkommende kan tåle hans herlighet. Moses kalte dette å bli «forklaret» (se Moses 1:11). (Se Joseph Smiths oversettelse av Johannes 1:19 og Johannes' første brev 4:12.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 67.

A Hva betyr disse åpenbaringene for deg?

Lære og pakter 1 ble mottatt kort tid før kapittel 67. Begge disse åpenbaringene omhandler den foreslåtte utgivelse i bokform av de åpenbaringer profeten Joseph Smith hadde mottatt fra Herren (se studieveiledningens innledning til L&P 67).

1. Gjennomgå Lære og pakter 1:17–24 og 67:4–9 og oppsummer hva Herren sa om de åpenbaringer Joseph Smith mottok.
2. Hvordan hjelper disse skriftstedene oss til å forstå i hvilken form åpenbaringene er skrevet?
3. Skriv et avsnitt hvor du forteller hva du føler for de åpenbaringer du har studert så langt i år. Fortell om minst et avsnitt som har rørt ditt hjerte og blitt utslagsgivende i ditt liv.

B Forklar prosessen

Av og til mottar vi ikke de velsignelser Herren gjerne vil gi oss, fordi vi ikke er rede til disse velsignelsene. Med utgangspunkt i det Herren sa i Lære og pakter 67:1–3, 10–14, forklarer du hva vi må gjøre for å motta de velsignelser han har lovet oss.

Lære og pakter 68

Skriftene, Guds kraft og foreldre

Hvordan defineres «hellig skrift»? Hva er målet med misjonærarbeidet og hvilken myndighet har misjonærer? Hvem kan bli kalt til biskop, og hva har det å gjøre med å være en direkte etterkommer av Aron? Hva er foreldres primære ansvarsoppgaver? Herren sa han ikke var «helt tilfreds» med de hellige. Når du leser Lære og pakter 68, kan du lete omhyggelig etter svarene på disse spørsmålene.

Foreldre skal lære sine barn å be og vandre rettskaffent for Herren.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 68:1 – En profeti til Orson Hyde

«Profetien i dette verset ble bokstavelig talt oppfylt. Orson Hyde forkynte evangeliet 'fra folk til folk og fra land til land'. I 1832 reiste han og Samuel H. Smith i delstatene New York, Massachusetts, Maine og Rhode Island – over 3200 km – til fots. I 1835 ble han ordinert til apostel, og i 1837 reiste han på misjon til England. I 1840 ble han sendt på en misjon til Jerusalem. Han krysset havet, reiste gjennom England og Tyskland, besøkte Konstantinopel, Kairo og Alexandria og kom til slutt frem til den hellige by. Den 24. oktober 1841 gikk han opp på Oljeberget og oppsendte en bønn hvor han innviet Palestina til jødernes innsamling.» (Smith og Sjordahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 409.)

Lære og pakter 68:4 – Hva er hellig skrift?

President Joseph Fielding Smith har sagt:

«Når en av brødrene står foran en forsamling av mennesker i dag, og han blir inspirert av Herren, da sier han det som Herren vil han skal si, og dette er like meget hellig skrift som noe dere finner nedtegnet i våre opptegnelser, men allikevel kaller vi disse bøkene for Kirkens standardverker. Selvfølgelig er vi avhengige av den veiledning som kommer fra de brødre som har rett til å bli inspirert.

Det finnes bare en mann i Kirken til enhver tid som har rett til å motta åpenbaring på vegne av Kirken, og det er Kirkens president. Men dette er ikke til hinder for at andre medlem-

mer av Kirken kan tale Herrens ord, slik det står i denne åpenbaringen i kapittel 68, men en åpenbaring som skal gis til Kirken på samme måte som de åpenbaringer vi har i denne boken, vil bli gitt til Kirkens presiderende embedsmann. Men det Herrens ord som kommer fra andre tjenere under generalkonferanser og stavskonferanser eller hvor de enn måtte uttale seg og som Herren legger i deres munn, er like meget Herrens ord som det som er skrevet og det som andre profeter i andre evangelieutdelinger har talt om.» (*Frelsende læresetninger*, 1:168.)

Hvordan kan vi vite at det våre ledere i Kirken har sagt, er inspirert av Den hellige ånd? President J. Reuben Clark jr., som var et medlem av Det første presidentskap, har sagt:

«Og hva som helst de taler når de er drevet av Den hellige ånd, skal være hellig skrift» (*L&P* 68:4).

«Jeg har tenkt mye over dette spørsmålet, og svaret på det så langt jeg kan avgjøre det, er: Vi kan bare avgjøre om taleren er 'drevet av Den hellige ånd' når vi selv er 'drevet av Den hellige ånd.'

På sett og vis flyttes derved ansvaret fullstendig over fra dem til oss, og det vil være opp til oss å avgjøre når de taler på denne måten.» (*When Are the Writings or Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?* [tale til religionslærere, 7. Juli 1954], 7.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 68.

A Forklar det for et barn

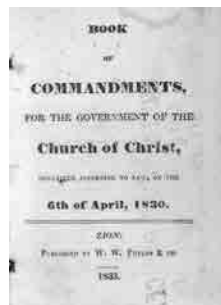
Tenk deg at du underviser i en Primær-klasse og ønsker å hjelpe de 10-år gamle barna til å forstå Herrens definisjon av *hellig skrift* i Lære og pakter 68:4. Skriv hva du ville si for å hjelpe dem til å forstå dette viktige begrepet. (Bruk avsnittet «Forstå Skriftene» om nødvendig, men forklar det med dine egne ord.)

B Lag en liste

1. Les Trosartiklene 1:4. Skriv deretter i notatboken «evangeliets første prinsipper og ordinanser» som Herren i Lære og pakter 68:25–28 befalte foreldrene å lære sine barn.
2. Lære og pakter 68:29–33 inneholder flere prinsipper til Kirkens medlemmer. Skriv ned hva du finner der, og forklar deretter hvorfor du tror den «ugudelighet» som er beskrevet i vers 31, ikke var Herren til behag.

Lære og pakter 69–70

Guds åpenbaringer, en hellig forvaltning

Profeten Joseph Smith og andre brødre mottok som sin forvaltning å sørge for at åpenbaringene og annet materiell i Kirken ble utgitt.

Under konferansen som ble avholdt fra 1.–2. november 1831, ble det bestemt å sende samlingen med åpenbaringer til Missouri, hvor de skulle utgis som Budenes bok fra trykkeriet som var opprettet av W. W. Phelps. Åpenbaringen i Lære og pakter 69 ble mottatt for å klargjøre hvordan åpenbaringene og Kirkens innviende midler skulle transporteres til Missouri. Når du leser denne åpenbaringen, kan du legge merke til hvorfor Herren ikke ville at Oliver Cowdery skulle reise alene.

Legg også merke til den større forståelse John Whitmer fikk om hva Herren ventet av ham.

Ifølge prinsippene under innvielsesloven mottar medlemmene en forvaltning som gjør det mulig for dem å skaffe seg et levebrød og tjene samfunnet. Denne forvaltningen kunne f.eks. bestå av jord for en gårdbruker, en forretning for en forretningsmann, eller et trykkeri for en trykker. Lære og pakter 70 er en åpenbaring om den spesielle forvaltning som ble tildelt noen av brødrene i Kirken. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du se etter hva Herren sa som kan hjelpe deg til mer trofast å ivareta de plikter og ansvarsoppgaver du er blitt gitt.

behov – slik det ble fastlagt etter å ha avlagt regnskap for biskopen – skulle overlates til Kirkens lagerhus til omsorg for de fattige (se v. 7).

Lære og pakter 70:14 – Hva vil det si å være likestillet i timelige ting?

President Joseph Fielding Smith har forklart: «Vi lærer fra dette [L&p 70] og andre åpenbaringer at alle som dro opp eller som overveide å dra opp til Sion, var bundet av den innvielseslov som Sion skulle bygges på. De også ble også befalt å være likestillet i timelige ting og ikke inngå paktene motvillig. Å være likestillet betydde ikke at alle skulle ha like mye mat, men alle skulle ha i henhold til sine behov. Eksempelvis ville en mann motta i forhold til antall familiemedlemmer og ikke i henhold til hva slags arbeid han utførte.» (Church History and Modern Revelation, 1:268–69.)

Studert Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 69–70.

A Hva er Skriftene verdt?

I en konferanse i Kirken hvor det ble bestemt å utgi de åpenbaringer Herren hadde gitt profeten Joseph Smith, viste konferansen ved avstemning at åpenbaringene var av større verdi for Kirken enn all verdens rikdommer.» (History of the Church, 1:235.)

1. Velg, og skriv i notatboken, en av de sannheter du finner i Lære og pakter 69–70 og som du synes er spesielt verdifull for Kirken.
2. Velg ut og skriv ned en annen sannhet som du har lært et eller annet sted i Lære og pakter og som har spesielt stor betydning for deg personlig, og forklar hvorfor.

B Hvordan virker den?

I Lære og pakter 70 finner du et eksempel på hvordan innvielsesloven virket.

1. Skriv ned hvilke seks menn som er nevnt i denne åpenbaringen, og forklar hvilken forvaltning de hadde (se v. 1–5 og avsnittet «Forstå Skriftene» for L&p 70:5–8).
2. Hva ba Herren dem gjøre med inntektene fra deres forvaltning? (se v. 6–12).

C Forklar hva det vil si å være likestillet

La oss tenke oss at du har en venn som etter å ha lest Lære og pakter 70:14–18, sa: «Jeg er ikke sikker på om jeg ville like å bo i Sion hvor alle har nøyaktig det samme. Hva om jeg ikke liker det samme som alle andre gjør?» Bruk det du lærer i Lære og pakter 51:3, 70:14–16 og i avsnittet «Forstå Skriftene» og skriv et svar til denne vennen. Sørg for å korrigere misforståelsen om hva det vil si å være likestillet i timelige ting, og ta med et avsnitt hvor du forklarer hvilke fordeler du ser ved å bo i Sion.

Forklar Skriftene

Lære og pakter 69

Hovedsete (v. 6) – : Timelig (v. 11–12) –
sentralt sted : fysisk, jordisk

Lære og pakter 70:5–8 – «De skal ikke overgi disse ting til Kirken»

Oppdraget til brødrene om å være «forvaltere over åpenbaringene og budene» (L&p 70:3), betydde at de skulle ha som yrke å trykke og utgi disse Kirkens bøker. De skulle bruke «inntektene av dem» (v. 5) som hjelp til å forsørge seg selv og sine familier på samme måte som en gårdbruker eller kjøpmann ville gjøre. Inntektene fra salget av Kirkens materiell skulle ikke gis direkte til Kirken, for «den som er utpekt til å forvalte i åndelige ting, er sin lønn verd» (v. 12.) Men all inntekt de mottok utover det som var nødvendig til eget

Lære og pakter 71

«Intet våpen som er rettet mot eder, skal lykkes»

Det er viktig at folk som ikke er medlemmer av Kirken, har tilgang til korrekte opplysninger om Kirken. Når så mange sprer misforståelser og løgner, er den beste reklame for Kirkens sannhet det medlemmene sier når de forklarer sannhetene i det gjengitte evangelium. Når du studerer Lære og pakter 71, kan du legge merke til

hva Herren ba profeten Joseph Smith om å gjøre med de misforståelser som florerte i avisene på hans tid.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 71:1–8 – Når skulle vi «gjøre [våre] fiender til skamme»?

Ezra Booth, en tidligere metodistprest som ble medlem av Kirken etter å ha vært vitne til en helbredelse, ble en apostat og skrev ni brev mot Kirken. Brevene, som ble utgitt i the *Ohio Star* i Ravenna, var meget kritiske, og profeten Joseph Smith skrev at de «ved sine antydninger, uriktigheter og nytteløse forsøk på å kullkaste Herrens verk, blottstilte hans [Booths] svakhet, ugudelighet og dårskap og ble stående som et minnesmerke over hans egen skam og til verdens forundring.» (*History of the Church*, 1:217.) Booth var ikke den første som falt fra, men han var det første medlem av Kirken som skrev og utga materiale som gikk imot Kirken.

Den oppstyr Ezra Booth var årsak til, hadde blitt så alvorlig at 1. desember 1831 ba Herren Joseph Smith og Sidney Rigdon å ta en pause i sitt oversettelsesarbeid for å forkynne evangeliet til verden med makt og anskueliggjørelse. «Av og til kan det være klokt å overse angrepene fra de ugudelige, men i andre situasjoner er det nødvendig å ta til motmæle, med dyktighet og uten å frykte.» (Smith og Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 423.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 71.

A Let etter detaljene

1. Hva ble Joseph Smith og Sidney Rigdon befalt å gjøre i Lære og pakter 71? Hvorfor? (se v. 1–8, kapitelsammenheng og avsnittet «Forstå Skriftene»).
2. Hvordan skulle de få vite hva de skulle si? (se v. 1).
3. Hva har du lagt merke til i Kirkens historie fra Joseph Smiths tid og frem til i dag som illustrerer sannheten av det Herren lovet i vers 9–11?

Lære og pakter 72

Mer om forvaltninger og om en biskops plikter

I februar 1831 kalte Herren Edward Partridge til å være Kirkens første biskop (se L&P 41:9). Biskop Partridge reiste sammen med profeten Joseph Smith til Independence, Missouri, hvor han virket som biskop i Zion. Deretter kalte Herren Newel K. Whitney til å være biskop i Kirtland, Ohio (se L&P 72:7–8.) Før året var omme hadde biskop Partridges hustru, Lydia, tatt med seg barna fra Ohio og reist til Independence for å slutte seg til sin mann.

Våre ansvarsoppgaver når det gjelder å tjene i Kirken i dag, er ikke forvaltninger på samme måte som de plikter vi ville ha fått under innvielsesloven. Imidlertid har vi noe viktig å lære om trofast tjeneste fra de råd Herren ga disse hellige om deres forvaltninger. Når du studerer Lære og pakter 72, kan du se etter hva Herren sa en person må gjøre for å være en verdig tjener.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 72

Attest (v. 17) – skriftlig anbefaling

• Litterære anliggender (v. 20)
• – alt som gjelder Kirkens
• litteratur

Lære og pakter 72:1–8 – Biskopens plikter i Kirkens første tid.

Newel K. Whitney, Kirkens annen biskop

Biskop Edward Partridge ble kalt som Kirkens første biskop. Senere, da andre ble kalt, ble han det samme som vi i dag kaller den presiderende biskop. Newel K. Whitney var således faktisk underlagt biskop Partridge. President Joseph Fielding Smith har forklart: «Biskopen i Kirtland skulle 'overlevere' til biskopen i Sion opptegnelsen over forvaltningene, der de permanente opptegnelsene skulle føres. For denne ansvarsoppgaven ble Newel K. Whitney kalt til biskop. Han skulle ivareta Herrens lagerhus i Kirtland og motta midler i denne del av vingården, og gi en redegjørelse for eldstene slik han var befalt, tilgodese deres ønsker, og alle disse skulle betale for det de mottok alt etter hva de hadde å betale med. De midler som ble mottatt, skulle innvies til gagn for Kirken, 'til de fattige og trengende'. Hvis det var noen som ikke kunne betale, skulle det avlegges et regnskap 'som skulle overleveres til biskopen i Sion, som skal betale gjelden av de midler som Herren skal gi ham.'» (*Church History and Modern Revelation*, 1:270.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 72.

A Forklar hvordan det virker

Selv om uttrykket *forvaltning* bare gjelder for de plikter man fikk under innvielsesloven, kan prinsippet om å være ansvarlig også anvendes på våre ansvarsoppgaver i Kirken i dag. Forklar hvor og når en person kunne avlegge regnskap for hvordan han eller hun har oppfylt sine plikter i Kirken, og hvem man avlegger regnskap for på følgende områder (se L&P 72:2–5):

1. En klassepresident for Ungpikene
2. En prest i Det aronske prestedømme
3. En hjemmelærer
4. En tiendebetaler

B En biskops plikter

Selv om vi i dag ikke lever under innvielsesloven, er mange av en biskops ansvarsoppgaver i dag de samme som dem som er beskrevet i Lære og pakter 72:5–13.

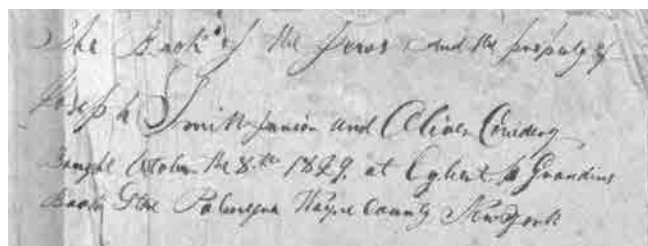
1. Diskuter disse versene med din biskop eller grenspresident eller en av hans rådgivere, og skriv i notatboken hvilke plikter en biskop har i dag som er de samme som dem som er nevnt. Forklar hva en biskop gjør for å ivareta disse pliktene.
2. Hva kunne du gjøre for å hjelpe biskopen så hans arbeid blir lettere?

Lære og pakter 73

Joseph Smiths oversettelse av Bibelen skal fullføres

Det meste av desember 1831 forkynte Joseph Smith og Sidney Rigdon i området omkring Kirtland, Ohio, for å rette opp igjen den skade som var forvoldt ved apostaters uriktige fremstillinger (se kapittelsammendraget til L&P 71.) Dette kallet hadde medført at de måtte ta en pause i profetens inspirerte revisjon av Bibelen. I Lære og pakter 73 ber Herren Joseph Smith om å gjenoppta oversettelsesarbeidet med Sidney Rigdon som skriver.

Forsatsblad av Joseph Smiths eksemplar av kong Jakobs versjon av Bibelen. Profeten Joseph Smith ble befalt å fullføre sin inspirerte versjon av Bibelen.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 73

Formane (v. 1) – belære og oppmuntre : bind omkring deres lender
(v. 6) – beskytt dere og vær beredt

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 73.

A Betydningen av Joseph Smiths oversettelse av Bibelen

En av de første oppgaver Herren ga profeten Joseph Smith, var å oversette Mormons bok. Under oversettelsesarbeidet stilte profeten mange spørsmål som Herren besvarte. Mange av disse åpenbaringene ble kapitler i Lære og pakter (se f.eks. L&p 3, 5–6, 8–10).

1. Hva ba Herren profeten og Sidney Rigdon vende tilbake til i Lære og pakter 73:3?
2. Les kapittelsammendragene til Lære og pakter 76–77, 86 og 91. Forklar hva disse åpenbaringene har med Joseph Smiths oversettelse å gjøre, og gi en kort oppsummering av hva vi lærer her.

Lære og pakter 74 er et eksempel på hvordan Joseph Smiths oversettelse av Bibelen har bidratt til å gjenopprette fylden av evangeliet og gi oss en fullstendig forståelse av viktige prinsipper i evangeliet. Ofte meldte det seg spørsmål mens profeten Joseph Smith fordypet seg i Bibelens ord. Han og hans skriver, Sidney Rigdon, la disse spørsmålene frem for Herren, og dette åpnet veien for åpenbaring. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du tenke over hvilken velsignelse det er å ha åpenbaring i nyere tid som kan hjelpe oss å forstå hellig skrift fra fordums tid.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 74

Helliggjort (v. 1) – gjort ren og hellig, fri fra synd : **Omskjærelsens lov** (v. 2) – religiøs handling som krevdes ifølge Moseloven

Lære og pakter 74:1 – Hva man skulle gjøre med en vantro ektefelle

På apostelen Paulus' tid var det mange medlemmer av Kirken i Korint som «øyensynlig mente at når en mann eller hustru var blitt omvendt, burde han eller hun gå fra sin uomvendte partner og betrakte vedkommende som uren og besmittet. Overhode ikke! Det Paulus sier, er kort fortalt, at omvendelsen av den ene partner har brakt en helliggjørende innflytelse inn i familien [se 1. Korinterbrev 7:12–14].» (Smith og Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 432.)

Lære og pakter 74:1–7 – «Moseloven skulle forkastes av dem»

Apostelen Paulus var opptatt av at medlemmer av Kirken som ennå ikke var gift, skulle gifte seg innenfor Kirken og således unngå de problemer som oppstår når mann og hustru ikke deler samme tro. Spesielt ønsket han å unngå at Moseloven fortsatt ble praktisert.

«Hovedinnholdet i den tanke som kommer til uttrykk her, finner vi i første og siste vers [L&p 74:1, 7] og kan formuleres slik: Små barn som er helliggjort gjennom Jesu Kristi forsoning, er hellige.

To konklusjoner kan trekkes av denne erklæringen. Den første, som er klart beskrevet i denne åpenbaringen, er at små barn ikke trenger omskjærelse for å bli helliggjort, slik de som holdt seg til Moseloven, mente. Den andre er like viktig, nemlig at små barn er hellige fordi de er helliggjort ved Jesu Kristi forsoning.» (Smith og Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 423.)

Lære og pakter 74:5 – Det er viktig å gifte seg med en som deler din tro

Da han var et medlem av De tolv apostlers quorum, skrev eldste Spencer W. Kimball: «Det er innlysende at et riktig ekteskap begynner med riktige stevnemøter. Stort sett gifter man seg med en som tilhører ens egen omgangskrets, som man går på skole sammen med, som man går i Kirkens sammen med, og som man er sammen med i fritiden. Derfor er det grunn til å understreke denne advarsel meget sterkt. Ta ikke sjansen på å gå til et stevnemøte med en som ikke er medlem av Kirken, eller som ikke har fått opplæring og som mangler tro. En pike sier kanskje: 'Jeg akter ikke å gifte meg med ham, jeg går ut med ham bare for moro skyld.' Men man har ikke råd til å risikere å bli forelsket i en som kanskje aldri tar imot evangeliet. Riktignok har en liten prosentdel til slutt blitt døpt etter å ha giftet seg med Kirkens medlemmer. Enkelte gode kvinner og menn har sluttet seg til Kirken etter et 'blandet' ekteskap og har forblitt trofaste og aktive. Vi er stolte av dem og takknemlige for dem. De tilhører vår velsignede minoritet. Andre, som ikke sluttet seg til Kirken, var allikevel vennlige, omtensomme og samarbeidsvillige, og tillot at ektefellen som var medlem fikk dyrke Gud og tjene ham i henhold til det mønster som Kirken trekker opp. Men de aller fleste sluttet seg ikke til Kirken, og ... en hel del av disse ekteskapene ble preget av gnisninger og frustrasjon, og noen endte også med skilsmisse.» (*Tilgivelsens Mirakel*, s. 225.)

Studér Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 74.

A Oppsummer hovedpunktene

Lære og pakter 74 bidrar til å forklare 1. Korinterbrev 7:12–14, og besvarer tre hovedspørsmål. Skriv følgende spørsmål i

notatboken, og oppsummer det svar denne åpenbaringen gir på hvert av dem. (Bruk avsnittet «Forstå Skriftene» til hjelp om nødvendig.)

1. Hvis bare en av partnerne i et ekteskap er omvendt til evangeliet, hva skulle han eller hun så gjøre med en ektefelle som ikke er troende?
2. Hvilket råd har Herren gitt om hvem vi skulle gifte oss med?
3. Hva forkynte Herren om små barn?

Lære og pakter 75 Misjonskall

Lære og pakter 75 ble mottatt under en konferanse i Amherst, Ohio – 80 km vest for Kirtland. En viktig begivenhet under denne konferansen var oppholdelsen av Joseph Smith som president for Det høye prestedømme. Dette var et av de første skritt til å organisere Kirkens embede Det første presidentskap. Denne åpenbaringen inneholder også oppfyllelsen av det løfte Herren ga to uker tidligere for å la eldstene få vite «deres forskjellige misjonskall . . . ved konferansens stemme» (L&P 73:2). På den tid mottok gifte menn misjonskall og forlot sin hustru og sin familie mens de utførte sin misjon. Hvilket praktisk råd gir denne åpenbaringen disse menn og deres familier? Hvilket ansvar hadde Kirkens øvrige medlemmer for en familie som hadde en far og ektemann ute på misjon?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 75

Høste mange kornbånd (v.5) – symbolsk for stor fremgang i misjonærarbeid

©1994 Janeth R. Cannon, fotograf,
og E. Dale LeBaron

Herren sammenlignet misjonærarbeidet med å samle kornnek under innhøstningen.

Lære og pakter 75:18–20 – Hva vil det si å «ryste støvet av [sine] føtter»?

Se avsnittet «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 24:15 (side 35)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 75.

A Tenk grundig over løftene

1. Gjennomgå Lære og pakter 75:5, 1–11, 13, 16, og skriv ned hva Herren befalte og hva han lovet dem som skulle reise på misjon.
2. Velg et av løftene og skriv to eller tre setninger hvor du forklarer hvorfor dette løftet gjorde inntrykk på deg.
3. Eldste Spencer W. Kimball, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa: «En misjon er ikke noe man tar lett på, og det er ikke et alternativt program i Kirken. Heller ikke er en misjon mer gjenstand for valg enn vi kan velge å betale tiende, velge å gå på nadverdsmøtet, velge å holde Vidsdomsordet. Selvfølgelig har vi vår handlefrihet, men Herren har latt oss velge. Vi kan gjøre som vi har lyst. Vi kan reise på misjon, eller vi kan bli hjemme. Men enhver normal ung mann er like forpliktet til å reise på misjon som han er til å betale tiende, være tilstede på sine møter, holde sabbatsdagen hellig og holde sitt liv uplettet og rent» (*Circles of Exaltation* [tale til religionslærere, 28. Juni 1968], 3.)

President Gordon B. Hinckley har sagt at unge kvinner ikke har den samme forpliktelse som unge menn til å reise på misjon:

«Det første presidentskap og De tolv's råd står sammen når vi sier til våre unge søstre at de ikke er forpliktet til å reise på misjon. Jeg håper jeg kan si det jeg har å si på en slik måte at det ikke støter noen. Unge kvinner skulle ikke føle at de har den samme forpliktelse som unge menn. Noen av dem vil ha et sterkt ønske om å reise ut. I så fall skulle de rådføre seg med både biskopen og sine foreldre. Hvis ønsket står fast, vil biskopen vite hva som skal gjøres.

Jeg sier det som har blitt sagt før, at misjonærarbeid i det vesentligste er et prestedømsansvar. Derfor må våre unge menn bære hovedbyrden. Dette er deres ansvar og deres forpliktelse.» (Se *Lys over Norge*, jan. 1998, s. 57.)

Kan du nevne noen forberedelser unge menn skulle gjøre for å bli en god misjonær? Hva kan unge kvinner gjøre for å hjelpe unge menn til å bli rede til å virke?

Lære og pakter 76

Synet om de forskjellige herlighetsgrader

Lære og pakter 76 ble mottatt mens profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon arbeidet med den inspirerte oversettelsen av Bibelen (JSO). Bror Philo Dibble, som var tilstede da denne åpenbaringen ble mottatt, skrev:

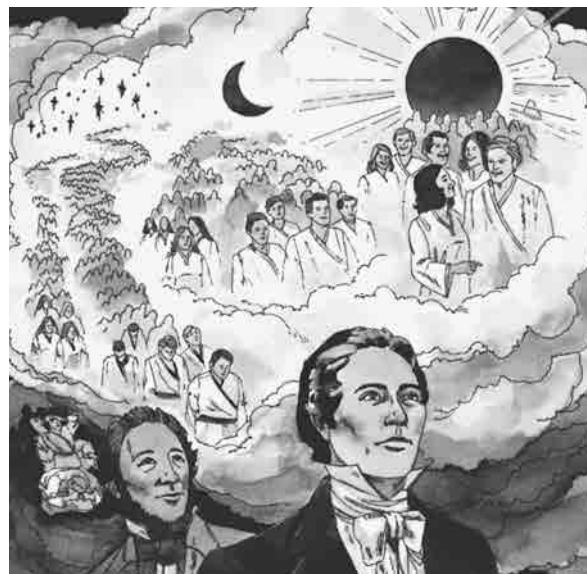
«Det syn som er nedtegnet i boken Lære og pakter, ble gitt hjemme hos 'far Johnson' i [Hiram] Ohio, og mens Joseph og Sidney var i ånden og så himlene åpne seg, var det kanskje 12 andre menn i værelset, en av dem var jeg en del av tiden – sannsynligvis to tredeler av tiden, – jeg så herligheten og følte kraften, men jeg så ikke synet ...

Joseph sa av og til: 'Hva ser jeg?' slik man ville si hvis man så ut av vinduet og så noe som alle i værelset ikke kunne se. Deretter fortalte han hva han hadde sett eller hva han så på, og så svarte Sidney: 'Jeg ser det samme.' Og etter en stund, sa Sidney: 'Hva ser jeg?' og gjentok det han hadde sett eller så, og Joseph svarte: 'Jeg ser det samme.'

Denne måten å samtale på ble gjentatt med korte mellomrom inntil synet var slutt, og hele denne tiden ble ikke et ord sagt av noen andre. Ikke en lyd, ikke en bevegelse ble gjort av noen andre enn Joseph og Sidney, og for meg så det ut som de aldri beveget et ledd eller en lem så lenge jeg var der, og jeg tror jeg var der mer enn en time, og helt til synet var slutt.

Joseph satt rolig og bestemt hele tiden midt i en strålende herlighet. Men Sidney satt blek og medtatt, tilsynelatende slapp som en skurefille, og da Joseph la merke til dette, sa han med et smil: 'Sidney er ikke så vant til det som jeg er.' («Recollections of the Prophet Joseph Smith,» The Juvenile Instructor, 15. mai 1892, 303–4.)

Når du studerer Lære og pakter 76, kan du se etter hva Joseph og Sidney leste som var foranledningen til synet. Hvordan begynte synet, og i hvilken rekkefølge så de rikene av herlighet? Tenk deg hvordan det ville ha vært å være tilstede i værelset under synet og til en viss grad ha deltatt i denne store begivenheten.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 76

Omfanget (v. 2) – størrelsen	• Vredens kar (v. 33) – fylt av sinne
Mediterte (v. 19) – tenkte på	• Forløst (v. 38) – gjort fri
Fortapelse (v. 26) – et navn på Satan, ødeleggelse	• Tapre (v. 79) – trofaste og modige
Fortapelsens sønner (v. 32) – de som følger Satan	

Lære og pakter 76 – Hvordan åpenbaringen er bygget opp

Lære og pakter 76 gir svar på noen av de viktigste spørsmål menneskene noensinne har stilt. Innholdet kan organiseres på følgende måte:

- Løfter til de trofaste (se v. 1–10)
- Omstendighetene som førte til denne åpenbaringen (se v. 11–18)
- Guds Sønnens herlighet (se v. 19–24)
- Lucifers fall (se v. 25–29)
- Fortapelsens sønner og deres lidelser (se v. 30–38, 43–49)
- De som arver en celestial herlighet (se v. 50–70, 92–96)
- De som arver en terrestrial herlighet (v. 71–80, 87, 91, 97)
- De som arver en telestial herlighet (se v. 81–90, 98–112)
- Hvordan kan en person forstå denne åpenbaringen? (se v. 114–19)

Lære og pakter 76:22–24 – Betydningen av vitner

Det er viktig å legge merke til at profeten Joseph Smith ikke var den eneste som mottok denne åpenbaringen. Ikke bare var Sidney Rigdon et øyenvitne til hele synet, men andre menn

befant seg i værelset og bar vitnesbyrd om at de følte kraften selv om de ikke så synet. Hver gang Herren åpenbarer en ny læresetning til sitt folk, sender han mer enn ett vitne. President Joseph Fielding Smith forklarte at dette er et prinsipp som er kjent som «den guddommelige lov om vitner».

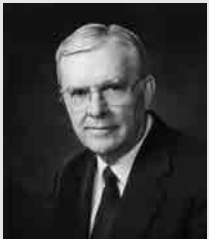
«Loven om vitnesbyrd og utnevnelse av vitner er en lov som Skriftene tydelig og klart forteller om. Denne loven har Herren alltid fulgt når han har gitt ny åpenbaring til menneskene.

I alle tidsaldre har denne loven stått fast og vært klar og entydig. Hvis vi hadde fullkomne opptegnelser for alle tidsaldre, ville vi finne at hver gang Herren har foretatt en evangelieutdeling, har han hatt mer enn en person til å bevitne og bære vitnesbyrd for seg. I sitt brev til korinterne skrev Paulus: 'Ved to og tre vitners ord skal hver sak stå fast.' [Andre Korintierbrev 13:1].» (Frelsende læresetninger, 1:181.)

Lære og pakter 76:29 – Kampen om menneskenes sjeler

Den krig vi deltar i her i dette liv, kampen mellom lys og mørke, mellom godt og ondt, begynte ikke her på jorden. Før denne jord ble skapt for oss, var det «strid i himmelen» (Johannes åpenbaring 12:7). Satan ble beseiret, og «ble kastet ned på jorden, og hans engler ble kastet ned med ham» (v. 9.) Men krigen endte ikke med det, for her på jorden forsøker Satan spesielt å ødelegge dem som «holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd» (v. 17).

Eldste M. Russell Ballard, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Kirkens medlemmer kjemper på ytterste front (i første linje) i kampen om menneskenes sjeler. Misjonærene er på slagmarken og kjemper med sannhetens sverd for å føre det strålende budskapet om Jesu Kristi gjengitte evangelium til jordens folk. Ingen krig har noen gang vært ufarlig. Profetiene om de siste

dager gir grunn til å tro at kampen om menneskenes sjeler vil øke i intensitet, og farene vil bli større ettersom vi nærmer oss Herrens annet komme.

Når vi forbereder oss og våre familier til de utfordringer som de kommende år vil føre med seg, må vi erstatte frykt med tro. Vi må overvinne frykten for den fiende som kjemper mot oss og truer oss. Herren har sagt: 'Frykt ikke, lille hjord, gjør godt, la jord og helvete forene seg mot dere, for hvis dere er bygget på min klippe, kan de ikke få overhånd' (L&p 6:34).» (Se *Lys over Norge*, jan. 1990, s. 32.)

Lære og pakter 76:31–35 – Hvem er «fortapelsens sønner»?

I en omtale av dem som begår den utilgivelige synd og således blir fortapelsens sønner, sa profeten Joseph Smith: «Alle synder skal bli tilgitt, bortsett fra synd mot Den hellige ånd, for Jesus vil frelse alle unntagen fortapelsens sønner. Hva må et menneske gjøre for å begå den utilgivelige synd? Det må motta Den hellige ånd, få himlene åpnet for seg og kjenne Gud og så synde mot Den hellige ånd. Etter at et menneske har syndet mot Den hellige ånd, er det ikke lenger mulig

å omvende seg. Han må si at solen ikke skinner selv om han ser det, han må fornekte Jesus Kristus etter at himlene er blitt åpnet for ham, han må med åpne øyne fornekte at frelsesplanen er sann, og fra da av begynner vedkommende å bli en fiende.» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 269.)

Lære og pakter 76:37–38 – Hva er den annen død?

President Joseph Fielding Smith forkynte at synden mot Den hellige ånd, den utilgivelige synd, «er å synde til døden, for det medfører åndelig forvisning – eller den annen død – hvilket innebærer at alle som får del i den, blir utestengt fra Guds nærhet og blir henvist til å leve sammen med djevelen og hans engler i all evighet.» (Frelsende læresetninger, 1:52.)

Lære og pakter 76:54 – Hva er Den førstefødtes menighet?

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Enhver som er døpt inn i Kirken, er forpliktet til å holde Herrens bud. Han er underlagt en pakt, for dåpen er en 'ny og evig pakt' (L&p 22:1). Når han er blitt prøvet gjennom et verdig liv og har vært trofast mot alt som forlanges av ham, da vil han få anledning til å motta andre pakter og påta seg andre forpliktelser som vil gjøre ham til en arving, og han vil bli et medlem av 'Den førstefødtes menighet'. 'Disse er de i hvis hender Faderen har gitt alle ting.' Han vil motta av Faderens fylde og av hans herlighet. Er dette verdt å ha? Det kan ikke oppnås uten noen anstrengelser.» (Conference Report, april 1969, s. 122–23.)

Lære og pakter 76:84 – «Disse er de som blir kastet ned til helvete»

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte forholdet mellom helvete og de som er telestiale:

«Den del av ånde verdenen som er befolket av ugudelige ånder som venter på at de til slutt skal oppstå, kalles *helvete*. Mellom deres død og oppstandelse blir disse ugudelige sjeler kastet ut i det ytterste mørke, ut i sheols dystre depresjon, ut i ventende ugudelige sjelers hades, ut i helvete. Der lider de de fordømtes plager, der kastes de hit og dit i hevners evige ild, der finnes det gråt og jammer og tenners gnissel, og der blir Guds vredes brennende harme utøst over de ugudelige. (Alma 40:11–14, L&p 76:103–106.) . . .

Etter sin oppstandelse vil størstedelen av dem som har lidd i helvete, gå videre til det telestiale rike, mens resten, forbannet som fortapelsens sønner, vil være henvist til å få del i et uendelig ve sammen med djevelen og hans engler. . . .

Hvem vil gå til helvete? Dette spørsmålet er inngående besvart i Skriftene. Ettersom de som går til et telestialt rike reiser til sitt bestemmelsessted gjennom helvetes dyp og som en følge av lydighet mot telestial lov, følger det at alle de som lever en telestial lov, vil gå til helvete.» (Mormon Doctrine, 349–50.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og tre av de andre aktivitetene (B–G) når du studerer Lære og pakter 76.

A Forstå oppbyggingen

1. Bruk avsnittet «Forstå Skriftene» til Lære og pakter 76 («Hvordan åpenbaringen er bygget opp»), merk skriftstedene dine for å angi hvilke vers som omhandler hver enkelt av de kategorier som er nevnt der. Velg den metode for å merke Skriftene som du selv foretrekker.
2. Tegn tre kolonner i notatboken din med overskriftene «Det celestiale rike», «Det telestiale rike», og «Det telestiale rike». Studer Lære og pakter 76:30–112, og nevntypiske trekk hos dem som vil befinne seg i hvert av disse herlighetsrikene.

B Illustrer synet

I notatboken din tegner du illustrasjoner til to deler av Lære og pakter 76 som har gjort inntrykk på deg. Gi en kort beskrivelse av hver enkelt illustrasjon, og fortell hva som har gjort inntrykk på deg i disse deler av åpenbaringen.

C Skriv et brev

1. Studer Lære og pakter 76:1–10 og skriv ned de uttrykk som beskriver hva Gud vil gjøre for å «hedre dem som tjener meg i rettferdighet og sannhet inntil enden» (v. 5).
2. La oss tenke oss at du hadde en venn eller et familiemedlem som syntes det var altfor vanskelig å være rettferdig, og lurte på om det egentlig var umaken verdt. Bruk listen og skriv et brev hvor du forklarer hva Gud har lovet de rettferdige. Fortell hvilke løfter som har stor betydning for deg og forklar hvorfor.

D Kjenn Skriftene – Lære og pakter 76:22–24

1. Studer vitnesbyrdet som er gjengitt i 76:20–24. Skriv ned hva disse versene lærer oss om Frelseren.

2. Tenk over hva profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon kan ha følt etter denne åpenbaringen om Frelseren. I din egen dagbok skriver du ditt eget vitnesbyrd om Jesus Kristus og hva du vet om ham.

E Skriv en prøve

Skriv ned minst et meningsfylt spørsmål som en prøve til hver av kategoriene du finner i «Forstå Skriftene» til Lære og pakter 76 («Hvordan åpenbaringen er bygget opp»). Ta med svaret etter hvert spørsmål, og forklar hvorfor du synes det er viktig å vite svaret på dette spørsmålet.

F Bruk Veiledning til Skriftene

1. Slå opp ordet *Lucifer* i *Veiledning til Skriftene*, og forklar i notatboken din hva ordet betyr.
2. Bruk denne forklaringen og opplysningene i Lære og pakter 76:25–29, og skriv hva du vet om Lucifer i foruttilværelsen og hva som skjedde med ham.
3. Hvorfor tror du han er spesielt interessert i å «føre krig mot Guds hellige» (v. 29), se også «Forstå Skriftene» til L&P 76:29, om nødvendig.)

G Krav knyttet til og belønninger i det celestiale rike

1. Bruk Lære og pakter 76:50–53 og skriv ned hva som forlanges av dem som ønsker celestial herlighet.
2. Hvorfor tror du det forlanges av oss at vi må «seire ved tro» (v. 53)? Hvorfor er hardt arbeid, beslutsomhet og viljestyrke ikke tilstrekkelig? (Se også L&P 76:69, 2. Nephi 31:19–21, Moroni 6:4.)
3. Med utgangspunkt i det Lære og pakter 76:50–70, 92–96 lærer oss om dem som går til det celestiale rike, skriver du ned minst to velsignelser som er meningsfulle for deg og forklarer hvorfor du gjerne vil ha disse velsignelsene.

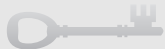
Apostelen Johannes så en bok som var forseglet med syv segl.

Profeten Joseph Smith sa en gang: «Åpenbaringsens bok er en av de tydeligste bøker Gud noensinne har latt skrive» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 219.)

Mange medlemmer av Kirken synes nok apostelen Johannes' bok er litt vanskeligere, og den kristne verden

har i århundrer diskutert hva den betyr. Lære og pakter 77 gir oss noen nøkler til å forstå Åpenbaringsens bok som kan åpne den for oss og hjelpe oss så vi kan begynne å forstå den på samme måte som Joseph Smith gjorde. Se også i Johannes' åpenbaring for å få hjelp til å forstå sammenhengen i de svar Herren gir i kapittel 77.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 77

Elias (v. 9) – En tittel på et sendebud fra Gud.

Lære og pakter 77:2–3 – Hva vet vi om de dyr som Johannes så?

Johannes så forherligede livsformer som, selv om de er ukjente for oss, utgjør en viktig del av vår himmelske Faders skapninger. Profeten Joseph Smith sa om disse skapningene: «Jeg vil anta at Johannes så mange tusen forskjellige skapninger som var blitt frelst fra ti tusen ganger ti tusen jordkloder som denne – merkelige dyr som vi ikke har noen forestillinger om, men som alle kunne sees i himmelen.» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 220.) Ved en annen anledning sa han: «De fire dyr var fire av de edleste dyr som hadde oppfylt hensikten med sin skapelse og var blitt frelst fra andre verdener fordi de var fullkomne, og de var som engler i sin sfære. Vi har ikke fått vite hvor de kom fra, og jeg vet det ikke, men Johannes så og hørte at de lovpriste og forherliget Gud.» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 220.) Denne åpenbaringen åpner så avgjort våre øyne for et univers som er atskillig mer innviklet og storslagent enn vi ofte forestiller oss.

Lære og pakter 77:15 – Hva vet vi om de «to vitner»?

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Disse to skal være tilhengere av den ydmyke mannen Joseph Smith, gjennom hvem himmels Herre gjenga fylden av sitt evige evangelium i denne siste nådens evangelieutdeling. Uten tvil vil de være medlemmer av De tolv's råd eller av Kirkens Første presidentskap.» (Doctrinal New Testament Commentary, 3:509.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 77.

A Bruk Veiledning til Skriftene

I fotnotene til Lære og pakter 77:1 er det en henvisning til *Veiledning til Skriftene*: «Jordens fremtid». Finn dette avsnittet i *Veiledning til Skriftene* og les flere av henvisningene som er nevnt der for å lære mer om emnet. Skriv ned tre idéer du finner som hjelper deg til å få en bedre forståelse av hva som vil skje med planeten jorden i fremtiden.

B En bok med syv segl

1. Hva lærer vi i Lære og pakter 77:6–7 om boken som var «forseglet med syv segl» og de segl som Johannes så i Johannes' åpenbaring 5:1?
2. Hvor stor trøst er det for deg å vite at Gud visste helt fra begynnelsen av hva som ville skje her på jorden?

C Forklar et uttrykk

1. Lære og pakter 77:9–11 inneholder Herrens svar på Joseph Smiths spørsmål om de trofaste som får et segl i sine panner. Les også Johannes' åpenbaring 7:1–4 og 14:1 og forklar hva du tror dette «segl» forteller om disse menneskene.
2. Tror du dette er noe som skjer med menneskene i dag, eller er det noe som vil skje i fremtiden?

Lære og pakter 78

Behovet for å opprette et biskopens lagerhus

Tror du vår himmelske Fader mente at noen mennesker skulle ha mye mer enn de trenger, mens andre strever for å opprettholde livet? I Lære og pakter 78 forklarte Herren at han hadde en plan som skulle sørge for alle hans barn. Se etter de løfter Herren ga til dem som ivaretar sine jordiske velsignelser slik Han hadde tenkt.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 78

Sønner Ahman (v. 20) – Guds Sønn (Ahman betyr «Gud» på det språk Adam talte)

Lære og pakter 78:3 – «Forrådshuset for mitt folks fattige»

Da Herren ga Kirken sin lov i februar 1831, befalte han medlemmene å «huske de fattige og innvie det du har å dele med dem, til deres underhold» (L&p 42:30). Det som ble gitt til de fattiges underhold, skulle «legges frem for min kirkes biskop og hans rådgivere» (v. 31). Det som ble til overs etter at biskopen hadde tatt hånd om de helt nødvendige behov, skulle «oppbevares i mitt lagerhus for bli fordelt blant de fattige og trengende» (v. 34). I mars 1832 var tiden kommet til å bygge det lovede forrådshus.

Lære og pakter 78:5–7 – Hva vil det si å være likestillet?

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Med likestillet mener ikke Herren at alle skulle motta det samme vederlag for det arbeid som utføres, men at enhver skulle motta i henhold til sine behov og slik at man på denne måten kunne være likestillet. Hvis det ikke er noen egoisme tilstede i menneskenes hjerter, kan dette ønskerdige mål nås, men hvis ikke sjelen renses for sjalusi og egoisme, er det nødt til å slå feil. Det er helt avgjørende at vi er i stand til å holde den celestiale lov om likestilling.» (*Church History and Modern Revelation*, 1:307.)

President Ezra Taft Benson har sagt: «Enkelte har trukket den feilaktige konklusjon at den forente orden både er kollektiv og kommunistisk i teori og praksis fordi åpenbaringen taler om likhet. Likhet under den forente orden er ikke en økonomisk og sosial utjevning, slik enkelte i dag forfekter. Likhet, slik det er beskrevet av Herren, er 'enhver likt i forhold til sin familie i henhold til sine omstendigheter, sine ønsker og behov' (L&p 51:3).» («A Vision and a Hope for the Youth of Zion», i *1977 Devotional Speeches of the Year* [1978], 74.)

Lære og pakter 78:11–12 – Hva er «Satans tuktelse»?

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Å bli overlatt til *Satans tuktelse*, vil si å bli overlatt i hans hender, eller med andre ord å bli overlevert til ham mens alle de beskyttende krefter knyttet til prestedømmet, rettferdighet og guddommelighet er fjernet, slik at Lucifer har fritt spillerom til å pine, forfølge og plage en slik person uten å bli forstyrret eller hindret. Når skrankene er fjernet, vil Satans slag og forbannelser, både i denne verden og i den tilkommende, gi oss ubeskrivelige kvaler som illustreres ved en sjø som brenner som ild og svovel. Og slik lider de fordømte i helvete.» (*Mormon Doctrine*, 108.)

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 78.

A Foreta et intervju

1. Studer Lære og pakter 42:30–34 og 78:1–4. Fortell hvordan lagerhuset ble brukt under innvielsesloven.
2. Be din president i Hjelpeforeningen eller en leder i prestedømmet om å forklare hvordan biskopens lagerhus virker annerledes i dag under tiendeloven. Skriv en oppsummering av hva du lærer.

B Tenk deg hvordan forskjellen er

1. Etter å ha lest Lære og pakter 78 forklarer du hva Herren mente da han sa vi skulle være «likestilt i jordiske ting» (v. 6), se også avsnittet «Forstå Skriftene» for L&p 78:5–7).
2. Hva ville være bedre i nabolaget, på skolen og i samfunnet hvis alle var «likestilt» på denne måten?

C Gi en begrunnelse

I Lære og pakter 78:14 sa Herren at Kirken skulle «stå uavhengig» av resten av verden.

1. Hvilke instruksjoner ga Herren Kirken i denne åpenbaringen som ville hjelpe dem til å være uavhengige?
2. Hva ser du ellers at Kirken gjør og underviser om som vil hjelpe oss til å være mer selvhjulpne?

D Hva ville du si?

La oss tenke oss at du har en venn som er president for lærernes quorum og som blir motløs fordi han tilsynelatende ikke greier å få flere av medlemmene i sitt quorum interessert i aktivitetene. De kommer til Kirken, men ønsker ikke å delta i Unge Menns aktiviteter gjennom uken. Bruk Lære og pakter 78:17–18 for å hjelpe din venn til å forstå hva du tror Herren gjerne vil han skal forstå.

Tenk hvor strålende det ville være å motta et misjonskall undertegnet av profeten. Forsøk å forestille deg hvordan de brødre som mottok sine misjonskall i Lære og pakter 79–80, følte det. Hvilke utfordringer kan disse brødrene ha hatt da mottok sine misjonskall som misjonærer ikke har i dag?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 79

Østlige del av landet (v. 1) – Øst i USA

Trøsteren (v. 2) – Den hellige ånd

Krone ham med kornbånd (v. 3) – Velsigne ham med konvertitter

Lære og pakter 80:4 – Du kan ikke undervise i noe du ikke vet

Eldste Orson Pratt, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt følgende om misjonærarbeidet: «Jeg har reist utenlands med flere grupper av misjonærer . . . , og jeg har sett dem klage og sørge, og har hørt dem fortelle hverandre hva de følte, og de har sagt: – 'Å om jeg bare hadde utnyttet den tiden jeg har brukt på tåpelige ting til å ta vare på prinsippene til evig liv – om jeg bare hadde studert Skriftene, om jeg hadde gjort meg mye bedre kjent med Kirkens læresetninger, om jeg hadde gjort meg kjent med de prinsippene som er åpenbart fra himmelen til vår veiledning! Da ville jeg ha vært forberedt til å stå foran jordens innbyggere og bygge dem opp med hensyn til våre prinsipper.'» (*Journal of Discourses*, 7:76.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 79–80.

A Velsignelsene ved misjonærarbeid

1. Hvordan beskrev Herren evangeliet for Jared Carter i Lære og pakter 79:1?
2. Hvis det finnes mennesker som ikke har slike følelser for evangeliet, hva tror du de da skulle gjøre?
3. Hvilke løfter ga Herren til bror Carter hvis han tjente trofast? Hvordan kunne du få disse løftene oppfylt nå?

B Forberedelse av misjonærer

1. Hva ble Stephen Burnett og Eden Smith i Lære og pakter 80 befalt å undervise om på sin misjon?
2. Hva må enhver misjonær gjøre før han eller hun kan utføre denne befallingen slik Herren hadde ment?

Lære og pakter 81

Herrens råd til presidentskapet

Herren åpenbarte ikke hele organisasjonen i sin kirke til profeten på en gang. Organisasjonen vokste etter hvert som Kirken vokste. I Lære og pakter 81 ga Herren Joseph Smith flere råd om «det høye prestedømmets presidentskap» som senere skulle bli Det første presidentskap. Se etter hva Herren gjorde for å gi Joseph Smith litt hjelp til å lede Kirken. Tenk deg hva Frederick G. Williams kan ha følt da han mottok sitt kall fra Herren. Legg merke til at denne åpenbaringen opprinnelig var tiltenkt Jesse Gause, men han forble ikke trofast (se kapitelsammendraget til L&P 81).

Frederick G. Williams ble kalt til å være rådgiver for profeten Joseph Smith.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 81

Alfa og Omega (v. 7) – dette er første og siste bokstav i det greske alfabet og er en tittel på Jesus Kristus. Tittelen symboliserer at Jesus er «begynnelsen og enden, den første og den siste».

Lære og pakter 81:2 – Det første presidentskap har alltid «rikets nøkler»

Det faktum at rikets nøkler alltid tilhører Det første presidentskap, ble forklart av president Joseph Fielding Smith under et prestedømmemøte på generalkonferansen:

«Disse nøkler [nøklene til Guds rike på jorden] er retten til å presidere, de er makt og myndighet til å styre og lede alle Herrens anliggender på jorden. De som innehar dem, har makt til å styre og til å kontrollere hvordan alle tjener i prestedømmet. Vi kan alle ha prestedømmet, men vi kan bare bruke det når vi blir bemyndiget og

bedt om å gjøre det av dem som har nøklene.

Dette prestedømme og disse nøkler ble overdratt til Joseph Smith og Oliver Cowdery av Peter, Jakob og Johannes, og av Moses og Elijah og andre av de fordums profeter. De er blitt gitt til hver eneste mann som er blitt innsatt som medlem av De tolv's råd. Men ettersom nøklene tilhører presidentskapet, kan de bare brukes fullt ut av Guds seniorapostel på jorden, nemlig Kirkens president.

La meg få si – klart og tydelig og med ettertrykk – at vi har det hellige prestedømme og at nøklene til Guds rike er her. De finnes bare i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Ved åpenbaring til Joseph Smith sa Herren at disse nøkler 'tilhører det høye prestedømmes presidentskap' (L&P 81:2) ...

Og nå brødre, tror jeg det er én ting som vi skulle ha tindrende klart for oss. Hverken Kirkens president eller Det første presidentskap – og heller ikke Det første presidentskap og De tolv i fellesskap – vil noensinne føre de hellige på villspor eller sende ut råd til verden som strider mot Herrens vilje og hensikter.

Enkelte kan falle i veigrøften, ha synspunkter eller gi råd som ikke svarer til Herrens hensikter. Men Det første presidentskap, og enstemmige beslutninger tatt av dem som har rikets nøkler, skal alltid lede de hellige og verden på de stier hvor Herren ønsker at de skal være ...

Det er mitt vitnesbyrd at hvis vi ser hen til Det første presidentskap og følger deres råd og veiledning, kan ingen makt på jorden stanse eller forandre vår kurs som kirke, og som enkeltmennesker skal vi få fred i dette liv og bli arvinger til evig herlighet i det neste liv.» (Se «Evide nøkler og retten til å presidere», *Lys over Norge*, mars 1973, s. 108.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 81.

A Lag en kontrolliste

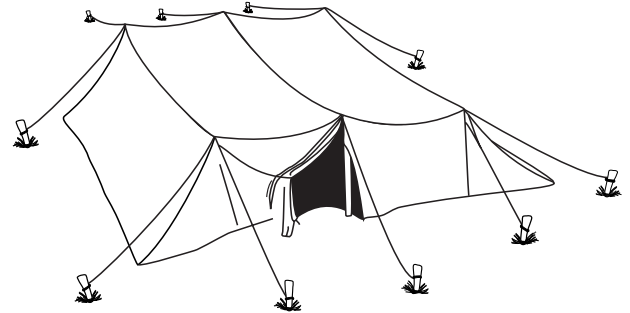
Studer Lære og pakter 81 og skriv ned hva Herren ba Frederick G. Williams om å gjøre. Sett en hake ved siden av dem du synes passer bare på Det første presidentskap, og sett en ring rundt dem du synes passer på alle Kirkens medlemmer.

Lære og pakter 82

Instruksjoner om opprettelsen av Sion

Vi tror at før Jesu Kristi annet komme vil byen Sion bli opprettet i Independence, Missouri. Hvilken rolle kommer du til å spille i denne store begivenheten, og hvordan kan du forberede deg til å delta? På hvilke områder trenger vi å bli bedre og forandre oss? Det råd Herren ga til Kirkens første ledere, er like viktig for oss som det var for dem fordi vi også må høre godt etter og være lydige for å ta del i opprettelsen av Sion.

Herren brukte bildet med et telt og teltpilger for å illustrere hvordan avsidesliggende forsamlinger i Kirken (stavene) støtter Sion og hjelper Sion til å vokse.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 82

Overtredelser (v. 1) – bryte lover eller bud

Overtredere (v. 4) – lovbrytere, syndere

• **Satans tuktelse** (v. 21) – Plager (se også avsnittet «Forstå Skriftene» til L&P 78:11–12.)

Lære og pakter 82:14 – «Sion må stå opp»

Ordet *Sion* forekommer mer enn 200 ganger i Bibelen og Mormons bok og nesten like mange ganger i Lære og pakter. Det er et meget viktig prinsipp som har tilknytning til de siste dager. Profeten Joseph Smith var svært oppsatt på å besøke Independence, Missouri, og innvie det som Sions land. Om Sion sa han: «Oppbyggingen av Sion er en sak som har interressert Guds folk til alle tider. Det er et emne som profeter, prester og konger har dvelt ved med særlig stor glede. Med fryd har de sett frem til den tid vi lever i, og oppildnet av himmelsk og frydefull forventning har de sunget, skrevet og profetert om denne vår dag ... vi er det begunstigede folk som Gud har utvalgt til å frembringe de siste-dagers herlighet, det er vi som vil få se, delta i og hjelpe til med å videreføre de siste-dagers herlighet.» (*History of the Church*, 4:609–10, se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 175.)

Lære og pakter 82:22 – «Gjør dere selv venner med den urettferdige mammon»

President Joseph Fielding Smith har forklart: «Befalingen fra Herren om at de hellige skulle gjøre seg selv 'venner med den urettferdige mammon' synes å være hard kost når det ikke blir riktig forstått. Det er ikke meningen at brødrene ved å bli venner med 'den urettferdige mammon' skulle gå sammen med dem og delta i deres synder, at de skulle trykke dem til sitt bryst, gifte seg med dem og ellers trekkes ned på deres plan. Men de skulle leve slik at de kunne ha fred med sine fiender. De skulle behandle dem vennlig, være imøtekommende mot dem så langt riktige og dydige prinsipper tillot det, men skulle aldri banne sammen med dem eller drikke og rangle sammen med dem. Hvis de kunne fjerne fordommer og vise vilje til å handle med dem og vise en vennlig holdning, kunne det bidra til å vende dem bort fra deres bitterhet. Dommen skulle overlates til Herren.» (*Church History and Modern Revelation*, 1:323.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 82.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 82:3

1. Les 1. Nephi 3:7 og Lære og pakter 82:3 og forklar hva disse to skriftstedene sier om å være lydige. Sørg for å få med idéene fra begge skriftsteder.
2. Skriv et slagord eller lag en plakat som sammenfatter hovedidéene i disse to skriftstedene.

B Kjenn Skriftene – Lære og pakter 82:10

1. Les Ether 3:12 og forklar hvordan vi vet at vår himmelske Fader *alltid* vil holde de løfter han gir.
2. Studer Lære og pakter 82:10 og forklar hva Herren lovet der. Skriv det som en uttalelse formulert som «hvis-så.»
3. Skriv en «hvis-så»-uttalelse for budet om å holde sabbatsdagen hellig, som du studerte i Lære og pakter 59:12–20.
4. Skriv en «hvis-så»-uttalelse til et annet bud etter eget valg.

C Finn årsak og virkning

I Lære og pakter 82 ga Herren profeten Joseph Smith flere instruksjoner om å bygge opp Sion.

1. Tegn følgende diagram i notatboken din, og merk det slik det er angitt nedenfor.

Ønsket
resultat

Derfor

Disse
bud

2. I rubrikken «Ønsket resultat» skriver du hva Herren ønsket skulle skje i Sion (se L&P 82:14).
3. Finn og merk ordet *derfor* i vers 15.
4. Gjennomgå vers 15–19, og i rubrikken «Disse bud» skriver du hvilke bud Herren ga de hellige for å kunne oppnå det ønskede resultat.
5. Forklar hvorfor du tror at det Herren ønsket skulle skje, ikke kom til å skje uten lydighet mot budene.

Lære og pakter 83

Ansvar for
kvinner og barn

Det er vanskelig for en mor å oppdra sine barn helt alene. I Lære og pakter 83 forklarte Herren hvordan Kirken skulle hjelpe til under innvielsesloven. Prinsippet virker omtrent på samme måte i dag.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 83

Underhold (v. 2, 4) – bli forsørget

Lære og pakter 83:6 – «Enker og foreldreløse skal forsørges»

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Det er meningen at enkene skal tas hånd om når de trenger det, og de farløse og foreldreløse skal få dekket sine behov fra Kirkens midler, de skal få mat og klær og skal ha anledning til en utdannelse på samme måte som andre barn som har foreldre som kan ta

hånd om dem. Når et barn ikke har far eller mor, blir Kirken far eller mor for dette barnet, og Kirken er forpliktet til å ta hånd om det og påse at det får de samme muligheter som Kirkens øvrige barn. Dette er et stort ansvar.» (*Conference Report*, okt. 1899, 39.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 83.

A Skriv en nyhetsartikkel

La oss tenke oss at du er journalist for en liten lokalavis og får i oppdrag å skrive om en familie som mistet sin far i en ulykke. Når du intervjuer enken og spør henne hvordan hun kommer til å greie seg uten inntekter og støtte fra sin mann, forklarer hun at hun er en siste-dagers-hellig. Med utgangspunkt i Lære og pakter 83 skriver du en artikkel om hva hun kunne si om det Kirken gjorde for å hjelpe henne og hennes barn i denne vanskelige tiden. (Be om hjelp fra dine foreldre eller en leder i Kirken om nødvendig.)

Lære og pakter 84

En åpenbaring om prestedømmet

Hva vet du om Guds prestedømme? Hva er hensikten med det? Hvordan har det påvirket ditt liv? Hvorfor er det viktig for resten av verden? Hva er prestedømmets ed og pakt, og hva betyr den for dem som aksepterer den? Lære og pakter 84 gir stor innsikt i prestedømmet og hvordan de som bærer det, styrer Kirken og velsigner vårt liv – og hele verden.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 84

Det større prestedømme (v. 19) – Det melkisedekske prestedømme

Det mindre prestedømme (v. 26) – Det aronske prestedømme

Kjødelige (v. 27) – Timelige, med tilknytning til fysiske ting (ting som har med dette liv å gjøre)

Gjøre rett (v. 28) – Forberede

Spar ikke (v. 94) – Anstreng deg til det ytterste

Har hatt fødselsmerter og har frembragt sin styrke (v. 101) – Dette sikter til å ha veer og føde, det er symbolsk for vanskelighetene på jorden før Jesu Kristi annet komme, som vil bli etterfulgt av at tusenårsriket «blir født».

Verdslige oppgaver (v. 113) – Forretninger som ikke har med Kirken å gjøre.

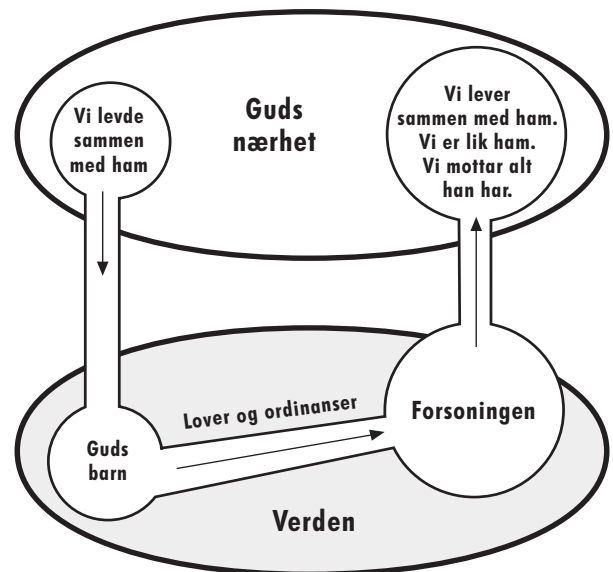
Ødeleggelse, ødelegge (v. 114–115, 117) – Tomhet som skyldes ødeleggelse og

straffedommer, «ødeleggelses vederstyggelighet» henviser til den ødeleggelse som kommer på grunn av at det gjøres ting som er avskyelige eller meget støtende i Herrens øyne.

Lære og pakter 84:2 – «For sitt folks gjenopprettelse»

Ordet *gjenopprettelse* i Lære og pakter 84:2 henviser ikke til å bringe fyllden av evangeliet tilbake til jorden i de siste dager. Det henviser til å bringe Guds barn tilbake til hans rike på jorden – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige – og deretter tilbake til hans nærhet for å arve evig liv. Denne gjenopprettelse til evig liv blir muliggjort gjennom kraften i Jesu Kristi forsoning, slik den blir tilkjennegitt i prestedømmets ordiananser og krefter som behandles i Lære og pakter 84.

Gjenopprettelsen av hans barn

Lære og pakter 84:4–5 – Hvilket tempel? Hvilken generasjon?

I Lære og pakter 84:4–5 sa Herren at et spesielt tempel ville bli bygget i byen Det nye Jerusalem (i Jackson County, Missouri.) Han sa også at templet ville bli bygget «i denne generasjon» og at hans herlighet skulle hvile over det på en spesiell måte.

Profeten Joseph Smith innviet et sted til dette templet (se L&P 57 og avsnittet «Forstå Skriftene» for L&P 58:57, side 67), men de hellige var ikke i stand til å bygge templet da. Imidlertid bekrefter Lære og pakter 84 på ny løftet om at templet ville bli bygget i denne evangelieutdeling. «Denne generasjon» (se L&P 84:4–5) betyr denne evangelieutdeling, den siste evangelieutdeling før Jesu Kristi annet komme.

Lære og pakter 84:6 – En tanke blir avbrutt

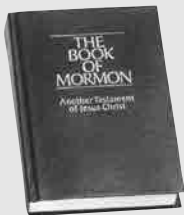
I Lære og pakter 84:6 begynte Herren å snakke om Moses' sønner i forhold til det tempel som skulle bygges i Det nye Jerusalem. Etter å ha åpnet slik: «og Mose sønner», avbrøt han denne tanken for å tale om prestedømmet som Moses og Israels barn hadde. Den tanken han påbegynte i vers 6 om Moses sønner og templet i Det nye Jerusalem, fortsetter i vers 31.

Lære og pakter 84:33 – Foredling av kall i prestedømmet

President Ezra Taft Benson har sagt: «Å foredle våre kall i prestedømmet betyr å bygge det opp i verdighet og betydning, å styrke det og få andre til å respektere og hedre embedet på grunn av den dyd og rettferdighet den mann blir i besittelse av som har embedet.» (*Teachings of Ezra Taft Benson*, 453.)

Eldste Neal A. Maxwell, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt at «å foredle sitt kall betyr å se med troens øyne de utvidede muligheter tjeneste i prestedømmet gir oss til å tjene i vår familie, til å tjene hjorden, venner og andre.» («I Will Arise and Go to My Father», *Ensign*, sept. 1993, 66.)

Lære og pakter 84:54–58 – Mormons bok og fordømmelsen

I sin åpningstale på generalkonferansen i april 1986, sa president Ezra Taft Benson:

«Med mindre vi leser Mormons bok og gir akt på dens læresetninger, har Herren sagt i kapittel 84 i Lære og pakter at hele Kirken er under fordømmelse. [Her siterer han L&p 84:56–57.]

Vi trenger nå ikke bare å si mer om Mormons bok, vi trenger også å gjøre mer med den. Og hvorfor det? Herren gir oss svaret. [Her siterer han L&p 84:58.] Vi har følt denne plage og denne straffedom!

... Mormons bok har ikke vært, og er heller ikke i dag, det sentrale i vårt personlige studium, i vår undervisning i familien, i vår forkynnelse og i vårt misjonærarbeid. Dette må vi omvende oss fra.» (Se *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 4.)

Senere under den samme generalkonferansen understreket president Benson på nytt hvor viktig det er at vi bruker Mormons bok:

«Herren inspirerte sin tjener Lorenzo Snow til å legge fornyet vekt på tiendeprinsippet for å befri Kirken fra økonomisk trelldom ...

Nå, i vår tid, har Herren åpenbart nødvendigheten av å legge fornyet vekt på Mormons bok for å få Kirken og alle Sions barn løst fra forbannelsen – svøpen og dommen. (Se L&p 84:54–58.) Dette budskap må bæres ut til Kirkens medlemmer over hele verden ...

... Jeg velsigner dere med økt forståelse av Mormons bok. Jeg lover dere at fra denne stund av vil Gud, hvis vi her dag vil nippe til det som finnes på dens sider og følge dens forskrifter, utøse over

alle Sions barn og Kirken en velsignelse som hittil har vært ukjent – og vi vil be Herren inntrengende om at han må begynne å lette på fordømmelsen – svøpen og dommen. Dette bærer jeg høytidelig vitnesbyrd om.» (Se *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 80.)

Lære og pakter 84:77–90 – Instruksjon og løfter til misjonærer

Eldste Bruce R. McConkie, et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart: «En spesiell regel gjelder for dem som blir kalt til å gå ut i verden uten pung eller skreppe og forkynne evangeliet. I den tid og periode de tjener som misjonærer, skal de ikke ha noen bekymringer for forretningsanliggender eller timelige gjøremål. De skal være fri for de tyngende forpliktelser som alltid følger dem som leder i timelige anliggender. De skal konsentrere all sin oppmerksomhet og styrke og alle sine talenter om sin tjenestegjerning, og Faderen har lovet dem at han vil dekke deres daglig behov.» (*Doctrinal New Testament Commentary*, 243.)

Lære og pakter 84:92 – «Tvert deres føtter»

Se avsnittet «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 24:15 (side 35).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet C og tre av de andre aktivitetene (A–B, D–F) når du studerer Lære og pakter 84.

A Lær om Det melkisedekske prestedømme

Lag en oversikt i notatboken din, maken til den som er vist nedenfor. I første kolonne skriver du hva du lærer om Det melkisedekske prestedømme i Lære og pakter 84:14–25. I den andre kolonnen skriver du de spørsmålene du har når du skal vurdere hva du har lært av disse versene. Diskuter spørsmålene dine med dine foreldre, din seminarlærer eller en leder i Kirken, og skriv deretter hva du lærte som hjalp deg til å få en bedre forståelse av Lære og pakter 84:14–25 og av Det melkisedekske prestedømme.

Det melkisedekske prestedømme

Hva jeg lærte av Lære og pakter 84:14–25	Mine spørsmål	Hva jeg lærte etter å ha diskutert det med andre

B Viktige tanker om Det aronske prestedømme

Studer Lære og pakter 84:26–30 og finn ut hva som står om Det aronske prestedømme. Velg fire ord eller idéer fra disse versene som du synes er viktige når det gjelder å forstå hvilken rolle, funksjon eller hensikt Det aronske prestedømme har. Skriv disse ordene og idéene i notatboken, etterfulgt av en

kort forklaring om hvor viktige de er. Hvordan ville f.eks. større oppmerksomhet om disse idéene hjelpe en som for tiden har Det aronske prestedømme?

C Kjenn Skriftene – Lære og pakter 84:33–39

Lære og pakter 84:33–48 kalles vanligvis for «prestedommens ed og pakt». En ed er en formell erklæring eller et løfte – som knytter sikkerhet til det man sier. En pakt er en hellig overenskomst mellom to parter. «Prestedommens ed og pakt» er sikkerheten knyttet til de lovede velsignelser som bli dem til del som oppfyller betingelsene Herren har beskrevet i disse versene. Med andre ord avlegger Gud en ed og inngår en pakt om at vi vil motta alle disse velsignelsene hvis vi oppfyller vår del av overenskomsten. I dette tilfellet er betingelsene for å motta velsignelsene konsentrert om prestedømmet og dets ordinanser.

1. Med utgangspunkt i det du leser i Lære og pakter 84:33–34, lager du en liten oversikt eller et diagram som forestiller hva Herren ber sine prestedømsbærere om, og hvilke velsignelser han lover dem.
2. Les uttalelsene av president Benson og eldste Maxwell i avsnittet «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 84:33. Les deretter følgende skriftsteder og forklar hva de sier om hvordan vi kan foredle et kall: Matteus 20:26, Jakobs bok 1:19, Helaman 10:4, Moroni 9:6, Lære og pakter 42:12–14, 58:27–28, 107:99–100. (Hvis du ønsker det, kan du skrive noen av disse henvisningene ved siden av Lære og pakter 84:33 i din egen bok.)
3. Lag en annen oversikt eller et diagram som forestiller de idéer du har funnet i Lære og pakter 84:35–38 med hensyn til hva Herren ber om og hvilke løfter han gir.

D Lys kontra mørke

Tenk over hvor vanskelig det er å komme fra et sted til et annet i fullstendig mørke uten noe lys overhodet. Tenk også over hvor vanskelig det er å skjelne farver i svakt lys. Hvis vi ønsker å kunne ta gode avgjørelser i livet og vende tilbake for å bo sammen med vår himmelske Fader, trenger vi den klarhet som åndelig lys i vårt liv kan gi.

1. Hva lærer Lære og pakter 84:43–47 oss om åndelig lys?
2. Hva lærer du i Lære og pakter 50:24 og 93:28 om hvordan vi kan sørge for at dette lyset blir klarere i vårt liv?
3. Hva er ifølge Lære og pakter 84:49–57 årsaken til at vi befinner oss i et større mørke? (Se også Alma 12:9–11.)
4. La oss tenke oss at vi blir bedt om å undervise om de prinsipper og idéer vi finner i Lære og pakter 84:43–57. Hvilket eksempel fra ditt eget liv vil du bruke for å illustrere en eller flere av disse idéene?

E Oppmuntring for misjonærer

Velg fire skriftsteder fra Lære og pakter 84:60–102 som du kunne bruke for å oppmuntre en gruppe misjonærer. Forklar hva du ville si om hvert enkelt skriftsted og hvorfor du valgte det.

F Gi litt opplæring

Bruk det du har lært i Lære og pakter 84:107–11, og skriv hva som kunne brukes for å gi opplæring til et nytt medlem av lærernes quorum.

Lære og pakter 85

Å gjøre tingene på din måte eller på Herrens måte

Når vi får et oppdrag i Kirken, får vi ofte også ansvaret for å bestemme hvordan vi vil utføre denne oppgaven (se L&P 58:26–29). Av og til blir vi imidlertid bedt om å utføre en oppgave med konkrete instruksjoner om hvordan den skal utføres. Hvor viktig er det å følge slike instruksjoner?

Profeten Joseph Smith hadde fått vite at biskop Edward Partridge ikke ga de hellige i Missouri deres arvelodd (eiendom og andre ressurser de trengte for å leve), på den måte Herren hadde sagt det skulle gjøres. Han gjorde det på sin egen måte. Biskop Partridge var ikke den eneste som begikk feil. Noen hellige samlet seg i Missouri, men ønsket ikke å etterleve innvielsesloven – noe Herren sa var et krav for dem som samlet seg i Sion på den tiden. Lære og pakter 85 er en del av et brev profeten Joseph skrev til William W. Phelps i Missouri for å ordne opp i dette. Når du leser, så tenk ikke bare over hva som blir sagt, men også i hvilken tone det blir sagt. Tonen forteller oss mye om hva Herren mener om dem som ønsker å gjøre tingene på sin egen måte når han allerede har gitt klar og konkret rettleiding om hvordan han ønsker det gjort.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 85:5, 7, 11 – «En som er mektig og sterk»

Lære og pakter 85:7 forteller at hvis biskop Partridge ikke omvendte seg og gjorde tingene på Herrens måte, ville Herren sende «en som er mektig og sterk» til å utføre de plikter han skulle ha ivaretatt. Biskop Partridge omvendte seg, og derfor ble det ikke noe behov for å kalle «en som er mektig og sterk» til å erstatte ham.

Lære og pakter 85:7 – «Guds lovbok»

President Joseph F. Smith sa at Guds lovbok «henviser direkte til tiendeloven ...

Enkelte mennesker tar det kanskje ikke så nøye om deres navn er registrert eller ikke, men dette kommer av at de ikke

kjenner til følgene. Hvis deres navn ikke er registrert ... vil de ... avskjæres fra ordinansene henhørende til Guds hus» (*Læresetninger i evangeliet*, s. 99). Å være tilstede ved tiendeoppgjøret er en måte du kan få ditt navn nedtegnet i opptegnelsen over tiende på.

Lære og pakter 85:8 – Hva vil det si å «støtte arken»?

Den ark det henvises til i uttrykket «støtte arken», var paktens ark som befant seg i Det aller helligste i tabernaklet eller i Israels tempel. Arken hadde et sete som forestilte det sted hvor Gud bodde blant israelittene. I 2. Samuels bok 6:6–7 (se også 1. Krønikebok 13:9–12) finner vi beretningen om en mann ved navn Ussa som gikk ved siden av vognen med paktens ark. Vognen kjørte over en ujevnhet, og arken begynte å krenge. Ussa rakte ut hånden for å støtte arken og falt død om. Uttrykket «støtte arken» har fått den betydning at det sikter til dem som mangler tro på Herren og hans tjenere og i stedet gjør tingene ut fra sin egen visdom.

Lære og pakter 85:9 – Hva er erindringens bok?

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart:

«Adam førte en skriftlig opptegnelse om sine trofaste etterkommere, og i den skrev han ned deres tro og gjerninger, deres rettferdighet og hengivenhet, deres åpenbaringer og syner og deres troskap til den åpenbarte frelsesplanen. For å tilkjenne hvor viktig det er at vi hedrer våre verdige forfedre og lytter til de store sannheter som ble åpenbart til dem, kalte Adam sin opptegnelse *en minnebok*. Den ble utarbeidet 'etter det mønster som er gitt ved Guds finger.' (Moses 6:4–6, 46.)

«Lignende opptegnelser er blitt ført av de hellige i alle tidsaldre (Malaki 3:16–17; 3. Nephi 24:15–16). Mye av den hellige skrift vi har i dag, har vi fått fordi den først ble skrevet av profeter som fulgte Adams mønster for å føre en minnebok. Kirken fører lignende opptegnelser i dag (L&p 85) og oppfordrer sine medlemmer til å føre sine egne minnebøker, både personlig og som familie.» (*Mormon Doctrine*, 100.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 85.

A Hvilken rolle spiller det?

1. Hva lærer du i Lære og pakter 85 om betydningen av opptegnelser i Kirken? (se også under «Forstå Skriftene» for L&p 85:7 og de henvisninger Herren ga i vers 12).
2. Hvordan kunne det du lærer av denne åpenbaringen påvirke hvordan du ivaretar et kall som sekretær i Kirken?

B Nevn et eksempel

1. Etter å ha lest Lære og pakter 85 og «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 85:8, skriver du et kort eksempel som viser hvordan en person på din alder kunne bli fristet til å «støtte arken» i vår tid.
2. Med utgangspunkt i det du har lært av å lese Lære og pakter 85 og om ideen med å støtte arken i Det gamle testa-

mente, hvilket råd ville du så gi til en som later til å være en som har lyst til å «støtte arken?»

Hvorfor tillater Herren at godt og ondt lever side om side? Hva ville skje om han fjernet all ondskap fra verden? I Lære og pakter 86 forklarte Herren hva hans lignelse om hveten og ugresset betyr (se Matteus 13:24–30, 36–43) og forklarte mer inngående de svar som er gitt på disse spørsmålene.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 86

Lignelse (v.1) – en kort historie som lærer oss et prinsipp eller noe om moral

Lære og pakter 86:5 – Engler, rede til å høste

I en tale til en gruppe tempelarbeidere i 1894 sa president Wilford Woodruff: «Gud har holdt tilbake ødeleggelsen engler i mange år for at de ikke skulle slå ned hveten sammen med klinten. Men jeg ønsker å fortelle dere nå at disse engler har forlatt himmelens porter og står over dette folk og denne nasjon nå, og de svever over jorden og venter på å utøse straffedommene. Og nettopp fra denne dag skal den utøses. Ulykker og problemer blir det stadig flere av på jorden, og det er en mening med disse ting. Husk dette og tenk over disse tingene. Hvis du gjør din plikt og jeg gjør min plikt, vil vi være beskyttet og skal komme oss gjennom plagene i fred og trygghet.» (Sitert i Susa Young Gates: «The Temple Workers' Excursion», *The Young Woman's Journal*, aug. 1894, 512–13.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 86.

A Tyd lignelsen

1. Les Matteus 13:24–30, 36–43. Hvilken tilleggsforståelse om lignelsen om hveten og ugresset får vi ved å lese L&p 86?
2. Tror du denne lignelsen har større eller mindre aktualitet i vår tid enn den hadde på Det nye testamentes tid? Hvorfor?

B Anvend budskapet

1. Skriv om en erfaring du har hatt, eller om en som en ungdom kan ha og som lignelsen om hveten og ugresset kan anvendes på.
2. Hvilken tilknytning har budskapet i Lære og pakter 86:8–11 til lignelsen om hveten og ugresset?

Lære og pakter 87 Profeti om krig

Lære og pakter 87 inneholder en profeti om den amerikanske borgerkrig som begynte i 1860. Detaljene i profetien er bemerkelsesverdige når du tenker over at den ble gitt nesten 30 år før krigen begynte. Men åpenbaringen går lenger enn til borgerkrigen og taler om krig over hele verden. Den inneholder et foruroligende, men viktig budskap for folket i de siste dager.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 87

Ruste (v. 4–5) – organisere
Levninger (v. 5) – del som er igjen

• **Herren Sebaot** (v. 7) – Hærskarenes Herre; *sebaot* er et hebraisk ord som betyr «hærskarer», eller alle mennesker og henviser ofte til at Herren er den allmektige skaper (se også L&p 95:7).

Lære og pakter 87:1 – Opprør i Syd-Carolina

I 1832 nektet delstaten Syd-Carolina å betale en spesiell skatt på varer de mottok fra Europa. De forente staters president Andrew Jackson reagerte med å sende føderale tropper for å få slutt på opprøret i Syd-Carolina. Delstaten ga seg, og krigen ble unngått. Men profeten Joseph Smith holdt fast ved sin profeti (se L&p 130:12–13).

Omtrent 28 år etter at Joseph Smith første gang fremsatte sin profeti gjorde Syd-Carolina igjen opprør mot De forente stater. Ved denne siste anledning fikk de følge av andre delstater i den sydlige del av unionen, og det resulterte i borgerkrigen, akkurat slik det var profetert.

Lære og pakter 87:3 – Sydstatene, Storbritannia og verdenskrig

Lære og pakter 87:3 henviser til mer enn den amerikanske borgerkrigen. Sydstatene henvendte seg til Storbritannia og andre nasjoner og ba dem om hjelp under den amerikanske borgerkrigen. Deretter, som profetert i dette verset, henvendte Storbritannia og disse andre nasjonene seg senere til andre land og ba om hjelp mot *sine* fiender – slik tilfellet var i de verdenskrigene da hele verden på en eller annen måte var innblandet.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B når du studerer Lære og pakter 87.

A Nevn eksempler

I notatboken din skriver du eksempler på hvordan minst to av profetiene i Lære og pakter 87 ble oppfylt.

B Si din mening og begrunn den

Hva synes du er det viktigste budskapet i Lære og pakter 87 for menneskene i dag? Hvorfor?

Lære og pakter 88 Olivenbladet, et budskap om fred

Livet kan av og til være meget vanskelig når vi møter problemer og må ta avgjørelser som synes å være nesten overveldende. Det er i slike stunder at vår himmelske Fader ofte ber oss om å vurdere våre trengsler i et evig perspektiv. Åpenbaringen i Lære og pakter 88 gir oss et slikt perspektiv. Den hjelper oss til å tenke utover det ordnære og til de strålende realiteter som utgjør kjernen i vår himmelske Faders store plan for lykke. Det er mye i denne åpenbaringen som vil utfordre deg til å tenke dypt. La ditt studium av den være en anledning til å sette livets vanske-

ligheter inn i et evig perspektiv. Etter det nøkterne budskapet i Lære og pakter 87, må dette ha vært en kjærkommen trøst for de første hellige. Slik kan det også være for deg.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 88

Almisser (v.2) – frivillig gave til nødlidende
Evighetens skjød (v. 13, 17) – evighetens hjerte/senter
Gjøre loven bindende og besege vitnesbyrdet (v.84) – En symbolsk uttrykksmåte

... som forteller at alle vil få en sjanse til å høre evangeliet slik at de er uten unnskyldning for sine handlinger.

Avskyeligheter (v.94) – synd

Lære og pakter 88:3 – En annen talsmann

Profeten Joseph Smith har sagt:

«Det er to talsmenn som omtales. Den ene er Den hellige ånd, den samme som ble utgydt på pinsefestens dag, og som alle hellige mottar etter tro, omvendelse og dåp ...

... Etter at en person har fått tro på Kristus, omvender seg fra sine synder og blir døpt til forlatelse for sine synder og mottar Den hellige ånd

(ved håndspåleggelse), hvilket er den første talsmann, og derefter fortsetter å ydmyke seg for Gud, hungrer og tørster etter rettferdighet og lever ved hvert Guds ord, da vil Herren snart si til ham: Min sønn, du skal bli opphøyet. Når Herren har prøvet ham grundig og finner ut at vedkommende er fast bestemt på å tjene ham for enhver pris, da vil vedkommende oppdage at hans kall og utvelgelse står fast, og da vil han få motta den annen talsmann ...

Hvem er så denne annen talsmann? Det er ingen ringere enn den Herre Jesus Kristus selv, og det er dette som er sakens kjerne, for når et menneske mottar denne siste talsmann, vil Jesus Kristus personlig ledsage vedkommende, eller vise seg for ham fra tid til annen.» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 109–110.)

Lære og pakter 88:6–13 – Kristi lys

Se *Veiledning til Skriften* under «Kristi lys» og Moroni 7:16, 18–19.

Lære og pakter 88:74–86 – Kirkens eldster må være rene

Herren understreket mer enn en gang i Lære og pakter 88 at de som drar ut for å forkynne evangeliet, må være rene. De som ventet på et kall til å forkynne, skulle forberede seg ved å studere om nasjoner og kulturer så vel som evangeliets

læresetninger (se v. 77–80), men de skulle også «tvette sine hender og sine føtter» (v.74) og unngå å bli «innviklet» i synd (se v.86). President Brigham Young ga følgende råd: «Hvis ikke eldstene kan dra med skyldfrie hender og et rent hjerte, er det best at de blir her. Dra

ikke ut med den tanke at når dere kommer til Missouri-elven, Mississippi, Ohio, eller Atlanterhavet, da kan dere rense dere, men start herfra med rene hender og et rent hjerte, og være rene fra fotsåle til isse. Lev deretter slik hver time. Dra ut på den måten og arbeid på den måten, og vend tilbake igjen rene som et stykke rent hvitt papir. Dette er måten å dra ut på, og hvis dere ikke gjør det, vil deres hjerter bli bedrøvet.» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young*, s. 245.)

Eldste L. Aldin Porter i De sytti har forklart dette ytterligere: «Prestedømsledere, la oss være påpasselige med ikke å la unge misjonærer reise til misjonsmarken med uoppgjorte overtredelser. Det er det samme som å gå i kamp uten hjelm, sverd eller skjold. La oss huske at det tar tid å utvikle kraft til å motstå fristelsens ild. Det tar tid å motta den gode røst som alltid kommer til den oppriktig angrende. La dem få tilstrekkelig tid.» (Se *Lys over Norge*, juli 1992, s. 44.)

Lære og pakter 88:127 – Profetenes skole

Ifølge det råd som ble gitt i Lære og pakter 88 ble profetenes skole organisert tidlig i 1833. Hensikten med denne skolen var å forberede de menn som hadde prestedømmet, til å forkynne evangeliet, forrette Kirkens anliggender og bidra til samfunnet. Senere, da Kirtland tempel ble bygget, ble denne skolen avholdt i templet. Profetenes skole fortsatte nå og da hele den første tiden i Utah-territoriet. Disse første skolene skapte en tradisjon for utdanning – både åndelig og timelig – som førte til opprettelsen av akademier, universiteter, seminarer og religionsinstitutter. Det er tydelig at Herren ønsker at hans folk skal være utdannet.

Lære og pakter 88:138–141 – «Fottvettingens ordinans»

Like før han ble korsfestet vasket Jesus sine apostlers føtter for å ivareta jødene skikk under deres lov, og innstiftet den som en ordinans (se Joseph Smiths oversettelse av Johannes 13:10). Lære og pakter 88:138–141 henviser til gjenopprettelsen av denne ordinansen for de ledere i Kirken som deltok i profetenes skole. Mens de hellige bygget Kirtland tempel sa profeten Joseph Smith at fottvettingens ordinans skulle utføres i templet (se *History of the Church*, 2:307–10; se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 65). Denne ordinansen skulle være en del av et større sett med ordinanser som skulle mottas i templet og som utruker oss med kraft slik at vi kan utføre det arbeid vi er kalt til i dette liv, på samme måte som dette bidro til å forberede Kirkens første ledere til deres arbeid første gang denne ordinansen ble forrettet.

Studer Skriftene

Utfør fem av følgende aktiviteter (A–H) når du studerer Lære og pakter 88.

A Hvilke tanker har du?

Lære og pakter 88:6–13 innbyr oss til å tenke på Jesus Kristus og hvor viktig han er for alt som lever. Les dette skriftstedet og skriv ned noen av dine tanker om Frelseren og hans innflytelse i ditt daglige liv – både det du registrerer og det du vanligvis ikke registrerer. Ta med noen tanker om hvordan dette skriftstedet vil ha innvirkning på ditt daglige liv i fremtiden. Hva ville være annerledes hvis flere mennesker kunne erkjenne og huske hva dette skriftstedet lærer oss?

B Forklar læren

Bruk det du lærer i Lære og pakter 88:17–39 og forklar så fullstendig du kan til en som ønsker å vite hvorfor Gud ikke bare ganske enkelt lar alle komme inn i det celestiale rike.

C Handlinger og konsekvenser

1. I Lære og pakter 88:62–69 talte Herren om hvordan vi kunne komme til ham. Det er minst 8 ting han sa vi skulle gjøre. Hver enkelt av disse 8 ting etterfølges av et løfte om en velsignelse vi vil motta hvis vi gjør det han råder oss til. Lag to kolonner i notatboken og skriv som overskrift: «Hvis» og «Så». I «Hvis»-kolonnen skriver du hva Herren rådet oss til å gjøre. I «Så»-kolonnen skriver du hvilke konsekvenser hver enkelt handling vil ha.
2. Velg to av de ting Herren rådet oss til å gjøre, og skriv om hva vi kan gjøre for å være lydige mot hans råd.

D En plan for forberedelse til misjon

1. Studer Lære og pakter 88:70–86 og skriv ned hva Herren på Joseph Smiths tid fortalte Kirkens ledere ville forberede dem til å undervise evangeliet til verden.
2. Hva tror du det betyr å ha rene hender og rene hjerter?
3. Hva forteller vers 81–86 oss om grunnene til at ledere og Kirkens medlemmer må advare alle mennesker? (se også Esekiel 33:1–9).

E Planlegg en skole

La oss tenke oss at du ble bedt om å starte en ny skole for unge siste-dagers-hellige som skulle forberede dem til livet, men spesielt til det arbeid Herren vil de skal gjøre. Med utgangspunkt i det du leser i Lære og pakter 88:77–80, hvilke emner ville du la elevene studere i denne skolen?

F Skriv ned begivenhetene

Skriv ned hvilke begivenheter som vil finne sted slik de er beskrevet i Lære og pakter 88:87–116. Plasser hver enkelt begivenhet i tre generelle tidsperioder: Før Frelserens annet komme, ved hans annet komme og ved slutten av tusenårsriket.

G Anvend Skriftene

Selv om Lære og pakter 88:119 henviser til templet, er det også et mønster for våre hjem, som også skal være hellige steder. Forklar kort hva du tror en familie kunne gjøre for å anvende hvert enkelt prinsipp Herren talte om i dette verset, hvis de ønsker at deres hjem skal være et «Guds hus», eller med andre ord, et sted hvor hans Ånd kunne oppholde seg og være en innflytelse til styrke og beskyttelse for alle som bor der.

H Kjenn Skriftene – Lære og pakter 88:123–24

1. Skriv ned hva Herren ber oss om i Lære og pakter 88:123–24 ved at du ordner hans råd i to lister: «Dette skal du gjøre», og «Dette skal du ikke gjøre.»
2. Velg to bud fra listene og forklar hvorfor du tror Herren vil vi skal gjøre eller la være å gjøre hver enkelt ting. Nevn eksempler fra ditt eget liv eller fra Skriften.

I 1833 bodde profeten Joseph Smith og hans familie i Newel K. Whitneys forretning i Kirtland, Ohio. I et av værelsene i 2. etasje i Whitneys forretning organiserte profeten den første profetenes skole (slik han var blitt befalt i L&P 88). Selv om president Brigham Young den gang ikke var et medlem av profetenes skole, har han omtalt disse sammenkomstene hvor man kom for å bli undervist og hvordan åpenbaringen vi har i Lære og pakter 89, ble gitt: «Da de samlet seg i dette værelset etter frokost, var det første de gjorde å tenne pipene sine, og mens de røkte, snakket de om rikets store ting og spyttet rundt omkring i værelset, og så snart de hadde tatt pipen ut av munnen, tok de seg en stor bit skråtabakk som de tygget på. Ofte hendte det når profeten kom inn i værelset for å undervise

i skolen, at han befant seg i en sky av tobakkrøk. Dette, og alle klagene fra hans hustru som måtte vaske et så skittent gulv, fikk profeten til å tenke over saken, og han spurte hvordan han skulle forholde seg til eldstenes bruk av tobakk.» (I Journal of Discourses, 12:158.) Resultatet av profetens spørsmål var den åpenbaringen vi i dag kjenner som Visdomsordet.

Legg merke til at i Lære og pakter 89:3 sa Herren at denne åpenbaringen er et «prinsipp med et løfte». Når du leser dette kapitlet, kan du være spesielt oppmerksom på Herrens løfter. Selv om vi i dag har mange medisinske bevis som støtter de råd Herren ga i Visdomsordet, visste man lite om dette på den tid da denne åpenbaringen ble gitt. Men legg spesielt merke til de åndelige velsignelser som er lovet. Vitenskapen gjør ikke engang forsøk på å bekrefte de åndelige velsignelser Herren lovet, men millioner av mennesker kan bære vitnesbyrd om at de er sanne. Denne åpenbaringen er nok et bevis på profeten Joseph Smiths profetiske kall.

«Ditt legeme er et redskap for ditt sinn. Det er i dine følelser at ånd og legeme kommer nærmest det å være ett. Hva du skal lære åndelig, avhenger til en viss grad av hvordan du behandler ditt legeme. Det er grunnen til at Visdomsordet er så viktig.

De vanedannende stoffene som forbyes i denne åpenbaringen – te, kaffe, alkohol og tobakk – virker forstyrrende inn på de fine følelsene i åndelig kommunikasjon, akkurat som andre vanedannende stoffer gjør det.

Ikke ignorer Visdomsordet, for det kan koste deg 'kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter' [L&p 89:19] som ble lovet dem som holder det. Og god helse er en ekstra velsignelse.» (Se *Lys over Norge*, jan. 1995, s. 59–60.)

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 89.

A Forklar ideen

I Lære og pakter 89:3 sa Herren at Visdomsordet er «avpasset etter den svakes evne, ja, for den svakeste blant de hellige». Forklar hvordan du tror lydighet mot Visdomsordet kan hjelpe en person til å bli sterk på alle områder i livet, fysisk, mentalt, følelsesmessig, sosialt og åndelig.

B Finn bevis

- I Lære og pakter 89:4 forklarte Herren en av grunnene til at han ga Visdomsordet. Skriv hva dette verset betyr.
- Finn bevis som støtter dette formålet med Visdomsordet. Legg f.eks. merke til annonser på oppslagstavler, i tidskrifter, aviser og i fjernsynet. Gjengi en eller to av dem i notatboken. Hva synes deres hovedbudskap å være? Hva er det de *ikke* forteller deg? På hvilken måte oppfyller de profetien i vers 4?
- Gi korte svar på følgende spørsmål:
 - Hvorfor vil noen mennesker oppmuntre deg til å bruke stoffer som Visdomsordet forbyr?
 - Hvorfor skulle du adlyde Visdomsordet?

C Lag en liste

Forstå Skriftene

Lære og pakter 89

Sterk drikk (v. 5, 7)–
Alkoholholdige drikker

... **Hete drikker** (v. 9) – Kaffe
... og te (se avsnittet «Forstå
... Skriftene» for L&p 89:9)

Lære og pakter 89:2 – «Ikke som bud eller tvang»

President Joseph F. Smith har forklart: «Grunnen til at Visdomsordet ble gitt 'ikke som bud eller tvang', var utvilsomt at på den tiden, i hvert fall hvis det var blitt gitt som et bud, ville hver eneste mann som var henfallen til disse skadelige ting, komme under fordømmelse, og derfor var Herren barmhjertig og ga dem en sjanse til å overvinne dem før han gjorde det til en lov. Men senere ble det bekjentgjort av president Brigham Young at Visdomsordet var en åpenbaring og et bud fra Herren» (*Conference Report*, okt. 1913, 14). Lydighet mot Visdomsordet er også et av de krav som stilles for å få en tempelanbefaling.

Lære og pakter 89:9 – Hva betyr «hete drikker»?

President Hyrum Smith – profeten Joseph Smiths bror, Kirkens patriark og assisterende president – har sagt: «Og når det står at 'hete drikker er ikke for legemet eller maven', er det mange som undrer seg over hva det betyr, om det henviser til te eller kaffe, eller ingen av delene. Jeg sier at det henviser til te og kaffe.»

(«The Word of Wisdom» *Times and Seasons*, 1. juni 1842, 800.)

Lære og pakter 89:19 – Finne visdom og kunnskapens store skatter

President Boyd K. Packer, fungerende president for De tolv apostlers quorum, har sagt:

1. Herren nevnte flere skadelige stoffer og flere sunne matvarer i Lære og pakter 89:5–17. Lag to lister i notatboken, den ene med overskriften «Skadelige stoffer» og den andre med overskriften «Sunne matvarer». Etter hver enkelt linje skriver du kort hva Herren sa om hvordan dette skulle brukes.
2. Herren nevnte ikke alt i Visdomsordet som vi skulle eller skulle la være å spise eller drikke. Det forventes at vi bruker litt sunn fornuft, lytter til råd fra lokale ledere og ledere på generalplan i Kirken, samt den veiledning som Ånden gir oss. President Boyd K. Packer har sagt:

«Medlemmer skriver og spør om det eller det er imot Visdomsordet. Det er velkjent at te, kaffe, brennevin og tobakk er imot det. Det er ikke gitt flere detaljer. I stedet underviser vi i prinsippet og de ledsagende velsignelsene. Det er mange vanedannende og avhengighetsskapende ting man kan drikke, tygge eller inhalere, eller injisere som skader både kropp og ånd, og som ikke er nevnt i åpenbaringen.

Alt som er skadelig er ikke spesifikt nevnt. Arsenikk f.eks. er utvilsomt skadelig, men ikke vanedannende! Den som må befales i alle ting, sa Herren, 'er en doven og ikke en klok tjener' (L&p 58:26).» (Se *Lys over Norge*, juli 1996, s. 17.)

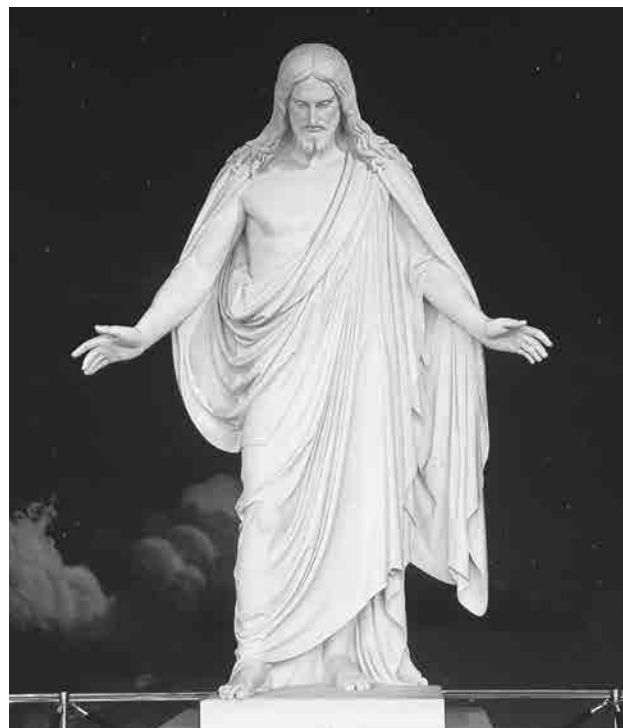
Vurder president Packers uttalelse og andre råd fra Kirkens ledere om Visdomsordet, og føy til et par andre ting på listen din om hva du kan gjøre og la være å gjøre.

D Kjenn Skriften – Lære og pakter 89:18–21

1. Skriv ned de velsignelser i Lære og pakter 89:18–21 som Herren lovet dem som er lydige mot Visdomsordet.
2. Hvis du skulle holde en tale om Visdomsordet til en gruppe ungdommer, hvilke eksempler ville du nevne for hver enkelt av disse velsignelsene?

President Joseph Fielding Smith sa at nøklene til Guds rike på jorden «er retten til å presidere, og nøklene innebærer makt og myndighet til å styre og lede alle Herrens anliggender på jorden. De som innehar dem, har makt til å styre og kontrollere hvordan alle tjener i prestedømmet» (se *Lys over Norge*, mars 1973, s. 108). Når du leser Lære og pakter 90, kan du legge merke til hva Herren sa til profeten Joseph Smith om disse nøkler i prestedømmet.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 90

Orakler (v. 4–5) – Åpenbaringer fra Gud gjennom hans profeter

Hovmod (v. 17) – tenke at man er hevet over eller bedre enn andre

Hedninger (v. 10) – de som er uten kunnskap om evangeliet eller om den sanne Gud

Vanry (v. 23) – dårlig rykte

Lære og pakter 90:3 – Rikets nøkler skulle aldri bli fratatt profeten Joseph

I Lære og pakter 90:3 fortalte Herren at profeten Joseph Smith ville inneha rikets nøkler i denne evangelieutdeling, selv etter at han døde. President George Q. Cannon, som var en rådgiver i Det første presidentskap, sa at president Brigham Young forkynte at profeten Joseph Smith «sto som overhode for denne evangelieutdeling, at Joseph har nøklene, og at selv om Joseph hadde gått over på den andre siden av sløret, sto han [Joseph Smith] som overhode for denne evangelieutdeling, og at han selv [Brigham Young] hadde nøklene og var underordnet ham.» President Cannon fortsatte og sa at president John Taylor forkynte «den samme lære, og dere vil aldri få høre noen annen lære fra noen av de trofaste apostler eller Guds tjenere som forstår det hellige prestedømmes orden» (*Gospel Truth*, 1:255).

Lære og pakter 90:6 – Rådgivere i Det første presidentskap er «regnet som likestilt»

Det første presidentskap er det høyeste quorum i Kirken og presiderer over alle Kirkens anliggender. Rådgivere i Det første presidentskap kan gjøre alt presidenten kan gjøre – som om presidenten selv gjorde det. Imidlertid virker de under presidentens ledelse og handler under hans ledelse og med

hans samtykke. Det er som profeten Joseph Smith sa: «De tolv er ikke underordnet andre enn Det første presidentskap ... og hvis jeg [Kirkens president] ikke er tilstede, er det ikke noe første presidentskap over De tolv» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 76). Eller med andre ord, når Kirkens president dør, presiderer ikke lenger rådgiverne i Det første presidentskap over Kirken.

Lære og pakter 90:13 – «Oversettelsen av profetene»

Lære og pakter 90:13 henviser til profeten Joseph Smiths inspirerte oversettelse av kong Jakobs versjon av Bibelen (Joseph Smiths oversettelse), som han arbeidet med.

Lære og pakter 90:28–31 – Vienna Jaques

Herren inviterte søster Vienna Jaques til å reise til Sions land og motta en arv. Han sa også hun ville få penger til å dekke omkostningene ved å flytte. Hun trengte pengene fordi hun hadde gitt all sin rikdom til Kirken like etter at hun var døpt. Etter denne åpenbaringen reiste søster Jaques til Jackson County, Missouri, og mottok jord, men forfølgelser tvang henne til å flytte til den nordlige del av Missouri. Hun var et sannferdig og trofast medlem som tjente på mange måter i det stille. I en alder av 60 år kjørte hun sin egen vogn over slettene til Saltsjødalen. Hun døde 96 år gammel. I hennes nekrolog sto det skrevet at hun var trofast mot sine pakter og betraktet evangeliets gjengivelse som en uvurderlig skatt.» («In Memoriam: Vienna Jaques,» *Woman's Exponent*, 1. mars 1884, 152.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 90.

A Rikets nøkler

1. Hvilke nøkler ble gitt til profeten Joseph Smith ifølge Lære og pakter 90:1–6?
2. Hvem andre mottok denne myndigheten?
3. Nevn hvilke menn som har disse nøklene på jorden i dag.
4. Foreta en oppsummering i en setning av den viktige sannhet som er gjengitt i vers 5.

B Med dine egne ord

1. Skriv hva Lære og pakter 90:4–5 betyr for deg.
2. Skriv om en gang du følte deg sterk i en situasjon som kunne ha blitt vanskelig fordi du ikke hadde betraktet Guds orakler som ubetydelig. Hvis du ikke kan finne et eksempel på dette, kan du spørre en i din familie, en leder i Kirken eller en venn

og be dem fortelle noe de har opplevd. Foreta en oppsummering i notatboken.

C Plikter og ansvarsoppgaver

1. Ifølge Lære og pakter 90:13–18, hvilke plikter og ansvarsoppgaver har Det første presidentskap?
2. Hvilke av disse pliktene og ansvarsoppgavene kunne også gjelde for presidenten i en klasse i Unge kvinner eller for presidenten i et quorum i Det aronske prestedømme? Forklar i hvert enkelt tilfelle hvorfor en plikt og en ansvarsoppgave ikke er aktuell.

Lære og pakter 91 De apokryfiske bøker

Enkelte bibelversjoner har en del med bøker som er kjent som de apokryfiske bøker. Apokryfisk betyr «skjult». Vanligvis er oppfatningen den at disse bøkene kalles apokryfiske fordi man ikke vet om de er sannferdige og nøyaktige skrifter. Da profeten Joseph Smith arbeidet med sin oversettelse av Bibelen, ønsket han å vite om han skulle oversette og ta med de apokryfiske bøker. Lære og pakter 91 er Herrens svar. Det gir nyttige opplysninger hvis du ønsker å lese de apokryfiske bøker, og dette rådet kunne også gjelde for andre gode bøker som interesserer deg.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 91 – De apokryfiske bøker

De apokryfiske bøker er en samling hebraiske skrifter fra Det gamle testaments tid. De ble ikke tatt med i Skriftene i den perioden som det ble skrevet på det hebraiske språk, men ble i Skriftene skrevet på gresk i den tid Frelseren virket her på jorden. Men selv da var det mange spørsmål med hensyn til hvem som skrev dem og om de var inspirerte skrifter. De apokryfiske bøker kan hjelpe oss å forstå noe av det jødiske folks historie fra slutten av Det gamle testamente og frem til begynnelsen av Det nye testamente.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 91.

A Svar til en venn

La oss tenke oss at du og en venn snakker om religion, og du viser ham eller henne din bibel. Din venn sier at det er noe som mangler i den og spør hvorfor din bibel ikke har med de apokryfiske bøker. Bruk det du lærer i Lære og pakter 91 og besvar din venns spørsmål.

B Foreta en sammenligning

1. Hva åpenbarte Herren i Lære og pakter 91 om hvordan vi skal finne sannheten i de apokryfiske bøker?
2. Hvordan kan dette rådet også gjelde for andre bøker enn dem som har tilknytning til Skriften, som f.eks. lærebøker i skolen?

Lære og pakter 92 Vær et aktivt medlem

Noen åpenbaringer i Lære og pakter kan synes svært personlige eller praktiske for en spesiell tid i Kirkens historie. Vi tror kanskje at disse åpenbaringene ikke gjelder for oss i dag, men vanligvis finnes det prinsipper i dem som kan anvendes på forskjellige måter i mange ulike situasjoner. Når du leser Lære og pakter 92, som er en svært kort og konkret åpenbaring, kan du tenke over hvordan den kunne anvendes i vår egen tid.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 92:1 – Den forente orden

I Lære og pakter 92 henviser uttrykket «den forente orden» til en gruppe menn Herren kalte til å arbeide sammen for å løse Kirkens gjeldsproblem (se L&p 82:11–19). Disse menn inngikk en pakt og lovet å etterleve innvielsesloven og gjøre alt de kunne for å skaffe de nødvendige midler til å befri Kirken for gjeld. Gruppen ble også kalt «det forente firma» i noen av møtereferatene. Selv om de ikke var helt lyktes, bidro de instruksjonene Herren ga denne gruppen, og som vi finner i flere kapitler i Lære og pakter, til at vi fikk en bedre forståelse av innvielsesloven og hvilke velsignelser den har for dem som er lydige. I Lære og pakter 92 befalte Herren at Frederick G. Williams, som nylig var blitt kalt til rådgiver for profeten Joseph Smith, skulle opptas som medlem av denne ordenen.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 92.

A Nevn et eksempel

Nedenfor vil du finne noen anledninger til å tjene i Kirken. For hver enkelt nevner du et eksempel på hva en person som innehar kallet, kan gjøre for å være et «aktivt medlem», slik Herren ga råd om i Lære og pakter 92:2.

1. En Primær-lærer for syv år gamle barn
2. En juniorledsager til en hjemmelærer
3. Presidenten for Bikube-klassen
4. Et medlem av wardets tjenestekomité for ungdom
5. En nabo til et eldre ektepar

Lære og pakter 93 Lys og sannhet

Profeten Joseph Smith oppga ingen bakgrunn for åpenbaringen Lære og pakter 93, og for den dagen, før han skrev ned åpenbaringen, han skrev ganske enkelt: «Jeg mottok følgende» (History of the Church, 1:343). Men vers 19 gir oss en ide om hensikten med den. Av denne åpenbaringen kan vi lære mer om hvordan vi skal tilbe, og hvem vi skal tilbe.

Du kan spørre: Hva betyr egentlig «tilbe»? Det betyr å hedre og respektere og delta i formell religiøs aktivitet og handle på en måte som hjelper oss til å bli mer lik Gud. Vi vet at vi forsøker å tilbe vår himmelske Fader og Jesus Kristus, men som eldste James E. Talmage skrev mens han var et medlem av De tolv apostlers quorum: «Vår evne til å tilbe avhenger av om vi har en forståelse av verdigheten som karakteriserer det vi tilber. Menneskets evne til å tilbe er en målestokk på hvor godt han forstår Gud» (The Articles of Faith, 12. Utg. [1961], 395–96). Når du derfor studerer Lære og pakter 93, kan du se etter

hva det lærer oss om vår himmelske Fader og Jesus Kristus og hva du kan gjøre for å bli mer lik dem. Tenk dypt over dette kapitlet, for det inneholder sannheter som er enkle nok til at barn kan forstå dem, men som også er mektige nok til å utfordre den mest lærde og åndelige.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 93

Født gjennom meg (v. 22) – bli Kristi sønner og døtre ved å bli døpt og født på ny av Ånden

Sfære (v. 30) – begrenset område

Lære og pakter 93:6–18 – En opptegnelse av Johannes

Den opptegnelse av Johannes som det er henvist til i Lære og pakter 93, er en opptegnelse som ble ført av døperen Johannes. Den fullstendige opptegnelsen til døperen Johannes er ikke åpenbart enda, men vil komme frem senere. Denne opptegnelsen må ikke forveksles med det som er skrevet av åpenbareren Johannes, apostelen, i Det nye testamente. (Se Neal A. Maxwell: «*Not My Will, But Thine*» [1988], s. 44.)

Lære og pakter 93:11–17 – «Mottok ikke av fylden til å begynne med»

President Lorenzo Snow har sagt: «Da Jesus lå i krybben som et hjelpeløst barn, visste han ikke at han var Guds Sønn og at han tidligere hadde skapt jorden ... Han vokste opp og ble en mann, og i denne prosessen ble det åpenbart for ham hvem han var og i hvilken hensikt han var i verden. Den makt og herlighet han var i besittelse av før han kom inn i verden, ble gjort kjent for ham.» (I *Conference Report*, apr. 1901, s. 3.)

Lære og pakter 93:12–13, 19–20 – «Nåde for nåde»

Nåde betyr å motta styrke og kraft fra Gud. Lære og pakter 93:12 lærer oss at Jesus Kristus mottok «nåde for nåde». Etter hvert som han vokste, mottok han hjelp og åndelige gaver fra sin Fader. Vers 13 lærer oss at Jesus «fortsatte fra nåde til nåde inntil han mottok en fylde». Han fikk mer hjelp, styrke og kraft fra sin Fader – fra et nivå til det neste – inntil han mottok denne fylde. Når vi er trofaste og lydige mot budene, skal vi også «motta nåde for nåde» (v. 20) og «når tiden er inne, motta av hans fylde» (v. 19).

Lære og pakter 93:21–23, 25, 29, 38 – «I begynnelsen»

Evigheten har ingen begynnelse og ingen ende, og vi er evige skapninger. Uttrykket «i begynnelsen» eller «fra begynnelsen» i Lære og pakter 93 henviser til en tid da det som angikk dette jordeliv, var i sin begynnelse. I denne begynnelsen fremla vår himmelske Fader sin store plan for lykke som gjør det mulig for oss å bli ham lik.

Lære og pakter 93:40–50 – «Oppdra deres barn i lys og sannhet»

I Lære og pakter 93:36–39 lærte Herren oss hva lys og sannhet er og hvordan det kan gå tapt eller bli tatt bort. Og i vers 40

befalte han foreldre å «oppdra deres barn i lys og sannhet». Eldste Marion G. Romney, som var et medlem av De tolv apostlers quorum og senere rådgiver i Det første presidentskap, advarte og sa at «når foreldre unnlater å undervise sine barn, har ikke dette bare innvirkning på dem og deres barn, men på hele sivilisasjoner.

En slik unnfallenhet bidro til den ugudelighet som førte til vannflommen, den bidro til at Israel falt og til at folkegrupper i Mormons bok be ødelagt.» (I *Conference Report*, apr. 1969, 108–9.)

I en tale til Kirkens prestedømsledere sa president Harold B. Lee: «Vår ungdom er i fare. Hold båndene i hjemmet sterke, brødre. Påse, slik vi alle har forsøkt å si i dag og som jeg selv har sagt mange ganger ... at 'det viktigste i Herrens verk som dere brødre noensinne vil utføre som fedre, vil foregå innenfor veggene i deres eget hjem.' Forsøm ikke deres hustru, brødre, og forsøm ikke deres barn.

Ta dere tid til å holde familiens hjemmeaften. Samle barna rundt dere. Undervis dem og veiled dem og beskytt dem. Aldri har det vært større behov for styrke og solidaritet i hjemmet. Hvis vi gjør dette, vil denne Kirken vokse med stormskritt både hva styrke og innflytelse angår over hele verden.» («Følg Kirkens ledere», *Lys over Norge*, des. 1973, s. 512.)

President Gordon B. Hinckley har gitt oss dette råd: «Foreldre, vokt deres familie. Oppdra deres barn i lys og sannhet som Herren har befalt. Gi dem rikelig med kjærlighet, men ikke skjem dem bort. Del deres vitnesbyrd med dem. Les i Skriften sammen. Veiled og beskytt dem. Dere har ingen større velsignelse og intet større ansvar enn dem som Herren har gitt dere i forvaring. Be sammen. Det finnes ingen erstatning for familiebønn når alle kneler ned sammen for Herren.» (*Lys over Norge*, juli 1999, s. 105.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 93.

A Hva lærte du?

I Lære og pakter 93:19 sa Herren at han ga oss «disse ord [v. 1–18] for at I kan forstå og vite *hvordan* I skal tilbe, og vite *hva* I tilber» (uthevelse tilføyet), slik at vi til slutt kan motta av Faderens fylde – som er opphøyelse (se L&P 132:6, 19–20). Du ønsker kanskje å repetere igjen den korte diskusjonen av tilbedelse i innledningen til Lære og pakter 93 i denne studie-veiledningen.

1. Lag to kolonner i notatboken din og sett følgende overskrift på dem: «Hvordan tilbe» og «Hvem vi tilber». I riktig kolonne skriver du hva du lærer i Lære og pakter 93:1–18. Forklar hva hver enkelt sannhet lærer deg om hvordan du skal tilbe og hva du skal tilbe.
2. Hva kommer du til å gjøre annerledes på grunn av det du har lært?

B Hvor viktig er det?

Av og til er de enkleste sannheter de viktigste og kraftigste. Studer Lære og pakter 93:20, 26–28, 36–39 og skriv hva som står der om hvor viktig det er å holde budene.

C «Jeg har befalt dere»

1. Foreta en oppsummering av det råd Herren ga i Lære og pakter 93:40–50 til de tre medlemmene av Det første presidentskap og biskopen i Kirtland, Ohio.
2. Hvorfor var det viktig for Herren å gi disse lederne i Kirken råd om deres familier?
3. Skriv ned tre ting du planlegger å gjøre når du blir en mor eller far og skal oppdra din familie i overensstemmelse med det råd Herren ga i disse versene (se også «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 93:40–50).

Lære og pakter 94

Instruksjoner til Kirkens byggekomité

Kirken bygger i dag mange bygninger rundt omkring i verden, som f.eks. wards- og stavshus, templer og bygninger til Seminar og Institutt. Men da åpenbaringen som vi finner i Lære og pakter 94 ble gitt, hadde ikke de hellige oppført noen bygning. Herren hadde befalt dem å bygge en bygning – Kirtland tempel – men medlemmene hadde ennå ikke begynt å bygge den. I denne åpenbaringen befalte Herren Kirken å bygge ytterligere to bygninger. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du tenke over hva Herrens befaling om å bygge disse to bygningene og templet lærer oss om hva som er nødvendig som en grunnvoll i Guds verk.

Studer Skriftene

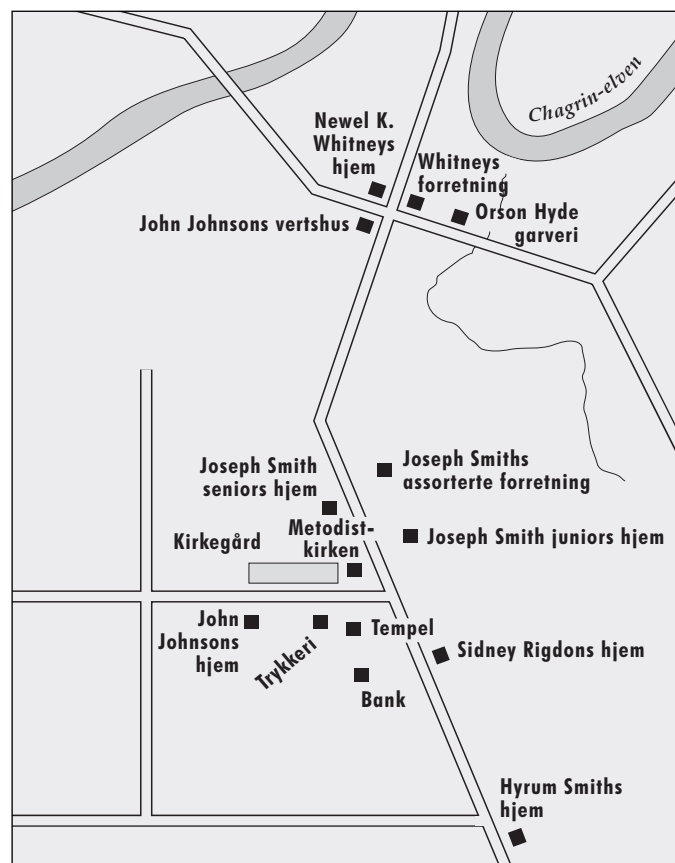
Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 94.

A Bygging og prioritering

Nevn de første tre bygningene Herren befalte Kirken å bygge i denne evangelieutdelingen (se L&p 94:1, 3, 10) og forklar hensikten med hver av dem.

B Anvend prinsippet

Alle Kirkens bygninger blir innviet med en bønn av en prestedomsleder som har fått dette oppdraget av dem som har myndighet. Les Lære og pakter 94:8–9, 12 for å lære hva Herren forventet av innvierte bygninger. Forklar hvordan dette gjelder for de bygninger Kirken har i dag.

Grensemerker i Kirtlands tidligste tid

Lære og pakter 95

Bygg mitt hus!

Hvorfor venter noen av og til før de utfører oppdrag Herren har gitt dem? Nesten seks måneder hadde gått siden Herren hadde gitt befaling om å bygge et tempel i Kirtland, og byggearbeidet hadde ikke begynt. Lære og pakter 95 hjelper oss til å forstå hvordan Herren føler det når vi drøyer med å gjøre det han ber oss om. Vi lærer også

om hvilke konsekvenser en slik mangel på handling fra vår side har og hvorfor og hvordan Herren irectsetter oss og hjelper oss med å omvende oss.

Forhåpentlig vil vi alle være som profeten Joseph Smith og andre som var sammen med ham da denne åpenbaringen ble gitt. President Brigham Young sa ved en senere anledning: «Uten åpenbaring kunne Joseph ikke mer enn noe annet menneske vite hva som ble ønsket, og uten befaling hadde Kirken altfor få medlemmer og var altfor svak i troen og altfor fattige økonomisk sett til å gi seg i kast med en så mektig oppgave. Men ved hjelp av alle disse stimulansene og bare en håndfull menn som levde på luft, litt maismel og melk og ofte salt eller ingen melk når melk ikke kunne skaffes, hugget den store profeten Joseph – i steinbruddet – ut stener med sine egne hender, og noen få fulgte hans eksempel på lydighet og flid overalt hvor det var størst behov for det. Noen arbeidet på veggene med sverdet i den ene hånden for å beskytte seg mot pøbelen, mens de plasserte stener og brukte murerskjeen med den andre, og på denne måten ble Kirtland tempel, det andre av Herrens hus som vi noen gang har utgitt en opptegnelse om på jorden, såpass ferdig at det kunne innvies.» (Discourses of Brigham Young, 415).

Forstå Skriftene

Lære og pakter 95

Refser (v. 1–2) – irectsetter, tukter, disiplinerer, straffer : Begave (v. 8) – velsigne, gi en åndelige gave

Lære og pakter 95:4 – «Min underlige gjerning»

Uttrykket «min (for)underlige gjerning» kommer fra Jesaja 28:21, hvor Herren sa han ville irectsette et folk som ikke trodde de hadde noe behov for å omvende seg. I vår tid forkynnes budskapet om evangeliets gjengivelse til mange som tror de allerede har sannheten. Folk i denne situasjonen synes kanskje det vi gjør er underlig. Og videre er gjengivelsen av evangeliet og opprettelsen av den sanne kirke på jorden en forunderlig foreteelse for mennesker som betrakter tro på åpenbaring, himmelske besøk og andre åndelige spørsmål som dårskap.

Lære og pakter 95:14 – Herren viste planen til tre personer

De tre som Herren viste byggetegningen for Kirtland tempel til, var medlemmene av Det første presidentskap. Tempelarkitekt Truman O. Angell fortalte:

«Frederick G. Williams, en av president Smiths rådgivere, kom inn i templet, og følgende dialog fant sted i mitt nærvær:

Snekker Rolph sa: 'Hva synes du om huset, doktor?'

[Frederick G. Williams] svarte: 'Det ser ut til å være helt etter tegningene.' Og deretter fortalte han følgende: 'Joseph mottok Herrens ord om at han skulle ta med seg sine to rådgivere, Williams og Rigdon, og komme frem for Herren, og han ville vise dem planen eller tegningene av huset som skulle bygges.

Vi knelte ned, påkalte Herren, og bygningen viste seg for oss et stykke unna. Jeg var den første som oppdaget den. Senere så vi den alle sammen. Etter at vi hadde sett vel og lenge på eksteriøret, virket det som om bygningen kom helt over oss, og utformingen av denne hallen var helt i overensstemmelse med det jeg så til minste detalj.'» (I Marvin E. Smith: «The Builder,» *Improvement Era*, okt. 1942, 630.)

© 1996 Garth Oborn

Kirtland tempel

Lære og pakter 95:16–17 – Hensiktene med Kirtland tempel

En hovedhensikt med Kirtland tempel var at det skulle være et sted hvor Herren kunne gjengi de prestedømmets nøkler som var nødvendige for å utføre det arbeidet som utføres i templene i dag (se L&P 110). Det tjente også som et møtehus og som skole.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 95.

A Hvorfor refser Herren oss?

Ofte liker vi ikke å bli refset eller irectsatt. Av og til aksepterer vi ydmykt en irectsettelse, men ofte blir vi også fristet til å bli fornærmet eller til og med sint. Ifølge Lære og pakter 95:1–2, hvorfor refser Herren oss?

B Hva er støtende for Herren?

1. Finn uttrykket «syndet alvorlig» i Lære og pakter 95:3, 6, 10. Skriv ned hvilke synder Kirkens medlemmer begikk som ikke var Herren til behag.
2. Ifølge vers 4–8 og 11–12, hvilke konsekvenser hadde disse syndene?

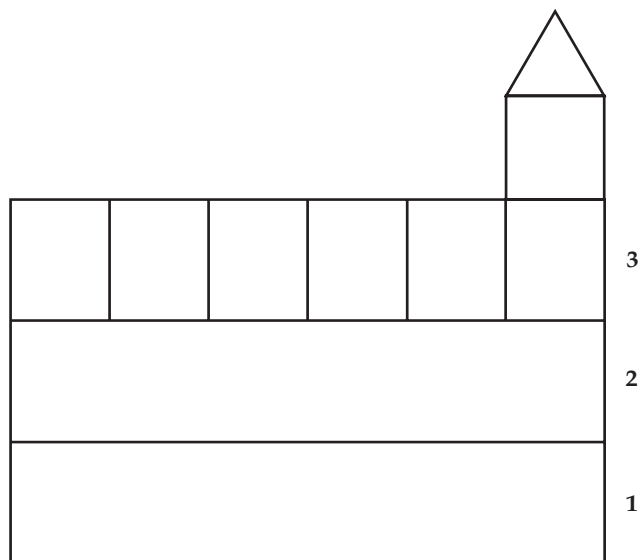
3. Hva sa Herren i vers 13–14 om hvordan de hellige kunne omvende seg fra å ha forsømt å bygge templet?

C Tegn et bilde eller diagram

Vurder prinsippet Herren lærte oss i Lære og pakter 95:12 (se også 2. Nephi 7:10–11). Tegn et bilde eller et diagram som kan illustrere dette prinsippet.

D Sett navn på tegningen

I notatboken din lager du en enkel tegning av Kirtland tempel som vist nedenfor. Bruk det du lærer i Lære og pakter 95:13–17 for å navngi delene på templet og forklare hensikten med hver enkel etasje eller hvert enkelt rom.

For å bygge templet og ellers fremme Herrens verk i Kirtland, Ohio, kjøpte Kirken ca. 400 da. av en mann ved navn Peter Finch (se diagrammet i avsnittet «Forstå Skriftene»). I dette kjøpet inngikk også en bygning som tjente som vertshus og hotell (huset som er nevnt i L&p 96:9). Kirkens ledere kunne ikke bli enige om hvordan de skulle dele opp jorden til beste for alle, og derfor spurte profeten Joseph Smith Herren. Når du leser Lære og pakter 96, kan du legge merke til hva Herren sa var viktig for hans verk da han ga råd i dette timelige spørsmål.

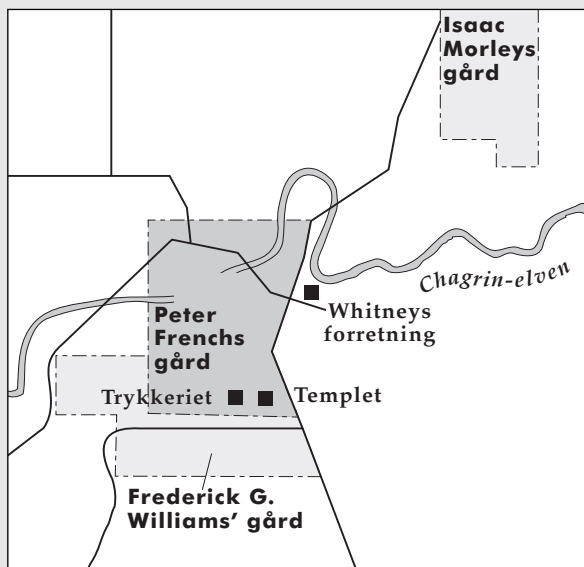
Forstå Skriftene

Lære og pakter 96

Min orden, denne orden : Heftelser (v. 9) – gjeld (v. 4, 8) – Den forente orden
(se avsnittet «Forstå Skriftene» for L&p 92:1, (side 105).

Lære og pakter 96 – French-gården i kaptittelsammendraget

Lære og pakter 96:2 – Newel K. Whitney skulle overta ansvaret for jordområdene

Newel K. Whitney var biskop i Kirtland, Ohio. Som tidligere åpenbart (se L&p 42; 51; 72), var biskopen ansvarlig for de timelige spørsmål i Kirken. Følgelig fikk han ansvaret for det jordområde templet skulle bygges på. Dette er også en viktig påminnelse for oss i dag – Skriftene, profetenes læresetninger og Kirkens håndbøker forteller oss ofte hvordan vi skal løse de problemer vi møter når vi skal administrere Kirken.

Lære og pakter 96:6–9 – John Johnson

John Johnson bodde i Hiram, Ohio, da han første traff profeten Joseph Smith og sluttet seg til Kirken. Profeten Joseph og hans familie bodde hos familien Johnson en stund. Det var i Johnsons hjem at åpenbaringen i Lære og pakter 76 ble mottatt. I Lære og pakter 96 ga Herren bror Johnson i oppdrag å ta hånd om Peter Frenchs hotell og etablere Kirkens trykkerivirksomhet der. Da den forente orden ble oppløst, ble hotellet gitt til bror Johnson og ble kjent under navnet «Johnsons vertshus».

Johnsons vertshus

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 96.

A Hva og hvorfor

I Lære og pakter 96:1 sa Herren det var «tjenlig» å gjøre staven i Kirtland sterk.

1. Med utgangspunkt i Herrens råd i Lære og pakter 96, hva tror du ville gjøre staven i Kirtland sterk?
2. For hvert forslag du nevner kan du skrive hvorfor du tror dette ville gjøre staven sterkere.

B Verdien av hellig skrift

1. Ifølge Lære og pakter 96:5, hvilken virkning kan Herrens ord ha på folk?
2. Bruk *Veiledning til Skriften* for å finne to andre betydningsfulle virkninger Skriftene kan ha på folk. Skriv virkningene og henvisningene til Skriften i notatboken. Skriv gjerne disse henvisningene ved siden av Lære og pakter 96:5.

Lære og pakter 97 Templer og Sion

Som du har lært ved å studere Lære og pakter, er en av hensiktene med gjengivelsen av evangeliet i de siste dager å opprette Sion – et rent folk som er forberedt på å møte sin Gud og leve i hans nærhet. I Lære og pakter 97 talte Herren mer om Sion og spesielt hva som ville hjelpe Sion til å «ha fremgang og utbre seg og bli meget herlig» (v. 18). Tenk nøye over hva Herren underviste om i denne åpenbaringen, fordi det også gjelder oss i dag når vi forsøker å opprette og bygge opp Sion.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 97

Hus (v. 10, 12, 15) – Tempel : Besmittet av (v. 15, 17) –
: gjort uren

Lære og pakter 97:3–6 – Skolen i Sion

Parley P. Pratt presiderte over en skole i Missouri. Den ble kalt Eldstenes skole og besto av omtrent 60 elever som kom sammen under åpen himmel en gang i uken. Mange store og strålende ting ble tilkjennegitt og gjennomgått i denne skolen.

Lære og pakter 97:21 – «Sion – DE RENE AV HJERTET»

President Spencer W. Kimball forklarte: «Sion består av de rene av hjertet – de som er helliggjort og hvis klær er vasket hvite ved lammets blod (se Alma 13:11). Det er disse som ifører seg nestekjærlighetens kappe og tjener andre av et rent hjerte.» (se «Fruktene av vårt velferdsarbeid», *Lys over Norge*, april 1979, s. 132.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 97.

A Lag en definisjon

I Lære og pakter 97:2 sa Herren at han viser de saktmodige barmhjertighet. En pekepinn om hva *saktmodighet* betyr, finner vi helt til slutt i vers 1. Bruk hjelpemidlene i Kirkens utgave av Skriften og slå opp flere skriftsteder om saktmodighet. Skriv deretter hva *saktmodighet* betyr, og nevnt minst to grunner til at du skulle ønske å bli betegnet som en saktmodig person.

B Akseptert av Herren

Tenk deg at en venn sier til deg: «Jeg vet at Kirken er sann, og jeg ønsker å gjøre det som er riktig. Hvordan kan jeg vite om den måten jeg lever på, er akseptabel for Herren? Besvar spørsmålet ved å forklare Lære og pakter 97:8–9. Skriv i notatboken hva du ville si.

C Skriv spørsmål

I Lære og pakter 97:10–19 forklarte Herren flere viktige prinsipper i forbindelse med byggingen av et tempel i Sion (Missouri). Skriv ned minst fire spørsmål om templer som kunne besvares med de prinsipper som blir behandlet i disse versene. Disse prinsippene gjelder også for bygging av templer i våre dager.

D Begrunnelser for tempelanbefaling

Les Lære og pakter 97:15–17 og besvar følgende spørsmål:

1. Hvorfor er det ikke tillatt for alle og enhver å komme inn i templene og delta i ordinansene?
2. Hvorfor skulle vi være ærlige med hensyn til om vi er verdige til å komme inn i templet?

Lære og pakter 98 En reaksjon på forfølgelse

Den 20. juli 1833 trengte en pøbel av Kirkens motstandere seg inn i Kirkens trykkeri, som også var hjemmet til W. W. Phelps. De ødela trykkeripressen og de fleste eksemplarene

av Budenes bok som nesten var ferdig, kastet møbler ut på gaten og raserte det meste av bygningen. Deretter grep de biskop Edward Partridge og bror Charles Allen og forlangte at disse to menn enten fornektet sine vitnesbyrd om Mormons bok, eller måtte forlate Jackson County. De nektet, og pøbelen rullet dem i tjære og fjær.

Tre dager senere vendte pøbelen tilbake og ødela hjem og forretninger som tilhørte Kirkens medlemmer. Noen av Kirkens ledere tilbød seg å ofre livet hvis mobben ville love å la resten av de hellige å være i fred, men dette tilbudet ble avslått. I stedet tvang de Kirkens ledere til å undertegne en avtale om å forlate Jackson County, Missouri, innen utgangen av januar. Oliver Cowdery ble sendt til Ohio for å underrette profeten Joseph Smith om hva som hadde skjedd. Men før bror Cowdery kom frem, hadde profeten mottatt den åpenbaringen vi finner i Lære og pakter 98, og sendte den tilbake til de hellige i Missouri.

Forsøk om du kan tenke deg hvordan disse medlemmene av Kirken kan ha følt det. Kanskje har du opplevd noe som hjelper deg til å forstå. I slike situasjoner kan vi spørre: Hvorfor hender av og til vonde ting når vi forsøker å gjøre det Herren har bedt oss om? Hva skulle vi gjøre med det? Hva kan vi lære mens dette pågår? Hvis noen skader oss, er det da riktig å søke hevn? Når du leser Lære og pakter 98, må du ikke glemme at det er vår Herre Jesus Kristus som sier dette. Det lærer oss hvordan han ønsker vi skal reagere på forfølgelse. Forsøk ikke bare å forstå hva denne åpenbaringen betydde for de hellige i Missouri, men tenk også over hvordan den gjelder for deg i dag.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 98

Bli i (min pakt) (v. 15) – leve i, være lydige til

Lære og pakter 98:16 – «Erklær at I er imot krig, og forkynn fred»

I en uttalelse som ble gitt under 2. verdenskrig, og etter å ha sitert første del av Lære og pakter 98:16, sa Det første presidentskap:

«Kirken er, og må derfor være, motstander av krig. Kirken selv kan ikke føre krig med mindre og før Herren gir nye befalinger. Den kan ikke betrakte krig som et rettferdig middel til å løse internasjonale stridsspørsmål. De skulle og kan bli løst ved at nasjonene blir enige ved fredelige forhandlinger og tilpasninger.

Men Kirkens medlemmer er borgere eller er underlagt myndigheter som Kirken ikke har noen kontroll over. Herren selv har bedt oss om å 'støtte den lov som er landets grunnlov'. [De siterer Lære og pakter 98:4–7.]

Selv om dette åpenbarte ord er utformet slik at det mer spesielt gjaldt for det Amerika vi bor i, kan likevel de prinsipper som kommer frem anvendes over hele verden og har spesiell adresse til 'deg' (Joseph Smith) 'og dine brødre i min kirke'. Når derfor grunnloven, i lydighet mot disse prinsipper, innkaller Kirkens menn til de væpnede styrker i et hvilket som helst land de skylder troskap, er deres høyeste borgerplikt å imøtekomme en slik innkallelse.» (I Conference Report, april 1942, s. 94.)

Lære og pakter 98:23 – «Bær det tålmodig»

Biskop Edward Partridge var et eksempel på det råd Herren ga i siste halvdel av Lære og pakter 98. I en omtale av tiden i Jackson County, Missouri, da pøbelen rullet ham i tjære og fjær, skrev han: «Jeg bar mishandlingen med så stor resignasjon og ydmykhet at det virket som om forsamlingen ble forbløffet, og de tillot at jeg trakk meg stillferdig tilbake, mange så svært alvorlige ut da deres medfølelse var blitt vakt slik jeg hadde tenkt. Og med hensyn til meg selv, var jeg så fylt av Ånden og av Guds kjærlighet at jeg ikke følte noe hat mot mine forfølgere eller mot noen andre.» (Se History of the Church, 1:391.)

Studer Skriftene

Utfør følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 98.

A Ikke lett

I Lære og pakter 98 vil kanskje ikke det råd Herren ga til de hellige som var forfulgt i Missouri, kunne betraktes som en naturlig eller lett reaksjon på situasjonen.

1. Tenk over den situasjon de hellige i Missouri befant seg i som ble forfulgt og drevet bort fra sine hjem. Hvilket råd i Lære og pakter 98:1–3 tror du de syntes var vanskelig?
2. Skriv om en situasjon da du selv opplevde, eller så andre oppleve, mange plager, men greide å se det slik: «frykt ikke», «vær trosset», «gled dere for evig og alltid», «gi takksigelse», og fikk oppleve at dette ble «til deres gode».

B Gi noen råd

Tenk deg at en ny konvertitt i Kirken spurte deg hvilken holdning Kirken har til et forestående valg. Når du bruker Lære og pakter 98:4–10 som rettesnor, hvilke ideer ville du forklare for denne personen? Skriv ned minst tre ideer og nevnt hvilke vers som støtter hver enkelt ide.

C Bud og løfter

1. Lag to kolonner i notatboken din med følgende overskrifter: «Bud» og «Løfter». Skriv ned alle bud og løfter du finner i Lære og pakter 98:11–18 i riktig kolonne.
2. Hvis du hadde bodd i Missouri da denne åpenbaringen ble gitt, hvilke av disse bud og løfter ville ha angått deg mest? Hvorfor?

Lære og pakter 99

Et misjonsskall for
John Murdock

John Murdock (1792–1871) og hans familie sluttet seg til Kirken da de første misjonærene reiste gjennom Kirtland, Ohio, høsten 1830. Den 1. mai 1831 mens de bodde i bysamfunnet Orange, døde hans hustru Julia mens hun fødte tvillinger. Dagen før, 30. april, og ca. 25 km derfra i Kirtland, hadde Emma Smith også født tvillinger, men begge døde. Da han ikke var i stand til å ta skikkelig hånd om sine

morløse barn, tillot bror Murdock at profeten Joseph og Emma Smith fikk adoptere hans tvillinger, Julia og Joseph. Spebarnet Joseph døde senere på grunn av sykdom og kulden han ble utsatt for en kveld da profeten Joseph ble rullet i tjære og fjær i Hiram, Ohio.

Når du leser Lære og pakter 99, kan du tenke over hvilke offer Herren krevde av bror Murdock. Hvilke offer kreves av misjonærene i dag? Hvordan kan de sammenlignes med det Herren ba bror Murdock om? På hvilken måte er de annerledes?

John Murdock fullførte sin misjon og mottok mange andre kall i livet. Han var trofast mot Herren og Kirken helt til sin død.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 99:4 – «Tvert dine føtter»

Se avsnittet «Forstå Skriftene» for Lære og pakter 24:15 (side 35).

Lære og pakter 99:6 – Sørg for dine barn før du drar

«I 1832 sendte [John Murdock] sine tre eldste barn til biskop Partridge i Missouri med noen midler til deres underhold. Joseph Smith tok vare på Julia, og hennes tvillingbror (Joseph) døde under forfølgelsene i Hiram i mars 1832. Bror Murdock solgte sin eiendom og sendte noen av pengene han fikk for den til biskop Partridge i Missouri til underhold for sine barn, og han ga også noe til bror Joseph. På denne måten var han forberedt til å forkynne evangeliet.» (Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 bd. [1901–36], 2:363.)

President Ezra Taft Benson har fortalt om da hans far, George T. Benson, som hadde hustru og syv barn, mottok et misjonsskall:

«Vi samlet oss rundt den gamle sofaen i stuen, og far fortalte oss om sitt misjonsskall. Da sa mor: 'Vi er stolte over å få vite at far regnes for å være verdig til å reise på misjon. Vi gråter litt fordi det betyr at vi skal være borte fra hverandre i to år ...

«Og så reiste far på misjon. Selv om jeg på den tiden ikke var fullt klar over hvor dypt far engasjerte seg, forstår jeg nå bedre at hans villige godtagelse av dette kallet vitnet om hans store tro.» (Se *Lys over Norge*, januar 1987, s. 37.)

I dag ber ikke Kirken menn om å forlate sin hustru og sine barn for å reise på misjon. Imidlertid kan vi oppmuntre og støtte besteforeldre når de tar imot misjonsskall og reiser fra familien for å tjene Herren. Ved å gjøre det kan vi motta de samme velsignelser som Kirkens medlemmer fikk i tidligere generasjoner.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller aktivitet B og C når du studerer Lære og pakter 99.

A Avhold et intervju

Still en misjonær eller en hjemvendt misjonær spørsmål om hvordan det er å forkynne Guds ord ved Den hellige ånds kraft, slik det er nevnt i Lære og pakter 99:2. Skriv svarene ned. Dette kan gi deg innsikt i vers 2.

B Bruk andre skriftsteder for å klargjøre

I Lære og pakter 99:3 sa Herren vi skulle motta hans tjenere «som et lite barn». Les Mosiah 3:19 og forklar hvordan dette skriftstedet klargjør hva det vil si å gjøre dette.

C Overfør det til vår tid

1. Herren ba John Murdock om å forlate sin familie og reise på misjon. Hva ofrer misjonærene i dag for å kunne tjene?
2. Hvorfor ofrer bror Murdock og hvorfor ofrer misjonærer i dag for å gjøre dette?

Lære og pakter 100

Misjonærråd til profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon

Av og til er det vanskelig for en misjonær å forlate hjem, familie og venner. Profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon var ikke annerledes enn andre misjonærer. Hva sa Herren til dem (og til oss) i Lære og pakter 100?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 100

Andektighet (v. 7) – høytidelighet, alvor, ærbødighet : **Utlegge** (v. 11) – forklare, belære

Lære og pakter 100:3 – «En vid dør skal bli åpnet»

Et resultat av profeten Joseph Smiths og Sidney Rigdons korte misjon var at «Josephs besøk ga arbeidet der et betydelig puff fremover» (*Kirkens historie i tidenes fylde*, 117).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B når du studerer Lære og pakter 100.

A Skriv et brev

Hva ville du skrive for å oppmuntre en venn på misjon som skrev og fortalte deg hvordan han lengtet hjem? Hvilke læresetninger kunne du bruke fra Lære og pakter 100:1–8, 12–17 i brevet ditt? For hver læresetning du bruker forklarer du kort hvordan og hvorfor du ville bruke den.

B Beskriv forskjellene

I Lære og pakter 100:9–11 forklarte Herren forskjellene mellom profeten Joseph Smiths rolle og ansvarsoppgaver og de Sidney Rigdon hadde. Beskriv disse forskjellene i notatboken din.

Lære og pakter 101

En reaksjon på vanskelighetene i Jackson County, Missouri

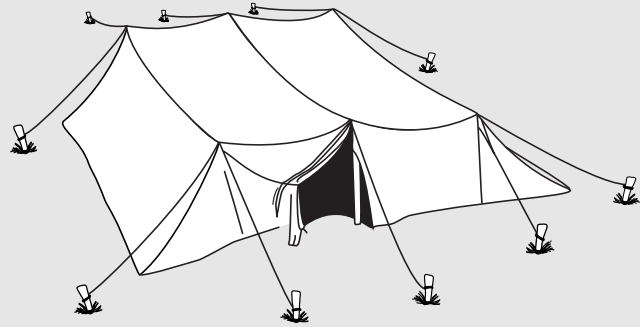
Brukt med tillatelse fra BYU Kunstmuseum. Eiterykk forbudt.

Sommeren 1833 begynte de hellige i Missouri å bli utsatt for heftige forfølgelser. Resultatet var at Kirkens medlemmer gikk med på å forlate Jackson County innen utgangen av januar 1834. Men i oktober og november 1833 begynte forfølgelsene igjen å bli intense. Pøbelen samlet seg og pisket noen av de hellige, ødela hus, møbler og avlinger og drepte dyr samtidig som hundrevis av sistedagers-hellige ble drevet bort fra sine hjem akkurat da vinteren var i anmarsj. De fleste av Kirkens medlemmer krysset elven Missouri og kom inn i Clay County, hvor de satte opp midlertidige boliger. Profeten Joseph skrev: «Situasjonen var ubeskrivelig og ville ha vakt sympati hos et hvilket som helst folk på jorden, bortsett fra hos den blinde undertrykker og den forutinntatte og uvitende skinnhellige.» (*History of the Church*, 1:437.)

Hvorfor tillot Herren at de hellige ble drevet bort fra sine hjem? Og for den saks skyld, hvorfor var folk i Missouri så voldelige mot de hellige? Hvordan ville det gå med Sion? Seks dager før han mottok åpenbaringen i Lære og pakter 101, skrev profeten Joseph Smith: «Imidlertid er det to ting jeg er uvitende om, og kanskje har Herren en egen vis hensikt – jeg mener i enkelte henseender – med ikke å vise dem til meg, nemlig følgende: Hvorfor Gud har tillatt at Sion er blitt rammet av en så store ulykke, og hva den store beveggrunnen er til denne store hjemløs søkelse; samt på hvilken måte han skal la henne komme tilbake til sin arv med evige gledessanger på sitt hode. Begge disse to ting, brødre, er delvis blitt holdt tilbake og er ikke vist meg klart og tydelig, men det er enkelte ting som er tydelig tilkjennegitt og som har vakt Den allmektiges mishag.» (*History of the Church*, 1:454; se også Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 33.)

Når du leser Lære og pakter 101, kan du legge merke til den åpenbaring Herren ga profeten om de to ting han følte han var uvitende om: Hvorfor Gud tillot at Kirkens medlemmer led så hårde forfølgelser, og hvordan Han kunne hjelpe dem så de kunne få Sion i sin besittelse igjen. Ettersom vi alle blir skuffet og motløse når livet ikke alltid blir slik vi trodde eller håpet det ville bli, inneholder denne åpenbaringen nyttige instruksjoner til oss alle. Videre lærer Herrens svar til profeten Joseph oss mer om hans verk i de siste dager og om hans annet komme.

steder» hvor Kirkens medlemmer mottar de samme velsignelser som dem som bor på Sions sentrale sted (se også L&p 115:5–6).

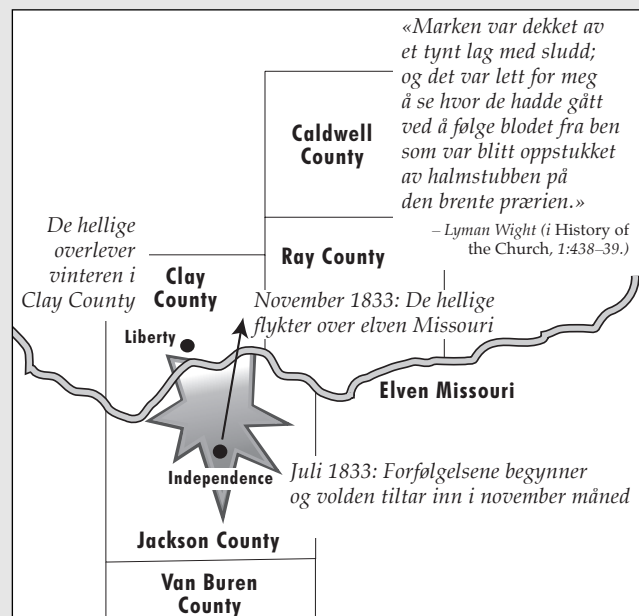

Forstå Skriftene

Lære og pakter 101

Forgjengelig (v. 24) – skal dø : Øvrige (v. 55, 58, 71) – det som er igjen
Fornedres (v. 42) – ydmykes : Forvaltere (v. 90) – folk som har fått ansvar for noe

Lære og pakter 101 kapittelsammendrag – Hvor var de hellige i desember 1833?

Lære og pakter 101:21–22 – Sions staver

Herrens rike på jorden har av og til blitt sammenlignet med et telt som holdes oppe av teltplugger (se f.eks. Jesaja 54:2; Moroni 10:31). I likhet med et telt gir Kirken også trygghet og tilflukt og holdes fast på plass av pluggene (se L&p 45:66–67; 82:14) – grupper av hellige som samlet seg for å undervise og støtte hverandre. Det brer seg utover og dekker jorden.

I Lære og pakter 101 indikerte Herren at alle Kirkens medlemmer ikke ville bli samlet i Jackson County, Missouri, fordi det ikke ville være nok plass. I stedet skulle medlemmene samles i Sions staver. Disse stavene er også «hellige

Lære og pakter 101:30 – «Et tres alder»

President Joseph Fielding Smith har sagt at under tusenårsriket «vil menneskene ikke dø før de er gamle. Barna kommer ikke til å dø, men vil leve til de oppnår et tres alder. Jesaja sier at dette er 100 år [se Jesaja 65:20–22].» (Frelsende læresetninger, 1:84.)

Lære og pakter 101:39–40 – Salt som mister sin kraft

Eldste Carlos E. Asay, som var et medlem av De syttis presidentskap, fortalte prestedømsbærerne:

«En verdenskjent kjemiker fortalte meg at saltet ikke mister sin kraft med alderen. Det mister sin kraft når det blandes opp og forurenses. På samme måte er det med prestedømmets kraft. Den forsvinner ikke med alderen. Også den går tapt ved oppblanding og forurensning.

Når en ungdom eller en eldre mann blander sine tanker med pornografisk litteratur, mister han sin kraft.

Når en prestedømsbærer lar sin tale bli oppblandet med løgner eller banning, mister han sin kraft.

Når en av oss følger folkemengden og blir involvert i umoralske handlinger, bruk av narkotika, tobakk, alkohol og andre skadelige stoffer, mister han sin kraft.» (Se *Lys over Norge*, okt. 1980, s. 78.)

Lære og pakter 101:81–90 – Lignelsen om kvinnen og den urettferdige dommer

Etter å ha mottatt Lære og pakter 101, ba Kirkens ledere inntrengende om hjelp fra lokale dommere. Dessverre var mange av dem på parti med den pøbelen som hadde vært med og drive de hellige bort fra deres hjemsteder til å begynne med. Deretter gikk de til guvernør Dunklin i Missouri og ba ham om å sette tingene på plass. Han foreslo at de dokumenterte hvilke overgrep de mente de var blitt utsatt for. Det gjorde de, og kom tilbake til guvernøren. Men han gjorde lite for å hjelpe dem. Fem år senere ble de hellige drevet ut av delstaten Missouri og anket saken inn for De forente staters president, Martin van Buren. Profeten Joseph Smith la personlig saken frem for ham. Profeten skrev:

«Mens jeg oppholdt meg der, hadde jeg en samtale med president Martin van Buren, som behandlet meg svært ufor- skammet. Det var med den største uvilje han lyttet til vårt budskap, og da han hadde hørt det, sa han: 'Min gode mann, deres sak er rettferdig, men jeg kan intet gjøre for dere,' og 'hvis jeg tar saken opp for dere, vil Missouri ikke lenger gi meg sin stemme'» (History of the Church, 4:80.)

Studer Skriftene

Utfør fire av følgende aktiviteter (A–G) når du studerer Lære og pakter 101.

A Fullfør setningene

Bruk det du har lært i Lære og pakter 101:1–9 og avslutt følgende setninger:

1. Herren tillot at de hellige ble forfulgt i Missouri fordi ...
2. Til tross for de feil de hellige begikk i Missouri, akter Herren å ...
3. I likhet med profeten Abraham må Kirkens medlemmer være ...
4. Hvis Kirkens medlemmer ikke kan tåle å bli refset, kan de ikke bli ...
5. De hellige i Missouri var skyldige i ...
6. De hellige i Missouri var sene til å lytte til Gud, og derfor var han ...
7. Når livet er lett, lytter noen av Kirkens medlemmer ikke til Herren, men når livet blir vanskelig ...
8. Selv om de hellige i Missouri sviktet, vil Herren ...

B Jesu Kristi annet komme

I Lære og pakter 101 bekreftet Herren at Sion like fullt ville bli opprettet, det gode ville til slutt seire over det onde og Han ville vende tilbake til jorden og innlede et tusenårsrike med rettferdighet. Skriv fem spørsmål om Kristi annet komme og tusenårsriket som kan besvares på grunnlag av Lære og pakter 101:23–35. Etter hvert enkelt spørsmål skriver du ned svaret og i hvilket vers det ble funnet.

C Forklar symbolet

I Lære og pakter 101:39–40 sammenlignet Herren sitt folk med salt. Tenk over de forskjellige måter salt brukes på, og beskriv to måter som forteller hvordan Kirkens medlemmer kan være som salt (se også «Forstå Skriftene» for L&P 101:39–40).

D Skriv en lignelse i nyere tid

1. Etter å ha studert lignelsen om adelsmannen og oliventrærne i Lære og pakter 101:43–62, skriver du en lignelse i nyere tid med det samme budskap. Ta med oppdaterte versjoner av følgende elementer i din versjon:

Folk	Steder	Begivenheter
1. Adelsmann	1. Vingården	1. Tjenere ble bedt om å plante tolv trær
2. Tjenere	2. Oliventrær	2. Vaktmenn ble bedt om å være på vakt mot farer
3. Vaktmenn	3. Tårn	3. De plantet oliventrærne
4. Fiende	4. Hekk	4. De undret seg over hvorfor de måtte vokte den i fredstid
		5. De ble dovne og ulydige
		6. En fiende ødela vingården
		7. Adelsmannen ble sint på sine tjenere
		8. Vingården ble satt istand igjen
		9. Fiendens festning ble revet ned

2. Bruk lignelsen om adelsmannen og oliventrærne når du skal besvare følgende spørsmål:

- a. Hvordan kan Kirkens medlemmer på din egen alder være som tjenerne i lignelsen?
- b. Hvem kunne vaktmennene forestille?
- c. Hva kunne tårnet forestille?

E Hva nå?

Kirkens medlemmer hadde ikke vært lydige så Herren kunne velsigne dem mot deres fiender, derfor måtte de tåle forfølgelser. Hva skulle de gjøre? Lære og pakter 101:63–101 gir råd til de hellige som ble drevet ut av Sion og bort fra sine hjem. Oppsummer Herrens råd i en liste som kunne ha blitt sendt rundt som en påminnelse for medlemmene.

F De forente staters grunnlov

Skriv tre uttalelser om De forente staters grunnlov med utgangspunkt i hva Herren sa i Lære og pakter 101:77–80.

G Besvar de opprinnelige spørsmålene

I denne studieveiledningens innledning til Lære og pakter 101 står det et sitat av profeten Joseph Smith som hjelper oss til å forstå hva han ønsket å få vite av Herren før denne åpenbaringen ble gitt. Oppsummer hva Herren svarte på de to saker profeten følte seg uvitende om.

Lære og pakter 102

Høyråd og Kirkens disiplinering

Selv om profeten Joseph Smith mottok de nødvendige presedømsnøkler til Kirkens ledelse av Peter, Jakob og Johannes før Kirkens ble organisert (se L&P 27:12–13), åpenbarte Herren mer og mer om hvordan Kirken skulle organiseres og styres etter hvert som medlemstallet vokste. I 1830 besto f.eks. Kirkens ledelse på generalplan av Kirkens første og annen eldste (Joseph Smith og Oliver Cowdery). I 1832 ble presidentskapet i Det høye presedømme organisert (se L&P 81), og i 1833 ble dette presidentskapet også Kirkens Første presidentskap. Da Lære og pakter 102 ble gitt, hadde Kirken ca. 3000 medlemmer, omtrent det samme som en stav har i dag. Følgelig ga Herren flere åpenbaringer om hvordan hans voksende kirke skulle styres ved at han ba profeten Joseph Smith om å organisere det første høyråd.

Det første presidentskap presiderte over Kirkens første høyråd og behandlet saker som angikk hele Kirken, men etter hvert som andre staver ble organisert, ga Herren en åpenbaring om et «presiderende høyråd» i Kirken (se L&P 107:33) – som var De tolv apostlers quorum – som skulle behandle spørsmål som angikk hele Kirken, mens hver enkelt stav hadde et «fast høyråd» (se L&P 107:36) som behandlet saker som gjaldt bare vedkommende stav.

I dag presiderer en stavsprest over en stav i Kirken, og de får hjelp til å i ivareta sine plikter av et stavens høyråd – i henhold til det mønster som er gitt i Lære og pakter 102. President Stephen L. Richards, som tjente i De tolv apostlers quorum og var

rådgiver i Det første presidentskap hele sitt liv, har sagt: «Det geniale med vår kirkes styreform er styret gjennom råd» (se Lys over Norge, jan. 1994, s. 73).

Lære og pakter 102:2, 12–33 – «Bilegge alvorlige vanskeligheter»

Foruten å hjelpe til med å administrere Kirkens programmer, hjelper et høyråd også stavsprestskapet med Kirkens disiplinære spørsmål ved å følge det mønster som er beskrevet i Lære og pakter 102. Flere instruksjoner er gitt i *Kirkens instruksjonshåndbok*. Et disiplinæråd i Kirken avholdes når et medlem begår alvorlige brudd på evangeliets prinsipper som f.eks. utukt, hor, homoseksuelle handlinger, abort, kriminelle handlinger, apostasi eller overgrep mot ektefelle eller barn. Noen disiplinæråd avholdes på wards- eller grensplan, mens mer alvorlige saker behandles på stavs- eller distriktsplan. Disse rådsforsamlinger i Kirken forsøker å få synderen til å omvende seg gjennom Jesu Kristi forsoning, mens man samtidig ivaretar Kirkens integritet og beskytter dens medlemmer.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og B når du studerer Lære og pakter 102.

A En sikkerhetsforanstaltning

Lære og pakter 102:9–11 henviser til Kirkens president. Men den kan også gjelde for en stavsprest. Hva skjer ifølge disse versene hvis presidenten ikke kan være tilstede eller delta i et rådsmøte?

B Hva er det som foregår?

Med utgangspunkt i Lære og pakter 102:13–29 foretar du en oppsummering av hva som foregår i et disiplinæråd i staven.

Lære og pakter 103

Vil Sion bli forløst?

De hellige i Jackson County, Missouri opplevde mye forfølgelse i 1833. I 1834 sendte Kirkens medlemmer i Missouri Parley P. Pratt og Lyman Wight til Kirtland, Ohio for å søke råd hos profeten Joseph Smith om den situasjon de befant seg i. Etter at de to mennene hadde ankommet og avlagt rapport for profeten, ble Lære og pakter 103 gitt.

Selv om Herren i Lære og pakter 101 hadde forklart noen av grunnene til at de helliges fiender hadde fått anledning til å drive dem bort fra Sion, hadde Kirkens ledere og medlemmer fremdeles spørsmål. Spesielt ønsket noen av dem å vite om de kunne oppfylle Herrens løfte i Lære og pakter 101:55–60 om at «mitt [Hans]hus' styrke» noen gang ville dra ut og forløse Sion. Siste del av Lære og

Forstå Skriftene

Lære og pakter 102

Kaste lodd (v. 12) – bli gitt et nummer ved tilfeldighet : Innanke (v. 27, 31, 33) –
: be om ny vurdering

pakter 103 kom som svar på dette spørsmålet, og Herren bemyndiget profeten til å organisere det som ble kjent som Sions leir – en gruppe som besto av 207 menn, som sammen med 11 kvinner og 11 barn marsjerte under ledelse av profeten Joseph Smith og som var villige til å kjempe og gi sitt liv for å forløse Sion.

Når du studerer Lære og pakter 103, kan du være spesielt oppmerksom på hva Herren sa i de første deler av åpenbaringen. Det vil klart fremgå at Sion ikke vil bli forløst av en sterk hær. Sion gikk tapt på grunn av overtredelse og må bli forløst ved rettferdighet. Selv om denne åpenbaringen ga råd til de første hellige i den tid og under de omstendigheter de befant seg, har de prinsippene vi finner der, også betydning for oss. Fremdeles gjenstår det for oss å gjenopprette Sion, og som et folk må vi forberede oss, under ledelse av våre profeter i dag, så vi kan oppfylle alle ting som angår Sion.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 103

Utstrakt arm (v. 17) – Et symbolsk uttrykk som henviser til at Gud deltar aktivt ved å bruke sin kraft (symbolisert ved hans arm) til beste for sitt folk.

Lære og pakter 103:15–16 – Herren vil oppreise en mann likesom Moses til å forløse Sion

I Lære og pakter lærer vi at Kirkens president er den mann som er likesom Moses (se L&p 28:2; 107:91).

Lære og pakter 103:20 – Herren vil personlig gå foran og sammen med dem som forløser Sion

Det er viktig å presisere at Herren personlig bare er med dem som er verdige til det (se L&p 100:13). Følgelig vil denne åpenbaringen bli oppfylt blant dem som åndelig har forberedt seg til et slikt privilegium.

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 103.

A Hva skjedde? Hva vil skje?

I Lære og pakter 103:1–14 talte Herren om de synder som ble begått av de helliges fiender, men også om syndene blant de hellige selv. Med utgangspunkt i det som står i disse versene, besvarer du følgende spørsmål:

1. Hva gjorde de helliges fiender? Hvorfor tillot Herren det?
2. Hva vil skje med de helliges fiender?
3. Hva lovet Herren de hellige hvis de holdt budene?
4. Hvilken advarsel ga Herren, og hva sa han ville skje hvis de ikke holdt budene?

B Lag krysshenvisninger

Lære og pakter 35:24 er en krysshenvisning til Lære og pakter 103:7, mens Lære og pakter 58:4 er en krysshenvisning til Lære og pakter 103:12. Les disse krysshenvisningene og forklar hvilken betydning de har i forhold til versene i Lære og pakter 103.

C Sammenlign

I Lære og pakter 103:15–21 sammenlignet Herren Kirkens president med Moses (se også L&p 28:2; 107:91). Skriv ned hvordan Kirkens president leder Guds folk «likesom Moses».

D Lag en plakat for å verve rekrutter

Etter at Lære og pakter 103 var mottatt, begynte Kirkens ledere å verve medlemmer til Sions leir. Vurder hva som står om Sions leir i Lære og pakter 103:22–36 og innledningen til Lære og pakter 103 i denne studieveiledningen, og tenk deg at du er medlem av den komiteen i Kirtland, Ohio, som skal verve medlemmer til Sions leir. Lag en plakat i notatboken din som oppfordrer folk til å slutte seg til denne spesielle hæren.

I 1832, to år før Herren ga åpenbaringen i Lære og pakter 104, organiserte Herren Kirkens ledere i Ohio og Missouri i en «forenet orden» (se L&p 82:11–12). Den forente orden var ikke det samme som innvielsesloven. Den var en måte å iverksette innvielsesloven på.

Økonomiske vanskeligheter i Kirtland, Ohio, og forfølgelser i Missouri gjorde det stadig vanskeligere å fortsette Den forente orden slik den opprinnelig var organisert. Mens Kirkens ledere overveide hva de skulle gjøre, ga Herren Lære og pakter 104. I denne åpenbaringen gjennomgikk han noen viktige prinsipper i innvielsesloven og omorganiserte Den forente orden for å imøtekomme de

utfordringer Kirken sto overfor akkurat da – blant annet ved å skille lederne i Missouri og Ohio i adskilte ordener eller organisasjoner. Kirkens ledere som deltok i denne første forente orden, lærte mye av sine erfaringer og var forberedt til å anvende innvielsesloven på en ny måte.

Kirken organiserer i dag ikke forente ordener slik de gjorde i denne første tiden. I dag ivaretar vi Kirkens økonomiske behov ved å betale tiende og andre offergaver, herunder fasteoffer. Vi hjelper andre gjennom humanitært arbeid og med midler som medlemmene har stilt til disposisjon. De prinsippene som Lære og pakter 103 behandler, anvendes i vår tid når vi betaler vår tiende og våre offergaver «på [Herrens] egen måte» (L&P 104:16).

Forstå Skriftene

Lære og pakter 104

Tuktelse (v. 9–10) – Plager, forfølgelser : **Forvaltning, forvaltninger** (v. 11–12, 20, 22, 24, 30, 32, 37, 40–41, 44, 54, 63, 68, 72–73, 75) – Hva en forvalter har ansvar for

Lære og pakter 104:13–18, 55–56 – Alle ting tilhører herren

Eldste Spencer W. Kimball, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, fortalte følgende historie som viser hvordan vi av og til glemmer at alt vi har kommer fra og tilhører Herren:

«En dag ville en venn jeg skulle bli med ham ut til gården hans. Han åpnet døren på en ny bil, satte seg ned bak rattet og sa: 'Hvordan liker du den nye bilen min?' Vi kjørte i behagelig luftkondisjonert luksus gjennom landskapet til et flott hus som lå i ett med terrenget, og han sa med dårlig skjult stolthet: 'Her bor jeg.' ...

... Med en flott håndbevegelse sa han skytende: 'Fra klyngen med trær til innsjøen der borte, videre til åsen og til husene på gården samt alle mellomliggende områder – alt dette er mitt. Og alle kuene der ute på jordet, de er mine også' ...

Dette skjedde for mange år siden. Senere så jeg min venn liggende død blant luksuriøse møbler i sitt staselige hjem ... Jeg talte i hans begravelse og fulgte begravelsesfølget fra den

betydelige eiendommen han hadde lagt beslag på og frem til hans grav, som var et avlangt hull så langt som en høy mann og så bredt som en tung en.

Nylig så jeg det samme godset med gule kornåkre, grønne alfa-alfa åkre og med hvite bomullsmarker som ikke syntes å ense ham som hadde gjort krav på den.» (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 281–284.)

Lære og pakter 104:78–83 – «Betal all deres gjeld»

President Heber J. Grant har sagt: «Om det er noe som vil bringe fred og tilfredshet inn i menneskenes hjerter og inn i familien, så er det å bruke mindre enn man tjener. Og om det er noe som gnager og skaper motløshet og fortvilelse, så er det å ha gjeld og forpliktelse som man ikke kan innfri» (tale til Hjelpeforeningens konferanse [6 april 1932], i *Relief Society Magazine*, mai 1932, 302; se også *Lys over Norge*, juli 1999, s. 11).

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 104.

A Velg nøkkelord

I Lære og pakter 104:1–10 ga Herren en streng advarsel til dem som bryter sine pakter. Velg fem ord fra disse versene som du synes er viktige med hensyn til hva Herren sa. Skriv ned hvert enkelt ord i notatboken og forklar hvorfor du synes det er viktig.

B Herrens måte, del 1

Mange mennesker lider blant annet av mangel på mat, husly og legehjelp. Og det finnes mange ideer om hvordan disse problemene skal løses. I Lære og pakter 104:11–18 sa Herren han hadde en måte å løse disse problemene på.

1. Studer disse versene nøye, og i notatboken din skriver du:
 - a. *Sannheter* Herren sa er viktige for å forstå hvordan man skal ta hånd om de trengende.
 - b. *Holdninger* som, hvis de ble fulgt av flere av oss, ville bli svært utslagsgivende overfor dagens problemer.
 - c. *Handlinger* som ville løse problemene.
2. Nevn minst tre anledninger som Kirken gir til å gjøre det Herren rådet oss til i disse versene.

C Fyll ut en tabell

Selv om Herren omorganiserte den opprinnelige forente orden, forandret han ikke de evige prinsipper for innvielse og forvaltning. I Lære og pakter 104:19–46 ga Herren flere brødre konkrete instruksjoner om deres forvaltning. I notatboken din lager du en tabell maken til den du finner nedenfor, og fyller den ut på grunnlag av det du leser om i Lære og pakter 104.

Lære og pakter 104	Person	Instruksjoner	Løfte
v. 20–23			
v. 24–26			
v. 27			
v. 24–33			
v. 34–38			
v. 39–42			
v. 43–46			

D Herrens måte, del 2

Når folk setter seg i gjeld, leter de av og til etter en lettvin, rask eller mirakuløs måte å komme ut av denne trelldommen på. De føler seg også nedtyngt når de forstår at å nedbetale en stor gjeld er vanskelig og kan ta mange år. I Lære og pakter 104:78–83 forteller Herren om sin måte å komme ut av gjeld på, ikke nødvendigvis den lettvinde eller raske måten, men en sikker måte. I notatboken din forklarer du det råd Herren har gitt om hvordan man kommer seg ut av gjeld og hvordan vi kan anvende dette rådet i dag.

Lære og pakter 105 Sions leir

I Lære og pakter 103:22–35 ga Herren ordre om hvordan man skulle organisere Sions leir, en gruppe som skulle marsjere til Missouri og hjelpe de hellige som var blitt drevet bort fra sine hjem (se innledningen til Lære og pakter 103 i denne studieveiledningen, (side 117).

Guvernør Dunklin i Missouri hadde lovet Kirkens ledere at delstatsmilitsen skulle hjelpe til så de hellige fikk tilbake sine hjem, sine eiendommer og sine forretninger. Han foreslo også at de hellige kunne trenge en egen milits som kunne hjelpe dem og beskytte deres rettigheter etter at de kom tilbake til Jackson County. Sions leir skulle ha denne funksjonen.

Men på grunn av press fra Kirkens fiender forandret guvernøren mening når det gjaldt bruk av delstatsmilitsen for å hjelpe de hellige. Og da han tok denne avgjørelsen, var Sions leir allerede på vei mot Missouri. Etter ankomsten til Missouri forteller Parley P. Pratt, som var et medlem av Sions leir og senere en av de første apostler i denne evangelieutdeling: «Vi hadde en samtale med guvernøren, som med en gang innrømmet at vårt krav var

rettferdig, men han fortalte oss rett ut at han ikke våget å håndheve de lover det her gjaldt, av frykt for å kaste hele landet ut i borgerkrig og blodsutgytelse. For fredens skyld rådet han oss til å gi avkall på våre rettigheter og selge våre jordeiendommer som vi var blitt drevet bort fra.» (Autobiography of Parley P. Pratt [1985], 94).

De som deltok i Sions leir, hadde vært utsatt for sult, tørst, forferdelig vær, sykdommer og mangel på husly under den ca. 1600 km lange marsjen. Etter så store anstrengelser og strabaser var det vanskelig for dem å tenke på å gi opp. Profeten Joseph Smith søkte Herrens råd, som kom i åpenbaringen i Lære og pakter 105. I denne åpenbaringen ga Herren flere opplysninger om hvorfor Sion ikke ville bli forløst da, og hva som måtte skje før Sion vil bli forløst. I denne åpenbaringen fortalte Herren også medlemmene av Sions leir at han aksepterte deres offer og ville velsigne dem for det de var villige til å gjøre. Et år senere, da De tolv apostlers quorum og De syttis første quorum ble organisert, besto majoriteten av dem av menn som hadde marsjert i Sions leir, som hadde bevist sin trofasthet og som hadde tilbrakt en anselig tid under marsjen med å lære av profeten Joseph Smith og iaktta ham.

Ville du ha meldt deg frivillig til å gå 1600 km. på dine ben? Av og til lærer vi mest når vi melder oss frivillig til å hjelpe til med vanskelige oppgaver. Herren trengte spesielle menn til å lede Kirken. Sions leir ga de mest trofaste en anledning til å bli testet og prøvet om de var fast bestemt på å hjelpe til med arbeidet. Kan du nevne noen erfaringer som forbereder fremtidige ledere i dag?

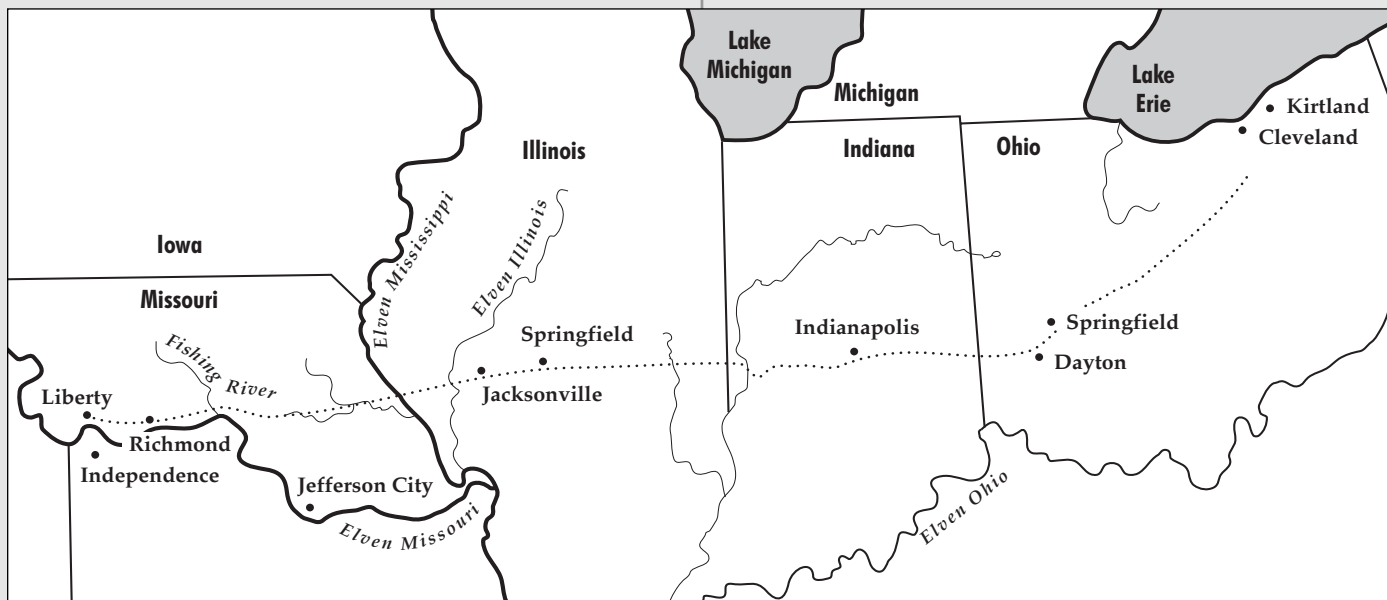
Forstå Skriftene

Lære og pakter 105 kapittelsammendrag – En kort beretning om Sions leir

Etter at Herren ga rådet om å verve menn til Sions leir (se L&p 103), spilte ikke Kirkens ledere noen tid når det gjaldt å gjøre forberedelser. Mange i Kirtland, Ohio, var modige og meldte seg frivillig til noe som syntes å være et meget farefullt kall – pøbelen hadde behandlet de hellige i Missouri brutalt og hadde truet med å gjøre det igjen. Heber C. Kimball, som skulle bli kalt til en av de første apostler i denne evangelieutdeling, ga uttrykk for noe som mange på den tid følte: «Vi dro av gårde 5. mai 1834, og dette var virkelig en høytidsstemt morgen for meg. Jeg tok avskjed med min hustru, mine barn og mine venner og visste ikke om jeg fikk se dem igjen i dette liv, da jeg selv og brødrene ble truet både i dette landet og i Missouri av fiender som sa de ville drepe oss og utrydde oss fra landet.» (I Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* [1945], 40.) De som ble igjen i Kirtland, lovet å hjelpe familiene til de menn som meldte seg frivillig.

Denne «Israels hær» (L&p 105:26) dro av gårde tidlig i mai. Underveis sluttet flere som var rekruttert, seg til dem, folk fra Ohio, Michigan og Illinois. De fulgte militær rutine, sto opp klokken 4 om morgenen og hadde dagsmarsjer på helt opp til 56 km. De gjennomgikk også militære øvelser, men i motset-

ning til de fleste hæravdelinger, tok de seg også tid til å be, synge og studere evangeliet.

Dessverre var det mange av mennene som klaget over strabesene eller over ledernes beslutninger. Ved en anledning var uoverensstemmelsene så store at profeten Joseph Smith advarte dem og sa at før de forlot leiren neste dag, ville de se tegn på Herrens mishag med dem. Neste dag var nesten hver eneste hest i leiren syk eller halt. Profeten fortalte dem at hvis de ville ydmyke seg, omvende seg og bli forenet som gruppe, ville dyrene øyeblikkelig bli friske igjen. Ved middagstid hadde alle dyrene blitt friske, bortsett fra ett som tilhørte en mann som tviholdt på sine bitre følelser og forsøkte å oppgege andre.

For de fleste menn i Sions leir var det å ha så nær kontakt med en Guds profet verdt strabesene de gjennomgikk. Mange år senere sa eldste Wilford Woodruff, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum: «Vi fikk en erfaring som vi aldri kunne ha fått på noen annen måte. Vi fikk anledning til å se profetens ansikt, og vi fikk anledning til å tilbakelegge 1600 km sammen med ham og se Guds ånd virke på ham, oppleve åpenbaringene fra Kristus som kom til ham, og vi så at disse åpenbaringene gikk i oppfyllelse.» (I *Journal of Discourses*, 13:158.)

Fishing River

President Brigham Young har også fortalt hva han opplevde i Sions leir: «Da jeg kom tilbake til Kirtland etter dette oppdraget, sa en bror til meg: 'Bror Brigham, hva har du oppnådd med denne reisen?' Jeg svarte: 'Akkurat det vi dro for å gjøre; men jeg ville ikke bytte den kunnskap jeg har mottatt i denne perioden med hele Geauga County [det county han bodde i]; for eiendom og gruver av velstand kan ikke sammenlignes med verdien av kunnskap.» (I *Journal of Discourses*, 2:10.)

Da Sions leir kom frem til Missouri, var deres fiender beredt til å møte dem. Mens de forberedte seg på å slå leir ved Fishing River (hvor åpenbaringen i L&p 105 ble mottatt), kom en gruppe fra Missouri ridende inn i leiren. Profeten Joseph Smith skrev: «Fem menn bevæpnet med revolvere red inn i leiren og fortalte at før morgenen rant, 'ville det bli et helvete for oss', og all banningen som fulgte med, krydret denne djevlelike ondskap. De fortalte oss at 60 menn var underveis fra Richmond, Ray county, og at ytterligere 70 kom fra Clay county for å slutte seg til mobben i Jackson county, som hadde sverget at vi skulle utryddes fullstendig.» (*History of the Church*, 2:102–103.) Men profeten trøstet medlemmene i Sions leir og lovet at Herren ville beskytte dem. Kort tid etterpå begynte det å blåse opp til en kraftig storm. Mens mange i Sions leir fant ly i en gammel baptistkirke like i nærheten, kullkastet uværet mobbens planer, og de ga opp å slåss mot «mormon-hæren».

Noen var skuffet over Herrens åpenbaring i Lære og pakter 105 om ikke å kjempe, og de knurret mot profeten og Herren. Resultatet av dette ble en kolera-pest som feide gjennom leiren. Fjorten menn døde, deriblant også noen av dem som hadde vært trofaste. Av og til lider også de rettferdige når det finnes ugudelige mennesker iblant dem. Profeten Joseph Smith lovet at hvis de opprørske ville ydmyke seg og omvende seg, ville pesten ta slutt. Hans ord gikk i oppfyllelse.

Sions leir fikk kanskje ikke utrettet det noen av medlemmene hadde trodd ville skje, men som Herren sa i Lære og pakter 105:19, tjente den som en «prøve på deres tro». Noen besto ikke prøven og forlot Kirken, mens de trofaste ble styrket av

det de opplevde. Ni av de første tolv apostler i denne evangelieutdeling var medlemmer av Sions leir, og det samme var tilfelle med de første syv presidentene i De sytti og de andre 63 medlemmene av De syttis første quorum. Det later til at Herren brukte denne erfaringen for å vise hvem som var trofast og hvem han kunne stole på (se også L&p 105:35).

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 105.

A Lag en liste

1. i Lære og pakter 105:1–6 gjennomgikk Herren «mitt folks overtredelser, nu taler jeg om kirken og ikke om personer», som hindret dem i å se at Sion ble bygget opp på den tiden. Studer disse versene og skriv ned hva Herren sa at folk ikke gjorde. Forklar hva du tror vi gjør i Kirken i dag for mer fullkomment å fremme Sions sak.
2. I vers 9–12 og 31 forklarte Herren mer om hva Kirkens medlemmer trengte å gjøre for å frembringe Sion. I stedet for noe de gjorde galt, var det noe de ennå ikke hadde gjort. Forklar hva Kirken trengte å gjøre.
3. Med utgangspunkt i det du har lært i disse versene, kan du forklare hva du gjør eller hva du føler du skulle gjøre for å hjelpe til med å fremme Sions sak.

B Nevn et eksempel

Nevn et eksempel som viser hvordan det prinsipp som behandles i Lære og pakter 105:6 er blitt effektivt i ditt eget eller i en annens liv.

C Hva ville du si til dem?

Tenk deg at du fikk anledning til å tale til følgende tre medlemmer av Sions leir. (Om du vil kan du gjennomgå den korte beretningen du finner i «Forstå Skriftene».) Først kan du tenke over hva hver av dem ville ha sagt etter at profeten Joseph Smith fortalte dem hva Herren sa i Lære og pakter 105:17–19. Deretter skriver du hva du ville si til hver enkelt av dem.

Sions leir

1. En middelaldrende far som er frustrert fordi han føler seg forrådt av sine ledere og for at han har gått 1600 km på sine ben til ingen nytte.
2. Et eldre medlem som syntes erfaringen var vanskelig, men som alltid var villig til å gjøre det han ble bedt om og som er takknemlig for det han har opplevd.
3. Et medlem som er ung og ugift og som nylig er blitt døpt, som føler seg litt motløs over den måten enkelte medlemmer av leiren oppførte seg på under marsjen, og han er i tvil om han fortsatt skulle holde seg til denne nye kirken.

D Gjøre og ikke gjøre

1. Lag to lister på grunnlag av det du leser i Lære og pakter 105:23–40. I den første listen skriver du ned hva Herren ba de hellige «i områdene rundt om» (Missouri) å gjøre. I den andre listen skriver du hva han ba dem om ikke å gjøre.
2. Velg et punkt fra listen og forklar hvordan det fremdeles gjelder for Kirken i dag.

Mens han vervet menn og penger til Sions leir tidlig i 1834, besøkte profeten Joseph Smith flere av Kirkens grener. I denne tiden oppholdt han seg i Freedom, New York, sammen med Oliver Cowderys eldste bror, Warren, som hadde sluttet seg til Kirken i 1831. Senere, og midt i det profeten beskrev som en særdeles travel måned (se History of the Church, 2:170), mottok han åpenbaringen i Lære og pakter 106 som var stilet til Warren Cowdery.

Når du leser Lære og pakter 106, kan du tenke over de kall du har mottatt og hvordan det Herren sa til Warren om hans kall, også kunne gjelde for deg i dine kall.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 106.

A Kalt til å tjene

1. Hva kalte Herren Warren Cowdery til å gjøre i Lære og pakter 106?
2. Med utgangspunkt i det Herren sa, hvorfor var kallet viktig?
3. Nevn hva som ble sagt i åpenbaringen og som kan ha vært til trøst og oppmuntring for bror Cowdery. Velg to punkter fra listen din, og forklar hvordan du tror de kan ha vært til hjelp for ham.

B Anvend det på deg selv

Beskriv to måter som viser hvordan Lære og pakter 106 kan anvendes på deg og de kall du mottar i Kirken.

C Legg merke til forskjellen

I Lære og pakter 106:4–5 talte Herren om to forskjellige grupper av mennesker og om sitt annet komme. Hvem er disse to gruppene? Hva er forskjellen mellom dem med hensyn til det annet komme?

Hva vet du om prestedømmet? For eksempel: Hva er kraften og myndigheten i Det aronske prestedømme sammenlignet med Det melkisedekske prestedømme? Hvilke forskjellige embeder har vi i hvert enkelt prestedømme, og hvordan er de organisert? Hvorfor er prestedømmet nødvendig?

I Lære og pakter 107 kan du finne svar på mange spørsmål om prestedømmet. Denne åpenbaringen ble gitt til De tolv apostlers quorum like etter at de ble kalt i 1835. (En liste over de første apostlene i denne evangelieutdeling finner du i «De tolv apostlers vitnesbyrd om Lære og pakters sannhet», foran i Lære og pakter.) Disse menn hadde gått til profeten Joseph Smith for å få større forståelse av sine kall når det gjaldt å styre Kirkens prestedømme og Herrens verk på jorden. Denne åpenbaringen er på sett og vis det samme som en håndbok for prestedømmet i denne evangelieutdeling.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 107

Orden (v. 3, 9–10, 29, 40–41, 71, 73, 76) – Hvordan Guds prestedømsmyndighet er organisert

Nøkler (v. 15–16, 18, 20, 35, 70, 76) – Retten til å presidere over og lede
Evangelister (v. 39) – Patriarker

Lære og pakter 107:1, 6 – Det levittiske prestedømme

På Mose tid ble Det melkisedekske prestedømme fratatt israelittene og bare Det mindre (eller aronske) prestedømme fortsatte blant dem (se L&P 84:23–26). Dette prestedømme ble overdratt bare til menn av Levis stamme – derfor ble det også kjent som Det levittiske prestedømme. Som det står i Lære og pakter 107:1, er Det levittiske prestedømmes rettigheter og myndighet en del av Det aronske prestedømme.

Lære og pakter 107:2 – Den store høyprest Melkisedek

For å lese om Melkisedek, kan du slå opp i Joseph Smiths oversettelse av 1. Mosebok 14:25–40 (i avsnittet med overskriften «Utvalg av Joseph Smiths oversettelse av Bibelen» foran kartdelen i *Veiledning til Skriften*); Alma 13:14–19; Lære og pakter 84:6–14 og *Veiledning til Skriften* under «Melkisedek», side 160–61.

Lære og pakter 107:5 – Prestedømmet er større enn noen av dets embeder

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Prestedømmet er større enn noe av dets embeder. Intet embede tilfører prestedømmet kraft, verdighet eller myndighet. Alle embeder henter sine rettigheter, sin nåde og kraft fra prestedømmet. Dette prinsipp kan illustreres ved at man deler en sirkel i sektorer. Sirkelen utgjør prestedømmet, mens sektorene beskriver de forskjellige kall eller embeder i prestedømmet. Alle som arbeider i en av sirkelsektorene, må være i besittelse av hele sirkelens kraft. Ingen kan ha et embede i prestedømmet uten først å inneha prestedømmet.

Det er derfor prestedømmet blir overdratt til verdige personer, og deretter blir de ordinert til embeder i prestedømmet. Det er derfor alle embeder i prestedømmet og i Kirken konkret blir betegnet som vedheng til prestedømmet, eller med andre ord, de vokser ut av prestedømmet, utgjør et supplement til det og er, hva betydning angår, mindre enn prestedømmet ...

Videre skjer det ingen forfremmelse fra et embede til et annet i Det melkisedekske prestedømme. Enhver eldste har like mye prestedømme som en apostel eller Kirkens president, selv om disse siste embeder har større administrative oppgaver i riket.» (*Mormon Doctrine*, 595–96.)

Lære og pakter 107:15–17, 68–73 – «En direkte etterkommer av Aron»

President Joseph Fielding Smith har sagt: «Det finnes enkelte menn i Kirken som er blitt velsignet av patriarker som har fortalt at de nedstammer fra Levi, men disse har ikke gjort noe krav på en biskops embede, for i den åpenbaring hvor dette er behandlet, heter det at vi skal være direkte etterkommere av Aron, og ikke av Levi. Tydeligvis finnes det en stor skare av menn som nedstammer fra Levi, men ikke fra Aron.» (Frelsende læresetninger, 3:80–81.)

Lære og pakter 107:23–38 – Quorum «likestilt i myndighet»

I Lære og pakter 107:24 sier Herren at når Kirkens president dør, er De tolv apostlers quorum «likestillet i makt og myndighet» med Det første presidentskap. Dette er fordi de er profeter, seere og åpenbarere og har nøklene til Guds rike på jorden. Men som det står i vers 33, arbeider De tolv apostler «under ledelse av» Det første presidentskap.

De sytti er i myndighet «likestilt med De tolv» (L&p 107:26). Legg merke til at Skriften ikke sier at de er likestillet i *makt* med De tolv apostler, for De sytti har ikke nøklene til Guds rike på jorden. Imidlertid er de generalautoriteter i Kirken i likhet med De tolv og Det første presidentskap. Og som sådan er de, når de arbeider «under De tolv's ledelse» (v. 34), likestillet i myndighet i Kirken (derfor tittelen «generalautoritet»). I denne egenskap kan de hjelpe til med å «bygge opp Kirken og styre alle dens anliggender» rundt omkring i verden (v. 34).

Studer Skriftene

Utfør fem av følgende aktiviteter (A–H) når du studerer Lære og pakter 107.

A Få større forståelse

1. Ifølge Lære og pakter 107:1–4, hvorfor kalles det høye prestedømme for Det melkisedekske prestedømme?
2. Les henvisningene som er gitt til Det melkisedekske prestedømme i avsnittet «Forstå Skriftene» i Lære og pakter 107:2. I notatboken din skriver du hva du lærer om Det melkisedekske prestedømme som viser at det er en ære å ha det prestedømme som er oppkalt etter ham.

B Lag et spørsmålsskjema

Bruk det du lærer i Lære og pakter 107:1–20 og lag et spørsmålsskjema med åtte spørsmål for å prøve kunnskapene om Det aronske prestedømme og Det melkisedekske prestedømme. Etter hvert spørsmål skriver du svaret og i hvilket vers det kan finnes.

C Lag en tabell

Organiser det du lærer om prestedømmets embeder og quorum i Lære og pakter 107. Tegn en tabell som vist nedenfor, i notatboken din, og skriv inn hva du lærer av de vers som er nevnt.

Kirkens president (se L&p 107:8–9, 65–67, 82, 91–92)	Det første presidentskap (se v. 21–22, 27, 33, 78–79)
De tolv apostlers quorum (se v. 23–24, 27–28, 30–31, 33, 35, 38–39, 58)	Sytti (se v. 25–28, 30–31, 34, 38, 93–98)
Høyprester (se v. 10, 12, 17)	Eldster (se v. 10–12, 60, 89–90)
Biskoper (se v. 13–17, 68–76, 87–88)	Prester (se v. 10, 61, 87–88)
Lærere (s. 10, 62–63, 86)	Diakoner (se v. 10, 62–63, 85)

D Forklar betydningen

Ifølge Lære og pakter 107:27, hvordan blir avgjørelser tatt i Kirkens styrende quorum? Hvorfor tror du det er viktig for oss å forstå dette prinsippet?

E Hvis du var tilstede

I Lære og pakter 107:41–57 fortalte Herren om Adam og hans familie. Besvar følgende spørsmål:

1. Hvilken rolle hadde Adam som patriark?
2. Hvordan kan dette sammenlignes med patriarkens rolle i dag?

F Nevn eksempler

Lære og pakter 107:85 nevner ansvarsoppgaver en president for diakonenes quorum har. For hvert enkelt av de fire hovedområdene som er nevnt i dette verset – presidere over, sitte i råd, undervise og bygge opp – nevner du et eksempel som viser hva en president for diakonenes quorum kan gjøre for å ivareta dette ansvaret.

G Din erfaring

Lære og pakter 107:91–92 forteller hvilken oppgave Kirkens president har. Skriv og fortell om en erfaring med at du har forstått sannhetene i en av ideene i et av disse versene.

H Ansvar til «enhver»

I notatboken din foretar du en oppsummering av Lære og pakter 107:99–100 og understreker hva Herren sa om det ansvar hver og en av oss har, samt den advarsel han gir.

I Lære og pakter 107:99–100 blir prestedømsbærerene rådet til aktivt å lære sin plikt. Lyman Sherman var et eksempel på hvordan man er lydlig mot dette rådet. Han var et medlem av Sions leir, var en av de første menn i denne evangelieutdeling som ble kalt som en av de syv presidentene i De sytti, og ble kalt, men aldri ordinert (på grunn av sin altfor tidlige død) til De tolv apostlers quorum. Fordi han hadde et ønske om å tjene Herren, gikk bror Sherman til profeten Joseph Smith og søkte å lære om sin plikt. Åpenbaringen i Lære og pakter 108 var Herrens svar.

Når du leser Lære og pakter 108, kan du tenke over hvordan Herrens råd til bror Sherman gjelder for alle som ønsker å tjene Herren. Ville du like om det samme ble sagt til deg som til bror Sherman?

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 108.

A Forklar

Skriv følgende setninger i notatboken din og forklar hva hver enkelt betyr og hvordan du kunne anvende den i ditt liv:

1. «La din sjel være beroliget» (L&P 108:2; se også v. 1)
2. «Motstå ikke mer min røst» (v. 2)
3. «Vær fra nu av mer omhyggelig med å holde dine løfter» (v. 3)
4. «Vent tålmodig» (v. 4)
5. «Du skal bli ihukommet» (v. 4)

B Sett deg et mål

I Lære og pakter 108:7 rådet Herren Lyman Sherman til å styrke andre på fire måter. Skriv ned disse fire måtene i notatboken din. For hvert enkelt område skriver du et konkret personlig mål for å styrke andre, og forteller hva du planlegger å gjøre og hvordan du vil gjøre det.

Har du være tilstede ved innvielsen av et tempel? Hva tror du ville bli sagt i en innvielsesbønn når et tempel skal innvies? Lære og pakter 109 er den bønn profeten Joseph Smith ba da det første tempel i denne evangelieutdeling – Kirtland tempel – ble innviet. Han skrev denne

bønnen ved Åndens inspirasjon før innvielsen og leste den da templet ble innviet. Dette dannet grunnlaget for et mønster som senere er blitt fulgt. Bønnene til alle innvielser av templer utarbeides ved inspirasjon og leses av Brødre som er utpekt til å foreta innvielsen.

Bønnen i Lære og pakter 109 er også et mønster for språket i slike bøtter.

Kirtland tempel var betydningsfullt i Kirkens historie og i verdenshistorien. Der åpenbarte Herren til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery prestedømsnøklerne til frelse for hele den menneskelige familie – nøkler som ville gjøre frelsende ordinanser tilgjengelige både for levende og døde.

Strålende åndelige tilkjennevisninger fant sted under innvielsen av Kirtland tempel. Noen som var tilstede, så apostlene Peter og Johannes, og mange så andre engler. Profeten Joseph Smith skrev at under et møte i templet samme kveld som innvielsen fant sted, «reiste bror George A. Smith seg og begynte å profetere da en lyd hørtes som lyden av brusende, mektige vinder som fylte templet, og hele forsamlingen reiste seg samtidig, påvirket av en usynlig makt. Mange begynte å tale i tunger og profetere. Andre så herlige syner, og jeg så at templet var fylt med engler og erklærte denne kjensgjerning for forsamlingen. Folk fra nabolaget kom løpende til (de hørte den usedvanlige lyden

inne i huset og så et klart lys som en ildsøyle hvile på templet), og var forbløffet over det som fant sted.» (History of the Church, 2:428; se også James E. Talmage: «Herrens hus», s. 97.)

Som en del av tempelinnvielsen sang koret «Guds ånd som en ild» (Salmer, nr. 2), som ble skrevet av W. W. Phelps til denne anledningen. Denne salmen blir fortsatt sunget som en del av tempelinnvielser.

Når du leser Lære og pakter 109, kan du se etter viktige læresetninger om templet og de siste dager.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 109

Serafer (v. 79) – Engler

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 109.

A Velsignelser som utgår fra templet

I Lære og pakter 109:11 ba profeten om at Herrens lovede velsignelser måtte bli de hellige til del. Forklar for hvert av de følgende versene eller grupper av vers hvilke velsignelser profeten ba om på vegne av hele Kirken: Lære og pakter 109:12, 13, 14–15, 21, 22–23, 25–30, 35, 38. Dette er bare noen av de velsignelser som er forbundet med tilbedelse i templet.

B Be for andre

1. Nevn hvilke enkeltpersoner og grupper profeten Joseph Smith ba for i Lære og pakter 109:47–72.
2. Ble du overrasket over at profeten ba for noen du hadde skrevet ned? Forklar.
3. Velg to av personene eller gruppene i listen din som du føler du trenger å be for. Forklar hvorfor du synes det er viktig å be for dem.

C Nevn et eksempel

Nevn eksempel som viser hvordan noe i Lære og pakter 109:54–67 er blitt oppfylt etter at profeten Joseph Smith ba denne bønnen. Ditt eksempel kunne vise hvordan en av hans anmodninger er blitt delvis oppfylt.

D Forklar det for dem

1. Hva ville du si til medlemmer utenfor Kirken som spør hvorfor de ikke kan komme inn i et tempel etter at det er innviet?
2. Hvilke vers i Lære og pakter 109 kunne hjelpe deg med å besvare deres spørsmål?

Lære og pakter 110

Herren viser seg og nøkler blir gjengitt i Kirtland tempel

I sin innvielsesbønn sa profeten Joseph Smith at de hellige hadde bygget Kirtland tempel så Herren kunne ha et sted «å åpne seg for sitt folk» (L&P 109:5). Lære og pakter 110 er en oppfyllelse av denne bønnen; Herren viste seg og sa han hadde godtatt templet som sitt. Like etter Frelseren,

viste også tre andre himmelske sendebud seg. De gjenga viktige prestedømsnøkler til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 110

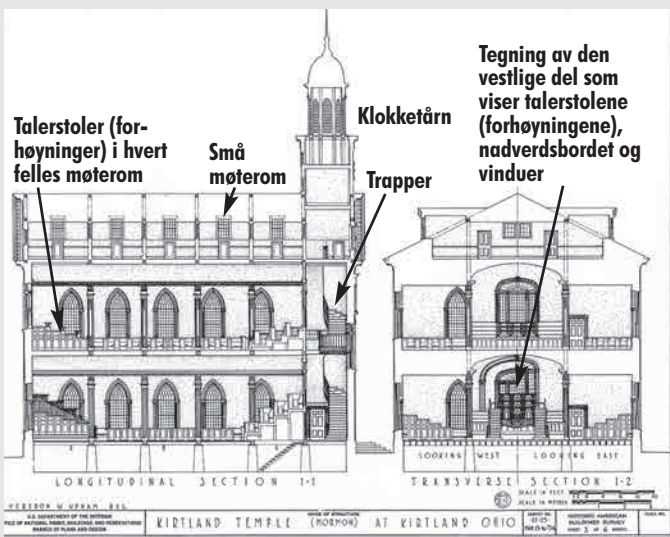
Det hellige bord (kapittel-sammendraget) – Nadverdsbordet

Forhengene (kapittelsammendraget) – I templet var det forheng som kunne rulles ned fra taket og skille templet i rom til klasser eller til fortrolige møter.

Slør (v. 1) – Et dekke som holder noe skjult
Begavelse (v. 9) – Åndelig gave
Evangelieutdeling (v. 12, 16) – En tidsperiode da evangeliet er gitt til menneskeheten

Lære og pakter 110:2 – Tempels talerstoler (forhøyninger)

Tegningen nedenfor viser Kirtland tempel fra innsiden. Legg merke til at Frelseren viste seg for profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery over talerstolene (forhøyningene) i den vestlige del av templet. Tegningen viser talerstolene og den spesielle måte de var bygget på. Dette var plasser for Kirkens presiderende embedsmenn. De satt der under spesielle møter, også da templet ble innviet.

Lære og pakter 110:11 – Moses og Israels innsamling

Fra tid til annen har Herren adspredt eller flyttet medlemmer av Israels hus bort fra det hellige land og rundt omkring i verden. De ti stammene, som for det meste bodde i nordriktet Israel, ble ført i fangenskap av assyrerne i år 721 f. Kr. Juda og Benjamins stamme i sydriktet Juda, sammen med levninger av andre stammer som bodde der, ble ført i fangenskap til Babylon på Lehis tid og ble adspredt igjen av romerne etter Jesu Kristi oppstandelse. Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, har forklart at Israel ble adspredt «fordi de forkastet evangeliet, tilsmusset prestedømmet, sviktet Kirken og forlot riket ... Israel ble adspredt på grunn av frafall. I sin vrede, og på grunn av deres ugudelighet og opprør, adspredte Herren dem blant hedningene i alle jordens nasjoner.» (*A New Witness for the Articles of Faith*, 515.)

Etter at Frelseren hadde vist seg for profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland tempel, var det profeten Moses fra Det gamle testamente som viste seg. Han gjenga nøklene til å samle Israel og de ti tapte stammene til velsignelsene i det gjengitte evangelium. President Spencer W. Kimball sa at «Israels innsamling består i å slutte seg til den sanne kirke ... og få kunnskap om den sanne Gud» (*Teachings of Spencer W. Kimball*, 439).

Lære og pakter 110:12 – Hvem var Elias? Hvilke nøkler kom han med?

«Elias» er en tittel som gis til et sendebud som bereder veien (se *Veiledning til Skriftene* under «Elias»). Det er ikke klart hvem Elias i Lære og pakter 110 var.

De nøkler Elias kom med, gjelder de velsignelser Herren lovet Abraham – som bare fullt ut kan mottas gjennom templets ordinanser. Derfor «overdro (han) Abrahams evangelieutdeling» (L&p 110:12).

Lære og pakter 110:13–15 – Elijahs komme

I de siste versene i Det gamle testamente finner vi Herrens løfte om å sende Elijah for å gjengi den kraft som binder familier sammen (se Malaki 4:5–6; se også 3. Nephi 25; L&p 2). Videre sa han at hvis dette ikke fant sted, ville det ha alvorlige

konsekvenser for alle. For å minnes dette løfte i sin påskefeiring dekker mange jøder på til Elijah ved bordet, og på et bestemt sted i gudstjenesten åpner de døren for symbolsk å la Elijah komme inn og slå seg ned. Det er interessant å legge merke til at da Elijah viste seg i Kirtland tempel 3. april 1836, skjedde dette under jødernes påske (passover).

Profeten Joseph Smith sa at de nøkler Elijah gjenga, gjorde det mulig for de hellige å bli frelsere på Sions berg: «Hvordan skal de bli frelsere på Sions berg? Ved at de bygger sine templer, sine døpefonter og fortsetter å motta alle ordinanser, dåps-handlinger, bekreftelser, tvettinger, salvinger, ordinasjoner og beseglende krefter på sine hoder på vegne av alle sine forfedre som er døde, og forløse dem slik at de kan komme frem i den første oppstandelse og stige opp på herlighetens troner sammen med dem. Dette er den kjede som binder fedrenes hjerter til barna og barnas til fedrenes, og som oppfyller Elijahs misjon.» (*History of the Church*, 6:184; se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 250.)

President Joseph Fielding Smith har sagt: «På grunn av denne kraft i prestedømmet som Elijah overdro, kan mann og hustru bli beseglet eller viet for evigheten, og barna kan bli beseglet til sine foreldre for evigheten. På denne måten blir familien evig, og døden skiller ikke familiemedlemmene. Dette er det store prinsipp som vil forhindre at verden blir lagt øde.» (*Frelsende læresetninger*, 2:103–104.)

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 110.

A Lag en tabell

Organiser de fire besøkene du finner i Lære og pakter 110 i en tabell maken til den du finner nedenfor. Fyll den ut med det du lærer i dette kapitlet.

Vers	Hvem viste seg?	Hva sa og gjorde han?	Hvorfor er det han sa og gjorde viktig?

B Viktige ord og uttrykk

Forklar betydningen av hvert av de følgende uttrykk fra Lære og pakter 110:1–10 da Frelseren viste seg:

- «Sløret ble borttatt fra vårt sinn» (v.1)
- «Jeg er eders talsmann» (v.4)
- «Oppløft eders hode og fryd eder» (v.5)
- «Jeg vil åpenbare meg for mitt folk» (v.7)
- «Ikke vanhellige dette hellige hus» (v.8)
- «Tusener skal storligen fryde seg» (v.9)

C Oppfyllelsen

Forklar hvordan profetien i Lære og pakter 110:9–10 er blitt oppfylt i vår tid. Ta med hvordan denne oppfyllelsen har velsignet ditt liv.

D Åpne dører til hva?

Moses, Elias og Elijah ga prestedømsnøkler til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery. Uttrykket *nøkler* symboliserer den tanke at med denne myndighet kan det låses eller åpnes opp for bestemte velsignelser. Hvilke velsignelser og muligheter ble tilgjengelige for Kirken og for verden som følge av de nøkler som ble gjengitt i Kirtland tempel? (se L&p 110.)

William Burgess reiste til Kirtland, Ohio, og fortalte at han visste hvor han kunne finne et stort pengebeløp i Salem, Massachusetts. I et forsøk på å løse de pengeproblemer Kirken hadde på grunn av forfølgelsene i Missouri og byggingen av Kirtland tempel, kom profeten Joseph Smith og andre sammen med Burgess i Salem for å få tak i denne skjulte skatten. Da de kom frem, kunne ikke Burgess huske hvor skatten befant seg. (Se B. H. Roberts: A Comprehensive History of the Church, 1:411.) Den måten Herren behandlet profetens oppriktige, men kanskje litt tåpelige håp ved denne anledning, kan lære oss hvordan han behandler oss.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 111:2 – Hvilken skatt hadde Herren i Salem til Kirken?

Herren fortalte profeten Joseph Smith og de menn som var med ham til Salem, Massachusetts, at skatten der ville være de sjeler de kunne bringe til Kristus. Fem år senere, i 1841, fikk Erastus Snow, som senere ble kalt til apostel, et eksemplar av åpenbaringen i Lære og pakter 111 og ble sendt på misjon til Salem. Hyrum Smith fortalte ham at tiden var inne til at åpenbaringen skulle oppfylles. Bror Snow ble der i mer enn et år og døpte over 100 konvertitter.

Lære og pakter 111:9–10 – Hvilken forbindelse er det mellom å søke etter «grunnleggere og eldre innbyggere» i Salem, og «mer enn én skatt» i byen?

En annen skatt som fantes i Salem, Massachusetts, var opptegelesene fra Essex county hvor man kunne «søke flittig etter denne bys grunnleggere og eldre innbyggere» (L&p 111:9). Mange av forfedrene til Kirkens første medlemmer hadde bodd i Salem – deriblant den første av profeten Joseph Smiths forfedre som kom til Amerika. Som ung gutt hadde Joseph Smith bodd i Salem en kort tid hos sin onkel Jesse Smith mens Joseph kom seg etter operasjonen i benet. Hans mor, Lucy Mack Smith, skrev at etter operasjonen «begynte Joseph umiddelbart å bli bedre, og fra nå av ble han stadig bedre inntil han ble sterk og frisk. Da han hadde kommet seg såpass at han kunne reise, ble han med sin onkel Jesse til Salem i rekreasjonsøyemed i håp om at sjøluften ville gjøre ham godt, og han ble ikke skuffet.» (*History of Joseph Smith*, 58.)

Betydningen av å ha disse opptegelesene ble senere gjort kjent da Herren åpenbarte læren om arbeidet for de døde.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 111.

A Hvordan tror du han følte det?

Hvilke følelser tror du Joseph Smith hadde for seg selv og for Herren da han tenkte over hva Herren sa i Lære og pakter 111?

B Hva kan vi lære?

Skriv om noe viktig vi kan lære av Lære og pakter 111 og de begivenheter som førte frem til den, og hva som skjedde senere (se også innledningen til L&p 111 i denne studieveiledningen og avsnittet «Forstå Skriftene»).

C Nevn et eksempel

1. Nevn et eksempel på hva du tror Herren ba sine tjenere om å gjøre i første del av Lære og pakter 111:11.
2. Hva kunne dette bety for deg?

I Lære og pakter 107:23, 33, 35 sa Herren at De tolv apostlers quorum skulle være spesielle vitner om ham og føre tilsyn med forkynnelsen av evangeliet rundt omkring i verden. Den første gruppe misjonærer som forlot det

nordamerikanske kontinent, ble ledet av apostlene Heber C. Kimball og Orson Hyde. De kom til England i juli 1837, og den første søndag de var der, talte de i en kirke i Preston – og nettopp samme dag ga Herren åpenbaringen i Lære og pakter 112 gjennom profeten Joseph Smith til Thomas B. Marsh, som var president for De tolv apostlers quorum. I denne åpenbaringen talte Herren igjen om betydningen av de nøkler og den myndighet Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum har til å lede hans verk i denne evangelieutdeling.

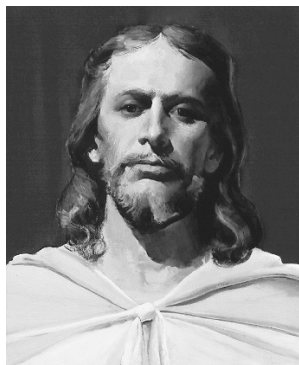
Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 112.

A Skriv ned deres ansvarsområder

På grunnlag av det du leser i Lære og pakter 112 skriver du ned ansvarsområdene til (1) De tolv apostlers quorum, og (2) presidenten for De tolv apostlers quorum. For hver ansvarsoppgave skriver du ned i hvilket vers du fant den.

B Hvis ... , så ...

Når Herren lover en velsignelse, forklarer han hva vi må gjøre for å få denne velsignelsen. Av og til er de lette å registrere fordi Herren konkret sier: «Hvis du [utfører en eller annen handling som er viktig for å motta velsignelsen], da [og her forklarer han den velsignelse som vil komme].» Ved andre anledninger må vi studere skriftstedene grundigere for å oppdage

«hvis-så» – mønsteret. Studer Lære og pakter 112:3, 10 og 21–22 og skriv dem ned med dine egne ord som tre uttalelser hvor du forklarer at «hvis du ... , så vil Han ... »

C Hvordan kan det anvendes?

1. Forklar hvordan det prinsipp som blir behandlet i Lære og pakter 112:20 kunne anvendes på taler under generalkonferanser, budskap fra generalautoriteter i Kirkens tidsskrifter, bekjentgjørelser fra Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum, og i heftet *Til styrke for ungdom*.

- Oppsummer hva Herren sa om de siste dager i Lære og pakter 112:24–26.
- Hvordan kunne det Herren sier i vers 24–26 også gjelde for det han sa i vers 30?

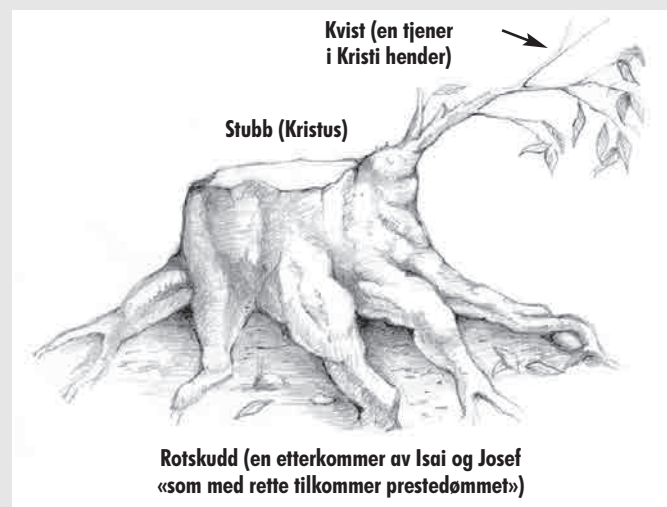

I Lære og pakter 113 finner vi Herrens svar på spørsmål profeten Joseph Smith stilte om noen vers i Jesajas bok. Du vil kanskje skrive ned det du lærer ved siden av versene i Jesaja i din egen Bibel.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 113:1–6 – Stubb, kvist og rotskudd

Følgende tegning illustrerer bildene fra Jesajas bok som profeten Joseph Smith spurte om.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 113.

A Spørsmål og svar

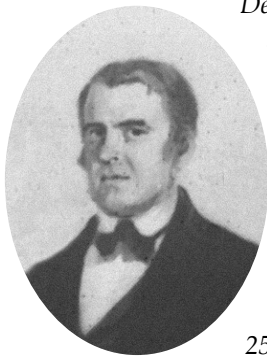
- Skriv ned spørsmålene i Lære og pakter 113 og oppsummer Herrens svar.
- På hvilken måte tror du Herrens svar var viktige for profeten Joseph Smith og for Kirken? (Du vil kanskje lese igjennom Jesaja 11 og 52 når du tenker over hvordan du skal besvare spørsmålet.)

B Finn viktige ord og uttrykk

Spørsmålene og svarene i Lære og pakter 113:7–10 handler om Israels innsamling i de siste dager. Nedenfor finner du en liste over hvilke ideer som er behandlet i disse versene. I notatboken din skriver du ned hver enkelt idé sammen med ord og uttrykk fra de vers som henviser til ideen.

1. Tillatelse til å utføre Guds verk
2. Medlemmer av Israels hus
3. Begrensninger forårsaket av ugudelighet
4. Forutbeskikket i det førjordiske liv

Lære og pakter 114 Åpenbaring til David W. Patten

Det er spennende øyeblikk når et familiemedlem åpner et misjonskall fra profeten. I Lære og pakter 114 mottok David W. Patten, et medlem av De tolv apostlers quorum, et kall til å tjene. Dessverre reiste eldste Patten aldri på misjon. Seks måneder etter at han hadde mottatt kallet, ble han drept i slaget ved Crooked River,

*25. oktober 1838. Tidligere hadde eldste Patten «gjort kjent for profeten at han hadde bedt Herren om å la ham få dø som en martyr, noe profeten meget beveget sa han sørget storlig over, 'for', sa han til [eldste Patten], 'når en mann med din tro ber Herren om noe, går det vanligvis i oppfyllelse.'» (Lycurgus A. Wilson, *Life of David W. Patten: The First Apostolic Martyr* [1900], 67.)*

Forstå Skriftene

Lære og pakter 114:2 – «Skal andre innsettes i deres sted»

På den tid denne åpenbaringen ble gitt, kritiserte mange av Kirkens medlemmer profeten Joseph Smith og hadde falt fra Kirken på grunn av forfølgelse. Noen av dem var ledere i Kirken. I Lære og pakter 114:2 sa Herren at disse menn ville bli erstattet. Tiden har vist at de som faller fra, ikke kan hindre at Herrens verk har fremgang. Herren vil utpeke andre til å erstatte dem som ikke gjør det de er kalt til å gjøre for å hjelpe til med å bygge opp Guds rike. Guds verk vil bli utført!

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 114.

A Forklar det som ble gjort

I Lære og pakter 114:1 ba Herren eldste David W. Patten å «ordne alle sine affærer». Forklar hva du tror det ville innebære å etterkomme denne anmodningen. Hva gjør misjonærer før de reiser ut på misjon i dag som kan sammenlignes med det eldste Patten ble bedt om å gjøre?

B Hva ville du si?

La oss tenke oss at du er venn av en 17 år gammel prest i ditt ward. Han har fortalt deg at han ikke tror han vil ta imot et kall om å reise på misjon. Bruk det du har lært i Lære og pakter 114 og andre steder, og skriv hva du kunne si til ham om hvorfor han skulle vurdere å omgjøre sin beslutning.

Lære og pakter 115 Templet i Far West

*«De hellige i det nordlige Missouri sådde flittig og bygget tømmerhus hele sommeren [1838], og utsiktene til fred syntes å være gode. Fremdeles håpet de på at det til slutt ville bli en forsoning med borgerne i Jackson county, slik at de kunne vende tilbake til sitt sentrale sted, men i mellomtiden aktet de å gjøre fremgang der hvor de var. Det var åpenbart at Far West skulle bli en tempelby (L&P 115:7), og neste vår skulle De tolv apostlers quorum innvie tempeltomten før de reiste på misjon til Storbritannia (L&P 118:4). Åpenbaring i Far West fortalte også hva Kirkens offisielle navn skulle være, 'ja, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige' (Lære og pakter 115:4), og grunnfestet tiendesystemet som fortsatt gir Kirken økonomisk stabilitet og velsigner dens medlemmer (L&P 119, 120).» (I Daniel H. Ludlow: *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bd. [1992], 2:926.)*

Forstå Skriftene

Lære og pakter 115:1 – Hvem var profeten Joseph Smiths rådgivere?

«Under en konferanse som ble avholdt i Kirtland, Ohio, 3. september 1837, ble Oliver Cowdery, Joseph Smith sen., Hyrum Smith og John Smith oppholdt som assisterende rådgivere.

På den tid da åpenbaringen i Lære og pakter 115 ble gitt, arbeidet imidlertid bare Joseph Smith sen. og John Smith som assisterende rådgivere (26. april 1838). Hyrum Smith hadde overtatt plassen til Frederick G. Williams i Det første presidentskap, og Oliver Cowdery var ikke lenger medlem av Kirken.» (*Lære og pakter – elevhefte* [Religion 324–25, 1981], s. 268.)

Lære og pakter 115:14 – Hvorfor ble det aldri bygget et tempel i Far West, Missouri?

«På denne tiden [april 1838] fantes det ca. 150 hus i Far West, deriblant forretninger, hoteller og et fint skolebygg. Byen hadde vokst frem som troll av en eske midt ute på den vidåpne prærien ...

Far West, Missouri

Hjørnesteinene til templet ble lagt 4. juli 1838 ... men utover dette ble lite gjort, for en storm av forfølgelse brøt løs i all sitt raseri, og de hellige på dette stedet ble drevet i landflyktighet igjen.» (Smith og Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 742.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 115.

A Forklar hvert enkelt ord

Studer hvert enkelt ord i Kirkens fulle navn slik det er gjengitt i Lære og pakter 115:4. I notatboken din forklarer du hvorfor hvert enkelt ord er viktig og hva det forteller verden om Kirken.

B Skriv et brev

Tenk deg at en venn sier han er bekymret for fremtiden og for hvor ustabil og skremmende verden er blitt. I notatboken din skriver du et brev til denne vennen hvor du sier at du forstår hans eller hennes bekymringer, og bruker det du lærer i Lære og pakter 115:4–6 til å forklare hva vi kan gjøre for å finne trygghet i de vanskelige tider som ligger foran oss.

Lære og pakter 116

Adam-on-di-Ahman

Profeten Daniel i Det gamle testamente profeterte at i de siste dager ville Adam presidere over et hellig møte hvor Frelseren ville vise seg som en forberedelse til sitt annet komme (se Daniel 7:9–14). Lære og pakter 27 forklarer hvem som vil være tilstede under dette møtet. I Lære og pakter 116 lærer vi hvor dette møtet vil finne sted.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 116

Den gamle av dager (v. 1) – Adam, det første menneske

Lære og pakter 116:1 – Hva betyr «Adam-ondi-Ahman»?

Eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte: «Ahman er et av de navn hvorved Gud var kjent for Adam. Adam-ondi-Ahman, et navn som er blitt overført direkte fra Adams rene språk til engelsk, er et navn det ikke er åpenbart en ordrett oversettelse av. Så langt vi kan bedømme det – og dette holdepunkt har vi fra de tidlige brødre som var sammen med profeten Joseph Smith, som var den første som brukte navnet i denne evangelieutdeling – betyr Adam-ondi-Ahman Guds sted eller land hvor Adam bodde» (Mormon Doctrine, 19–20).

Lære og pakter 116:1 – «Adam skal komme for å gjeste sitt folk»

Eldste Joseph Fielding Smith, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa: «Denne forsamlingen av Adams barn, hvor tusener og titusener er forsamlet under dommen, vil være en av de største begivenheter denne problemfylte jord noensinne har sett. Under denne konferansen, eller i dette råd, vil alle som har hatt nøkler til evangelieutdelinger, avlegge rapport om sin forvaltning. Adam vil gjøre det samme, og deretter vil han gi all myndighet tilbake til Kristus. Så vil Adam bli bekreftet i sitt kall som fyrste over sin etterlekt og vil bli offisielt innsatt og kronet for evig i sitt presiderende kall. Deretter vil Kristus bli mottatt som kongenes Konge og herrenes Herre. Vi vet ikke hvor lenge denne sammenkomsten vil vare eller hvor mange møter som vil bli avholdt under dette store råd. Det er tilstrekkelig å vite at det er en stor forsamling av Guds prestedømme fra verdens begynnelse og ned til vår egen tid, der rapporter skal avlegges og alle som har fått disposisjoner (talenter), skal fortelle om sine nøkler og sitt virke og avlegge rapport om sin forvaltning ifølge lignelsen. Det vil bli avsagt dom over dem, for dette er en forsamling av de rettferdige, av dem som har hatt og har myndighetsnøkler i Guds rike på jorden. Dette er ikke dommen over de ugudelige. Når alle ting er beredt og hver nøkkel og hver kraft er satt i orden med en fullstendig og fullkommen rapport over hver manns forvaltning, da vil Kristus motta disse rapportene og bli innsatt som rettmessig hersker over denne jord. Under dette store råd vil han innta sin plass ved at han enstemmig blir godkjent av alle de tusener som i kraft av prestedømmet er forsamlet der. Dette vil skje forut for den store dag med tilintetgjørelse av de ugudelige og vil være forberedelsen til tusenårsriket.» (The Progress of Man, 3 utg. [1944], 481–82; se også Bruce R. McConkie: The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man [1982], 578–88; se også «Mennesket Adam», Lys over Norge, feb. 1998, s. 21.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 116.

A Skriv en beretning

Etter å ha lest Lære og pakter 127 og 116 skriver du en beretning om hva som kunne bli sett og hørt under møtet i Adam-ondi-Ahman. Bruk fotnotene og avsnittet «Forstå Skriftene» om nødvendig. (Se også foto 29 i avsnittet «Fotografier av steder i Skriften» i Veiledning til Skriften.)

Lære og pakter 117 «Ikke i navn, men i gjerning»

Hva ville du like å bli husket for etter at ditt liv er avsluttet? Hva ville det bety om ditt navn ble holdt i «hellig minne»? Noen av brødrene i denne åpenbaringen trengte å omvende seg, mens en ble rost for å ha gjort sin plikt. Legg merke til hva Herren sa til hver enkelt av disse lederne i Kirken, og tenk over hvordan dette rådet kunne passe på deg.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 117:1–2 – Herren visste

«Herren hadde befalt de hellige å samle seg og bygge opp Far West raskt [se L&P 115:17]. En gruppe som besto av 515 sjeler, kjent under navnet Kirtland leir, forlot Kirtland 6. juli 1838 med kurs for Zion. Den 14. september later det til at bare 260 av gruppen var igjen, de andre var blitt spredt 'for alle vinder'. Leiren ankom Adam-ondi-Ahman 4. oktober. Hverken Marks, Whitney eller Granger var med i denne gruppen. [Oliver Granger var allerede i Far West, Missouri. Han tok denne åpenbaringen med seg til William Marks og Newel K. Whitney i Kirtland, Ohio, og fikk beskjed om å skynde seg tilbake til Sions land.] Joseph Smith i Far West hadde på den tid ingen mulighet for å vite hvem som hadde eller ikke hadde dratt av gårde til Zion, men Herren visste det. Derfor denne åpenbaringen hvor Han ... ber William Marks og Newel K. Whitney om å komme til Zion, og instruerer de hellige om eiendom i Kirtland.» (Smith og Sjodahl: Doctrine and Covenants Commentary, 744.)

Lyman Wights andre hytte i dalen Adam-ondi-Ahman

Lære og pakter 117:8 – «Slettene i Olaha Shinehah»

President Joseph Fielding Smith skrev: «Slettene i Olaha Shinehah eller [navnet på] det sted hvor Adam bodde, må utgjøre en del av, eller ligge i nærheten av Adam-ondi-Ahman» (*Church History and Modern Revelation*, 2:97).

Lære og pakter 117:8 – Begjære «det som kun er en dråpe»

«De som forsøkte å holde fast på sine eiendeler i Kirtland etter at Herren hadde befalt dem å flytte for å slutte seg til hovedgruppen av hellige i Sion, utviste liten klokskap. Hvor ubetydelig er ikke et stykke jord sammenlignet med det Herren kan tilby sitt folk. Og kan forresten ikke Herren hjelpe dem som adlyder hans vilje om å skaffe seg landområder eller hva de ellers måtte trenge, i henhold til hans visdom? (se Markus 10:28–30)» (*Lære og pakter, elevhefte*, s. 272).

Lære og pakter 117:11 – Nikolaitanerforbundet

Ordet *nikolaitanere* finner vi i Johannes åpenbaring 2: 6, 15 (nikolaitter). Det er usikkert hva det betyr, men noen tror nikolaittene forsøkte å innføre avgudsdyrkelse i den første kristne kirke. Eldste Bruce R. McConkie skrev at nikolaittene «var medlemmer av Kirken som forsøker å opprettholde sin stilling i Kirken mens de samtidig lever etter verdens veier ... Uansett hva de konkret har gjort og forkynt, er uttrykket etter hvert blitt brukt for å identifisere dem som ønsker å være innskrevet i Kirkens optegnelser, men som ikke ønsker å gå fullt og helt inn for evangeliets sak.» (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3:446.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 117.

A Hva tilbyr Herren?

Tenk deg at du ble bedt om å forlate ditt hjem, slik de hellige ble som ble bedt om å reise fra New York til Ohio, og derfra videre til Missouri. Med utgangspunkt i hva Herren sa i Lære og pakter 117:1–9, hva ville gjøre det lettere for deg å flytte på denne måten?

B Skriv en introduksjon

1. Tenk deg at Oliver Granger skulle tale til ungdommen i ditt ward eller din gren og du ble bedt om å introdusere ham. Bruk opplysningene i Lære og pakter 117:12–16, og skriv en kort introduksjon om ham.
2. Les vers 12–16 igjen og bytt ut Oliver Grangers navn med ditt eget. Tenk over den vekst som måtte finne sted i ditt liv for at disse versene kunne passe på deg. Du vil kanskje skrive ned noen av de tankene du har i din personlige dagbok.

Lære og pakter 118 Nye apostler

Under de problemer som oppsto i Kirtland i 1837–38 mistet noen av Kirkens medlemmer sine vitnesbyrd. Situasjonen var så vanskelig at fire medlemmer av det opprinnelige Tolvs quorum (William E. McLellin, Luke Johnson, Lyman Johnson og John Boynton) falt fra og ble utelukket. De etterlot seg et tomrom i De tolv apostlers quorum som måtte fylles. Kan du forestille deg hvor vanskelig det må ha vært for profeten Joseph Smith å miste noen av sine nærmeste medarbeidere? Vi må beundre dem som forble trofaste selv under forfølgelser og vanskeligheter. Som du vil se av navnene til noen av dem som ble kalt til å være nye apostler i denne tiden for å fylle quorumet, ble to av dem senere Kirkens president.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 118:4 – Hvor skulle apostlene dra neste vår?

De «store vanne» som er nevnt i Lære og pakter 118:4, er Atlanterhavet. Herren kalte de nye apostlene til å reise over havet og bringe evangeliet til England.

Lære og pakter 118:5 – Kom apostlene tilbake til Far West?

«Folket i Missouri kjente øyensynlig til Herrens bud om å komme sammen 26. april 1839, nesten et år senere, og de var fast bestemt på å hindre De tolv arbeid og stanse mormonismen. I tiden fra åpenbaringen ble gitt og til den fastsatte dag, 'ble hele Kirken drevet ut av delstaten Missouri, og livet hang i en tynn tråd hvis det i denne delstaten ble oppdaget at man var en siste-dagers-hellig; og spesielt var dette tilfelle med De tolv. Da tiden kom for nedleggelse av templets hjørnestein, slik åpenbaringen foreskrev, befant Kirken seg i Illinois, idet den var blitt drevet ut av Missouri etter forordning fra guvernøren. Joseph og Hyrum Smith og Parley P. Pratt satt

fengslet i Missouri for Jesu vitnesbyrds skyld. Da tiden nærmet seg til at dette arbeidet skulle fullføres, meldte følgende spørsmål seg: «Hva skal vi gjøre?» Vi har en åpenbaring som befaler De tolv å være i Far West 26. april for å legge ned templets hjørnestein der, og den må oppfylles. Folk i Missouri hadde sverget høyt og hellig at selv om hver eneste av de andre åpenbaringene som ble gitt til Joseph Smith ble oppfylt, skulle denne ikke bli det, for de hevdet at på den dag som var oppgitt, ville det ikke skje. Den alminnelige oppfatning i Kirken var, så vidt jeg vet, at under de rådende omstendigheter var det umulig å utføre arbeidet, og at Herren ville akseptere gode intensjoner for utført arbeid.» (Wilford Woodruff i *Journal of Discourses*, 13:159.)

Men apostlene skulle ikke bli hindret i å utføre de plikter de var pålagt. 'Om kvelden 25. april 1839 ankom den lille gruppen med apostler sammen med noen få trofaste brødre, høyprester, eldster og prester til Far West. Like etter midnatt om morgenen 26. april kom de sammen på tempeltomten i Far West, og der avholdt de en konferanse.' (Smith: *Church History and Modern Revelation*, s. 196–97.)

Brigham Young presiderte og John Taylor, som var sekretær, skrev:

'Rådet gikk deretter bort til det sted hvor Herrens hus skulle bygges, og der skjedde følgende: Man sang litt av en salme om De tolv misjon.

Eldste Alpheus Cutler, som var husets byggmester, foreslo deretter at man la ned grunnvollen til Herrens hus ifølge åpenbaringen ved at de rullet frem en stor sten i nærheten av det sydvestlige hjørne.

Følgende av De tolv var tilstede: Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Pratt, John E. Page og John Taylor, som ved samme anledning ordinerte Wilford Woodruff og George A. Smith ... som skulle overta plassene etter dem som hadde falt fra.' (*History of the Church*, 3:336–38.)

Etter at flere av apostlene hadde holdt bønn, sang forsamlingen 'Adam-ondi-Ahman', og apostlene forlot stedet.» (*Lære og pakter, elevhefte*, s. 274.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer Lære og pakter 118.

A Skriv ned begrunnelsene

Les avsnittet «Forstå Skriftene» sammen med Lære og pakter 118.

1. Nevn hvorfor det ville ha blitt vanskelig for apostlene å komme sammen i Far West, Missouri, og nevnt hvorfor de dro.
2. Med utgangspunkt i hva Herren sa i Lære og pakter 118, hva kunne ha hjulpet dem til å få mot til å dra?

B Forklar hvordan

Finn i Lære og pakter 118 hva Herren nevnte var karakteristiske trekk ved effektive misjonærer. Forklar hvordan disse kjennetegn kan føre til at vi lykkes i misjonærarbeidet.

John Taylor ble døpt i 1836. Han forble trofast gjennom mange vanskeligheter. Han var sammen med profeten Joseph Smith i Chartage fengsel da profeten led martyrdøden. Han ble Kirkens tredje president.

John E. Page ble døpt i 1833. Han var en god misjonær og var på misjon flere ganger, men falt senere fra og ble utelukket i 1846.

Wilford Woodruff ble døpt i 1833. Han hjalp til med å introdusere evangeliet i England og døpte over 1800 mennesker i løpet av 8 måneder. Han ble Kirkens fjerde president.

Willard Richards ble døpt i 1836. Han var på misjon i England da han ble kalt til apostel. Han var sammen med Joseph Smith i Chartage fengsel da profeten led martyrdøden. Senere var han rådgiver for president Brigham Young.

President Joseph Fielding Smith forklarte hvordan tiendeloven ble innført i denne evangelieutdeling: «Herren hadde gitt Kirken innvielsesloven og hadde bedt medlemmene ... om å inngå en pakt som ikke kunne brytes og som skulle være evig, og hvor de skulle innvie sine eiendommer og motta forvaltninger, for dette er det celestiale rikes lov. Mange som inngikk denne høytidelige pakten, brøt den, og ved å gjøre det brakte de forferdelige straffer og forfølgelse over sine egne og sine brødres og søstres hoder. Denne celestiale lov ble nødvendigvis derfor trukket tilbake en tid, eller inntil tiden for Sions forløsning. Mens de led intenst på grunn av gjeld og mangel på midler til å ivareta sine forpliktelser, lovet Joseph Smith og Oliver Cowdery 29. november 1834 i høytidelig bønn Herren at de ville gi en tiendedel av alt Herren kom til å gi dem, som et offer som skulle skjenkes til de fattige. De ba også om at deres barn og barnebarn etter dem måtte adlyde denne loven. (D.H.C. 2:174–175.) Men det ble også nødvendig at denne loven ble gitt til hele Kirken, og derfor ba profeten om instruksjoner.» (Church History and Modern Revelation, 2:90–91). Svaret de mottok, finner vi i Lære og pakter 119.

Lære og pakter 120 hjelper oss så vi lettere kan forstå hvordan Kirkens tiendemidler blir brukt. Når du studerer disse to åpenbaringene, kan du se etter hva en ærlig tiende er og hvordan vi blir velsignet ved å betale tiende.

Tithing and Other Offerings	
Name of member	
Address	
Date	
Tithing	\$
Fast offering	\$
Relief offering	\$
Consecration	\$
Gift of money	\$
Offering of food	\$
Other gifts	\$
Total	\$

© Church News

Tiendemidler brukes til å utføre Herrens verk her på jorden.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 119:1-3 – «Begynnelsen til mitt folks tiende»

Eldste Marion G. Romney, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte hvordan tiendeloven forbereder oss til å etterleve innvielsesloven:

«De prinsipper som ligger til grunn for Den forente orden, er innvielse og forvaltning og at man bidrar med alt overskytende til biskopens lagerhus. Da tiendeloven ble innstiftet fire år etter at eksperimentet med Den forente orden ble stillet i bero, forlangte Herren at de skulle overlevere 'all sin overflødig eiendom ... i biskopens hender' (L&p 119:1). Deretter skulle de betale 'en tiendedel av alle sine årlige inntekter ...' (L&p 119:4). Denne loven, som fremdeles gjelder, iverksetter i hvert fall til en viss grad Den forente ordens prinsipp om forvaltning, for det er overlatt til hver enkelt å eie og forvalte den eiendom han har til å skaffe seg det han selv og hans familie trenger. Og videre, for å gjenta hva president [J. Reuben] Clark sa:

'... I stedet for restbeholdninger og overskytende beholdninger som ble samlet inn og lagret under Den forente orden, har vi i dag våre fasteoffer, våre bidrag til velferden og vår tiende, og alt dette kan brukes til å ta hånd om de fattige, men også til å ivareta Kirkens aktiviteter og anliggender.' (Conference Report, april 1966, 100.)

Lære og pakter 119:4 – Hva er «en tiendedel av alle deres årlige inntekter»?

President James E. Faust, en rådgiver i Det første presidentskap, har forklart: «Tiendeloven er enkel. Vi betaler en tiendedel av våre årlige inntekter [se L&p 119:4]. Inntekt har Det første presidentskap forklart er det samme som det vi tjener [se *Generell instruksjonshåndbok* (1989), kap. 9, s. 1]. Hva som utgjør ti prosent av den enkeltes inntekter, er mellom den

enkelte og vår Skaper. Det finnes ingen lovfestede regler.» (Se *Liahona*, januar 1999 side 67.)

Lære og pakter 119:6 – løftene ved å betale en ærlig tiende

Eldste Dallin H Oaks, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Enkelte mennesker sier: 'Jeg har ikke råd til å betale tiende' ... De som setter sin lit til Herrens løfter, sier: 'Jeg har ikke råd til ikke å betale tiende ...'»

Tiende er et bud med et løfte. Malakis ord, som ble bekreftet av Frelseren, lover dem som bringer sin tiende inn i forråds- huset at Herren vil åpne 'himmelens sluser og utøse velsignelser over [dem] så [de] ikke har plass nok til å ta imot dem'. De lovede velsignelser er timelige og åndelige. Herren lover å 'true ødeleggeren', og han lover også tiendebetalere at 'alle nasjoner skal kalle eder velsignet, for I skal ha et herlig land'. (3. Nephi 224:10-12; se også Malaki 3:10-12) ...

Tiendebetalingen gir også den enkelte tiendebetaler enestående åndelige velsignelser. Tiendebetaling er et tegn på at vi godtar offerloven. Den forbereder oss også til innvielsesloven og de andre høyere lover tilhørende det celestiale rike.» (Se *Lys over Norge*, juli 1994, s. 35.)

Lære og pakter 120:1 – «Disponeres av et råd»

President J. Reuben Clark, som var en rådgiver i Det første presidentskap, forklarte hvordan tienden blir forvaltet:

«Under ledelse av Det første presidentskap settes det opp et budsjett ... som omfatter alle forslag til utgifter som betales med tiendemidler. Dette budsjettet er resultatet av en grundig gjennomgang av de avdelinger som er ansvarlige for bruk av midler.

Deretter legges dette budsjettet frem for Rådet for bruk av tiende [i dag kalles det Komiteen for disponering av tiendemidler] som, slik åpenbaringen foreskriver, består av Det første presidentskap, De tolv apostler og Det presiderende biskopsråd. Dette rådet vurderer og drøfter budsjettet som er fremlagt, godkjenner eller underkjenner enkeltposter ettersom forholdene tilsier, men til slutt blir budsjettet vedtatt.

... Ikke noe [av tienden] blir brukt uten at det er godkjent av denne komiteen.» (I Conference Report okt. 1943, 12.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 119.

A Hvorfor tiende?

- Etter å ha lest Lære og pakter 119-20 og avsnittet «Forstå Skriftene», foruten det du har lært av dine foreldre, lærere og ledere i Kirken, skriver du ned hva Kirkens tiendemidler brukes til.
- Forklar hvem som bestemmer hvordan tienden skal brukes.
- Lag nok en liste over velsignelser man får ved å betale en ærlig tiende.

Lære og pakter 121

«Mange er kalt,
men få er utvalgt»

Har du noen gang vært motløs? Har du noen gang bedt om hjelp i en vanskelig situasjon? Den 27. oktober 1838 utstedte Missouris guvernør Lilburn W. Boggs den uhyrlige utryddelsesordren hvor det blant annet sto å lese:

«Mormonene må behandles som fiender, og må om nødvendighet utryddes eller drives ut av delstaten til offentlighetens beste» (History of the Church, 3:175). Fire dager senere ble profeten og flere av Kirkens øverste ledere forrådt så de falt i hendene på en delstatsmilits i Far West. Profeten skrev at oberst Hinkle, et medlem av Kirken og offiser som skulle forsvare de hellige, «sa at offiserene i militsen ønsket å samtale med meg og noen andre i håp om at vanskelighetene kunne løses uten å måtte gjennomføre utryddelsesordren som de hadde fått fra guvernøren. Denne anmodningen etterkom jeg umiddelbart og ... gikk inn i militsens leir. Men hvor overrasket ble jeg ikke da vi [profeten og hans følge] i stedet for å bli behandlet med den respekt som en borger skulle vise en annen, ble tatt som krigsfanger og ble behandlet med den største forakt ... Jeg finner ikke ord for å beskrive det opptrinn jeg der var vitne til. Høye rop og skrik fra over tusen stemmer som flerret luften og kunne høres i miles omkrets, og de forferdelige og spottende trusler og forbannelser som ble utøst over oss i strid strømmer, var nok til å ryste den modigste. Om kvelden måtte vi legge oss ned på den kalde marken, omgitt av et sterkt vakthold, og det eneste som hindret dem i å ta våre liv, var Guds kraft ...

Militsen gikk inn i byen, og helt hemningsløst plyndret de hus og forgrep seg på uskyldige og stillferdige innbyggere og forlot mange av dem fullstendig ribbet.» (History of the Church, 3:188–191.)

Liberty Jail

I ukene som fulgte ble profeten Joseph Smith og hans følge mishandlet og hånet og ble tvunget til å gå på sine ben

over lange avstander i kulden, og 1. desember 1838 ble de innesperret i Liberty Jail, Missouri. Disse mennene hadde ikke blitt dømt for noen forbrytelse, men likevel ble de holdt fengslet i flere måneder under forferdelige forhold.

I tiden mellom 20. og 25. mars 1839 dikterte profeten Joseph Smith et langt brev som ble undertegnet av alle fangene (i virkeligheten var det to brev, men profeten sa det andre var en fortsettelse av det første). President Joseph Fielding Smith skrev om disse brevene: 'Dette er et av de fineste brev som noen gang er blitt ført i pennen av et menneske. I virkeligheten var det et resultat av ydmyk inspirasjon. Det er en bønn og en profeti og et svar ved åpenbaring fra Herren. Ingen andre enn en edel sjel fylt av kjærlighet til Kristus kunne ha skrevet et slikt brev. I betraktning av deres lidelser, er det ikke til å undres over at profeten i sine kvaler ropte ut at hans sjel måtte få lindring. Og allikevel, gjennom hans inderlige bønn, ser vi også at han hadde en tolerant holdning og kjærlighet til sine medmennesker.' (Church History and Modern Revelation, 2:176.)» (Se også Lære og pakter – elvehefte [Religion 324 og 325], side 278).

Lære og pakter 121–23 er hentet fra de brev profeten Joseph Smith dikterte mens han var i Liberty jail. De ble første gang tatt inn i 1876-utgaven av Lære og pakter.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 121:3 – Hvilken «ulovlig undertrykkelse»?

Mens profeten Joseph Smith og andre ledere i Kirken satt fengslet i Liberty, Missouri (se innledningen til L&P 121 i denne boken), «dro over 8000 hellige fra øst-Missouri inn i Illinois for

å unnsnippe utryddelsesordren [utstedt av guvernør Lilburn W. Boggs]. De ble tvunget til å dra i vinterkulden, og selv om Brigham Young, presidenten for De tolv quorum, ledet dem og ga dem all mulig hjelp, led de sterkt.» (*Vår arv: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges historie i korte trekk* [1996], s. 51.)

Lære og pakter 121:7 – Nytten av motgang

«Som eldste James E. Faust (den gang et medlem av De tolv apostlers quorum) sa: 'I smerte, i kvaler og i de heltemodige bestrebelsler i livet passerer vi gjennom luterens ild, og det uanselige og betydningsløse i vårt liv kan løse seg opp som skum og gjøre vår tro lysende, hel og sterk. Det guddommelige preg vil på denne måten gjenspeiles fra sjelen. Det er en del av det rensende offer som kreves av noen for å bli kjent med Gud. I livets kvaler synes vi å være mer lydøre for den stille, gudlignende hvisken fra den guddommelige hyrde.' (Se *Lys over Norge*, okt. 1979, s. 86.)

Noen tror feilaktig at deres lidelser er en straff fra Gud, men det er stor forskjell mellom kilden til trengsler og bruk av trengsler: 'Dessverre kommer våre største prøvelser som et resultat av våre egne tåpeligheter og svakheter, og oppstår på grunn av vår egen likegyldighet og våre overtredelser' (James E. Faust: *Ibid* s. 87). Andre lidelser skyldes at det dødelige legeme er skrøpelig og forgjengelig og utsettes for sykdom og svakheter. Andre årsaker kan være de midler som ugudelige mennesker benytter seg av når de misbruker sin handlefrihet ...

... Under henvisning til Joseph Smiths fengselsopphold og den store urettferdighet han ellers led, sa president Brigham Young at profeten hadde større fremgang i retning av fullkommenhet i løpet av 38 år på grunn av de alvorlige trengsler han med hell gjennomlevde, enn han ville kunne ha i løpet av tusen år uten dem (se *Journal of Discourses*, 2:7).» (*Lære og pakter, elevhefte*, s. 278–79.)

Lære og pakter 121:34–36 – Kalt og utvalgt

Etter å ha sitert første del av Lære og pakter 121:34, sa president Harold B. Lee: «Dette tyder på at selv om vi har vår handlefrihet her, er det mange som før verden ble til ble forutbeskikket til en større status enn de har gjort seg beredt til her. Selv om de kan ha vært blant de edle og store som Faderen sa han ville velge sine utvalgte ledere fra, kan de ha sviktet dette kall her i jordelivet.» (se *Lys over Norge*, juni 1974, s. 248.)

Lære og pakter 121:38 – Hva vil det si å «stampe mot brodden»?

En brodd eller en piggstav, av og til med en jernspiss, brukes for å drive frem kveg. I evangelisk betydning vil det å

«stampe mot brodden» være det samme som å gjøre opprør mot Guds bud eller åndelige påvirkning når han oppmuntrer oss til å gå fremover i riktig retning.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 121.

A Trøstende ord til profeten

1. Skriv med dine egne ord de spørsmål profeten Joseph Smith stilte Herren i Lære og pakter 121:1–3.
2. Hva var det som skjedde og som kan forklare hvorfor profeten var så trist på vegne av de hellige? (se innledningen til L&P 121 i denne boken og avsnittet «Forstå Skriftene», om nødvendig).
3. Skriv med dine egne ord hva Herren sa for å trøste profeten i vers 7–10.
4. Hvordan kunne det Herren sa i vers 7–10 gi deg bedre følelser for de prøvelser og vanskeligheter du møter?

B Forklar konsekvensene

Av og til virker det som om de ugudelige ikke blir straffet for å forfølge de trofaste. Etter å ha lest Lære og pakter 121:11–25 forklarer du hva konsekvensene vil være for dem som kjemper mot Gud og hans tjenere. Se spesielt etter hvordan følgende ord og uttrykk kunne brukes i ditt svar: *forblinde*, «komme over dem selv», *feiet bort*, *avskåret fra*, *foraktet*, *prestedømmet*, *møllesten*.

For dem som forfølger Herrens tjenere, hadde det «vært bedre for dem om en møllesten var hengt om deres hals, og de var senket i havets dyp» (L&P 121:22).

C Nummerer løftene

I Lære og pakter 121:26–33 lovet Herren velsignelser til de trofaste. Nummerer dem i boken din og skriv om en som er viktig for deg.

D Kjenn Skriften – Lære og pakter 121:34–36

Lære og pakter 121:34–46 forteller hva en prestedømsbærer må gjøre for å hedre sitt prestedømme og bruke det effektivt.

Når du studerer disse versene, kan du besvare følgende spørsmål:

1. Hvorfor er noen «utvalgt» og andre ikke?
2. Hva er forholdet mellom «prestedømmets rettigheter» og «himmelens krefter»?
3. Ved hvilket prinsipp kontrolleres himmelens krefter?
4. Hva kunne få en prestedømsbærer til å miste kraften i prestedømmet?
5. Hvilke metoder må en rettferdig prestedømsbærer bruke for å ha riktig innflytelse på andre?
6. Hvilke velsignelser er lovet dem som bruker prestedømmet rettferdig?

Kanskje har du følt det slik de fleste mennesker gjør en eller annen gang, at livet ikke er rettferdig og at du må lide mer enn andre. Da Lære og pakter 121–23 ble skrevet, hadde profeten Joseph Smith og hans ledsagere sittet fengslet i Liberty Jail i fire måneder uten å være dømt for noen forbrytelse, ja, de var ikke engang stilt for retten. Når du studerer Lære og pakter 122, kan du legge merke til hvorfor Herren tillater at også de rettferdige lider.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 122:7 – Hvordan kan motgang og lidelser være til vårt beste?

President Harold B. Lee har sagt: «Vær ikke redd for livets prøvelser og trengsler. Noen ganger når du gjennomgår de alvorligste prøver, vil du være nærmere Gud enn du kanskje er klar over, for i likhet med hva Mesteren selv opplevde da han ble fristet på fjellet, i Getsemane og på korset på Golgata,

leser vi i Skriften: 'Og se, engler kom og tjente ham' (Matteus 4:11). Noen ganger kan det også skje deg under dine prøvelser.» (*The Teachings of Harold B. Lee*, red. Clyde J. Williams [1996], 192; se også under avsnittet «Forstå Skriftene» for L&P 121:7.)

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 122.

A Finn hjelp i dine prøvelser

1. Når folk blir oppbrakte over de prøvelser og den motgang de møter, ser de ofte opp mot himmelen og spør: «Hvorfor meg?» Profeten Joseph Smiths holdning var annerledes. Les Lære og pakter 121:2–3 og skriv ned hvilke spørsmål han stilte i stedet for «hvorfor meg?»
2. Selv om profeten ikke spurte hvorfor han og Kirken forøvrig måtte gjennomgå så store vanskeligheter, ga Herren ham noen begrunnelser. Bruk Lære og pakter 122:5–9 og oppsummer hva Herren fortalte profeten.
3. Skriv ned noe som gjorde inntrykk på deg i Lære og pakter 122 og som vil hjelpe deg til å møte prøvelser og motgang i livet.

Ved den endelige dom vil hele menneskeheten bli «dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger» (Johannes' åpenbaring 20:12). Når du studerer Lære og pakter 123, kan du se om du kan lære noe om opptegnelser som kunne brukes under dommen og hvordan disse opptegnelsene også kunne bli brukt før den endelige dom.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 123.

A Hva ville du trenge å gjøre?

1. Hvis du hadde vært medlem av Kirken i 1839, hva ville det blitt forventet at du gjorde for å være lydige mot Herrens befaling i Lære og pakter 123:1–5?
2. Av det du lærer i vers 5–15 skriver du ned hva du ville trenge å gjøre med de opplysningene du hadde samlet.
3. Hvilke opptegnelser kunne du føre nå som kunne velsigne fremtidige generasjoner i Kirken?

Kirken i Nauvoo, Illinois

«På grunn av forfølgelser i delstaten Missouri flyttet de hellige ca. 300 km. mot nordøst, krysset elven Mississippi og fortsatte videre inn i Illinois, hvor forholdene var gunstigere. Til slutt kjøpte de hellige jord i nærheten av den lite utviklede byen Commerce. Dette området var praktisk talt en sump med bare noen få, enkle bygninger. De hellige drenerte jorden og bygget boliger. Joseph Smith og hans familie flyttet inn i et lite tømmerhus. Bynavnet Commerce ble forandret til Nauvoo, som på hebraisk betyr 'vakker'.» (Veiledning til Skriften under «Nauvoo, Illinois (USA)».)

Profeten Joseph Smith skrev ned flere kapitler av Lære og pakter i Nauvoo (se L&p 124–29, 132), herunder befallingen om å bygge et tempel der (se L&p 124:26–27). Og det var i Nauvoo at eldste John Taylor, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, dokumenterte at han hadde vært vitne til at profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum led martyrdøden (se L&p 135).

De hellige bygget templet i Nauvoo, organiserte Sions ward og staver, organiserte Hjelpeforeningen og begynte å utføre ordinanser for de døde før de ble drevet bort fra sine hjem i 1846. Som et resultat av denne forfølgelsen, og under ledelse av Brigham Young, forlot de området og dro vestover.

Lære og pakter 124 Hellige bygninger og hellige kall

I Kirkens første tid i Nauvoo, Illinois, var det mange detaljer man trengte å være oppmerksom på. I Lære og pakter 124 finner vi instruksjoner om to viktige bygninger og tallrike kall til enkeltpersoner. Når du studerer denne åpenbaringen, kan du se etter hva Herren lærte om hvor viktig templer og tempelordinanser er. Ville du like at Herren ga deg praktiske instruksjoner som dreide seg direkte om de utfordringer du møter? Hvordan gjør han det i dag?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 124

Hjem søkelsens dag
(v. 8, 10) – Jesu Kristi
annet komme

... Den nye oversettelsen
... (v. 89) – Joseph Smiths
... oversettelse av Bibelen

Lære og pakter 124:2 – «Utsmykkes så den i skjønnhet ligner et palass»

Herren befalte de hellige å gjøre Kirkens stav i Nauvoo, Illinois, til en «hjørnestein i Sion» og like vakker som et slott. Hver gang Herren har samlet sine trofaste hellige, har han befalt dem å «stå opp og la eders lys skinne, så eders lys kan være et banner for nasjonene» (L&p 115:5).

Lære og pakter 124:2–6 – «Denne proklamasjon skal kunngjøres for alle verdens nasjoner»

«Først i 1845 ble dette direktivet fra Herren oppfylt. En rekke personer skulle hjelpe til med å utarbeide dokumentet, men omstendighetene synes å ha forhindret dette, og først senere ble det utstedt av De tolv (se *History of the Church*, 6:80; 7:320, 558)» (Lære og pakter, elevhefte, side 286.)

Lære og pakter 124:6 – Hvordan hadde Sion blitt «anerkjent»?

«I 1841, da denne åpenbaringen ble gitt, hadde denne vakre byen ca. 3000 innbyggere. Et charter var blitt godkjent av den lovgivende forsamling i Illinois som ga Nauvoo anledning til å ha et liberalt lokalt selvstyre med myndighet til å opprette en militis og bygge et universitet. Et tempel var under oppførelse. De adspredte hellige samlet seg, og det skjedde en rask tilstrømming av folk som slo seg ned i Illinois. Misjonen i Storbritannia var meget vellykket. Slik var forholdene generelt da denne åpenbaringen ble gitt. Kirken hadde fått en hvilepause. Det var stille før neste storm.» (Smith og Sjodahl: *Doctrine and Covenants Commentary*, 768.)

Lære og pakter 124:19, 130 – «David Patten har jeg tatt til meg»

Eldste David W. Patten, et medlem av De tolv apostlers quorum, var blitt drept 25. oktober 1838 i slaget ved Crooked River, Missouri. Eldste Heber C. Kimball, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, gikk for å besøke eldste Patten da han lå på dødsleiet. Eldste Kimball skrev:

«Evangeliets prinsipper som var så dyrebare for ham før, ble også hederlig opprettholdt da livet var iferd med å ebbe ut, og ga ham den støtte og trøst før han skulle forlate dette liv som fratok døden dens brodd og redsel. Da han omtalte dem som hadde falt fra og ikke lenger var trofaste, utbrøt han: 'Å, om de hadde vært som jeg! For jeg føler at jeg har bevart troen og fullendt løpet, og derfor ligger nå rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren den rettferdige dommer skal gi meg.'»

Til sin elskede hustru som var tilstede og som satt hos ham på dødsleiet, sa han: 'Hva du enn gjør, så fornekt ikke troen!'» (I «*History of Brigham Young*,» *Millennial Star*, 16. juli 1864, 454–55.)

Lære og pakter 124:22–24, 56–83, 119–121 – Nauvoo House

«Profeten betraktet oppføringen av Nauvoo House som like presserende som å bygge templet. Han så for seg at det var et middel for de hellige til å ta imot og undervise sannheten til 'mennesker med rikdom, karakter og innflytelse' [*History of*

the Church, 5.328; se også 5:137]. Bygningens hjørnestein ble nedlagt 2. oktober 1841, og flere verdifulle opptegnelser, herunder originalmanuskriptet til Mormons bok, ble lagt der. Brødrene ble stadig oppmuntret fra talerstolen til å arbeide på hotellet, men arbeidet gikk tregt fordi det var sparsomt med midler og arbeidskraft. I mars 1844 stilte Joseph Smith arbeidet på hotellet i bero for å fremskynde oppførelsen av templet.» (*Kirkens historie i tidenes fylde*, 243.)

Lære og pakter 124:25–36 – Dåp for de døde

Kopiering strengt forbudt

I en tale som ble holdt i juni 1843, underviste profeten Joseph Smith om betydningen av templer og tempelordinanser, herunder dåp for de døde.

«Den plan som ble lagt i himmelens rådsforsamlinger før denne jord ble til, gikk ut på at prestedømmets lover og prinsipper skulle være betinget av at folket ble samlet i enhver tidsalder. Jesus gjorde alt han kunne for å samle folket, men de ville ikke bli samlet, og derfor utøste han forbannelser over dem. Ordinanser innstiftet i himlene før denne jords grunnvoll ble lagt – med prestedømmet og for menneskenes frelse – kan hverken endres eller forandres. Alle må frelses etter de samme prinsipper.

Det er av samme grunn at Gud samler sitt folk i de siste dager, for å bygge et hus til Herren som kan berede dem for ordinanser og begavelser, for tvetting og salving, osv. En av ordinansene i Herrens hus er dåp for de døde. Gud fastsatte før denne jords grunnvoll ble lagt at ordinansen skulle forrettes i en font som var beredt til dette formål i Herrens hus.»

(*History of the Church*, 5:423–24; se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 233.)

Første gang dåp for de døde er nevnt i hellig skrift i nyere tid, er i Lære og pakter 124:29–36. Men det var ikke første gang det ble nevnt i denne evangelieutdeling. I et brev til De tolv apostlers quorum datert oktober 1840 skrev profeten Joseph Smith:

«Jeg vil anta at læren om 'dåp for de døde' har kommet dere for øre før dere mottar dette brev, og at dere kan ha stilt noen spørsmål om dette. Jeg kan ikke i dette brev gi dere alle de opplysninger dere måtte ønske om emnet, men foruten den kunnskap som er uavhengig av Bibelen, vil jeg gjerne få si at dette avgjort ble praktisert av menighetene i fordums tid, og Paulus forsøker å bevise læren om oppstandelsen fra de døde ved å si: 'De som lar seg døpe for de døde – hvorfor gjør de det? Dersom de døde i det hele tatt ikke oppstår, hvorfor lar de seg da døpe for dem?' [1. Korintierbrev 15:29.]

Første gang jeg omtalte denne lære offentlig, var da jeg talte i begravelsen etter bror Seymour Brunson [15. august 1840]; og etter den tid har jeg gitt generelle instruksjoner i Kirken om emnet. De hellige har anledning til å bli døpt for de av sine slektninger som er døde, og som de tror ville ha mottatt evangeliet hvis de hadde fått anledning til å høre det, og som har mottatt evangeliet i ånden gjennom dem som er blitt bemyndiget til å forkynne for dem mens de er i varetekt.

Uten å gå nærmere inn på dette emne, vil dere utvilsomt se at det er konsekvent og fornuftig, og at det sannsynligvis fremstiller Kristi evangelium på en måte som gir det større omfang enn enkelte har forestilt seg.» (*History of the Church*, 4:231; se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 134.)

Åpenbaringen forklarer at ordinansen dåp for de døde bare skal utføres på et sted som er utpekt av Herren. Bare under spesielle omstendigheter ble det akseptert at ordinansen ble utført utenfor templet, og før templet i Nauvoo var fullført tillot Herren at ordinansen ble utført i elven Mississippi. I oktober 1841 bekjentgjorde profeten at ingen flere dåpshandlinger for de døde ville bli utført før døpefonten i templet var ferdig. Den ble ferdig i november, og dåpshandlingene ble gjenopptatt den 21. (Se L&p 124:27–30)» (*Lære og pakter – elevhefte*, s. 288–89.)

Lære og pakter 124:28 – Hva er «prestedommet fylde» som er nevnt her?

President Gordon B. Hinckley har sagt: «Gjennom nøklene i det hellige prestedømme som ble overdratt til De tolv av Herren da han vandret blant dem, de nøkler som ble gjengitt i denne evangelieutdeling av dem som hadde dem i fordums tid – gjennom disse har det kommet enda flere velsignelser, deriblant de enestående og bemerkelsesverdige ordinanser som forrettes i Herrens hus.

Bare i disse ordinansene realiseres utøvelsen av 'prestedommet fylde' (L&p 124:28).» (Se *Lys over Norge*, nr. 2 1986, s. 43.)

President Boyd K. Packer, fungerende president i De tolv apostlers quorum, har forklart: «Ingen mann mottar prestedommet fylde uten en kvinne ved sin side. For ingen mann, sa profeten, kan oppnå prestedommet fylde utenfor Herrens tempel [se L&p 131:1–3]. Og hun er der ved hans side på dette hellige sted. Hun har del i alt han mottar. Mann og kvinne

mottar enkeltvis ordinansene som omfattes av begavelsen. Men mannen kan ikke stige til de høyeste ordinanser – beseglingsordinansen – uten henne ved sin side.» (Se *Lys over Norge*, juli 1998, s. 74.)

Lære og pakter 124:87–91, 97–192 – William Law

William Law ble kalt til å være annenrådgiver for profeten Joseph Smith og ble lovet velsignelser og gaver som få andre menn har fått løfte om. Men han forble ikke trofast, og 18. april 1844 ble han utelukket «for ukristelig oppførsel» (*History of the Church*, 6:341). «Selv om William Law var Josephs rådgiver, viste det seg at han var hans bitreste fiende som snakket ondsinnet om ham ... og senere skulle det vise seg at han hadde sammensverget seg med noen fra Missouri om å ta Joseph Smiths liv. Men selv om han hadde mord i sitt hjerte, hadde han vanligvis en høflig og mild fremtreden og var svært innstilt på å bedra.» (*History of the Church*, 7:57.)

Studer Skriftene

Utfør fem av følgende aktiviteter (A–E) når du studerer Lære og pakter 124.

A Finn formålene med templet

1. Etter å ha lest Lære og pakter 124:25–41 nevner du de grunner Herren oppga for å bygge templer.
2. Velg to av disse begrunnelsene og fortell hvorfor disse velsignelsene er viktige for deg. Fortell eksempelvis hvorfor templets ordinanser er viktige for deg.

B Forklar konsekvensene

I Lære og pakter 124 fortalte Herren profeten Joseph at det er viktig å bygge et tempel for Herren, men det er ikke nok å ha bygningen.

1. Sett en ring rundt ordet *hvis* hver gang det forekommer i Lære og pakter 124:42–48. Lag deretter en liste over hva Herren sa ville skje for hvert «hvis».
2. Oppsummer det du har lært i disse to versene i to «hvis-så»-uttalelser. Den ene beskriver velsignelser ved lydighet, og den andre konsekvensene av ulydighet.

C Forklar prinsippet

I 1. Nephi 3:7 forteller Nephi at han har tro på at Herren vil hjelpe ham med å utføre alt han er blitt befalt å gjøre. I Lære og pakter 124:49–54 beskrev Herren en situasjon hvor de hellige trofast forsøkte å gjøre det han ba dem om, men de var ikke i stand til å utføre det. Sammenlign disse to skriftstedene og forklar prinsippet lydighet i dem begge.

D Hyrum Smiths kall

Lære og pakter 124:91–96 forteller om Hyrum Smiths kall.

1. Skriv ned hvilke plikter og ansvarsoppgaver Hyrum Smith hadde.
2. Hvem erstattet han?

E Finn frem til lederne

Studer Lære og pakter 124:124–144 og finn ut hvem som hadde følgende embeder i prestedømmet:

1. Patriark
2. Kirkens president
3. Rådgivere i Det første presidentskap
4. Presidenten for De tolv apostlers quorum
5. Medlemmer av stavens høyråd
6. Høyprestenes president
7. Eldstenes quorums-presidentskap
8. Syttienes president
9. Biskopsrådet

«Hvordan kunne en by i Iowa få et navn fra Mormons bok, nemlig Zarahemla? Hvor ligger den, og hvorfor talte Herren til de hellige som bodde der? Ikke alle de hellige som ble drevet ut av Missouri søkte tilflukt i Illinois. Noen slo seg ned i Iowa på den andre siden av elven Mississippi i forhold til Nauvoo. Åpenbaringen [L&P 125] kom som svar på et spørsmål om hvorvidt de skulle forbli i Iowa eller samle seg på Illinois-siden. En av de første som foreslo at de hellige skulle slå seg ned i Iowa, var dr. Isaac Galland, mannen som hadde solgt det landområde som Nauvoo var bygget opp på. Eldste Joseph Fielding Smith skrev at 'hr. Galland foreslo i et brev til David W. Rogers at de hellige skulle slå seg ned i Iowa, som var et territorium, for han mente det var større muligheter for at de ville være beskyttet mot mobben når de var underlagt De forente staters myndighetsområde enn de ville være i en delstat i unionen, 'hvor mord, plyndring og overfall er demagogens edleste karaktertrekk og hvor de største skurkene ofte får de høyeste embedene.' Han skrev også til guvernør Robert Lucas i Iowa, som hadde kjent 'mormon'-folket i Ohio, og som talte meget fordelaktig om dem og sa de var gode borgere.» (Essentials in Church History, s. 220.) (Lære og pakter, elevhefte, s. 293).

Forstå Skriftene

Lære og pakter 125

Territorium (v.1) – En del av De forente stater som ennå ikke var en delstat

Lære og pakter 125:3–4 – Zarahemla og Nashville

Noen av de hellige som flyktet fra Missouri, slo seg ned på vestsiden av elven Mississippi rundt landsbyene Montrose og Nashville i Iowa. Kirken kjøpte omtrent 80.000 da. i dette området, og Herren befalte at det skulle bygges en by der med navn Zarahemla. Da de hellige ankom i 1839, var folketallet i Lee County, Iowa, 2839 hvor disse byene lå. I løpet av 1846 hadde befolkningen vokst til 12.860. Da de hellige dro vestover i 1846, ble disse boplassene forlatt og eksisterer ikke lenger.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 125.

A Tegn et kart

Bruk opplysningene i Lære og pakter 125 og kartene bak i trippeleggen, og tegn et kart i notatboken din som viser Jackson county, Missouri; Nauvoo, Illinois; og Montrose, Iowa. Hvor langt måtte de hellige reise for å komme fra Missouri til områdene Nauvoo og Montrose?

Lære og pakter 126

Åpenbaring til Brigham Young

Hva ville du synes om å reise på misjon hver sommer de neste ti årene? I 1841 hadde Brigham Young vært på misjon helt siden han ble døpt i 1832, herunder et år i Storbritannia. Når du studerer Lære og pakter 126, kan du se etter hvilket råd Herren ga president Young, som den gang var president for De tolv apostlers quorum, om fremtidige misjoner.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 126:1 – «Det forlanges ikke mer»

Selv om Herren ikke forlangte at Brigham Young skulle forlate sin familie for å reise på flere misjoner, var han på noen korte misjoner. Da apostaten John C. Bennett spredte løgner om Kirken, reiste president Young, som den gang var president for De tolv apostlers quorum, for å treffe folk og oppklare løgnene. Han reiste også for å samle midler til templet

i Nauvoo og fremme profeten Joseph Smiths kandidatur til De forente staters presidentembede.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 126.

A Forklar et uttrykk

1. Hvordan henvendte Herren seg til Brigham Young i Lære og pakter 126:1? Av det du lærer i denne åpenbaringen, hvorfor tror du Herren hadde slike følelser for ham?
2. Hva lærer dette deg om trofast å ivareta dine kall og plikter i Kirken?

Lære og pakter 127–28

Instruksjoner om ordinansen dåp for de døde

Lære og pakter 127 og 128 ble skrevet i en vanskelig tid for profeten Joseph Smith. Hans fiender hadde tvunget ham til å skjule seg for å unngå deres nådeløse forfølgelse. Men det var også en tid med stor åndelig fremgang. Profeten hadde fortalt de hellige at «evangelieutdelingen i tidenes fylde vil bringe ting frem i lyset som er blitt åpenbart i alle tidligere evangelieutdelinger, og dertil også andre ting som ikke er blitt åpenbart tidligere» (History of the Church, 4:426; se også Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 145.)

Gjennom profeten Joseph Smith åpenbarte Herren læren om at vi kan bli døpt for dem som er døde.

Disse kapitlene er brev fra profeten Joseph Smith til Kirkens medlemmer i Nauvoo, Illinois. De ble skrevet mens han reiste fra sted til sted for å unngå sine fiender. I disse brevene ga han flere instruksjoner om ordinansen dåp for de døde, som profeten første gang hadde nevnt i 1840 (se avsnittet «Forstå Skriftene» for L&P 124:25–36, side 137). Når du leser Lære og pakter 127–28, kan du se

etter hva profeten syntes om å være nødt til å leve i skjul. Forsøk også om du kan forestille deg hvordan det må ha vært for de hellige å motta større forståelse av læren om dåp for de døde.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 128

Propria persona (v. 8) – : Summum bonum (v. 11) –
Personlig : Egentlige kjerne

Lære og pakter 128:16–18 – Hvorfor blir vi døpt for de døde?

Å utføre dåp for dem som er døde, åpner muligheten for at templets øvrige ordinanser også kan bli utført for dem. Alle disse ordinanser er helt avgjørende for frelse. President Joseph Fielding Smith har sagt:

«Hvis Elijah ikke hadde kommet, må vi kunne tro at alt arbeidet i tidligere tidsaldrer ville ha vært til liten nytte, for

Herren sa at under slike forhold ville hele jorden bli lagt øde ved hans komme [se L&p 2:1–3]. Derfor var hans misjon av meget stor betydning for verden. Det er ikke bare spørsmål om dåp for de døde, men også om besegling av foreldre og barn til foreldre slik at den skulle være 'en fullstendig og fullkommen forening og

sammenføyning av husholdninger, nøkler og krefter og herligheter', fra begynnelsen av til tidens slutt [L&p 128:18].

Hvis den beseglende kraft ikke fantes på jorden, da ville forvirring råde, og orden ville bli erstattet av uorden på den dag da Herren skal komme; og dette kan selvfølgelig ikke skje, for alt styres og kontrolleres av fullkommen lov i Guds rike.

Hvorfor ville jorden være øde? Jo, for hvis det ikke fantes et sammenføyende ledd mellom fedre og barn – eller med andre ord, arbeidet for de døde – da ville alle bli forkastet, hele Guds verk ville forgå og bli lagt øde. Men slik vil det selvfølgelig ikke gå.» (Frelsende læresetninger, 2:106.)

Lære og pakter 128:24 – Levis sønner og deres offer til Herren

«Historisk sett var Levis sønner, herunder også Arons og Moses' sønner (se 2. Mosebok 6:16, 18, 20), de som tok vare på Guds hus og var ansvarlige for dets hellige ordinanser (se 2. Mosebok 25–28, 4. Mosebok 8:24–26, 10:21). I dag er Levis sønner alle dem som blir kalt av Herren 'til å bygge opp min kirke', og de som er 'trofaste og erholder disse to prestedømmer som jeg har omtalt, og ærer sine kall, er helliggjort av Ånden til fornyelsen av sine legemer' (L&p 84:31–33). De er ansvarlige for henholdsvis 'det forberedende evangelium' (L&p 84:26–27) og for 'det høyere prestedømme' og dets ordinanser (tempelarbeid) hvorved 'guddommelighetens kraft blir tilkjennegitt' (L&p 84:19–21). Hvis Herrens tjenere i dag

trofast ivaretar denne hellige forvaltning, blir de 'Mose og Arons sønner og Abrahams ætt, ja, Kirken og riket og Guds utvalgte' (L&p 84:34).

Når rettferdige hellige tjener Herren i disse hellige ordinanser, blir de frelsere på Sions berg for de levende og de døde. Det offer de yter gjennom sin tjeneste, vil utgjøre en del av det 'offer i rettferdighet' som Levis sønner, herunder Moses' og Arons sønner, vil legge frem for Herren før Kristi komme.» (Lære og pakter – elevhefte, s.300.)

Studer Skriftene

Utfør fire av følgende aktiviteter (A–F) når du studerer Lære og pakter 127–28.

A Skriv en avisartikkel

Tenk deg at du er journalist i en avis i 1842 og at du befinner deg der hvor profeten Joseph Smith skjuler seg, for å få et intervju. Bruk Lære og pakter 127:1–3 hvor du vil finne ideer, og skriv en kort avisartikkel om hvordan profeten følte det mens han levde i skjul.

B Skriv ned ansvarsoppgavene

Med utgangspunkt i det du lærer av Lære og pakter 127:5–10 og 128:1–5 skriver du ned hvilke ansvarsoppgaver du tror en tempelskriver har.

C Skriv et svar

La oss tenke oss at du har en venn som ikke er medlem av Kirken, men som har hørt om templer og dåp for de døde. Din venn spør deg hva dåp for de døde er, og hvorfor det utføres. Bruk det du lærer i Lære og pakter 127 og 128 til å besvare disse spørsmålene. I svarene må du sørge for å få med betydningen av myndighet, beseglingskraften, den sammenføyende kjede av evige familier, og du må nevne Elijah.

D Skriv ned og sammenlign

Gjennomgå Lære og pakter 128:20–21 og skriv ned hvilke himmelske sendebud profeten Joseph Smith nevnte. Forklar hvorfor du tror det var viktig for ham å fortsette å motta åpenbaring mens evangeliet ble gjengitt.

E Lag en plakatt

1. Med utgangspunkt i den situasjon profeten Joseph Smith befant seg i (se L&p 127:1–4), hva er det som gjør inntrykk på deg av det han skrev i Lære og pakter 128:22?
2. Lag en plakatt som illustrerer at profeten Joseph Smith maner til handling og hvor begeistret han var for evangeliet.

F Sammenlign versene

I Lære og pakter 13:1 leser du om et offer «Levis sønner» skulle ofre i de siste dager (se avsnittet «Forstå Skriftene» for L&p 13:1, side 26). Sammenlign det du lærte der med Lære og pakter 128:24. Hva er ifølge profeten Joseph Smith én måte denne profeterte ofringen vil bli oppfylt på?

Lære og pakter 129

Tre viktige nøkler

Har du noen gang lurt på hva engler er? Hvem er de? Hvordan kan vi vite om de er fra Gud? I Lære og pakter 129 besvarte Joseph Smith disse spørsmålene og ga «tre viktige nøkler» (v. 9) eller måter å gjenkjenne himmelske sendebud på.

dent eller forvandlet legeme, og dens ånd betjener ånder med legeme, mens den andre [en tjenende ånd] er en ånd uten legeme som besøker eller tjener ånder uten legeme. Jesus Kristus ble en tjenende ånd (mens hans legeme lå i graven) for åndene som var i varetakt for å utføre en viktig del av sin misjon, for uten den kunne han ikke ha fullkommen-gjort sitt verk eller gått inn til sin hvile. Etter sin oppstandelse viste han seg som en engel (et oppstandent vesen) for sine disipler.» (Se *History of the Church*, 4:425; se også 1. Peters brev 3:18–20 og *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 143–44.)

Studér Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Lære og pakter 129.

A Hvordan kan du vite?

Skriv med dine egne ord ned de «tre viktige nøkler» som ble åpenbart av profeten Joseph Smith i Lære og pakter 129. Ta med hvordan du kan vite om det er en engel, en ånd sendt fra Gud, eller om det er djevelen.

Lære og pakter 130

Doktrinære perler

Hvilke spørsmål ville du stilt profeten Joseph Smith hvis du fikk anledning? Lære og pakter 130 er en samling doktrinære uttalelser gitt av profeten. Når du leser hver enkelt uttalelse, vil du kanskje undre deg over hvor mye mer det er å vite om emnet.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 129

Rettferdige mennesker som er fullkommengjort (v. 3) – Personer som er blitt tilgitt og rensset ved Jesu Kristi forsoning

Lære og pakter 129:1 – Hva er forskjellen mellom en engel og en ånd?

Ethvert sendebud fra Gud kunne kalles en engel, men i Lære og pakter 129 er uttrykket *engel* begrenset til «oppstandne personer som har legemer av kjøtt og ben» (v. 1). «Ånder er Guds barn som ennå ikke er blitt født i dødeligheten, og de er således uten et legeme. Ånder er også dem hvis ånder er blitt adskilt fra sine legemer ved døden» (*Lære og pakter – elevhefte*, s. 301).

Tidligere hadde profeten Joseph Smith undervist De tolv apostlers quorum i Nauvoo og «forklart forskjellen mellom en engel og en tjenende ånd. Den ene [en engel] har et oppstan-

Forstå Skriftene

Lære og pakter 130:8–10 – Hva er «urim og tummim»?

Se under «urim og tummim» i *Veiledning til Skriftene*.

Studér Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 130.

A Lag et spørreskjema

I Lære og pakter 130 vil du finne en rekke instruksjoner og svar på spørsmål. Skriv åtte spørsmål om det du synes er viktig å vite, et for hver av følgende grupper av vers: 1–3, 4–7, 8–9, 10–11, 12–17, 18–19, 20–21, 22–23. Skriv svaret etter hvert enkelt spørsmål.

B Kjenn Skriftene – Lære og pakter 130:18–19

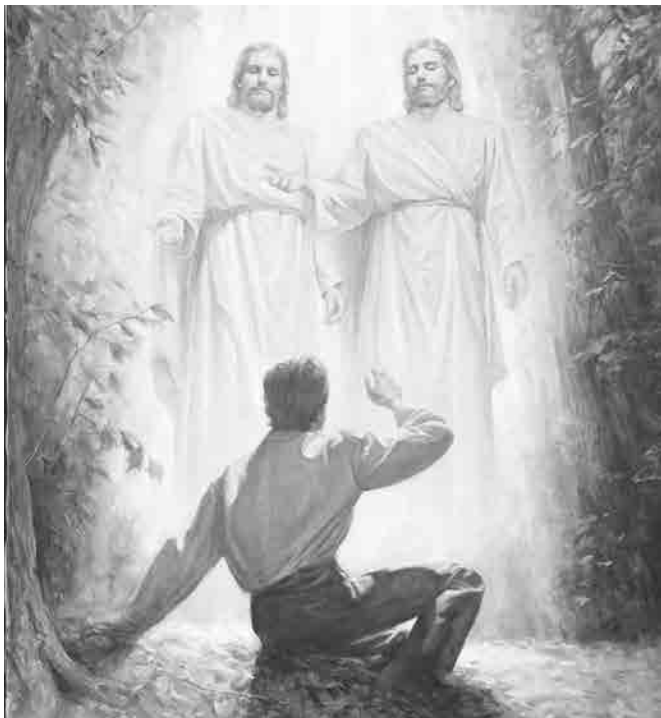
Trekk en loddrett linje som deler notatboken din i to like store deler. På venstre side tegner du et bilde av en person som er omgitt av noe han eller hun synes er verdifullt og viktig i livet. På høyre side skriver eller tegner du et bilde av hva en person vil kunne ta med seg over på den andre siden. Bruk Lære og pakter 130:18–19 og skriv en overskrift eller et slagord til bildet ditt som forteller hva vi burde samle i dette liv som fremdeles vil være verdifullt i det neste liv.

C Kjenn Skriftene – Lære og pakter 130:20–21

I Lære og pakter 130:20–21 forklarte profeten Joseph Smith at det er en sammenheng mellom vår lydighet mot Guds lover og de velsignelser vi mottar. Noen bud har helt konkrete løfter som f.eks. løftene i forbindelse med etterlevelse av Visdomsordet (se L&p 89). For andre bud er løftene mer generelle (se f.eks. Josva 1:8). Nevn tre andre bud og de velsignelser som er lovet for hvert enkelt. Fortell om løftene er konkrete eller av mer generell karakter. Hvis du trenger hjelp, kan du diskutere det med dine foreldre eller en leder i Kirken.

D Kjenn Skriftene – Lære og pakter 130:22–23

De sannheter vi finner i Lære og pakter 130:22–23, fortøner seg kanskje som naturlige og logiske for dem som har vært medlemmer av Kirken lenge. Imidlertid er dette en lære som er svært forskjellig fra det de fleste andre kristne kirkesamfunn tror. Skriv ned og forklar tre måter ditt liv – som f.eks. når det gjelder dine tanker, din oppførsel og dine bønner – er annerledes fordi du vet hvordan guddommen egentlig er.

Familier kan være sammen i all evighet. Denne enkle sannhet er en av de største av gjenopprettelsens åpenbaringer. Vet du hva som forventes av dem som ønsker et celestiale ekteskap og en evig familie? Er du klar over hvilke løfter som er gitt dem som arbeider for å oppnå et celestiale ekteskap? Kan noen velsignelse være mer fantastisk enn løftet om at du kan ha dine kjære med deg i celestiale herlighet i all evighet?

Forstå Skriftene

Lære og pakter 131:1 – Hvilke tre grader har vi i det celestiale rike?

«Herren har ikke åpenbart til Kirken hvem som skal leve i to av de tre grader vi har i det celestiale rike, derfor vil enhver diskusjon om dette emne bli gjetninger og spekulasjoner. Imidlertid er en hel del blitt åpenbart om den høyeste grad i det celestiale rike, eller opphøyelsen, for det er her Faderen vil at alle hans barn skal være hvis de holder hans bud. I Lære og pakter 76:50–70 forklarer Herren kravene og kvalifikasjonene som er nødvendige for å oppnå den høyeste grad i det celestiale rike» (Lære og pakter – elevhefte, s. 305).

Lære og pakter 131:1–4 – «Den nye og evige ekteskapspakt»

President Harold B. Lee sa til prestedømsbærerne: «Husk, brødre, at bare de som inngår den nye og evige ekteskapspakt i templet for tid og all evighet, bare de vil bli opphøyet i det celestiale rike. Det er det Herren forteller oss» (i Conference Report, okt. 1973, 120, eller *Ensign*, jan. 1974, 100).

Eldste Russel M. Nelson, medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte at «de høyeste ordinansene i Herrens hus, mottas av mann og hustru sammen og i fellesskap – eller ikke i det hele tatt!

Når jeg ser tilbake, innser jeg at den viktigste dagen i mitt liv var den dagen da min elskede Dantzel og jeg ble viet i det hellige tempel. Uten henne kunne jeg ikke mottatt prestedømmets høyeste og mest varige velsignelser. Uten henne ville jeg ikke ha vært far til våre fantastiske barn, eller bestefar til våre dyrebare barnebarn» (se *Liahona*, juli 1999, s. 47).

Lære og pakter 131:5 – «Det enda fastere profetiske ord»

Det «enda fastere profetiske ord» viser til at man gjør sitt kall og sin utvelgelse fast. I en tale om prestedømmets velsignelser sa eldste Bruce R. McConkie, som var et medlem av De tolv apostlers quorum:

«Vi har makt til å gjøre vårt kall og vår utvelgelse sikker, slik at vi, mens vi fortsatt lever i dødeligheten, etter å ha overvunnet verden og er trofaste og sannferdige i alle ting, skal bli beseglet til evig liv og få det uforbeholdne løfte om evig liv sammen med ham som vi tilhører.

I åpenbaringen heter det: 'Det enda fastere profetiske ord betyr et menneskes kunnskap om at det er beseglet til det evige liv ved åpenbaring og profetiens ånd gjennom det hellige prestedømmets kraft.' (L&p 131:5.)

Spesielt i løpet av de siste år Joseph Smith virket her på jorden ba han de hellige inntrengende om å strebe fremad i rettferdighet inntil de hadde gjort sitt kall og sin utvelgelse sikker, og inntil de hadde hørt en røst fra himmelen som sa: 'Min sønn, du skal bli opphøyet.' (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 110.)

Han ble selv et forbilde for alle slike bestrebelsler i denne evangelieutdeling, da røsten fra himmelen sa til ham: 'Jeg er Herren din Gud og vil være med deg, ja, inntil verdens ende, og i all evighet, for sannelig, jeg besegler på deg din opphøvelse og bereder en trone for deg i min Faders rike, med Abraham, din far.' (L&p 132:49.)» (Lys over Norge, april 1978, s. 45–46, uthevelse i original).

Lære og pakter 131:6– Hva slags kunnskap trenger vi for å bli frelst?

President Joseph Fielding Smith har forklart:

«Profeten sa uttrykkelig at et menneske ikke kan bli frelst i uvitenhet, men i uvitenhet om hva? Han sa at et menneske ikke kunne bli frelst i uvitenhet om Jesu Kristi evangeliums frelsende prinsipper [se Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 224–25, 245–46, 250–51]. Ikke mange av de store og mektige som former og kontrollerer folks tanker av i dag kommer til å bli frelst [opphevet] i Guds rike, og hvorfor ikke? Fordi de ikke har funnet veien, og de vandrer ikke i sannhetens lys. De kan nok ha kunnskap, men de mangler intelligens.

Intelligens er lys og sannhet, og vi har fått vite at den som har intelligens, eller lys og sannhet, vil sky den onde [se L&p 93:36–37]. Det menneske som er intelligent, dyrker Gud og omvender seg fra sine synder, forsøker å lære Guds vilje å kjenne, og følger den» (Frelsende læresetninger, 1:251).

Lære og pakter 131:7–8 – «All ånd er materie»

Profeten Joseph Smith har forklart: «Når vi går til bunns i saken og ser på det hele filosofisk, vil vi oppdage at det er en meget merkelig forskjell mellom legeme og ånd. Legemet formodes å være organisert materie, mens ånden av mange blir betraktet som noe immaterielt og substansløst. Denne siste uttalelse vil vi avgjort ta avstand fra, hevde at ånd er stoff og at den er materie, men at den er renere, mer elastisk og foredlet materie enn legemet, at den eksisterte før legemet, kan eksistere i legemer, vil eksistere adskilt fra legemet når legemet smuldrer hen i støvet, og vil atter bli forenet med legemet i oppstandelsen» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 157).

Lære og pakter 132

Satans tuktelse (v. 26) – Alle metoder og midler Satan bruker for å motarbeide oss i våre rettferdige bestrebelsler.

Lære og pakter 132:1– Hva er medhustruer?

Eldste Bruce R. McConkie har forklart uttrykket *medhustruer* på denne måten: «Fra gammel tid ble de betraktet som *annenrangs hustruer*, dvs. hustruer som ikke hadde samme plass i den klassestruktur som fantes den gang som de hustruene som ikke ble kalt medhustruer. Det har ikke vært noen medhustruer i forbindelse med praktiseringen av flergifte i denne evangelieutdeling, fordi den klassestruktur som førte til at enkelte hustruer fikk denne betegnelsen, ikke eksisterte» (Mormon Doctrine, 154–55).

Lære og pakter 132:7 – «Beseglet ved forjettelsens hellige ånd»

Eldste James E. Faust, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Jeg vil gjerne si litt om forjettelsens hellige ånd, som er Den hellige ånds beseglende og stadfestende kraft. Å få en pakt eller en ordinans beseglet ved forjettelsens hellige ånd, er en overenskomst som de tilhørende velsignelser vil oppnås gjennom, forutsatt at de som søker velsignelsen er sanne og trofaste (se L&p 76:50–54).

Når f.eks. ekteskapspakten for tid og evighet, evangeliets kulminerende ordinans, blir beseglet av forjettelsens hellige ånd, kan den bokstavelig åpne himmelens luker slik at store velsignelser kan tilflytte et ektepar som søker disse velsignelsene. Slike ekteskap blir rike, givende og hellige. Selv om begge parter i ekteskapet kan beholde sin egen identitet, kan de i sine pakter sammen bli som to slyngplanter som er tvunnet uatskillelig rundt hverandre. Begge tenker på sin ledsager før de tenker på seg selv.

En av de store velsignelser som er tilgjengelige gjennom forjettelsens hellige ånd, er at alle våre pakter, løfter og eder og forutsetninger som vi mottar gjennom evangeliets ordinanser og velsignelser, ikke bare blir bekreftet, men også kan bli beseglet ved forjettelsens hellige ånd. Men denne beseglingen kan bli brutt av urettferdighet. Det er også viktig å huske at hvis en person mottar den beseglende velsignelse ved bedrag, 'da er ikke velsignelsen beseglet, selv om den som forretter har myndighet og er rettskaffen' (Frelsende læresetninger, 2:87).

Å få en pakt eller ordinans beseglet ved forjettelsens hellige ånd er ensbetydende med at overenskomsten er bindende både på jorden og i himmelen» (Lys over Norge, april 1996, s.7).

Lære og pakter 132:15–16 – Hvorfor skulle vi strebe etter å få et evig ekteskap?

Eldste Parley P. Pratt, som var et av de første medlemmer av De tolv apostlers quorum i denne evangelieutdeling, har forklart hvordan forståelse av læren om evig ekteskap forandret hans liv:

«Inntil da hadde jeg lært å betrakte kjærlighet og sympati til familien som noe som utelukkende gjaldt for dette jordelivet, og noe som man følelsesmessig

måtte være helt løsrevet fra for å være skikket til denne himmelske tilstand.

Det var Joseph Smith som lærte meg å verdsette de kjærlige bånd mellom far og mor, ektemann og hustru, bror og søster, sønn og datter.

Det var av ham jeg lærte at min hustru og hjertenskjær kunne være sikret meg for all tid og all evighet, og at den edle sympati og hengivenhet som kom til uttrykk mellom oss, hadde sitt utspring i den guddommelige, evige kjærlighets kilde. Det var av ham jeg lærte at vi kunne fremelske slike følelser og vokse og forøkes i dem i all evighet. Mens resultatet av vår uendelige forbindelse ville være et avkom like tallrikt som stjernene på himmelhvelvingen, eller som sanden på havets bredd ...

Jeg hadde elsket tidligere, men jeg visste ikke hvorfor. Men nå elsket jeg – med en renhet – en intens opphøyet følelse som løftet min sjel fra denne ynkelige sfæres forgjengelige ting og utvidet den som havet» (*Lys over Norge*, april 1994, s. 6).

I en omtale av verdslige alternativer til evig ekteskap, har eldste Gordon B. Hinckley, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sagt:

«Jeg vil avslutte med å fortelle dere en historie.

Den er oppdiktet, men den inneholder et sannhetsprinsipp. Kan dere forestille dere to unge mennesker på et tidspunkt da det er fullmåne og rosene blomstrer og det har utviklet seg et hellig kjærlighetsforhold mellom dem? Jonny sier til Marie: 'Marie, jeg elsker deg. Jeg vil at du skal bli min hustru og våre barns mor. Men jeg vil hverken ha deg eller dem for alltid, bare for en kort stund, og så farvel.' Og hun ser på ham gjennom tårene i måneskinnet og sier: 'Jonny, du er vidunderlig. Det finnes ingen i hele verden som deg. Jeg elsker deg og vil at du skal bli min mann og far til våre barn, men bare for en stund, og så farvel.'

Det høres dumt ut, ikke sant? Men er det ikke dette en gutt og en pike egentlig sier til hverandre når de vil gifte seg og har anledning til å inngå i et evig samfunn under 'den nye og evige pakt', men heller velger en erstatning som bare kan vare til døden kommer» (*Lys over Norge*, nov. 1974, s. 478).

Lære og pakter 132:26–39 – Er tempelekteskap en garanti for opphøyelse?

I en kommentar til Lære og pakter 132:26 har president Joseph Fielding Smith sagt:

«Herren har aldri lovet opphøyelse for noen sjel uten at vedkommende omvender seg. Selv om ordet omvendelse ikke er nevnt her, er det, og må det være, underforstått. Det forekommer meg nokså besynderlig at alle har kjennskap til det 26. vers, mens det later til at de aldri har lest eller hørt om det som står i Matteus 12:31–32, hvor Herren stort sett sier det samme som vi finner i kapittel 132 vers 26 ...

Herren har selv sagt: 'Og den som ikke holder ut til enden, er den som også blir hogd ned og kastet i ilden, hvorfra de aldri kan vende tilbake på grunn av Faderens rettferdighet.

Og dette er det ord han har gitt menneskenes barn. Og derfor har han oppfylt de ord han har gitt, og han lyver ikke, men oppfylder alle sine ord. Intet urent kan komme inn i hans rike, derfor inngår ingen til hans hvile uten de som har rensset sine klær i mitt blod på grunn av sin tro og omvendelsen fra alle sine synder og sin trofasthet til enden' [3. Nephi 27:17–19].

Følgelig må vi kunne trekke den slutning at dem Herren taler om i det 26. vers i Lære og pakter, er de som – etter å ha syndet – fullt og helt omvender seg og er villige til å betale prisen for sin synd. I motsatt fall vil den velsignelse som opphøyelse er, ikke komme på tale. Omvendelse er en absolutt betingelse for tilgivelse, og det menneske som har syndet, må renses» (*Frelsende læresetninger*, 2:84–85).

I Lære og pakter 132:27 sa Herren at det ikke finnes noen tilgivelse for bespottelse mot Den hellige ånd.

Lære og pakter 132:27 – «Bespottelse mot Den hellige ånd»

Hvordan gjør de som begår bespottelse mot Den hellige ånd seg skyldig i mord og utgytelse av uskyldig blod? President Joseph Fielding Smith forklarte at «alle som begår denne den største av alle synder, selger seg til Lucifer slik Kain gjorde. De lærer å hate sannheten med et evig hat, de lærer å elske ugudelighet, og kommer til slutt i en tilstand hvor de hverken kan eller vil omvende seg. Deres hjerter blir fylt av morderens ånd, og hvis de hadde kunnet, ville de ha korsfestet vår Herre på ny, noe de faktisk gjør når de kjemper mot hans verk og forsøker å tilintetgjøre både verket selv og Herrens profeter.

Før et menneske kan synke så lavt og bli en så bitter sjel, må det kjenne og forstå sannheten med en klarhet som ikke levner noen tvil. Når hjertet forandres, skjer ikke dette plutselig, men skyldes en eller annen form for overtredelse som – dersom ingen omvendelse skjer – vil fortsette å dvele i sjelen inntil Den hellige ånd trekker seg tilbake slik at vedkommende blir liggende i et åndelig mørke. Synd avler synd, og mørket tiltar inntil kjærlighet til sannheten forvandles til hat, og kjærligheten til Gud blir overvunnet av et ondsinnet ønske om å tilintetgjøre alt som er rettferdig og sant. På denne måten spottes Kristus åpenlyst, og bespottelsen lovprises» (*Frelsende læresetninger*, 1:52).

Lære og pakter 132:58–66 – Flergifte

Som vist i kapitelsammendraget til Lære og pakter 132, gjelder vers 58–66 «loven om flere hustruer.» Gjennom profeten Joseph Smith ga Herren i Kirkens første tid budet om å praktisere flergifte. I 1890, gjennom president Wilford Woodruff, avsluttet han denne praksis (se *Offisiell erklæring 1*). Eldste Bruce R. McConkie har forklart:

«Flergifte er ikke avgjørende for frelse eller opphøyelse. Nephi og hans folk ble nektet anledning til å ha mer enn en hustru, og likevel kunne de motta enhver velsignelse i evigheten som Herren noensinne har tilbudt noe folk. I vår tid foretok Herren i en åpenbaring en oppsummering av hele læren om opphøyelse og gjorde den betinget av ekteskap mellom en mann og en kvinne. (L&P 132:1–28.) Deretter tilføyde han prinsippet om flere hustruer på den uttrykkelige betingelse at alle slike ekteskap bare ville være gyldige hvis de ble utført med tillatelse fra Kirkens president. (L&P 132:7, 29–66.)

Alle som innlater seg på å praktisere flergifte i vår tid – hvor den som har nøklene har trukket den myndighet tilbake som de utføres ved – gjør seg skyldig i enorm ugudelighet» (Mormon Doctrine, 578–79, uthevelse i original).

Studer Skriftene

Utfør fem av følgende aktiviteter (A–F) når du studerer Lære og pakter 131–32.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 131:1–4

1. Etter å ha lest Lære og pakter 131:1–4 lager du et diagram som illustrerer hva Herren har sagt om den celestiale herlighet. Som en del av diagrammet skriver du ned hvilke krav som ble stilt i disse versene og forteller hvordan de gjelder for gradene i den celestiale herlighet.
2. Hvorfor tror du bare den ene delen av celestial herlighet er nevnt og ikke de andre? Hva forteller dette deg om betydningen av celestiale ekteskap? (Se «Forstå Skriftene» til L&P 131:1 og 131:1–4).

B Lag spørsmål

I Lære og pakter 131:5–8 finner du en del opplysninger profeten Joseph Smith mottok om forskjellige emner. Gjennomgå disse versene og lag egne spørsmål til vers 5, vers 6 og vers 7–8. Skriv ned svarene etter hvert enkelt spørsmål. (Se om nødvendig «Forstå Skriftene».)

C Løfter og advarsler

Da profeten Joseph Smith mottok åpenbaringen om ekteskaps-paktens evige natur, åpenbarte Herren også løfter og en advarsel sammen med den (se L&P 132:1–6). Skriv i notat-boken noen av de løfter og advarsler Herren ga.

D Skriv en definisjon

1. Etter å ha lest Lære og pakter 132:7–14, definerer du hva «forjettelsens hellige ånd» betyr og forklarer hva den har å gjøre med ekteskapet og enhver ordinans i Kirken (se om nødvendig opplysninger under «Forstå Skriftene»).
2. Beskriv hva du tror et ektepar vil måtte gjøre for å få sitt ekteskap «beseglet av forjettelsens hellige ånd.»

E Hva er et evig ekteskap?

Enkelte medlemmer av Kirken tror feilaktig at et tempelekteskap er en garanti for et evig ekteskap og evig liv, uansett hva som ellers måtte skje.

1. I tillegg til at ekteskapet blir inngått i templet, hva mer er det som kreves for at et tempelekteskap skal bli et evig og celestiale ekteskap? (Se L&P 132:7, 26, se også om nødvendig «Forstå Skriftene» til L&P 132:7.)
2. Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 132:26–44, hvilke omstendigheter kan annullere løftene om et evig ekteskap? (Se om nødvendig «Forstå Skriftene» til L&P 132:26–39.)

F Hvorfor strebe etter å få et evig ekteskap?

Les Lære og pakter 131:1–4 og 132:6–7, 15–20, 46–49, og les også «Forstå Skriftene» til Lære og pakter 132:15–16.

1. Etter det du har lært, hvilken betydning har Herrens løfte om at ekteskap og familie kan vare evig? Hvorfor er dette løftet viktig for deg og dine fremtidige barn?
2. Hvorfor er det viktig å strebe etter å inngå et evig ekteskap? (Å strebe innebærer å planlegge, arbeide, ofre og be.)
3. Hva kan du gjøre nå for å forberede deg til et evig ekteskap?

Lære og pakter 133 Bered veien for Frelserens komme

Åpenbaringen i Lære og pakter 133 ble mottatt mye tidligere enn mange av de kapitlene som er plassert foran den i Lære og pakter. Den 1. november 1831 ble det

avholdt en konferanse i Kirken for å ta stilling til om man skulle utgi de åpenbaringene profeten Joseph Smith hadde mottatt. Under denne konferansen godkjente Herren beslutningen om å utgi «Budenens Bok» og åpenbarte «forordet» til denne boken – som i dag er Lære og pakter kapittel 1. Da konferansen ble avsluttet, benyttet de som var tilstede anledningen til å stille profeten Joseph Smith spørsmål om det store arbeide i de siste dager. Profeten spurte Herren på deres vegne og mottok den åpenbaring vi

har i kapittel 133. I den første utgaven av Lære og pakter ble denne åpenbaringen kalt «Tillegget.» Eldste John A. Widtsoe, som var et medlem av De tolv apostlers quorum, skrev at det var en passende tittel fordi det «er et supplement til innledningen [eller forordet – L&P 1]. De to kapitlene tilsammen utgjør bokens innhold i konsentrert form ...

Et tillegg er noe som forfatteren synes skulle føyes til for å fremheve det som står i boken, for å understreke den, forsterke den eller forklare innholdet noe mer fullstendig» (The Message of the Doctrine and Covenants, red. G. Homer Durham [1969], 17).

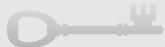
Vi kan med andre ord lære mye om formålet med gjenopprettelsen ved å lese Lære og pakter 1 og 133. Begge kapitler konsentrerer seg spesielt om hva som må skje før Jesu Kristi annet komme.

Josefs sønner som hadde fødselsretten (og Josef var den av Jakobs, eller Israels, sønner som hadde fødselsretten), og Herren gjorde hans etterkommere til den familie i Israels hus som hadde fødselsretten (se 1. Mosebok 48:13–20, 5. Mosebok 33:13–17, 1. Krønikebok 5:1–2).

I de siste dager skulle Efraims etterkommere samles først. Herren har betrodd dem «de rikere velsignelser» av det gjengitte evangelium (som f.eks. gjengitte sannheter, prestedømmets myndighet og nøkler, mer hellig skrift og templer) slik at de kunne være et middel til å frelse resten av Israels familie – ja, til og med hele Guds familie. Disse velsignelser og ansvarsoppgaver er knyttet til den pakt Gud inngikk med Abraham og kommer til uttrykk i det som uttales i Lære og pakter 133:26–35.

Disse «rikere velsignelser» betyr ikke at Efraims barn er bedre enn noen annen gruppe – for alle som mottar og holder evangeliets pakter, vil arve celestial herlighet. I likhet med Frelseren skal de bruke sin kunnskap og sine privilegier til å hjelpe alle Guds barn å oppnå den samme herlighet som de ønsker for seg selv.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 133

Bærer Herrens kar (v. 5) – Har til oppgave å utføre Herrens arbeid (på gammeltestamentlig tid tok de som hadde prestedømmet, vare på tabernaklet og bar karene eller de hellige ting som tilhørte Herrens hus)

De som er i landene i nord (v. 26) – De som tilhører «de tapte stammer» av Israels hus

Treske (v.59) – Adskille (viser til prosessen med å skille kornet fra strå og agner, og som brukes til å symbolisere hvordan Herrens tjenere vil samle jordens «hvet» i trygghet mens «agnene» som blir igjen, vil bli brent)

Lære og pakter 133:5–14 – Babylon

I fordums tid var Babylon hovedstaden i området som ble kalt Babylonia. Den kan ha vært en av verdens største byer. De forskjellige herskerne i Babylon bygde den opp til et utstillingsvindu for deres verdslige suksess i en tid med stor ugudelighet og avgudsdyrkelse. Da Israels barn ble verdslige og ugudelige og begynte å dyrke avguder, tillot Herren at babylonerne gjorde mange israelitter til slaver. Dette tjener som en symbolsk leksjon for alle medlemmer av Israels familie: Hvis vi forsøker å bli som verden, vil vi bli dens slaver. Av alle disse grunner er Babylon blitt symbolet på verdslighet, ugudelighet og alle de konsekvenser det fører med seg. Den er det motsatte av Sions by som representerer den fred og rettferdighet som samkvem med Herren gir.

Lære og pakter 133:26–35 – Den «rikere velsignelse» som er gitt til Efraims barn

I fordums tid mottok den sønn som hadde fødselsretten en dobbel andel av sin fars arv. Den ekstra delen skulle brukes til å ta hånd om resten av familien som trengte det. Herren har også knyttet dette til åndelige velsignelser. Efraim var den av

Studer Skriftene

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–F) når du studerer Lære og pakter 133.

A Hva skal vi gjøre?

I Lære og pakter 133:1–3 ber Herren Kirkens medlemmer om å lytte, og han vil fortelle dem hva de trenger å gjøre for å forberede seg til hans komme. I vers 4–14 forteller han dem så hvordan de skal gjøre det.

1. Skriv ned minst fem bud Herren gir i vers 4–14.
2. Hvilken befaling gjentar Herren tre ganger i disse versene? (Du har kanskje lyst til å understreke dem i dine standardverker.)
3. Eldste Stephen L. Richards, som den gang var medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «For å være av Sion – de rene av hjertet – må man komme 'ut av verden'. Dette betyr ikke nødvendigvis at man må skifte bosted, men at man må forandre sitt hjerte. For å komme ut av verden, må man forsake verdens filosofier, og for å komme inn i Sion, må man godta Sions filosofi» («Building Zion Today», *Improvement Era*, april 1935, 231).
Hva kan du gjøre nå for å adlyde Herrens befaling om å forlate Babylon? Når du lytter til Åndens hvisken, vil du vite hva Herren ønsker du skal gjøre.
4. Herren vet hvor vanskelig det kan være for noen å forlate Babylon. Hvilket viktig råd ga han i Lære og pakter 133:5, 14–15 for å hjelpe oss så vi kan lykkes med å fullføre reisen og komme helt frem til Sion? (1. Mosebok 19:17–26 forteller om Lot og hans familie som flyktet fra en ugudelig by og konsekvensene av å se seg tilbake. Du kan krysshenvise til L&P 133:5.)

B **Hvor vil Herren vise seg under det annet komme?**

Jesus Kristus vil vise seg flere steder som vil føre frem til den tid da «alt kjød skal se [Ham]» (Jesaja 40:5). Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 133:2–3, 17–25, skriver du ned hvordan og hvor han vil bli hørt og sett i forbindelse med det annet komme. (Se L&p 45:48–53, 77:11, 84:2, hvor du vil finne mer om noen av de begivenheter som er omtalt i L&p 133.)

C **Hjelp dem å forstå**

På bakgrunn av det du lærer i Lære og pakter 133 skriver du hva det betyr å tilhøre Efraims stamme (se også om nødvendig «Forstå Skriftene» til L&p 133:26–35).

D **Jesu Kristi annet komme**

1. Skriv ned noen av sannhetene i forbindelse med Jesu Kristi annet komme som står i Lære og pakter 133:44–56.
2. Skriv om to av disse sannhetene, og forklar hvorfor de er av interesse for deg.

E **Sammenlign**

Jesu Kristi annet komme vil bli fantastisk for de rettferdige, men fryktelig for de ugudelige. Det er viktig å studere skriftstedene om det annet komme grundig, slik at vi ikke anvender det som sies om de ugudelige på dem som er rettferdige (eller omvendt). Lag to lister i notatboken din med utgangspunkt i det som står i Lære og pakter 133:52–74. I den første listen skriver du hva disse versene forteller vil skje med de rettferdige ved Frelserens annet komme. I den andre listen skriver du hva det står vil skje med de ugudelige.

F **Råd til misjonærer**

Åpenbaringene i Lære og pakter 133 ble mottatt da profeten Joseph Smith ba Herren om større forståelse av evangeliets forkynnelse og Israels innsamling. I notatboken din skriver du to læresetninger fra dette kapitlet som du tror det vil være viktig for en misjonær å kjenne, og forklarer hvorfor du synes en misjonær skulle kjenne dem begge.

Lære og pakter 134
Trosoppfatninger
om styreform

Det finnes mange forskjellige meninger rundt omkring i verden om hvordan man kan være gode borgere. Hva har

Herren sagt om dette emnet? Finnes det noen åpenbarte sannheter som kan være til hjelp når vi skal ta våre avgjørelser? Når du leser Lære og pakter 134, kan du tenke over hva som ville vært

annerledes hvis alle nasjoner fulgte de prinsippene som behandles i denne åpenbaringen. Tenk også over ditt personlige ansvar med hensyn til disse prinsippene.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A mens du studerer Lære og pakter 134.

A **Anvend Skriftene**

1. Lære og pakter 134 inneholder trosoppfatninger og prinsipper som kan anvendes på mange forskjellige situasjoner. Tenk nærmere over følgende tenkte hendelser og forklar en trosoppfatning eller et prinsipp fra Lære og pakter 134 som kan anvendes på hvert enkelt tilfelle:
 - a. En kvinne stjal penger fra sin arbeidsgiver. Hun hadde dårlig samvittighet for det hun hadde gjort og bekjente det for sin biskop. Hvilken gjenopprettelse skulle finne sted for å hjelpe henne å omvende seg?
 - b. En mann ble utelukket fra Kirken. Han ble svært oppbrakt og fortalte noen journalister at Kirken ikke hadde noen rett til å nekte ham å være medlem.
 - c. En gruppe ungdommer synes det er moro å knuse vinduer. Du kjører hjem sammen med en venn og får øye på dem. Din venn ber deg overse dem fordi dette ikke er noe du har noe med. Hva skulle du gjøre?
2. Skriv ned to eksempler til på egen hånd basert på et hvilket som helst vers i Lære og pakter 134.

Lære og pakter 135
Martyrer for sannheten

Forfølgelse hadde «blitt en vane» for profeten Joseph Smith (L&p 127:2). Etter det første syn i 1820 gjorde Satan motstand mot denne store gjenopprettelsens profet. Og selv om profetens fem år i Nauvoo var år med store åpenbaringer og vekst i Kirken, var de også en tid med stadige forfølgelser.

I 1843 og 1844 underviste og forberedte profeten De tolv apostlers quorum så de kunne lede Kirken. Han hadde en sterk følelse av at hans tid var kort. Men i mellomtiden greide ikke enkelte som forlot Kirken å la Kirken være i fred.

I begynnelsen av juni 1844 trykte noen tidligere medlemmer av Kirken og fiender av verket en avis, the Nauvoo Expositor, som publiserte løgner om profeten og andre ledere i Kirken. Dette bar brensel til et bål som

allerede brant livlig blant Kirkens motstandere i et område som forsøkte å finne ut hvordan de kunne fjerne de hellige fra den vestlige del av Illinois.

Som en reaksjon på Nauvoo Expositor ga profeten Joseph Smith – i egenskap av borgermester i Nauvoo – og byrådet i Nauvoo ordre om at trykkpressen til Nauvoo Expositor skulle ødelegges og alle eksemplarer av avisen brennes. Eierne fremla saken for en dommer i Nauvoo og fikk en kjennelse om at profeten og byrådet skulle beskyttes. De ble erklært uskyldige på alle punkter. Ettersom dommeren var medlem av Kirken, var ikke profetens fiender fornøyd med avgjørelsen. Profeten og andre fremstilte seg derfor for en annen dommer som ikke var medlem, og nok en gang ble de frikjent.

Denne gang kalte en avis i Warsaw, Illinois, som lå like ved, de siste-dagers-hellige for «infernalske djevlør», og antydte at den eneste måten å løse problemet på en gang for alle, var med «kuler og krutt» (se Kirkens historie i tidenes fylde, 275). I denne intense og farlige tiden henvendte profeten Joseph Smith seg til guvernøren i Illinois, Thomas Ford, for å få hjelp og forståelse. I mellomtiden hadde også profetens fiender henvendt seg til guvernøren og bedt ham hjelpe dem mot de siste-dagers-hellige. Guvernøren lot til å ta parti for dem som gikk imot profeten. Følgen var at profeten fant ut at det de egentlig ønsket, var ham og hans bror Hyrum. Derfor la han raskt en plan om å forlate byen og begynne å undersøke muligheten for at de hellige kunne flytte vestover – en flytting han ved åpenbaring visste til slutt ville finne sted. Han trodde at hvis han forsvant, ville forfølgelsen avta. Enkelte medlemmer av Kirken var uenige i profetens plan og sa han stakk av og lot dem møte forfølgelsen alene. Profeten svarte: «Hvis mitt liv ikke er av noen verdi for mine venner, har det heller ingen verdi for meg selv» (History of the Church, 6:49), og reiste tilbake til Nauvoo.

1979 Harold I. Hopkinson Estate

Profeten Joseph Smith, Hyrum Smith og medlemmer av Nauvoo byråd ble senere ført til Carthage som frivillige fanger anklaget for opprør. Den 25. juni «ble det avholdt en foreløpig høring for Robert F. Smith, en fredsdommer som også var kaptein i «Carthage Greys» og aktiv i anti-mormon-partiet. Hvert medlem av byrådet i Nauvoo ble løslatt mot 500 dollar i kausjon og beordret å møte opp ved kretsrettens neste termin. De fleste av de anklagede menn dro fra Nauvoo, men Joseph og Hyrum ble igjen til en samtale med guvernør Ford. Om kvelden kom en betjent med en arrestordre underskrevet av dommer Smith for å holde Joseph og Hyrum i fengsel til de kunne stilles for retten for forræderi, en overtredelse som kunne gi dødsstraff. Joseph og hans advokater protesterte og hevdet at arrestordren var ulovlig siden denne anklagen ikke var blitt nevnt under høringen. Deres klage ble fremlagt for guvernøren, men han sa at han ikke kunne stoppe en offentlig embedsmann som gjorde sin plikt.» (Kirkens historie i tidenes fylde, 278). Imidlertid lovet han at hvis han reiste til Nauvoo, ville han ta profeten og Hyrum Smith med seg.

Torsdag 27. juni 1844 sendte profeten Dan Jones – som sammen med eldste John Taylor og Willard Richards også hadde tilbrakt natten i Carthage Jail – for å fortelle guvernør Ford om planer han hadde overhørt om å storme fengselet og drepe brødrene Smith. Guvernør Ford forsikret Dan Jones om at profeten ikke var i fare. Bror Jones fikk ikke tillatelse til å vende tilbake til fengselet og dro i stedet tilbake til Nauvoo. Guvernør Ford reiste også til Nauvoo, men han tok ikke profeten med seg.

Samme ettermiddag ble profeten Joseph Smith tung til sinns og ba John Taylor om å synge «En stakkars sorgbetyngt mann» (se Salmer nr. 11). Hyrum Smith ba eldste Taylor om

å synge den igjen, men han hadde også blitt dystert til sinns og følte han ikke kunne gjøre det, men likevel sang han den en gang til.

Mennene hadde fått anledning til å oppholde seg i et soveværelse i annen etasje i fengselet, men fangevokteren kom inn og foreslo at de skulle flyttes til cellen. Han trodde de ville være tryggere der. Profeten Joseph Smith spurte Willard Richards om han ville bli med dem hvis de måtte flytte inn i cellen. Eldste Richards fortalte profeten at han ville dø på sin post hvis de forsøkte å ta profetens liv. Profeten sa: «Men det kan du ikke gjøre.» «Jo, det vil jeg,» svarte elste Richards. (Se Roberts: Comprehensive History of the Church, 2:283.)

Eldste John Taylor skrev: «Jeg satt ved et av vinduene i fengselet da jeg fikk øye på en rekke menn med malte ansikter som kom rundt hjørnet med kurs mot trappen. De andre brødrene hadde også sett det, for da jeg gikk bort til døren, oppdaget jeg at bror Hyrum Smith og dr. Richards allerede lente seg mot den. De sto begge og presset skuldrene mot døren for å hindre at den ble åpnet, ettersom låsen og dørklinken begge var helt ubrukelige» (Gospel Kingdom, 359). President Joseph Fielding Smith skrev: «Like etter kl. fem hørte vi rasling utenfor fengselets ytterdør, et rop til vaktene om å overgi seg, skudd som ble løst, og deretter stormet den desperate, hatefulle og ustyrlike milits-pøbelen inn i fengselet» (Church History and Modern Revelation, 2:401). Et skudd gikk gjennom døren og traff Hyrum Smith i ansiktet. Et annet skudd utenfra traff ham i ryggen og han falt om på gulvet og sa: «Jeg er en død mann.» Profeten bøyde seg ned og sa: «Å min stakkars, kjære bror Hyrum.» Han fikk tak i en pistol med seks skudd og gjorde et tappert forsøk på å forsvare seg. John Taylor forsøkte å rømme gjennom vinduet, men ble truffet av et skudd. Han var såret, men døde ikke, for en av kulene traff lommeuret hans som befant seg i vestlommen og som for alltid fastslo når martyriet fant sted – 16 minutter og 26 sekunder over klokken 17.00, torsdag 27. juni 1844.

Carthage-fengselet

Profeten Joseph Smith hadde også tatt sikte på vinduet, men underveis dit ble han truffet av to skudd bakfra og et fra utsiden som han fikk i brystet. Han stanset et øyeblikk i vinduskarmen før han falt ned på bakken nedenfor (se L&P 135:1).

Plutselig hørtes et høyt rop utenfra: «Mormonene kommer!» Det gjorde de ikke, men pøbelen ble skremt og trakk seg hurtig tilbake. Da guvernør Ford fikk høre hva som hadde skjedd, sørget han for at byen Chartage ble beskyttet. De hellige hadde imidlertid ikke planlagt å hevne seg. Deres profet var død, og de var nedtyngt av sorg. For å forsikre seg om at ingen hevn fant sted, ba bror Willard Richards, da han talte på et offentlig møte i Nauvoo, folk inntrengende om ikke å gjøre gjengjeld. Legemene til profetene som hadde lidd martyrdøden, ble sendt til Nauvoo den 28. juni 1844. Mange tusen som bodde der, passerte gjennom Mansion House for å beskue legemene og sørge over det tap de hadde lidd.

Apostel John Taylor følte det var viktig å skrive en offisiell optegnelse om det som hadde skjedd som et vitnesbyrd til verden – ettersom han hadde vært øyenvitne. Når du leser Lære og pakter 135, kan du tenke over den virkning profeten Joseph Smiths virksomhet har hatt på ditt liv og på mange millioner menneskers liv rundt omkring i verden.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 135:5 – «Deres testamente er trådt i kraft»

Lucy Mack Smith, mor til profeten og Hyrum Smith, skrev følgende om sine sønners død: «Etter at likene var vasket og kledd i begravelsestøy, fikk vi anledning til å se dem. Jeg hadde lenge strammet meg opp, samlet alle krefter jeg hadde

i min sjel, og hadde bedt Gud om å styrke meg, men da jeg kom inn i værelset og så mine myrdede sønner, begge liggende rett foran øyene mine, og hørte hulk og stønn fra min familie, som ropte 'far, mannen min, brødre', ble det for mye. Jeg sank sammen og ropte til Herren i sjele kval: 'Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt denne familien?'

En røst svarte: 'Jeg har tatt dem til meg så de kan få hvile.' ... Hver eneste scene med sorg og lidelse vi hadde opplevd sammen, hvor de hadde vist hvilken uskyld og sympati som fylte deres hjerter som var uten svik, passerte revy for mitt indre blikk. Da jeg så ned på deres fredfylte og smilende ansikter, var det nesten som jeg kunne høre dem si: 'Mor, gråt ikke over oss. Vi har overvunnet verden med kjærlighet. Vi brakte evangeliet til dem så deres sjeler kunne bli frelst. For vårt vitnesbyrd drepte de oss, og slik ble vi ført utenfor deres rekkevidde. Deres herredømme varer en stund, vårt fører til evig seier'» (History of Joseph Smith, 324–25).

Studér Skriftene

Utfør følgende aktiviteter (A–D) når du studerer Lære og pakter 135.

A Lag en nyhetsreportasje

Tenk deg at du er journalist i fjernsynet og står utenfor Carthage fengsel dagen etter at profeten Joseph Smith og Hyrum Smith var blitt drept. Du har 45 sekunder til å lage en reportasje. Bruk Lære og pakter 135 og det du finner i innledningen til Lære og pakter 135 i denne studieveiledningen for å få hjelp til å skrive det du ville si i løpet av denne korte tiden.

B Gjør tilføyelser til listen

1. I den første setningen i Lære og pakter 135:3 fremsetter eldste John Taylor en djerv uttalelse om profeten Joseph Smiths virksomhet. Forklar hvorfor den er riktig.
2. Sett opp en liste over hva profeten Joseph Smith har bidratt med til menneskeheten slik det er beskrevet i vers 3.

C Hva synes du?

På vei til Carthage leste Hyrum Smith profeten Moronis ord i Ether 12:36–38. Henvis til dette skriftstedet og til Lære og pakter 135:4–5, og skriv om hvordan det gjaldt for den situasjon profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum befant seg i.

D Hvordan har hans liv påvirket deg?

Tenk over alt du har lært om profeten Joseph Smith, og skriv om hvordan hans liv har hatt innvirkning på deg.

Lære og pakter 136

Stoff til Lære og pakter 136 vil du finne i avsnittet «Kirken flytter vestover» (side 152).

Lære og pakter 137

Et syn om
det celestiale rike

I 1832 hadde profeten Joseph Smith en rekke syner hvor Gud åpenbarte mye for ham om hvilke riker vi vil bli tildelt etter døden og dommen (se L&P 76). I disse synene lærte han at de som arver det celestiale rike, f.eks. må motta Jesu Kristi vitnesbyrd, være tapre i dette vitnesbyrd, bli døpt og motta Den hellige ånds gave. Men hva med alle

dem som aldri fikk anledning til å motta Jesu Kristi vitnesbyrd fordi de aldri hørte noen fortelle om ham? Hva med dem som aldri fikk anledning til å motta dåpen eller andre ordinanser fra Guds bemyndigede tjenere? En åpenbaring profeten Joseph Smith mottok i januar 1836 hjelper oss å besvare disse spørsmålene.

Når du leser Lære og pakter 137, vil du legge merke til at profeten så noe som han undret seg over. Herren svarte på det han undret seg over, og klargjorde en viktig lære om alle hans barns frelse. Det han lærte i denne åpenbaringen, hjalp også profeten da han mottok viktige prestedømsnøkler ca. 3 måneder senere i Kirtland tempel (se L&P 110:11–16).

Åpenbaringen vi finner i Lære og pakter 137 ble fremlagt til oppholdelse i Kirken på generalkonferansen i april 1976, slik at den kunne tas inn i Kirkens offisielle hellige skrifter. Den ble første gang utgitt som en del av Den kostelige perle, og senere, fra og med 1981-utgaven, ble den trykt som kapittel 137 i Lære og pakter. (Se «Synene som er blitt føyet til Den kostelige perle», Lys over Norge, oktober 1976, s. 105–107.)

Forstå Skriftene

Lære og pakter 137

Ansvarsalderen (v. 10) – Åtte år

Lære og pakter 137:1 – «Om jeg var i eller utenfor legemet kan jeg ikke si»

Profeten Joseph Smith forkynte at «absolutt alt som Gud i sin uendelige visdom har funnet det riktig og formålstjenlig å åpenbare for oss, mens vi oppholder oss i dødeligheten, med hensyn til våre dødelige legemer, blir åpenbart for oss helt abstrakt og ... blir åpenbart til våre ånder nøyaktig som om vi ikke hadde noen legemer i det hele tatt» (Profeten Joseph Smiths læresetninger, s. 267). Slike syner innebærer en åndelig forvandling som fører til at forbindelsen med jordiske ting synes langt borte. Paulus beskrev en lignende opplevelse i 2. Korinterbrev 12:2–4 og andre profeter har sagt noe om den forvandlende virkning syner har (se Moses 1:10–11).

Lære og pakter 137:5 – «Min far og min mor, min bror Alvin»

Det må ha vært interessant for profeten Joseph Smith å få se sin far, sin mor og sin eldre bror Alvin i det celestiale rike. Hans far, Joseph sen., befant seg i det samme værelse ovenpå i Kirtland tempel da profeten mottok dette synet, og hans mor var fremdeles i live. Det betydde helt opplagt at profeten så noe som hørte fremtiden til.

Lære og pakter 137:6 forteller at profeten undret seg over hvordan hans bror Alvin kunne ha arvet det celestiale rike ettersom han døde før Kirken ble gjenopprettet. Alvin Smith døde i november 1823, like etter at engelen Moroni hadde besøkt profeten, og lenge før myndigheten til å forrette de frelsende ordinanser var gjengitt. Ved en anledning sa profeten at Alvin «var den eldste og edleste i min fars familie. Han var en av menneskehetens edleste sønner ... I ham fantes det ingen svik. Han levde plettfritt helt fra han var et lite barn, ... og han var også en meget nøktern mann, og da han døde, besøkte Herrens engel ham i hans siste stund» (*History of the Church*, 5:126–27, se også *Lys over Norge*, juli 1986, s. 54–55). En prest som talte i Alvin Smiths begravelse, antydet at han hadde gått til helvete fordi han aldri var blitt døpt eller hadde sluttet seg til noen kirke (se «Another Testimony: Statement of William Smith, Concerning Joseph the Prophet,» *Deseret Evening News*, 20. januar 1894, s.11).

Lære og pakter 137:9 – «Etter deres hjerters ønsker»

Eldste Neal A. Maxwell, medlem av De tolv apostlers quorum, har minnet Kirkens medlemmer på en sannhet som gir oss både ansvar og trøst:

«Ønsker ... er så direkte knyttet til vår moralske handlefrihet og vår individualitet. Uansett om de er i emning eller uttrykkes, øver våre ønsker stor innflytelse på vår bruk av den moralske handlefrihet. Ønsker blir derfor reelt sett bestemende faktorer selv ... hvor vi egentlig ikke ønsker følgene av våre ønsker.

Ønsker antyder en reell lengsel eller noe man arbeider mot. Rettferdige ønsker er derfor noe langt mer enn passive preferanser eller tilfeldige følelser. Selvfølgelig betyr våre gener, omstendigheter og vårt miljø en god del og påvirker oss i avgjørende retning. Ikke desto mindre gjenstår en indre sone der vi er eneherkende med mindre vi abdiserer. I denne sonen ligger essensen av vår individualitet, vår personlige forvaltning.

Følgelig er det hva vi bevisst ønsker over tid som vil avgjøre hva vi til sist vil bli og hva vi vil motta i evigheten» (se *Lys over Norge*, januar 1997, s. 20, se også Alma 41:3–6).

Lære og pakter 137:10 – Små barn er frelst i det celestiale rike

Noen har undret seg over om små barn som dør før ansvarsalderen, som er 8 år, trenger tempelordinanser. Herren har gjort det klart at de ikke trenger dåp (se Moroni 8:10–13). Den eneste tempelordinans vi trenger å utføre for dem, er å besegle dem til deres foreldre, hvis de ikke ble født i pakten.

Studer Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 137.

A Kjenn Skriftene – Lære og pakter 137:7–10.

1. Nevn hvilke grupper av mennesker Lære og pakter 137:7–10 forteller om som kan arve det celestiale rike.
2. Hva må vi gjøre slik at de mennesker som er omtalt i vers 7–9 kan være forberedt til det celestiale rike?
3. Hva lærer disse versene oss om Gud?
4. Hva lærer disse versene oss om våre ansvarsoppgaver?

B Gode eller dårlige nyheter?

1. Ifølge Lære og pakter 137:9, hvilke to ting vil Herren ta hensyn til når han skal dømme oss?
2. Tenk over det andre punktet Herren nevnte. Nevn et eksempel på en situasjon hvor det å vite sannheten om denne dommen kan være gode nyheter for noen. Nevn også et eksempel på en situasjon hvor det kan være dårlige nyheter.

C Hva ville du sagt?

Tenk deg at du kjente en familie som sørget over at deres syv år gamle sønn var blitt drept i en ulykke. Faren undrer seg over om noen trenger å døpe seg i templet for hans sønn. Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 137:10, hva kunne du si for å hjelpe faren å forstå at dåp for de døde ikke er nødvendig for små barn (se også Moroni 8 og «Forstå Skriftene» til L&P 137:10).

Kirken flytter vestover

Etter å ha forlatt Nauvoo midt på vinteren og hatt en meget anstrengende ferd gjennom delstaten Iowa, begynte de hellige på et nytt kapittel i Kirkens historie. Utvandringen langt mot vest brakte nye levevilkår og ble en tid for de hellige hvor de kunne slå seg ned i sitt nye hjem i Saltsjødalen. «Her befant de seg nesten 1600 km fra nærmeste boplass mot øst, og nesten 1300 km fra Stillehavskysten. De befant seg i et ukjent klima. De hadde aldri dyrket noe her, og hadde aldri bygget noe som helst.

De var landsforviste, jaget ut fra sin vakre by ved Mississippi inn i dette øde landområde i Vesten. Men de var fylt med en visjon fra Skriftene og åpenbarte ord: 'Han skal løfte et banner for folkene, han skal samle de fordrevne av Israel og sanke de spredte av Juda fra jordens fire hjørner' (Jesaja 11:12)» (fra en videopresentasjon, «Tro i hvert steg, den store pionervandringen», se *Lys over Norge*, juli 1997, s. 64).

I løpet av de neste 50 år innebar dette «banner for folkene» som ble ledet av profetene Brigham Young, John Taylor og Wilford Woodruff, at man hadde perioder med fred og vekst, men også stor motstand og store prøvelser. Misjonærarbeidet ble utvidet til steder i Mexico, det vestlige Amerika, Polynesia og Europa. Fire templer – St. George, Logan, Manti og Salt Lake – ble fullført og innviet og ble et sted hvor evige ordnanser kunne utføres for de levende og de døde. Primær ble organisert. Ferdigstillingen av den transkontinentale jernbanen førte til økonomiske fremskritt for de hellige i Utah. Men i mellomtiden kom forfølgelsen av Kirken og noen av dens medlemmer i gang igjen. Mange misjonærer ble angrepet, og noen ble drept i denne tiden (se *Vår arv*, s. 98). De hellige opplevde også at det ble vedtatt lover som ikke bare tok bort mange rettigheter for dem som praktiserte flergifte, men som også begrenset Kirkens adgang til eiendom, herunder templer. I 1890 åpenbarte Herren for president Wilford Woodruff at tiden var inne til å slutte å praktisere flergifte.

Merk: I studieveiledningen for Lære og pakter og Kirkens historie vil de siste syv ukene konsentreres om begivenheter i Kirkens historie fra 1845 og frem til i dag samt læresetninger fra profetene fra Brigham Young til Gordon B. Hinckley. Leseoppdragene (sammen med Lære og pakter 136, 138 og *Offisiell erklæring 1 og 2*) vil bestå av lesestoff i Kirkens historie fra boken *Vår arv, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges historie i korte trekk*, foruten utvalgte uttalelser fra hver enkelt profet. Dette lesestoffet vil du finne i studieveiledningen etter hver enkelt innledning. Avsnittet «Forstå Skriftene» vil bli erstattet med avsnittet «Forstå det du leser». Det inneholder ord, hjelpemidler og annen innsikt om det du leser i *Vår arv*. Dessuten vil avsnittet «Studer det du leser» erstatte det tidligere «Studer Skriftene», og der vil du finne de aktivitetene du skal utføre i forbindelse med oppgavene.

Suksesjon i presidentskapet

Hvordan Kirkens neste president ble valgt

*Da profeten Joseph Smith led martyrdøden, var mange medlemmer usikre på hvordan det ville gå med Kirken. Hvem skulle etterfølge profeten og lede Kirken? President Spencer W. Kimball har forklart: «Den gang det første presidentskifte fant sted, var den gjenopprettede kirke bare et mindreaårig barn på fjorten år. Det hadde ikke vært profeter eller 'åpne visjoner' på flerfoldige århundrer. Det er ikke til å undres over at folk hadde utallige spørsmål da kulene i Carthage gjorde ende på det liv som tilhørte en person som alle disse uvurderlige velsignelser – Kirken, åpenbaring og profeter – syntes å være sentrert i. Apostlene vendte hjem fra sine misjoner, de begravde sin døde profet og tok fremtiden opp til overveielse. All deres tvil var borte da den ledende apostel – som allerede hadde alle nøkler – sto frem som Moses og viste vei» (*Lys over Norge*, okt. 1970, s. 300).*

Suksesjon i presidentskapet

1. «Da profeten Joseph og Hyrum Smith ble myrdet i Carthage fengsel, var mange av De tolv apostlers quorum og andre ledere i Kirken på misjon og dermed borte fra Nauvoo. Det gikk flere dager før disse mennene fikk vite om dødsfallene. Da Brigham Young hørte nyheten, visste han at nøklene til prestedømmets lederskap fremdeles var i Kirken, for disse nøklene var blitt gitt til De tolv quorum. Men det var ikke alle medlemmer av Kirken som forsto hvem som skulle erstatte Joseph Smith som Herrens profet, seer og åpenbarer.
2. Sidney Rigdon, førsterådgiver i Det første presidentskap, kom fra Pittsburg i Pennsylvania 3. august 1844. Det siste året hadde han begynt å følge en kurs som var stikk i strid med profeten Joseph Smiths råd og hadde fjernet seg fra Kirken. Han nektet å ha et møte med de tre medlemmene av De tolv som allerede befant seg i Nauvoo, og talte i stedet til en stor gruppe hellige som var samlet til søndagsgudstjeneste. Han fortalte dem om et syn han hadde hatt der han fikk vite at ingen kunne erstatte Joseph Smith. Han sa at det ville bli utpekt en formynder for Kirken, og at denne formynderen skulle være Sidney Rigdon. Det var få hellige som støttet ham.
3. Brigham Young, presidenten for De tolv apostlers quorum, kom ikke tilbake til Nauvoo før 6. august 1844. Han sa at han kun ønsket å vite 'hva Gud sier' om hvem som skulle lede Kirken [i *History of the Church*, 7:230]. De tolv sammenkalte til et møte torsdag 8. august 1844. Om formiddagen talte Sidney Rigdon i over en time. Han vant få, om noen, tilhengere for sitt syn.

4. Deretter holdt Brigham Young en kort tale som var til trøst for de hellige. George Q. Cannon mintes at mens Brigham talte, '[var det] Josephs egen stemme', og 'det syntes i folkets øyne som om det var Joseph i egen person som sto foran dem'. William C. Staines vitnet om at Brigham Young talte som med profeten Josephs stemme. 'Jeg trodde det var ham,' sa Staines, 'og det samme gjorde tusener som hørte det.' Wilford Woodruff mintes også denne vidunderlige stunden og skrev: 'Hvis jeg ikke hadde sett ham med mine egne øyne, er det ingen som kunne ha overbevist meg om at det ikke var Joseph Smith, og enhver som kjente disse to mennene, kan bevitne dette.' [Sitater i *History of the Church*, 7:236.] Denne mirakuløse tilkjennegivelsen, som ble sett av mange, gjorde det klart for de hellige at Herren hadde valgt Brigham Young til å overta som Kirkens leder etter Joseph Smith.

5. Om ettermiddagen talte Brigham Young igjen og vitnet om at profeten Joseph hadde ordinert apostlene til å inneha Guds rikes nøkler i hele verden. Han profeterte at de som ikke fulgte De tolv, ikke ville få fremgang, og at kun apostlene ville lykkes med å bygge opp Guds rike.

6. Etter sin tale ba president Young Sidney Rigdon tale, men han valgte å avstå. Etter at de hadde lyttet til William W. Phelps og Parley P. Pratt, talte Brigham Young igjen. Han talte om å gjøre Nauvoo tempel ferdig, om å få sin begavelse før de dro ut i villmarken, og om Skriftenes betydning. Han talte om sin kjærlighet til Joseph Smith og sin hengivenhet overfor profetens familie. De hellige gikk deretter enstemmig inn for at De tolv apostler skulle være Kirkens ledere.

7. Selv om noen få andre gjorde krav på retten til å være Kirkens president, var suksjonskrisen over for de fleste siste-dagers-hellige. Brigham Young, som var senior-apostel og president for De tolv quorum, var mannen Gud hadde valgt til å lede sitt folk, og folket hadde stått sammen om å oppholde ham» (*Vår arv*, s. 65–67).

Forstå det du leser

Suksesjon i presidentskapet

Seer (avsnitt 1) – En som kan vite om fortid, nåtid og fremtid (se Mosiah 8:13–17)

Studer det du leser

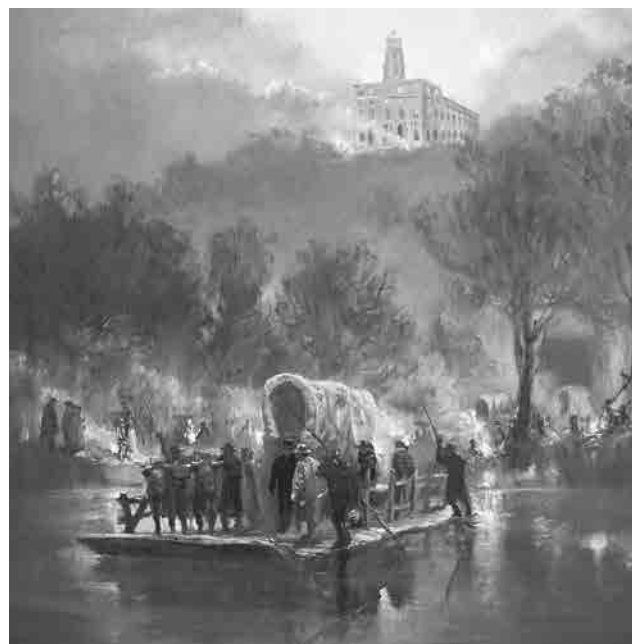
Utfør aktivitet A når du studerer «Suksesjon i presidentskapet.»

A Da og nå

1. Gjennomgå beretningen om Brigham Young som blir valgt til å lede Kirken. Skriv i din notatbok et kort dagboksnotat som om du var tilstede og satt på første benk.
2. Forklar hva det betyr for deg å vite at denne Kirken virkelig er Jesu Kristi Kirke, og at det er han som velger profeten som skal veilede hans kirke.

Ferden vestover (1845–47)

Hva kan vi lære av de første pionerer?

© 1919 Glen S. Hopkinson

De hellige ble tounget til å forlate Nauvoo

President Gordon B. Hinckley har sagt: «Det er godt å se bakover for å bli takknemlig for nåtiden og få perspektiv over fremtiden. Det er godt å kunne betrakte hvilke dyder de hadde som har gått foran oss, så vi kan hente styrke til det som ligger foran oss. Det er godt å kunne tenke på arbeidet til dem som har arbeidet så hardt og fått så lite i denne verden, men fra deres drømmer og tidlige planer som ble så godt ivaretatt, har det kommet en stor innhøstning som vi nyter godt av» (*The Faith of the Pioneers*,» *Ensign*, juli 1984, s. 3).

Historien om de hellige som flytter fra Illinois til Saltsjødalen, er en av de imponerende beretninger i all religiøs historie. President Brigham Youngs ledelse av over 15 000 hellige fra Nauvoo til Saltsjødalen, er den største masseutvandring i De forente staters historie. Det er en historie om forfølgelse, motgang og lidelser. Men det er også en

historie om inspirasjon, mirakler, befrielse og kjærlighet til Gud, fedreland og medmennesker. Når du studerer det som skjedde fra 1845–47, kan du spørre deg selv hva du kunne ha gjort i denne situasjonen.

Forberedelse til å forlate Nauvoo

1. «Ledere i Kirken hadde minst siden 1834 snakket om å flytte de hellige vestover til Rocky Mountains, der de kunne leve i fred. Etter hvert som årene gikk, drøftet lederne aktuelle steder med utforskere og studerte kart for å finne det rette stedet å slå seg ned. Mot slutten av 1845 satt Kirkens ledere inne med de mest oppdaterte opplysninger om Vesten som var tilgjengelige.

2. Etter hvert som forfølgelsene i Nauvoo økte, ble det tydelig at de hellige ville bli nødt til å forlate byen. I november 1845 var Nauvoo travelt opptatt med forberedelser. Kapteiner over hundre, femti og ti ble kalt til å lede de hellige på utvandringen. Hver gruppe på hundre opprettet et eller flere vognverksteder. Hjulmakere, tømmermenn og møbelsnekkere arbeidet langt utover natten med å bearbeide tømmer og lage vogner. Medlemmer ble sendt østover for å kjøpe jern, og smeder laget materiell som trengtes på reisen, og jordbruksredskaper som var nødvendige for å kolonisere et nytt Sion. Familier samlet mat og husholdningsutstyr og fylte lagerbeholdere med tørket frukt, ris, mel og medisiner. De hellige samarbeidet til felles beste og fikk gjort mer enn det syntes mulig på så kort tid» (*Vår arv*, s. 69).

Forstå det du leser

Forberedelse til å forlate Nauvoo

Rocky Mountains (avsnitt 1) – En fjellkjede i den vestlige del av Nord-Amerika

Prøvelsene ved en vinterreise

3. «Evakueringen av Nauvoo var opprinnelig planlagt å finne sted i april 1846. Men på grunn av trusler om at delstatsmilitsen hadde til hensikt å forhindre at de hellige dro vestover, kom De tolv apostler og andre ledende borgere i all hast sammen til rådsmøte 2. februar 1846. De var enige om at det var påkrevet å starte reisen vestover raskt, og utvandringen begynte 4. februar. Under ledelse av Brigham Young la den første gruppen av hellige ivrig ut på reisen. Men denne iveren sto overfor en alvorlig prøve, for det var mange mil som måtte tilbakelegges før permanente leirer kunne hjelpe dem mot senvinter-været og en ytterst regnfull vår.

4. For å være i trygghet for sine forfølgere måtte tusener av hellige over den brede Mississippi-elven i Iowa-territoret. Farene ved reisen oppsto tidlig da en okse sparket hull i en båt med mange hellige og båten sank. Et øyenvitne så de uheldige passasjerene holde seg fast i fjerdyner, trestokker, tømmer eller andre ting som de kunne få tak i, og bli kastet og drevet rundt på vannet, prisgitt kulden og ubarmhjertige bølger ... Enkelte klatret opp på vogner som ikke lå helt under vannet og hadde det mer behagelig, mens kuer og okser om bord

kunne sees svømme mot stranden som de kom fra.' [Juanita Brooks, red. *On the Mormon Frontier: The Diary of Hosea Stout*, 2 bind (1964) 1:114, rettskrivning og tegnsetting modernisert, se også 1:117]. Til slutt var alle menneskene trukket opp i båter og ført over til den andre siden.

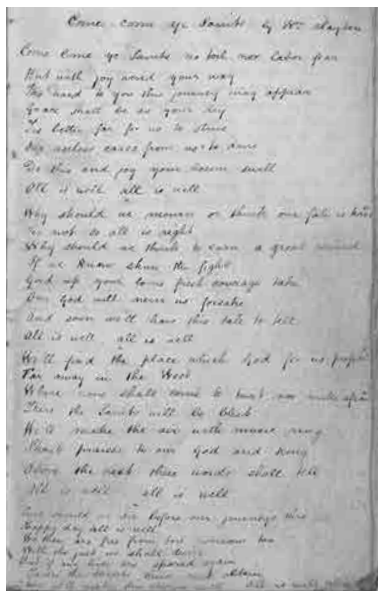

5. To uker etter den første overfarten frøs elven til for en tid. Selv om isen var glatt, holdt den vognene og trekkdyrene og gjorde overfarten lettere. Men det kalde været førte til store lidelser mens de hellige trasket gjennom sneen. I leiren ved Sugar Creek på den andre siden av elven førte en vedvarende vind med seg sne som ble liggende i en dybde av over 20 cm. Deretter førte mildvær til at bakken ble gjørmete. Rundt, over og under dem gikk elementene sammen om å skape et bedrøvelig miljø for de 2000 hellige som klynget seg sammen i telt, vogner og skur som var satt opp i all hast, mens de ventet på befalingen om å dra videre.

6. Den vanskeligste delen av reisen var dette tidlige stadiet i Iowa. Hosea Stout skrev: 'Jeg forberedte meg på natten ved å sette opp et midlertidig telt av sengetøy. På denne tiden var min hustru knapt i stand til å sitte oppreist, og min lille sønn hadde høy feber og la ikke merke til noe av det som foregikk' [Juanita Brooks, *On the Mormon Frontier*: 1:117, rettskrivning og tegnsetting modernisert]. Også mange andre hellige gjennomgikk store lidelser» (*Vår arv*, s. 69–70).

Alt er vel

7. Disse helliges tro, mot og besluttsomhet førte dem gjennom kulde, sult og kjæres død. William Clayton ble kalt til å være med i en av de første gruppene som dro fra Nauvoo, og lot sin hustru, Diantha, være hos sine foreldre bare en måned før hun skulle føde sitt første barn. Han slet seg gjennom gjørmete veier og overnattet i kalde telt, og nervene ble tynnslitte mens han bekymret seg for hvordan det sto til med Diantha. To måneder senere visste han fremdeles ikke om det hadde gått bra med fødselen. Men til slutt fikk han den gledelige meldingen at hun hadde født en 'fin lubben gutt'. Nesten med det samme William fikk nyheten, satte han seg ned og skrev en sang som ikke bare betydde noe spesielt for ham, men som også skulle bli en inspirasjonens og takknemlighetens hymne for Kirkens medlemmer i generasjoner. Sangen var 'Kom hellige', og de kjente linjene ga uttrykk for hans tro og troen til de tusener av hellige som midt i motgangen sang: 'Alt er vel! Alt er vel!' [Se James B. Allen: *Trials of Discipleship: The Story of William Clayton, a Mormon* (1987), 202.] I likhet med medlemmer som har kommet etter dem, fant de glede og fred som er belønningen for offer og lydighet i Guds rike» (*Vår arv*, s. 70–71).

William Clayton skrev teksten til salmen «Kom hellige»

Winter Quarters

8. «Det tok de hellige 131 dager å tilbakelegge de nesten 500 kilometrene fra Nauvoo til bosetningene i den vestlige del av Iowa, hvor de tilbrakte vinteren 1846–47 og forberedte seg til reisen til Rocky Mountains. Denne erfaringen lærte dem mye om reising som skulle hjelpe dem å tilbakelegge raskere de 1600 kilometrene over Amerikas store sletter, noe som skjedde året etter på ca. 111 dager.

9. Mange av de helliges bosetninger strakte seg langs begge sider av Missouri-elven. Den største bosetningen, Winter Quarters (vinterkvarteret), lå på vestsiden, i Nebraska. Den ble raskt hjemmet til ca. 3.500 medlemmer av Kirken som bodde i tømmerhus og utgravde boliger av piletre og jord. Så mange som 2.500 hellige bodde også i og omkring det som ble kalt Kanesville på Iowa-siden av Missouri-elven. Livet i disse bosetningene var nesten like utfordrende som det hadde vært underveis. Om sommeren led de av malariafeber. Da vinteren kom, og det ikke lenger var fersk mat å få tak i, ble de utsatt for kolera-epidemier, skjørbuk, tannpine, nattblindhet og alvorlig diare. Hundrevis av mennesker døde.

10. Likevel gikk livet sin gang. Kvinnene brukte dagene til å gjøre rent, stryke, vaske, sy quilt-tepper, skrive brev, lage mat av sin sparsomme proviant og ta seg av familien, ifølge Mary Richards, hvis mann var på misjon i Skottland. Hun skrev muntert ned hvordan de hellige kom og gikk i Winter Quarters, og også om aktiviteter som teologiske diskusjoner, dansetilstelninger, møter i Kirken, fester og åndelig fornyelse i grenseområdene.

Winter Quarters i Nebraska

11. Mennene arbeidet sammen og hadde ofte møter for å drøfte reiseplaner og det fremtidige stedet for bosetning for de hellige. De samarbeidet regelmessig om å drive sammen hjordene som beitet på prærien i utkanten av leiren. De arbeidet på markene, vokter bosetningsområdet, bygget og drev en kornmølle, og klargjorde vogner for reise, og ofte led de av utmattelse og sykdom. Noen av deres gjøremål var et uselvskjærighetsarbeid der de klargjorde markene og sådde dem til, så de kunne høstes av de hellige som kom etter dem.

12. [Lorenzo] Youngs sønn, John, kalte Winter Quarters 'Mormonismens Valley Forge'. Han bodde like ved begravelsesplassen der og var vitne til de 'små sorgfulle prosesjonene som så ofte passerte vår dør'. Han mintes 'hvor skral og ensformig' familiens kost, som besto av maisbrød, salt bacon og litt melk, virket. Han sa at grøt og bacon ble så kvalmende at det å spise var som å ta medisiner, og han hadde problemer med å svelge. [Se Russel R. Rich, *Ensign to the Nations* (1972), 92]. Det var bare de helliges tro og pliktroskap som holdt dem oppe gjennom denne prøvelsens tid» (*Vår arv*, s. 71–72).

Forstå det du leser

Winter Quarters

Skjørbuk (avsn. 9) – En sykdom som skyldtes mangel på vitamin C.

«**Mormonismens Valley Forge**» (avsn. 12) – Et sted hvor mange mormoner led

og døde, og som kan sammenlignes med De forente staters soldater ved Valley Forge under uavhengighetskrigen.

Mormon-bataljonen

13. «Mens de hellige var i Iowa, ba rekrutteringsoffiserer Kirkens ledere skaffe et antall menn til tjeneste i krigen mot Mexico, som hadde brutt ut i mai 1846. Mennene som kom til å utgjøre Mormon-bataljonen, skulle marsjere gjennom den sydlige delen av landet til California og skulle få lønn, klær, og matrasjoner. Brigham Young oppfordret menn til å bli med som en utvei til å skaffe penger til å samle de fattige fra Nauvoo og hjelpe de enkelte soldaters familier. Et samarbeid med myndighetene i dette foretaket ville også vise at Kirkens medlemmer var lojale mot sitt land, og gi dem en gyldig grunn til å ligge i midlertidig leir på statens og indianernes land. Til slutt fulgte 541 menn sine ledes råd og sluttet seg til bataljonen. De hadde med seg 33 kvinner og 42 barn.

14. Ildprøven med å gå i krig var for mennene i bataljonen blandet med sorg over å la sine hustruer og barn bli alene igjen i en så vanskelig tid. William Hyde reflekterte slik:

15. 'Tanken på å skulle forlate familien i denne kritiske tiden kan ikke beskrives. De var langt fra sitt fødested, og befant seg på en øde prærie, uten noen annen bolig enn en vogn. Den brennende solen stekte over dem, og det var utsikter til at de, når de kalde desembervindene kom, ville befinne seg på det samme triste, bedrøvelige stedet.

16. Min familie besto av hustru og to små barn som ble etterlatt sammen med en tilårskommen far og mor og en bror. De fleste i bataljonen lot familien bli igjen ... Bare Gud visste når vi skulle få se dem igjen. Likevel følte vi ingen trang til å knurre' [i *Readings in LDS Church History: From Original Manuscripts*, red. William E. Berrett og Alma P. Burton, 3 bind (1965), 2:221].

17. Bataljonen marsjerte 325 mil sydvestover til California og led under mangel på mat og vann, av utilstrekkelig hvile og legehjelp og den store marsjfarten. De virket som okkupasjonsstroppe i San Diego, San Luis Rey og Los Angeles. Da deres vervetid på ett år var omme, ble de dimittert og kunne slutte seg til sine familier igjen. Deres innsats og lojalitet mot USAs myndigheter vant stor respekt hos dem som ledet dem.

18. Etter dimitteringen ble mange av bataljonens medlemmer igjen i California en stund for å arbeide. Flere av dem fant veien nordover til American River og ble ansatt ved John Sutters sagbruk da det ble funnet gull der i 1848, noe som fremskyndet det berømte gull-rushet til California. Men de siste-dagers-hellige brødre ble ikke værende i California for å benytte seg av denne anledningen til å bli rike. Deres hjerte var hos deres brødre og søstre som strevde seg vestover over Amerikas sletter til Rocky Mountains. En av dem, James S. Brown, forklarte:

19. 'Jeg har aldri siden sett dette rike stedet på jorden. Jeg angrer heller ikke på det, for jeg har alltid hatt et høyere mål enn gull ... Enkelte synes kanskje vi så oss blinde på våre egne interesser, men etter 40 år ser vi tilbake uten å angre, selv om vi så velstand i landet og det virket svært fristende å bli der. Folk sa: «Her er det gull i grunnfjellet, gull i åsene, gull i bekkene, gull overalt ... og snart kan alle bli rike.» Alt dette kunne vi forstå. Men plikten kalte, vår heder sto på spill, vi hadde inngått pakter med hverandre, det handlet om et prinsipp, for hos oss kom Gud og hans rike først. Vi hadde venner og slektninger i villmarken, ja, i et uprøvd ørkenaktig land, og hvem visste hvordan det sto til med dem? Vi gjorde det ikke. Derfor kom plikten før fornøyelse, før rikdom, og med denne tilskyndelsen la vi i vei.' [James S. Brown, *Giant of the Lord: Life of a Pioneer* (1960), 120.] Disse brødrene visste klart at Guds rike var langt mer verd enn alle materielle ting i denne verden og valgte sin kurs etter dette» (*Vår arv*, s. 72–74).

De hellige fra Brooklyn

20. »Mens de fleste hellige flyttet til Rocky Mountains ved å reise over land fra Nauvoo, var det en gruppe hellige fra

øststatene som reiste med skip. Den 4. februar 1846 gikk 70 menn, 68 kvinner og 100 barn om bord i skipet *Brooklyn* og seilte fra New Yorks havn ut på en 27.200 km lang sjøreise til Californias kyst. Under reisen ble det født to barn som fikk navnene Atlantic og Pacific, og 12 mennesker døde.

21. Den halvt år lange reisen var vanskelig. Passasjerene var stuert tett sammen i tropevarmen, og de hadde bare dårlig mat og vann. Etter å ha rundet Kapp Horn stoppet de ved øya Juan Fernandez for å hvile fem dager. Caroline Augusta Perkins mintes at 'synet av fast grunn og det å kunne sette føttene der igjen var en slik lettelse etter livet på skipet at vi gjorde det i takknemlighet og nøt det.' De badet og vasket klærne sine i ferskvann, samlet frukt og poteter, fanget fisk og ål og streifet rundt på øya og utforsket en 'Robinson Crusoe - hule.' [Caroline Augusta Perkins, sitert i «The Ship Brooklyn Saints», *Our Pioneer Heritage* (1960), 506].

22. Den 31. juli 1846, etter en reise preget av kraftig uvær, knapphet på mat og lange dager under seil, kom de frem til San Francisco. Noen ble der og opprettet en koloni som ble kalt New Hope (nytt håp), mens andre reiste østover, over fjellene for å slutte seg til de hellige i Great Basin» (*Vår arv*, s. 74–75).

Forstå det du leser

De hellige fra Brooklyn

Great Basin (avsn. 22) – Det geografiske område som utgjør det meste av Utah og Nevada

Innsamlingen fortsetter

23. «Fra alle deler av Amerika og fra mange andre land kom trofaste konvertitter med mange slags transportmidler, på hesteryggen og til fots, fra sine hjem og fødesteder for å slutte seg til de hellige og starte på den lange reisen til Rocky Mountains.

24. I januar 1847 utstedte Brigham Young det inspirerte 'Herrens ord og vilje angående Israels leir' (L&P 136:1), som ble den grunnlov som styrte pionerens flytting vestover. Kompanier ble organisert og pålagt å ta seg av de enker og farløse de hadde i iblant seg. Forholdet til andre mennesker skulle være fritt for alt ondt, begjærighet og strid. Folket skulle være lykkelig og vise sin takknemlighet gjennom musikk, bønn og dans. Gjennom president Young sa Herren til de hellige: 'Gå frem og gjør som jeg har sagt eder, og frykt ikke for eders fiender' (L&P 136:17).

25. Mens det første pionerkompaniet forberedte seg på å dra fra Winter Quarters, kom Parley P. Pratt tilbake fra sin misjon i England og rapporterte at John Taylor kom etter med en gave fra de engelske hellige. Dagen etter kom bror Taylor med tiendepenger som disse medlemmene hadde sendt for å hjelpe de

reisende, et tegn på deres kjærlighet og tro. Han hadde også med seg vitenskapelige instrumenter som viste seg å være uvurderlige når det gjaldt å kartlegge pionerernes reise og hjelpe dem å finne ut av sine omgivelser. Den 15. april 1847 dro det første kompaniet av gårde, anført av Brigham Young. De neste to tiårene skulle ca. 62.000 hellige følge dem over prærien i vogner og med håndkjerrer for å samle seg i Sion.

26. Fantastiske synsinntrykk så vel som strabaser ventet de reisende underveis. Joseph Moenor mintes at det var 'hardt' å komme seg til Saltsjødalen. Men han så ting som han aldri hadde sett før – store hjorder med bøfler, og store sedertrær i åsene. [Se Utah Semi-Centennial Commission, *The Book of the Pioneers* (1897), 2 bind, 2:54, i LDS Church Archives.] Andre husket å ha sett enorme vidder med solsikker i blomst.

27. De hellige hadde også trossfremmende opplevelser som lettet de fysiske kravene til kroppen. Etter en lang reisedag og et måltid tilberedt over åpne bål, samlet menn og kvinner seg i grupper for å snakke om dagens aktiviteter. De snakket om prinsipper i evangeliet, sang, danset og ba sammen.

28. Døden var en hyppig gjest blant de hellige mens de langsomt tok seg vestover. Den 23. juni 1850 besto familien Crandall av 15 personer. Før uken var omme, var 7 døde av den fryktede kolera-pest. De neste dagene døde 5 til i familien. Deretter døde søster Crandall i barsel sammen med sitt nyfødte barn.

29. Selv om de hellige led mye underveis til Saltsjødalen, hersket en ånd av enhet, samarbeid og optimisme. De var knyttet sammen av sin tro og sin forpliktelse overfor Herren, og fant glede midt i sine prøvelser» (*Vår arv*, s. 75–76).

Dette er det rette stedet

30. «Den 21. juli 1847 kom Orson Pratt og Erastus Snow i det første pionerkompaniet før emigrantene inn i Saltsjødalen. De så gress så høyt at en person kunne vasse gjennom det, lovende jordbruksland og flere bekker som slynget seg gjennom dalen. Tre dager senere ble president Brigham Young, som hadde tyfoidfeber, kjørt i vognen sin til enden av kløften som førte inn i dalen. Mens presidenten så ut over landskapet, ga han deres reise sin profetiske velsignelse: 'Det er nok. Dette er det rette stedet.'

© 1997 Glen S. Hopkinson

«Dette er det rette stedet»

31. Etter hvert som de hellige kom ut av fjellområdene, så også de ut over sitt lovede land. Denne dalen med sin salte innsjø som glitret i Vestens sol, var emne for syner og profetier, landet som de og tusener etter dem drømte om. Dette var landet der de fant tilflukt, der de skulle bli et mektig folk midt i Rocky Mountains.

32. Flere år senere skrev Jean Rio Griffiths Baker, en konvertitt fra England, ned hva hun følte da hun så Salt Lake City for første gang. 'Byen ... er anlagt i kvadrater, eller kvartaler som de kaller dem her. Hvert av dem var på fire hektar og delt i åtte tomter, og på hver tomt sto det et hus. Jeg sto og så på og kan vanskelig analysere mine følelser, men jeg tror de sterkeste var glede og takknemlighet for den beskyttende omsorg for meg og mine på vår lange og farefulle reise' [«Jean Rio Griffiths Baker Diary,» 29. sept. 1851, i LDS Church Archives]» (*Vår arv*, s. 76–77).

Forstå det du leser

Kan vi følge mormon-pionerernes rute i dag?

Mye av den ruten mormonene fulgte, kan vi også følge i dag, og det finnes bøker med kart som kan være til hjelp for dem som er interessert. Noen av eiendommene langs ruten tilhører Kirken, og besøksentre er bygget for å hjelpe de reisende

å finne veien. Imidlertid tilhører det meste av reiseruten delstater og lokale myndigheter eller private borgere, men noen av dem tillater at besøkende kommer inn på deres eiendom. De som følger denne reiseruten, må rette seg etter lokale myndigheters lover og respektere private eieres rettigheter.

Studer det du leser

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer «Ferden vestover (1845–47)».

A Skriv deg inn i historien

Bruk opplysningene i de historiene du har lest og skriv en kort beretning om ditt eget liv som om du hadde vært med pionerene som reiste fra Nauvoo til Saltsjødalen. En disposisjon for din historie kunne handle om at du forlater Nauvoo, krysser Iowa, oppholder deg i Winter Quarters, krysser slettene og kommer frem til Saltsjødalen. Skriv om hva du og din familie opplevde, om mennesker du traff og steder du så underveis.

B Lettere nå enn da?

1. Sett opp en kronologisk liste over datoene i «Ferden vestover (1845–57)». Ved siden av hver enkelt dato skriver du hva som hendte da.
2. Tror du det er lettere å etterleve evangeliet i dag enn det var i 1840-årene? Skriv et kort avsnitt og forklar hvorfor eller hvorfor ikke.

C Sammenlign reiserutene

1. I notatboken din tegner du et enkelt kart over Nord- og Syd-Amerika. Bruk opplysningene i lesestoffet og kartene i tillegget i dine standardverker, og tegn på ditt eget kart omtrent hvilken reiserute som ble fulgt av de aller fleste siste-dagers-hellige, Mormon-bataljonen og de hellige fra Brooklyn.
2. Hvilke av disse tre gruppene siste-dagers-hellige ville du helst ha vært med i hvis du hadde levd den gangen? Forklar hvorfor.

Lære og pakter 136

«La hele folket ...

bli organisert i kompanier»

Den 11. januar 1847, nesten et år etter at de hadde forlatt Nauvoo, skrev president Brigham Young: «Jeg fortalte brødrene at jeg i natt hadde drømt at jeg så profeten Joseph

og samtalte med ham ... Jeg snakket åpent om den beste måten å organisere kompanier i forbindelse med flyttingen, osv.» (Manuscript History of Brigham Young, 1846–47, samlet av Elden J. Watson [1971], 501–2). Tre dager senere hadde president Young et møte med syv medlemmer av De tolv apostlers quorum i eldste Heber C. Kimballs hjem i Winter Quarters i Nebraska. De diskuterte forberedelsene til reisen i villmarken. Samme kveld mottok president Brigham Young «Herrens ord og vilje» ved åpenbaring, og den ble bekjentgjort for de hellige.

Forstå Skriftene

Lære og pakter 136:34–36 – «Den nasjon som har drevet dere ut»

Borgerkrigen i De forente stater ble utkjempet mellom nordstatene og sydstatene fra 1861 til 1865. Krigen dreide seg hovedsakelig om delstatenes rettigheter samt slaveriet (se L&P 87:1–7, 130:12–13). I denne krigen døde flere mennesker fra De forente stater enn alle mennesker som har mistet livet i alle landets øvrige kriger tilsammen. Etter at krigen hadde rast i nesten et år, sa president Brigham Young at de hellige var mye bedre stilt i Vesten: «Hvis vi ikke var blitt forfulgt, hadde vi nå vært midt oppe i den krig og blodsutgytelse som legger nasjonen øde, i stedet for at vi nå er hvor vi er, komfortabelt anbrakt i fredelige omgivelser i disse rolige og fjerntliggende fjell og daler ... Jeg ser Guds velsignelser i vår nåværende trygghet. Vi er storlig velsignet, storlig begunstiget og favorisert, mens våre fiender, som forsøkte å ødelegge oss, blir ydmyket» (i *Journal of Discourses*, 10:38–39).

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A og aktivitet B eller C når du studerer Lære og pakter 136.

A Lag en liste med regler for familien

Tenk deg at din familie reiste sammen med pionerene. Med utgangspunkt i de instruksjoner som er gitt i Lære og pakter 136:1–32 setter du opp en liste med ti regler for familien som du ville anbefale din familie å følge på reisen. Ved siden av hver regel skriver du i hvilket vers du finner den.

B Lag en oversikt

Les Lære og pakter 136:3, 12–15 og sett opp en oversikt som viser hvordan de hellige skulle organisere seg på reisen vestover.

C «Den nasjon som har drevet dere ut»

Finn og skriv ned minst fem læresetninger i Lære og pakter 136:33–42 som forklarer hvorfor profeten Joseph Smith ble drept og hva som ville skje i Amerikas forente stater på grunn av hans død og forfølgelsen av de hellige.

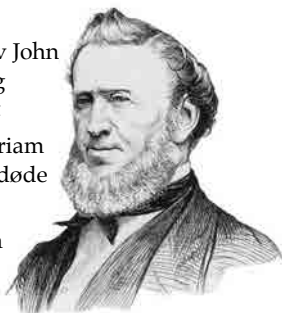
President Brigham Young

Bygg et tilfluktssted for Guds rike

Da pionerene først ankom Saltsjødalen, var den stort sett ubefolket, lå langt borte og var svært isolert. Sammenlignet med de gårdene de forlot i øst hvor det var rik tilgang på vann, var dette praktisk talt en ørken. Å slå seg ned her, ville kreve tro og innsats, men de hellige trodde at med Guds hjelp kunne de lykkes. Mot slutten av 1847 hadde nesten 2000 hellige ankommet Saltsjødalen, og i Winter Quarters i Nebraska og andre boplasser i Iowa ventet nesten 12000 på å slutte seg til dem. Under president Brigham Youngs inspirerte ledelse fortsatte de siste-dagers-hellige å samle seg i Rocky Mountains, beseiret ørkenen, opprettet trygge boplasser og brakte med stort mot Jesu Kristi evangelium ut til mange av jordens nasjoner.

HANS LIV (1801–77)

1801	Født 1. juni som sønn av John og Abigail Howe Young i Whitingham, Vermont
1824	23 år, giftet seg med Miriam Works 8. oktober. Hun døde i 1832.
1832	30 år, døpt 14. april i sin egen mølledam i nærheten av Mendon, New York.
1832–33	31–32 år, var på misjon i Canada og ledet en liten gruppe konvertitter til Kirtland, Ohio.
1834	32 år, giftet seg med Mary Ann Angell den 18. februar. Hun døde i 1882.
1835	33 år, ble 14. februar som et av de første medlemmer av De tolv apostlers quorum ordinert av de tre vitner til Mormons bok – Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris.
1839–41	38–40 år, var på misjon i Storbritannia
1840	38 år, ble oppholdt som president for De tolv apostlers quorum 14. april
1844	43 år, ble Kirkens leder i egenskap av president for De tolv apostlers quorum etter profeten Joseph Smiths død 27. juni
1846–47	44–46 år, ledet utvandringen vestover til Saltsjødalen og vendte deretter tilbake til Winter Quarters, Nebraska.
1850–58	49–57 år, var Utahs første guvernør.
1853	51 år, la ned hjørnesteinen til Salt Lake tempel
1877	76 år, døde 29. august i Salt Lake City etter å ha presidert over Kirken i over 30 år.

HANS TID SOM PRESIDENT (1844–77)

1846–47	Ledet de hellige ut av Nauvoo, Illinois
1849	Søndagsskolen ble organisert
1850	Sendte misjonærer til Skandinavia, Frankrike, Italia, Sveits og Hawaii
1851	Kirkens medlemmer slo seg ned på mer enn 250 steder i den vestlige del av De forente stater og i deler av Canada og Mexico. Mormons bok ble først oversatt til dansk.
1853	Oppføringen av Salt Lake tempel begynte
1867	Salt Lake tabernakel blir ferdig. Kirkens general-konferanser blir avholdt der.
1869	Organisasjonen Unge kvinner ble opprettet
1875	Organisasjonen Unge menn ble opprettet
1877	St. George tempel ble innviet

De hellige slår seg ned i Utah

1. «Etter å ha fått det første kompaniet av hellige vel frem over slettene til Utah, begynte president Brigham Young å konsentrere seg om å opprette Guds rike i ørkenen. Ved hans vidsyn og lederskap ble det som en gang var en gold ørken, til en blomstrende sivilisasjon og et tilfluktssted for de hellige. Hans klare veiledning hjalp de hellige å se for seg mulighetene i sitt nye hjem, og ledet dem fremover i deres søken etter å bygge opp Guds rike.

2. To dager etter at det første kompaniet kom frem, klatret Brigham Young og flere av De tolv opp på en rund skrent i fjellsiden som president Young hadde sett i et syn før han dro fra Nauvoo. De så ut over den store dalen og profeterte at alle verdens nasjoner skulle være velkommen på dette stedet, og at de hellige her skulle oppnå fremgang og fred. De kalte høyden Ensign Peak (Bannertoppen) etter skriftstedet i Jesaja som lovet: 'Han skal løfte et banner for folkene, han skal samle de fordrevne av Israel og sanke de spredte av Juda fra jordens fire hjørner' (Jesaja 11:12). [Se *Journal of Discourses*, 13:85–86.]

3. President Youngs første offentlige handling, 28. juni 1847, var å velge en sentral tomt til templet og sette menn i arbeid med å planlegge utformingen og byggingen av det. Han satte spaserstokken sin på det utvalgte sted og sa: 'Her skal vi bygge et tempel til vår Gud.' Denne erklæringen må ha trøstet de hellige, som for kort tid siden hadde blitt tvunget til å avbryte gudsdyrkelsen i templet da de forlot Nauvoo.

4. I august dro ledere i Kirken og de fleste fra det første pionerkompaniet tilbake til Winter Quarters for å forberede sine familier til å komme til dalen året etter. Kort tid etter at de

kom frem, følte Brigham Young og De tolv quorum at tiden var inne til å reorganisere Det første presidentskap. Som president for De tolv quorum ble Brigham Young oppholdt som Kirkens president. Han valgte Heber C. Kimball og Willard Richards som sine rådgivere, og de hellige oppholdt sine ledere enstemmig» (*Vår arv*, s. 81–82).

Heber C. Kimball

Brigham Young

Willard Richards

Det første året i dalen

5. «Ytterligere to kompanier av hellige kom til Saltsjødalen før sommeren 1847 var over, og de nesten 2000 medlemmene ble organisert til Salt Lake stav. Det ble sådd sent det året og høsten ble marginal. Da våren kom, led mange under mangel på mat. John R. Young, som var en unggutt på den tiden, skrev:

6. 'Da gresset begynte å vokse, hadde hungersnøden blitt alvorlig. I flere måneder hadde vi ikke brød. Kosten besto av kjøtt, melk, perumelde, segoer [liljerøtter] og tistler. Jeg var gjetergutt, og mens jeg var ute og gjette, pleide jeg å spise tistelstilker helt til magen min var full som en kumage. Til slutt var sulten så sterk at far tok ned fra fløyen den gamle oksehuden som fuglene hadde hakket på, og den ble forvandlet til den mest delikate suppe' [John R. Young: *Memoirs of John R. Young* (1920), 64]. Nybyggerne samarbeidet i stort omfang og delte med hverandre, og på denne måten greide de å overleve denne vanskelige tiden.

7. I juni 1848 hadde nybyggerne sådd mellom 2000 og 2400 hektar, og dalen begynte å se grønn og produktiv ut. Men til de helliges forskrekkelse la det seg svære horder av gresshopper over avlingene. Nybyggerne gjorde alt de kunne. De gravde grøfter og ledet strømmer av vann på gresshoppene. De slo insektene med stokker og koster og forsøkte å brenne dem, men alt var forgjeves. Gresshoppene fortsatte å komme i en tilsynelatende uendelig strøm. Patriark John Smith, president for Salt Lake stav, slo til lyd for en dag med faste og bønn. Snart dukket det opp store måkeflokker på himmelen som slo ned på gresshoppene. Susan Noble Grant sa om opplevelsen: 'Til vår store forundring virket måkene nesten skrubbsultne der de slukte de kravlende, hoppende gresshoppene' [i Carter E. Grant: *The Kingdom of God Restored* (1955), 446]. De hellige sto og så på i glede og forundring. Deres liv var blitt reddet.

8. De hellige arbeidet med tro og handlekraft til tross for sine vanskelige omstendigheter, og snart hadde de gjort stor fremgang. En reisende på vei til California kom gjennom Salt Lake City i september 1849 og ga dem sin hyllest på følgende måte: 'Jeg har aldri vært sammen med et mer ordnet, oppriktig, flittig og dannet folk enn disse, og det er utrolig hvor mye de har fått gjort her i villmarken på så kort tid. I denne byen med fire-fem tusen innbyggere har jeg blant innbyggerne ikke funnet en eneste dagdriver eller noen som ser ut som en løsgjenger. Deres utsikter til å få avling er gode, og det er en ånd og kraft i alt man ser som man ikke finner maken til i noen by av hvilken som helst størrelse som jeg noen gang har vært i' [i B. H. Roberts, *Life of John Taylor* (1963), 202]» (*Vår arv*, s. 82–83).

Utforskning

9. »På sensommeren 1848 foretok president Brigham Young igjen reisen fra Winter Quarters til Saltsjødalen. Da han kom frem, ble han klar over at de hellige måtte finne ut hvilke ressurser som fantes i deres nye omgivelser. De fikk vite mye av indianere som bodde i området, men president Young sendte også ut medlemmer av Kirken på utforskning og for å finne ut av planters medisinske virkning og hvilke naturressurser som var tilgjengelige.

10. Han sendte ut andre utforskningsgrupper for å finne egnede steder til bosetting. På sine reiser oppdaget disse medlemmene mineralforekomster, rikelig med tømmer, vannressurser og gressmarker, foruten passende områder til bosetting. Som vern mot spekulasjon med jord advarte profeten de hellige mot å dele opp sin tildelte eiendom og selge til andre. Jorden var deres forvaltning og skulle forvaltes klokt og med flid, ikke til å skaffe dem økonomisk vinning.

11. Høsten 1849 ble Det vedvarende emigrasjonsfond opprettet under ledelse av president Young. Formålet med det var å hjelpe de fattige som ikke hadde reisepenger til å reise for å slutte seg til Kirkens hovedgruppe. Ved store ofre bidro mange hellige til fondet, og resultatet ble at tusener av medlemmer kunne reise til Saltsjødalen. Det ble forventet at de som fikk hjelp, skulle betale tilbake beløpet de hadde mottatt så snart som de greide det. Disse midlene ble så brukt til å hjelpe andre igjen. Ved dette samarbeidet velsignet de hellige de trengende» (*Vår arv*, s. 83–84).

Brakt med tillatelse fra BYU Museum of Art. Eterrykk forbudt.

Pionerer med håndkjerer

12. «I 1850-årene bestemte Kirkens ledere seg for å danne håndkjerrekompanier som en utvei til å redusere omkostningene så det kunne gis økonomisk hjelp til flest mulig emigranter. De hellige som reiste på denne måten, la bare

50 kilo mel og en begrenset mengde proviant og eiendeler i en kjerre, og så trakk de kjerren over slettene. Mellom 1856 og 1860 dro ti håndkjerrekompanier til Utah. Åtte av kompaniene kom vel frem til Saltsjødalen, men to av dem, Martin- og Willie-kompaniene, ble stoppet av en tidlig vinter, og mange hellige blant dem omkom.

13. Nellie Pucell, en pioner i et av disse uheldige kompaniene, fylte ti år ute på slettene. Begge foreldrene hennes døde underveis. Mens gruppen nærmet seg fjellene, var det bitende kaldt. De var nesten fri for mat, og de hellige var altfor svekket av sult til å kunne fortsette. Nellie og hennes søster brøt sammen. Da de nesten hadde gitt opp håpet, kom lederen for kompaniet til dem i en vogn. Han la Nellie i vognen og ba Maggie gå ved siden av den og holde seg i den for å få støtte. Maggie var heldig, for den tvungne bevegelsen reddet henne fra forfrysning.

14. Da de kom frem til Salt Lake City og Nellies sko og strømper som hun hadde brukt over slettene ble tatt av, fulgte huden med på grunn av forfrysninger. Denne tapre pikens føtter ble amputert ved en smertefull operasjon, og resten av livet gikk hun på knærne. Senere giftet hun seg og fødte 6 barn. Hun stelte huset sitt selv og oppdro fine barn. [Se «Story of Nellie Pucell Unthank», *Heart Throbs of the West*, samlet av Kate B. Carter, 12 bind (1939–51, 9:418–20.) Hennes besluttsomhet til tross for situasjonen og godheten til dem som brydde seg om henne, er eksempler på troen og offerviljen til disse første medlemmer av Kirken. Deres eksempel er en arv av tro for alle hellige som følger dem.

15. En mann som gikk over slettene i Martin-kompaniet, bodde i Utah i mange år. En dag var han sammen med en gruppe mennesker som begynte å kritisere Kirkens ledere kraftig for at de i det hele tatt lot de hellige dra over slettene uten større forsyninger eller beskyttelse enn et håndkjerrekompani kunne gi. Den gamle mannen hørte på dem til han ikke greide mer. Da reiste han seg og sa meget engasjert:

16. 'Jeg var med i dette kompaniet, og min hustru var med ... Vi led mer enn dere kan forestille dere, og mange døde av utmattelse og sult, men har dere noen gang hørt en som overlevde ferden med dette kompaniet, komme med den minste kritikk ... [Vi] kom gjennom dette med absolutt kunnskap om at Gud lever, for vi ble kjent med ham i vår ytterste nød.

17. Jeg har trukket håndkjerren min mens jeg var så svak og utslitt av sykdom og matmangel at jeg knapt kunne sette det

ene benet foran det andre. Jeg har sett fremover og sett en strekning med sand eller en bakke og sagt: Jeg kan bare gå dit, men da må jeg gi opp, for jeg orker ikke trekke lasset gjennom ... Jeg har gått videre til denne sanden, og når jeg kom dit, begynte kjerren å dytte meg. Jeg har mange ganger sett meg tilbake for å se hvem som dyttet kjerren, men øynene mine så ikke noen. Da visste jeg at Guds engler var der.

18. Beklaget jeg at jeg valgte å komme med håndkjerre? Nei. Hverken da eller et eneste minutt senere i livet. *Prisen vi betalte for å bli kjent med Gud, var det et privilegium å betale. Og jeg er takknemlig for at jeg fikk anledning til å komme i Martins håndkjerrekompani* [William Palmer, sitert av David O. McKay i «Pioneer Women», *Relief Society Magazine*, jan. 1948, 8].

19. I salmeboken vår finner vi en sang om de tidlige medlemmer av Kirken som så tappert tok imot evangeliet og reiste langt for å bo i sivilisasjonens utposter:

20. De som bygger opp nasjonen,
går i brodden, viser vei,
flytter grenser har visjoner,
sliter hårdt, men svikter ei.
Intet strev kan slike kue,
fremover de alltid ser,
alltid vil de fremad skue.
Hedres skal en pioner.

21. Deres eksempel lærer oss hvordan vi skal leve med større tro og mot i vårt eget land:

22. Ofre, tjene, være sterke,
aldri gjøre en fortredd.
Mot er deres adelsmerke,
frykt de vil ei kjennes ved.
Alltid hjelper de sin neste,
alltid noen, stadig flere,
tenker på det felles beste.
Hedres skal en pioner.

[«De som bygger opp nasjonen», *Salmer*, nr. 25]»
(*Vår arv*, s. 77–78, 80).

Misjonærer tar imot kall

23. «Mens summingen av arbeid og hjemmeliv fylte luften, tok president Brigham Young fatt på Kirkens saker. På generalkonferansen som ble holdt 6. oktober 1849, ga han flere medlemmer av De tolv, sammen med nykalte misjonærer, i oppdrag å dra utenlands på misjon. De tok imot disse kallene selv om de måtte forlate familien, sine nye hjem og mange uferdige oppgaver. Erastus Snow og flere eldster begynte misjonærarbeidet i Skandinavia, mens Lorenzo Snow og Joseph Toronto reiste Italia. Addison og Louisa Barnes Pratt dro tilbake til Addisons tidligere arbeidsfelt på Selskapsøyene. John Taylor ble kalt til Frankrike og Tyskland. Mens misjonærene reiste østover, passerte de noen hellige som var på vei til det nye Sion i Rocky Mountains.

24. Ute på sitt arbeidsfelt ble misjonærene vitne til mirakler og døpte mange mennesker inn i Kirken. Mens Lorenzo Snow, som senere ble Kirkens president, forkynte i Italia, så han en tre år gammel gutt på nippet til å dø. Han var klar over anledningen han hadde til å helbrede barnet og åpne hjertene til folket i området. Den kvelden ba han lenge og oppriktig om Guds veiledning, og dagen etter fastet og ba han og hans ledsager for gutten. Samme ettermiddag salvet de ham og oppsendte en stille bønn om hjelp i sitt arbeid. Gutten sov fredelig hele natten og ble ved et mirakel helbredet. Nyheten om denne helbredelsen spredde seg gjennom dalene i Piedmont i Italia. Dørene ble åpnet for misjonærene, og de første dåpshandlinger i området fant sted. [Se Francis M. Gibbons, *Lorenzo Snow: Spiritual Giant, Prophet of God* (1982), 64.]

25. Ved en spesiell konferanse som ble holdt i Salt Lake City i august 1852, ble 106 eldster kalt til å reise på misjon til land over hele verden. Både disse misjonærene og de som ble kalt senere, forkynte evangeliet i Syd-Amerika, Kina, India, Spania, Australia, Hawaii og det sydlige Stillehavs-området. I de fleste av disse områdene hadde misjonærene liten fremgang til å begynne med. Men de sådde frø som førte til at mange kom inn i Kirken ved misjonærarbeid senere.

26. Eldste Edward Stevenson ble kalt til Gibraltar-misjonen i Spania. Dette kallet betydde at han kom tilbake til sitt fødested, der han tappert forkynte det gjengitte evangelium for sine landsmenn. Han ble arrestert for å forkynde, og tilbrakte en tid i fengsel inntil myndighetene fant ut at han underviste vaktene og nesten omvendte en av dem. Etter å ha blitt løslatt, døpte han to mennesker inn i Kirken, og i januar 1854 var det organisert en gren med ti medlemmer. Selv om seks medlemmer hadde reist for å tjenestegjøre i den britiske hær i Asia, hadde grenen i juli 18 medlemmer, deriblant en sytti, en eldste, en prest og en lærer, så grenen hadde tilstrekkelig med ledere til å fortsette å vokse. [Se «The Church in Spain and Gibraltar,» *Friend*, mai 1975, 33.]

27. Lokale myndigheter i Fransk Polynesia drev misjonærene ut i 1852. Men de omvendte hellige holdt Kirken i live inntil videre proselytteringsarbeid kom i gang i 1892. Eldste Tihoni og eldste Maihea var spesielt tapre da de utholdt fengselsopphold og andre ildprøver istedenfor å fornekte sin tro. De forsøkte begge å holde de hellige aktive og trofaste mot evangeliet. [Se R. Lanier Britisch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), 21–22.]

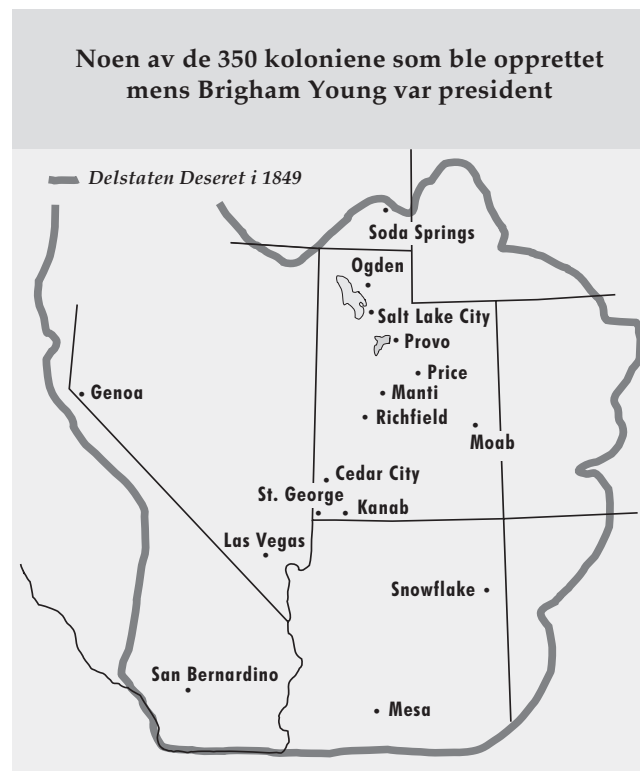
28. For dem som sluttet seg til Kirken utenfor USA, var dette en tid med innsamling til Sion, noe som innebar å reise med båt til Amerika. Elizabeth og Charles Wood seilte i 1860 fra Syd-Afrika, der de hadde arbeidet i flere år for å skaffe penger til reisen. Elizabeth bestyrte huset for en rik mann, og hennes mann laget murstener til de hadde skaffet seg pengene de trengte. Elizabeth ble båret om bord i en seng 24 timer etter at hun hadde født en sønn, og fikk kapteinens køye så hun kunne ha det mer behagelig. Hun var meget syk på reisen, og holdt på å dø to ganger, men overlevde og slo seg ned i Fillmore i Utah.

29. Misjonærene ble meget kjære for de hellige i de landene der de virket. Mot slutten av sin misjon på Hawaii i 1857 fikk Joseph F. Smith høy feber og kunne ikke arbeide på tre måneder. Han var så heldig å komme i pleie hos Ma Mahuhii,

en trofast hawaiiisk hellig. Hun stelte Joseph som om han var hennes egen sønn, og det utviklet seg et sterkt kjærlighetsbånd mellom de to. Mange år senere, mens Joseph F. Smith var Kirkens president, besøkte han Honolulu, og like etter ankomsten så han en gammel, blind kvinne som ble ført inn med noen utsøkte bananer i hånden som offergave. Han hørte henne rope: 'Iosepa, Iosepa' (Joseph, Joseph). Han sprang straks bort til henne og omfavnet og kysset henne mange ganger. Han klappet henne på hodet og sa: 'Mamma, mamma, min kjære gamle mamma.' [Se Charles W. Nibley: «Reminiscences of President Joseph F. Smith,» *Improvement Era*, jan. 1919, 193–94.]» (*Vår arv*, s. 84–86).

Kall til å kolonisere

30. «Mange samfunn i Utah og syd-Idaho, og senere i deler av Arizona, Wyoming, Nevada og California, ble grunnlagt av enkeltpersoner og familier som ble kalt på generalkonferanser. President Brigham Young ledet opprettelsen av disse samfunnene der tusener av nybyggere kunne bo og drive jordbruk.

31. «I hans levetid ble hele Saltsjødalen og mange omkringliggende områder kolonisert. I 1877, da Brigham Young døde, var over 350 kolonier opprettet, og i 1900 var det nesten 500. En tidlig autoritet i Kirken, Brigham Henry Roberts, bemerket at de siste-dagers-helliges vellykkede kolonisering skyldtes 'folkets lojalitet mot sine ledere og [deres] uselviske og hengivne personlige offer' for å utføre sine kall fra president Young [siteret i Russel R. Rich, *Ensign to the Nations* (1972), 349]. Kolonistene ofret materielle goder, omgang med venner og av og til sitt liv for å følge en Herrens profet.

32. På møtene ved generalkonferansene leste president Young opp navnene på de brødre og deres familier som ble kalt til å flytte til avsidesliggende områder. Disse kolonistene anså dette som et misjonskall og visste at de skulle være på sine

tildelte steder inntil de ble avløst. De reiste til sine nye områder på egen bekostning og med sine egne forsyninger. Deres suksess var avhengig av hvor godt de utnyttet tilgjengelige ressurser. De målte opp og ryddet jord, bygget kornmøller, gravde vanningsgrøfter for å få vann til jorden, gjerdet inn beitemarker til buskapen og bygget veier. De sådde og plantet haver, bygget kirker og skoler og forsøkte å stå på god fot med indianerne. De hjalp hverandre i sykdom så vel som under fødsler, ved dødsfall og i brylluper.

33. I 1862 ble Charles Lowell Walker kalt til å slå seg ned i den sydlige del av Utah. Han var på et møte for dem som var kalt, og skrev: 'Her lærte jeg et prinsipp som jeg sent kommer til å glemme. Det fortalte meg at lydighet var et stort prinsipp i himmelen og på jorden. Her har jeg arbeidet de siste syv årene i varme og kulde, i sult og under ugunstige forhold, og jeg har i hvert fall skaffet meg et hjem, et jordstykke med frukttrær som akkurat begynner å bære frukt og se pene ut. Nå må jeg forlate det og dra og gjøre min himmelske Faders vilje, han som hersker over alt til beste for dem som elsker og frykter ham. Jeg ber Gud gi meg styrke til å utføre det som kreves av meg på en måte som han kan godta' [Diary of Charles Lowell Walker, red. av A. Karl Larson og Katharine Miles Larson, 2 bind (1980), 1:239. Rettskrivning og tegnsetting modernisert].

34. Charles C. Rich, medlem av De tolv apostlers quorum, ble også kalt til å kolonisere. Brigham Young kalte ham og noen andre brødre til å ta sin familie med og slå seg ned i Bear Lake-dalen, ca. 240 kilometer nord for Salt Lake City. Dalen lå i stor høyde og var meget kald med dyp sne om vinteren. Bror Rich hadde nettopp kommet tilbake fra en misjon i Europa og var ikke så ivrig etter å flytte familien og begynne på nytt under vanskelige forhold. Men han tok imot kallet og kom til Bear Lake-dalen i juni 1864. Den første vinteren var uvanlig streng, og da våren kom, hadde noen av de andre brødrene bestemt seg for å dra derfra. Bror Rich var klar over at livet ikke ville bli lett i dette kalde klimaet, men sa:

35. 'Vi har hatt mange strabaser. Det innrømmer jeg, ... og dem har vi vært sammen om. Men hvis dere ønsker å dra et annet sted, har dere rett til det, og jeg ønsker ikke å frata dere retten ... Men jeg må bli her, selv om jeg blir alene. President Young kalte meg hit, og her vil jeg bli til han avløser meg og gir meg tillatelse til å dra.' Bror Rich og hans familie ble der, og han ble leder for et blomstrende samfunn de neste tiårene. [Se Leonard J. Arrington: *Charles C. Rich* (1974), 264.] Som tusener av andre var han villig til å adlyde sine ledere for å være med på å bygge opp Herrens rike» (Vår arv, s. 88–89).

Forholdet til indianerne

36. «Mens kolonistene flyttet lenger inn i grenseområdene, fikk de ofte befatning med indianerne. I motsetning til enkelte nybyggere i Vesten lærte president Brigham Young de hellige at de skulle gi sine innfødte brødre og søstre mat og forsøke å få dem inn i Kirken. Proselytteringsarbeid blant indianerne ble forsøkt ved Fort Lemhi ved Salmon River-regionen i Iowa-territoriet og i Elk Mountain-bosetningen i øvre del av Colorado-elven i Utah-territoriet. President Young innstiftet også hjelpeforeninger der. Medlemmene sydde klær til sine indianske søsken og samlet inn penger for å skaffe mat til dem.

37. Mens Elizabeth Kane, som var gift med Thomas L. Kane, en stor venn av de hellige som selv ikke var medlem, reiste gjennom Utah, bodde hun i hjemmet til en utslitt siste-dagers-hellig kvinne. Elizabeth hadde ikke mye til overs for kvinnen før hun så hvordan hun behandlet indianerne. Da kvinnen inviterte sine gjester til kveldsmat, sa hun også noen ord til indianerne som ventet. Elizabeth spurte hva kvinnen hadde sagt til indianerne, og en sønn i familien sa til henne: 'Disse fremmede kom først, og jeg har bare laget istand nok til dem, men deres mat står og koker nå, og jeg gir dere beskjed så snart den er ferdig.' Elizabeth trodde ikke sine egne ører og spurte om hun virkelig ville gi indianerne mat. Sønnen sa til henne: 'Mor vil servere dem akkurat som hun gjør med dere, og gi dem plass ved bordet.' Og hun serverte dem og oppvartet dem mens de spiste. [Se Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona* (1974), 65–66.]» (Vår arv, s. 89–90).

Organisering av prestedømsfunksjoner og hjelpeorganisasjoner

38. «I sine eldre år klagjorde og opprettet president Young noen viktige ansvarsområder for prestedømmet. Han påla De tolv å holde konferanser i alle staver. Dette førte til at det ble opprettet syv nye staver og 140 nye ward over hele Utah. Stavspresidentskapenes, høyrådenes, biskopsrådenes og quorumpresidentskapenes plikter ble klart definert, og hundrevis av menn ble kalt til disse stillingene. Han rådet Kirkens medlemmer til å sette sitt liv i orden og betale tiende, fasteoffer og andre offergaver.

39. I 1867 utpekte profeten George Q. Cannon til generalbestyrer for Søndagsskolen på generalplan, og på få år ble Søndagsskolen en permanent del av Kirkens organisasjon. I 1869 begynte president Young å gi sine døtre formell undervisning i sparsommelig livsførsel. Han utvidet disse råd til å gjelde alle unge kvinner i 1870 da han opprettet Foreningen for flid og

nøkternhet. Dette var begynnelsen til Unge kvinners organisasjon. I juli 1877 reiste han til Ogden i Utah for å organisere den første hjelpeforening på stavsplan» (*Vår arv*, s. 90).

Forstå det du leser

Hvilken virkning hadde gullrushet i California på de hellige i Saltsjødalen?

Da det ble oppdaget gull i California i 1848, ble det til velsignelse for de trofaste, men en fristelse for dem som var svake i troen. En strøm av mennesker som søkte etter gull, kom over slettene østfra og reiste gjennom Saltsjødalen.

Noen medlemmer av Kirken som ikke var helt tilfreds med de barske forholdene i dalen, lastet opp vognene sine og gjorde seg i stand til å dra. President Young ga dem dette råd: «Gud har utpekt dette samlingssted for hans hellige, og dere vil greie dere bedre her enn dere vil gjøre ved å dra til gullgruvene... Med hensyn til gull og sølv og jordens rike mineraler, finnes det ikke noe annet land som kan måle seg med dette, men la det være i fred, la andre søke etter det. Vi vil dyrke jorden» (i Brown, *Giant of the Lord*, 132–33). Noen dro til California, men de fleste forble trofaste og fikk en rik høst samme år.

Det berømte gullrushet i 1849 ble til direkte velsignelse for de hellige som bodde i Saltsjødalen. Kjøpmenn som fraktet varer til California, fikk da de kom frem til Salt Lake City, vite at mat, klær og redskaper allerede var blitt sendt med båt til dette markedet, så de solgte varene sine til de hellige til sterkt nedsatte priser. Mange som søkte etter gull, ansatte også hellige til å reparere vognene sine. I tillegg til dette ble mange grupper med tomme vogner sendt fra Salt Lake City for å samle inn varer som var blitt dumpet langs veien av dem som ønsket å lette vognene sine for å komme raskere frem til gullfeltene.

Studer det du leser

Utfør tre av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer «President Brigham Young».

A Et nytt hjemland

- Tenk deg at du leder en gruppe mennesker som skal slå seg ned på et nytt sted. I notatboken din setter du opp en liste under overskriften «Min rekkefølge», der du nevner begivenhetene i den rekkefølge du ville utføre dem:
 - Fordele jord blant folket
 - Faste og be for å overvinne spesielle problemer
 - Så og plante
 - Arbeide hardt for å få fremgang
 - Finne et sted å bygge tempel

- Organisere Kirken
 - Sette opp en inspirert plan for fremtiden
- Gjennomgå avsnitt 1–11. Under overskriftene «Pionerens rekkefølge» skriver du ned de samme begivenhetene i den rekkefølge president Brigham Young og de hellige utførte dem de første månedene de oppholdt seg i Saltsjødalen.
 - Hva ved rekkefølgen gjorde inntrykk på deg?
 - Hvordan kan du anvende dette eksemplet på dine egne prioriteringer?

B Finn historier som har tilknytning til salmen

- Studer nøye salmen «De som bygger opp nasjonen» i avsnitt 20 og 22.
- Skriv nedenstående ord og uttrykk i notatboken din. Finn deretter en historie fra det du har lest under «President Brigham Young» som er et eksempel på hvert ord og uttrykk, og skriv en oppsummering av historien i én setning ved siden av hvert enkelt punkt på listen.
 - Går i brodden
 - Flytter grenser, har visjoner
 - Ser fremover
 - Tjeneste
 - Tenker på det felles beste
 - Mot er deres adelsmerke
 - Hedres

C Tegn et kart

- Tegn et enkelt verdenskart i notatboken din. På kartet merker du av alle de land president Brigham Young sendte misjonærer til (se avsnitt 23–29).
- Besvar følgende spørsmål:
 - Til hvilket av disse landene ville du helst reist på misjon? Hvorfor?
 - Hvordan tror du livet ble forandret for barna til dem som reiste på misjon til fjerne land?
 - Hva er det vanskeligste arbeid Herren har kalt deg til å gjøre? Hvordan ga denne erfaringen deg hjelp til å vokse?

D Skriv en historie

President Brigham Young kalte mange medlemmer av Kirken til å kolonisere områder i det som nå er Utah og omkringliggende delstater. Les avsnitt 30–35 og gjør følgende:

- Skriv ned navnene på alle som ble kalt til å kolonisere et nytt samfunn. Skriv ned et karaktertrekk ved siden av navnet som du synes best viser hvordan vedkommende hadde evne til å gjennomføre en krevende oppgave.
- Se på bildet på side 163 av en familie foran et tømmerhus. Tenk deg at du var medlem av denne familien, og skriv en kort historie hvor du forteller hva du følte da president Brigham Young kalte deg til å kolonisere dette området.

Arven etter president Brigham Young

En Moses i de siste dager

I en omtale av president Brigham Young har president George Q. Cannon, som var rådgiver i Det første presidentskap, sagt: «Gå og les talene til president Young, og hvis dere ikke nå tror at han var profet, tror jeg at dere, etter å ha lest dem, vil være sikre på at han var det, for han talte som en profet til sitt folk om deres fremtid, og det han sa, var fullt av gudliggende visdom, og han øste dem ut i en stadig strøm

hele sitt liv» (Gospel Truth, 1:328).

President Brigham Youngs død og hans arv

1. «Som leder var president Brigham Young praktisk og energisk. Han reiste til Kirkens bosetninger for å undervise og oppmuntre de hellige. I ord og gjerning lærte han medlemmene å ivareta sine kall i Kirken.
2. I en vurdering av sitt liv skrev president Young følgende som svar til en redaktør for en avis i NewYork:
3. 'Resultatet av mitt arbeid de siste 26 årene er, kort oppsummert: Befolkning av dette territoriet av siste-dagers-hellige ved 100.000 sjeler, grunnleggelse av over 200 byer og landsbyer som bebos av vårt folk, ... og opprettelse av skoler, fabrikker, møller og andre institusjoner som er tiltenkt å forbedre og være til beste for vårt samfunn ...
4. Hele mitt liv er viet til Den allmektiges tjeneste' [sitert av Gordon B. Hinckley i *Den gjengitte sannhet*, s. 134–35].

5. I september 1876 bar president Young et mektig vitnesbyrd om Frelseren: 'Jeg vitner om at Jesus er Kristus, verdens Frelser og Forløser. Jeg har fulgt hans ord og realisert hans løfter, og den kunnskap jeg har om ham, kan ikke denne verdens visdom gi, og heller ikke kan den ta den bort' (*Journal of Discourses*, 18:233).

6. I august 1877 ble president Young meget syk, og til tross for legenes omsorg døde han før en uke var gått. Han ble 76 år og hadde ledet Kirken i 33 år. I dag minnes vi ham som den dynamiske profeten som ledet det nyere tids Israel til sitt lovede land. Hans forkynnelse berørte alle sider ved dagliglivet og gjorde det klart at religion er en del av den daglige erfaring. Hans forståelse av grenseområdene og hans fornuf-tige ledelse inspirerte hans folk til å gjennomføre tilsynelatende umulige oppgaver mens de med himmelens velsignelse skapte et rike i ørkenen» (*Vår arv*, s. 91).

Brigham Youngs lære og vitnesbyrd

7. President Young henviste til Matteus 5:48 og sa: «Vi kan omskrive denne setningen litt og si: 'Vær da så fullkomne som dere kan,' for det er alt vi kan gjøre, selv om det står skrevet at vi skal være fullkomne likesom vår himmelske Fader er fullkommen ... Når vi gjør det aller beste vi kan, ... er vi ... like rettferdiggjort som englene som står for Guds trone» (*Discourses of Brigham Young*, 89).

8. Nesten tre år etter profeten Joseph Smiths død så Brigham Young ham i en drøm eller et syn. President Young spurte profeten om han hadde et budskap til Kirkens medlemmer. «Joseph gikk bort til meg, og selv om han var svært alvorlig, var han likevel mild og sa: 'Be brødrene om å være ydmyke og trofaste og passe på å bevare Herrens ånd, og den vil lede dem til det som er rett. Vær varsomme med å avvise den stille, lave røsten. Den vil lære dem hva de skal gjøre og hvor de skal gå ... De kan skjelve Herrens ånd fra alle andre ånder, den vil hviske fred og glede til deres sjel. Den vil fjerne ondskap, hat, strid og alt ondt fra deres hjerte, og de vil ikke ha noe større ønske enn å gjøre godt, frembringe rettferdighet og bygge opp Guds rike'» (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–47* red. av Elden J. Watson [1971], 529; se også *Lys over Norge*, februar 1997, s. 24).

9. «Den største frykt jeg nærer vedrørende dette folk, er at de vil bli rike i dette landet, glemme Gud og hans folk, bli for velfødde og sparke seg selv ut av Kirken og ned i helvete. Dette folk vil tåle mobbens overfall, plyndring, fattigdom og all slags forfølgelse, og likevel være trofaste. Min største frykt er imidlertid den at de ikke vil kunne tåle å bli velstående» (sitert av Spencer W. Kimball i *Tilgivelsens Mirakel*, s. 51).

10. «Det spiller ingen rolle om dere eller jeg har lyst til å be. Når tiden er inne til å be, så be. Hvis vi ikke har lyst til det, skulle vi be til vi får lyst . . . Dere vil oppdage at de som venter til Ånden byder dem å be, aldri vil be særlig mye her på jorden» (*Discourses of Brigham Young*, 44).

11. «Leser dere i Skriftene, mine brødre og søstre, som om dere skrev dem for tusen, to tusen eller fem tusen år siden? Leser dere i dem som om dere sto i de menns sted som skrev dem? Hvis dere ikke føler det slik, har dere mulighet til å gjøre det, slik at dere kan bli like kjent med ånden i og betydningen av det skrevne Guds ord som dere er med deres daglige vandel og tale, eller som dere er med deres arbeidere eller med deres husholdning» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter, Brigham Young*, s. 119, eller *Discourses of Brigham Young*, 128).

12. «Jeg er mer redd for at dette folk har så stor tillit til sine ledere at de ikke selv vil spørre Gud om de ledes av ham. Jeg frykter for at de slår seg til ro i en tilstand av blind selvsikkerhet og overlater sin evige fremtid i sine ledes hender med en ubekymret tillit som i seg selv vil forpurre Guds hensikter i forbindelse med deres frelse og svekke den innflytelse de kunne ha hatt på sine ledere hvis de selv visste ved Jesu åpenbaringer at de ledes på riktig vei» (*Discourses of Brigham Young*, 135; se også *Lys over Norge*, august 1996, s. 7–8).

13. «Hvorfor faller folk fra? Dere vet at vi er på det gamle skipet Sion. Vi er midt ute på havet. Uværet kommer, og som sjømennene sier, det stamper hardt. 'Jeg skal si dere en ting,' sier en, 'jeg tror ikke dette er «skipet Sion».' 'Men vi er midt ute på havet.' 'Det bryr jeg meg ikke om. Jeg har ikke tenkt å bli her.' Av med kappen, og han hopper over bord. Vil han ikke drukne? Jo, slik er det med dem som forlater Kirken. Den er 'det gamle skipet Sion', la oss holde oss om bord» (*Discourses of Brigham Young*, 85; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter, Brigham Young*, s. 82–83).

14. «Jeg får lyst til å rope halleluja hele tiden når jeg tenker på at jeg en gang kjente profeten som Herren oppreiste og ordinerte, og som han ga nøkler og kraft til å bygge opp Guds rike på jorden og oppholde det . . .

15. Hvem kan med rette si noe imot Joseph Smith? Jeg kjente ham like godt som noe menneske, og jeg tror ikke at hans far og mor kjente ham bedre enn jeg gjorde. Ja, jeg tror ikke det finnes et menneske på jorden som kjente ham bedre enn jeg, og jeg våger å påstå at bortsett fra Jesus Kristus, har det aldri levet et bedre menneske – og det lever heller ikke nå noe bedre menneske – på denne jord. Jeg er hans vitne» (*Discourses of Brigham Young*, 458–59; se også *Lys over Norge*, juli 1987, s. 50).

16. «La presidenter, apostler og eldster gjøre det arbeid Herren har satt dem til å gjøre, og la dem adlyde de råd som er gitt dem, og riket vil fortsette å rulle fremover, å tilta i styrke, i betydning, i omfang og i makt, i visdom, intelligens og herlighet, og ingen trenger å være bekymret, for det er det rike som Herren vår Gud har opprettet, og han har støttet det med sin uforlignelige visdom og makt helt fra begynnelsen av og frem til denne dag» (*Discourses of Brigham Young*, 148).

Studer det du leser

Utfør to av følgende aktiviteter når du studerer «Arven etter president Brigham Young».

A Spørsmål om Brigham Young

Besvar følgende spørsmål ved å bruke opplysningene du finner i avsnitt 1–6 og oversikten over Brigham Youngs liv og presidenttid (side 165).

1. Hvor gammel var Brigham Young og hvor lenge hadde han vært medlem av Kirken da han ble ordinert til apostel?
2. Hva gjorde han da profeten Joseph Smith var i Liberty fengsel? (se kapittelsammen- draget til L&p 121).
3. Nevn fem velsignelser du eller din familie har mottatt på grunn av det som ble påbegynt i Kirken mens president Young var president.

B Med dine egne ord

1. Velg tre avsnitt fra avsnittene 7, 9, 13–16 og skriv dem med dine egne ord.
2. Etter hvert avsnitt du skriver, gir du et eksempel på et spørsmål eller et problem en person kan ha som kan besvares med denne læresetningen. Eksempelvis kan det som står i avsnitt 10 hjelpe en som ikke har lyst til å be.

C Sammenlign uttalelsene

1. Les følgende skriftsteder, og sett deretter henvisningene opp i en kolonne i notatboken din: Daniel 2:44–45, Matteus 5:48, 2. Nephi 32:8–9, Alma 24:30, Lære og pakter 11:12–14.
2. Gjennomgå avsnittene 7–8, 10, 13 og 16. Skriv tallet for det avsnitt som passer best til hvert enkelt skriftsted bak henvisningen i notatboken din.

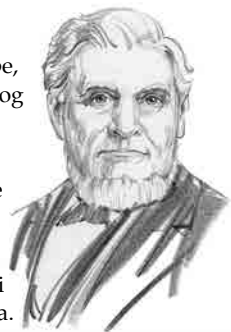

I tiårene like etter president Brigham Youngs død møtte de hellige mange vanskeligheter. Myndighetene i USA, oppmuntret og støttet av mange politiske og religiøse reformgrupper, vedtok lover som forbød praktisering av flergifte. Disse lovene begynte å bli håndhevet i 1875 da reformgrupper kom med harde mediekampanjer mot Kirken. Men til tross for intens forfølgelse fra myndig-

hetenes side, fortsatte Kirken å vokse og utvide seg under President John Taylors dyktige ledelse.

HANS LIV (1808–87)

- 1808** Født 1. november i Milnthorpe, England, som sønn av James og Agnes Taylor
- 1833** 24 år, giftet seg med Leonora Cannon 28. januar. Hun døde i 1868.
- 1836** 27 år, ble døpt sammen med Leonora 9. mai i Black Creek i Georgetown, Ontario, Canada.
- 1838** 30 år, ordinert til apostel 19. desember av Brigham Young og Heber C. Kimball.
- 1839–41** 31–32 år, var på misjon i England
- 1844** 35 år, ble alvorlig såret i Carthage fengsel da profeten Joseph Smith og Hyrum Smith ble drept 27. juni.
- 1846–47** 37–38 år, var på misjon i England for annen gang
- 1849–52** 40–43 år, var på misjon i Frankrike og Tyskland, fikk Mormons bok utgitt på fransk og tysk
- 1854–57** 45–48 år, presiderte over misjonen i øststatene
- 1877** 68 år, ledet Kirken som president for De tolv apostlers quorum etter president Youngs død 29. august
- 1880** 71 år, oppholdt som Kirkens president 10. oktober med eldstene George Q. Cannon og Joseph F. Smith som rådgivere.
- 1887** 78 år, døde 25. juli i Kaysville, Utah, etter å ha vært Kirkens president i nesten 7 år.

HANS TID SOM PRESIDENT (1877–87)

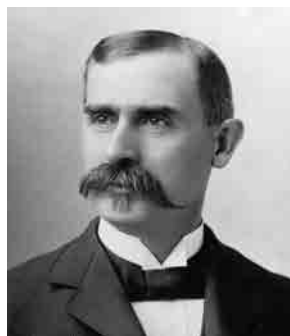
- 1878** Primær ble organisert
- 1880** Den kostelige perle ble godtatt som hellig skrift
- 1884** Innviet templet i Logan, Utah
- 1886–87** Flere medlemmer av Kirken ble sendt for å bo i Mexico og Canada

Om president John Taylor

1. «Etter president Brigham Youngs død ble de siste-dagers-hellige i tre år ledet av De tolv apostlers råd, som John Taylor presiderte over. Den 10. oktober 1880 ble John Taylor oppholdt som Kirkens president. President Taylor var en begavet forfatter og journalist som utga en bok om forsoningen og redigerte noen av Kirkens viktigste tidsskrifter, deriblant *Times and Seasons* og *Mormon*. Ved mange anledninger viste han sitt mot og sin dype hengivenhet overfor evangeliet, bl.a. da han frivillig sluttet seg til brødrene i Carthage fengsel, der han ble truffet av fire skudd. Hans personlig motto, 'Guds rike eller intet', viste hans lojalitet overfor Gud og Kirken» (Vår arv, s. 93).

Misjonærarbeid

2. «President Taylor gikk inn for å gjøre alt han kunne for å påse at evangeliet ble forkynt for alle jordens ender. På generalkonferansen i oktober 1879 kalte han Moses Thatcher, Kirkens nyeste apostel, til å begynne med misjonærarbeid

i Mexico City. Eldste Thatcher og to andre misjonærer organiserte Kirkens første gren i Mexico City 13. november 1879, med dr. Plotino C. Rhodacanaty som grenspresident. Dr. Rhodacanaty ble omvendt etter å ha lest en spansk brosjyre om Mormons bok og skrevet til president Taylor for å få flere opplysninger om Kirken.

3. Med en kjerne av 12 medlemmer og tre misjonærer begynte det gjengitte evangelium langsomt å spre seg blant det meksikanske folk. Den 6. april 1881 besteg eldste Thatcher, Feramoz Young og en bror [Paez] en høyde på 4.724 meter i Mount Popocatepetl og holdt et kort innvielsesmøte. Knelende for Herren innviet eldste Thatcher landet Mexico og dets folk så de kunne høre Herrens, deres sanne hyrdes røst.

4. Eldste Thatcher vendte tilbake til Salt Lake City og anbefalte at det ble kalt flere misjonærer til Mexico. Snart arbeidet flere unge menn, deriblant Anthony W. Ivins, et fremtidig medlem av Det første presidentskap, i Mexico City. Som en del av Kirkens arbeid i Den meksikanske misjon, ble det utgitt en utgave av Mormons bok på spansk i 1886. Historien om Meliton Trejo, som var med på å oversette Mormons bok og annen kirkelitteratur til spansk, viser hvordan Herren leder sitt verk.

5. Meliton Trejo var født i Spania, og vokste opp uten å bestemme seg for noen religion. Han tjenestegjorde i det militære på Filippinene da han hørte en bemerkning om mormonene i Rocky Mountains og følte et sterkt ønske om å besøke dem. Senere ble han meget syk og fikk i en drøm vite at han måtte besøke Utah. Da han kom seg, reiste han til Salt Lake City. Han møtte Brigham Young og undersøkte evangeliet. Han ble overbevist om at han hadde funnet sannheten, og ble medlem av Kirken. Han utførte en misjon i Mexico, og ble deretter forberedt, åndelig og intellektuelt, til å spille en viktig rolle når det gjaldt å sørge for at de spansktalende kunne lese Mormons bok på sitt eget språk.

6. President Taylor kalte også misjonærer til å bringe evangeliet ut til indianerne som bodde i det vestlige Amerika. Amos Wrights arbeid var spesielt fruktbart blant shoshone-stammen som bodde i Wind River-reservatet i Wyoming. Etter å ha virket i bare noen måneder hadde Wright døpt over 300 india-

ner, deriblant høvding Washakie. Siste-dagers-hellige misjonærer brakte også evangeliet til navahoene, puebloene og zuniene som bodde i Arizona og New Mexico. Wilford Woodruff tilbrakte ett år blant misjonærene, deriblant hopen, apachene og zuniene. Ammon M. Tenney var med på å døpe over 100 zuni-indianere.

7. Misjonærene fortsatte også å forkynde evangeliet i England og Europa. I 1883 fikk den tyskfødte Thomas Biesinger, som bodde i Lehi i Utah, et kall til tjeneste i Den europeiske misjon. Han og Paul Hammer ble sendt til Praha i Tsjekkoslovakia, som den gang var en del av keiserriket Østerrike-Ungarn. Misjonærene var ved lov forbudt å proselyttre, og derfor innlot de seg i tilfeldige samtaler med mennesker de møtte. I disse samtalen kom de ofte inn på religion. Etter å ha arbeidet bare en måned på denne måten, ble eldste Biesinger arrestert og holdt fengslet i to måneder. Da han ble løslatt, fikk han den velsignelse å døpe Antonín Just, som med sin anklage hadde fått ham arrestert. Bror Just ble den første siste-dagers-hellige som bodde i Tsjekkoslovakia. [Se Kahlile Mehr, «Enduring Believers: Czechoslovakia and the LDS Church, 1884–1990,» *Journal of Mormon History* (høsten 1992), 112–13.]

8. Evangeliet ble også forkynt i Polynesia. To hawaiiere, eldste Kimo Pelio og Samuela Manoa, ble sendt til Samoa i 1862. De døpte ca. 50 mennesker, og eldste Manoa fortsatte å bo i Samoa sammen med sine konvertitter i 25 år. I 1887 ble Joseph H. Dean fra Salt Lake City kalt på misjon til Samoa. Eldste Manoa og hans trofaste hustru åpnet sitt hjem for eldste Dean og hans hustru, Florence, de første siste-dagers-hellige utenfor Samoa som de hadde sett på over tyve år. Eldste Dean døpte snart 14 mennesker inn i Kirken, og ca. en måned senere holdt han sin første tale på samoansk. [Se R. Lanier Britsch: *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), 352–54.] Og slik ble misjonærarbeidet gjenopptatt på øya.

9. For å hindre spredning av spedalskhet begynte myndighetene på Hawaii i 1866 å føre mennesker som led av sykdommen, over til Kalaupapa-halvøya på øya Molokai. I 1873 ble Jonathan og Kitty Napela, som var siste-dagers-hellige, forvist dit. Bare Kitty hadde sykdommen, men Jonathan, som hadde blitt beseglet til henne i Endowment House i Salt Lake City, ville ikke la henne være der alene. Jonathan fikk senere sykdommen, og da han ni år senere ble besøkt av en god venn, var han nesten ikke til å kjenne igjen. En tid presiderte han over de hellige på halvøya, som innen året 1900 var kommet opp i et antall på over 200. Kirkens ledere glemte ikke de trofaste medlemmene som led av denne

svekkende sykdommen, og besøkte ofte grenen for å ivareta deres åndelige behov. [Se Lee G. Cantwell: «The Separating Sickness,» *This People* (sommeren 1995), 58.] (*Vår arv*, s. 93–95.)

Forstå det du leser

Misjonærarbeidet

Spedalskhet (avsnitt 9) – En alvorlig hudsykdom

Jubileumskonferansen

10. «Den 6. april 1880 markerte Kirkens medlemmer 50-årsdagen for opprettelsen av Kirken. De kalte det et jubelår, slik som de fordums israelittene hadde kalt hvert femtiende år. President Taylor etterga mange trengende medlemmers gjeld til Kirken. Kirken bidro også med 300 kuer og 2000 sauer som skulle fordeles blant dens 'verdige fattige.' [Se Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:592.] Hjelpeforeningens søstre ga nærmere 35.000 skjeppe hvete til de trengende. President Taylor ba også Kirkens medlemmer inntrengende om å ettergi individuell gjeld, spesielt blant de nødlidende. 'Dette er jubeltiden!' sa han [Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:593]. En ånd av tilgivelse og glede føltes sterkt blant de siste-dagers-hellige.

11. Den siste dagen av jubileums-generalkonferansen i april 1880 var meget gripende. Elleve av de tolv apostler bar vitnesbyrd på det avsluttende møtet. Orson Pratt, et av de opprinnelige medlemmer av De tolv apostlers quorum, talte om den gangen hele Kirken hadde kommet sammen i Peter Whitmer seniors hjem i Fayette i New York. Han mintes prøvelsene, samlingene, forfølgelsene og lidelsene til de siste-dagers-hellige og følte seg takknemlig for at han fortsatt ble 'regnet blant dette folk.' Deretter bar han vitnesbyrd 'om det store verk som Herren vår Gud har utført de siste femti årene' (Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 5:590–91). Eldste Pratt hadde bare noen få måneder igjen å leve, og gledet seg over at han hadde holdt ut til enden som en trofast siste-dagers-hellig.

Orson Pratt

12. To år før jubileumsmarkeringen godkjente President John Taylor opprettelsen av en organisasjon som skulle stå for religionsundervisning for barn. Den første Primærforening ble startet i Farmington i Utah, ca. 24 km. nord for Salt Lake City, og i midten av 1880-årene var det blitt opprettet en Primærforening i nesten alle siste-dagers-helliges bosetninger.

Primærforeningen har vokst, og omfatter i dag millioner av barn over hele verden, som blir velsignet med undervisning i evangeliet, musikk og omgang med hverandre hver uke.» (Vår arv, s. 95–96).

Forfølgelsene fortsetter

13. Mens profeten Joseph Smith arbeidet med å oversette Bibelen i begynnelsen av 1830-årene, stusset han over at Abraham, Jakob, David og andre ledere i Det gamle testamente hadde mer enn en hustru. Profeten ba om forståelse og fikk vite at til bestemte tider, i spesielle hensikter og etter gudgitte lover, ble flergifte godkjent og påbudt av Gud. Joseph Smith fikk også vite at enkelte siste-dagers-hellige med godkjennelse snart ville bli utvalgt med prestedømsmyndighet til å gifte seg med mer enn én hustru. Et antall siste-dagers-hellige praktiserte flergifte i Nauvoo, men denne lære og praksis ble ikke offentlig kunngjort før på generalkonferansen i august 1852 i Salt Lake City. På denne konferansen kunngjorde eldste Orson Pratt, etter pålegg fra president Brigham Young, at den praksis at en mann hadde mer enn en hustru, var en del av Herrens gjenopprettelse av alle ting (se Apostlenes gjerninger 3.19–21).

14. Mange av Amerikas religiøse og politiske ledere ble meget harme da de fikk vite at siste-dagers-hellige som bodde i Utah, oppfordret til et ekteskapssystem som de betraktet som umoralsk og ukristent. USAs kongress vedtok lover som begrenset de siste-dagers-helliges frihet og skadet Kirken økonomisk. Disse lovene førte til syvende og sist til at tjenestemenn arresterte og fengslet menn som hadde mer enn en hustru, og nektet dem stemmerett, rett til privatliv i sitt hjem og andre friheter som borgere har. Hundrevis av trofaste siste-dagers-hellige menn, og noen kvinner, satt i fengsel i Utah, Idaho, Arizona, Nebraska, Michigan og Syd-Dakota.

15. Forfølgelsen ble også intens for mange som tok imot kall til å forkynne evangeliet, spesielt i det sydlige USA. I juli 1878 ble f.eks. Joseph Standing brutalt myrdet mens han arbeidet i nærheten av Rome i Georgia. Hans ledsager, den fremtidige apostel Rudger Clawson, slapp så vidt unna med livet i behold. De hellige i Salt Lake City ble meget sterkt påvirket av nyheten om drapet på eldste Standing, og tusener av mennesker var tilstede ved hans begravelse i Salt Lake tabernakel.

16. Eldstene John Gibbs, William Berry, William Jones og Henry Thompson reiste gjennom store deler av Tennessee i et forsøk på å forandre offentlighetens oppfatning av Kirken.

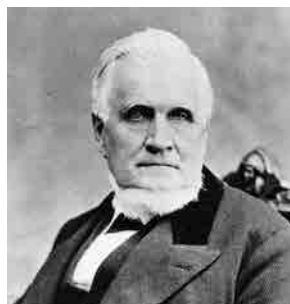
De hvilte en sabbatsmorgen i august 1884 i James Condors hjem like ved Cane Creek i Tennessee. Mens eldste Gibbs studerte Skriftene og lette etter en tekst til sin tale, styrtet en mobb gjennom skogen og begynte å skyte. Eldstene Gibbs og Berry ble drept. Eldste Gibbs, som var skolelærer, etterlot seg hustru og tre barn som sørget over hans død. Søster Gibbs forble enke i 43 år og ble jordmor for å forsørge sine barn. Hun døde trofast i evangeliet og så frem til en gledelig gjenforening med sin mann. Brigham Henry Roberts, som fungerte som misjonspresident da drapene skjedde, risikerte sitt liv ved å dra forkledd og grave opp Gibbs og Berrys legemer. Han sendte legemene tilbake til Utah, der mange ward holdt minnegudstjenester til ære for de to eldstene.

17. Misjonærer i andre områder ble slått til blodet rant nedover ryggen på dem, og mange tok arrene fra denne piskingen med seg i graven. Det var ingen lett tid å være medlemmer av Kirken.

18. Mange ledere i Kirken gikk i dekning for å unngå å bli arrestert av føderale tjenestemenn på leting etter menn med mer enn én hustru. Familier fryktet inntrengning av disse tjenestemennene sent på kvelden. President George Q. Cannon, Lorenzo Snow, Rudger Clawson, Brigham Henry Roberts, George Reynolds og mange andre ble kastet i fengsel, der de tilbrakte tiden med å skrive bøker, gi skoleundervisning og skrive brev til familien. President John Taylor ble tvunget til å leve i eksil i Kaysville i Utah, vel 30 kilometer nord for Salt Lake City, der han døde 25. juli 1887. Han var en mann med tro og mot som viet sitt liv til det vitnesbyrd han hadde om Jesus Kristus og til å opprette Guds rike på jorden» (Vår arv, s. 96–98).

John Taylors lære og vitnesbyrd

19. «Ber dere i deres familie . . . Og når dere ber, gjør dere det da helt mekanisk, eller bøyer dere hodet i ydmykhet og med

et oppriktig ønske om å søke Guds velsignelser over dere selv og deres familie? Det er slik vi burde gjøre det, og dyrke en ånd av hengivenhet og tillit til Gud, vie oss til ham og søke hans velsignelser» (*Journal of Discourses*, 21:118).

20. «Hvis du ikke foredler dine kall, vil Gud holde deg ansvarlig

for dem du kunne ha frelst hvis du hadde gjort din plikt» (*Journal of Discourses*, 20:23, se også Liahona, juli 2001, s. 57).

21. «Det finnes begivenheter i fremtiden, og de er ikke svært langt borte, som vil kreve all vår tro, alle våre krefter, all vår troskap og all vår tillit til Gud for å kunne stå imot den påvirkning som vil velte inn over oss . . . Vi kan ikke stole på vår intelligens, vi kan ikke stole på vår rikdom, . . . det eneste vi må ha tillit til er at den levende Gud leder og veileder oss og underviser oss» (siter i Joseph Fielding Smith: *Essentials in Church History*, 23. utg. [1969], 479).

22. «Det finnes ikke noe som i større grad medvirker til at alt går godt blant Guds hellige, som at de etterlever sin religion og holder Guds bud, og når de ikke gjør det, går alt på tverke og på alle andre måter enn den riktige. Men når de etterlever

sin religion og holder budene, 'flyter deres fred som en elv, og deres rettferdighet som havets bølger'» (i *Journal of Discourses*, 26:71).

23. «Hvis noen ønsker å bringe fred inn i sin familie eller blant sine venner, da må han først dyrke den i sitt eget bryst, for en ekte fred kan han bare få i henhold til himmelens rettferdige herredømme og myndighet og lydighet mot dens lover» (*The Gospel Kingdom: Selections from the Writings and Discourses of John Taylor*, red. av G. Homer Durham, [1943], 319).

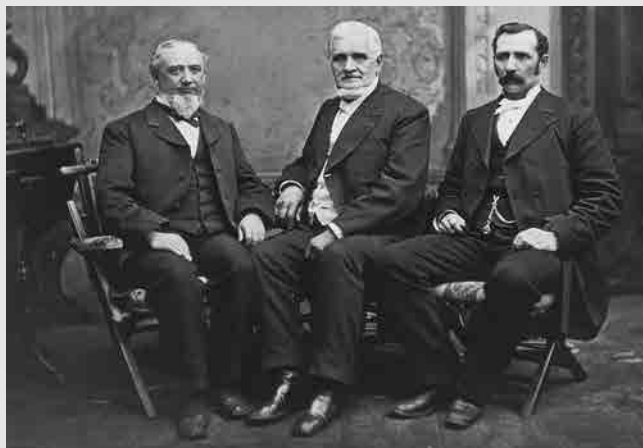
24. «Et menneske kan ikke tale riktig med mindre det taler under Den allmektiges inspirasjon, og folket kan ikke høre riktig og heller ikke forstå på riktig vis med mindre de har en del av den samme ånd» (*Gospel Kingdom*, 337–38).

25. I et brev som ble lest på generalkonferansen i april 1885, sa Det første presidentskap: «Vi erklærer høytidelig for de siste-dagers-hellige og for verden som vi så ofte har gjort tidligere, at Gud har opprettet sitt Sion, og at hans verk vil rulle fremover, og at alle som kjemper mot det vil forgå» (i James R. Clark, comp. *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind [1965–75], 3:12).

26. «Jeg har et sterkt ønske om å fremføre dette vitnesbyrd. Jeg føler at Herrens ord er som ild i hele min kropp, og jeg ønsker å få anledning til å forkynne de velsignelser for dere som dere leter etter, så dere kan fryde dere sammen med oss i det fantastiske som Gud har åpenbart til frelse for verden i de siste dager» (i B. H. Roberts, *The Life of John Taylor* (1963), 78).

George, var jeg nær ved å dø. Jeg har ingen kontroll over mitt eget liv, og jeg vet ikke hvor snart jeg kan bli tatt bort, men når jeg dør, vil jeg at du, bror Snow, uten opphold skal organisere Det første presidentskap.» President Woodruff ville at han skulle betrakte dette som en åpenbaring («Memorandum in the Handwriting of President Lorenzo Snow,» *Elder's Journal*, 1. desember 1906, 110–11).

Etter president Woodruffs død 2. september 1898, mens president Snow vandret gjennom templets korridorer, viste Frelseren seg for ham. Han ble fortalt at han skulle etterfølge president Woodruff, og fikk beskjed om «å ta fatt på oppgaven og organisere Kirkens første presidentskap med en gang og ikke vente, slik det var blitt gjort etter tidligere presidents død» (i LeRoi C. Snow: «Remarkable Manifestation to Lorenzo Snow,» *Church News*, 2. april 1938, 8). Dagen etter president Woodruffs begravelse kom apostlene sammen og oppholdt Lorenzo Snow som Kirkens president. Frem til i dag har Kirkens nye presidenter blitt oppholdt kort tid etter forrige presidents død.

Forstå Skriftene

En forandring ved omorganiseringen av Det første presidentskap

Da president Brigham Young døde, ledet De tolv apostlers quorum Kirken under ledelse av sin quorums president John Taylor. På generalkonferansen i oktober 1880 ble Det første presidentskap organisert på nytt og deretter oppholdt.

Da president John Taylor døde, presiderte igjen De tolv apostlers quorum over Kirken med Wilford Woodruff som quorums president. To år senere, under generalkonferansen i april 1889, ble Det første presidentskap organisert på nytt, og Wilford Woodruff ble oppholdt som Kirkens president.

Nesten seks år før president Woodruff døde, kom han sammen med president Lorenzo Snow under fire øye, han som var president for De tolv apostlers quorum. «Med sterke følelser og stort engasjement» sa president Woodruff til president Snow: «Jeg har en viktig henstilling til deg som jeg vil du skal utføre. For noen få måneder siden, da jeg besøkte St.

Studer det du leser

Utfør aktivitet A eller B og aktivitet C eller D når du studerer «President John Taylor.»

A Skriv en avisartikkel

Fra 1860 til 1900 ble de siste-dagers-hellige forfulgt av politiske og religiøse grupper i De forente stater som forsøkte å ødelegge Kirken. Til tross for disse prøvelsene fortsatte misjonærarbeidet og tempelarbeidet å gå fremover. Med utgangspunkt i det du leser under «President John Taylor» skriver du en avisartikkel hvor du forteller om den vekst som fant sted i Kirken mens han var president. I denne artikkelen behandler du følgende spørsmål:

1. I hvilke land i verden fikk misjonærene ny fremgang?
2. Hvilket arbeid ble utført på templer i denne tiden?
3. Hvor mange medlemmer tror du Kirken vil ha om 40 år?
4. Hvorfor tror du menneskene vil forsøke å hindre at Herrens verk har fremgang?

B Grunner til å glede seg

Med utgangspunkt i det du lærer i avsnitt 10–11, løser du følgende oppgaver:

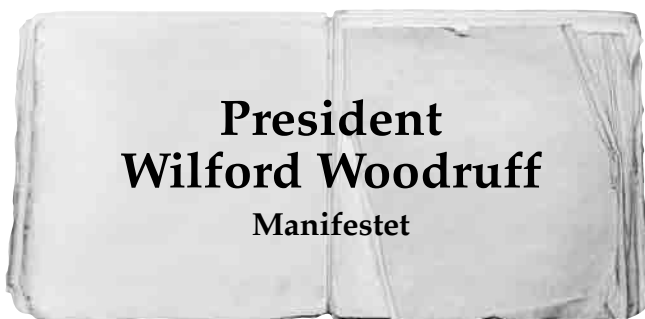
1. Forklar hvorfor president John Taylor kalte året 1880 for «Jubelåret.»
2. Nevn hvordan Kirken hadde forandret seg fra 1830 til 1880.
3. Nevn hva Kirken og medlemmene gjorde som viste at de var lykkelige.
4. Nevn minst to områder hvor Kirken har vokst i din levetid og forklar hvorfor du har lyst til å glede deg i evangeliet.

C John Taylors liv og hans tid som president

1. Studer Lære og pakter 118:1, 6, 124:127–29, 135, kapittel-sammendraget, 135:1–2, 138:53–56. Skriv ned hva du lærer om president John Taylor i hvert enkelt av disse skriftstedene.
2. Med utgangspunkt i de opplysninger du finner i oversikten over president Taylors liv og tid som president (side 167), samt avsnittene 1, 12 og 18, besvarer du følgende spørsmål:
 - a. Hvor gammel var John Taylor da han ble døpt? Da han ble såret i Carthage fengsel? Da president Brigham Young døde? Da han selv døde?
 - b. Hvilken stilling hadde han i Kirken da Primær ble organisert?
 - c. Hvilke to viktige begivenheter fant sted på generalkonferansen i oktober 1880?

D Følg hans eksempel

Til hvert av avsnittene 19–26 skriver du noe som et medlem av Kirken kan gjøre i dag for å anvende læresetninger og råd fra president John Taylor.

President Wilford Woodruff Manifestet

Da president Wilford Woodruff bekjentgjorde at flergifte skulle opphøre, opphørte mye av myndighetenes korstog mot Kirken. Utah ble delstat med full representasjon i USAs styrende organer, og Salt Lake tempel ble endelig fullført og innviet. Men den negative mediekampanjen i lokalaviser og aviser på nasjonalplan prøvde fortsatt å bringe Kirken og dens medlemmer i miskreditt.

HANS LIV (1807–98)

1807	Født 1. mars i Avon (det nåværende Farmington) i Connecticut, som sønn av Aphek og Beulah Thompson Woodruff
1833	26 år, ble døpt 31. desember i en iskald elv i nærheten av Richland i New York
1834–36	27–29 år, var på misjon i sydstatene
1837	30 år, giftet seg med Phoebe Carter 13. april. Hun døde i 1885
1837–38	30–31 år, var på misjon i øststatene og Fox Islands (Alaska)
1839	32 år, ble ordinert til apostel av Brigham Young 26. april
1839–41	32–34 år, var på misjon i Storbritannia
1843	36 år, var på misjon i øststatene
1844–46	36–39 år, var president for Den europeiske misjon
1847	40 år, kom til Saltsjødalen sammen med Brigham Young 24. juli
1887	80 år, ledet Kirken som president for De tolv apostlers quorum etter president John Taylors død 25. juli
1889	82 år, oppholdt som Kirkens president 7. april. Beholdt George Q. Cannon og Joseph F. Smith som rådgivere i Det første presidentskap.
1898	91 år, døde 2. september i San Francisco, California, etter å ha vært i Kirkens president i ni år.

HANS TID SOM PRESIDENT (1887–98)

1888	Innviet templet i Manti, Utah 17. mai
1890	«Manifestet» (<i>Offisiell erklæring 1</i>) ble gitt til Kirken. Klasser med religionsundervisning på hverdager begynte.
1893	Innviet Salt Lake tempel
1894	Understreket betydningen av genealogi (slekts-historisk arbeid) og tempelarbeid for de døde
1896	Første søndag hver måned skulle være en fastedag i Kirken.

Om president Wilford Woodruff

1. »Wilford Woodruff var en av Kirkens mest fremgangsrike misjonærer og var også kjent for sin profetiske innsikt og sin lojalitet overfor Kirken. Han skrev detaljerte dagbøker som gir mange opplysninger om Kirkens tidlige historie. Han virket som president for De tolv apostlers quorum da John Taylor døde, og nesten to år senere ble han oppholdt som Kirkens president.
2. Under hans ledelse økte det politiske korstoget mot de siste-dagers-hellige, men Kirken hadde fremgang. Templer var i drift i tre byer i Utah – St. George, Logan og Manti – og Salt Lake tempel nærmet seg ferdigstillelse. Disse Herrens hus gjorde det mulig for tusener av hellige å få sin begavelse og

utføre ordinansarbeid for sine avdøde slektninger. President Woodruff var hele livet interessert i tempelarbeid og slekts-historisk arbeid. Han formante ved mange anledninger de hellige til å utføre ordinanser i templet for sine forfedre.

3. Følgende hendelse understreker hvor viktig arbeidet var som de hellige utførte for de døde. I mai 1884 underskrev biskop Henry Ballard i Logan 2. ward tempelbefalinger i sitt hjem. Henrys 9 år gamle datter, som snakket med noen venninner på fortauet like ved sitt hjem, så to eldre menn komme mot henne. De ropte på henne, ga henne en avis og ba henne gi den til sin far.

4. Piken gjorde som hun ble bedt om. Biskop Ballard så at avisen, *Newbury Weekly News*, som ble utgitt i England, inneholdt navnene på over 60 av hans og hans fars bekjente sammen med genealogiske opplysninger. Denne avisen, som var datert 15. mai 1884, fikk han bare tre dager etter utgivelsen. I en tid lenge før flyruter fantes, da posten brukte flere uker fra England til det vestlige Amerika, var dette et mirakel.

5. Dagen etter tok biskop Ballard avisen med seg til templet og fortalte tempelpresident Marriner W. Merrill historien om hvordan han hadde fått tak i den. President Merrill sa: 'Bror Ballard, noen på den andre siden er opptatt av at arbeidet skal bli utført for dem, og de visste at du ville gjøre det hvis avisen kom i dine hender.' [Se *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 16–17.] Avisen er bevart i Kirkens historiske bibliotek i Salt Lake City.

6. Til tross for forfølgelsen oppmuntret Kirkens ledere fremdeles til kolonisering av ubebodde områder i det vestlige Amerika. Fra og med 1885 slo mange siste-dagers-hellige familier seg ned i Sonora og Chihuahua i Mexico, og opprettet byer som Colonia Juárez og Colonia Díaz. Også andre områder i det nordlige Mexico fikk Kirkens medlemmer som immigranter.

7. Kirkens medlemmer så også nordover til Canada for å finne et sted å kolonisere. Charles O. Card, som var president for Cache Valley stav, grunnla et siste-dagers-hellig samfunn i det sydlige Alberta i 1886. Vinteren 1888 bodde over 100 siste-dagers-hellige i det vestlige Canada, og flere kom i 1890-årene, noe som ga arbeidskraft til å bygge et vanningsssystem og en jernbane. Mange ledere i Kirken hadde sin modningstid i Alberta» (*Vår arv*, s. 98–100).

Manifestet

8. «Etter hvert som 1880-årene gikk mot slutten, vedtok USAs myndigheter enda flere lover som fratok dem som praktiserte flergifte, stemmeretten og retten til å være jurymedlemmer, og la alvorlige restriksjoner på hvor mye Kirken kunne eie. Siste-dagers-hellige familier led mens enda flere fedre gikk i dekning. President Woodruff bønnfaldt Herren om veiledning. Om kvelden 23. september 1890 skrev profeten under inspirasjon Manifestet, et dokument som gjorde slutt på flergifte for Kirkens medlemmer. Herren viste president Woodruff i et syn at hvis de ikke sluttet med å praktisere flergifte, ville USAs myndigheter overta templene, og dermed sette en stopper for arbeidet for de levende og de døde.

9. Den 24. september 1890 støttet Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum Manifestet. De hellige godkjente det på generalkonferansen i oktober 1890. I dag er dette dokumentet tatt med i Lære og pakter som *Offisiell erklæring 1*.

10. Etter Kirkens handling benådet føderale tjenestemenn siste-dagers-hellige menn som var dømt for brudd på anti-polygamilovene, og mye av forfølgelsen stoppet. Men som president Woodruff forklarte: 'Jeg hadde latt alle templene gå ut av våre hender, jeg hadde gått i fengsel selv og latt alle andre menn havne der hvis ikke himmelens Gud hadde befalt meg å gjøre det jeg gjorde, og da tiden kom at jeg ble befalt å gjøre det, sto alt klart for meg. Jeg gikk frem for Herren, og jeg skrev det Herren ba meg skrive' («Excerpts from Three Addresses by President Wilford Woodruff Regarding the Manifesto,» som står etter *Offisiell erklæring 1* [ikke med i den norske utgaven]). Det var Gud, ikke USAs kongress, som offisielt avskaffet flergiftet» (*Vår arv*, s. 100–101).

Genealogisk forening

11. «Lenge før de siste-dagers-hellige grunnla en genealogisk forening, samlet Kirkens medlemmer opptegetelser som dokumenterte at deres avdøde forfedre hadde levd. Wilford Woodruff, Orson Pratt og Heber J. Grant er blant dem som fikk tak i navnene på tusenvis av forfedre som de utførte tempelordinanser for. I 1894 bestemte Det første presidentskap at en genealogisk forening skulle organiseres med eldste Franklin D. Richards som dens første leder. Det ble opprettet et bibliotek, og representanter for foreningen reiste over hele verden for å finne navn på mennesker som det kunne utføres tempelordinanser for. Denne foreningen førte til opprettelsen av Kirkens slekthistoriske avdeling.

12. På generalkonferansen i april 1894 kunngjorde president Woodruff at han hadde mottatt en åpenbaring om genealogisk arbeid. Han sa at Gud ville at de siste-dagers-hellige skulle

‘spore sin genealogi så langt tilbake som de kan, og bli beseglet til sine foreldre. Få barna beseglet til sine foreldre, og la denne kjeden fortsette ubrutt så langt som mulig ... Dette er Herrens vilje med sitt folk,’ sa han, ‘og jeg tror at når dere begynner å tenke over det, vil dere finne ut at det er sant’ [i Clark. comp. *Messages of the First Presidency*, 3:256–57]. Siste-dagers-hellige oppfordres ennå til å finne opptegnelsene over sine avdøde forfedre og utføre tempelordinanser på deres vegne.

13. Fra 1885 til 1900 var mange medlemmer av Kirken på genealogimisjon. De ble invitert til Salt Lake City for å få en velsignelse før misjonen fra en generalautoritet. De fikk også et misjonærkort og et utnevnelsebrev. De besøkte slektninger, skrev ned navn fra gravstener og studerte kirkebøker og gamle bibler, og vendte hjem med verdifulle opplysninger som gjorde det mulig å utføre tempelarbeid. Mange misjonærer rapporterte om åndelige opplevelser som ga dem en sikker forvisning om at Herren var med dem og ofte ledet dem til en nødvendig kilde eller slektning. [Se James B. Allen, Jessie L. Embry, Kahlile B. Mehr, *Hearts Turned to the Fathers: A History of the Genealogical Society of Utah, 1894–1994* (1995), 39–41] (*Vår arv*, s. 101–2).

Innvielsen av Salt Lake tempel

14. «President Wilford Woodruff viet mye av sitt liv til tempelarbeid. Han var den første president i St. George tempel, og han innviet Manti tempel. Nå, 40 år etter at hjørnestenen for Salt Lake tempel ble lagt, så president Woodruff med stor forventning frem til innvielsen av dette landemerke og tempel. Innvielsesmøtene ble holdt fra 6. april til 18. mai 1893, og ca. 75.000 mennesker var tilstede. [Se Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 6:236.]

15. Etter det første innvielsesmøtet 6. april, skrev president Woodruff i sin dagbok: ‘Guds ånd og kraft hvilte på oss. Profetiens og åpenbaringsens ånd var over oss, og folkets hjerter ble rørt, og mange ting ble avdekket for oss’ [«Wilford Woodruff Journals» (1833–98), 6. april 1893 i LDS Church Archives, rettskrivning og tegnsetting modernisert]. Noen siste-dagers-hellige så engler, mens andre så tidligere presidenter i Kirken og andre av Kirkens avdøde ledere [se Richard Neitzel Holzapfel, *Every Stone a Sermon* (1992), 71, 75, 80.]

16. Da president Woodruff feiret sin 90-årsdag, fylte tusener av søndagsskolebarn tabernaklet på Tempelplassen for å

hedre ham. Han ble dypt rørt, og i en sterkt følelsesladet tale fortalte han sine unge tilhørere at han som tiåring hadde vært tilstede i en protestantisk søndagsskole og lest om apostler og profeter. Da han kom hjem, ba han at han måtte få leve så lenge at han fikk se apostler og profeter på jorden igjen. Nå sto han sammen med menn som var både apostler og profeter. Hans bønn var blitt besvart flere ganger. [Se Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff* (1909), 602.]

17. Et år senere, 2. september 1898, døde president Woodruff mens han var på besøk i San Francisco» (*Vår arv*, s. 102).

Wilford Woodruffs lære og vitnesbyrd

18. «Vi vil at de siste-dagers-hellige fra nå av skal føre sin genealogi så langt tilbake som de kan, og bli beseglet til sine foreldre. Få barna beseglet til sine foreldre, og fortsett denne kjeden så langt bakover som dere kan komme» (*The Discourses of Wilford Woodruff*, red. G. Homer Durham [1990], 157, se også *Lys over Norge*, juli 1998, s. 34).

19. «Jeg vil gjerne formane dere og gi dere et råd, mine unge venner, om å lytte til Guds røst og adlyde den mens dere er unge slik Samuel gjorde, så dere kan være store, gode og nyttige og bli elsket av Herren, av deres foreldre og av alle gode mennesker. Adlyd deres foreldre og hedre dem, for ved å gjøre det, vil dere få del i disse store velsignelsene som Gud har lovet dere.

20. ... Dere legger en grunnvoll mens dere nå befinner dere i ungdommens skjønne blomstringstid og er iferd med å ta de første skritt inn på livets scene for å spille en helt avgjørende rolle, samtidig som dere er midt inne i den viktigste evangeli-eutdeling og generasjon hvor mennesker noensinne har levet. Og jeg kan si med hånden på hjertet at hvordan deres fremtidige liv vil bli og hvilken innflytelse dere vil øve på menneskene og til slutt på deres evige fremtid evindelighet og alltid, i meget stor grad vil bero på den grunnvoll dere legger mens dere er unge» (*Discourses of Wilford Woodruff*, 265–66).

21. «Det finnes to krefter på jorden og blant jordens innbyggere – Guds kraft og djevelens kraft. I vår historie har vi hatt enkelte meget eiendommelige opplevelser. Når Gud har hatt et folk på jorden, uansett i hvilken tidsalder, har Lucifer, morgenrødens sønn, og de millioner av falne ånder som ble kastet ut av himmelen, ført krig mot Gud, mot Kristus, mot Guds verk, mot Guds folk. Og de står ikke tilbake når det gjelder å gjøre det i vår egen tid og generasjon. Hver gang Herren har løftet sin hånd for å utføre et verk, har disse krefter arbeidet for å velte det» («*Lys over Norge*, januar 1987, s. 34).

22. «Vi lever i en av de aller viktigste generasjoner hvor det noensinne har levd mennesker på jorden, og vi skulle skrive en beretning om disse viktige transaksjoner som finner sted rett for øynene våre som en oppfyllelse av profetier og åpenbaring fra Gud» (*Wilford Woodruff's Journal, 1833–98 Typescript*, red. Scott G. Kenney, 9 bind [1983–85], 4:444, rettskrivning modernisert).

23. «Sett din lit til Gud og stol på hans løfter, lev opp til det lys og den kunnskap du er i besittelse av, og alt vil bli vel med deg enten du lever eller dør» (*Discourses of Wilford Woodruff*, 260).

24. «Jeg har alltid betraktet vår Frelseres liv – han som steg ned under alle ting så han kunne heve seg over alle ting – som et eksempel for sine tilhengere ... Det er noe ved alt dette som virker sørgelig, men det lot til å være nødvendig for Frelseren å stige ned under alle ting så han kunne stige opp over alle ting» (*Discourses of Wilford Woodruff*, 4).

25. «Fra tid til annen er jeg blitt velsignet med spesielle gaver og en spesiell nåde, med bestemte åpenbaringer og tilkjenninger, men sammen med alt dette har jeg aldri funnet noe jeg kunne feste større lit til enn den milde, lave røst fra Den hellige ånd» (*Discourses of Wilford Woodruff*, 45).

kom inn i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, ville jeg skrive denne kirkes historie og nedtegne profetenes, apostolenes og eldstenes gjerninger og læresetninger» (i Cowley; *Wilford Woodruff*, 477, se også *Lys over Norge*, april 1993 s. 44).

Mens eldste Woodruff var president for St. George tempel, ble han besøkt av åndene til de menn som var med på å opprette De forente staters styreform. De ba om at tempelarbeidet måtte bli utført for dem. Eldste Woodruff hjalp til med å utføre tempelarbeidet for disse menn og for andre historiske personer, deriblant Christofer Columbus og viktige religiøse ledere som døde før evangeliet ble gjengitt. (se *Journal of Discourses*, 19:229.)

I et tilbakeblikk på sitt liv skrev president Wilford Woodruff: «Mitt liv har vært rikt på hendelser som for meg virkelig viser en direkte inngripen av den Gud jeg fullt og fast tror har ledet hvert steg jeg har tatt. I 27 helt klare tilfeller er jeg blitt reddet i situasjoner hvor jeg var i livsfare» (i Cowley, *Wilford Woodruff*, VI).

Forstå det du leser

Andre viktige begivenheter i Wilford Woodruffs liv

I 1838 kalte Herren Wilford Woodruff til De tolv apostlers quorum og kalte også ham og andre medlemmer av De tolv quorum til å reise på misjon til Storbritannia (se L&P 118 kapittelsammendraget, og vers 3–4 og vers 6). Eldste Woodruff reiste over de «store vann» til Storbritannia og hjalp til med å bringe tusenvis av mennesker inn i Kirken. I løpet av ca. 5 måneder i 1840 ble over 1800 mennesker i området Herefordshire i England døpt på grunn av det arbeid eldste Woodruff og hans ledsagere utførte, deriblant en gruppe på nesten 600 mennesker som hadde kommet sammen og bedt om at de måtte finne sannheten. Eldste Woodruff skrev: «Hele historien om misjonen i Herefordshire viser hvor viktig det er å lytte til den milde, lave røst fra Guds ånd og åpenbaringene fra Den hellige ånd. Folket ba om lys og sannhet, og Herren sendte meg til dem» (i Matthias F. Cowley: *Wilford Woodruff, Fourth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints: History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals* [1964], 120).

I 1856 ble eldste Woodruff kalt som Kirkens historiker, og Kirken har nesten 7000 sider av hans personlige dagbøker som inneholder mange av Joseph Smiths læresetninger og ting som skjedde i hans liv. Han følte at et av hans kall var å skrive Kirkens historie: «Djevelen har søkt å ta mitt liv helt fra den dag jeg ble født og til nå, mer enn han har gjort med andre menns liv. Det virker som jeg er et merket offer for Satan. Jeg kan bare finne én grunn til dette: Djevelen visste at hvis jeg

Studer det du leser

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer «President Wilford Woodruff»

A Forklar det for en venn

Kirken sluttet å praktisere flergifte for over 100 år siden. Likevel er det mange mennesker som fremdeles misforstår denne læren og stiller spørsmål om den i dag. Studer avsnittene 8–10 og skriv hva du ville sagt til en venn som ba deg forklare hva flergifte er. Ta med noen detaljer om Kirkens historie og hva du føler ved å ha profeter i vår egen tid.

B Studer president Woodruffs liv

1. Studer Lære og pakter 118:1, 6, 124:127–29, 136:13, 138:53 og *Offisiell erklæring 1*. Skriv ned hva du lærer om Wilford Woodruff i hvert enkelt av disse skriftstedene.
2. Studer avsnitt 1–7, 11–17 og de opplysninger du finner i oversikten over hans liv og hans tid som president (side 178). Nevn hva du synes han skulle bli husket for, og gi en kort forklaring av hvorfor du synes vi skulle huske hver enkelt ting.

C President Woodruffs læresetninger

President Wilford Woodruff sa: «Hvis du gjør din plikt, og jeg gjør min plikt, vil vi være beskyttet og skal komme oss gjennom vanskelighetene i fred og trygghet» (i «A Remarkable Statement, «*Improvement Era*, oktober 1914, 1165). Studer avsnittene 18–25 og gjør følgende:

1. Nevn hva president Woodruff sa Kirkens medlemmer er forpliktet til å gjøre.
2. Velg tre plikter fra listen din og skriv kort hvordan du kan forbedre hver enkelt av dem.

Kirken begynte å praktisere flergifte etter at Herren hadde åpenbart det for profeten Joseph Smith (se L&P 132:1–6). På grunn av den intense forfølgelsen og de lovene mot flergifte som ble vedtatt av De forente staters myndigheter, spurte president Wilford Woodruff Herren hva Kirken skulle gjøre. Senere sa han:

«Herren viste meg i et syn og i en åpenbaring nøyaktig hva som ville skje hvis vi ikke stanset denne praksis ...

... Hvis ikke himmelens Gud hadde befalt meg å gjøre det jeg gjorde, skulle jeg ha latt alle templene fare, selv skulle jeg ha gått i fengsel med hver eneste annen

mann ... Jeg gikk til Herren, og jeg skrev det Herren ba meg om å skrive» («*Excerpts from Three Addresses by President Wilford Woodruff Regarding the Manifesto*» [tatt inn etter *Offisiell erklæring 1*], avsnitt 6–7). Den åpenbaring han mottok, ble lagt frem for og oppholdt av Kirkens medlemmer. Den ble kalt «Manifestet,» og har nå tittelen «*Offisiell erklæring 1.*» Den står etter kapittel 138 i *Lære og pakter*.

Forstå Skriftene

Offisiell erklæring 1

Endowment House (avsn. 3) : **Konstitusjonelle** (avsn. 4) –
– En bygning på Tempelplassen som ble brukt til tempelordinanser før Salt Lake tempel var ferdig. : lovlige, i overensstemmelse med De forente staters grunnlov.

«*Excerpts from Three Addresses ...*»

Orakler (avsn. 1)– : **Beslaglagt og gått tapt**
Åpenbaringer : (avsn. 5) – Myndighetene
: tar det i besittelse

Offisiell erklæring 1 – Ble polygame ekteskap inngått etter at Manifestet var utstedt?

Noen medlemmer av Kirken fortsatte å praktisere flergifte utenfor De forente staters grenser. De trodde at flergifte kunne fortsette hvis ekteskapene ble inngått utenfor De forente stater. Den 8. januar 1900 fastslo president Lorenzo Snow at Manifestet gjaldt overalt og at 'Kirken har helt konkret avskaffet praksisen med flergifte eller inngåelse av polygame ekteskap i denne delstaten [Utah] og enhver annen delstat, og at ingen medlemmer eller embedsmenn i Kirken har noen som helst myndighet til å utføre polygame vielser eller inngå et slikt ekteskap' («*Slanders Are Refuted by First Presidency,*» (*Millennial Star*, 4. mai 1911, 275).

Men noen nektet å følge Herrens befaling. I april 1904 utstedte president Joseph F. Smith en *Offisiell erklæring* på generalkonferansen: «Og jeg erklærer herved at alle slike [polygame] ekteskap er forbudt, og hvis noen av Kirkens embedsmenn eller medlemmer inngår et slikt ekteskap, vil de bli dømt for overtredelse mot Kirken og bli underlagt den prosedyre som dens lover og regler tilsier, samt bli utelukket fra den» (*Læresetninger i evangeliet*, s. 241). Siden den gang har alle Kirkens presidenter gjentatt disse instruksjonene som forbyr praktisering av flergifte.

Studer Skriftene

Utfør aktivitet A eller B når du studerer *Offisiell erklæring 1*.

A Presenter en leksjon

Tenk deg at du skal gi en leksjon om *Offisiell erklæring 1* og utdragene fra de talene som er tatt inn i *Skriftene*. Skriv ned hva du ville gjennomgått om president Wilford Woodruffs erklæring, og besvar følgende spørsmål:

1. Hva åpenbarte Herren til president Woodruff om flergifte?
2. Hvordan kunne budskapet fra president Lorenzo Snow som den gang var en rådgiver i Det første presidentskap, hjelpe de hellige å godta denne åpenbaringen?
3. Hvorfor er det viktig at Kirkens medlemmer følger den levende profet?
4. Hva synes du om det løfte president Wilford Woodruff ga i første avsnitt av «*Excerpts from Three Addresses ...*»?

B Gi en forklaring

Studer *Lære og pakter* 124:49–50 og forklar kort hvordan dette skriftstedet kan anvendes på praktiseringen av flergifte på president Wilford Woodruffs tid.

En periode med vekst

Fra 1898 til 1951 presiderte fire profeter over en kirke i vekst – Lorenzo Snow, Joseph F. Smith, Heber J. Grant og George Albert Smith. «Disse presidentene opplevde overgangen fra hest og vogn til reiser med [fly]. To verdenskriger og en verdensomspennende depresjon utfordret de hellige. I denne tiden ble det bygd ni templer. I 1901 var det ca. 300.000 medlemmer i 50 staver» (*Vår arv*, s. 105). I 1951 hadde Kirken over 1.111.000 medlemmer fordelt på 180 staver i hele verden.

President Lorenzo Snow

En åpenbaring om tiende

President Wilford Woodruff døde i 1898 og profetens kappe falt på president Lorenzo Snows erfarne skuldre. Han var da 85 år gammel. Ingen tidligere Kirkens president hadde tiltrådt sitt embede i så høy alder. Siste-dagers-hellige så frem til det nye århundre med stort håp og stor optimisme. Misjonærarbeidet og tempelarbeidet fortsatte å ha fremgang, og Kirkens alvorlige økonomiske gjeld ble tatt hånd om og løst.

HANS LIV (1814–1901)

1814	Født 3. april som sønn av Oliver og Rosetta Leonora Pettibone Snow i Mantua, Ohio	
1836	22 år, døpt 19. juni i elven Chagrin som renner gjennom Kirtland, Ohio.	
1837	23 år, på misjon i Ohio	
1838–39	24–25 år, på misjon i Missouri, Illinois, Kentucky og Ohio	
1840–43	26–29 år, på misjon i Storbritannia	
1845	31 år, giftet seg med Charlotte Merrill Squires, Mary Adelaine Goddard, Sarah Ann Prichard og Harriet Amelia Squires 17. januar	
1849	34 år, ordinert til apostel av Heber C. Kimball 12. februar	
1849–52	35–38 år, var på misjon i Italia, England, Sveits og Malta	
1864	50 år, var på en kort misjon til Sandwich-øyene (Hawaii).	
1873–77	59–63 år, var rådgiver for president Brigham Young	
1885	71 år, var på misjon hos indianerne i den nordvestlige del av De forente stater	

1898	84 år, oppholdt som Kirkens president 13. september, etter president Wilford Woodruffs død 2. september, beholdt presidentene George Q. Cannon og Joseph F. Smith som rådgivere.
1901	87 år, døde 10. oktober i Salt Lake City etter å ha vært Kirkens president i tre år

HANS TID SOM PRESIDENT (1898–1901)

1898	Jesus Kristus viste seg for ham i Salt Lake tempel og ba ham om ikke å vente med å organisere Det første presidentskap. De første søstre ble kalt som heltidsmisjonærer
1899	Mottok en åpenbaring om å undervise i betydningen av tiendeloven
1901	Nye misjoner ble åpnet Mexico, Japan, New Zealand og Tyskland

President Lorenzo Snow og tiende

1. «Etter president Woodruffs død ble Lorenzo Snow, president for De tolv apostlers quorum, Kirkens president. Han var en klok og kjærlig leder som var blitt godt forberedt til dette ansvar. Han hadde kjent og blitt undervist av alle profeter i de siste dager inntil da. I november 1900 sa han til de hellige som var forsamlet i Tabernaklet, at han ofte hadde besøkt profeten Joseph Smith og hans familie, spist middag ved hans bord og hatt private samtaler med ham. Han visste at Joseph var en Guds profet, for Herren hadde vist ham denne sannhet 'meget klart og tydelig' [The Redemption of Zion,» *Millennial Star*, 29 nov 1900, 754].

2. Under president Snows ledelse sto Kirken overfor alvorlige økonomiske problemer som hadde sin årsak i de føderale myndigheters lovgivning mot flergifte. President Snow medierte og ba om veiledning om hvordan han kunne frigjøre Kirken fra dens knugende gjeld. Etter generalkonferansen i april 1899 følte han seg inspirert til å besøke St. George i Utah. Mens han talte på et møte der, stanset han opp en stund, og da han fortsatte, sa han at han hadde mottatt en åpenbaring. Kirkens folk hadde forsømt tiendeloven, og Herren hadde fortalt ham at hvis Kirkens medlemmer mer trofast betalte full tiende, ville velsignelser utøses over dem.

3. Profeten forkynte tiendens betydning for menigheter over hele Utah. De hellige fulgte hans råd, og det året betalte de dobbelt så mye i tiende som året før. I 1907 hadde Kirken

penger nok til å betale alle sine kreditorer og bli gjeldfri.

4. Under en mottagelse for generalutvalget for Unge kvinners gjensidige utdannelsesforening i 1898 kunngjorde president George Q. Cannon at Det første presidentskap hadde bestemt seg for å kalle 'noen av våre kloke og sparsommelige kvinner på misjon' [Biographical Sketches: Jenny Brimhall and Inez Knight,» *Young Women's Journal*, juni 1898, 245]. Tidligere hadde noen få søstre ledsaget sine menn på misjon, men dette var første gang Kirken offisielt kalte og beskikket søstre som misjonærer og ambassadører for den Herre Jesus Kristus. Selv om søstre ikke er forpliktet til å reise på misjon, har tusener de siste tiårene benyttet seg av dette privilegium og tjent Herren tappert som heltidsmisjonærer.

5. President Lorenzo Snow ledet Kirken inn i det 20. århundre. Da det nye århundret opprant, hadde Kirken 43 staver, 20 misjoner og 967 ward og grener. Den hadde 283.765 medlemmer, og de fleste av dem bodde i Rocky Mountains-området i USA. Fire templer var i drift, og *Juvenile Instructor*, *Improvement Era* og *Young Women's Journal* brakte artikler om Kirken ut til dens medlemmer. Det gikk rykter om at minst en ny misjon skulle åpnes, og siste-dagers-hellige kunne knapt forestille seg hva de neste hundre årene skulle bringe. Likevel var de sikre på at profetier om Kirkens fremtid skulle bli oppfylt» (*Vår arv*, s. 102–104).

8. Som mennesket er, var Gud en gang, som Gud er, kan mennesket bli.

9. Jeg følte at dette var en hemmelig meddelelse» (i Eliza R. Snow: *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 46).

10. Jeg vil anta at dere søstre har lest det diktet som min søster Eliza R. Snow Smith forfattet for mange år siden og som synges ganske ofte nå på våre møter [se «O, min Fader,» *Salmer*, nr. 150]. Den forteller oss at vi har ikke 'bare der en Fader', men at vi 'der ... og en Moder har', og dere søstre vil bli like store som deres Moder, hvis dere er trofaste» (i LeRoi C. Snow, «Devotion to a Divine Inspiration,» *Improvement Era*, juni 1919, 658).

11. Før Wilford Woodruff mottok åpenbaringen som gjorde slutt på praktiseringen av flergifte, (se *Offisiell erklæring 1*) bestemte mange av Kirkens medlemmer seg for å slutte å betale tiende på grunn av lovene som ble vedtatt, som fratok Kirken penger og eiendommer. På grunn av disse omstendighetene var Kirken i dyp gjeld. Den 8. mai 1899, like etter at han ble Kirkens president, talte president Lorenzo Snow under en stavs-konferanse i St. George, Utah. Mens han talte, gjorde han et opphold mens han mottok en åpenbaring fra Herren. Deretter sa han at han nå forsto, slik han aldri før hadde innsett, hvordan tiendeloven var blitt ignorert. Han sa: «Herrens ord til dere er ikke noe nytt, det er ganske enkelt dette: TIDEN ER NÅ KOMMET DA ALLE SISTE-DAGERS-HELLIGE SOM TAR SIKTE PÅ Å VÆRE FORBEREDT PÅ FREMTIDEN OG STÅ PÅ EN SIKKER GRUNNVOLL, SKAL GJØRE HERRENS VILJE OG BETALE FULL TIENDE. Dette er Herrens ord til dere, og det vil være Herrens ord til enhver boplass i Sions land» («Discourse by President Lorenzo Snow,» *Millennial Star*, 24 august 1899, 533).

Forstå det du leser

President Lorenzo Snow og tiende

Unge kvinners gjensidige utdannelsesforening (avsn. 4) – Navnet på den første organisasjon for unge kvinner i Kirken

Ambassadører (avsn. 4) – Offisielle representanter

Lorenzo Snows læresetninger og vitnesbyrd

6. President Lorenzo Snow skrev om «noe som fant sted kort tid [før han reiste på misjon til England i 1840] – som har etset seg inn i min hukommelse for aldri å kunne viskes ut, så spesiell var denne åpenbaringen. Jeg befant meg hjemme hos eldste H. G. Sherwood, som forsøkte å forklare Frelserens lignelse hvor han forteller om husbonden som ansatte tjenere og sendte dem til forskjellige tider på dagen for å arbeide i sin vingård.

7. Mens jeg lyttet oppmerksomt til forklaringen, hvilte Herrens mektige ånd over meg – min forstands øyne ble åpnet, og like klart som solens lys ved middagstid, så jeg med undring og forundring Guds og menneskenes sti. I de to følgende verselinjer formet jeg åpenbaringen slik den ble vist meg ...

12. Ca. to uker etter at han var døpt, gikk Lorenzo Snow inn i et skogholt og ba om å få et sterkere vitnesbyrd. Han skrev: «Ikke før hadde jeg åpnet munnen i et forsøk på å be, så hørte jeg en lyd rett over hodet på meg som raslingen av silkekapper, og straks senket Guds ånd seg ned over meg. Den innhyllet meg fullstendig, fylte meg fra isse til fotsåle, å hvilken glede og lykke jeg følte! ... Deretter mottok jeg en fullkommen kunnskap om at Gud lever, at Jesus Kristus er Guds sønn og om gjengivelsen av det hellige prestedømme og evangeliets fylde» (in Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 8, se også *Lys over Norge*, mai 1993, s. 28–29).

13. President Snows barnebarn, Allie Young Pond, har fortalt følgende historie:

14. «En kveld da jeg besøkte bestefar Snow i rommet hans i Salt Lake tempel, ble jeg igjen etter at dørvaktene hadde gått og før nattvaktene kom, og bestefar sa han ville følge meg til hovedinngangen og slippe meg ut den veien. Han tok frem nøkkelknippet fra pulten sin. Da vi forlot rommet hans, og mens vi fremdeles befant oss i den store korridoren som førte inn til det celestiale rom, gikk jeg et stykke foran bestefar da han stoppet meg og sa: 'Vent et øyeblikk, Allie. Jeg vil gjerne fortelle deg noe. Det var akkurat her den Herre Jesus Kristus viste seg for meg ved president Woodruffs død. Han ba meg organisere Kirkens første presidentskap med en gang og ikke vente slik det hadde blitt gjort etter tidligere presidents død, og at jeg skulle etterfølge president Woodruff.'

15. Bestefar kom så et skritt nærmere og rakte ut sin venstre hånd og sa: 'Han sto akkurat her, ca. en meter over gulvet. Det virket som han sto på en plate av rent gull.'

16. Bestefar fortalte meg hvilken strålende person Frelseren er og beskrev hans hender, føtter, ansikt og vakre hvite kappe, som alt var så herlig hvitt og lyst at han knapt kunne se på ham.

17. Deretter kom han enda et skritt nærmere og la sin høyre hånd på mitt hode og sa: 'Nå, mitt barnebarn, vil jeg at du skal huske at dette er din bestefars vitnesbyrd, at han fortalte deg med sin egen munn at han faktisk så Frelseren her i templet og snakket med ham ansikt til ansikt.'» (I LeRoi Snow: «An Experience of My Father's,» *Improvement Era*, september 1933, 677, se også *Lys over Norge*, mai 1993, s. 31–32.)

En korridor i Salt Lake tempel

Kopiering strengt forbudt

B Gi en kort forklaring

Eldste Dallin H. Oaks, medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: « Enkelte mennesker sier: 'Jeg har ikke råd til å betale tiende.' De som setter sin lit til Herrens løfter, sier: 'Jeg har ikke råd til ikke å betale tiende'» (se *Lys over Norge*, juli 1994, s. 35).

1. Studer Malakias 3:8–12 og nevnt hvilke velsignelser som der loves dem som betaler en ærlig tiende.
2. Når du har lest «Lorenzo Snøvs læresetninger og vitnesbyrd» (avsnitt 6–17), kan du fortelle hvilke velsignelser du ser er blitt Kirken til del på grunn av trofaste siste-dagers-hellige som etterlever tiendeloven.
3. Hvilke velsignelser har du mottatt, og vil du motta, når du betaler en ærlig tiende?

President Joseph F. Smith

En lærer i evangeliets læresetninger

«President Joseph F. Smith var generalautoritet i Kirken i 52 år – som medlem av De tolv apostlers quorum, som rådgiver til fire av Kirkens presidenter og i 17 år som Kirkens president. Han underviste veltalende, varmt og overbevisende i Jesu Kristi evangelium. Han oppfordret folk til å 'leve i overensstemmelse med vår himmelske Faders planer.' Hans virke var kjennetegnet av hans mektige vitnesbyrd om Jesus Kristus: 'Jeg har mottatt et åndens vitnesbyrd i mitt eget hjerte, og jeg vitner overfor Gud, engler og mennesker ... at jeg vet at min Forløser lever'» (Læresetninger fra Kirkens presidenter, Joseph F. Smith [1999], v).

Studer det du leser

Utfør aktivitet A eller B mens du studerer «President Lorenzo Snow.»

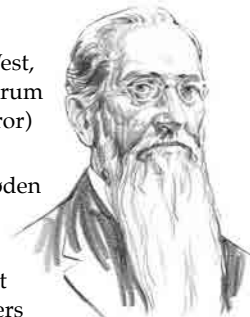
A Forberedelse til misjonærtjeneste

1. Les Lære og pakter 4:1–7 og skriv ned fem egenskaper som er nevnt der som du synes er viktige for å være en vellykket misjonær.
2. Velg fem historier, hendelser eller læresetninger fra president Lorenzo Snøvs liv som du synes viser at han var i besittelse av disse egenskapene.
3. Velg en av disse egenskapene som du har lyst til å utvikle mer fullstendig, og forklar hvorfor det er viktig for deg og hva du kan gjøre for å være bedre forberedt på dette området.

HANS LIV (1838–1918)

1838	Født 13. november i Far West, Missouri, som sønn av Hyrum (profeten Joseph Smiths bror) og Mary Fielding Smith
1844	5 år, hans far led martyrdøden i Carthage fengsel i Carthage, Illinois
1848	9 år, kjørte en vogn trukket av okser fra Winter Quarters i Iowa til Saltsjødalen (ca. 1600 km)
1852	13 år, ble døpt den 21. mai i City Creek i Salt Lake City. Hans mor døde 21. september
1854–57	15–19 år, var på misjon på Hawaii
1860–63	21–24 år, var på misjon i England

- 1866 27 år, giftet seg med Julina Lambson 5. mai. Ble ordinert til apostel og beskikket som rådgiver i Det første presidentskap 1. juli av president Brigham Young. Var rådgiver for presidentene Brigham Young, John Taylor (1880), Wilford Woodruff (1889), og Lorenzo Snow (1898)
- 1874–75 35–36 år, president for Den europeiske misjon
- 1877 38 år, igjen president for Den europeiske misjon
- 1901 62 år, oppholdt som Kirkens president
- 1918 80 år, døde 19. november i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1901–18)

- 1902 Kirken utga det første tidsskrift for barn (*The Children's Friend*)
- 1907 Kirken ble gjeldfri
- 1911 Kirken begynte å bruke Boy Scouts of America (Det amerikanske speiderguttforbund) som en del av organisasjonen for unge menn
- 1912 Seminar begynte
- 1914 Kirkens første tidsskrift for kvinner ble utgitt
- 1915 Familiens hjemmeaften begynte
- 1918 Mottok «Synet om de dødes forløsning» (se L&P 138)

President Joseph F. Smiths liv

- «Joseph F. Smith ble født i 1838, mens forfølgelsene i Missouri var på sitt sterkeste, i en liten hytte like ved tempel-tomten i Far West. Da Joseph ble født, satt hans far Hyrum i fengsel i Richmond i Missouri, og hans mor, Mary Fielding Smith, var alene om å ta seg av sine barn.
- Den unge Joseph flyttet sammen med sin familie fra Missouri til Nauvoo i Illinois der det skjedde noe som han husket resten av livet – hans far og onkel ble myrdet i Carthage fengsel. Joseph glemte aldri at han så sin far for siste gang da han, på vei til Carthage på hesteryggen, løftet opp sin sønn, kysset ham og satte ham ned igjen. Heller ikke kunne han glemme skrekken ved å høre en nabo banke på vinduet om natten og fortelle hans mor at Hyrum var blitt drept. Synet av hans far og onkel som lå i kistene sine i Mansion House i Nauvoo ble aldri visket ut av hans minne.

- Gutten Joseph ble en mann nesten over natten. Da Mary Fielding Smith og hennes familie ble med på utvandringen fra Nauvoo, kjørte den syv år gamle Joseph en av vognene.

Joseph var 13 år da hans mor døde og gjorde ham foreldreløs, og før han var fylt 16 reiste han til Sandwich-øyene (som senere ble kalt Hawaii) på misjon. Innen tre måneder etter at han kom til Honolulu, snakket han de innfødtes språk flytende, en åndelig gave som ble overdratt til ham av eldste Parley P. Pratt og Orson Hyde i De tolv, som beskikket ham. Da han var 21 år, reiste han på nok en misjon, denne gangen for tre år på de britiske øyer.

4. Joseph var bare 28 år da president Brigham Young ble tilskyn-det til å ordinere ham til apostel. I årene som fulgte, virket han som rådgiver til fire av Kirkens presidenter. Da Lorenzo Snow døde i oktober 1901, ble Joseph F. Smith Kirkens sjettede president. Han var velkjent for sin evne til å utlegge og forsvare sannheter i evangeliet. Hans taler og skrifter ble samlet i en bok med tittelen *Læresetninger i evangeliet*, som er blitt en av Kirkens viktige doktrinære bøker.

- De første tiårene i det 20. århundre gikk Kirken fremover på flere viktige måter. Den stadige vekten på tiende og de helliges trofaste reaksjon gjorde det mulig for Kirken å betale all sin gjeld. Deretter kom en tid med fremgang som gjorde det mulig for Kirken å bygge templer, møtehus og besøks-sentre og kjøpe Kirkens historiske steder. Kirken bygget også administrasjonsbygningen i Salt Lake City, som fremdeles er dens hovedkvarter.
- President Smith var klar over behovet for templer over hele verden. På en konferanse i Bern i Sveits i 1906 strakte han ut hånden og sa: 'Tiden vil komme da dette land vil være overstrødd med templer, der dere kan gå og forløse deres døde.' Det første tempel i Europa i de siste dager, Sveits tempel, ble innviet nesten 50 år senere i en forstad til byen der president Smith uttalte sin profeti. President Smith innviet tomten til et tempel i Cardston i Alberta i Canada i 1913 og til et tempel på Hawaii i 1915.
- Fra og med begynnelsen av 1900-årene oppfordret Kirkens ledere de hellige til å bli i sine egne land i stedet for å samle seg i Utah. I 1911 sendte Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det første presidentskap ut denne erklæringen:

‘Det er ønskelig at vårt folk blir i sine hjemland og danner permanente menigheter for å hjelpe til med proselytteringsarbeidet’ [i Clarke, red. *Messages of the First Presidency*, 4:222].

8. Seks uker før president Smith døde, mottok han en viktig åpenbaring om de dødes forløsning. Han så i et syn Frelserens virke i åndeverdenen, og fikk vite at trofaste hellige får anledning til å

fortsette å forkynne evangeliet i åndeverdenen. Denne åpenbaringen ble tatt inn i Den kostelige perle i 1976, og i 1979 ble den overført til Lære og pakter som kapittel 138» (*Vår arv*, s. 105–107).

Joseph F. Smiths læresetninger og vitnesbyrd

9. «Mens [president Joseph F. Smith] var Kirkens president, søkte han å klargjøre Faderens og Sønnens identitet og roller, spesielt fordi enkelte skriftsteder betegner Jesus Kristus som Faderen. I et forsøk på å gi de hellige en bedre forståelse av bestemte skriftsteder om Faderen og Sønnen, sendte Det første presidentskap og De tolv quorum 30. juni 1916 ut en doktrinær redegjørelse med tittelen ‘The Father and the Son’ (Faderen og Sønnen). Denne erklæringen bekrefter enheten mellom Gud Faderen og hans Sønn, Jesus Kristus, og tydeliggjorde de roller hver av dem har i frelsesplanen. Den forklarte også hvordan uttrykket *Fader* brukes i Skriftene, om både vår Fader i himmelen og Jesus Kristus» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter, Joseph F. Smith*, 355). Denne doktrinære redegjørelsen forklarte tre måter hvor uttrykket *Fader* gjelder for Jesus Kristus. Han er himmelens og jordens Fader, han er Fader til alle dem som retter seg etter hans evangelium, og han er Faderen når han opptrer som Faderen med Faderens myndighet.

10. En betydning av ‘Fader’ i Skriftene er at han er Skaper ...

11. ... Jesus Kristus, som vi også kjenner som Jehova, gjorde arbeidet for Faderen, Elohim, i skaperverket ... Jesus Kristus, som er Skaperen, kalles konsekvent himmelens og jordens Fader ... , og siden hans skapninger er av evig kvalitet, er det helt på sin plass

at han kalles himmelens og jordens evige Fader ...

12. [En annen] sammenheng der Jesus regnes som ‘Faderen’, viser til forholdet mellom ham og dem som tar imot hans evangelium og derved blir arvinger til evig liv ...

13. ... At menn ved å etterleve evangeliet kan bli Guds sønner, både som sønner av Jesus Kristus og, gjennom ham, som sønner av hans Fader, anføres i mange åpenbaringer gitt i denne evangelieutdeling [se L&P 11:28–30, 34:1–3, 35:1–2, 39:1–4, 45:7–8] ...

14. Ved den nye fødsel – ved å bli født av vann og ånd – kan menneskene bli Jesu Kristi barn ...

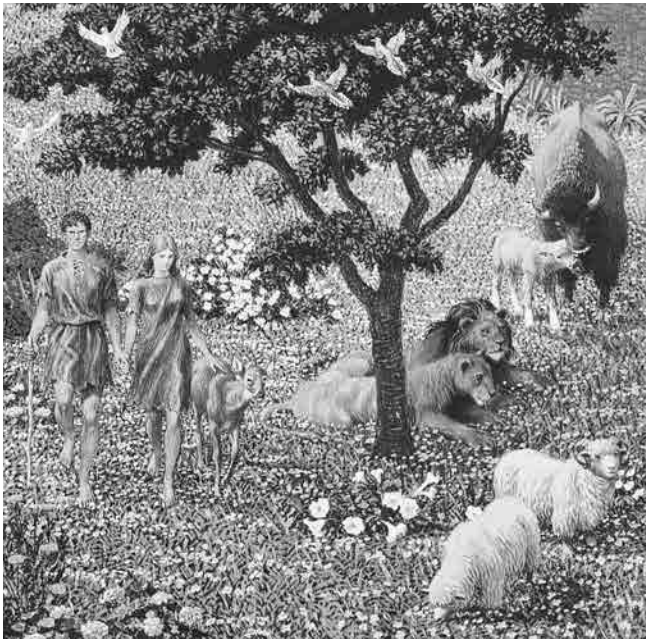
15. [En annen] grunn til å anvende tittelen ‘Fader’ på Jesus Kristus, finnes i det faktum at i all sin befattning med menneskeheten har Jesus, Sønnen, representert, og representerer ennå, Elohim sin Fader i makt og myndighet. Dette er tilfellet med Kristus i hans foruttilværelse, førjordiske eller ulegemlige tilstand, der han var kjent som Jehova, mens han var legemliggjort i kjødet, mens han arbeidet som en ulegemlig ånd i de dødes rike, og etter dette i sin oppstandne tilstand [se Johannes 5:43, 10:25, 30, 14:28, 17:11, 22; 3. Nephi 20:35, 28:10, L&P 50:43]. Således satte Faderen sitt navn på Sønnen, og Jesus Kristus talte og forrettet i og ved Faderens navn, og når det gjelder makt, myndighet og guddom, var og er hans ord og handlinger Faderens» («The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve,» *Improvement Era*, august 1916, 935–37, 939–40).

16. I 1909 utga president Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det første presidentskap en uttalelse for å besvare spørsmål «om hvilken holdning Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige hadde ... til menneskets opprinnelse ...

17. «... La oss spørre: Hvilken skikkelse hadde mennesket, i ånden og i legemet, da det opprinnelig ble skapt? Generelt er svaret gitt i den tekst som danner overskriftene på dette avsnittet. ‘Gud skapte mennesket i sitt bilde.’ ... Hvis vi derfor kan finne ut hvilken skikkelse ‘Åndenes Fader’, ‘Gud som råder over livsens ånde’ har, vil vi finne ut hvilken skikkelse det opprinnelige menneske hadde.

18. Jesus Kristus, Guds sønn, er ‘avbildet’ av sin Faders person (Hebreerbrevet 1:3). Han gikk rundt på jorden som et menneske, et fullkomment menneske, og sa som svar på et spørsmål han fikk: ‘Den som har sett meg, har sett Faderen’ (Johannes 14:9). Dette alene skulle løse problemet tilfredsstillende for ethvert tenkende, ærbødig sinn. Konklusjonen er uomstøtelig, for hvis Guds sønn er avbildet av sin Faders person (dvs. lik), da har hans Fader en skikkelse som et menneske, for det var denne skikkelse Guds sønn hadde, ikke bare i jordelivet, men også før han ble født på jorden, og etter oppstandelsen ... Hvis da Gud skapte mennesket – det første menneske – i sitt bilde, må han ha formet det som Kristus, og derfor som menneskene var på Kristi tid og er i vår egen tid ...

19. Adam, vår store stamfar, ‘det første menneske’, var, i likhet med Kristus, en ånd i foruttilværelsen, og i likhet med Kristus påtok han seg et passende legeme, et menneskelegeme, og ble dermed en ‘levende sjel’. Læren om foruttilværelsen, som er blitt så tydelig åpenbart, spesielt i de siste dager, kaster et enestående lys over det ellers så mystiske problem med menneskets opprinnelse. Den viser at mennesket, som ånd, ble unnfanget og født av himmelske foreldre og oppdratt til modenhet i Faderens evige boliger før det kom til jorden i et verdslig legeme for å skaffe seg erfaring i jordelivet. Den lærer oss at alle mennesker levde i ånden før noe menneske fantes i kjødet, og at alle som har bodd på jorden siden Adam, på samme måte har inntatt et legeme og blitt en sjel.

20. Det hevdes av enkelte at Adam ikke var det første menneske her på jorden, og at det første menneske ble utviklet fra lavere ordener i dyreriket. Dette er imidlertid menneskers teorier. Herrens ord forteller at Adam var 'den første mann av alle mennesker' (Moses 1:34), og vi er derfor forpliktet til å regne ham som vår rases første far ...

21. Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som bygger sin tro på guddommelig åpenbaring i oldtiden og i nyere tid, hevder at mennesket er direkte avkom av Gud. Gud selv er et opphøyet menneske, fullkommengjort, satt på tronen og suveren ... Han skapte larven og apen, løven og elefanten, men han skapte dem ikke i sitt eget bilde, og heller ikke utstyrte han dem med en gudlignende fornuft og intelligens» («The Origin of Man,» *Improvement Era*, nov. 1909, 75, 77–78, 80–81).

22. «[Profeten] Joseph Smith ga oss den doktrine at et barn som nedlegges i døden, vil fremkomme som et barn i oppstandelsen, og idet han pekte på det døde barns mor, sa han til henne: 'Du skal ha den glede, fryd og tilfredsstillelse å oppfostre ditt barn etter oppstandelsen, inntil det når sin ånds fulle skikkelse.' Det er gjenopprettelse, det er utvikling og vekst etter oppstandelsen fra døden. Jeg elsker denne sannhet, den gir min sjel umåtelig stor glede, lykke og takknemlighet. Lovet være Herren som har åpenbart disse prinsipper for oss» («Status of Children in the Resurrection,» *Improvement Era*, mai 1918, 571, se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter, Joseph F. Smith*, s. 132).

23. I 1915 sendte Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det første presidentskap et brev «til stavspresidenter, biskoper og foreldre i Sion».

24. «[Vi tilråder og ber] inntrengende om at man innfører en 'hjemmeaften' over hele Kirken, da fedre og mødre kan samle sine gutter og piker omkring seg i hjemmet og lære dem Herrens ord ...

25. Hvis de hellige følger dette rådet, lover vi at det vil føre til store velsignelser. Kjærligheten i hjemmet og lydigheten mot foreldrene vil øke. Det vil utvikle tro i hjertene til Israels ungdom, og de vil få kraft til å bekjempe den onde innflytelsen og fristelsene som omgir dem» («Home Evening,» *Improvement Era*, juni 1915, 733–34; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter, Joseph F. Smith*, s. 349, 350).

26. «Det er alltid noe som mangler hos et menneske som lever ungdomstiden i ugudelighet og synd, men så blir rettfærdig senere i livet. Selvfølgelig hedrer Herren vedkommendes omvendelse, og det er langt bedre at et menneske til slutt vender seg bort fra det onde enn at det vedblir i synd alle sine dager, men det er helt klart at den beste del av vedkommendes liv, og den tid da han var sterkest, er sløst bort, og den tid han kan tilby Herren, blir ganske fattigslig og ufullstendig. Stor sorg og smerte blir den til del som sent i livet må omvende seg fra sin ungdoms villfarelse og synd, mens det er trøst og rik belønning i å tjene Herren tidlig som en livskraftig ung mann» («A Lesson for the Boys,» *Improvement Era*, februar 1906, 338).

27. President Joseph F. Smith har nedtegnet en drøm han hadde som ung mann på misjon:

28. «[Jeg drømte] at jeg var på en reise, og jeg fikk en innskytelse om at jeg måtte skynde meg ... Til slutt kom jeg frem til en strålende bygning ... Da jeg nærmet meg bygningen i full fart, fikk jeg øye på et skilt med følgende tekst: 'Bad.' Raskt forandret jeg retning, gikk inn i badet og vasket meg så jeg ble ren. Deretter åpnet jeg den lille bylten som jeg hadde med meg, og der fant jeg en hvit, ren kledning, ... og jeg tok den på meg. Deretter skyndte jeg meg bort til det som for meg så ut til å være en stor åpning eller en dør. Jeg banket på, døren ble åpnet, og den mann jeg fikk øye på, var profeten Joseph Smith. Han så litt bebreidende på meg, og det første han sa var: 'Du kommer sent, Joseph. Men allikevel tok jeg mot til meg og sa:

29. 'Ja, men jeg er ren – jeg er ren!'

30. Han tok min hånd og trakk meg innenfor, og deretter lukket han den store døren» (*Læresetninger i evangeliet*, s. 452).

31. «En dag mens Joseph F. Smith var på vei hjem fra sin første misjon, og da det vesle vogntoget hadde tilbaketrukket en ganske kort strekning og nettopp hadde slått leir, kom en flokk fulle menn ridende inn i leiren mens de bannet, sverget og kom med trusler om at de ville drepe enhver 'mormon' som kom i deres vei. Det falt i Joseph F. Smiths lodd å møte disse plyndringsmennene først ... Joseph F. var litt utenfor leiren og samlet ved til bålet da disse mennene kom ridende. Da han fikk øye på dem, sa han, var hans første tanke å gjøre det de andre brødrene hadde gjort, søke tilflukt blant trærne. Men så slo en tanke ned i ham: 'Hvorfor skulle jeg flykte for disse karene?' Etter å ha tenkt tanken marsjerte han tappert frem med fullt av ved til leirbålet på armen. Da han skulle legge fra seg veden, sa en av bandittene, som fremdeles hadde en pistol i hånden som han pekte på den unge eldsten med, og bannet slik bare en full slyngel kan, at det var hans plikt å utrydde enhver 'mormon' som kom i hans vei, og skrek høyt og sint: Er du 'mormon'?»

32. Uten å nøle, og mens han så banditten rett inn i øynene, svarte Joseph F. Smith tappert: 'Ja, sir, det er jeg, en vaskeekte sådan, tvers igjennom, fra topp til tå.'

33. Svaret kom djervt og uten tegn på frykt, noe som fullstendig avvæpnet den krigerske mannen, og fullstendig forvirret tok han misjonærens hånd og sa:

34. 'Vel, du er jammen ... den hyggeligste karen jeg noen gang har truffet! Kom med labben, unge mann, det gleder

meg å se at noen virkelig har sine meningers mot.'

35. Senere i livet sa Joseph F. at han hadde regnet med å bli truffet av en av mannens kuler, men han kunne ikke velge noen annen vei, selv om det så ut til at han måtte bøte med livet. Denne mannen, som tydeligvis var bandens leder, red deretter av gårde. De andre fulgte etter ham, og mormonenes gruppe ble ikke mer forulempet» (Joseph Fielding Smith, comp, *Life of Joseph F. Smith*, 2. utg. [1969], 188–89).

36. «Vi tror på rettferdighet. Vi tror på all sannhet, uansett hvilket emne det måtte dreie seg om. Ingen sekt eller religiøs retning i verden er i besittelse av et eneste sannhetsprinsipp som vi ikke anerkjenner, eller som vi vil forkaste. Vi er villige til å motta all sannhet, uansett fra hvilken kilde den måtte komme, for sannhet vil stå fast, sannhet vil vedvare. Intet menneskes tro, intet menneskes religion, ingen religiøs sammenslutning noe sted i verden kan noen gang heve seg over sannheten. Sannheten må være en religions grunnlag, hvis ikke er den forgjeves og vil forfeile sin hensikt. Jeg sier dere at sannheten står ved fundamentet av dette store verk, ja, ved dets grunnmur så vel som ved dets tak, og gjennomsyrrer det fullstendig – dette Herrens verk som ble etablert med profeten Joseph Smith som mellomledd. Gud er med dette verk, det er hans verk, ikke menneskenes, og det vil lykkes uansett hvilken motgang som enn måtte oppstå» (*Læresetninger i evangeliet*, s. 13).

37. «Jeg vet at min Forløser lever. Jeg føler det i hver fiber i min kropp. Jeg er like forvisset om dette som jeg vet at jeg eksisterer. Jeg kan ikke føle meg sikrere på at jeg er til enn på at min Forløser lever, og at min Gud lever, min Frelsers Fader. Jeg føler det i min sjel, hele min person er innforstått med det» (*Læresetninger i evangeliet*, s. 66–67).

Studer det du leser

Utfør to av følgende aktiviteter (A–D) når du studerer «President Joseph F. Smith.»

A Gjennomgå president Smiths liv

Studer Joseph F. Smiths liv og hans tid som president, og skriv ned hvor gammel han var da følgende ting fant sted:

1. Hans far, Hyrum Smith, var i Liberty fengsel (se også kapitelsammendraget til L&p 121).
2. Hans far og hans onkel, profeten Joseph Smith, ble drept (se også L&p 135:1).
3. Han kjørte en vogn til Saltsjødalen.
4. Han ble døpt av president Heber C. Kimball.
5. Hans mor døde.
6. Han reiste på sin første misjon.
7. Han ble ordinert til en apostel.
8. Han giftet seg med sin første hustru.
9. *Offisiell erklæring 1* ble godkjent av Kirken.
10. Han mottok det syn som er nedtegnet i Lære og pakter 138.
11. Han døde.

B Finn eksempler

President Joseph F. Smith skrev: «Å være en siste-dagers-hellig krever at vi ofrer verdslige mål og fornøyer. Det krever trofasthet, karakterstyrke, at vi elsker sannhet, viser integritet overfor prinsipper og har et brennende ønske om å se sannhetens seierrike fremmarsj» («Principle, Not Popularity», *Improvement Era*, juli 1906, 733, se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter*, Joseph F. Smith, s. V). Nevn tre eksempler fra hans liv som viser at han var en ekte siste-dagers-hellig.

C Lag en liste

Med utgangspunkt i oversikten over president Joseph F. Smiths liv og tid som president (side 178–179), setter du opp en liste som viser når Seminar første gang ble organisert, når Kirken godkjente speiderguttforbundet, og når familiens hjemmefest ble innstiftet. Skriv hvordan hvert enkelt av disse punktene kan hjelpe familier og enkeltpersoner å motstå og unngå verdens fristelser i dag.

Kirkens første Seminar-klasser ble holdt i Granite Seminary i Salt Lake City.

D Fordyp deg i hans læresetninger

Gjennomgå president Joseph F. Smiths læresetninger i avsnitt 9–37, og besvar følgende spørsmål:

1. Hvem talte til Emma Smith i Lære og pakter 25:1 – vår himmelske Fader eller Jesus Kristus?

2. Kan du nevne noen gudgitte forskjeller mellom mennesker og alle former for dyreliv?
3. Vil små barn som dør, oppstå som små barn eller som voksne?
4. Hvilke velsignelser er lovet dem som holder familiens hjemmeaften?
5. Hvorfor er ungdomsårene en viktig del av livet, og hvordan kan de sløses bort?

«[President Joseph F. Smith fikk] en fantastisk åpenbaring om de rettferdiges arbeid i ånden verden. Den 3. oktober 1918, mens president Smith grunnet over Jesu Kristi forsoning, slo han opp i Bibelen og leste i 1. Peter 3:18–20 og 4:6 om Frelseren som 'prekte for åndene som var i varetekt'. Mens han funderte over disse skriftstedene, hvilte Herrens ånd på ham, og han så i et syn 'de døde hærskarer' som var samlet i ånden verden. Han så Frelseren vise seg blant dem og forkynne evangeliet for de rettferdige. Han ble vist at Herren hadde utpekt andre til å fortsette forkynnelses-arbeidet, og at de trofaste eldster i denne evangelieutdeling også skulle forkynne for de døde etter dettet liv. Således kan alle de døde forløses.

Dette 'Synet om de dødes forløsning' fremla president Smith for Det første presidentskap og De tolv, som enstemmig godtok det som åpenbaring. I 1976 ble denne åpenbaringen offisielt lagt til Kirkens standardverker, og kort tid senere ble den gjort til kapittel 138 i Lære og pakter» (Kirkens historie i tidenes fylde, 493).

Forstå det du leser

Lære og pakter 138

Reflekterte (v.2) – Tenkte, fordypet meg i

Sovende støv (v.17) – Det fysisk døde legeme

• **Stedfortredende dåp** (v.33) – Dåp utført av de levende på vegne av de døde

Studér Skriftene

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer Lære og pakter 138.

A Skriv et brev

Tenk deg at det er oktober 1918 og du skriver til en venn og forklarer hendelsene i forbindelse med president Joseph F. Smiths syn. Ta med et avsnitt om hva president Smith gjorde før og under synet, et kort sammendrag av synet, hva Lære og pakter 138:1–6, 11, 28–29 lærer oss om å forberede oss til og motta åpenbaring fra Gud.

B Hva lærte president Smith?

Med utgangspunkt i det du lærer i Lære og pakter 138 besvarer du følgende spørsmål:

1. Hva forteller 1. Peters brev 3:18–20 og 4:6 (se L&P 138:7–10) oss om hvor Jesus Kristus gikk mellom døden og oppstandelsen?
2. Hva mer lærer vi i Lære og pakter 138:11–22 om dem Frelseren besøkte og dem han ikke besøkte?
3. Hvilket spørsmål hadde president Smith om Jesu besøk til ånden verden? Hvilket svar mottok han? (Se vers 25–37.)
4. Hva lærte president Smith om templenes betydning? (se vers 50–60).

C En enorm forsamling av rettferdige

1. Med utgangspunkt i Lære og pakter 138:38–52, skriver du navnene på de døde som president Smith så i åndeverdenen. Forklar hva som skjedde med dem.

2. Les vers 53–56 og skriv navnene på dem fra Kirkens historie som president Smith så i åndeverdenen, og skriv hva president Smith «la merke til» om dem.
3. Skriv navnene på ytterligere fem personer du tror kan ha vært i denne «enorme forsamling» (se vers 39, 49).

4. Lag en liste over ord og uttrykk som beskriver dem som er nevnt i vers 38–56, og fortell hvordan du kan bli mer som dem.

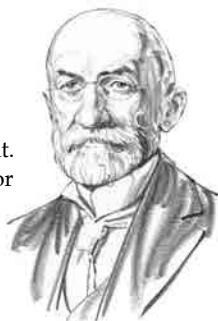

President James E. Faust, en rådgiver i Det første presidentskap, har sagt: «Heber J. Grant var den første av Kirkens presidenter jeg fikk anledning til å møte. Han var i sannhet en stor mann. Vi beundret ham fordi en del av hans styrke var hans store beslutsomhet når det gjaldt seløbeherskelse.» President Faust fortsatte og forklarte hvordan Heber J. Grant som ung mann ikke kunne kaste en baseball, hadde dårlig håndskrift og ikke kunne synge rent. «Ved å øve hele livet gjorde han fremskritt innen sang, men kanskje ikke så mye som i baseball og skrivekunst, noe han mestret. President Grant hadde et yndlingssitat fra Ralph Waldo Emerson som motto: 'Det vi vedblir å gjøre, blir lettere å utføre – ikke fordi tingen i seg selv endres, men fordi vår evne til å gjøre det blir større'» (se Liahona, juli 2000 s. 54, 55). Hans beslutsomhet når det gjaldt å forbedre seg ble til velsignelse for president Grant gjennom hele livet.

Eldste John Longden, som var en assistent for De tolv apostlers quorum, har gjengitt noe eldste Clifford E. Young, som også var en assistent for De tolv apostlers quorum, fortalte ham: «Tre eller fire uker før [president Grant] døde var bror Young hjemme hos ham på besøk. President Grant fremsa denne bønningen: 'O Gud, vil du velsigne meg så jeg ikke mister mitt vitnesbyrd og at jeg kan være trofast inntil enden!'» (I Conference Report, okt. 1958, 70.)

HANS LIV (1856–1945)

- 1856** Født i Salt Lake City 22. november. Sønn av Jedediah Organ Grant og Rachel Ridgeway Ivans Grant. Hans far, som var rådgiver for president Brigham Young, døde ni dager senere.
- 1872** 16 år, fullførte gymnaset og begynte sin yrkeskarriere i bank og forretningsliv
- 1877** 20 år, giftet seg med Lucy Stringham 1. november. Hun døde i 1893
- 1880** 23 år, kalt til stavsprezident
- 1882** 25 år, ordinert til apostel av president George Q. Cannon, rådgiver i Det første presidentskap

- 1883–84** 26–27 år, var på misjon hos de amerikanske indianere
- 1901–1906** 43–48 år, var president for den første misjon i Japan, deretter president for Den britiske og europeiske misjon
- 1916** 60 år, ble president for De tolv apostlers quorum
- 1918** 62 år, oppholdt som Kirkens president etter president Joseph F. Smith s død
- 1945** 88 år, døde 14. mai i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1918–45)

- 1919, 1923,** Innviet templene på Hawaii, i Alberta og Arizona
- 1927** Organiserte Kirkens første programmer for unge voksne
- 1924** Første overføring i radio av generalkonferansen
- 1925** Den første misjon i Syd-Amerika blir organisert
- 1926** Programmet for religionsinstitutter begynte
- 1930** Kirken feiret sitt 100-års jubileum. (Det var den gang ca. 670 000 medlemmer)
- 1936** Organiserte Kirkens velferdsprogram
- 1941–44** Begynte programmer for å hjelpe Kirkens medlemmer som var ute i det militære under 2. verdenskrig.

President Heber J. Grants liv

1. «Like før sin død i november 1918 tok president Joseph F. Smith Heber J. Grant, som da var president for De tolv, i hånden og sa: 'Herren velsigne deg, gutten min, Herren velsigne deg. Du har fått et stort ansvar. Husk alltid at dette er Herrens verk og ikke menneskers. Herren er større enn noe menneske. Han vet hvem han ønsker skal lede sin kirke, og tar aldri feil i det' [«Editorial,» *Improvement Era*, november 1936, 692]. Heber J. Grant ble Kirkens syvende president i en alder av 62 år etter å ha vært apostel siden 1882.

2. Som ung mann og gjennom hele sitt liv viste Heber en uvanlig beslutsomhet med hensyn til å nå sine mål. Som enebarn oppdratt av en mor som var enke, ble han til en viss grad skjermet mot aktivitetene til gutter på hans egen alder. Da han prøvde å komme med på baseball-laget, ble han ertet fordi han var så klosset og fordi han manglet ferdigheter og kom ikke med på laget. I stedet for å bli motløs, trente han iherdig i timevis på å kaste ball, og til slutt kom han med på et annet lag som vant flere lokale mesterskap.

3. Som gutt ønsket han å bli bokholder da han fikk vite at det var mye bedre betalt enn hans jobb som skopusser. På den tiden måtte man være flink til å skrive for å bli bokholder, men han skrev så stygt at to av hans venner sa det så ut som kråketær. Heller ikke denne gangen ble han motløs, men brukte mange timer på å øve på å skrive. Han ble velkjent for sin pene håndskrift, og til slutt underviste han i skrivekunst ved et universitet. Han ble ofte bedt om å skrive viktige dokumenter. Han var et enestående eksempel for mange mennesker som så hans beslutsomhet når det gjaldt å gjøre sitt beste for å tjene Herren og sine medmennesker.

4. President Grant var en klok og dyktig forretningsmann med ferdigheter som hjalp ham å lede Kirken gjennom en verdensomspennende depresjonstid og de personlige problemer som den førte til. Han trodde fullt og fast på at det var viktig å være selvforsynt og kunne stole på Herren og på eget hardt arbeid, ikke på myndighetene. Han velsignet mange trengende mennesker med pengene han tjente.

5. I 1930-årene strevde de hellige i likhet med andre mennesker i verden med arbeidsløshet og fattigdom under den store depresjonen. Som et resultat av en åpenbaring fra Herren, opprettet president Grant i 1936 Kirkens velferdsprogram for å hjelpe dem som var i nød, og for å hjelpe alle medlemmer til å bli selvforsynt. Det første presidentskap sa om dette programmet: 'Vår primære hensikt var å etablere, så langt det var mulig, et system som ville fjerne lediggangens forbannelse og forsorgsvesenets onder, og gjeninnføre uavhengighet, flid, sparsommelighet og selvrespekt blant våre medlemmer. Kirkens mål er å hjelpe medlemmene til å hjelpe seg selv. Arbeid må gjenvinne sin posisjon som det styrende prinsipp i livet til Kirkens medlemmer' [Det første presidentskap i *Conference Report*, oktober 1936, 3].

6. [Eldste Albert E. Bowen, som var et medlem av De tolv apostlers quorum], har sagt: ' Det faktiske og langsiktige formål med velferdsplanen er å bygge opp karakteren til Kirkens medlemmer, de som gir og de som mottar, for således å berge alt det fineste og edleste dypt i deres indre og få åndens latente rikdom til å blomstre og bære frukt' [*The Church Welfare Plan* (Evangeliets lære, 1946), 44].

7. I 1936 ble det opprettet en velferdskomité på generalplan til å føre tilsyn med velferdsarbeidet i Kirken. Harold B. Lee, som var president for Pioneer stav, ble komitéens administrerende direktør. Senere ble Deseret Industries-butikker opprettet for å hjelpe arbeidsledige og funksjonshemmede, og gårder og produksjonsprosjekter ble opprettet for å hjelpe de trengende.

Velferdsprogrammet fortsetter å velsigne tusenvis av mennesker i dag, både trengende medlemmer av Kirken og andre som lider nød over hele verden. [Flere opplysninger finnes i Glen L. Rudd, *Pure Religion: The Story of Church Welfare Since 1930* (1995).]

8. Mens misjonærarbeidet fortsatte i et høyere tempo, ble president Grant et redskap i en meget uvanlig konvertering. Vincenzo di Francesca, en italiensk prest, gikk langs en gate i New York City til sin kirke, da han fikk øye på en bok uten perm i en tønne full av aske. Han tok boken opp, bladde i den og så for første gang navnene Nephi, Mosiah, Alma og Moroni. Han følte seg tilskyndet til å lese boken selv om han ikke kjente dens tittel eller opprinnelse, og til å be for å få vite om den var sann. Han sier at mens han gjorde det, ga 'en følelse av glede, som ved å finne noe dyrebart og ekstraordinært, trøst til min sjel og ga meg en glede som menneskenes språk ikke har ord for å beskrive'. Han begynte å undervise medlemmene av sin kirke i prinsippene i boken. Hans kirkes ledere underkastet ham disiplinering på grunn av det, og ga ham til og med ordre om å brenne boken, noe han nektet å gjøre.

9. Han dro senere tilbake til Italia, hvor han i 1930 fikk vite at boken var utgitt av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han skrev et brev til Kirken i Utah som ble gitt videre til president Grant. President Grant sendte ham et eksemplar av Mormons bok på italiensk og ga navnet hans til presidenten for Den europeiske misjon. Vanskelighetene under krigen forhindret i mange år at Vincenzo ble døpt, men 18. januar 1951 fikk han endelig anledning til å bli medlem av Kirken og var den første som ble døpt på øya Sicilia. Fem år senere mottok han sin begavelse i Sveits tempel. [Se Vincenzo di Francesca: «Jeg vil ikke brenne denne boken!» *Lys over Norge*, juni 1988, s. 18.]

10. Den 6. mai 1922 innviet president Grant Kirkens første radiostasjon. To år senere begynte stasjonen å kringkaste møter fra generalkonferansene, noe som gjorde det mulig for mange flere medlemmer av Kirken å høre generalautoritetenes budskap. Ikke lenge etterpå, i juli 1929, var Tabernakelkoret på luften med *Musikk og det talte ord*, et ukentlig program med inspirerende musikk og et muntlig budskap. Dette programmet sendes fremdeles hver eneste uke.

11. President Grant døde 14. mai 1945. Hans 27 år som Kirkens president overgås i lengde bare av Brigham Youngs tid i dette embedet.» (*Vår arv*, s. 107–10.)

Forstå det du leser

President Heber J. Grants liv

Den store depresjonen (avsn. 5) – En tid med meget stor fattigdom over hele verden

Selvforsynt (avsn. 5) – I stand til å ta vare på seg selv

Forsorgsvesenet (avsn. 5) – En offentlig institusjon hvor fattige og arbeidsløse kunne få penger og annen hjelp

President Heber J. Grants læresetninger og vitnesbyrd

12. I 1925 ga president Heber J. Grant og hans rådgivere i Det første presidentskap følgende uttalelse om pengespill: «Kirken har vært og er fortsatt motstander av hasardspill, uansett i hvilken form det skjer. Vi er imot alle former for sjansespill, alle yrker eller såkalte forretningsvirksomheter som tar

penger fra en person som er i besittelse av dem, uten å gi noen motytelse. Vi er motstandere av all slik praksis som har til hensikt å oppmuntre til lett-sindig spekulasjon, og spesielt er vi imot alt som er tilbøyelig til å forsimpler eller svekke de høye moralnormer som Kirkens medlemmer og samfunnet i det store og hele alltid har opprettholdt.» (Sitert i «Hasardspilletts onder», *Lys over Norge*, august 1973, s. 318).

13. Under 2. verdenskrig måtte mange medlemmer av Kirken i forskjellige land gå i krig, og noen av dem kjempet til og med mot hverandre. I en uttalelse som ble lest under general-konferansen i april 1942, sa president Heber J. Grant og hans rådgivere i Det første presidentskap:

14. «Kristi evangelium er et evangelium fylt med kjærlighet og fred, med tålmodighet og langmodighet, med overbærenhet, tilgivelse, vennlighet og gode gjerninger, nestekjærlighet og broderkjærlighet ...

15. Hat kan ikke ha noen plass i de rettferdighets sjeler ...

16. ... Hat stammer fra Satan, kjærlighet kommer fra Gud. Vi må drive hatet ut av våre hjerter, hver eneste en av oss, og aldri tillate at det kommer tilbake ...

17. I ett hundre år har Kirken blitt veiledet av følgende prinsipper: [De siterer Lære og pakter 134:1–6, 8.]

18. I lydighet mot disse prinsippene har Kirkens medlemmer alltid følt seg forpliktet til å forsvare sitt fedreland når de ble bedt om å gå i krig ...

19. ... I den nåværende krig er rettferdige menn i Kirken på begge sider døde, noen med stort heltemot, for sitt eget lands skyld. I alt dette har vårt folk bare tjent lojalt det land de var borgere i, og har underkastet seg de prinsipper vi allerede har nevnt ...

20. ... Når ... konstitusjonell lov i lydighet mot ... prinsippene [som vi finner i Lære og pakter 98:4–7] innkaller Kirkens menn til de væpnede styrker i et hvilket som helst land som de skylder troskap, krever deres fremste borgerplikt at de imøtekommer denne innkallelse. Hvis de når de imøtekommer denne innkallelse og adlyder dem som befaler over dem, tar livet til dem som kjemper mot dem, vil ikke dette gjøre dem til mordere ...

21. Hele verden er for tiden innblandet i en krig som synes å være den verste verden noensinne har sett. Denne kirke er en verdensomspennende kirke, og dens hengivne medlemmer befinner seg i begge leirer. De er uskyldige redskaper i krigen for sine krigførende myndigheter. På begge sider tror de at de kjemper for hjem, fedreland og frihet. På begge sider ber våre brødre til den samme Gud i det samme navn, og de ber om seier. Begge sider kan ikke fullt ut ha rett, kanskje er ingen av dem helt feilfrie. I sin egen beleilige tid og på sin egen suverene måte vil Gud sørge for at rettferdigheten skjer fyllest i denne konflikten ...

22. Til våre unge menn som drar ut i det militære, uansett hvem de tjener eller hvor de tjener, sier vi: Lev et rent liv, hold Herrens bud, be stadig til ham om at han må bevare dere i sannhet og rettferdighet, lev slik dere ber om, og uansett hva som så skjer med dere, vil Herren være med dere og ikke noe vil skje med dere som ikke vil være til Guds heder og ære og til deres frelse og opphøyelse.» (*I Conference Report*, april 1942, 90–91, 93–96.)

23. «Det er mitt vitnesbyrd til dere at Gud lever, at Jesus er Kristus, at Joseph Smith var og er en Guds profet ... Hvordan vet jeg det? Jeg vet det like sikkert som jeg vet at jeg står foran dere her i kveld. Jeg vet hva varme er, jeg vet hva kulde er, jeg vet hva glede er, og jeg vet hva sorg er, og jeg sier til dere at i sorgens stund, i prøvelsens stund og i dødens stund har Gud hørt og besvart mine bønner, og jeg vet at han lever. Dette er mitt vitnesbyrd til dere.» («Farewell Address of Apostle Heber J. Grant», *Improvement Era*, juli 1901, 691.)

Studert det du leser

Utfør aktivitetene A og B når du studerer «President Heber J. Grant».

A Sett deg to mål

1. Studer avsnittene 1–11 og nevnt fem resultater president Heber J. Grant oppnådde som du synes er viktige.
2. Skriv et kort avsnitt om hvordan du synes han greide å utføre disse oppgavene og de vanskelige utfordringene han måtte overvinne for å greie det.
3. Skriv ned to mål du gjerne vil nå, og beskriv hvilke vanskeligheter du tror vil hindre deg i å nå dem. Forklar hva du planlegger å gjøre for å nå dine mål og hvor lang tid du tror det vil ta å nå dem.

B Veiledning i å ta viktige avgjørelser

Les følgende situasjonsbeskrivelser og forklar deretter hvilken læresetning eller hvilket vitnesbyrd fra president Heber J. Grant som passer best på hver enkelt situasjon. Forklar også kort hva du synes vedkommende i hver enkelt situasjon skulle gjøre, og hvorfor.

1. Olgas beste venn ble nylig drept i en bilulykke. Hun er ute av seg og undres om det virkelig finnes noen Gud.
2. Jakob har lyst til å kjøpe et lodd for å vinne en million. Han trenger virkelig pengene.
3. Steffen er soldat i hæren i krigstid. Han er bekymret for om han vil måtte drepe fiendens soldater.
4. Maria strever med å finne en jobb. Hun finner ut at det ville være lettere å motta en utbetaling hver måned fra det offentlige så hun slipper å arbeide.

President George Albert Smith En prektig tjener

President Thomas. S. Monson, en rådgiver i Det første presidentskap, har fortalt følgende historie om George Albert Smith: «Junius Burt fra Salt Lake City, som lenge arbeidet i veivesenet, har fortalt om en gripende og inspirerende opplevelse. Han fortalte at en kald vintermorgen var det arbeidslaget han tilhørte, i ferd med å fjerne tykk is fra rennestenen. Den faste gjengen hadde med seg noen midlertidige hjelpere som sårt trengte dette arbeidet. En av dem hadde bare en tynn genser på seg og frøs i kulden. En slank mann med velstelt skjegg stanset ved mennene og spurte arbeideren: 'Du trenger mer enn den genseren en slik dag. Hvor har du jakken din?' Mannen svarte at han ikke hadde noen jakke å ha på seg. Den besøkende tok av seg sin egen frakk, ga den til mannen og sa: 'Denne frakken er din. Den er av hel ull og vil holde deg varm. Jeg arbeider rett over gaten her.' Gaten var South Temple

Street. Den barmhjertige samaritan som gikk inn i Kirkens administrasjonsbygning til sitt daglige arbeid uten frakk, var president George Albert Smith i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Hans uselviske og gavmilde handling avslørte hans ømme hjerte. Han var i sannhet sin brors vokter.» (Se Lys over Norge, juli 1990, s. 42.)

HANS LIV (1870–1951)

1870	Født 4. april. Sønn av John Henry Smith og Sarah Farr Smith i Salt Lake City	
1891	21 år, var på misjon i den sydlige del av Utah	
1892	22 år, giftet seg med Lucy Emily Woodruff. Hun døde i 1937	
1892–94	22–24 år, var på misjon i den sydøstlige del av De forente stater. Hans hustru, Lucy, var med ham og deltok i arbeidet	
1903	33 år, ordinert til apostel av president Joseph F. Smith	
1919–21	49–51 år, var president for Den europeiske misjon	
1921	51 år, ble leder for Kirkens program for unge menn	
1943	73 år, ble president for De tolv apostlers quorum	
1945	75 år, oppholdt som Kirkens president etter president Heber J. Grants død	
1951	81 år, døde på sin fødselsdag 4. april i Salt Lake City	

HANS TID SOM PRESIDENT (1945–51)

1945	Begynte å sende misjonærer til mange deler av verden hvor de ikke hadde kunnet reise på grunn av 2. verdenskrig. Innviet templet i Idaho Falls, Idaho.
1946	Begynte å sende mat og andre forsyninger til de hellige i Europa som led etter 2. verdenskrig.
1950	Innførte morgen-Seminar

President George Albert Smiths liv

1. «George Albert Smith etterfulgte Heber J. Grant som Kirkens president. President Smith, hvis liv var et eksempel på hvilken lykke som finnes i å etterleve evangeliet, sa: 'Enhver lykke og enhver glede som har vært verdig til å kalles så, har vært et resultat av å holde Guds bud og følge hans råd og veiledning.' [I Conference Report, april 1948, 162.]
2. Lydighet mot Guds bud og Kirkens lederes råd har vært et mønster på rettskaffenhet i president Smiths familie i generasjoner. Han ble oppkalt etter sin farfar, George A. Smith, som var en fetter av profeten Joseph og rådgiver til president Brigham Young. George Alberts far, John Henry Smith, var et medlem av Det første presidentskap under Joseph F. Smith. I en alder av 33 år ble George Albert Smith kalt til De tolv apostlers quorum. Fra 1903–1910 virket John Henry og George Albert sammen i De tolv quorum, og det er den eneste gang i denne evangelieutdeling at far og sønn sammen har vært medlemmer av dette quorum.

3. George Albert Smiths 42 år i De tolv's quorum var fylt med edel tjeneste til tross for perioder med dårlig helse. Øynene hans ble skadet av solen mens han drev med oppmåling for jernbanen i det sydlige Utah, og operasjoner greide ikke å gjøre noe med hans sterke svaksynthet. Økt press og krav på hans tid svekket den skrøpelige kroppen, og i 1909 falt han sammen av utmattelse. Legenes ordre om fullstendig hvile undergravde hans selvtillit, skapte en følelse av å være verdiløs, og økte hans anspenhet.

4. I denne vanskelige tiden hadde George en drøm der han så en vakker skog ved en stor innsjø. Etter at han hadde gått et stykke gjennom skogen, gjenkjente han sin kjære bestefar, George A. Smith, som kom imot ham. George skyndte seg fremover, men da bestefaren kom nærmere, stoppet han og sa: 'Jeg vil gjerne vite hva du har gjort med mitt navn.' Hele livet passerte revy for George, og han svarte ydmykt: 'Jeg har aldri gjort noe med ditt navn som du trenger å skamme deg over.' Denne drømmen fornyet Georges ånd og fysiske motstandskraft, og snart kunne han begynne å arbeide igjen. Senere beskrev han ofte opplevelsen som et viktig vendepunkt i hans liv. [George Albert Smith, *Sharing the Gospel with Others*, red. Preston Nibley (1948), 110–12.]

5. Under president George Albert Smiths ledelse, som varte fra 1945 til 1951, kom Kirkens medlemstall opp i en million, templet i Idaho Falls, Idaho, ble innviet, og misjonærarbeidet ble gjenopptatt etter 2. verdenskrig.

President George Albert Smith, USAs president Harry S. Truman og Utahs guvernør Herbert Maw

6. Det ble også organisert hjelpearbeid for Kirkens medlemmer i Europa som var blitt uten eksistensmidler på grunn av krigen. Kirkens medlemmer i USA ble oppfordret til å bidra med klær og andre varer. President Smith hadde et møte med USAs president Harry S. Truman for å få godkjenning til å sende innsamlet mat, klær og sengetøy til Europa. President Smith beskrev møtet slik:

7. President Truman spurte: 'Hvorfor ønsker dere å sende det over dit? Pengene deres er jo ikke verdt noe som helst.'

8. Jeg svarte: 'Vi vil ikke ha pengene deres.' Han så på meg og spurte: 'De mener vel ikke at dere skal gi dem det?'

9. Jeg sa: 'Selvfølgelig vil vi gi dem det. De er våre søsken og lider nød. Gud har velsignet oss med overskudd, og vi vil med glede sende det hvis myndighetene vil samarbeide med oss.'

10. Han sa: 'Dere er på rett vei,' og han tilføyde, 'vi vil med glede gjøre alt vi kan for å hjelpe dere.' [I *Conference Report*, oktober 1947, 5–6.]

11. Mens de donerte varene ble sortert og pakket i Utah for å bli sendt til utlandet, kom president Smith for å inspirere forberedelsene. Tårer rant nedover kinnene hans da han så hvilke store mengder som var blitt gitt så rundhåndet. Etter noen minutter tok han av seg den nye kappen og sa: 'Vær så snill og send denne.' Selv om flere som sto ved siden av sa til ham at han trengte kappen sin den kalde vinterdagen, insisterte han på at den skulle sendes. [Se Rudd, *Pure Religion*, 248.]

12. Eldste Ezra Taft Benson i De tolv's quorum fikk i oppdrag å gjenåpne misjonene i Europa, føre tilsyn med distribusjonen av hjelpesendingene og ta seg av de helliges åndelige behov. Et av eldste Bensons første besøk gikk til en konferanse de hellige hadde i Karlsruhe, en tysk by ved Rhinen. Eldste Benson sa om denne opplevelsen:

13. 'Vi fant til slutt frem til møtestedet, en delvis utbombet bygning som lå midt i et kvartal. De hellige hadde sittet sammen i ca. to timer og ventet på oss i håp om at vi skulle komme, for de hadde hørt rykter om at vi kanskje skulle komme til konferansen. Og for første gang i mitt liv fikk jeg se nesten en hel forsamling i tårer mens vi gikk opp på forhøyningen, og det gikk opp for dem at til slutt, etter 6–7 lange år, hadde representanter fra Sion, som de sa, endelig kommet tilbake til dem ... Mens jeg så inn i deres oppadvendte ansikter, bleke og tynne, mange av disse hellige var kledd i filler, noen av dem var barbente, kunne jeg se troens lys i deres øyne mens de bar vitnesbyrd om at dette siste-dagersverk var av Gud, og uttrykte sin taknemlighet for Herrens velsignelser.' [I *Conference Report*, april 1947, 154.]

14. Blant sine mange ansvarsoppgaver førte eldste Benson tilsyn med distribusjonen av 127 jernbanevogner med mat, klær, sengetøy og medisiner over hele Europa. Da president Thomas S. Monson flere år senere innviet et nytt møtehus i Zwickau i Tyskland, kom en eldre bror frem med tårer

i øynene og ba ham hilse til president Ezra Taft Benson. Han ba ham 'fortelle ham at han reddet mitt liv og livet til mange brødre og søstre i mitt fedreland på grunn av maten og klærne han hadde med til oss fra medlemmer av Kirken i Amerika.' [Sitert i Gerry Avant, «War Divides, but the Gospel Unites», *Church News*, 19. august 1995, 5.]

15. De nederlandske hellige fikk anledning til å yte de sultende hellige i Tyskland sann kristen tjeneste. De nederlandske medlemmene hadde lidd mye under krigen, men så mottok de velferdshjelp fra Kirkens medlemmer i USA. Våren 1947 ble de bedt om å starte sine egne velferdsprosjekter, noe de gjorde med begeistring. De satte først og fremst poteter og ventet en stor avling.

16. På denne tiden kom president Walter Stover fra Den østtyske misjon til Nederland, og med tårer i øynene fortalte han om sulten og elendigheten blant Kirkens medlemmer i Tyskland. President Cornelius Zappey, president for Den nederlandske misjon, spurte medlemmene om de ville gi potetavlingen sin til tyskerne som hadde vært deres fiender under krigen. Medlemmene gikk villig med på det og begynte å betrakte potetavlingene med økt interesse. Avlingen ble langt større enn noen hadde ventet, og de nederlandske hellige kunne sende 75 tonn poteter til sine søsken i Tyskland. Året etter sendte de nederlandske hellige 90 tonn poteter og 9 tonn sild til de hellige i Tyskland. [Flere opplysninger finner du i Rudd, *Pure Religion*, 254. 61.]

17. Å vise slik Kristus-lignende kjærlighet som disse hellige gjorde, var typisk for president George Albert Smith, som utstrålte Kristi kjærlighet i en uvanlig grad. Han sa: 'Jeg kan si dere, mine brødre og søstre, at det lykkeligste folk i denne verden er de som elsker sin neste som seg selv, og som ved sin livsførsel viser at de setter pris på Guds velsignelser.' (I *Conference Report*, april 1949, 10)» (*Vår arv*, s. 110–114.)

George Albert Smiths læresetninger og vitnesbyrd

18. «Da jeg var barn, forsto jeg, eller jeg trodde jeg forsto, at Herrens bud var hans lover og regler som skulle veilede meg. Jeg trodde jeg forsto at ulydighet mot disse lovene ville medføre straff, og som barn vil jeg anta jeg har følt at Herren hadde ordnet forskjellige saker og ting i livet slik at jeg måtte adlyde visse lover, ellers ville det komme en rask straff. Men etter hvert som jeg er blitt eldre, har jeg lært å se dette fra en

annen synsvinkel, og i dag er Herrens lover for meg ... bare søt musikk fra røsten til vår Fader i himmelen som er barmhjertig mot oss. Disse lovene er bare råd og rettleiding fra en kjærlig far ... og følgelig er det som en gang for meg syntes å ha det strenge navn lov, nå kjærlige og milde råd fra en allvitende himmelsk Fader.» (I *Conference Report*, oktober 1911, 43–44, se også Mosiah 2:41.)

19. «Jeg synes at noe av det vakreste i Jesu Kristi evangelium er at det fører oss alle til samme nivå. En mann må ikke være stavsprezident eller medlem av De tolv apostlers quorum for å motta en høy plass i det celestiale rike. Det mest ydmyke medlem av Kirken vil få en opphøyelse likeså stor som en hvilken som helst mann i det celestiale rike hvis han holder Guds bud. Skjønnheten i Jesu Kristi evangelium er at vi alle blir likeverdige så lenge vi holder Herrens bud. Når vi etterlever og holder Kirkens lover, har vi samme mulighet til opphøyelse.» (I *Conference Report*, okt. 1933, 25, se også *Lys over Norge*, mai 1980, s. 35.)

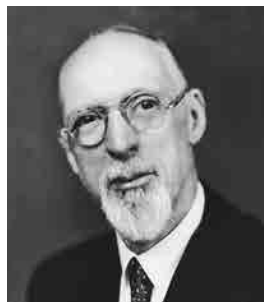

20. «Min bestefar [apostel George A. Smith] pleide å si til sin familie: 'Det finnes en demarkasjonslinje som er klar og tydelig og som går mellom Herrens og Satans territorium. Hvis du vil holde deg på Herrens side av linjen, vil du være under hans innflytelse og vil ikke ha noe ønske om å gjøre det som er galt. Men hvis du krysser linjen og går over på djevelens side – selv om det bare er en tomme – da er du i fristerens makt, og hvis han har hell med seg, vil du ikke være i stand til hverken å tenke eller resonnere riktig fordi du har tapt Herrens ånd.

21. Når jeg av og til er blitt fristet til å gjøre noe bestemt, har jeg spurt meg selv: 'På hvilken side av linjen befinner jeg meg?' Hvis jeg fant ut at jeg befant meg på den trygge siden, eller på Herrens side, gjorde jeg alltid det som var riktig. Derfor må dere be og tenke igjennom problemet når fristelsen melder seg, for da vil innflytelsen fra Herrens ånd gjøre det mulig for dere å ta en klok avgjørelse. Vi er bare trygge på Herrens side av linjen.» (Se *Tilgivelsens mirakel*, s. 216.)

22. «Hvis du ønsker å være lykkelig, må du huske at alt som med rette kan kalles lykke befinner seg på Herrens side av linjen, mens all sorg og skuffelse befinner seg på djevelens side av linjen.» (*Sharing the Gospel with Others*, red. Preston Nibley (1948), 42–43.)

23. «Vi kan ikke tvinge mennesker til å gjøre noe, men vi kan elske dem til å gjøre det som er riktig og til å handle rettfærdig.» (Sitert av eldste Arwell L. Pierce, tidligere president for Den mexikanske misjon, i *Conference Report*, april 1951, 114.)

24. «Jeg kan huske en mann som en gang sa til meg etter at vi hadde snakket sammen en stund: 'Vel, så vidt jeg kan forstå, er din kirke like god som noen annen kirke.' Jeg vil anta han trodde han ga oss et stort kompliment, men jeg sa til ham: 'Hvis den kirken jeg representerer her, ikke har større betydning for menneskenes barn enn en hvilken

som helst annen kirke, da har jeg misforstått hvilken plikt jeg har her. Vi har ikke kommet for å ta fra dere den sannhet og dyd dere er i besittelse av. Vi har ikke kommet for å finne feil ved dere eller kritisere dere. Vi har ikke kommet hit for å gi dere kraftig kritikk for ting dere ikke har gjort, men vi har kommet hit som deres brødre. Vi gir frivillig av vår tid og våre midler, og vi har kommet til deres land med kjærlighet i våre hjerter, med et ønske om å gjøre noe godt for dere, for å oppmuntre dere til å omvende dere fra deres synder, hvis dere er syndige, og vi har kommet for å oppmuntre dere til å beholde de dyder dere har på områder hvor dere er dydige, og si til dere: «Behold alt det gode som dere har, og la oss gi dere mer godt slik at dere kan bli lykkeligere og slik at dere kan være beredt til å komme inn i vår himmelske Faders nærhet.»» (*Sharing the Gospel with Others*, 12–13, se også *Lys over Norge*, januar 1992, s. 22.)

25. «Nettopp denne dagen som vi møtes her for å tilbe, ... sabbaten, har blitt denne store nasjons fridag, den dag som tusener har avsatt til å bryte det bud som Gud ga for lenge, lenge siden, og jeg er overbevist om at meget av den sorg og nød som rammer og vil fortsette å ramme menneskeheten, kan spores tilbake til det faktum at de har ignorert hans påbud om å helligholde sabbaten.» (*I Conference Report*, oktober 1935, 120, se også *Lys over Norge*, april 1983, s. 151.)

26. «Etter å ha levd i åtti år her på jorden og reist til mange deler av verden og vært sammen med mange store og gode menn og kvinner, er det mitt vitnesbyrd til dere at i dag vet jeg bedre enn jeg noensinne har visst at Gud lever, at Jesus er Kristus, at Joseph Smith var en profet for den

levende Gud, og at den kirke han organiserte under ledelse av vår himmelske Fader, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige – den Kirken som ble drevet ut i villmarken (ørkenen) – virker med kraft og myndighet fra det samme prestedømme som ble overdratt av Peter, Jakob og Johannes til Joseph Smith og

Oliver Cowdery. Jeg vet dette like sikkert som jeg vet at jeg lever, og jeg forstår at det er en alvorlig sak å bære dette vitnesbyrd for dere, og at jeg vil bli holdt ansvarlig av min himmelske Fader for dette og for alle andre ting jeg har undervist om i hans navn. Fordi jeg forstår dette og vet at hvis jeg skulle føre dere på villspor, ville jeg bli holdt ansvarlig for det, derfor bærer jeg dette vitnesbyrd med kjærlighet og vennlighet i hjertet for alle mennesker, i Jesu Kristi, vår Herres navn.» («After Eighty Years», *Improvement Era*, april 1950, 263–64.)

Studert du leser

Utfør aktivitet A og B når du studerer «President George Albert Smith».

A Hva ville han ha svart?

Tenk deg at du har anledning til å intervju president George Albert Smith. Etter å ha studert avsnitt 1–17 skriver du ned hva du tror han ville ha svart på følgende spørsmål:

1. Hva synes du er det største du har utrettet?
2. Hvilket av dine familiemedlemmer har størst innvirkning på deg? Hvorfor?
3. Hvilken tjeneste som du husker best, har du gitt til dine medmennesker?
4. Hvorfor synes du det er viktig å utstråle kjærlighet og vise nestekjærlighet for andre?

B Anvend læresetningene

Med utgangspunkt i det du leser i «George Albert Smiths læresetninger og vitnesbyrd» velger du fem av hans læresetninger som var viktige og meningsfulle for deg. For hver enkelt beskriver du en dagsaktuell situasjon som kunne avhjelpest eller besvares ved det president Smith forkynte. Etter hver situasjon forklarer du hvordan de sannheter president Smith underviste om, kunne hjelpe en person til å gjøre det som er riktig.

En verdensospennende kirke

I løpet av de siste 50 år i det 20. århundre opplevde Kirken en helt enestående vekst. Under dyktig og inspirert ledelse av Kirkens presidenter fra David O. McKay til Gordon B. Hinckley er misjonærarbeidet blitt utvidet og Kirkens medlemstall har passert 11 000 000. Templer begynner nå å dukke opp over hele jorden, slik at evangeliets høyeste ordnanser blir lettere tilgjengelige for flere hellige og deres forfedre i mange land. Som en oppfyllelse av Herrens plan, begynner Kirken nå virkelig å bli brakt «ut av mulm og ut av mørke» (L&P 1:30). President Gordon B. Hinckley har sagt om vår tid:

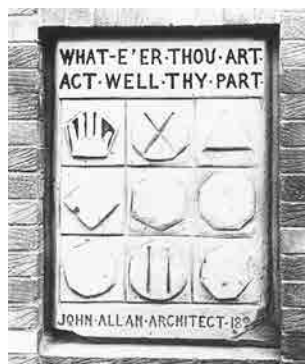
«Den allmektiges verk i de siste dager, det som de gamle talte om, det som profetene og apostlene profeterte om, er kommet. Det er her. Av en grunn som er ukjent for oss, men ifølge Guds visdom, har vi fått det privilegium å komme til jorden i denne strålende tidsalder. Det har vært en rivende utvikling på vitenskapens område. Det har skjedd en veritabel eksplosjon av lærdom. Dette er den største av alle tidsaldre når vi ser på hva mennesket har utført og oppnådd ...

Vi lever i den største av alle tidsaldre og er fylt av ærefrykt på grunn av en dyp og høytidelig fornemmelse av historie. Dette er den siste og endelige evangelieutdeling som alle de tidligere har pekt frem mot ...

På et stadium i denne utviklingen vil Jesus Kristus komme igjen for å regjere i herlighet på jorden. Ingen vet når det skjer. Selv ikke englene i himmelen vil vite tiden for hans gjenkomst. Men det vil bli en dag vi ønsker velkommen.» (Se *Liahona*, januar 2000, s. 89–90.)

President David O. McKay

«Ingen annen suksess kan oppveie at man svikter i hjemmet»

Mens David O. McKay var misjonær i Skottland i 1898, fikk han en gang hjemlengsel. Han fortalte at mens han vandret omkring i en by, «fikk jeg øye på en uferdig bygning som lå mange meter tilbaketrukket fra fortauet. Over inngangsdøren var det en bue i sten, noe som var svært uvanlig,

og det som var enda mer uvanlig var at jeg fra fortauet kunne se at det sto noe skrevet på denne buen.

Jeg sa til min ledsager: 'Det er svært uvanlig! Jeg går bort for å se hva det er.' Da jeg kom nærmere, så jeg dette budskapet, ikke bare hugget i sten, men som om det kom fra ham vi tjente, og det sto: 'Det du gjør, gjør det fullt og helt.'

Jeg snudde meg og gikk tankefull bort, og da jeg kom bort til min ledsager, gjentok jeg budskapet for ham.

*Det var et budskap til meg denne dagen om å gjøre godt arbeid som misjonær for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.» (Cherished Experiences from the Writings of president David O. McKay, red. Clare Middlemiss [1955], 174–75, se også *Lys over Norge*, oktober 1993, s. 28.)*

HANS LIV (1873–1970)

1873	Født 8. september i Huntsville, Utah. Sønn av David og Jenette Evans McKay
1881	8 år, ble døpt på sin fødselsdag. Hans far var på misjon i Storbritannia.
1897–99	24–26 år, var på misjon i Skottland
1901	27 år, giftet seg med Emma Ray Riggs, hans kjæreste fra skoletiden, 2. januar. Hun døde i 1970
1906	32 år, ordinert til apostel av president Joseph F. Smith
1918–34	45–61 år, president for Søndagsskolen
1920–21	47–48 år, foretok en verdensospennende rundreise til Kirkens misjoner, innviet mange land til evangeliets forkynnelse
1922–24	49–51 år, president for Den europeiske misjon
1934–51	61–77 år, rådgiver for presidentene Heber J. Grant og George Albert Smith
1950	77 år, ble president for De tolv apostlers quorum
1951	77 år, oppholdt som Kirkens president etter president George Albert Smiths død
1970	96 år, døde 18. januar i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1951–70)

1955–56	Innviet templene i Sveits og Los Angeles, California
1958	Åpnet Kirkens universiteter på New Zealand og Hawaii, innviet templer på New Zealand og i London, England. Den første stav utenfor Nord-Amerika ble organisert (på New Zealand).
1961	Kirkens korrelasjonsprogram ble innledet
1964	Innviet templet i Oakland, California
1966	Den første stav i Syd-Amerika ble organisert (i Brasil)

President David O. McKays liv

1. «David O. McKay var rådgiver for president George Albert Smith i Det første presidentskap. Våren 1951, da det viste seg at president Smiths helse var blitt litt bedre, bestemte McKay og hans hustru, Emma Rae, seg for å forlate Salt Lake City og ta sin forsinkede ferie i California. De overnattet i St. George, Utah. Da president McKay våknet tidlig neste morgen, hadde han et bestemt inntrykk av at han skulle vende tilbake til Kirkens hovedkvarter. Noen få dager etter at han kom til Salt Lake City, fikk presiden Smith et slag som førte til at han døde 4. april 1951. David O. McKay ble deretter Kirkens niende president.

2. President McKay var godt forberedt til å lede Kirken. Som 8-åring påtok han seg ansvaret som familiens overhode da hans far ble kalt til De britiske øyer på misjon. To av hans eldre søstre var nettopp døde, moren ventet et barn til og faren følte at ansvaret for gården var for stort til å bli lagt på Davids mor. Under disse omstendighetene sa bror McKay til sin hustru: 'Selvfølgelig er det umulig for meg å reise.' Søster McKay så på ham og sa: 'Selvfølgelig må du si ja. Du trenger ikke å bekymre deg for meg. David O. og jeg greier dette fint!' [sitert i Llewelyn R. McKay, *Home Memories of President David O. McKay* (1956), 5–6]. Foreldrenes tro og plikttroskap ga den unge David et ønske om å tjene Herren hele sitt liv. Han ble kalt til De tolv s råd i 1906 i en alder av 32 år, og han virket i dette rådet og i Det første presidentskap (som rådgiver for president Heber J. Grant og president George Albert Smith) i 45 år før han ble Kirkens president.

3. President McKay begynte med en omfattende reiseaktivitet som førte ham til medlemmer av en kirke som var blitt verdensomspennende. Han besøkte de hellige i Storbritannia og Europa, Syd-Afrika, Latin-Amerika, det sydlige Stillehavsområdet og andre steder. Mens han var i Europa, iverksatte han innledende tiltak for bygging av templer i London og Sveits. Før hans presidenttid var over, hadde han besøkt nesten hele verden og velsignet og inspirert Kirkens medlemmer.

4. President McKay la fornyet vekt på misjonærarbeidet ved å oppfordre hvert medlem inntrengende til å forplikte seg til å bringe minst et nytt medlem inn i Kirken hvert år. Han ble kjent for sin gjentatte formaning: 'Hvert medlem en misjonær'.

5. I et forsøk på å øke heltidsmisjonærenes effektivitet, ble den første offisielle proselytteringsplanen i 1952 sendt til misjonærer over hele verden. Den hadde tittelen *Et systematisk program for undervisning i evangeliet*. Den inneholdt syv misjo-

nærdiskusjoner som la vekt på å undervise ved Ånden og klart og tydelig fortalte om guddommens natur, frelsesplanen, frafallet og gjenopprettelsen, samt om Mormons boks betydning. Antall mennesker som ble omvendt til Kirken over hele verden, økte dramatisk. I 1961 innkalte Kirkens ledere til det første seminar for alle misjonspresidentene, som lærte å oppfordre familier til å drive fellesskapsfremmende arbeid med sine venner og naboer og deretter la disse menneskene bli undervist av misjonærene i sitt hjem. Et språkopplæringsprogram for nylig kalte misjonærer ble opprettet i 1961, og senere ble det bygget et opplæringscenter for misjonærer.

6. I løpet av president McKays presidenttid ble frøene til Kirkens vekst i Asia sådd av medlemmer av Kirken som tjenestegjorde i de væpnede styrker. En ung menig fra American Fork i Utah som tjenestegjorde i Sør-Korea, merket seg at amerikanske soldater som møtte koreanske sivile, fikk koreanerne til å hoppe til side og av stien mens soldatene passerte. Det unge medlemmet av Kirken gikk derimot til side og lot koreanerne benytte stiene. Han anstrengte seg også for å lære navnene deres, og hilste høflig på dem når han passerte. En dag gikk han inn i spisesalen sammen med fem av sine venner. Matkøen var meget lang, så han ventet en stund ved et bord. Snart kom en koreaner med et brett med mat. Soldaten pekte på den ene stripen på armen sin og sa: 'Du kan ikke servere meg. Jeg er bare en menig.' Koreaneren svarte: 'Jeg serverer deg. Du nr. 1 kristen.' [George Durrant, «No. 1 Christian», *Improvement Era*, nov. 1968, 82–84.]

7. Innen utgangen av 1967 hadde misjonærer og soldater forkynt evangeliet så effektivt i Korea at Mormons bok ble oversatt til koreansk, og staver og ward var snart opprettet over hele dette landet.

8. Misjonærene hadde også stor fremgang i Japan. Etter 2. verdenskrig hadde Kirkens medlemmer i Japan i flere år lite kontakt med representanter for Kirken. Men siste-dagers-hellige soldater stasjonert i Japan etter krigen hjalp Kirken så den vokste seg sterkere. I 1945 ble

Tatsui Sato imponert over siste-dagers-hellige soldater som avlo å drikke te, og han stilte dem spørsmål som førte til at han ble døpt, og flere i hans familie ble døpt året etter. Elliot Richards døpte Tatsui, og Boyd K. Packer, en soldat som senere skulle bli medlem av De tolv apostlers quorum, døpte søster Sato. Familien Satos hjem var stedet der mange japanere for første gang fikk høre budskapet om det gjengitte evangelium. Snart åpnet siste-dagers-hellige misjonærer som hadde kjempet mot japanerne under 2. verdenskrig, japanske byer for misjonærarbeid.

9. Selv om Kirkens nærvær på Filippinene også kan spores tilbake til amerikanske soldater og andre etter 2. verdenskrig, begynte Kirkens sterke vekst der i 1961. En ung filippinsk kvinne som ikke var medlem av Kirken, hørte om Mormons bok og traff flere siste-dagers-hellige. Det førte til at hun ble påvirket til å kontakte offentlige embedsmenn som hun kjente for å be om godkjennelse til at siste-dagers-hellige misjonærer kunne komme til Filippinene. Godkjennelsen ble gitt, og bare noen måneder senere gjeninnviet eldste Gordon B. Hinckley i De tolv s quorum landet for misjonærarbeid.

10. Som et resultat av Kirkens dramatiske vekst i 1950-årene kunngjorde president McKay prestedømmets korrelasjonsprogram. En komité med eldste Harold B. Lee i De tolv quorum som formann, fikk i oppgave å foreta et grundig og ydmykt studium av alle Kirkens programmer for å se hvor godt de oppfylte Kirkens viktigste formål. Med Det første presidentskaps godkjennelse kunngjorde eldste Lee i 1961 at det skulle utarbeides retningslinjer for planlegging, skriving og innføring av alt undervisningsmaterieil i Kirken. Mye av dette materiellet var tidligere blitt utarbeidet av Kirkens hjelpeorganisasjoner. Denne nye bestemmelsen gjorde at man unngikk unødvendig duplisering av programmer og leksjonsmaterieil så evangeliet kunne bli forkynt mer effektivt for medlemmer i alle aldre og på alle språk i en verdensomspennende kirke.

11. Kirken foretok også andre forandringer for å samordne alle programmer og aktiviteter mer effektivt, deriblant velferds- og misjonærarbeidet og det slektshistoriske arbeidet, for bedre å kunne realisere Kirkens misjon. Hjemmeundervisning, som hadde vært en del av Kirken siden Joseph Smiths tid, ble tillagt ny vekt i 1960-årene som et middel til bedre å kunne ivareta Kirkens medlemmers åndelige og timelige behov. Møtehusbiblioteker ble opprettet for å forbedre undervisningen, og lærerutviklingskurs ble også satt i gang. I 1971 begynte Kirken å utgi tre engelskspråklige tidsskrifter under tilsyn av generalautoritetene – *the Friend*, for barn, *New Era* for ungdom, og *Ensign* for voksne. Omtrent samtidig gjorde Kirken tidsskriftene på andre språk ensartet. Tidligere var de blitt utgitt uavhengig av de forskjellige misjoner. Ett tidsskrift blir nå oversatt til mange språk og sendt til Kirkens medlemmer over hele verden.

12. President David O. McKay hadde lenge understreket hjemmet og familielivets betydning som kilde til lykke og det sikreste forsvar mot prøvelsene og fristelsene i vår tid. Han talte ofte om sin kjærlighet til familien

og den usvikelige støtte han fikk fra sin hustru Emma Rae. Under president McKays ledelse ble det på nytt lagt sterk vekt på en ukentlig familiens hjemmeaften som et middel for foreldre til å trekke sine barn nærmere til seg og undervise dem i evangeliets prinsipper.

13. Hjelpeforeningen støttet profeten når det gjaldt å legge vekt på viktigheten av å styrke hjemmet og familien. Fra sin begynnelse i Nauvoo hadde Hjelpeforeningen vokst til å omfatte hundretusener av kvinner over hele verden som ble velsignet personlig og i familien ved undervisningen og tilhørigheten de fikk gjennom Hjelpeforeningen. Fra 1945 til 1974 var Hjelpeforeningens generalpresident Belle S. Spafford en

dyktig leder som også fikk nasjonal anerkjennelse da hun var president for USAs nasjonalråd for kvinner fra 1968 til 1970.

14. President McKay døde i januar 1970 i en alder av 96 år. Han hadde president over Kirken i nesten 20 år, og i denne tiden hadde Kirkens medlemstall blitt nesten tredoblet, og store anstrengelser ble gjort når det gjaldt å bringe evangeliets budskap ut til hele verden.» (*Vår arv*, s. 114–19.)

David O. McKays læresetninger og vitnesbyrd

15. «Hjemmet er det fremste og mest effektive sted for barna å tilegne seg livets lære: sannhet, ære, dyd, selvbeherskelse, verdien av utdanning, ærlig arbeid og den hensikt og det privilegium livet er. Ikke noe kan overta hjemmets plass når det gjelder å oppdra og undervise barn, og ingen annen suksess kan oppveie at man svikter i hjemmet.» (*Family Home Evening Manual* [1968], III).

16. «Spiren til et lykkelig ekteskap såes i ungdommen. Lykke begynner ikke ved alteret, men i ungdoms- og forlovelseseiden» (*Pathways to Happiness* red. av Llewelyn R. McKay [1957], 49, se også *Lys over Norge*, jan. 1972, s. 35).

17. «De høyeste av alle idealer er læresetningene, og i særdeleshet livet til Jesus fra Nasaret, og den mann er i sannhet størst som er mest lik Kristus.

18. Hva du oppriktig i ditt hjerte synes om Kristus, vil avgjøre hva du er, og vil i høy grad bestemme hvordan du vil handle.» (*Conference Report*, april 1951, 93, se også *Lys over Norge*, april 1980, s. 54.)

19. «Et virkelig siste-dagers-hellig hjem er et sted hvor Kristus, hvis han tilfeldigvis skulle komme inn, ville være glad for å oppholde seg og hvile» (*Gospel Ideals* [1953], 169, se også *Liahona*, jan. 2001, s. 79).

20. «Når man setter forretninger eller fornøyer eller anskaffelse av høyere inntekter høyere enn hjemmet, er man inne på en kurs som svekker sjelen. Når klubben blir viktigere for en mann enn hjemmet, er tiden inne for ham til skamfullt å innrømme at han ikke har lykkes med å nå de strålende muligheter hans liv tilbyr ham, og han har strøket til den virkelige prøven på sann manndom.

21. Det fattigste skur hvor kjærligheten råder blant en forenet familie, er av langt større verdi for Gud og de kommende generasjoner enn alle andre rikdommer. I et slikt hjem kan Gud utføre mirakler, og vil utføre mirakler. Rene hjerter i et rent hjem er aldri lengre unna himmelen enn at deres lavmælte bønner blir hørt der.» (I «A Prophet's Counsel,» *Church News*, 7. sept. 1968, 4, se også *Lys over Norge*, okt. 1981, s. 60.)

22. «Det er mulig å gjøre hjemmet til et stykke himmel, ja, jeg forestiller meg himmelen som en fortsettelse av det ideelle hjem» (*Gospel Ideals*, 490, se også *Lys over Norge*, juli 1994, s. 13.)

23. Eldste Gordon B. Hinckley, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, siterte følgende råd fra president McKay: «En mann kan ikke gjøre noe større for sine barn enn å la dem se at han elsker deres mor.» (I *Conference Report*, april 1971, 82, se også *Lys over Norge*, juni 1996, s. 7.)

24. «Ingen foreldre kan konsekvent lære sine barn å tro på Kristus hvis de misbruker Guds navn. Banning høres aldri i et godt hjem. Banning er et onde som vitner om dårlig oppdragelse. Blasfemiske utbrudd jager ærbødighetens og tilbedelsens ånd på flukt.» (*Gospel Ideals*, 420, se også *Lys over Norge*, okt. 1983, s. 126.)

25. «Gud hjelper oss så vi kan være trofaste mot vårt ansvar, mot våre kall, og spesielt mot det ansvar vi har for å bringe evangeliets glade budskap til våre venner og vår neste. Det vil forandre menneskenes liv og gjøre kvinner og barn bedre enn de noensinne har vært tidligere. Jesu Kristi evangeliums misjon er å gjøre ondsinnede mennesker gode og gode mennesker bedre.» («Every Member a Missionary», *Millennial Star*, okt. 1961, s. 469, se også *Lys over Norge*, «Taler og meddelelser fra oktoberkonferansen 1984», s. 47.)

26. Eldste Robert L. Simpson, som den gang var assistent for De tolv apostlers quorum, talte om å unngå dovenskap og gjenga følgende sitat av president McKay: «Det sanne bilde på hvem man virkelig er, er hvordan man bruker sin tid når man ikke behøver å gjøre noe.» (I *Conference Report*, okt. 1972, 146, eller *Ensign*, januar 1973, 113.)

27. President Marion G. Romney, som var en rådgiver i Det første presidentskap, talte om å nøle med å følge Ånden da han som ung mann var ute på misjonsmarken og lot en sjanse gå ifra seg: «Det eneste som noen gang har fått meg til å føle at Herren har tilgitt meg, opplevde jeg da jeg hørte president McKay si: 'Da jeg var ute på misjonsmarken, ble jeg en gang inspirert til å gjøre en bestemt ting, men jeg gjorde det ikke.' Han sa: 'Jeg har alltid vært lei meg for dette.' Han sa: 'La aldri være å følge Åndens hvisken. Lev slik at dere kan motta den, og ha mot til å følge dens anvisninger.'» (I *Conference Report*, april 1975, se også *Lys over Norge*, oktober 1975, s. 31.)

28. «Mitt vitnesbyrd om den oppstandne herre er like reelt som vitnesbyrdet til Tomas [Jesu disippel], som sa til den oppstandne Kristus da han viste seg for sine disipler: 'Min herre og min Gud' (Johannes 20:28). Jeg vet at han lever ...

29. Jeg vet at han vil samtale med sine tjenere som søker ham i ydmykhet og rettferdighet. Jeg vet det fordi jeg har hørt hans røst, og jeg har mottatt hans veiledning i spørsmål som gjelder hans rike her på jorden.

30. Jeg vet at hans Fader, vår skaper, lever. Jeg vet at de viste seg for profeten Joseph Smith ... Denne kunnskap er like reell for meg som det som skjer i vårt daglige liv. Når vi går til ro om kvelden, vet vi – vi har en sikker forvisning om – at solen vil stå opp om morgenen og kaste sine stråler over hele jorden. Like reell for meg er kunnskapen om at Kristus lever og at

denne gjenopprettede kirke er guddommelig.» (I *Conference Report*, april 1968, 9–10.)

Studert du leser

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer «President David O. McKay».

A Skriv en kort fortelling

Studert avsnitt 1–14. Skriv en kort fortelling om hva du beundrer i president McKays liv og hvordan hans eksempel kan hjelpe deg med å komme til Jesus Kristus.

B Tegn et kart

1. Tegn et enkelt verdenskart med kartene i standardverkene som utgangspunkt.
2. Fargelegg de områder i verden som president McKay besøkte og hvor Kirken viste dramatisk vekst under hans administrasjon.
3. Sett en stjerne i de områdene i verden hvor han organiserte staver.
4. Sett et X i de områdene hvor Kirkens skoler begynte i den tid han var president.
5. Sett en T i de områder hvor templer ble innviet i hans tid som president.

C Innred hjemmet ditt

Tenk deg at du nettopp har giftet deg i templet og at du diskuterer med din ektefelle hvordan du har lyst til å innrede hjemmet deres.

1. I notatboken din tegner du en planskisse over hjemmet som viser hvor de forskjellige rommene ligger.
2. Med utgangspunkt i det du leser i «David O. McKays læresetninger og vitnesbyrd» skriver du et nummer på de uttalelsene du synes passer best til å beskrive hvert enkelt rom. (Noen uttalelser er engre enn et avsnitt. Du kan skrive mer enn en uttalelse i hvert enkelt rom.)
3. Under tegningen forklarer du hvorfor du valgte som du gjorde. F.eks. kunne det president McKay sier i avsnitt 19 henges over inngangsdøren for å minne deg om at hjemmet skulle være et sted hvor Kristus ville like å komme inn.

President Joseph Fielding Smith

Evangeliets teolog og forfatter

President Joseph Fielding Smith «ble ordinert til apostel 7. april 1910 av sin far, president Joseph F. Smith, som den gang var Kirkens sjette president ...

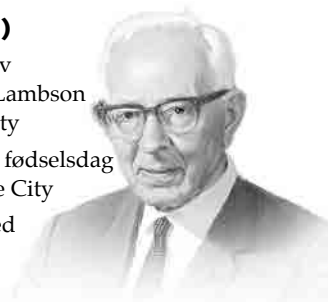
President Smith, som var Hyrum Smiths barnebarn ... [var] den tredje med navnet Joseph Smith som ble Kirkens president ...

Han ydet stadig bidrag til Kirkens litteratur ved alt han skrev om Kirkens lære og historie.

Han var en høyt elsket leder som i hele sitt liv viste hengivenhet til evangeliets prinsipper, og som av medlemmer i De tolv apostlers råd er blitt beskrevet som en virkelig rettferdig og rettskaffen mann» («President Joseph Fielding Smith Becomes Tenth President of the Church», Improvement Era, feb. 1970, 3). Når du leser om president Smiths liv og læresetninger, kan du se etter tegn tidlig i hans liv som kan forklare hvorfor og hvordan han ble den mann han var.

HANS LIV (1876–1972)

1876	Født 19. juli. Sønn av Joseph F. og Julina Lambson Smith i Salt Lake City
1884	8 år, ble døpt på sin fødselsdag av sin far i Salt Lake City
1893	16 år, var tilstede ved innvielsen av Salt Lake tempel
1898	21 år, giftet seg med Louie Emily Shurtliff
1899–1901	22–24 år, var på misjon i England
1901	24 år, begynte å arbeide ved Kirkens Historikers kontor
1908	32 år, giftet seg med Ethel Reynolds etter at hans første hustru var død
1910	33 år, ordinert til apostel av president Joseph F. Smith
1921–70	44–93 år, var Kirkens historiker
1938	61 år, giftet seg med Jesse Evans etter at hans andre hustru var død
1945–49	68–72 år, president for Salt Lake tempel
1951	74 år, president for De tolv apostlers quorum
1970	93 år, oppholdt som Kirkens president etter president David O. McKays død
1971	94 år, hans tredje hustru døde
1972	95 år, døde 2. juli i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1970–72)

1970	Første stav i Afrika ble organisert (i Syd-Afrika)
1970	Første stav i Asia ble organisert (i Japan)
1971	Kirkens første områdekonferanse ble avholdt (i England)
1972	Templer ble innviet i Ogden og Provo, Utah
1972	Kirkens medlemstall var 3 218 908

President Joseph Fielding Smiths liv

1. «Da David O. McKay døde, ble president Joseph Fielding Smith, som da var nesten 93 år gammel, Kirkens president. Han var sønn av Kirkens tidligere president Joseph F. Smith.

2. Som gutt ønsket Joseph Fielding Smith å få vite Herrens vilje, noe som fikk ham til å lese Mormons bok to ganger før han var 10 år, og når han var ute og gikk, hadde han Skriften med seg. Når ball-laget savnet ham, fant de ham vanligvis på høyloftet i ferd med å lese i Skriften. Han sa senere: 'Så lenge jeg kan huske, helt fra jeg lærte å lese, har jeg fått mer glede og større tilfredsstillelse av å studere Skriften og lese om Herren Jesus Kristus og profeten Joseph Smith og det verk som er utført for menneskenes frelse, enn av noe annet i hele verden' [Conference Report, april 1930, 91].

3. Dette tidlige studium la grunnlaget for en omfattende kunnskap om Skriften og Kirkens historie som han benyttet seg av i taler og når han skrev mer enn 20 bøker og en mengde viktige artikler om doktrinære emner.

4. I hans tid som president ble de første staver organisert i Asia (Tokyo, Japan) og Afrika (Johannesburg, Syd-Afrika). Veksten i Kirkens medlemstall fikk president Smith og hans rådgivere til å innføre områdekonferanser over hele verden for å lære opp lokale ledere og gi medlemmene anledning til å treffe generalautoriteter. Den første av disse konferansene ble avholdt i Manchester, England. For å tjene folk over hele verden bedre, ble helsemisjonærer kalt til å undervise i grunnleggende prinsipper for helse og hygiene. Snart virket over 200 helsemisjonærer i mange land.

5. Siden 1912 hadde Kirken drevet Seminar-undervisning i bygninger i nærheten av videregående skoler i det vestlige USA. I 1920-årene ble det opprettet religionsinstitutter ved colleger og universiteter med mange siste-dagers-hellige studenter. I begynnelsen av 1950-årene ble det startet klasser for morgenseminar i Los Angeles-området i California, og snart hadde de over 1800 elever. Ikke-medlemmer som så dette, var overrasket over at siste-dagers-hellig ungdom i alderen 15–18 år ville stå opp klokken 05.30 fem dager i uken for å delta i en religionsklasse. I begynnelsen av 1970-årene ble programmet med hjemmestudie-Seminar innført slik at siste-dagers-hellige elever og studenter over hele verden kunne få

religionsundervisning. I president Smiths tid som president økte antall innskrevne i Seminar og Institutt dramatisk.

6. I president Smiths siste offentlige tale, som ble holdt på generalkonferansen i april 1972, sa han: 'Det finnes intet annet middel mot verdens onder enn den Herre Jesu Kristi evangelium. Vårt håp om fred, om timelig og åndelig fremgang og til syvende og sist om en arv i Guds rike, finnes kun i og ved det gjengitte evangelium. Det finnes intet verk som noen av oss kan engasjere oss i som er så viktig som å forkynne evangeliet og bygge opp Kirken og Guds rike på jorden' [se *Lys over Norge*, desember 1972, s. 494].

7. Etter å ha vært Kirkens president i to og et halvt år, gikk Joseph Fielding Smith stille bort i sin datters hjem. Han oppnådde å bli 95 år og hadde tjent Herren tappert hele sitt liv.» (*Vår arv*, s. 121–123.)

Kirkens første områdekonferanse ble avholdt i England i august 1971 under ledelse av president Joseph Fielding Smith. Eldste Howard W. Hunter står på talerstolen.

Joseph Fielding Smiths læresetninger og vitnesbyrd

8. «Utsettelse i forbindelse med evangeliets prinsipper, er en tyv som stjeler det evige liv – som er liv i Faderens og Sønnens nærhet. Det er mange iblant oss, selv medlemmer av Kirken, som føler at det ikke haster med å etterleve evangeliets prinsipper og med å holde budene.» (*Conference Report*, april 1969, 121.)

9. «Hvis dere ønsker å oppnå en fullstendig frelse, eller med andre ord bli opphøyet i Guds rike så dere kan bli hans sønner og døtre, er dere nødt til å gå inn i Herrens tempel og motta disse hellige ordinanser som henhører til dette hus og som ikke kan mottas andre steder. Ingen mann kan motta evighetens og opphøyelsens fylde alene. Ingen kvinne kan motta denne velsignelse alene, men når mann og hustru mottar den beseglende kraft i Herrens tempel og deretter holder alle budene, skal de fortsette mot opphøyelse, skal gå videre og bli Herren lik. Det er dette mennesket er bestemt for, det er dette Herren ønsker for sine barn.» (*Frelsende læresetninger*, 2:45.)

10. «Det spiller ingen rolle hva som er skrevet eller hva andre har sagt, for hvis det som er sagt er i strid med det som Herren har åpenbart, da kan vi sette det til side. Hva jeg måtte si eller et annet medlem av Kirken måtte lære, høy eller lav,

behøver vi ikke akseptere hvis det ikke stemmer med åpenbaringene. La oss ha dette helt klart for oss. Vi har akseptert de fire standardverkene som den målestokk eller det sammenligningsgrunnlag som ethvert menneskes lære settes opp mot.» (*Frelsende læresetninger*, 3:163–64.)

11. «Jeg tror ikke noe medlem av denne Kirken noen gang ville være tilfreds før han eller hun har lest Mormons bok om og om igjen, og grundig overveiet den så han eller hun kan bære vitnesbyrd om at den i høyeste grad er en opptegnelse med Den allmektiges inspirasjon over seg, og at dens historie er sann ...

12. ... Intet medlem av denne Kirken kan stå anerkjent i Guds nærhet uten seriøst og omhyggelig å ha lest Mormons bok.» (Se *Lys over Norge*, januar 1987, s. 69.)

13. «Jeg vil gjerne bære vitnesbyrd om evangeliets gjengivelse, om vår Forløseres misjon, om profeten Joseph Smiths kall og om opprettelsen av dette verk i den evangelieutdeling vi lever, kjent som evangelieutdelingen i tidenes fylde. Jeg vet med absolutt visshet at Jesus Kristus er Guds Enbårne

Sønn, verdens Forløser og menneskenes Frelser hvis de vil omvende seg fra sine synder og godta evangeliet. Gjennom sin død forløste han alle mennesker og påtok seg det offer som ville befri oss fra våre synder så vi slipper å svare for dem dersom vi vil akseptere ham og være sanne og trofaste mot hans læresetninger.» (*I Conference Report*, april 1956, 58.)

Forstå det du leser

Avsnitt 13 – Hva er «evangelieutdelingen i tidenes fylde»?

President Spencer W. Kimball har sagt: «Ned gjennom tidene har Herren i enkelte tidsperioder samlet sitt folk, gitt dem evangeliet og enkelte av de frelsende ordinanser. Vi kaller dette for evangelieutdelinger» («De ting som hører evigheten til – befinner vi oss i faresonen?» *Lys over Norge*, mai 1977, s. 2). Vi lever i «evangelieutdelingen i tidenes fylde» (Efeserbrevet 1:10), eller den siste evangelieutdeling før Jesu Kristi annet komme.

Studer det du leser

Utfør aktivitet A og aktivitet B eller C når du studerer «President Joseph Fielding Smith».

A Hvilken behandling?

1. Hvis du var lege, hvilken sykdom ville du synes var vanskeligst å behandle? Hvorfor?

2. Gjennomgå avsnitt 2–3 og 5–6 og gjør følgende:
 - a. Sett opp noen av de åndelige «sykdommer» vi har i verden.
 - b. Hva «foreskrev» president Joseph Fielding Smith som hjelp til å behandle disse sykdommene?
 - c. Hvordan unngikk president Smith åndelige sykdommer da han var ung?
 - d. Hvordan har Seminar gitt deg anledning til å bruke denne «behandlingen» i ditt liv?

B Stopp tyven

Har du noen gang blitt frastjålet noe verdifullt? Hva syntes du om det?

1. Gjennomgå avsnitt 8 og besvar følgende spørsmål:
 - a. Hvilken verdifull eiendel kan vi bli frastjålet?
 - b. Hvordan stjeles den?
 - c. Hvem er tyven?
2. Gjennomgå avsnittene 11–12 og gjør følgende:
 - a. Finn et skriftsted i Mormons bok som advarer mot utsettelse, og et som handler om evig liv.
 - b. Skriv hva du kan gjøre for å «stå anerkjent i Guds nærhet».

C Skriv noe i dagboken

Gjennomgå avsnitt 9 og skriv noe i dagboken som om du nettopp var blitt viet i templet. Forsøk om du kan tenke over og besvare følgende spørsmål:

1. Hvilket tempel ville du helst bli beseglet i?
2. Med utgangspunkt i president Smiths læresetninger, hvorfor er det så viktig for deg å bli beseglet i templet?
3. Hvem vil du skal være tilstede? Hvorfor?
4. Hvordan kan regelmessig tilbedelse i templet hjelpe deg til å bli mer lik Herren?

President Harold B. Lee

En høyreist kjempe

I en tale ved president Harold B. Lees begravelse beskrev president Spencer W. Kimball president Lee som «en av Guds edleste, sterkeste, mest engasjerte og forutbeskikkede, høyreiste kjemper» (i L. Brent Goates, Harold B. Lee: Prophet and Seer [1985], 595). Ved en annen anledning beskrev president Kimball president Lee som «prøvet og trofast, opplært i Kirkens program, åndelig opplært og fremfor alt kalt av Herren ... Vi har sett denne mannen

som allerede er opplært og åndelig, vokse og foredle sitt kall. Vi har sett ham gi kunngjøring og ta avgjørelser, og vi gjenkjenner dem alle som røsten til hyrden, menneskenes leder, en Herrens profet, han som bærer kappen.» (Teachings of Spencer W. Kimball, 467.) Når du studerer president Lees liv og læresetninger, kan du legge merke til den enkle personlige tro som kjennetegnet hans liv og som han trodde ville velsigne verden.

HANS LIV (1899–1973)

1899	Født 28. mars. Sønn av Samuel og Louisa Bingham Lee i Clifton, Idaho	
1907	8 år, ble døpt søndag 9. juni i Bybee Pond	
1916	17 år, begynte å arbeide som skolelærer i Idaho	
1920–22	21–23 år, var på misjon i den vestlige del av De forente stater	
1923	24 år, giftet seg med Fern Tanner	
1932	33 år, ble en leder i den offentlige forvaltning i Salt Lake City	
1935	36 år, ble kalt til å organisere Kirkens velferdsprogram	
1941	42 år, ble ordinert til apostel av president Heber J. Grant	
1961	62 år, utnevnt til formann for Kirkens korrelasjonsprogram som ble organisert av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum	
1963	64 år, giftet seg med Freda Jensen etter at hans første hustru var død	
1970	70 år, oppholdt som president for De tolv apostlers quorum	
1970–72	72–73 år, førsterådgiver for president Joseph Fielding Smith	
1972	73 år, oppholdt som Kirkens president	
1973	74 år, døde 26. desember i Salt Lake City	

HANS TID SOM PRESIDENT (1972–73)

1972	Ny organisasjon for unge enslige voksne
1973	Kirkens helsetjeneste, sosialomsorg og velferdsprogrammet ble slått sammen. Jordbruksmisjonærer ble sendt til forskjellige deler av verden for å hjelpe folk med å forbedre sine dyrkingsmetoder. Kirkens medlemstall var 3 306 658.

President Harold B. Lees liv

1. »Dagen etter at president Joseph Fielding Smith døde samlet familien til president Harold B. Lee, seniormedlem av De tolv apostlers quorum, seg til hjemmeaften. En i familien spurte hva de kunne gjøre som ville være til størst hjelp for president Lee. 'Vær trofaste i troen, bare etterlev evangeliet slik jeg har lært dere å gjøre det,' svarte han. Dette budskapet gjelder alle medlemmer av Kirken. På sin første pressekonferanse som Kirkens president sa Harold B. Lee: 'Hold Guds bud. Der finner vi frelse for enkeltpersoner og nasjoner i disse vanskelige tider.' (I Francis M. Gibbons, *Harold B. Lee: Man of Vision, Prophet of God* [1993], 459.)

2. Da Harold B. Lee ble Kirkens president 7. juli 1972, var han 73 år, den yngste apostel som hadde blitt president siden Heber J. Grant. Han hadde spilt en viktig rolle i Kirkens ledelse siden 1935 da han ble kalt til å lede Kirkens velferdsprogram. Han spilte også en viktig rolle i gjennomgangen av Kirkens programmer og undervisningsmaterieil som førte til forenklingen og korrelasjonen av Kirkens programmer. Han var en mann med stor åndelighet som var rask til å reagere på inntrykk han mottok fra himmelen.

3. President Lee og hans rådgivere presiderte over Kirkens annen områdekonferanse, som ble avholdt i Mexico City. Kirkens medlemmer som var samlet til denne konferansen, var de første siste-dagers-hellige som oppholdt det nye Første presidentskap. President Lee forklarte at møtene ble avholdt i Mexico City for å 'gi anerkjennelse og ros for det strålende arbeid som så mange ... har bidratt med til Kirkens enorme vekst'.

4. Da de hellige i Mexico og Mellom-Amerika fikk vite at det skulle avholdes en områdekonferanse i Mexico City, begynte mange å legge planer for å være tilstede. En søster gikk fra dør til dør og spurte om de hadde noe tøy hun kunne vaske. I fem måneder sparte hun pengene hun tjente på å vaske sine naboers tøy, og greide å reise til konferansen og være tilstede på alle møtene. Mange hellige var villige til å faste de dagene konferansen varte fordi de ikke hadde penger til å kjøpe mat etter å ha arbeidet og spart for å kunne komme til møtene. De som ofret, ble belønnet med stor åndelig styrke. Et medlem sa at konferansen var 'den skjønneste opplevelse jeg har hatt i hele mitt liv!' En annen sa til en journalist: 'Det vil gå mange år før vi glemmer den kjærlighet vi har følt her disse dagene.' [Se Jay M. Todd, «The Remarkable Mexico City Area Conference», *Ensign*, november 1972, 89, 93, 95.]

5. I sin tid som leder besøkte president Lee Det hellige land og var den første president i Kirken i denne evangelieutdeling som gjorde det. Han kunngjorde også at det skulle bygges mindre templer, og at disse til slutt skulle finnes over hele verden.

6. President Lee døde annen juledag i 1973 etter å ha vært Kirkens president i bare 18 måneder. En åndelig kjempe hadde vendt tilbake til sitt evige hjem.» (*Vår arv*, s. 123–24.)

Forstå det du leser

President Harold B. Lees liv

Denne evangelieutdeling (avsnitt 5) – Den siste tidsperioden før Jesu Kristi annet komme

Harold B. Lees læresetninger og vitnesbyrd

7. Da Harold B. Lee var liten gutt, så han gjennom gjerdet inne i naboens have noen falleferdige skur og fikk lyst til å utforske dem. Da han klatret gjennom gjerdet, sa en stemme til ham: «Harold, ikke gå dit.» Senere forklarte han: 'Jeg så meg rundt for å finne ut hvem som snakket. Jeg undret meg over om det kunne være min far, men han

kunne ikke se meg. Jeg så ikke en levende sjel. Jeg forsto at det var noen som advarte meg mot en usynlig fare ... Etter dette aksepterte jeg uten å tvile det faktum at det fantes prosesser som var ukjente for mennesket og som gjør det mulig for oss å høre stemmer fra den usynlige verden, og på denne måten kan vi bli tilført syner om evigheten.' («The Way to Eternal Life», *Ensign*, november 1971, 17.)

8. «Jeg har lært noe om hva Ånden har undervist om, og jeg vet nå at et trygt sted i denne verden ikke er noe bestemt sted. Det spiller ikke så stor rolle hvor vi bor, det aller viktigste er hvordan vi lever, og jeg har funnet ut at Israel [Kirkens medlemmer] bare kan være trygge hvis de holder budene, når de lever slik at de kan være ledsaget, ledet, trøstet og veiledet av Herrens hellige ånd, når de er villige til å lytte til de menn som Gud har satt her til å presidere og være hans talerør, og når vi adlyder de råd Kirken gir.» (*I Conference Report*, april 1943, 129.)

9. «Den tyngste byrde man må bære i dette liv, er syndens byrde» (se *Lys over Norge*, mars 1974, s. 125).

10. «Jo mer jeg ser av livet, desto mer overbevist blir jeg om at vi må gjøre det helt klart for dere som er unge hvor forferdelig synden er, i stedet for å slå oss til ro med bare å undervise om veien til omvendelse. Jeg ønsker at noen kunne advare dere mot den helvetesnatten som følger etter å ha begått en moralsk synd.» (*Youth and the Church* [1945], 90.)

11. Eldste Henry D. Taylor, som var et medlem av De sytiti, siterte president Lee om hvor viktig det er å studere Skriften: «Hvis vi ikke leser i Skriften hver dag, blir vårt vitnesbyrd svekket og vår åndelighet øker ikke i dybden.» (*Conference Report*, okt. 1976, 89, eller *Ensign*, nov. 1976, 62, se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter, Harold B. Lee*, s. 66.)

12. «Vitnesbyrd er ikke noe du har i dag og som du alltid kommer til å ha. Et vitnesbyrd er skjørt. Det er like vanskelig å holde på som en månestråle. Det er noe du må fornye hver eneste dag i ditt liv.» (I «President Harold B. Lee Directs Church; Led by the Spirit», *Church News*, 15. juli 1972, 4.)

13. »Alt vi underviser om i denne Kirken må være forankret i Skriftene. Det må finnes i Skriftene. Vi burde velge vår tekst fra Skriftene. Hvis vi ønsker en målestokk på sannhet, skulle vi måle den mot de fire standardverkene, uansett hvem som skriver det. Hvis det ikke finnes i standardverkene, kan vi regne med at det er spekulasjon, menneskers egen personlige oppfatning, og hvis det er i strid med det som finnes i Skriftene, er det ikke riktig. Etter denne norm må vi måle all sannhet.» («Using the Scriptures in Our Church Assignments», *Improvement Era*, jan. 1969, 13.)

14. «I tillegg til det Skriftene har fortalt oss, har vi det profetene i dag forteller oss her og nå» (*Teachings of Harold B. Lee*, 471).

15. «Hvis dere ønsker å vite hva Herren vil at de hellige skal vite, og hvis dere ønsker å bli veiledet og rettleidet i de neste seks måneder, så få tak i et eksemplar av referatet fra denne [general]konferansen. Da vil dere ha det siste som Herren har sagt som angår de siste-dagers-hellige. Og det samme gjelder også for alle som ikke tilhører oss, men som tror at det som er blitt sagt, er 'Herrens sinn, Herrens vilje, Herrens røst, og Guds kraft til frelse' (se L&P 68:4).» (Se *Lys over Norge*, november 1979, s. 15.)

16. «Jeg ønsker å gi uttrykk for mitt hellige vitnesbyrd om at jeg vet at dette verk vil seire fordi jeg kjenner dets guddommelighet. Jeg vet at selv om det finnes fiender innenfor og utenfor Kirken som vil prøve å finne feil og undergrave, ja, prøve å undergrave Kirkens innflytelse rundt omkring

i verden, så vil denne Kirken bli båret frem til seier. Den vil bestå tidenes prøve når alle menneskelagde våpen og menneskelige bestrebelsler som står imot Herrens ord, skal falle langs veien. Jeg vet at vår Herre og Mester, Jesus Kristus, er denne kirkes overhode, at han daglig står i nær kontakt med representanter kjent av ham. Dette gjelder ikke bare Kirkens ledere i høye stillinger, han har også samfunn med de enkelte medlemmer når de holder Guds bud.» (Se *Lys over Norge*, oktober 1973, s. 427.)

Studert du leser

Utfør aktivitet A og aktivitet B eller C når du studerer «President Harold B. Lee».

A Let etter bevis

- Gjennomgå avsnitt 1 og se etter hvilke råd president Harold B. Lee ga sin familie og Kirkens medlemmer som ville hjelpe dem gjennom vanskelige tider.
- Gjennomgå avsnitt 4 og skriv ned tegn som tyder på at de hellige i Mexico og Mellom-Amerika levde i henhold til hver enkelt av følgende læresetninger fra president Lee:
 - «Vær trofast i troen.»
 - «Hold Guds bud.»
- Tenk deg at du er advokat. Skriv et kort avsnitt som viser hva du ville si for å forsvare de helliges trofasthet i Mexico og Mellom-Amerika.

B Hjelp en venn

Tenk deg at du er bekymret for en venn og de beslutninger han nylig har tatt som synes å lede ham eller henne mot usynlige farer. Gjennomgå avsnitt 7–10, og skriv hva du ville si for å hjelpe din venn. Ta med svarene på følgende spørsmål:

- Hvilke usynlige farer finnes som kan gi oss en tung byrde å bære? (se avsnitt 9–10).
- Hva hjalp den unge Harold B. Lee til å holde seg borte fra usynlige farer? (se avsnitt 7).
- Hva kan vi gjøre for å ha den sikkerhet og trygghet som Den hellige ånd gir? (se avsnitt 8).

C Lag en plakat

Tenk deg at du sitter i en komité som planlegger en ungdomskonferanse på stavs- eller distriktsplan. Din oppgave er å bekjentgjøre konferansens motto. Gjennomgå avsnitt 11–15 og lag en plakat som har med følgende:

- Et motto bygget på det president Lee underviste om i disse avsnittene.
- En setning eller et uttrykk president Lee sa som er en sammenfatning av mottoet.
- Ett eller to bilder som forestiller det president Lee underviste om og som bidrar til å illustrere mottoet.
- Hvordan dette mottoet kan hjelpe unge mennesker til å finne styrke i livet.

President Gordon B. Hinckley, som den gang var rådgiver i Det første presidentskap, sa følgende om president Spencer W. Kimball: «Hvilket stort eksempel han har vært for oss alle! Han har styrket dette verket på en enestående måte. Hele Kirken har økt sine anstrengelser og forlenget sine steg som svar på hans klare oppfordring. Han har vært en profet for oss, en profet hvis syn og åpenbaring har nådd frem til menneskene på hele jorden, uansett nasjon, rase eller stilling i livet. Han har fritt tilbudt Jesu Kristi evangeliums enestående velsignelser til alle som vil motta dem.» (Se *Lys over Norge*, okt. 1983, s. 6.) Når du studerer president Kimballs liv, kan du lete etter tegn på hans «syn og åpenbaring» som fremdeles øver innflytelse på Kirken i dag.

HANS LIV (1895–1985)

- 1895** Født 28. mars i Salt Lake City. Sønn av Andrew og Olive Woolley Kimball
- 1903** 8 år, døpt av sin far på sin fødselsdag
- 1906** 11 år, hans mor døde
- 1914–16** 19–21 år, var på misjon i den midtre del av De forente stater
- 1917** 22 år, giftet seg 16. november med Camilla Eyring
- 1943** 48 år, ordinert til apostel av president Heber J. Grant
- 1946** 51 år, fikk i oppdrag å arbeide med de amerikanske indianere
- 1964–67** 69–72 år, førte tilsyn med misjonærarbeidet i Syd-Amerika
- 1972** 77 år, oppholdt som president for De tolv apostlers quorum
- 1973** 78 år, oppholdt som Kirkens president etter president Harold B. Lees død
- 1985** 90 år, døde 5. november i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1973–85)

- 1974–85** 21 templer ble innviet rundt omkring i verden
- 1976** Åpenbaringer som ble gitt til profeten Joseph Smith og president Joseph F. Smith ble tatt inn i Skriftene (se L&P 137–138). De syttis første quorum ble omorganisert.
- 1978** Mottok åpenbaring om prestedømmet (se Offisiell Erklæring 2)
- 1979** Innviet Orson Hyde Memorial Garden som ble bygget i Jerusalem, Israel. Kirkens stav nr. 1000 ble organisert. Kong Jakobs versjon av Bibelen ble utgitt med hjelpemidler til Skriften som tillegg.
- 1982** «Et annet testamente om Jesus Kristus» ble lagt til som undertittel på Mormons bok.
- 1984** Områdepresidentskaper ble kalt for første gang. Kirkens medlemstall var 5 641 054.

var i dette øyeblikk han lanserte det nå så berømte slagordet: «Vi må forlenge våre steg.» Han formante sine tilhørere til å øke sitt engasjement når det gjaldt å forkynne evangeliet for jordens nasjoner. Han ba også om en sterk økning i antall misjonærer som kunne virke i sitt eget land. Etter talen sa president Ezra Taft Benson: 'Det er i sannhet en profet i Israel.' [Se W. Grant Bangerter i *Lys over Norge*, april 1978, s. 34.]

3. Under president Kimballs dynamiske ledelse reiste mange flere medlemmer på heltidsmisjon, og Kirken gikk fremover over hele verden. I august 1977 reiste president Kimball til Warszawa, hvor han innviet Polen og velsignet landets folk så Herrens verk kunne gå fremover. Opplæringscentre for misjonærer ble opprettet i Brasil, Chile, Mexico, New Zealand og Japan. I juni 1978 kunngjorde han en åpenbaring fra Gud som skulle få en enorm innvirkning på misjonærarbeidet over hele verden. I mange år hadde personer av afrikansk avstamning blitt nektet prestedømmet, men nå ville prestedømmets og templets velsignelser bli gitt til alle verdige, mannlige medlemmer ...

4. I mange måneder før åpenbaringen i juni 1978, drøftet president Kimball med sine rådgivere og De tolv apostler dette at personer av afrikansk avstamning ble nektet prestedømsmyndighet. Kirkens ledere nølte med å åpne misjoner i områder av verden hvor evangeliets fulle velsignelser ikke kunne overdras til verdige medlemmer av Kirken. På en områdekonferanse i Syd-Afrika sa president Kimball: 'Jeg ba meget inderlig. Jeg visste at det lå noe foran oss som var ytterst viktig for mange av Guds barn. Jeg visste at vi kunne motta Herrens åpenbaringer kun ved å være verdige og rede for dem, og rede til å akseptere dem og la dem få sin rettmessige plass. Dag etter dag gikk jeg alene og meget høytidelig og alvorlig inn i rommene ovenpå i templet, og der sa jeg meg villig til å legge all min sjel i arbeidet for å fremme verket. Jeg ønsket å gjøre det han ønsket. Jeg snakket med ham om det, og sa: 'Herre, jeg ønsker bare det som er riktig.' [Teachings of Spencer W. Kimball, 451.]

5. På et spesielt møte i templet med sine rådgivere og De tolv apostlers quorum ba president Kimball om at de alle fritt skulle gi uttrykk for sine synspunkter i forbindelse med å gi prestedømmet til sorte menn. Deretter ba de rundt alteret mens president førte ordet. Eldste Bruce R. McConkie, som var tilstede, sa senere: 'Ved denne anledning utøste Herren på grunn av inntrengende bønn og tro, og fordi dagen og tiden hadde kommet, i sin forutseenhet Den hellige ånd over Det første presidentskap og De tolv på en mirakuløs og vidunderlig måte, utover alt det som de som var tilstede, noen gang hadde opplevd.' [«All Are Alike unto God», *Charge to Religious Educators*, 2. utg. (1981), 153.] Det ble gjort klart for Kirkens ledere at tiden hadde kommet da alle verdige menn skulle få motta prestedømmets fulle velsignelser.

President Spencer W. Kimballs liv

- «En mann som visste mye om smerte og lidelse, Spencer W. Kimball, seniormedlem av De tolv, ble oppholdt som Kirkens president etter president Lees død. Mesteparten av hans stemmebånd var blitt fjernet på grunn av kreft, og han snakket med en stillferdig, hes stemme som siste-dagers-hellige skulle komme til å elske. President Kimball ble kjent for sin ydmykhet, sin hengivenhet, sin evne til å arbeide og for sitt personlige slagord, 'Gjør det', og han brukte sin sigd av all sin makt ...
- President Kimball viste lederne 'hvordan Kirken ikke fullstendig levde opp til den trofasthet som Herren venter av sitt folk, og at vi til en viss grad hadde slått oss til ro med en holdning av velbehag og tilfredshet med tingene som de var. Det

6. Det første presidentskap sendte et brev datert 8. juni 1978 til prestedømslederne hvor de forklarte at 'alle verdige, mannlige medlemmer av Kirken [kan] ordineres til prestedømmet uten hensyn til rase eller hudfarve'. Den 30. september 1978 stemte de hellige på generalkonferansen enstemmig for å støtte sine ledes handling. Dette brevet står nå i Lære og pakter som Offisiell Erklæring 2...

7. I den tid president Kimball var president, ble De syttis første quorum organisert, den samordnede 3-timers møteplanen på søndager ble innført, og templer ble bygget i rask rekkefølge. I 1982 var 22 templer over hele verden enten under planlegging eller under oppførelse, det langt største antall i Kirkens historie inntil da. President Kimball gjennomførte også en krevende reiseplan som førte ham til mange land for å holde områdekonferanser. Ved disse møtene ignorerte han sine egne behov og benyttet enhver anledning til å ha møter med lokale siste-dagers-hellige for å styrke og velsigne dem.

8. I mange land lengtet Kirkens medlemmer etter å motta de hellige frelsende ordinanser som gis i templet. Blant disse var en siste-dagers-hellig fra Sverige som var på mange misjoner og arbeidet i misjonspresidentskapet. Da han døde, skjenket han en betydelig del av sine midler til det svenske tempelfondet, lenge før Kirken kunngjorde at det skulle bygges et tempel i dette landet. Da president Kimball kunngjorde templet, hadde denne mannens bidrag forrentet seg og blitt til et stort beløp. Like etter at templet var innviet, ble denne trofaste bror, som mottok sin begavelse mens han levde, beseget til sine foreldre i nettopp det tempel som hans penger hadde hjulpet til med å bygge.

I president Kimballs tid som president ble det bygget templer i stadig stigende antall rundt omkring i verden. Templet i Frankfurt, Tyskland, er et av de mange templer som nå velsigner livet til Kirkens medlemmer og deres forfedre.

9. Et foreldrepar i Singapore bestemte seg for å ta barna med seg til templet for å bli beseget og motta sine tempelvelsignelser. De ofret mye for å skaffe de pengene som skulle til, og kunne til slutt foreta reisen og komme til templet. De bodde hjemme hos den misjonæren som hadde undervist dem flere år tidligere. Mens de var i en kolonialbutikk, kom denne søsteren bort fra sin mann og misjonæren, og da de fant henne, holdt hun en sjampoflaske i hånden og gråt. Hun forklarte at noe av det hun hadde gitt avkall på for å kunne komme til templet, var sjampo. Hun hadde ikke brukt det på syv år. Hennes ofre, som hadde vært tunge for henne, virket nå små, for hun visste at familien var forenet for evig ved ordinansene i Herrens hus.

10. En annen stor begivenhet mens president Kimball satt ved roret, fant sted i 1979 da Kirken utga en ny utgave av den engelskspåklige kong Jakobs bibel. Teksten var uforandret, men det var satt til fotnoter og krysshenvisninger fra Bibelen til Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle. Et stort emneregister og en bibelordbok ga en enestående innsikt i hellig skrift i vår egen tid. Denne utgaven hadde nye sammendrag av alle kapitlene og inneholdt også utdrag fra Joseph Smiths inspirerte revisjoner av kong Jakobs bibel.

11. I 1981 kom det også nye utgaver av Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle. Disse inneholdt det nye systemet med fotnoter, nye innledninger til kapitlene, samt mange kart og en emneoversikt. Omtrent på denne tiden begynte Kirken også å legge større vekt på å oversette de siste-dagers-helliges hellige skrifter til mange andre språk...

12. En hendelse som er typisk for hans omsorg for alle mennesker, fant sted på en overfylt flyplass der en ung mor, som hadde blitt heftet på grunn av dårlig vær, sto i kø etter kø med sin 2 år gamle datter og forsøkte å komme med et fly til sitt bestemmelsessted. Hun var gravid i annen måned og hadde ordre fra legen om ikke å bære det lille barnet sitt, som

var utslitt og sulten. Ingen tilbød henne hjelp, selv om flere personer kom med kritiske kommentarer om det gråtende barnet. Senere fortalte kvinnen:

13. 'Da kom en mann bort til oss og sa med et vennlig smil: «Er det noe jeg kan gjøre for å hjelpe deg?» Med et takknemlig sukk tok jeg imot tilbudet. Han løftet min gråtende datter opp fra det kalde gulvet og holdt henne kjærlig inntil seg mens han klappet henne varsomt på ryggen. Han spurte om hun kunne tygge tyggegummi. Da hun hadde roet seg, bar han henne med seg og sa noe vennlig til de andre i køen foran meg om at jeg trengte deres hjelp. Det virket som de var enige, og så gikk han til billettskranken [foran køen] og avtalte med funksjonæren at jeg kunne komme med et fly som gikk ganske snart. Han ble med oss bort til en benk hvor vi pratet en stund,

helt til han var sikker på at det gikk bra med meg. Så gikk han sin vei. En ukes tid senere så jeg et bilde av apostelen Spencer W. Kimball og gjenkjente ham som den fremmede på flyplassen.' [I *Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball og Andrew Kimball jr. (1977), 334.]

14. Noen måneder før sin død hadde president Kimball alvorlige helseproblemer, men han var alltid et eksempel på tålmodighet, langmodighet og flid på tross av sine prøvelser. Han døde 5. november 1985 etter å ha vært Kirkens president i 12 år.» (*Vår arv*, s. 124–29, 130–31.)

Spencer W. Kimballs læresetninger og vitnesbyrd

15. «Man har spurt: Skulle enhver ung mann dra på misjon? Kirkens svar er ja, og Herrens svar er ja. For å utvide dette svaret, kunne vi si: Ethvert mannlig medlem av Kirken *skulle* absolutt reise på misjon, på samme måte som han *skulle* betale sin tiende, på samme måte som han *skulle* være tilstede på møtene, *skulle* holde sitt liv rent og ubesmittet av verdens styggedommer og arbeide mot et celestialet ekteskap inngått i Herrens tempel.» (Se *Lys over Norge*, september 1974, s. 379.)

16. «Jeg er overbevist om at hver enkelt av oss på et eller annet tidspunkt i vårt liv selv må oppdage Skriften, og ikke bare oppdage den en gang, men oppdage den på ny, om og om igjen.» («Se *Lys over Norge*, desember 1985, s. 3.)

17. «Jeg oppdager at når mitt forhold til guddommen blir tilfeldig, og når det synes som om

intet guddommelig øre og ingen guddommelig røst taler, da er jeg langt, langt borte. Hvis jeg fordyper meg i Skriften, minsker avstanden og åndeligheten vender tilbake.» (*Teachings of Spencer W. Kimball*, 135, se også *Liahona*, 2000, s. 25.)

18. «Det ville være menneskelig å utelukke fra vårt liv fysisk smerte og mental pine og sikre oss et lett og behagelig liv, men hvis vi skulle lukke dørene for sorg og nød, kunne vi komme til å stenge ute våre fineste venner og velgjørere. Lidelse kan gjøre mennesker til hellige når de lærer tålmodighet, langmodighet og selvbeherskelse.» (*Faith Precedes the Miracle*, 98, se også *Lys over Norge*, januar 1988, s. 54.)

19. «Gud er oppmerksom på oss, og han våker over oss. Men det er vanligvis gjennom et annet dødelig menneske at han ivaretar våre behov. Derfor er det av stor betydning at vi tjener hverandre i riket.» («De små tjenester,» *Lys over Norge*, desember 1976, s. 1.)

20. Eldste Gordon B. Hinckley, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, talte om en anledning da han forsøkte å få president Kimball til å sette ned farten. President Kimball sa: «Mitt liv er som skoene mine, det skal slites ut i tjeneste.» («He Is at Peace», *Ensign*, desember 1985, 41.)

21. «Sabbatsdagen er en hellig dag hvor vi skal gjøre verdige og hellige ting. Det er viktig at vi avstår fra arbeid og fritidsbeskjeftigelser, men dette er ikke nok. Sabbatsdagen krever at vi tenker og handler konstruktivt, og hvis vi bare driver omkring uten å gjøre noe på sabbatsdagen, bryter vi den. For å holde

den hellig, må man knele ned i bønn, forberede lekser, studere evangeliet, meditere, besøke de syke og sorgfulle, sove, lese godt lesestoff og være tilstede på alle møter denne dagen som det forventes at man er tilstede på. Hvis man unnlater å gjøre disse riktige ting, er dette en overtredelse.» (*Tilgivelsens mirakel*, s. 94.)

22. «Til vitnesbyrdene til disse mektige menn og apostler i fordums tid – våre brødre som virket for den samme Mester – føyer jeg mitt eget vitnesbyrd. Jeg vet at Jesus Kristus er Sønn av den levende Gud og at han ble korsfestet for verdens synder.

23. Han er min venn, min Frelser, min Herre og min Gud.

24. Av hele mitt hjerte ber jeg at de hellige må holde hans bud, ha hans Ånd og få en evig arv med ham i en celestialet herlighet.» (Se *Lys over Norge*, april 1979, s. 128.)

25. «'Jeg vet at Gud lever. Jeg vet at Jesus Kristus lever,' sa John Taylor, en av mine forgjengere, 'for jeg har sett ham.' Jeg bærer dette vitnesbyrd til dere, brødre, i Jesu Kristi navn, amen.» (Se *Lys over Norge*, oktober 1978, s. 85.)

Studert du leser

Utfør aktivitet A og to av de andre aktivitetene (B–D) når du studerer «President Spencer W. Kimball».

A Lag en liste

1. Les avsnitt 1–2 og finn to slagord som president Kimball brukte.
2. Gjennomgå avsnitt 7–9 og nevnt eksempler som viser hvordan president Kimball og andre hellige fulgte disse slagordene.
3. Les avsnitt 15 og 21 og skriv ned hvordan president Kimball lærte de hellige å følge disse slagordene.
4. Skriv ned hva du kan gjøre for å gjøre disse slagordene til en del av ditt liv.

B Skriv en avisartikkel

Tenk deg at du er journalist i din lokalavis. Gjennomgå avsnitt 10–11 og 16–17 som om du skulle intervju president Kimball og skrive en artikkel om Kirkens nye utgave av Skriftene. Besvar følgende spørsmål som en del av intervjuet:

1. «Hvorfor er Skriftene så viktige for deg?»
2. «Hvilke unike egenskaper ved Kirkens nye utgave av Skriftene vil være nyttige for deres medlemmer?»
3. «På hvilke måter kan Kirkens utgave av Skriften være til hjelp og velsignelse for siste-dagers-hellige?»

C Tegn et bilde

1. Les avsnitt 20. Hva sammenlignet president Kimball sitt liv med?
2. Tegn et bilde som illustrerer president Kimballs uttalelse om hans liv i tjeneste.
3. Gjennomgå avsnitt 12–14 og skriv et kort avsnitt som forklarer hva president Kimball lærte oss om tjeneste.

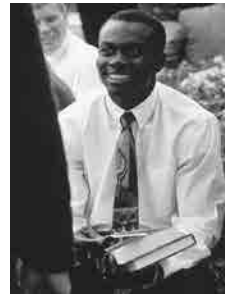
D Gi en forklaring

1. Gjennomgå avsnitt 22–24 og skriv i notatboken din den setningen som forklarer hva Jesus Kristus betydde for president Kimball.
2. Nevn et eksempel fra ditt eget liv, og skriv ned en henvisning fra Skriftene som forklarer hvordan Jesus Kristus er det for deg som er beskrevet nedenfor:
 - a. Venn
 - b. Frelser
 - c. Herre
 - d. Gud

Offisiell Erklæring 2

Alle verdige mannlige medlemmer kan ha prestedømmet

Et prinsipp som skiller siste-dagers-hellige fra alle andre religioner, er at vi tror på åpenbaring i nyere tid. Uten den, hva ville vi så vite om Guddommen? Hvordan ville vi vite hvem som skulle være Kirkens president eller biskop i et ward? Det er som profeten Jakob i Mormons bok sa:

«Intet menneske kjenner til [Guds] handlemåte uten at det blir åpenbart for ham. Derfor . . . forakt ikke Guds åpenbaringer» (Jakobs bok 4:8). Når du studerer Offisiell erklæring 2, kan du tenke grundig over hvilken stor velsignelse denne viktige åpenbaringen er for Kirkens medlemmer over hele verden.

Forstå Skriftene

Offisiell erklæring 2 (avsn. 8) – «Herrens ord og vilje»

Herren åpenbarte gjennom profeten Joseph Smith at det som sies av dem som er oppholdt som profeter, seere og åpenbarere, «når de er drevet av Den hellige ånd, skal være hellig skrift, skal være Herrens vilje, skal være Herrens sinn, skal være Herrens ord» (L&P 68:4). Ved en annen anledning lovet Herren Kirkens medlemmer

at hvis de var lydige mot profetenes inspirerte råd, «skal helvetes porter ikke få overhånd over [dem], ja, og Herren Gud [vil] drive mørkets makter bort fra [dem]» (L&P 21:6).

Studér Skriftene

Utfør aktivitet A når du studerer Offisiell erklæring 2.

A Skriv et brev til redaktøren

Eldste David B. Haight, et medlem av De tolv apostlers quorum, sa at like etter at bekjentgjørelsen om prestedømmet ble gitt til pressen, befant han seg på en flyplass i Chicago, Illinois: «Jeg fikk øye på et eksemplar av *Chicago Tribune* i avisbutikken. Overskriften lød slik: 'Mormonene gir de svarte prestedømmet.' Og undertittelen: 'President Kimball hevder å ha fått en åpenbaring.' Jeg kjøpte et eksemplar av avisen. Jeg stirret på et ord i denne undertittelen – *hevder*. Det sto frem for meg som om det hadde vært i rød neon. Mens jeg gikk gjennom hallen for å ta flyet videre, tenkte jeg: *Her befinner jeg meg i Chicago og går gjennom denne travle flyplassen, og likevel var jeg vitne til denne åpenbaringen. Jeg var der. Jeg var vitne til den. Jeg følte den himmelske innflytelse. Jeg var en del av det hele . . .* Redaktøren av denne avisen ante lite om sannheten av denne åpenbaringen . . . Lite visste han eller trykkeren, eller mannen som sørget for at pressen hadde trykksverte, eller den som leverte avisen – lite visste noen av disse om at dette virkelig var en åpenbaring fra Gud. Lite visste de om hva jeg visste fordi jeg var vitne til det.» (Se *Lys over Norge*, juli 1996, s. 24.)

Tenk deg at du bodde i Chicago i juni 1978 og leste overskriften i avisen som eldste Haight henviste til. Gjennomgå

avsnitt 3–6 i «President Spencer W. Kimballs liv» (side 200) og avsnitt 3–8 i Offisiell erklæring 2. Skriv deretter et brev til redaktøren av *Chicago Tribune* og gi vitneprov om og begrunn hvorfor du tror åpenbaringen var noe mer enn bare «noe president Kimball hevdet».

President Ezra Taft Benson

Oversvøm jorden
med Mormons bok

Før hun skrev hans biografi, gransket Sheri L. Dew president Ezra Taft Bensons liv. Etter å ha avsluttet dette prosjektet, konkluderte hun slik: «Det er ydmykende erfaring å undersøke, ja, trenge dypt inn i en profets liv. Den som skriver en biografi, ser så mye – det gode og det dårlige, prøvelser og seire, gleder og smerter. Til den som skriver en biografi overlates det delikate ansvar å analysere, sette en persons liv i rette perspektiv, trekke konklusjoner om hva et menneske har bidratt med, hans drømmer, hans higen, hans motiver osv. Helt fra begynnelsen respekterte jeg president Benson som en mann med et guddommelig kall, men jo mer jeg gransket, leste og overveide, desto mer forsto jeg hvor enestående president Ezra Taft Benson er.» Søster Dew bar også vitnesbyrd om at en av de mange ting prosjektet lærte henne, var «at president Ezra Taft Benson, i likhet med sine forgjengere, virkelig er en Guds profet.» (Ezra Taft Benson: *A Biography* [1987], XI.)

HANS LIV (1899–1994)

1899	Født 4. august i Whitney, Idaho. Sønn av George T. og Sarah Dunkley Benson
1907	8 år, ble døpt på sin fødselsdag i Logan River Canal i Whitney, Idaho
1921–23	21–24 år, på misjon i Storbritannia
1926	27 år, giftet seg med Flora Smith Amussen 10. september. Hun døde i 1992
1943	44 år, ordinert til apostel av president Heber J. Grant
1946	46 år, begynte som president for Den europeiske misjon. Etter 2. verdenskrig hjalp han til med å dekke Kirkens medlemmers behov i det krigsherjede Europa.
1952–60	53–61 år, De forente staters landbruksminister
1964–65	64–66 år, president for Den europeiske misjon
1973	74 år, oppholdt som president for De tolv apostlers quorum

1985	86 år, oppholdt som Kirkens president etter president Spencer W. Kimballs død
1994	94 år, døde 30. mai i Salt Lake City

HANS TID SOM PRESIDENT (1985–94)

1985–93	Ni templer ble innviet rundt omkring i verden
1990–92	Misjonere ble opprettet i Tsjekkoslovakia, Ungarn, Polen, Bulgaria, Russland, Ukraina og Øst-Berlin i Tyskland (alle områder hvor myndighetene tidligere ikke hadde tillatt misjonærarbeid). Landene Armenia, Uganda, Kenya, Zimbabwe, Ukraina, Zambia, Botswana, Namibia og Kongo ble innviet til evangeliets forkynnelse.
1992	Kirkens stav nr. 1900 ble organisert
1994	Kirkens medlemstall var 9.024.368

President Ezra Taft Bensons liv

1. «Ezra Taft Benson ble Kirkens president etter Spencer W. Kimballs død. Tidlig i sin presidenttid understreket han hvor uhyre viktig det er å lese og studere Mormons bok. Han vitnet om at 'Mormons bok bringer mennesker til Kristus', og bekreftet Joseph Smiths ord om at denne boken er 'sluttstenen i vår religion, og at et menneske vil komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok' [*A Witness and a Warning* (1988), 3, 21, se også *History of the Church*, 4:461 og *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 146].

2. På generalkonferansen i april 1986 sa president Benson: 'Herren inspirerte sin tjener Lorenzo Snow til å legge fornyet vekt på tiendepriippet for å forløse Kirken fra økonomisk trelldom ... Nå, i vår tid, har Herren åpenbart behovet for å legge fornyet vekt på Mormons bok ... Jeg lover dere at fra denne stund av vil Gud, hvis vi hver dag vil nippe til det som finnes på dens sider og følge dens forskrifter, utøse over alle Sions barn og Kirken en velsignelse som hittil har vært ukjent.' [Se *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 80.] Millioner verden over tok imot utfordringen og fikk den lovede velsignelse.

3. Et annet viktig tema var betydningen av å unngå stolthet. På generalkonferansen i april 1989 ba han Kirkens medlemmer om å 'rense karet innvendig ved å overvinne stolthet', som han sa var årsaken til at den nephittiske nasjon ble tilintetgjort. Han sa at 'motgiften mot stolthet er ydmykhet og underkastelse' [se *Lys over Norge*, juli 1989, s. 5].

4. Mens Ezra Taft Benson var medlem av De tolv apostlers quorum fikk han en uvanlig anledning til å være et eksempel på etterlevelse av evangeliet. Oppmuntret av

president David O. McKay, tok han i 1952 imot utnevnelsen som landbruksminister under Dwight D. Eisenhower, USAs president. Dette er den eneste gang i Kirkens historie at et medlem av De tolv quorum har virket i USAs presidents regjering. De åtte årene han hadde denne stillingen, oppnådde han stor respekt hjemme og ute for sin rettskaffenhet og for sin ekspertise når det gjaldt å lede og gjennomføre USAs regjeringens landbrukspolitikk. Han kom i kontakt med nasjonenes ledere og åpnet dører for Kirkens representanter over hele verden.

5. Under president Bensons ledelse gjorde Kirken viktige fremskritt over hele verden. Den 28. august 1987 innviet han Frankfurt Tyskland tempel i Forbundsrepublikken Tyskland, et meningsfylt privilegium for ham ettersom han hadde hovedkvarter i Frankfurt mens han var president for Den europeiske misjon fra 1964 til 1965.

6. Freiberg Tyskland tempel i Den tyske demokratiske republikk ble innviet 29. juni 1985. Denne innvielsen kom etter flere mirakler som fant sted og gjorde det mulig å bygge det. Ved sitt første besøk i DDR i 1968 lovet eldste Thomas S. Monson i De tolv apostlers quorum de hellige: 'Hvis dere vil fortsette å være sanne og tro mot Guds bud, vil dere få enhver velsignelse som et hvilket som helst medlem av Kirken i et hvilket som helst land nyter godt av.' Mens eldste Monson var på et oppdrag i det samme landet i 1975, ble han påvirket av Ånden til å innvie dette landet til Herren og si: 'Fader, la dette bli begynnelsen til en ny dag for medlemmene av din kirke i dette landet.' Han ba om at de helliges inderlige ønske om å 'oppnå templets velsignelser' måtte bli oppfylt. Hans inspirerte løfte og profetiske innvielsesbønn ble til virkelighet [se *Lys over Norge*, juli 1989, s. 47, 48, se også *Lys over Norge*, nr. 2, 1986, s. 27].

7. Den siste dagen i mars 1989 fikk siste-dagers-hellige misjonærer lov til å komme inn i DDR. Den 9. november 1989 ble mange helliges tro og bønner besvart da skrankene mellom Øst- og Vest-Europa begynte å falle ned, noe som førte til at flere konvertitter ble døpt og flere kirkebygninger oppført. En konvertitt hørte for første gang om Kirken da han kom til et åpent hus i det nyoppførte møtehuset i Dresden 1. mai 1990. Mindre enn en uke senere ble han døpt etter å ha gjennomgått misjonærleksjonene, lest Mormons bok to ganger fra perm til perm og fått et sterkt vitnesbyrd om at evangeliet er sant. [Se Garold and Norma Davis: «The Wall Comes Down», *Ensign*, juni 1991, 33.]

8. På en bankett etter Tabernakelkorets konsert i Moskva 24. juni 1991 kunngjorde visepresidenten for Den russiske sovjetrepublikken at Kirken var offisielt anerkjent i hans land.

Dette gjorde det mulig for Kirken å opprette menigheter over hele den store republikken. I 1990-årene ble flere tidligere Sovjet-republikker samt land i Mellom- og Øst-Europa innviet til forkynnelse av evangeliet, deriblant Albania, Armenia, Hviterussland, Bulgaria, Estland, Ungarn, Latvia, Litauen, Romania, Russland og Ukraina. Kirken leier og bygger møtehus i alle disse landene, og mange mennesker får et vitnesbyrd om evangeliets sannhet. Ved innvielsen av det første siste-dagers-helliges møtehus i Polen etter 2. verdenskrig ba eldste Russell M. Nelson i De tolv quorum om at møtehuset måtte tjene som 'et fredens tilfluktssted for urolige sjeler og en håpets havn for dem som hungrer og tørster etter rettferdighet' [*Church News*, 29. juni 1991, 12]. Denne velsignelsen er iferd med å bli oppfylt for de hellige i mange land som har funnet evangeliets fred og glede.

I president Bensons administrasjonstid innviet Kirkens ledere flere land til evangeliets forkynnelse.

9. Som et resultat av enorm vekst i Kirkens medlemstall og president Bensons vekt på misjonærarbeidet, var det ved avslutningen av hans presidenttid nesten 48 000 misjonærer i tjeneste i 295 av Kirkens misjoner.

10. Under hans ledelse begynte også Kirkens velferdsprogram å gi økt humanitær hjelp til medlemmer av andre trossamfunn over hele verden. Denne hjelpen gis for å avhjelpe lidelse og hjelpe folk til å bli selvhjulpne på lang sikt. Store mengder mat, klær, medisin, ulltepper, kontanter og andre ting distribueres til de trengende, og langsiktige prosjekter gir helseomsorg, opplæring i lese- og skriveferdigheter og andre tjenester. Denne barmhjertighetstjenesten når ut til tusener i dag i mange deler av verden.

11. Plaget av skrøpelighet på grunn av høy alder og tapet av sin kjære hustru, Flora, døde president Benson 30. mai 1994 i en alder av 94 år etter at han tappert hadde utført sin misjon som Herrens profet. Han ble etterfulgt av Howard W. Hunter, som da var president for De tolv quorum.» (*Vår arv*, s. 133-136.)

President Ezra Taft Bensons liv

Nippe (avsnitt 2) – Ta del (et billedlig uttrykk som ber oss om å studere Mormons bok hver dag)

Karet innvendig (avsnitt 3) – Deres liv, tanker, hensikter og ønsker

Ezra Taft Bensons læresetninger og vitnesbyrd

12. «Med mindre vi leser Mormons bok og gir akt på dens læresetninger, har Herren sagt i kapittel 84 i Lære og pakter at hele Kirken er under fordømmelse: 'Og denne fordømmelse hviler over Sions barn, ja, alle' (L&p 84:56). Og Herren fortsetter: 'Og de skal forbli under denne fordømmelse

inntil de omvender seg og kommer ihu den nye pakt, ja, Mormons bok og de tidligere bud som jeg har gitt dem, ikke bare med ord, men gjør ifølge det som jeg har skrevet' (L&p 84:57).

13. Vi trenger nå ikke bare å si mer om Mormons bok, men vi trenger å gjøre mer med den. Og hvorfor det? Herren gir oss svaret: 'Så at de må frembringe frukt verdig for deres Faders rike, hvis ikke er der beredt en plage og en dom som skal bli utøst over Sions barn' (L&p 84:58). Vi har følt denne plage og denne straffedom!» (Se *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 3.)

14. «Mormons bok lærer oss ikke bare om sannhet, selv om den virkelig gjør det. Mormons bok bærer ikke bare vitnesbyrd om Kristus, selv om den virkelig gjør det også. Men det er noe mer. Det finnes en kraft i boken som vil begynne å tilflytte deres liv i samme øyeblikk som dere begynner på et seriøst studium av boken. Dere vil få større kraft til å motstå fristelse. Dere vil få kraft til å unngå å bli ført vill. Dere vil få kraft til å holde dere på den rette og smale sti. Skriften kalles 'livets ord' (se L&p 84:85), og ingen steder er det i større grad tilfelle enn i Mormons bok. Når dere begynner å hungre og tørste etter disse ord, vil dere finne mer og mer liv ...

15. Brødre og søstre, jeg ber dere av hele mitt hjerte å overveie meget alvorlig hvilken stor betydning Mormons bok har for dere personlig og for Kirken som helhet.» (Se *Lys over Norge*, januar 1987, s. 5.)

16. «Mormons bok er sluttsteinen i vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus, som selv er hjørnesteinen i alt vi gjør. Den bærer mektig og tydelig vitnesbyrd om at han lever. Til forskjell fra Bibelen, som har gjennomgått generasjoner med avskrivere, oversettere og korrupte svermere som foretok ulovlige forandringer i teksten, kom Mormons bok fra forfatter til leser gjennom én enkelt oversettelse. Derfor er dens vitnesbyrd om Mesteren tydelig, uutvannet og fullt av kraft. Men den gjør enda mer. En stor del av den kristne verden i dag forkaster Frelseren som Guds Sønn. De setter spørsmålstejn ved hans mirakuløse fødsel, hans fullkomne liv og ved at hans strålende oppstandelse virkelig har funnet sted. Mormons bok lærer oss med enkle og tydelige ord som ikke er til å misforstå, at alt dette er sant. Den gir også den mest fullstendige forklaring på læren om forsoningen. Denne guddommelig inspirerte

bok er i sannhet en sluttsten når det gjelder å bære vitnesbyrd for verden om at Jesus er Kristus (se tittelsiden i Mormons bok).» (Se *Lys over Norge*, januar 1987, s. 4.)

17. «Ofte anstrenger vi oss meget for å forsøke å øke aktivitetsnivået i våre staver. Vi arbeider flittig for å heve det prosentvise fremmøte på nadverdsmøtene. Vi arbeider for at en høyere prosent av unge menn skal reise på misjon. Vi strever for å få flere til å gifte seg i templet. Alt dette er prisverdige anstrengelser og viktige for rikets vekst. Men når de enkelte medlemmer og familier fordyper seg i Skriften regelmessig og vedvarende, vil disse andre aktivitetsområdene følge automatisk. Vitnesbyrdene vil bli sterkere, forpliktelser vil styrkes, familier vil forsterkes, personlig åpenbaring vil komme i rikt monn.» («Ordets makt», *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 82–83.)

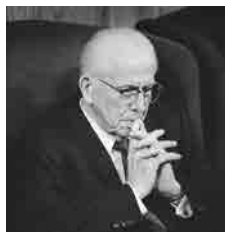
18. «Dere kan ikke gjøre noe galt og samtidig føle at det er riktig. Det er umulig!» (Se Brad Wilcox, «Et farlig spørsmål», *Liahona*, mai 2000, s. 35, se også «Til styrke for ungdom», s. 3.)

19. «Det eksisterer ikke noe ord hverken i verdslig eller hellig skrift som er mer hellig enn ordet *mor*. Det finnes ikke noe edlere arbeid enn det som utføres av en god og gudfryktig mor ...

20. I den evige familie bestemte Gud at fedre skulle presidere i hjemmet. Fedrene skal forsørge, elske, undervise og veilede.

21. Men en mors oppgave er også fastsatt av Gud. Mødre skal bli med barn, føde, gi næring til, elske og gi opplæring. Slik sier åpenbaringene.» (To the Mothers in Zion [brosjyre 1987], 1–3.)

22. «Stolthet er den universelle synd, den store last ...

23. Motgiften mot stolthet er ydmykhet og underkastelse (se Alma 7:23) ...

24. Gud vil ha et ydmykt folk. Vi kan velge å være ydmyke, eller vi kan tvinges til å være ydmyke. Alma sa:

'Derfor, velsignet er de som ydmyker seg uten å være tvunget til å være ydmyke' (Alma 32:16).

25. La oss velge å være ydmyke.

26. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å overvinne vår fiendtlige holdning til våre brødre og søstre, ved å akte dem som oss selv og ved å løfte dem like høyt eller høyere enn oss selv (se L&p 38:24, 81:5, 84:106).

27. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å motta råd og irectsettelse (se Jakobs bok 4:10, Helaman 15:3, L&p 63:55, 101:4–5, 108:1, 124:61, 84. 136:31, Salomos ordspråk 9:8).

28. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å tilgi dem som har krenket oss (se 3. Nephi 13:11, 14, L&p 64:10).

29. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å yte uselvisk tjeneste (se Mosiah 2:16–17).

30. Vi kan velge å ydmyke oss selv, ved å reise på misjon og forkynne det ord som kan gjøre andre ydmyke (se Alma 4:19, 31:5, 48:20).
31. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å reise oftere til templet.
32. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å bekjenne og forsake våre synder og bli født av Gud (se L&P 58:43, Mosiah 27:25–26, Alma 5:7–14, 49).
33. Vi kan velge å ydmyke oss selv ved å elske Gud, underkaste vår vilje hans vilje og sette ham først i vårt liv (se 3. Nephi 11:11, 13:33, Moroni 10:32).
34. La oss velge å være ydmyke. Vi kan gjøre det. Jeg vet at vi kan.» (Se *Lys over Norge*, juli 1989, s. 5.)
35. «I dette arbeidet er det Ånden som teller – uansett hvor vi virker. Jeg vet at jeg må stole på Ånden. La oss oppnå Ånden og være trofaste medlemmer av Kirken.» (Se *Lys over Norge*, nr. 6 1986, s. 79.)
36. «Det finnes ikke noe som er viktigere i dette arbeidet enn Ånden» (se *Lys over Norge*, januar 1987, s. 37).
37. «Jeg vitner om at jorden om ikke mange år fra nå vil bli rensket (se L&P 76:41). Jesus Kristus vil komme igjen, denne gang i makt og stor herlighet for å jage bort sine fiender og for å styre og regjere på jorden (se L&P 43:26–33). Når tiden er inne, skal alle mennesker oppstå og vil deretter stå foran Mesteren under den endelige dom (se 2. Nephi 9:15, 41). Gud vil belønne enhver ifølge de gjerninger som er gjort i kjødet (se Alma 5:15).» (Se *Lys over Norge*, januar 1989, s. 75.)

Studer det du leser

Utfør aktivitet A eller B når du studerer «President Ezra Taft Benson».

A Lag en bildemontasje

Etter å ha lest avsnitt 1–10 tegner eller finner du bilder i tidskrifter eller aviser som du synes representerer begivenheter som fant sted i president Bensons liv. Sett en etikett på hvert enkelt bilde og lim dem sammen til en bildemontasje i notatboken din eller på et eget ark.

B Foreta en sammenligning

- Skriv følgende henvisninger fra Skriftene i en kolonne i notatboken din:
 - Alma 31:5
 - Alma 41:10
 - Lære og pakter 42:13–14
 - Lære og pakter 84:54–57
 3. Nephi 27:5–8
 - Jesaja 64:1–3
 - Alma 5:22–23
 - Alma 56:47–48
- Ved siden av hver henvisning skriver du nummeret på det avsnittet (fra avsnitt 12–37) som du synes passer best til hvert enkelt skriftsted. Mer enn ett avsnitt kan være aktuelt.
- Velg en av president Bensons læresetninger som har gjort inntrykk på deg, og forklar hva den betyr for deg.

President Howard W. Hunter

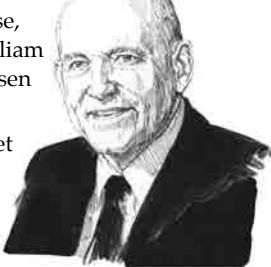
En mann med Kristus-lignende kjærlighet

President Howard W. Hunter har sagt: «Husk dette: Hvis vårt liv og vår tro er konsentrert om Jesus Kristus og hans gjengitte evangelium, kan ikke noe gå galt for bestandig» («Fear Not, Little Flock», Brigham Young University 1988–89 Devotional and Fireside Speeches [1989], 112, se også *Liahona*, juli 2000 s. 73). Ikke bare underviste president Hunter om dette viktige prinsippet, men han etterlevde det også. Eldste James E. Faust, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa: «Det kanskje mest bemerkelsesverdige som fant sted i den korte tid han var Kirkens president, var at Kirkens medlemmer over hele verden er blitt knyttet til ham på en spesiell måte – som deres profet, seer og åpenbarer. De har i ham sett en personliggjøring av de egenskaper Frelseren selv hadde. De har reagert på en enestående måte på hans profetiske budskap om at vi må bli mer lik Kristus og sette templene i sentrum for vår tilbedelse.» («Howard W. Hunter: Man of God», *Ensign*, april 1995, 26.)

Et eksempel på hans Kristus-lignende natur ble illustrert av eldste Neal A. Maxwell, et medlem av De tolv apostlers quorum. Han sa at president Hunter «er en ydmyk mann. Han avslø en gang en jobb han trengte i ungdomsårene fordi det ville være ensbetydende med at en annen ville ha mistet jobben. Dette er den samme beskjedne mannen som stillferdig var iferd med å pusse skoene mine da jeg våknet

etter en lang og støvfyllt dag sammen med ham på et oppdrag i Egypt, en jobb han hadde håpet å fullføre usett.» («*Meek and Lowly*», Brigham Young University 1986–87 Devotional and Fireside Speeches [1987], 61), (se også Lys over Norge, september 1994, s. 13.)

HANS LIV (1907–95)

1907	Født 14. november i Boise, Idaho. Sønn av John William og Nellie Marie Rasmussen Hunter	
1919	12 år, døpt 4. april (ventet på sin fars tillatelse), ordinert til diakon av sin biskop 21. juni	
1931	23 år, giftet seg med Clara (Claire) May Jeffs 10. juni	
1950	42 år, formann i komiteen som lanserte morgen-Seminar i California	
1959	51 år, ordinert til apostel av president David O. McKay	
1964–72	56–64 år, president for Kirkens genealogiske forening	
1970–72	62–64 år, Kirkens historiker	
1975–93	67–85 år, reiste mange ganger til Israel, innviet BYU Jerusalem Center	
1983	75 år, hans første hustru døde	
1988	80 år, oppholdt som president for De tolv apostlers quorum	
1990	82 år, giftet seg med Inis Bernice Egan 12. april	
1994	86 år, oppholdt som Kirkens president	
1995	87 år, døde 3. mars i Salt Lake City etter å ha vært Kirkens president i 9 måneder	

HANS TID SOM PRESIDENT (1994–95)

1994	Innviet Orlando Florida tempel og organiserte Kirkens stav nr. 2000
1995	Innviet Bountiful Utah tempel. Kirkens medlemstall var 9 338 859

President Howard W. Hunters liv

1. «På sin første pressekonferanse 6. juni 1994 fastsatte president Howard W. Hunter noen av de viktige temaer for sin administrasjon. Han sa: 'Jeg innbyr alle medlemmer av Kirken til å leve med stadig større oppmerksomhet rettet mot Herren Jesus Kristus og hans liv, og spesielt den kjærlighet, det håp og den medfølelse han viste.

2. Jeg ber om at vi må behandle hverandre med større vennlighet, mer høflighet og større ydmykhet, tålmodighet og tilgivelse.'

3. Han ba også Kirkens medlemmer 'gjøre Herrens tempel til det store symbol på sitt medlemskap og den guddommelige ramme for sine aller helligste pakter. Det er mitt

inderligste ønske at ethvert medlem av Kirken må bli verdig til å komme til templet' [Church News, 11. juni 1994, 14]. Mange tusen av Kirkens medlemmer tok disse budskapene til seg og ble velsignet med større åndelighet.

4. President Hunter hadde et fint utviklet sinn som var av stor verdi for Kirken. I slutten av 1970-årene fikk han en oppgave som krevde alle hans ferdigheter. Han spilte en viktig rolle i forhandlingene for å skaffe tomt til og føre tilsyn med oppføringen av Kirkens store bygning i Det hellige land – Brigham Young Universitys Jerusalem Center for Near Eastern Studies. Dette sentret ligger på Scopus-fjellet, en forlengelse av Oljebjerget. Det huser boligene og studieaktivitetene til studenter med fordypningsstudier om dette utvalgte landet, dets folk (både jøder og arabere) og de steder hvor Jesus og hans fordums profeter vandret. Dette sentret har vært til velsignelse for dem som har studert der, og dets skjønnhet har inspirert mange som har besøkt det ...

BYU Jerusalem Center

5. I løpet av sitt liv hadde president Hunter mye motgang. Med tro og kraft greide han seg gjennom alvorlige og smertefulle helseproblemer, sin første hustrus langvarige, svekkende sykdom og hennes død, samt andre vanskeligheter. Til tross for disse hindringene tjente han aktivt Herren, reiste mye og arbeidet hardt med å lede Kirkens anliggender. Hans eksempel var i overensstemmelse med hans budskap: 'Om dere har vanskeligheter hjemme med barn som kommer på avveie, om dere opplever økonomisk motgang og følelsesmessige påkjenninger som truer deres hjem og lykke, om dere måtte oppleve tap av liv og helse, måtte dere ha fred i deres sjel. Vi vil ikke bli fristet mer enn vi har evne til å tåle. Våre omveier og skuffelser er den rette og smale vei til ham.' [Se Lys over Norge, januar 1988, s. 55.]

6. President Hunter presiderte i Mexico City 11. desember 1994 da Kirkens stav nr. 2000 ble opprettet, en viktig milepæl i Kirkens historie. Til dem som var forsamlet der, sa han: 'Gjennom sine tjenere har Herren tilveiebragt dette miraklet. Dette verk vil fortsette å gå fremover i styrke og vitalitet. Løftene som ble gitt fader Lehi og deres barn om deres etterkommere, har blitt, og fortsetter å bli oppfylt i Mexico.' [Church News, 17. desember 1994, 3]. I den tid president Hunter var generalautoritet, vokste Kirken i Latin-Amerika dramatisk. På den tid da han ble Kirkens president, var det over 1,5 millioner siste-dagers-hellige bare i Mexico, Brasil og Chile, flere enn det var i Utah på den tiden.

7. Selv om president Hunter var Kirkens president i bare 9 måneder, hadde han en mektig innvirkning på de hellige som husker ham for hans medfølelse, langmodighet og mektige eksempel på en Kristus-lignende levemåte.» (*Vår arv*, s. 136, 138–39.)

8. Eldste James E. Faust, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, har fortalt følgende historie om president Hunter som ung: Hans søster, Dorothy Hunter Rasmussen ... mintes denne fine opplevelsen fra barndoms-tiden: «Howard ønsket alltid å gjøre godt og være god. Han var en god bror som alltid passet på meg. Han var snill mot mor og far. Howard elsket dyr, og kom rett som det var hjem med bortkomne dyr.» Det gikk en vanningsgrøft ved siden av huset, og en dag kastet noen gutter i nabolaget ... en kattunge i grøften. Den kom seg opp, og de kastet den uti igjen. Dette gjentok seg om og om igjen til de ble lei av leken. «Howard kom til og plukket opp kattungen. Den var nesten død, og han bar den hjem. Mor var redd den allerede var død, men de pakket den inn i et teppe og la den inntil den varme ovnen og stelte med den.» Kattungen kom seg, og de hadde den i mange år. «Han var så snill,» sa Dorothy. «Jeg kan ikke huske at min bror har gjort noe galt så lenge jeg har levd.» (Se *Lys over Norge*, september 1994, s. 5–6.)

9. Eldste Rulon G. Craven, som var et medlem av De sytti, har fortalt følgende historie: Mange husker sikkert at president Hunter for mange år siden fikk vite at han ikke kom til å gå igjen. Men hans tro og beslutsomhet var større enn denne beskjeden.

Drevet av beslutsomhet, tro og en visjon om at han skulle komme til å gå igjen, gjennomførte han daglig et anstrengende terapeutisk treningsprogram uten å gjøre noe vesen av det, og uten at noen visste om det. I disse vanskelige månedene ba hans brødre i De tolv daglig for ham i sine quorumsmøter og i sine personlige bønner.

10. Flere måneder senere, en torsdag morgen, gikk jeg til president Hunters kontor ... Jeg oppdaget at han hadde gått tidlig, og fikk vite at han hadde spasert til templet. Jeg stilte meg tvilende til den opplysningen og skyndte meg for å ta ham igjen. Da jeg nådde ham igjen, gikk han ved hjelp av en gåstol ... Da deres president kom gående inn i rommet, reiste De tolv seg og klappet ... President Hunter takket dem og sa: «Jeg skulle ikke komme meg på beina igjen, men med Herrens hjelp og min egen beslutsomhet og ikke minst den tro som er blitt vist av mine brødre i De tolv, kan jeg nå gå igjen.» (Se *Lys over Norge*, juli 1991, s. 28–29.)

Howard W. Hunters læresetninger og vitnesbyrd

11. «Frelseren ga aldri noe for å få noe igjen. Han ga frivillig og kjærlig, og hans gaver var av uvurderlig verdi. Han ga syn til den blinde, hørsel til den døve, ben til den vanføre, renhet til den urene, sunnhet til den svake og pust til den livløse.

12. Hans gaver var muligheter til den motløse, frihet til den undertrykte, tilgivelse til den angrende, håp til den fortvilede og lys i mørke. Han ga sin kjærlighet, sin tjeneste og sitt liv. Og det viktigste av alt, han ga oss og alle som er dødelige, oppstandelse, frelse og evig liv.

13. Vi skulle streve for å gi slik han ga ... Å gi av seg selv er en hellig gave. Vi gir for å minnes alt Frelseren har gitt ...

14. ... Stans en krangel denne julen. Finn frem til en glemt venn. Fjern mistenksomhet og erstatt den med tillit. Skriv et brev. Gi et mildt svar. Gi oppmuntring til ungdommen. Vis din lojalitet i ord og gjerning. Hold et løfte. Glem at noen har såret deg. Tilgi en fiende. Be om unnskyldning. Forsøk å forstå. Vurder dine egne og andres krav. Tenk først på en annen. Vær vennlig. Vær forståelsesfull. Le litt mer. Vis din takknemlighet. Ønsk en fremmed velkommen. Gled et barnehjerte. Gled deg over jordens skjønnhet og under. Gi uttrykk for din kjærlighet, og gjenta det ofte. [Ukjent forfatter.]» (I «'To Give of Oneself Is a Holy Gift,' Prophet Tells Christmas Gathering», *Church News*, 10. desember 1994, 4.)

15. «Det er min faste overbevisning at hvis vi som enkeltmennesker, som familier, som samfunn og nasjoner, som Peter, kunne feste blikket på Jesus, kunne også vi gå seirende over vantrens frådende bølger og forholde oss rolige i tvilens stigende vinder. Men hvis vi vender blikket bort fra ham som vi må tro på, slik det er så lett å gjøre og som verden så sterkt fristes til, hvis vi ser hen til styrken og voldsomheten i omgivelsenes fryktelige og ødeleggende elementer fremfor å se hen til ham som kan hjelpe og frelse oss, da vil vi uunngåelig synke i stridighetenes, sorgens og fortvilelsens hav.

16. I slike stunder, når vi føler at flodbølgene truer med å drukne oss og dypet er iferd med å oppsluke vår drivende troens farkost, da ber jeg om at vi alltid må høre verdens Frelseres gode ord gjennom storm og mørke: 'Vær frimodige, det er meg, frykt ikke!' (Matteus 14:27).» (Se *Lys over Norge*, januar 1993, s. 18; tilpasset fra Frederic W. Farrar, *The Life of Christ*, [1964], 313.)

17. «Enhver generasjon har helt siden tidenes morgen hatt noe å overvinne og problemer å løse. Videre har ethvert menneske et sett med utfordringer som av og til synes å være spesielt øremerket for ham. Vi forsto dette i vårt førjordiske liv.

18. Når disse opplevelsene ydmyker, foredler og underviser oss, gjør de oss til bedre mennesker som er mer takknemlige, kjærlige og omtensomme overfor andre mennesker når de har det vanskelig.

19. Men selv i de vanskeligste stunder var det aldri meningen at problemer og profetier skulle gjøre annet enn å velsigne de rettferdige og hjelpe dem som er mindre rettferdige til å begynne å omvende seg.» («Why Try?» *New Era*, januar 1994, 6.)

20. «Alt Jesus legger sine hender på, vil leve. Hvis Jesus legger sine hender på et ekteskap, lever det. Hvis han får legge sine hender på en familie, lever den.» (Se *Lys over Norge*, mai 1980, s. 94.)

21. «Jeg vitner om at Jesus er den eneste sanne kilde til varig glede, at den eneste varige fred er i ham. Jeg ønsker inderlig at han må være 'vårt mål på jord', målet for den herlighet vi alle lengter etter og den eneste belønning mennesker og nasjoner kan verdsette til enhver tid. Han er vår belønning i tid og i evighet. Enhver annen belønning er unyttig. Enhver annen storhet falmer med tiden og oppløses med elementene ... Til slutt ... vil vi ikke kjenne noen annen sann glede enn i Jesus Kristus.» (Se *Lys over Norge*, juli 1993, s. 63.)

22. «Som en som er kalt og ordinert til å bære vitnesbyrd om Jesu Kristi navn for all verden, vitner jeg denne påske om at han lever. Han har et herliggjort, udødelig legeme av kjøtt og ben. Han er Faderens Enbårne Sønn i kjødet. Han er Frelseren, verdens lys og liv. Etter sin korsfestelse og død viste han seg som et oppstandent vesen for Maria, Peter, Paulus og mange andre. Han viste seg for nephittene. Han har vist seg for Joseph Smith, den unge profeten, og for mange andre i vår evangelieutdeling. Dette er hans kirke.» (Se *Lys over Norge*, juli 1988, s. 14.)

Studer det du leser

Utfør aktivitet A eller B og aktivitet C eller D når du studerer «President Howard W. Hunter».

A Bli kjent med president Hunter

Studer oversikten over president Howard W. Hunters liv og tid som president (side 208), og studer samtidig avsnitt 1–10 i lesestoffet og finn svar på følgende spørsmål:

1. Hvor gammel var president Hunter da han ble døpt og medlem av Kirken?

2. Hvor gammel var han da han ble ordinert til apostel?

3. Hvor gammel var han da han giftet seg for annen gang?

4. Hvilke templer innviet han?

5. Kan du nevne minst to former for motgang han hadde?

6. I hvilket land ble stav nr. 2000 organisert?

7. Hvilke tre land i Latin-Amerika hadde i 1994 flere medlemmer av Kirken enn Utah?

8. Hvor lenge var president Hunter Kirken president?

B Hva han oppnådde

1. Nevn fem ting president Hunter fikk gjennomført som imponerte deg. Etter hver ting skriver du et spesielt karaktertrekk du tror vedkommende spesielt ville trenge for å utføre denne oppgaven.
2. Forklar kort hvilket karaktertrekk på listen din du kunne ha lyst til å utvikle mer fullstendig, og hvordan du planlegger å gjennomføre det.

C Foreta rettelser

1. Alle uttalelsene nedenfor er en feilaktig versjon av president Hunters læresetninger. Omskriv uttalelsene så de blir riktige:
 - a. «Jeg vil gjerne innby alle mennesker overalt i verden til å leve slik at oppmerksomheten stadig rettes mer mot deres venners liv og eksempel» (se avsnitt 1).
 - b. «Det er min bønn at vi må behandle hverandre med større vennlighet, høflighet, mer glede og tålmodighet og tilgivelse» (se avsnitt 2).
 - c. «Det er mitt inderligste ønske å få hvert eneste medlem av Kirken til å være en misjonær» (se avsnitt 3).
 - d. «Våre omveier og skuffelser er bare humper på veien til vår frelser» (se avsnitt 5).
 - e. «Frelseren ga sjelden noe for å få noe igjen. Han ga frivillig og uten å dømme, og hans gaver var av liten verdslig verdi» (se avsnitt 11).
2. Velg en av disse uttalelsene og forklar hvorfor den riktige versjon er bedre enn den uriktige.

D En oversikt om Frelseren

1. Hvor mange av uttalelsene i «Howard W. Hunters læresetninger og vitnesbyrd» (se avsnitt 11–22) omtaler Frelseren?
2. Skriv ned hva president Hunter forkynte om Jesus Kristus. Sett en ring rundt de punktene på listen din som gjorde størst inntrykk på deg.
3. Forklar kort hva du tror president Hunter ønsket vi skulle vite om og føle for Frelseren.

President Gordon B. Hinckley

«Jeg er optimist.
Jeg synes fremtiden ser lys ut.»

I løpet av de første fem år Gordon B. Hinckley var Kirkens president, besøkte hans Kirkens medlemmer på alle verdens kontinenter bortsett fra Antarktis. «Jeg liker ikke å reise ...», sa han under generalkonferansen i oktober 1996. 'Men jeg liker å se inn i ansiktene til og håndhvilse på trofaste siste-dagers-hellige' ...

... [Flere år senere, sa han:] 'Jeg er fast bestemt på å fortsette med dette så lenge jeg er sterk nok til å gjøre det. Jeg begynner å bli gammel. Jeg fyller 90 i juni, og det er en høy alder. Av og til kan jeg føle det i bena mine. Men det er det jeg ønsker [å være blant medlemmene]. Jeg synes Kirkens medlemmer har krav på å få anledning til å treffe Kirkens president.'» («'Looking into the Faces of Faithful Latter-day Saints',» Church News, 4. mars 2000, 8, 13.)

HANS LIV (1910–)

- 1910** Født 23. juni i Salt Lake City. Sønn av Bryant S. og Ada Bitner Hinckley
- 1919** 8 år, ble døpt av sin far 28. april i Salt Lake City
- 1930** 20 år, hans mor døde
- 1933–35** 23–25 år, var på misjon i Storbritannia
- 1935–58** 25–47 år, arbeidet på heltid i Kirkens misjonærkomité, og fikk senere andre stillinger i Kirkens avdelinger
- 1937** 26 år, giftet seg med Marjorie Pay 29. april. Ble kalt til å arbeide i Søndagsskolens generalutvalg.
- 1958** 47 år, ordinert til assistent for De tolv apostlers quorum
- 1961** 51 år, ordinert til apostel
- 1981–95** 71–84 år, rådgiver i Det første presidentskap for president Spencer W. Kimball (1981), Ezra Taft Benson (1985) og Howard W. Hunter (1994)
- 1995** 84 år, oppholdt som Kirkens president

HANS TID SOM PRESIDENT (1995–)

- 1995** Kunngjorde at alle regionalrepresentanter for De tolv ville bli avløst og at nye områdeautoriteter ville bli kalt. «Familien – En erklæring til verden» blir presentert
- 1996** Begynte et byggeprogram for mindre templer rundt omkring i verden slik at alle medlemmer kunne bli velsignet ved å komme regelmessig til templet

- 1997** Organiserte flere quorum av syttier fra de ledere som var kalt som områdeautoriteter. De syttis quorum på verdensbasis kom opp i et antall av seks.
- 1998** Foretok en reise rundt omkring i verden og møtte med siste-dagers-hellige i Afrika, Europa, Asia, Nord- og Syd-Amerika, Australia og det sydlige Stillehavs-område.
- 1999** Representerte Kirken i flere fjernsynsprogrammer og bekjentgjorde at Nauvoo tempel skulle bygges opp igjen.
- 2000** Innviet det nye Konferansesentret i Salt Lake City. Ved årets begynnelse var Kirkens medlemstall 10 752 986 og passerte 11 millioner i løpet av sommeren.

I løpet av sine første fem år som Kirkens president tilbakela han nærmere 400 000 km, besøkte 58 land, talte til 2,2 millioner medlemmer av Kirken og andre, og innviet 24 templer.

President Gordon B. Hinckleys liv

1. «Da Gordon B. Hinckley ble Kirkens president etter president Hunters død, ble han spurt hva han ville legge vekt på som president. Han svarte: 'Gå fremad. Ja, vårt motto vil være å gå fremad med det store verk som er blitt ført frem av våre forgjengere som har tjent så beundringsverdig, så trofast og så godt. Bygge opp familieverdier. Oppmuntre til utdannelse. Bygge opp toleranse og overbærenhet blant mennesker overalt i verden, og forkynne Jesu Kristi evangelium.' [Church News, 18. mars 1995, 10.]
2. President Hinckleys omfattende erfaring med ledelse i Kirken forberedte ham godt til presidentembedet. Han ble oppholdt i De tolv apostlers quorum i 1961. Fra og med 1981 var han rådgiver i Det første presidentskap for tre av Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball, Ezra Taft Benson og Howard W. Hunter. Noen av disse årene bar han spesielt tunge ansvarsbyrder mens disse presidentene i Kirken led av alderdomssvakhet.
3. Mens den unge Gordon B. Hinckley var på misjon i England, fikk han et råd som har vært til god nytte for ham gjennom alle år med utfordrende ansvarsoppgaver. Han var ganske møtløs, og skrev i et brev til sin far: 'Jeg kaster bort

min tid og dine penger. Jeg ser ingen mening i å bli her.' Etter en stund mottok han et kort brev fra sin far: 'Kjære Gordon, jeg har mottatt ditt brev ... Jeg har bare ett forslag. Glem deg selv og sett i gang og arbeid. Kjærlig hilsen fra din far.'

4. President Hinckley sier om denne stunden: 'Jeg grunnet over hans svar, og så, neste morgen i vårt skriftstudium, leste vi det fine utsagnet fra Herren: «For den som vil berge sitt liv, skal miste det, men den som mister sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, skal berge det» (Markus 8:35). Det rørte meg. Dette utsagnet, dette løftet, sammen med min fars brev, tilskyndet meg til å gå ovenpå ... knele ned og inngå en pakt med Herren om at jeg ville forsøke å glemme meg selv og sette i gang og arbeide. Jeg regner dette som den avgjørende dagen i mitt liv. Alt godt som har skjedd meg siden, kan jeg spore tilbake til den avgjørelsen jeg tok da.' [Gordon B. Hinckley: *Man of Integrity, 15th President of the Church*, videokassett (1994).]

5. President Hinckley er godt kjent som en ukuelig optimist, alltid full av tro på Gud og på fremtiden. «'Alt vil ordne seg», kan godt være president Hinckleys mest gjentatte forsikring til familie, venner og medarbeidere. «Slutt ikke å forsøke,» ville han si. «Vis tro, vær glad, bli ikke mismodig. Alt vil ordne seg.»' [Jeffrey R. Holland, «President Gordon B. Hinckley,» *Ensign*, juni 1995, s. 5].

6. Da en journalist ba ham nevne den største utfordring Kirken står overfor, svarte han: 'Den alvorligste utfordring vi står overfor, og den vidunderligste utfordring, er den utfordring som veksten gir.' Han forklarte at økt vekst fører til behov for flere bygninger, deriblant flere templer: 'Dette er den mest stor-slagne tidsalder i Kirkens historie når det gjelder bygging av templer. Aldri har det blitt oppført templer i et slikt tempo som nå. Vi har 47 templer i drift. Vi har 13 andre templer på et eller annet stadium, helt tilbake til tegnebrettet. Vi vil fortsette å bygge templer.' [I *Church News*, 18. mars 1995, 10.] Økt vekst i Kirken har også gjort det nødvendig å oversette Mormons bok til mange språk.

7. President Hinckley har hatt personlig erfaring med Kirkens sterke vekst. Mens han var på en konferanse i Osaka, Japan, i 1967, så han utover forsamlingen hvor det var mange unge mennesker, og sa: 'I dere ser jeg Kirkens fremtid i Japan. Og jeg ser en stor fremtid. Vi har så vidt skrapet på overflaten. Men jeg føler meg tilskyndet til å si hva jeg lenge har følt, og det er at dagen ikke er langt borte da det vil finnes store Sions staver i dette fine landet.' [«Addresses», AV 1801, i Kirkens

arkiv.] Før en generasjon var gått, var det 100 000 siste-dagers-hellige i Japan, mange staver, misjoner og distrikter, og et tempel.

8. President Hinckley er også meget interessert i Kirkens vekst på Filippinene, der den første staven ble organisert i Manila i 1973. Tyve år senere, da han ble Kirkens president, mottok over 300 000 filippinske medlemmer evangeliets velsignelser, deriblant et tempel i sitt land. President Hinckley har vist stor interesse for Kirkens vekst også i andre deler av Asia, deriblant Korea, Kina og Sydøst-Asia.

9. Åndeligheten til mange medlemmer i Asia tilkjennevis ved noe en generalautoritet opplevde da han fikk i oppdrag å kalle en ny stavspresident i en filippinsk stav. Etter å ha intervjuet et antall brødre i prestedømmet, ble han påvirket til å kalle en mann midt i 20-årene til stavspresident. Han ba den unge broren gå inn i et tilstøtende rom og bruke litt tid på å velge sine rådgivere. Denne broren kom tilbake etter ca. 30 sekunder. Generalautoriteten trodde han hadde misforstått, men den nye stavspresidenten sa: 'Nei, for en måned siden visste jeg ved Herrens ånd at jeg skulle bli stavspresident. Jeg har allerede valgt mine rådgivere.'

10. Det passer også godt at president Hinckley, som har gjort så mye for å bidra til opprettelsen av Kirken over hele verden, i sin tid som president kunne si: 'Våre statistikere forteller meg at hvis den nåværende tendens vedvarer, vil det i løpet av februar 1996, bare noen få måneder fra nå av, være flere medlemmer av Kirken utenfor De forente stater enn i De forente stater. Når den grensen passerer, er dette svært positivt og betydningsfullt. Det viser fruktene av en enorm innsats for å nå ut til flere.' [Se *Lys over Norge*, januar 1996, s. 70.] ...

En generalautoritet forklarte hvordan hver enkelt best kan støtte president Hinckley: 'Når han påtar seg det hellige embede han har blitt kalt til – profet, seer, åpenbarer, presiderende høyprest og president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, ... [er det] beste vi kan gjøre for å støtte ham i hans embede ... å «fremad gå, fremad gå, fremad gå!» [Jeffrey R. Holland, «President Gordon B. Hinckley,» 13]» (*Vår arv*, s. 139–43).

Gordon B. Hinckleys læresetninger og vitnesbyrd

12. «Da han ble spurt om årene som ligger foran oss, sa president Hinckley: 'Jeg ser vår ungdom i Kirken. Jeg ser en hel del av dem, og jeg ser dem overalt. Jeg er absolutt begeistret for deres livskvalitet, deres styrke, deres godhet og deres trofasthet. Når jeg betrakter vår ungdom, er jeg ikke det minste bekymret for denne Kirkens fremtid. De studerer

Skriften. De deltar i Seminar og Institutt. De ber når de skal ta avgjørelser. De omgås hverandre i en strålende atmosfære av trofasthet. De er iferd med å bli sterke, trofaste og dyktige siste-dagers-hellige som vil arbeide når de blir bedt om å gjøre det.» («We Must Look After the Individual», *Church News*, 4. mars 2000, 13.)

13. «Vårt folks livsførsel må bli det eneste meningsfylte uttrykk for vår tro ...

14. ... Fordi vår Frelser lever, bruker vi ikke symbolet på hans død [krusifikset] som symbol på vår tro. Men hva skal vi bruke? Intet merke, intet kunstverk, ingen symbolsk form kan til fulle uttrykke herligheten og underet ved den levende Kristus. Han fortalte oss hva symbolet ville være, da han sa: 'Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud' (Johannes 14:15).

15. Som hans disipler kan vi ikke gjøre en stygg, tarvelig eller uvennlig handling uten å fornedre ham. Heller ikke kan vi gjøre en god og vennlig og generøs gjerning uten å forherlige symbolet på ham hvis vi navn vi har påtatt oss.

16. Vår livsførsel må bli et meningsfylt symbol, et symbol på den erklæring vi gir i vårt vitnesbyrd om den levende Kristus, den levende Guds evige Sønn.» (Se *Lys over Norge*, april 1995, s. 4, 7.)

17. «Enhver av dere ble begavet av deres Fader i himmelen med en enorm evne til å gjøre noe godt i verden. Øv opp deres sinn og hender slik at dere kan være utrustet til å utrette noe godt i det samfunnet dere er en del av. Øv dere opp i kunsten å være vennlig, omtensksom og hjelpsom. Foredle den egenskap det er å være barmhjertig, den er en del av de guddommelige egenskaper dere har arvet ...

18. Dere trenger aldri føle dere mindrevverdige. Dere trenger aldri føle at dere ble født uten talenter eller uten anledninger til å la dem komme til uttrykk. Arbeid med de talentene dere har, og de vil vokse og forbedres og bli et uttrykk for deres sanne jeg som andre vil sette pris på.» («Lyset inni deg», *Lys over Norge*, juli 1995, s. 101, en tale under et møte på generalplan for Unge Kvinner.)

19. «Jeg minner om at tiden er inne til å sette vårt hus i orden.

20. Så mange av vårt folk bruker alt de tjener. Det er faktisk noen som lever på lånte penger ...

21. Vi forkynner et budskap om å være selvforsynt over hele Kirken. Man kan ikke lykkes i å være selvforsynt når en stor gjeld henger over familien. Man er hverken uavhengig eller fri når man har forpliktelser overfor andre.» (Se *Lys over Norge*, januar 1999, s. 65, 66.)

22. «Det er ikke lett å bli medlem av denne Kirken. Som oftest innebærer det at man må avlegge gamle vaner, forlate gamle venner og forbindelser og tre inn i et nytt samfunn som er annerledes og litt krevende.

23. Med et stadig økende antall konvertitter må vi gjøre en stadig kraftigere innsats for å hjelpe dem så de kan finne seg til rette. Hver enkelt av dem trenger tre ting: en venn, en ansvarsoppgave og næring i form av 'Guds gode ord' (Moroni 6:4). Vi har plikt og anledning til å sørge for disse ting ...

24. Utfordringen nå er større enn noensinne fordi antall konvertitter er større enn vi noen gang tidligere har hatt ... Enhver konvertitt er en sønn eller datter av Gud. Enhver konvertitt er et stort og alvorlig ansvar.» (Se *Lys over Norge*, juli 1997, s. 47.)

25. «Da han hadde tatt et overblikk over alt dette [jorden som var skapt], sa [Gud] at det var godt. Deretter skapte han mennesket i sitt eget bilde. Det siste han skapte som kronen på sitt enestående verk, var kvinnen. Jeg liker å betrakte Eva som hans mesterstykke etter alt som hadde gått forut – som det siste han gjorde før han hvilte etter sitt arbeid.» («Guds døtre», *Lys over Norge*, januar 1992, s. 117.)

26. «Jeg takker Herren for den kunnskap han har gitt meg om at Joseph Smith var den levende Guds profet. Jeg har tidligere talt om det jeg opplevde som tolv år gammel gutt og nylig ordinert til diakon. Sammen med min far dro jeg til stavens prestedømmemøte. Han satt på forhøyningen som medlem av stavspreidentskapet, og jeg satt på bakerste rad i kirkesalen. Mennene i den store forsamlingen reiste seg og sang [«Priser profeten som skuet Jehova», *Salmer*, nr. 12].

27. Mens jeg hørte dem synge denne salmen med kraft og overbevisning, kom det inn i mitt hjerte et vitnesbyrd om gutten Josephs guddommelige kall, og jeg er takknemlig for at Herren har oppholdt dette vitnesbyrdet gjennom de over 70 år som har gått siden den gang.» (Se *Lys over Norge*, januar 1994, s. 48.)

28. «Men av alt det jeg er takknemlig for i dag, er det noe som har en fremtredende plass. Det er et levende vitnesbyrd om Jesus Kristus, den allmektige Guds Sønn, Fredsfyrsten, Den hellige ...

29. ... Jeg har blitt hans apostel, utpekt til å gjøre hans vilje og forkynne hans ord. Jeg har blitt hans vitne til verden. Jeg gjentar dette troens vitnesbyrd til dere og til alle som hører min røst ...

30. *Jesus er min venn.* Ingen annen har gitt meg så mye ...

31. *Han er mitt forbilde ...*

32. *Han er min lærer ...*

33. *Han er min helbreder ...*

34. *Han er min leder ...*

35. *Han er min Frelser og Forløser.* Ved å gi sitt liv i smerte og ubeskrivelig lidelse har han bøyd seg ned for å løfte meg, og hver og en av oss og alle Guds sønner og døtre fra det evige mørkes avgrunn som følger etter døden ...

36. *Han er min Gud og min konge ...*
Hans herlighet vil aldri slukne ...

37. ... Han er Guds lam, for hvem jeg bøyer meg og ved hvem jeg henvender meg til min evige Fader i himmelen.» (Se *Liahona*, juli 2000 s. 83, 85.)

Studer det du leser

Utfør aktivitet A og B og enten aktivitet C eller D når du studerer «President Gordon B. Hinckley».

A Bli kjent med president Hinckley

Besvar følgende spørsmål med de opplysninger som er gitt om president Gordon B. Hinckleys liv og tid som president:

1. Hvor var han på heltidsmisjon?
2. Hvilket skriftsted hjalp ham med å inngå en pakt med Herren mens han var på misjon?
3. Hvor mange av Kirkens presidenter har han arbeidet sammen med etter at han ble ansatt på heltid i Kirken og ble en generalautoritet?
4. Hvor lenge var han rådgiver i Det første presidentskap?
5. Hvordan sa eldste Holland vi best kan støtte profeten?

B Han er optimist

1. Hvilke tre grunner er det til at folk blir oppbrakt over forholdene eller omstendighetene slik de er i deres eget land eller i verden?
2. President Hinckley beskrev seg selv som en optimist. Forklar kort hva en optimist er. Gjennomgå avsnitt 5 og forklar hvorfor du synes president Hinckley er en optimist.
3. Studer avsnitt 6–11 og nevnt tre grunner som viser hvorfor et medlem av Kirken skulle være optimistisk.
4. Ville du kalle deg selv for en optimist? Hvorfor eller hvorfor ikke?

C Lag åtte overskrifter

Lag en overskrift til hver av de åtte uttalelsene i «Gordon B. Hinckleys læresetninger og vitnesbyrd» (avsnitt 12, 13–16, 17–18, 19–21, 22–24, 25, 26–27, 28–37). I hver overskrift skulle du bruke et uttrykk som er hentet fra det president Hinckley sa og som beskriver hovedtemaet i uttalelsen. Eksempelvis kunne overskriften til avsnitt 13–16 være «Symbolet på vår tro».

D Velg å forbedre deg

President Hinckley har ofte gitt Kirkens medlemmer en utfordring om å forbedre seg. Fra avsnitt 12–37 skriver du ned 10 måter han råder oss til å forbedre oss på. Fra listen din velger du hva du ønsker å forbedre i uken som kommer. Forklar kort hva du vil gjøre for å følge hans råd.

Før president Gordon B. Hinckley leste «Familien – En erklæring til verden» under et møte på generalplan for

FAMILIEN

EN ERKLÆRING TIL VERDEN

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP OG DE TOLV APOSTLERS RÅD
I JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE

VI, DET FØRSTE PRESIDENTSKAP OG DE TOLV APOSTLERS RÅD i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, erklærer høytidelig at ekteskap mellom mann og kvinne er innsatt av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid.

ALLE MENNESKER – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har som sådan en guddommelig natur og et guddommelig potensial. Kjønnet er en grunnleggende del av enkeltmenneskets forjærdiske, jordiske og evige identitet og hensikt.

I DEN FØRJDORISKE TILVÆRELSE kjente og tilba Guds åndelige sønner og døtre ham som sin evige Fader og aksepterte hans plan hvorved hans barn kunne få et fysisk legeme og høste jordisk erfaring for å utvikle seg mot fullkommenhet og til sist virkeliggjøre sitt guddommelige potensial som arvinger til evig liv. Den guddommelige plan for lykke muliggjør en fortsettelse av familieforholdet på den andre siden av graven. Hellige ordinanser og pakter som er tilgjengelige i hellige templer, gjør det mulig for enkeltmennesker å vende tilbake til Guds nærhet og for familier å bli evig forenet.

DEN FØRSTE BEFALING Gud ga til Adam og Eva, gjaldt deres mulighet, som mann og hustru, til å bli foreldre. Vi erklærer at Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt. Vi erklærer videre at Gud har befalt at formeringsnevns hellige kraft utelukkende skal brukes mellom en mann og en kvinne som er lovlige viet som ektemann og hustru.

VI ERKLÆRER at den måte hvorved jordisk liv blir skapt, er guddommelig forordnet. Vi stalfister livets hellighet og dens betydning i Guds evige plan.

MANN OG HSTRU har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn. «Barn er en gave fra Herren» (Salme 127:3). Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet, til å dekke deres fysiske og åndelige behov, til å lære dem å elske og tjene hverandre, til å overholde Guds bud og å være lovlige borgere hvor de enn bor. Ektemenn og hustruer – mødre og fedre – vil bli holdt ansvarlige for Gud når det gjelder å oppfylle disse forpliktelser.

FAMILIEN er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskaps bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapsloftene med fullstendig troskap. Lykke i familien opprinn med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger. Gode ekteskap og familier opprettes og opprettholdes når de bygger på prinsippene tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter. Etter guddommelig forordning skal fedre presidere over sin familie i kjærlighet og rettferdighet, og de er ansvarlige for å søge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn. I disse hellige ansvarsoppgaver er fedre og mødre forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere. Uforhet, død eller andre forhold kan nødvendigvis gjøre individuell tilpasning. Andre slektinger skulle gi sin støtte når det er behov for det.

VI ADVARER og sier at den som bryter sin kyskhetspakt, mishandler sin ektefelle eller sine barn, eller unnlater å oppfylle sine familiefplikter, en dag vil stå til ansvar overfor Gud. Videre advaner vi og sier at oppløsningen av familien vil påføre enkeltmennesker, lokalsamfunn og nasjoner de ulykker som er forutsagt av profeter i oldtiden og i nyere tid.

VI BER INNTRENGENDE ansvarsbevisste borgere og myndigheter overalt om å fremme tiltak for å bevare og styrke familien som samfunnets grunnleggende enhet.

Denne erklæringen ble lest av president Gordon B. Hinckley som en del av hans budskap på Hjelpeforeningens hovedmøte 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

The Family: A Proclamation to the World [June 2000] Norwegian | 10/95 (10/95) Printed in Germany 35022170

Hjelpeforeningen i september 1995, sa han: «Med så mye sofisteri som foregir å være sannhet, med så mye bedrag angående normer og verdier, med så mye som frister og lokker til sakte, men sikkert å ta inn over oss verdens besmittelse, har vi følt trang til å si fra og på forhånd advare. Derfor fremsetter vi i Det første presidentskap og De tolv apostlers råd nå en erklæring til Kirken og til verden som en offisiell uttalelse og fornyet stadfestelse av normer, lære og praksis som gjelder familieenheten og som profeter, seere og åpenbarere i denne Kirken har stadfestet gjentatte ganger gjennom hele dens historie.» («Stå sterke mot verdens falskhet», Lys over Norge, januar 1996, s. 100–101.)

Familien – En erklæring til verden

1. Vi, Det første presidentskap og De tolv apostlers råd i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, erklærer høytidelig at ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid.
2. Alle mennesker – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har som sådan en guddommelig natur og et guddommelig potensial. Kjønn er en grunnleggende del av enkeltmenneskets førjordiske, jordiske og evige identitet og hensikt.
3. I den førjordiske tilværelse kjente og tilba Guds åndelige sønner og døtre ham som sin evige Fader og aksepterte hans plan hvorved hans barn kunne få et fysisk legeme og høste jordisk erfaring for å utvikle seg mot fullkommenhet og til sist virkeliggjøre sitt guddommelige potensial som arvinger til evig liv. Den guddommelige plan for lykke muliggjør en fortsettelse av familieforholdet på den andre siden av graven. Hellige ordinanser og pakter som er tilgjengelige i hellige templer, gjør det mulig for enkeltmennesker å vende tilbake til Guds nærhet og for familier å bli evig forenet.
4. Den første befaling Gud ga til Adam og Eva, gjaldt deres mulighet, som mann og hustru, til å bli foreldre. Vi erklærer at Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt. Vi erklærer videre at Gud har befalt at formeringsevnen hellige kraft utelukkende skal brukes mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet som ekte-mann og hustru.
5. Vi erklærer at den måte hvorved jordisk liv blir skapt, er guddommelig forordnet. Vi stadfester livets hellighet og dets betydning i Guds evige plan.

6. Mann og hustru har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn. «Barn er en gave fra Herren» (Salme 127:3). Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet, til å dekke deres fysiske og åndelige behov, til å lære dem å elske og tjene hverandre,

til å overholde Guds bud og å være lovlydige borgere hvor de enn bor. Ektemenn og hustruer – mødre og fedre – vil bli holdt ansvarlige for Gud når det gjelder å oppfylle disse forpliktelsene.

7. Familien er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapsløftene med fullstendig troskap. Lykke i familien oppnås med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger. Gode ekteskap og familier opprettes og opprettholdes når de bygger på prinsippene tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter. Etter guddommelig forordning skal fedre presidere over sin familie i kjærlighet og rettferdighet, og de er ansvarlige for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn.

I disse hellige ansvarsoppgaver er fedre og mødre forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere. Uførhet, død eller andre forhold kan nødvendiggjøre individuell tilpasning. Andre slektninger skulle gi sin støtte når det er behov for det.

8. Vi advarer og sier at den som bryter sin kyskhetspakt, mishandler sin ektefelle eller sine barn, eller unnlater å oppfylle sine familieforpliktelser, en dag vil stå til ansvar overfor Gud. Videre advarer vi og sier at oppløsningen av familien vil påføre enkeltmennesker, lokalsamfunn og nasjoner de ulykker som er forutsagt av profeter i oldtiden og i nyere tid.

9. Vi ber inntrengende ansvarsbevisste borgere og myndigheter overalt om å fremme tiltak for å bevare og styrke familien som samfunnets grunnleggende enhet. (*Lys over Norge*, januar 1996, s. 101.)

Forstå det du leser

Familien – En erklæring til verden

Bli mange og fylle jorden : **Formeringsevnen** (avsn. 4) –
(avsn. 4) – Få barn og fylle jorden : Evnen til å få barn

Studér det du leser

Utfør to av følgende aktiviteter (A–C) når du studerer «Familien – En erklæring til verden».

A Lær et avsnitt utenat

Velg et av de ni avsnittene i erklæringen og lær det utenat. Du kan gjøre det ved å skrive det tre ganger og se på et eksemplar av erklæringen hvis du trenger hjelp. Skriv det deretter etter

hukommelsen mens et familiemedlem kontrollerer det. Eller du kan gjenta det høyt flere ganger og se på erklæringen hvis du trenger hjelp. Gjenta det deretter etter hukommelsen for et familiemedlem.

B Foreta en sammenligning

Skriv tallene 1–9 under hverandre i en kolonne i notatboken din og finn ut hvilket av emnene nedenfor som hører sammen med hvert av de ni avsnittene i «Familien – En erklæring til verden». Noen avsnitt inneholder læresetninger om mer enn et emne.

a. Abort	k. Guds straffedommer
b. Familiens hjemmeaften	l. Tempelarbeid for de døde
c. Disiplinering av barn	m. Gudgitte seksuelle drifter
d. Den utvidede familie	n. Barmhjertighetsdrap
e. Rollen som far	o. Barnebegrensning
f. Ekteskap mellom to av samme kjønn	p. Frelsesplanen
g. Tempelekteskap	q. Selvmord
h. Kjønnroller i ekteskapet	r. Offentlig lovgivning
i. Hvordan ta beslutninger i familien	s. Overgrep mot barn
j. Hor	t. Skilsmisse

C Skriv ned noen tanker om å bygge opp et sterkt ekteskap

1. Fra avsnitt 7 i erklæringen om familien skriver du ned syv tanker som du synes er viktige for et godt ekteskap og en god familie.
2. Beskriv kort hva du gjør nå eller håper å gjøre for å følge hver enkelt av disse ideene. For eksempel: Jeg ber for meg selv og sammen med min familie.

Eldste Russell M. Nelson, et medlem av De tolv apostlers quorum og en kjent hjertekirurg, har skrevet:

«Min livslange interesse for menneskehjertet tok en uventet vending i april 1984 da jeg ble kalt til å forlate sykehusets operasjonsstue og tre inn i det øvre rom i templet. Der ble jeg ordinert til apostel for vår Herre Jesus Kristus. Jeg søkte ikke et slikt kall, men har ydmykt prøvd å være verdig den tillit og det privilegium det er å

være hans representant, og jeg håper at jeg nå kan helbrede hjerter åndelig slik jeg tidligere gjorde det ved kirurgi.

Som en av dem som er blitt kalt, oppholdt og ordinert – ett av de 15 spesielle vitner for vår Herre og Mester, følger jeg følgende viktige tema fra Mormons bok: 'Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi preker om Kristus, [og] vi profeterer om Kristus' (2. Nephi 25:26).» (Se Liahona, april 2000, s. 4.)

Den levende Kristus, apostlenes vitnesbyrd

Følgende vitnesbyrd ble datert 1. januar 2000 og undertegnet av medlemmene av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum:

1. «Idet vi minnes Jesu Kristi fødsel for to tusen år siden, bærer vi vårt vitnesbyrd om realiteten av hans uforlignelige liv og den uendelige kraft i hans store sonoffer. Ingen annen har hatt så dyptgripende innflytelse på alle som har levet og kommer til å leve på jorden.
2. Han var Det gamle testamentes Jehova og Det nye testamentes Messias. Under ledelse av sin Fader var han jordens Skaper. 'Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til' (Johannes 1:3). Selv om han var syndfri, ble han døpt for å fullbyrde all rettferdighet. Han 'gikk omkring og gjorde vel' (Apostlenes gjerninger 10:38), men likevel ble han foraktet for det. Hans evangelium var et budskap om fred og velvilje. Han oppfordret alle til å følge hans eksempel. Han vandret på Palestinas veier, helbredet de syke, fikk de blinde til å se og oppvekket de døde. Han forkynte evighetens sannheter, realiteten av vår førjordiske tilværelse, hensikten med vårt liv på jorden, og Guds sønners og døtres muligheter i det kommende liv.
3. Han innstiftet nadverden som en påminnelse om sitt store sonoffer. Han ble arrestert og fordømt på falske anklager, erklært skyldig for å tilfredsstille en mobb og dømt til døden på Golgatas kors. Han ga sitt liv for å sone for hele menneskehetens synder. Hans offer var en stor stedfortredende gave til beste for alle som noen gang vil ha levet her på jorden.
4. Vi vitner høytidelig om at hans liv, som er sentralt i hele menneskehetens historie, hverken begynte i Betlehem eller ble avsluttet på Golgata. Han var Faderens førstefødte, den enbårne Sønn i kjødet, verdens Forløser.
5. Han oppsto fra graven for å bli 'førstegrøden av dem som er sovnet inn' (1. Korinterbrev 15:20). Som den oppstandne Herre besøkte han dem som han hadde kjær i livet. Han

betjente også de 'andre får' (Johannes 10:16) i oldtidens Amerika. I nyere tid viste han og hans Fader seg for gutten Joseph Smith og innledet den lenge lovede 'husholdning i tidenes fylde' (Efeserbrevet 1:10).

6. Om den levende Kristus skrev profeten Joseph: 'Hans øyne var som ildslue, hans hår var hvitt som nyfallen sne, hans ansikt skinte klarere enn solen, og hans stemme var som lyden av mektige fossefall, ja, endog Jehovas røst, sigende:

7. Jeg er den første og den siste, jeg er den som lever, jeg er den som ble ihjelslått; jeg er eders talsmann hos Faderen' (L&p 110:3-4).

8. Profeten erklærte også om ham: 'Og nu, etter de mange vitnesbyrd som er gitt om ham, er dette vitnesbyrd som vi gir om ham, det siste av dem alle: At han lever!

9. For vi så ham, ja, ved Guds høyre hånd, og vi hørte røsten idet den vitnet om at han er Faderens Enbårne -

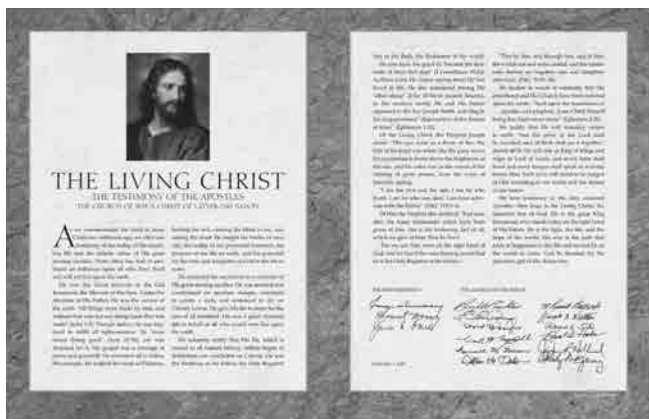
10. At ved ham, og gjennom ham, og av ham, er verdener og var verdener skapt, og deres innbyggere er født sønner og døtre av Gud' (L&p 76:22-24).

11. Vi erklærer høytidelig at hans prestedømme er gjengitt og hans kirke gjenopprettet på jorden - 'bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv' (Efeserbrevet 2:20).

12. Vi vitner om at han en dag vil komme tilbake til jorden. 'Herrens herlighet skal åpenbares, og alt kjød skal se det' (Jesaja 40:5). Han vil regjere som kongers Konge og herrers Herre, og ethvert kne skal bøye seg, og hver tunge skal prise ham. Enhver av oss skal stå for å bli dømt av ham etter våre gjerninger og vårt hjertes ønsker.

13. Som hans rettmessig ordinerte apostler bærer vi vitnesbyrd om at Jesus er den levende Kristus, Guds udødelige Sønn. Han er den store kong Immanuel, som i dag står ved sin Faders høyre hånd. Han er verdens lys, liv og håp. Hans vei er den sti som fører til lykke i dette liv og evig liv i den kommende verden.

Gud være lovet for hans guddommelige Sønnens uforlignelige gave.» (Se *Liahona*, april 2000, 2-3.)

Forstå det du leser

Den levende Kristus, apostlenes vitnesbyrd

Førstegrøden av dem som er sovnet inn (avsn. 5) – Den første som skulle oppstå
Eders talsmann (avsn. 7) – Den som taler på dine vegne
Kjød (avsn. 12) – Mennesker

Avsnitt 4, 9 – Den «enbårne» Sønn

Eldste Joseph B. Wirthlin, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Da Jesus ble født på jorden, var hans foreldre Gud den evige Fader (se 1. Nephi 11:21) og Maria, som Nephi så i et himmelsk syn... Han er Guds enbårne Sønn, den eneste som noen gang har blitt eller noen gang vil bli født på jorden med slike foreldre. På grunn av sin jordiske natur som han arvet fra sin mor, hadde han 'dødelighetens kraft, som er kraften til å dø... til å skille legeme og ånd' [Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah*, 471]. På grunn av sin guddommelige natur som han arvet fra sin Fader, hadde han 'udødelighetens kraft, som er kraften til å leve evig eller, ettersom han hadde valgt å dø... til å oppstå igjen i udødelighet' [*The Promised Messiah*, 471].» (Se *Lys over Norge*, januar 1994, s. 6.)

Avsnitt 5 – Hva er «evangelieutdelingen i tidenes fylde»?

Se avsnitt 13 i «Forstå det du leser» under «Joseph Fielding Smiths læresetninger og vitnesbyrd» (side 196).

Studer det du leser

Utfør to av følgende aktiviteter (A-C) når du studerer «Den levende Kristus, apostlenes vitnesbyrd».

A Navn og titler

- Gjennomgå «Den levende Kristus, apostlenes vitnesbyrd» og nevnt minst ti navn eller titler apostlene brukte på Jesus Kristus.
- Etter hvert navn og hver tittel på listen din skriver du en kort forklaring om hva hver av dem lærer deg om Frelseren.
- Velg en tittel og forklar hvorfor den er viktig for deg.

B Hvilken oppgave har en apostel?

- Les Lære og pakter 107:23 og fullfør følgende setning i notatboken din: «En apostel er...»
- Les avsnitt 1, 4, 11-13 i «Den levende Kristus». Nevnt de uttrykk apostlene brukte for å vise at de ivaretar det ansvar de har som det henvises til i Lære og pakter 107:23.

C Den levende Kristus

- Skriv ditt eget vitnesbyrd om den levende Kristus.
- Skriv et kort avsnitt som forklarer hvordan du fikk vite at Jesus er den levende Kristus.

Trosartiklene

Hva vi tror

I 1842 ba en avisredaktør ved navn John Wentworth profeten Joseph Smith fortelle om Kirkens historie og hva Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige tror på. Profeten skrev et brev til ham og forklarte om de siste-dagers-helliges opprinnelse, fremgang, forfølgelse og tro. (History of the Church,

4:535). Han tok med 13 korte uttalelser om noen av Kirkens læresetninger og trosoppfatninger. Disse uttalelsene ble kjent som Trosartiklene og ble akseptert som hellig skrift på generalkonferansen i oktober 1880 (se «Innledning» til Den kostelige perle).

Om Trosartiklene har eldste L. Tom Perry, et medlem av De tolv apostlers quorum, sagt:

«De inneholder direkte og enkle utsagn om prinsippene i vår religion, og de er et sterkt bevis på den guddommelige inspirasjon som hvilte på profeten Joseph Smith.

Jeg oppfordrer enhver av dere til å studere Trosartiklene og læresetningene i dem ... Hvis du bruker dem som veiledning i ditt studium av Frelserens lære, vil du finne ut at du er beredt til å bære vitnesbyrd om Herrens gjenopprettede sanne kirke. Du vil bli i stand til, med overbevisning å si: 'Vi tror på dette.'» Se *Lys over Norge*, juli 1998, s. 24.)

Trosartiklene 1:1 – Guddommen

Eldste Dallin H Oaks, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Sammen med resten av kristenheten tror vi på en guddom med Faderen, Sønnen og Den hellige ånd. Men vi vitner om at disse tre medlemmer av Guddommen er tre separate og adskilte personer. Vi vitner også om at Gud Faderen ikke er bare en ånd, men en herliggjort person med et følbart legeme på samme måte som hans oppstandne Sønn, Jesus Kristus.» (Se *Lys over Norge*, juli 1995, s. 85, se også L&p 130:22.)

Trosartiklene 1:2 – Adam og Evas fall

Eldste James E. Faust, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt:

«Fordi Adam og Eva valgte å bryte en lov og forlate sin uskyldstilstand (se 3. Nephi 2:23–25), ble de utvist fra Guds nærhet. Dette omtales i kristendommen som Fallet, eller som Adams overtredelse. Det er en åndelig død fordi Adam og Eva ble utestengt fra Guds nærhet ...

Alle deres etterkommere ble også utvist fra Guds nærhet (se 2. Nephi 2:22–26). Men Adam og Evas etterkommere var ikke skyldige i den første synd [å spise av den forbudte frukt], fordi de ikke var delaktige i den. Av den grunn var det urettferdig at alle mennesker skulle lide evig for våre første foreldres, Adam og Evas overtredelse. Det ble nødvendig å rette opp denne urettferdigheten. Derav behovet for Jesu sonoffer i hans rolle som Frelser og Forløser.» (Se *Lys over Norge*, januar 1989, s. 10, se også 5. Mosebok 24:16.)

Trosartiklene 1:3 – Jesu Kristi forsoning

Eldste Dallin H. Oaks har sagt:

«Vår Frelser har forløst oss fra Adams synd, men hva med virkningen av våre egne synder? Siden 'alle har syndet' (Romerbrevet 3:23), er vi alle åndelig døde. Derfor må vi rette vårt eneste håp om liv til vår Frelser som, ifølge profeten Lehi, 'ga seg selv som et offer for synd, for å fullkommengjøre loven' (2. Nephi 2:7).

For å kunne gjøre krav på Frelserens livgivende seier over den åndelige død som vi lider under på grunn av våre egne synder, må vi oppfylle de betingelser han har foreskrevet ...

Vår tredje trosartikkel beskriver Frelserens betingelser.» (Se *Lys over Norge*, januar 1988, s. 60, se også L&p 19:16–19.)

Trosartiklene 1:4 – «Evangeliets første prinsipper og ordinanser»

Eldste Howard W. Hunter, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa:

«Disse fire prinsipper og ordinanser i Trosartiklene 1:4, er bare de første av alle evangeliets prinsipper og ordinanser. Hvis vi går tilbake til det Frelseren sa til nephittene, lærer vi at etter at vi har rettet oss etter disse fire, må vi hele livet leve i overensstemmelse med Herrens lover og bud, for han sa: '... og hvis han holder ut til enden, se, ham vil jeg holde uskyldig for min Fader på den dag da jeg skal stå og dømme verden' (3. Nephi 27:16).

Forstå Skriftene

Trosartiklene

Forlatelse (v. 4) – Tilgivelse

Profeti (v.5) – Åpenbaring

Forrette (v. 5) – Utføre

Den opprinnelige kirke

(v. 6) – Den kirke som ble organisert på Det nye testaments tid

Paradisisk herlighet (v. 10) –

En tilstand som var lik den man hadde i Edens have, et paradis.

Kyske (v.13) – Seksuelt rene

De første prinsipper alene er ikke tilstrekkelig, mennesket er deretter ansvarlig i den evige dom for det vedkommende har gjort i livet, enten det er godt eller ondt.» (I *Conference Report*, april 1973, 175, eller *Ensign*, juli 1973, 120, se også 2. Nephi 31:10–15.)

Trosartiklene 1:5 – Hvordan blir vi kalt av Gud?

President Gordon B. Hinckley har sagt: «Retten til å utnevne [medlemmer til kall i Kirken] påhviler de[n] øverste embedsmann [-menn] på et hvilket som helst plan. Men denne utnevnelse må oppholdes – dvs. godtas og bekreftes – av Kirkens medlemmer. Fremgangsmåten er spesiell for Herrens kirke. Det er ingen som søker et embede, ingen som forsøker å manøvrere seg til en stilling, ingen kampanjer for å fremheve sine dyder. Betrakt Herrens fremgangsmåte i kontrast til verdens. Herrens måte er stillferdig, den er en fredens måte, den gjennomføres uten fanfarer eller økonomisk uttelling. Den er uten egoisme, forfengelig eller ærgjerrighet. Under Herrens plan styres de som er ansvarlig for å velge embedsmenn, av et altoverskyggende spørsmål: 'Hvem ønsker Herren seg?' Dette blir overveid i stillhet og med omtanke. Det blir også bedt mye for å få Den hellige ånds bekreftelse på at valget er riktig.» (Se *Lys over Norge*, juli 1994, s. 55, se også Hebreerbrevet 5:4.)

Trosartiklene 1:6 – Organiseringen av den sanne kirke

Eldste David B. Haight, et medlem av De tolv apostlers quorum, har sagt: «Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige hevder for verden at denne kirke er en gjenopprettelse av Kristi kirke. En gjenopprettelse var nødvendig fordi profeter og apostler som utgjorde grunnvollen i Herrens opprinnelige kirke, ble drept eller tatt bort på annen måte. Kirken i dag er bygget på en grunnvoll av profeter og apostler med Jesus Kristus som hovedhjørneste. Den er derfor ingen omdannelse, revidering, omorganisering, eller rett og slett bare en sekt. Den er Jesu Kristi Kirke som er gjenopprettet i disse siste dager.» (Se *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 6, se også Efeserbrevet 4:11–14.)

Trosartiklene 1:7 – Åndens gaver

Eldste Dallin H. Oaks har sagt:

«I en prestedømsvelsignelse bruker en Herrens tjener prestedømmet, slik han tilskyndes av Den hellige ånd, til å påkalle himmelens krefter til beste for den som blir velsignet. Slike velsignelser blir gitt av prestedømsbærere med Det melkise-dekske prestedømme, som har nøklene til alle åndelige velsignelser i Kirken (L&p 107:18, 67).

Det finnes mange slags prestedømsvelsignelser. Jeg skal gi dere forskjellige eksempler, og ber dere huske at prestedømsvelsignelser er tilgjengelige for alle som trenger dem, men de gis bare på anmodning ...

Personer som ønsker veiledning i forbindelse med en viktig avgjørelse, kan få en prestedømsvelsignelse. Personer som trenger ekstra åndelig kraft til å overvinne en personlig utfordring, kan motta en velsignelse. Vordende mødre kan få en velsignelse før de skal føde. Mange siste-dagers-hellige familier har opplevet at en verdig far har gitt en prestedømsvelsignelse til en sønn eller datter som skulle gifte seg. Fedre får ofte forespørsel om en prestedømsvelsignelse før barn skal reise hjemmefra av andre grunner, som f.eks. skole, militærtjeneste eller en lang reise ...

Velsignelser som gis under omstendigheter som jeg nettopp har beskrevet, kalles noen ganger velsignelser til trøst og veiledning. De blir vanligvis gitt av fedre eller ektemenn, eller av andre eldster i familien. De kan skrives ned og oppbevares i familiens opptegetninger til personlig åndelig veiledning for dem som er blitt velsignet.» (Se *Lys over Norge*, juli 1987, s. 31, se også L&p 46:11–26.)

Trosartiklene 1:8 – Hvordan kan vi hente størst mulig kraft fra Skriftene?

President Gordon B. Hinckley har sagt: «Jeg takker Den allmektige for mitt vitnesbyrd om Mormons bok, denne vidunderlige ledsager til Bibelen ... Prøven på boken er å lese den. Jeg taler som en som har lest den om og om igjen og nytt av dens skjønnhet, dybde og kraft. Jeg spør dere: Kunne Joseph Smith, en ung mann som vokste opp i det landlige New York uten skolegang, på så kort tid ha diktert en bok som er så komplisert i sin natur, og likevel så harmonisk i sin helhet, med et slikt vell av personer og med en så omfattende spennvidde? Kunne han ut fra sine egne evner ha skapt språket, tanken, den følbare inspirasjon som har fått millioner over hele jorden til å lese den og si: 'Den er sann'?» (Se *Lys over Norge*, januar 1994, s. 48, se også Esekial 37:15–17.)

Trosartiklene 1:9 – Vi tror på fortsatt åpenbaring

Eldste David B. Haight har sagt:

«Et fremtredende trekk ved Kirken er at den hevder å motta vedvarende åpenbaring fra Herren ... I dag blir Herrens kirke veiledet ved det samme forhold til Gud som fantes i tidligere evangelieutdelinger.

Denne påstand blir ikke fremsatt lettsindig. Fordi jeg er vitne til hellige ting som også andre som administrerer hans verk har opplevd, vet jeg at det kommer åpenbaring.

Prinsippet om åpenbaring ved Den hellige ånd er et fundamentalt prinsipp i Herrens kirke. Gjennom denne prosessen mottar Guds profeter åpenbaring. De enkelte medlemmer av Kirken kan også motta åpenbaring for å bekrefte sannhet.» (Se *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 6, se også Amos 3:7.)

Trosartiklene 1:10 – Kristus vil regjere over det innsamlede Israel

President Spencer W. Kimball har sagt: «Israels innsamling består i å slutte seg til den sanne kirke og lære den sanne Gud å kjenne ... Derfor har enhver som har akseptert det gjengitte evangelium og som nå forsøker å tilbe Herren på sitt eget språk og sammen med de hellige i det land de bor, rettet seg etter loven om Israels innsamling og er arving til alle velsignelser som er lovet de hellige i disse siste dager.» (*Teachings of Spencer W. Kimball*, 439.)

Eldste George Albert Smith, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa: «Gud har sagt at hvis vi vil ære ham og holde hans bud – hvis vi vil etterleve hans lover, vil han utkjempe våre slag og ødelegge de ugudelige ... og denne jord som vi bor på, vil bli det celestiale rike.» (*I Conference Report* oktober 1942, s. 49, se også L&P 45:64–71.)

Trosartiklene 1:11 – Religionsfrihet

Eldste Bruce R. McConkie, et medlem av De tolv apostlers quorum, har skrevet: «Vi tror at vi skal støtte, oppholde og gjøre oss til talsmenn for alle menneskers rett til fri religionsutøvelse. Og vi erklærer djervt at enhver regjering, ethvert politisk system, enhver kirke, sekt, kult eller gruppe av tilbedere som enten nekter mennesket retten til fri religionsutøvelse etter eget valg – eller med makt påtvinger dem et system eller en bestemt form for tilbedelse – ikke er av Gud.» (*A New Witness for the Articles of Faith*, 657, se også Alma 21:22.)

Trosartiklene 1:12 – Adlyd landets lover

Eldste L. Tom Perry har sagt: «Alle Kirkens medlemmer skulle være forpliktet til å adlyde og respektere lovene i det land de bor. Vi skulle være eksemplariske i vår lydighet mot de myndigheter som styrer oss. For at Kirken skal tjene verdens nasjoner, må den øve en sunn innflytelse i livet til de mennesker som tar imot den, i timelige så vel som i åndelige anliggender.» (Se *Lys over Norge*, januar 1988, s. 66, se også L&P 134:1, 5.)

Trosartiklene 1:13 – Hvordan kan jeg være dydig?

President Gordon B. Hinckley har gitt følgende råd:

«Vi lever i en tid da verden har en overfladisk innstilling til dyd ...

Vær rene. Vær nøye med hva dere leser. Å lese pornografiske blad og lignende litteratur kan det ikke komme mye godt ut av, men det kan gjøre mye skade. Slike ting vil bare fremkalle tanker hos dere som vil svekke

den kontroll dere har over dere selv. Det vil ikke komme noe godt ut av filmer som har til hensikt å få dere til å betale, men som i bytte bare gir dere en svekket vilje og et sjofelt begjær.» (Se *Lys over Norge*, april 1982, s.76, se også Filipperbrevet 4:8.)

Studer Skriften

Utfør fem av følgende aktiviteter (A–G) når du studerer Trosartiklene.

A Besvar spørsmål om hva vi tror

Skriv fem spørsmål du er blitt stilt om Kirken av venner utenfor Kirken, eller som du tror ikke-medlemmer kunne stille. For hvert spørsmål skriver du hvilken trosartikkel som kunne brukes for å besvare det. F.eks. kan en utenfor Kirken spørre: «Tror siste-dagers-hellige på Jesus Kristus?» Dette spørsmålet kunne besvares med Trosartiklene 1:1, 3, 4, 6, 8 og 10.

B Lær Trosartiklene utenat

Eldste L. Tom Perry har sagt: «Hvilken stor velsignelse ville det ikke være om alle medlemmer av Kirken lærte Trosartiklene utenat og ble kjent med hvilke prinsipper hver av dem inneholder.» (Se *Lys over Norge*, juli 1998, s. 23.)

1. Skriv et kort avsnitt som forklarer hvordan det kan være til hjelp for deg i livet å lære Trosartiklene utenat.
2. Lær fire av de tretten trosartiklene utenat, og skriv eller gjenta dem for et familiemedlem etter hukommelsen.

C Undervis om Trosartiklene

Forbered en leksjon på femten minutter som du kan presentere for din familie eller for en annen gruppe om hva en av Trosartiklene betyr. Bruk historier fra Skriften, henvisninger fra Skriften, spørsmål, personlig erfaring, bilder, gjenstander eller ditt eget vitnesbyrd som hjelp til å presentere denne leksjonen.

D Salmer og Trosartiklene

Skriv ved hjelp av salmeboken eller Primær-sangboken ned minst én salme eller sang for hver trosartikkel som omhandler den samme sannhet eller læresetning. Du kan også skrive salmens nummer eller sangens tittel ved siden av den aktuelle trosartikkelen i dine egne standardverker. (Bruk oversiktene «Skriften» og «Emner» i salmeboken og i Primær-sangboken om nødvendig.)

E Deler av frelsesplanen

Les Trosartiklene 1:1–4, og skriv ned hvilke deler av frelsesplanen som er nevnt her. Tegn et bilde eller lag en oversikt med disse elementene som du kan bruke for å undervise din familie eller andre om frelsesplanen.

F Hva tror andre?

Gjennomgå Trosartiklene 1:5–10 og skriv ned ord og uttrykk som beskriver Herrens kirke. Be en venn som ikke er medlem, fortelle hva han eller hun tror i forhold til det du har på din

liste. (Vær vennlig og vis respekt for din venns tro. Du spør for å få opplysninger, ikke for å diskutere forskjellene mellom trosoppfatninger.) Skriv et avsnitt om hva du lærte.

G En siste-dagers-helligs rettigheter og ansvarsoppgaver

1. I notatboken din skriver du ned følgende situasjoner:
 - a. Overskridelse av fartsgrensene når du kjører
 - b. Erte en person som bruker klær som symboliserer hans eller hennes tro.
 - c. Presse en person til å høre på misjonærenes diskusjoner
 - d. Nekte å følge instruksjonene fra ditt lands ledere
 - e. Unnlate å hjelpe en person som trenger hjelp
 - f. Unnlate å være vennlig mot noen fordi han eller hun ikke deler din tro
 - g. Se på en film eller et fjernsynsprogram hvor sex er sterkt fremhevet
 - h. Gå imot bygging av et sted for tilbedelse i lokalsamfunnet.
 - i. Bruke vulgære fakta og vulgært språk
 - j. Føle at alle folk av alle religioner er ugudelige, bortsett fra din egen
2. Gjennomgå Trosartiklene 1:11–13, og etter hvert punkt ovenfor skriver du en trosartikkel som har nær tilknytning til dette punktet, og forklarer på hvilken måte.
3. Skriv ned en personlig oppførselsnorm som inneholder minst tre punkter om hva du vil gjøre for å leve i henhold til læresetningene i Trosartiklene 1:11–13. Begynn dine uttalelser med: «Jeg vil (gjøre noe)», eller «Jeg vil ikke (gjøre noe).»

Vår plass i Kirkens historie

En troens arv

Når vi studerer historien til den gjenopprettede kirke, vil vi få vite mye om deres tro og engasjement som har levd for oss. Helt siden profeten Joseph Smiths tid har mange medlemmer av Kirken vært inspirerende eksempler på sanne siste-dagers-hellige. Men den beste og mest strålende tid for Guds rike på jorden ligger foran oss. I likhet med de trofaste hellige som har levd tidligere, kan du også skape din egen plass i Kirkens historie ved å være trofast, flittig, offervillig og tjenestevillig overfor Gud og hans profeter. Når alt kommer til alt, har Kirkens historie i mange deler av verden ennå ikke blitt skrevet.

Din plass i Kirkens historie

1. «Hver enkelt av oss har en plass i Kirkens historie. Noen medlemmer er født i familier som i generasjoner har hatt del i evangeliet og har gitt sine barn opplæring i Herrens veier. Andre hører evangeliet for første gang og går ned i dåpens vann, og inngår derved hellige pakter om å gjøre sin del for å bygge opp Guds rike. Mange medlemmer bor i områder hvor de nettopp er i ferd med å begynne sin æra i Kirkens historie, og de skaper en troens arv for sine barn. Uansett våre omstendigheter er vi en vital del av det å bygge opp Sion og forberede oss til Frelserens annet komme. Vi er 'ikke lenger fremmede og utlendinger, men ... de helliges medborgere og Guds husfolk' (Efeserbrevet 2:19).

2. Enten vi er nye eller gamle medlemmer, får vi en arv i form av tro og offer fra dem som er gått foran oss. Vi er også vår tids pionerer for våre barn og for de millioner av vår himmelske Faders barn som ennå ikke har hørt eller tatt imot Jesu Kristi evangelium. Vi gir våre bidrag på forskjellige måter over hele verden ved trofast å utføre Herrens verk.

3. I ydmykhet lærer foreldre sine barn rettferdighetens prinsipper. Hjemmelærere og besøkende lærerinner tar seg av de trengende. Familier tar avskjed med misjonærer som har valgt å vie år av sitt liv til å bringe evangeliets budskap ut til andre. Uselviske prestedømsledere og ledere i hjelpeorganisasjonene tar imot kall til å tjene. Ved utallige timer med stillferdig tjeneste med å lete frem navn på forfedre og utføre hellige ordinanser i templet, blir både levende og døde velsignet.

4. Vi er alle med på å frembringe den fremtid for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som ble åpenbart til profeten Joseph Smith. I 1842 profeterte han:

5. 'Sannhetens banner er reist. Ingen vanhellig hånd kan hindre dette verk i å rulle fremover. Forfølgelser kan rase, pøbelen kan slå seg sammen, hærstyrker gå i stilling og bakvaskelser vanære, men Guds sannhet vil gå fremad, djervt,

edelt og uavhengig inntil den har gjennomsyret alle kontinenter, gjestet alle himmelstrøk, feiet over ethvert land og runget i ethvert øre, inntil Guds hensikter er fullført og den store Jehova skal si at arbeidet er gjort.' [*History of the Church*, 4:540, se også *Lys over Norge*, juli 1996, s. 72.)

6. Selv om Kirken fortsatt var meget liten så lenge profeten Joseph Smith levde, visste han at den var Guds rike på jorden som en gang skulle fylle hele jorden med Jesu Kristi evangeliums sannheter. Vi har vært vitne til Kirkens dramatiske vekst de siste årene. Vi er privilegerte som kan leve i en tid da vi kan tilby vår tro og våre ofre for å bidra til å opprette Guds rike, et rike som skal bli stående evindeligg.» (*Vår arv*, s. 145–46.)

Studer det du leser

Utfør aktivitet A eller B når du studerer «Vår plass i Kirkens historie».

A Din plass i Guds rike

Nevn hvilke ord og uttrykk i avsnitt 1–6 som beskriver deg, dine erfaringer og din rolle i Kirken. Besvar deretter følgende spørsmål:

1. Omtrent hvor mange medlemmer av Kirken var det i din by eller der du bor, for ti år siden? Hvor mange er det nå? (Be om nødvendig dine foreldre eller dine lokale ledere i Kirken om å hjelpe deg med disse spørsmålene.)
2. Hvor mange medlemmer tror du det vil være der om to år? Om fem år? Om ti år?
3. Kan du nevne fem ting du kan gjøre for å hjelpe Kirken å vokse i ditt område?
4. Hva ville du like at folk i fremtidige generasjoner husket deg for?

B Skriv en kort historie

Intervju minst to personer som har kjennskap til Kirkens historie i ditt område. Forsøk også om du kan finne noen bilder, historier, dagbøker eller avisartikler som forteller om Kirkens historie der du bor. Skriv en kort historie om Kirken i ditt område, og forklar hvordan det du lærte inspirerer deg til å hjelpe til med å bygge opp Guds rike i det område du bor.

Mennesker og uttrykk i Lære og pakter

President Ezra Taft Benson har sagt: «Lære og pakter er sann, for bokens forfatter er Jesus Kristus, og hans budskap er til alle mennesker.» (*Teachings of Ezra Taft Benson*, 46.)

Lære og pakter inneholder de åpenbaringer Herren har gitt i vår tid og henviser til mange av de mennesker, steder og begivenheter i historien til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Les følgende opplysninger før du forbereder deg på å studere Lære og pakter. De vil hjelpe deg til å forstå noe av den historie og de begivenheter som har tilknytning til åpenbaringene.

Mennesker i Lære og pakter

Følgende beretninger er korte historier om noen av de viktige personer du vil lese om i Lære og pakter:

Joseph Smith jr., profeten, «har utført mer med unntagelse av Jesus selv, for menneskenes frelse i denne verden enn noe annet menneske som noensinne har levet» (L&p 135:3). Han ble født 23. desember 1805. Les *Joseph Smith – Historie* 1:5–54 hvor du finner en kort beretning om hans første leveår, hans syn om Gud Faderen og Jesus Kristus, og besøket av engelen Moroni. Joseph Smith mottok prestedømmet av himmelske sendebud og mottok mange åpenbaringer. Han oversatte og utga Mormons bok, og gjennom ham gjenopprettet Herren Jesus Kristus sin sanne kirke. I likhet med andre profeter ble han forfulgt av sine fiender, urettmessig kastet i fengsel mange ganger, og led mye plager (se L&p 121–23). Han og hans bror Hyrum ble drept av en mobb i 1844 på grunn av sitt vitnesbyrd om Jesus Kristus (se L&p 135).

Emma Hale Smith giftet seg med profeten Joseph Smith i januar 1827 og skrev for ham da han begynte å oversette Mormons bok. Hun var den første president for Hjelpeforeningen og valgte ut salmer til Kirkens første salmebok (se L&p 25:1–15, se også 132:51–56). Hun var utsatt for mange forfølgelser og lidelser. Flere av hennes små barn døde, og hennes mann, Joseph, ble drept av fiender. Da Kirken flyttet til Utah, ble hun igjen i Illinois. Hun døde i Nauvoo, Illinois, i 1879.

Hyrum Smith var profeten Joseph Smiths eldre bror. Helt fra første stund visste Hyrum Smith at Gud hadde kalt hans yngre bror til å være en profet, og han forble trofast mot dette vitnesbyrdet (se kapitelsammendraget til L&p 11, L&p 11:6–26, 23:3, 52:8, 124:15, 124). Han var assisterende president og medlem av Det første presidentskap, og han var Kirkens patriark (se L&p 124:911–95). Han ga sitt liv i Carthage fengsel sammen med sin bror som et vitnesbyrd om at den sanne kirke var blitt gjenopprettet på jorden (se L&p 135:1–7). En av hans sønner, Joseph F. Smith, og en sønnesønn, Joseph Fielding Smith, ble Kirkens presidenter.

Joseph Smith sen. (se *Joseph Smith – Historie* 1:48–50, kapitelsammendraget til L&p 4 og 23; L&p 5, 90:20, 25–26, 102:3, 124:19, 137:5). Han ble født 12. juli 1771 i Topsfield, Massachusetts.

Da han var 24 år gammel, giftet han seg med **Lucy Mack Smith** (se L&p 137:5) og slo seg ned i Vermont. Flere sviktende avlinger og økonomiske tap tvang Joseph sen. til å flytte med sin familie til et område i nærheten av Palmyra, New York, ikke langt fra høyden Cumorah. Joseph Smith sen. var alltid en sterk støtte for sin sønn i hans kall som Herrens profet (se *Joseph Smith – Historie* 1:50). Han ble døpt samme dag som Kirken ble organisert, 6. april 1830. Joseph Smith sen. og hans to sønner Hyrum og Samuel var blant vitnene til gullplatene til Mormons bok (se «De åtte vitners vitnesbyrd» foran i Mormons bok). Joseph Smith sen. var Kirkens første patriark og en rådgiver i Det første presidentskap. Han døde i Nauvoo, Illinois, i 1840.

Joseph Smith sen. og Lucy Mack Smith var foreldre til elleve barn. Deres første barn var en sønn som ikke overlevde fødselen. Deres øvrige sønner var **Alvin** (se *Joseph Smith – Historie* 1:56, L&p 137:5–6), **Hyrum** (se «Hyrum Smith» ovenfor), **Joseph** (se «Joseph Smith jr.» ovenfor), **Samuel** (se kapitelsammendraget til L&p 23; L&p 23:4, 61:35, 66:8, 75:13, 102:3, 34, 124:141), **Ephraim** (som bare levde elleve dager), **William** (se «De tolv apostlers vitnesbyrd om Lære og paktens sannhet» foran i Lære og pakter, L&p 124:129), og **Don Carlos**. Deres døtre var **Sophronia**, **Catherine** og **Lucy**. Samuel Smith var Kirkens første misjonær og tjente i et biskopsråd i Nauvoo. Han led store forfølgelser og døde i en alder av 36 år, ca. en måned etter at hans brødre Joseph og Hyrum ble drept.

Martin Harris var en velstående gårdbruker i Palmyra, New York. Han ble venner med den unge Joseph Smith og hjalp til med å betale hans utgifter. En kort tid skrev han for Joseph Smith mens profeten oversatte Mormons bok. Senere solgte han en del av gården sin for å betale for trykkingen av de første 5000 eksemplarer av Mormons bok (se L&p 3, kapitelsammendraget og vers 12–13, 5:1–15, 24–32, kapitelsammendraget til L&p 10 og L&p 19, kapitelsammendraget og vers 25–41). Han var et av de tre spesielle vitner til gullplatene og var trofast mot dette vitnesbyrd hele sitt liv (se «De tre vitners vitnesbyrd» foran i Mormons bok, L&p 17, kapitelsammendraget og vers 1–9, 58:35–39, 104:24–26, *Joseph Smith – Historie* 1:61–65). Martin Harris forlot Kirken i 1838, men han kom til Utah i 1870 for å være sammen med Kirken og ble døpt på ny. Han døde i 1875.

Oliver Cowdery ble født i Vermont i 1806. Han ble skolelærer og hørte om profeten Joseph Smith, og fikk et åndelig vitnesbyrd om profetens kall mens hans bodde hos Josephs foreldre i Palmyra, New York (se L&p 6, kapittelsammendraget og vers 14–24). I april 1829 reiste Oliver Cowdery til Harmony, Pennsylvania for å treffe profeten. Han ble skriver da profeten oversatte Mormons bok fra gullplatene (se L&p 8, kapittelsammendraget, og vers 1–12, L&p 9, kapittelsammendraget, og vers 1–14). Han var et av de tre spesielle vitner til gullplatene (se «De tre vitners vitnesbyrd» foran i Mormons bok, L&p 17, kapittelsammendraget og vers 1–9). Han var sammen med profeten Joseph Smith da prestedømmets myndighet ble gjengitt og når mange andre åpenbaringer ble mottatt (se L&p 13, kapittelsammendraget, L&p 18:37, 20:3–4, L&p 21, kapittelsammendraget, L&p 27:8, 12, L&p 28, kapittelsammendraget og vers 1–16, L&p 47, kapittelsammendraget, L&p 69, kapittelsammendraget, L&p 104:28–30, L&p 110, kapittelsammendraget og vers 1–16, L&p 111, kapittelsammendraget, se også Joseph Smith – Historie 1:66–72). Han var også Kirkens assisterende president (se Joseph Fielding Smith: *Frelsende læresetninger*, 1:188–89). Oliver Cowdery forlot Kirken i 1838, men kom tilbake og ble døpt på ny i 1848 (se L&p 124:95). Han døde 3. mars 1850 i Missouri før han greide å emigrere til Utah.

Peter Whitmer sen. og hans hustru **Mary** hadde tre døtre og fem sønner. En datter, Elizabeth Ann, giftet seg med Oliver Cowdery (se «Oliver Cowdery» ovenfor). Deres annen datter, Nancy, døde da hun

var nesten fire måneder gammel, og deres tredje datter, Catherine, giftet seg med Hiram Page (se kapittelsammendraget til L&p 28). De fem sønnene var vitner til gullplatene til Mormons bok (se «De tre vitners vitnesbyrd» og «De åtte vitners vitnesbyrd» foran i Mormons bok). **David Whitmer** var en av de seks menn som undertegnet dokumentet som registrerte Kirken som trossamfunn. Senere var han Kirkens leder i Missouri inntil han forlot Kirken i 1838 (se L&p 14, kapittelsammendraget og vers 11, L&p 17, kapittelsammendraget og vers 1–9, L&p 18, kapittelsammendraget og vers 9, 37–39, L&p 30:1–4, 52:25). Familien Whitmer ga penger, mat og et sted hvor Joseph og Emma Smith og Oliver Cowdery kunne bo mens Mormons bok ble oversatt i 1829. Kirken ble organisert i Whitmers hjem i Fayette, New York, i 1830 (se L&p 21, kapittelsammendraget).

Sidney Rigdon var prest i Mentor, Ohio, og ble medlem av Kirken i 1830 etter å ha lest Mormons bok og gjort den til gjenstand for bønn. Han var rådgiver i Det første presidentskap fra 1833 til 1844 og hadde også mange andre stillinger i Kirken (se L&p 35, kapittelsammendraget og vers 3–6, L&p 36:2, 5, 58:50, 57–58, 63:65–66, 71:1, L&p 76, kapittelsammendraget og vers 11–24, L&p 82:11, 90:6, 21, 93:44, 51, 102:3, 124:125–26). Etter Joseph Smiths død fremsatte han sitt krav om å lede Kirken som dens «formynder», men medlemmene støttet De tolv apostler. Han støttet ikke De tolv og ble utelukket i 1844.

Edward Partridge ble medlem av Kirken i 1830 og var Kirkens første biskop (se L&p 35, kapittelsammendraget, L&p 36, kapittelsammendraget og vers 1–7, L&p 41:9–11, 42:10, 50:39, 51:1–4, 18, 52:24, 57:7, 58:14–16, 24–25, 61–62, 60:10, 64:17, 82:11, 124:19). Biskop Partridge var utsatt for mange forfølgelser i Missouri og døde i 1840 i Nauvoo, Illinois, 47 år gammel.

Joseph Knight sen. ble kjent med profeten Joseph Smith i 1826 og ble interessert i å hjelpe til med arbeidet med gjenoprettelsen. Han var over 30 år eldre enn profeten Joseph og ga ham ofte forsyninger slik at oversettelsen av Mormons bok kunne fortsette – bl.a. en vogn den kvelden profeten og hans hustru fraktet gullplatene fra høyden Cumorah i 1827. Bror Knight døde i Mt. Pisgah, Iowa-territoret, i 1847 mens de hellige utvandret fra Nauvoo.

Newel K. Whitney eide en forretning i Kirtland, Ohio. Han ble medlem av Kirken i 1830 og ble en god venn av profeten Joseph Smith. En tid bodde profeten og hans familie i Whitneys hjem, og flere åpenbaringer i Lære og pakter ble mottatt der. Newel K. Whitney ble kalt til Kirkens annen biskop og ble Kirkens presiderende biskop i 1847 (se L&p 63:42–46, L&p 72, kapittelsammendraget og vers 1–8, L&p 78:8–10, 82:11–12, 84:112, 93:50, L&p 96, kapittelsammendraget og vers 2, L&p 104:39–42, 117:1–2, 11). Han døde i Utah i 1850. Hans hustru, **Elizabeth Ann Whitney**, var en rådgiver til Emma Smith i det første Hjelpeforeningens presidentskap.

Thomas B. Marsh ble medlem av Kirken i 1830 etter å ha lest de første 16 sidene i et eksemplar av Mormons bok som nettopp hadde kommet fra E. B. Grandins trykkeri. Han ble den første president for De tolv apostlers quorum (se L&p 31, kapittelsammendraget og vers 1–13, L&p 52:22, 56:5, L&p 112, kapittelsammendraget og vers 1–19, L&p 118:2). Han ble sint på profeten Joseph Smith og begynte å forfølge Kirken i Missouri. Han forlot Kirken i 1838 og ble utelukket i 1839, men ble døpt på ny i 1857.

Parley P. Pratt og hans bror **Orson Pratt** ble medlemmer av Kirken i 1830 og var medlemmer av det første quorum av De tolv apostler i denne evangelieutdeling. Parley P. Pratt var på mange misjoner for Kirken (se L&p 32, kapittelsammendraget og vers 1–2, L&p 34, kapittelsammendraget, L&p 49:1–3, 50:37, 52:26, 97:3–5, L&p 103, kapittelsammendraget og vers 30 og 37, L&p 124:127–29). Han skrev mange taler og salmer som ble utgitt av Kirken, og var en av de første pionerer som kom til Utah. Han ble drept i 1857 mens han var på misjon i den sydlige del av De forente stater. Orson Pratt var også på mange misjoner for Kirken (se L&p 34, kapittelsammendraget og vers 1–10, L&p 52:26, 75:14, 103:40, 124:127–29, 136:13). Under ledelse av Kirkens president føyde han 26 åpenbaringer til Lære og

pakter, ordnet setninger og avsnitt til vers, og satte inn de første fotnoter i Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle. Han skrev mange bøker om religiøse og vitenskapelige emner og var en av de første pionerene som kom til Utah. Han var apostel i mer enn 45 år inntil han døde i 1881.

Uttrykk i Lære og pakter

Frafallet

I den tid som Det nye testamente forteller om, underviste Jesus Kristus i sitt evangelium, valgte apostler og organiserte sin kirke. Etter hans forsoning, død og oppstandelse, forkastet folk apostlene og forandret evangeliets læresetninger, og den sanne Jesu Kristi kirke ble tatt bort fra jorden. Det er dette «frafallet» fra den sanne kirke det fortelles om i 2. Tessaloni-kerbrev 2:3.

Gjenopprettelsen

Herren valgte profeten Joseph Smith til å gjenopprette (bringe tilbake) evangeliet og den sanne Jesu Kristi kirke som var blitt tatt bort fra jorden på grunn av frafall. Ved Guds gave og kraft oversatte Joseph Smith Mormons bok, som inneholder Jesu Kristi evangelium. Herren gjenga også prestedømmets myndighet, pakter, ordinanser, åndelige gaver, Kirkens organisasjon osv. som fantes på jorden i den tid Det nye testamente forteller om (se Trosartiklene 1:4–7, 9).

Israels innsamling

Det gamle testamente forteller om at Herren forandret Jakobs navn til «Israel» (se 1. Mosebok 32:28, 35:10). Etterkommerne av Israels 12 sønner ble kalt «Israels tolv stammer» eller «Israels barn». Enkelte steder i Skriften kalles de «Jakobs barn» (se Salmenes bok 105:6, L&p 109:61), og andre steder kalles de ganske enkelt «Israel». Kirkens medlemmer i dag kalles også «Israel», «Israels hus», eller «Israels barn» (se 2. Nephi 29:14, L&p 103:17).

På grunn av sin ugudelighet ble ti av Israels tolv stammer erobret og ført bort som fanger (se 2. Kongebok 17:18–23, 1. Nephi 22:3–4). Disse stammene kalles «de ti tapte stammer». Resten av Israels stammer som kalles «Juda» eller «jøder», ble senere også erobret og adspredt (se 2. Nephi 6:8–11).

Herren lovet at han ville samle sitt folk Israel i de siste dager (se Jeremia 16:14–15, 1. Nephi 22:24–25, 2. Nephi 9:1–2). Denne innsamlingen begynte med gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium og gjenopprettelsen av den sanne kirke gjennom profeten Joseph Smith. Kirkens medlemmer samlet seg først i delstaten New York i De forente stater. Senere ba Herren medlemmene om å samle seg i Kirtland, Ohio (se L&p 37:1–4). I 1831 befalte Herren noen medlemmer å forberede et innsamlingssted for Kirken i delstaten Missouri (se L&p 57:1–2), og ved utgangen av 1838 hadde resten av Kirken samlet seg der. Men fordi enkelte medlemmer ikke adlød Herrens befalinger, og fordi de ble forfulgt av Kirkens fiender, flyttet Kirken i 1839 til Nauvoo, Illinois. Etter profeten Joseph Smiths død, tvang forfølgelse medlemmene til å forlate delstaten Illinois, og Herren ledet Kirken til et samlingssted i den vestlige del av De forente stater (se kartdelen bak i standardverkene).

Herren fortsetter å oppfylle sitt løfte om å samle sitt folk, men i dag er vi befalt å bygge opp Kirken der hvor vi bor. Som eldste Bruce R. McConkie, et medlem av De tolv apostler, sa: «Israel skal samles en for en, familie for familie til Sions staver som vil være etablert over hele verden, slik at hele jorden vil bli velsignet med evangeliets frukter.» («Å bygge opp Sion», *Lys over Norge*, september 1977, s. 14.)

Lære og pakters historie

Den «uferdige» Budenes bok som ble utgitt i Missouri i 1833, inneholdt 65 åpenbaringer som profeten Joseph Smith hadde mottatt fra Herren, men det fantes flere som også skulle komme inn i boken (se L&p 1:6 og kapittelsammendraget til L&p 1, 67, 69–70). I 1835 ble åpenbaringer som profeten Joseph Smith mottok fra Herren, sammen med de som var utgitt i Budenes bok, utgitt som Lære og pakter. Denne utgaven av Lære og pakter hadde 103 kapitler, (to kapitler hadde nr. 66). Etter den tid har Kirkens presidenter mottatt mange flere åpenbaringer, og noen av dem er blitt tilføyet Lære og pakter. Eldste Howard W. Hunter, som den gang var et medlem av De tolv apostlers quorum, sa at Gud «fortsetter å gi veiledning til alle sine barn gjennom en levende profet i dag. Vi erklærer at han, som lovet, alltid er med sine tjenere og leder sin kirkes anliggender rundt omkring i verden.» (Se *Lys over Norge*, oktober 1981, s. 108.)

JSO (Joseph Smiths oversettelse av kong Jakobs versjon av Bibelen)

Mange viktige deler av Bibelen er gått tapt eller er blitt forandret (se 1. Nephi 13:24–29). Herren befalte profeten Joseph Smith å foreta mange rettelser til Bibelen (se L&p 35:20, 41:7, 45:60–61, 73:3–4, 93:53). Disse rettelser kalles Joseph Smiths oversettelse, eller JSO. Noen av forandringene i JSO finner vi i fotnotene og på de siste sidene i Kirkens utgivelse av kong Jakobs versjon av Bibelen. Mens profeten Joseph Smith arbeidet med oversettelsen av Bibelen, ga Herren ham åpenbaringer som forklarte mange deler av Bibelen (se L&p 76, 77, 86, 91, 93, 113, 132, se også Mose bok og Joseph Smith – Matteus.)

Innvielsesloven

Innvielsesloven lærer oss at alle ting tilhører Herren og at alt han har gitt oss, skulle brukes til å hjelpe til med å bygge opp hans rike på jorden (se L&p 104:11–18). I Kirkens første tid ga medlemmer som valgte å etterleve innvielsesloven, sine penger og det de eide til biskopen og fikk tilbake en forvaltning (penger, eiendom og andre ansvarsoppgaver). Det de fikk tilbake fra biskopen, ble deres egen eiendom og ble brukt til å dekke egne behov. Alt de produserte utover det de trengte, ble gitt tilbake til biskopen for å hjelpe de fattige og trengende (se L&p 42:30–39). Innvielsesloven ble gitt for å hjelpe medlemmene til å overvinne stolthet og egoisme og forberede dem til å leve i det celestiale rike (se Moses 7:16–20). En stund forsøkte noen av Kirkens medlemmer å etterleve innvielsesloven, men de greide ikke fullt ut å leve under denne loven (se L&p 105:1–5, 9–13). I dag er tiende, fasteoffer, donasjoner til Deseret Industries, Kirkens velferdsprogram, å gi av sin tid og sine talenter, samt andre ofre vi gjør for å bygge opp Guds rike, alt dette er en del av innvielsesloven (se kapittelsammendraget til L&p 119).

Sion

I Lære og pakter leser vi at Sion er:

- En gruppe mennesker som er «rene av hjertet» (L&p 97:21), som elsker hverandre, holder Herrens bud og tar hånd om de fattige (se også Moses 7:18).
- Et annet navn på området Independence, Missouri (se L&p 57:1–3). Uttrykket «Sions land» i Lære og pakter henviser til denne delen av Missouri.
- En by som skal bygges i Missouri i fremtiden (se L&p 45:64–71, 84:2–4, se også Trosartiklene 1:10). I 1830-årene greide ikke Kirkens medlemmer å opprette Sion (etterleve Sions lover), men Herren lovet at Sions by senere ville bli bygget (se L&p 58:3–7, 101:16–21, 105:1–5).
- Profeten Enoks by (L&p 38:4, 45:11–14, se også Moses 7:16–21).
- Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (L&p 21:7–8, 68:25–30).

Sions leir

Sions leir var navnet på en gruppe som besto av ca. 200 menn og noen få kvinner og barn som adlød Herrens befaling i 1834 om å dra til «Sions land» (L&p 103:22, se kapittelsammendraget og vers 22–35). De tilbakela nesten 1500 km fra Ohio til Missouri for å bygge opp Sion (se under «Sion» ovenfor) og for å hjelpe Kirkens medlemmer som var blitt tvunget bort fra sine hjem av mobber. Da Sions leir kom frem til Missouri, ba Herren dem om å vente «en liten stund» med å bygge opp Sion (L&p 105:9, se kapittelsammendraget og vers 1–19). Mange av de menn som var lydige og trofaste under Sions leir, ble senere ledere i Kirken.

Kapittelsammendragene

Kapitlene i Lære og pakter innledes med kapittelsammendrag. Sammendragene forteller når åpenbaringen ble gitt, hvem den ble gitt til, og noe av Kirkens historie på den tid Herren ga åpenbaringen. Du skulle alltid lese kapittelsammendraget når du studerer hvert enkelt kapittel.

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

